EPHEMERIS EPIGRAPHICA

CORPORIS INSCRIPTIONVM LATINARVM SVPPLEMENTVM

EDITA IVSSV

INSTITVTI ARCHAEOLOGICI ROMANI

VOL. IX

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

1913

INSVNT

I ne[1]) esse liceat neive qu[is][2]), quod eius municipi pequniae publicae sacrae religiossae est erit fra[u]dato neive av[o]rtito neive facito, quo eorum quid fiat neive per litteras[3]) publicas fraudemve[4]) publicum peius facito d(olo) m(alo). Quei faxit, quant[i][5]) ea res erit, quadruplum multae[6]) esto eamque pequniam mu[n]icipio dare damnas esto eiusque pequniae magistratus, quei quomque in municipio erit, petitio exactioque esto.

II IIIIvir(ei) aedilesque quei h(ac) l(ege) primei erunt, quei eorum Tarentum venerit, is in diebus XX proxumeis, quibus post h(anc) l(egem) datam primum Tarentum venerit, facito quei pro se praes stat praedes praediaque ad IIII[vir](os) det quod satis sit, quae pequnia public[a sa]cra religiosa eius municipi ad se in suo magistratu pervenerit, eam pequni[a]m municipio Tarentino salvam recte esse futur[a]m eiusque rei rationem r[ed]diturum, ita utei senatus censuerit isque IIIIvir quoi ita praes dabitur ac[c]ipito idque in tabu[leis p]ubliceis scriptum sit facito, quique quomqu[e] comitia duovireis a[ed]ilibusve rogandeis habebit, is antequam maior pars curiarum quemque eorum, que[i] magistratum eis comitieis petent, renuntiabit, ab eis quei petent praedes quod satis sit accipito, [q]uae pequnia publica sacra religiosa eius municipi [ad] quemque eorum in eo magistratu pervenerit, eam pequniam municipio Tarentino salvam rec[te] ess[e futu]ra[m ei]usque rei ration[e]m[7]) redditurum, ita utei senatus ce[nsu]erit [i]dque in [tabul]eis publiceis scriptum sit facito quodque [quoi]que neg[oti pub]lice in m[unicipi]o de s(enatus) s(ententia) datum erit negotive[8]) publicei gesserit pequniamque publica[m deder]it exegerit, is quoi ita negotium datum erit negotive quid publice gesser[it] pequniamve publicam dederit exegerit, eius rei rationem senatui reddito refertoque in di[eb]us X proxume[is] quibus senatus eius municipi censuer[i]t sine d(olo) m(alo)

III Quei decurio municipi Tarentinei est erit queive in municipio Tarenti[no in] senatu sententiam deixerit, is in o[pp]ido Tarentei aut intra eius muni[cipi] fineis aedificium, quod non minu[s] MD tegularum tectum sit, habeto [sine] d(olo) m(alo). Quei eorum ita aedificium suom non habebit seive quis eorum [eo] aedificium emerit mancupiove acceperit, quo hoic legi fraudem f[9])[aceret] is in annos singulos HS n(ummum) IↃↃ municipio Tarentino dare damnas esto.

IIII Nei quis in oppido, quod eius municipi e[r]it, aedificium detegito neive dem[olito neive disturbato, nisei quod non deterius restituturus erit, nisei d[e] s(enatus) s(ententia). Sei quis adversus ea faxit, quant[i] id aedificium f[u]erit, tantam pequni[a]m municipio dare damnas esto eiusque pequniae [que]i volet petiti[o] esto. Mag(istratus)[10]) quei exegerit dimidium in [p]ublicum referto, dimidium in l[u]deis, quos publice in eo magistratu facie[t] consumito, seive ad monumentum suom in publico consumere volet, l[icet]o idque ei s(ine) f(raude) s(ua) facere liceto.

V Sei quas[11]) vias fossas clouacas III[I]vir[12]) [I]Ivir aedilisve eius municipi caussa publice facere immittere commutare aedificare munire volet intra eos fineis, quei eius municipi erun[t], quod eius sine iniuria[13]) fiat, id ei facere liceto.

VI Quei pequniam municipio Tarentin[o] non debebit, sei quis eorum quei municeps erit neque eo sexennio [p]roxumo, quo exeire volet, duovirum

a
m
qu
ui
is
m
Sei q
ne[14])
Tar
fia
at
d[15])
Sei qu
pos
qu[16])
quod vid
facito
Quo die qu
est quae
est
re
eas i
testamen
facto mort
oporteret
item iei omn
sei ceivitate
frau
aqu
eode
fine
iuris i
de ite

1 *ne* vocabulum integrum (neque enim tabula vocabula per versus scindit) hoc solo loco reperitur; praeterea pro *nē* legitur *nei* 2 sic recte supplevit Spinazzola *Bull. dell' Inst. di diritto Rom.* 9,88. 3 *li//eras* tabula; elementorum *tt* reliquiae agnoscuntur in photographia 4 *fraudemve* vere in tabula esse confirmavit Schoenius. Certe parum recte sibi opponuntur *litterae*, scilicet fraus per litteras commissa, et *fraus;* sed cum in lege col. Gen. c. 81 legatur: *neque se fraudem per litteras facturum esse*, non supplebimus cum Scialoja (secundum Dig. 48, 13, 1): *fraudemve [aurum argentum aes] publicum peius fiat* sed tolerabimus quae traduntur 5 *quanta* priores errore 6 fortasse emendandum *multa*, quamquam etiam in lege coloniae Genetivae c. 81 legitur *multae esto* 7 adde *se* 8 inserendum *quid* ex v. 23. 9 extrema littera E visa est esse descriptoribus, sed ut F quoque possit admitti. 10 MAGI esse in aere, non MAG. confirmat Schoenius 11 sic aes recte, *si quis* lex colon. Genetivae c. 77 Tarentinae ad verbum respondens. 12 Inter III et VIR spatium vacuum videtur relictum esse, scilicet tessella hoc loco aeri ad vitium eius obtegendum superposita, cui tessellae hodie sublatae quamquam in versu qui praecedit litterae ICET inscriptae fuerunt, ea in hoc videtur vacua mansisse. 13 excidisse *privatorum* ostendi lex col. Genetivae l. c. 14 *neiue* priores 15 *d* non agnovit Schoene 16 *quo* priores

LEX MUNICIPII TARENTINI.

Legis Tarentinae tabula aenea nona quam edimus reperta est a professore Ludovico Viola a. 1894 die Oct. 18 Tarenti in agro Caroli Cacace prope portam Leccensem coniecta in puteum antiquum ita fracta, ut ex sex fragmentis pagina una licet passim damnum passa tamen integra fere componeretur; alterius paginae, quae hanc sequebatur, iam effractae non supersunt nisi aliquot versuum litterae primae non continuae. Aes inlatum est in museum publicum Neapolitanum. Elementa non solum incisa erant, sed cava repleta pigmento albicante facto maiore ex parte ex plumbo, quod pigmentum Viola repperit adhibitum similiter etiam in aliis tabulis aeneis scriptis, ut in Heracleensis scriptura antiquiore et in aere Ligurum Baebianorum (C. I. L. IX, 1455). Tabula alta est mill. 456, lata, ubi maxima, mill. 435, crassa mill. 8; clavis ad parietem eam adfixam fuisse ostendunt foramina duo ad finem v. 3 et sub versu huius tabulae extremo. — Edita est lex Tarentina descripta cum cura praeter Violam a perito homine Iosepho Gatti in monumentis antiquis editis ab academia regia Lynceorum (vol. VI a. 1895 p. 405—442) adiecta imagine photographica, item commentariis Victoris Scialojae et Iulii de Petra; ille eam repetivit *Bullettino dell' Istituto di diritto Romano* a. 9 (1896) p. 1—22. 88. Nostrae editionis causa Hermannus Schoene Neapoli aes diligentissime recognovit, lectionem priorum ubivis fere comprobans.

'Divisionem vocabulorum', Ritschelius (prisca monum. p. 120) ait, 'in extremis versibus aera legalia (antiquiora) nullam norunt'; incipit ea aetate Caesaris, scilicet a lege de Gallia Cisalpina a. $\frac{705}{49}$ et tabula Heracleensi a. $\frac{709}{45}$ et coloniae Genetivae eiusdem aetatis. Sequitur tabula nostra usum vetustiorem.

Orthographia legis solita est aetatis Ciceronianae, digna omnino propter constantiam quam grammatici expendant, sed propria habens vix ulla[1]).

ei pro *i*:

nom. sing. 2 *quei* constanter excepto uno loco *quique* 14.
nom. plur. 2 constanter: *iei* 2, 38 — *primei* 7 — *quei* 16.
gen. sing. 2: *publicei* 22 — *tarentei* 27 — *tarentinei* 26.
acc. pl. 3: *fineis* 28. 41.
abl. pl. constanter: *comitieis* — *IIvireis* — *ludeis* — *proxumeis* — *publiceis* — *rogandeis* — *tabuleis*.

1 Comparari poterunt quae de fragmento legis de Gallia Cisalpina Atestino exposui in Hermae vol. 16 p. 28.

nei et *neive* — *nisei* — *sei* et *seive* — *utei:* omnia constanter excepto uno loco *ne esse* 1 (ubi de vocabulo *necnĕ* vix poterit cogitari)
ceiuitate 2, 39 — *deixerit* 27 — *exeire* 44

i, non *ei*
gen. sing. 2 contr.: *municipi* passim — *negoti* 21. 23.
dat. sing. 3: *legi* 30.

i et *u*: *mancup-* 30 — *proxum-* 8. 24. 44.

o et *u*: *tabu[leis]* 13 — *hoic* 30.
suom 29. 37 — *clouac-* 39; *uu* non reperitur.

c et *q*: *pequn-* constanter — *quoi* 13 — *quomque* 6. 14.

ss pro *s*: *caussa* 39 — *religioss-* 2 (sed *religios-* 10. 17). 'Ciceronis temporibus paulumque infra' *caussa* scripturam usitatam fuisse ait Quintilianus inst. 1, 7, 20; *odiosus* in multis veteribus libris per duo *s* scribi Marius Victorinus p. 2456 Putsch. = vol. 6 p. 8 Keil.

faxit 4. 34.

Tarentum sub imperio rei publicae Romanae civitatum Italiae foederatarum una fuit, suo iure sese gubernans et ut carens Latinorum privilegiis ita non adstricta Latini iuris vinculis, ut cives crearet quos vellet[2], rei publicae magistratuumque formam Graecam retineret[3], per bella non militibus, sed navibus Romanos adiuvaret[4]. Colonia Neptunia civium Romanorum maritima[5]) a C. Graccho a. $\frac{631}{123}$ eo deducta et Graeca urbs inter eadem moenia comprehendebantur[6]. Exorto autem bello sociali cum a. 665 civitatibus adhuc foederatis Romana civitas daretur[7], pariter atque reliqua oppida Italica Latinorum et foederatorum Tarentum, quamquam ipsa re aliquamdiu Graecam indolem retinuit pariter atque Neapolis et Regium[8], iure factum est municipium civium Romanorum, ut

2 Cicero pro Archia 3,5: *hunc* (Archiam antea a. $\frac{652}{102}$) *et Tarentini et Regini et Neapolitani civitate ceterisque praemiis donarunt;* cf. 5,10.

3 Documenta quibus id adsererem cum deficerent, opportune amicus Dessau admonuit tituli nuper reperti Tarenti (*Notizie* 1896, 110): *Iovi o. m. conservatori domus Aug. M. Cocceius Aug.* (scilicet Nervae) *lib. Pudens ob honorem prohedriae. L(ocus) d(atus) d(ecreto) d(ecurionum).*

4 Polyb. 1, 20. Livius 35,16 ad a. $\frac{561}{193}$: *qui magis Zmyrnaei Lampsacenique Graeci sunt quam Neapolitani et Regini et Tarentini, a quibus stipendium* (scilicet sociorum navalium), *a quibus naves ex foedere exigimus* et postea: *ab Reginis et Neapolitanis et Tarentinis, ex quo in nostram venerunt potestatem, uno et perpetuo tenore iuris semper usurpato, numquam intermisso quae ex foedere debent exigimus.* Cf. idem 36, 42.

5 Velleius 1,15. Stralo 6, 3, 4 p. 281.

6 Plinius h. n. 3, 11, 99: *sinu qui Tarentinus appellatur ab oppido Laconum in recessu hoc intimo sito, contributa eo maritima colonia quae ibi fuerat.* Dedicationes Tarenti repertae C. I. L. IX, 6152. 6153 si factae sunt, ut esse videntur, antequam constitutum est municipium Tarentinum, ad coloniam eam pertinebunt.

7 Cicero pro Arch. 4,7: *data est civitas Silvani lege et Carbonis* (eam nos solemus appellare Plautiam Papiriam fortasse non recte, certe plebiscita solent nominari a solo auctore primario *St. R.* 3, 315), *si qui foederatis civitatibus adscripti fuissent.*

8 Strabo 6,1,2 p. 253 νυνὶ δὲ πλὴν Τάραντος καὶ Ῥηγίου καὶ Νεαπόλεως ἐκβαρβαροῦσθαι συμβέβηκεν ἅπαντα. Quod ait auctor rerum gnarus, referendum esse non ad iuris condicionem, sed ad oppidanorum mores ipsa verba videntur significare. Sed tamen cum inscriptiones tam Neapolitanae quam Reginae declarent Graecum ser-

in nova hac ordinatione et colonia civium mergeretur et civitas foederata. Eius mutationis ut Cicero testis est[9]), ita iam nacti sumus ipsius legis, per quam civitatis forma mutabatur, tabulam nonam municipii vocabulum de Tarento passim usurpantem. Eam legem non rogatam esse in comitiis populi Romani, sed iussu eius, cui populus rem mandaverat, datam[10]) consentaneum est; scilicet quotquot habemus ipsas vel reperimus commemoratas leges coloniarum deducendarum oppidorumve constituendorum itemque provinciarum ordinandarum, ita eae factae sunt, ut populi iussum de ea re factum unus vir pluresve suo exequerentur arbitrio[11]). Communicatio civitatis Romanae cum populis Italicis quomodo instituta sit, optime explicant loci duo, alter legis Iuliae Caesaris[12]): *quei lege pl(ebei)ve sc(ito) permissus est fuit, utei leges in municipio fundano . . . daret, sei quid is post h(anc) l(egem) r(ogatam) in eo anno proxumo, quo h(anc) l(egem) populus iusserit, ad eas leges [addiderit commutaverit conrexerit], municipes fundanos . . . teneto*, alter Caesaris in narratione rerum a. $\frac{705}{49}$ gestarum[13]): *Cingulum . . oppidum Labienus constituerat suaque pecunia exaedificaverat.* Liquido apparet, cum de civitate danda comitia statuissent, oppida tam Latini iuris quam foederata ut municipia civium Romanorum efficerentur, singula permissa esse civibus Romanis nobilibus, qui iurisdictionem dirimerent inter urbanos magistratus et municipales, formam magistratuum quatenus requirebatur, maxime in civitatibus foederatis commutarent, in summa re quidquid mutatio iuris requirebat perficerent, itaque municipium constituerent. Haec constitutio proxime accedit ad coloniae deductionem[14]) nec dubium est et eodem iure, quo deductoris nomen a nova colonia adsumitur etiam constitutoris adsumi potuisse a novo municipio[15]), et ut deductorem coloniae ita constitutorem municipii patronum oppidi fieri non adscitum, sed natum[16]). Ita Tarentum constitutum est inter a. 665 et 692[17]); quinam constituerit, ignoramus

---

monem ibidem publice ita esse retentum, ut Latinum non excluderet et magistratus ibi reperiantur aliquamdiu binomines, idem fortasse etiam in Tarentinos cadit potestque referri ad reliquiarum eius oppidi paucitatem, quod similes titulos graecissantes inde habemus praeter eum, quem supra p. 2 not. 3 attuli, alios nullos. In lege quod Graecorum institutorum mentio non fit, eo minus rem decidit, quod sine dubio formam reddit universis oppidis Italicis communem quatenus opus erat ad Tarentum applicitam.

9 pro Archia 5, 10: *in eorum municipiorum tabulas*, quae verba referuntur ad ea quae praecedunt: *Reginos credo aut Locrenses aut Neapolitanos aut Tarentinos.* Cf. Verr. 4, 60, 135.

10 v. 8: *post h. l. datam.*

11 Composui exempla St. R. 3, 311 not. 5 cf. p. 583 not. 1. In coloniis deducendis aetate liberae rei publicae leges dare iubentur tresviri vel quo alio numero sunt, in municipiis constituendis et provinciis ordinandis collegii similis mentionem non repperi. In his haec ordinatio solet perfici per imperatorem cum consilio (Cicero Verr. l. 2, 16, 40. 37, 90. St. R. 2^3, 692).

12 v. 159 seq.

13 b. c. 1, 15.

14 Lex Iulia agraria a. $\frac{695}{59}$ c. LIII: *quae colonia hac lege deducta quodve municipium . . . . constitutum erit;* c. LV: *qui hac lege coloniam deduxerit, municipium . . . . constituerit.* Ita modo vidimus a Labieno oppidum Cingulum constitutum esse.

15 Exemplum suppeditat Regium Julium.

16 Lex Gen. c. 97.

17 Ante a. $\frac{692}{62}$, quo Cicero pro Archia dixit, id factum sit necesse est (not. 7).

neque quod traditur Pompeium post bellum piraticum colonos aliquot eo deduxisse[18]) probabiliter cum constitutione municipii coniungitur.

Legibus datis notissimis Salpensanae Malacitanae Genetivae adnumerandam puto superstitem aliam non minus notam, quam adhuc inter rogatas posuimus latam a. u. c. $\frac{705}{49}$ de Gallia Cisalpina. Formam ea prae se fert secutoriae legis, scilicet ut Tarentina secuta est legem Iuliam de civitate Italis danda, ita haec secuta videtur esse legem Rosciam illo anno latam de civitate concedenda Transpadanis vel potius Galliae Cisalpinae universae, quatenus oppida eius non antea iam eam accepissent[19]). Leges enim civitatum et provinciarum non differunt nisi eo, quod hae civitates plures complectuntur[20]). Ipsa lex Gallica neque rogatam se dicit[21]) neque datam; quae continet quamquam ad utramque formam conveniunt, melius ni fallor propter ordinationes minutatim dispositas applicabuntur secundae. Hoc si recte posuimus, lex ea cuius partem habemus diversa fuerit necesse est a lege quam memorat (1, 29.39) Rubria 'sive id plebi scitum est', neque quicquam impedit, quonimus haec habeatur pro lege publica lata aut de praefectis pro IIviro creandis aut, quod magis crediderim, de damno infecto.

Quodsi ita distinguendae sunt in singulis civitatibus iuris Romani Latinive leges Romanae duae, altera rogata in populi comitiis, altera data a civitatis ordinatore, quaestio surgit, quae ratio intercesserit inter legem matrem et legem filiam. Illius praecepta in hac mutari non potuisse ut certum est, ita tacente matre oppidi formam conditorum filiae arbitrium determinabat. Attamen arbitrium id sine dubio circumscribebatur formis antiquitus traditis coloniae municipiique tam civium Romanorum quam Latinorum. Inde explicanda est tam magna similitudo quae intercedit inter leges datas quas habemus (quamquam raro eatenus pervenit, ut etiam in minoribus consentiant, ut consentiunt legis Tarentinae c. 5 et Genetivae c. 77) quam quod passim eaedem leges in minoribus differunt. Omnes leges municipiis Romanis datas descendere ex lege Iulia Caesaris a. $\frac{709}{45}$ quae dicitur municipali qui opinantur, eos graviter errare Iulius de Petra ait[22]) recte omnino; sed quam substituit legem latam una cum lege Iulia de civitate Italicis danda a. $\frac{664}{90}$, ea vereor ne nulla fuerit. Mihi semper visum est[23]) Romanos in constituendis oppidis suae nationis linguaeque secutos esse formam

18 Servius ad Vergilii georg. 4, 127 laudans Suetonium: *Pompeius victis piratis Cilicibus partim ibidem in Graecia, partim in Calabria agros dedit, unde Lucanus* [1,346]: '*an melius fient piratae, Magne, coloni*'. Similiter Probus ad georg. 1,125: *Pompeius cum oppugnaret piratas, remigibus eorum promisit agros, si vicisset eorum adiutorio; quorum proditione victor Tarentinorum agros veteranis divisit et quidquid deterrimum fuit, remigibus dedit.* Sed haec narratio ut sit vera, pertinet ad tempora oratione illa pro Archia vix anteriora, cum Pompeius a. demum $\frac{692}{62}$ ex Asia redierit.

19 Vide quae exposui CIL vol. 1 p. 118 et reperta lege Atestina in Hermae vol. 16 p. 33.

20 Sufficit monuisse de lege Bithynica Pompeii Magni. Cf. Dig. 50, 4, 3, 1: *privati . . ., legibus patriae suae et provinciae oboedire debent.*

21 Formula legis de Gallia Cisalpina Vell. 2, 24, Atest. 9 *ex h. l. n(ihilum) r(ogatum)* redit in lege coloniae Genetivae c. 95, quae ipsa se datam dicit.

22 Comm. laudato (supra p. 1) p. 435 seq. Dubitationes movit etiam Karlowa (*röm. Rechtsgeschichte* 1,438).

23 *Stadtrechte von Salpensa und Malaca* in actis soc. Saxon. maioribus vol. 2 (1857) p. 398.

communem diversam eatenus, quatenus differt colonia a municipio itemque quatenus differunt ius civium et Latinum, praeterea per tempora ampliatam et immutatam, sed ut fundamentum maneret. Ita leges matres saepe fortasse sese continuerunt in oppidi forma denominanda, utrum colonia foret an municipium, item iuris Quiritium an Latini; reliqua determinasse videntur deductores coloniarum et municipiorum constitutores suo arbitrio usi formis illis, et ita effectum esse, ut leges oppidis datae in communi fundamento passim differant.

Legem populi Romani nego ullam extitisse, quae statum municipiorum et coloniarum sive civium Romanorum sive Latinorum generaliter ordinaret. Ea enim si fuisset, certe apud iuris auctores commemoraretur; sed apud hos altum est de ea silentium. Savignyus[24]) quidem cum concederet longe plerisque locis, ubi mentio fit 'legis municipalis', intellegendam esse legem civitatis certae, quae attulit ad demonstrandum praeterea fuisse legem illius argumenti generalis, sine dubio erravit. Nam quod in rescripto Gordiani[25]) sermo est de servo publico manumittendo 'ut lege municipali constitutionibusque principum comprehenditur', constitutiones hae generales recte coniunguntur cum civitatis eius de qua agitur lege municipali. Quod ait Ulpianus[26]): 'lege autem municipali cavetur, ut ordo non aliter habeatur quam duabus partibus adhibitis', sane non recte restringetur ad unam aliquam civitatem, sed potuit ita caveri inserto eiusmodi capite legibus datis plerisque omnibus, et docuerunt aera post Savignyum eruderata vere de ea re per civitatum leges ita statutum esse, ut in singulis capitibus maioris momenti numerus ille requiratur[27]). Denique quod extitit commentarius Pauli 'ad municipalem' et extat in Digestis titulus ita inscriptus[28]), hoc tantum ostendit, quod aliunde quoque intellegitur, leges civitatum Romani iuris cum in minoribus differant, scriptas esse ad formam eandem et recte commentario generali tractari potuisse. Rem quomodo auctores instituerint, demonstrat inter alia quae de albo scribendo ait Ulpianus[30]) scribendum esse ita 'ut lex municipalis praecipit', sed, 'si lex cessat' sequendas esse regulas quas deinde exponit. Hoc loco similibusque si fuisset lex aliqua statum municipiorum omnium singillatim complectens, eius commemoratio praetermitti non potuit. — Neque quod posuit Savignyus comprobatur legibus quae aut supersunt aut in inscriptionibus commemorantur. Leges dictatoris Caesaris tam agraria, cuius capita quaedam mensorium corpus servavit, quam altera, cuius partem continet tabula reperta Heracleae, ut multa capita continent pertinentia ad municipiorum ordinationem[31]), ita nequaquam accedunt ad eorum constitutionem generalem. Similiter lex Petronia aetatis incertae videtur spectavisse ad municipiorum magistratus,

---

24 *Tafel von Heraklea* (1838; iam aucta *vermischte Schriften* vol. 3) p. 354.

25 Cod. Iust. 7, 9, 1.

26 Dig. 50, 9, 3.

27 Lex Genet. c. 64. 99; similiter in legibus iuris Latini.

28 50, 1.

29 Meminerunt eius tituli Pompeianus C. I. L. X. 858 et Aeserninus C. I. L. IX, 2666 et fortasse Interamnas C. I. L. V, 5405.

30 Dig. 50, 3, 1.

31 Ita caput v. 89—125, quo causae explicantur, propter quas decurio quis creari non possit, adlegatur in lege Malacitana c. 53 sic: *qui in earum qua causa sit, propter quam, si c(ivis) R(omanus) esset, in numero decurionum conscriptorumve eum esse non liceret.*

nec dubium est multas leges latas in comitiis populi Romani pertinuisse ad universum statum municipiorum ordinandum. Accedunt ad has leges rogatas aliae iussu populi Romani datae civitatibus certis, quales videntur esse[32]) Cornelia nominata in titulis Petelinis[33]) et 'Iulia municipalis' in Patavino[34]), quod nomen Savignyus cum secutoribus suis, inter quos fui et ipse, abusive omnino legi illi Heracleensi indidit. Legem ut rogatam ita etiam datam ab auctore nomen adsumpsisse non recte negabitur[35]).

Municipii Tarentini forma solita est communis populo Romano populisque Latinis. Comitiorum populi mentio fit 14. 16 eligunturque comitiis iis magistratus curiatim ut alibi[36]). Administratur res publica per *senatum*[37]) sive per *decuriones* v. 26; cives per honores solito more in senatum pervenisse eo significatur, quod v. 26 mentio fit eorum qui in senatu sententiam dicunt. Ad magistratus quod attinet, res est minus expedita. Uno loco populo praeesse dicuntur *IIIIviri aedilesque* (7; nominantur *IIIIviri* soli 9. 12), alio *duovirei aedilesque* (14), quocum fortasse convenit tertius *duovirum a[edilisque]* 1,44. 2,1. Quarto denique nominantur *IIIIvir IIvir aedilisve* (39). Ubivis omnino intelleguntur iidem magistratus annui quaterni maiores bini exercentes iurisdictionem aliquando consularem, deinde praetoriam, dicti aut quattuorviri iure dicundo aut duoviri iure dicundo, bini minores aediles appellati exercentes iurisdictionem aediliciam. Legis in eorum appellatione inconstantia[38]) aliquatenus ni fallor eo excusatur[39]), quod in forma communi, a qua pendet, iuxta nominabantur quattuorviri et duoviri nomine solo diversi.

---

32 Leges, quas tituli magistratuum civitatum certarum adlegant, utrum rogatae sint an datae, in coniectura positum est admodum incerta; de ipsa diversitate dubitari non potest.

33 C. I. L. X, 113. 114.

34 C. I. L. V, 2864. Recte inde colligetur (nam quominus de lege populi Romani cogites, obstat vocabulum legis municipalis frequenter usurpatum in legibus datis, a publicis autem populi Romani plane alienum) municipium Patavium post civitatem Transpadanis datam constitutum esse a Caesare dictatore.

35 Negavi ego (*Staatsrecht* 3, 315 n. 3), sed obstant quae ibi adlata sunt exempla contraria, dubium legis Rupiliae apud Ciceronem (Verr. 2, 13, 32: 'quam illi — Siculi — legem Rupiliam vocant'), certum legis Pompeiae de Bithynis apud Plinium (ad Trai. 79. 80. 112. 114). Obstat item quod legimus apud iuris auctorem (Dig. 3, 4, 6, 1): 'si decuriones decreverunt actionem per eum movendam quem duumviri elegerint, is videtur ab ordine electus ..... parvi enim refert, ipse ordo elegerit an is cui ordo negotium dedit'. Denique recte huc referes quae traduntur de legibus Sullanis sive Valeriis sive Corneliis (*Staatsrecht* 2, 704. 725).

36 Exempla municipiorum et coloniarum curiatim ordinatorum composui *Staatsrecht* 3, 90.

37 v. 12. 20. 21. 24. 25. 33. Cf. *Staatsrecht* 3, 836.

38 Magistratus maiores ut concedamus promiscue appellari potuisse et IIIIviros et IIviros, id quod constat de Pompeianis (C. I. L. X p. 93), nihilominus per singula oppida altera utra denominatio praevalet, et ut admittamus promiscuam appellationem obtinuisse Tarenti, certe si lex diligenter scripta esset, id ipsum significaretur aut interposito vocabulo *sive* aut alio modo, nec iuxta ponerentur tria vocabula tamquam pari loco essent.

39 Recte rem exposuit de Petra in commentario p. 439.

Capita legis quae ad nos pervenerunt etsi non multa antea incognita patefecerunt, tamen de singulis quae observavimus explicabuntur.

Eorum quae supersunt caput primum de peculatu tractans alio loco a me explanatum est[40]. Pariter atque fit in lege Iulia peculatus cum pecunia publica aequiparatur non solum secundum vetustam consuetudinem pecunia sacra, sed item pecunia religiosa[41]. Ita quae ad sepulcra pertinent quamquam proprie deorum manium sunt et vere privata magis quam publica, hac aetate referuntur inter res *eius municipi* et horum quoque furtum publice vindicatur. Similiter et vocabulo *avortito* et verbis licet perplexis *neive per litteras publicas fraudemve publicum peius facito d(olo) m(alo)* significatur, ut legibus Romanis, ita Tarentina peculatus crimen praeter fines furti proprie dicti ad pecunias aversas et residuas extendi[42]. Vindicatur autem non accusatione capitali, ut aliquando factum esse probabile est, sed solita actione multaticia significata sollemni vocabulo *petitionis*[43] et hic et v. 35. Eam cum posterior Malacitana faciat popularem, haec lex magistratui reservat. Item haec lex pariter atque publica populi Romani in quadruplum rei furto sublatae condemnationem institui iubet, Malacitana in duplum[44].

Capite secundo v. 7—25 agitur de cautione a magistratibus praestanda rem publicam salvam fore[45] sive, ut eam plenius lex enuntiat, *quae pecunia publica sacra religiosa municipi Tarentini ad eum in eo magistratu pervenerit, eam pecuniam municipio Tarentino salvam recte esse futuram* (10. 11. 17. 18. 19). Iuris iurandi in eiusmodi cautione praestandi neque haec lex meminit neque Malacitana[46] neque alii qui de ea dixerunt. Cautionem eam exigunt magistratus qui comitia habent, scilicet quattuorviri iure dicundo; vocabulum *aedilesque* v. 7 omnino abundat et deinceps (9. 12) recte omittitur. Primos quattuorviros ita non cavisse apparet, nec potuerunt, cum ad quos praestarent nulli essent; praestant eam quattuorviri secundi apud primos intra dies XX postquam eorum alter uter Tarentum venit; deinde qui in comitiis nominantur magistratus maiores et minores ita cavent, antequam in curiarum suffragiis renuntiandis de maiore parte constiterit[47]. Probabile est primos quattuorviros maiores fuisse cives Romanos duos

---

40 *Strafrecht* p. 184 not. 1. p. 227 not. 1. p. 770 not. 4. p. 1013 not. 4.

41 Dig. 48, 13, 1 pr. l. 4 pr. l. 5, 3 Inst. 4, 18, 9. *Strafrecht* p. 763 not. 2.

42 *Strafrecht* p. 764.

43 Dixi de his formulis *Strafrecht* p. 1017. Ad petitionis vocabulum, quod per se sufficit, exactionis additur ut hic item in lege Genetivae c. 61. 73.

44 Malac. c. 67. *Strafrecht* ll. cc.

45 Cautionis eius et iuris Romani auctores passim meminerunt et lex Malacitana c. 60. Cf. comm. meum de legibus Malacitana et Salpensana act. soc. Saxonicae maior. 2, 419, ubi locos ex iure Romano eius cautionis qui meminerunt composui.

46 Cap. 57 verbum *iuraverit* spectat ad c. 59, quo iubentur candidati iurare se quae ex hac lege facienda sint facturos esse, *caverit* ad c. 60, id est ad cautionem rem publicam salvam futuram.

47 Verba *antequam maior pars curiarum quemque eorum, quei magistratum eis comitieis petent, renuntiabit* collata cum legis Malacitanae c. 57 secundum ea quae exposui *Staatsrecht* 3, 409 ita intellegenda sunt, curias omnes simul suffragia tulisse, deinde singularum suffragiis diribitis et nominibus eorum quos quaeque elegerit ad magi-

nobiles non degentes Tarenti, eos ipsos qui lege publica populi Romani iussi sunt id municipium constituere; hi secundos quattuorviros crearunt pariter atque aediles et sacerdotes et decuriones[48]) primos et comitiorum formam ordinaverunt[49]). Deinceps legitime decurrit rerum publicarum administratio. — Ipsa cautio instituitur sollemni modo praedibus praediisque[50]); praeterea etiam is ipse tenetur qui praedes praediaque publico dedit, id quod alibi significatur formula *idem praes*[51]), hic diversa adhuc ignota *quei pro se praes stat*[52]). — Cautiones hae deinde iubentur in tabulis publicis perscribi (13. 20). — Denique si ex iis controversiae oriuntur et magistratus insimulatur culpa ipsius rem publicam non esse salvam, de iis controversiis senatus decernit, nam ipsi cautioni post verba supra relata subiungitur *eius rei rationem se redditurum ita uti senatus censuerit* (12. 19. 20). Hoc ambiguum est, utrum lex restringenda sit ad solos magistratus pecuniam publicam tractantes an ad omnes administrantes eam ex decurionum decreto; illud capitis tenor universus requirere videtur, hoc magis convenit cum sententia legis. Leges posteriores Genetiva et Malacitana, quarum illa ad verbum fere cum nostra convenit[53]), magistratuum mentione suppressa secundam formam sequuntur sublata ambiguitate.

Capita tertium et quartum versantur in argumento late in huiuscemodi legibus patente, scilicet prospiciunt oppidis, ne deserantur ab incolis et aedificia diruantur. Prius decurionem Tarentinum iubet aedificium habere

---

stratum comitia habentem relatis ab eo ea renuntiata esse et si quis ita maioris partis curiarum suffragia adsecutus esset, eum habitum esse pro creato. Tarentina lex minus accurate renuntiare ait non magistratum, sed ipsas curias. — Secundum legem Malacitanam c. 60 candidati cavent antequam suffragium feratur.

48 Cicero de l. agr. 2, 35, 96; lex col. Gen. c. 66. 125. *Staatsrecht* 2^3 p. 638. Ephem. epigr. 3 p. 99.

49 Similiter in legis Salpensanae c. 26 duoviris legis ipsius datae tempore fungentibus opponuntur *IIviri postea ex h. l. creati.*

50 *Praedis* sive *praevidis* (lex agr. v. 46. 47. 100) vocabulum formatum est non a vadendo (Corssen *Aussprache* 2, 413; Curtius *griech. Etym.* p. 249), sed a videndo (O. Müller ad Festum v. manceps p. 151), nihil enim commune habet prae(de)s cum vadimonio, nec potest separari a *praedio*, quod olim praevidium fuisse item constat (habet formam Isidorus orig. 15, 3, 5), quamquam viri docti originem veram non adsecuti sunt (Corssen l. c. 1, 105; Curtius l. c. p. 196. 249). Antiqui plerique (Varro 5, 40. 6, 74. Festus p. 151 v. manceps) praedem et praedium derivant a praestando.

51 Festus v. manceps p. 151: *manceps dicitur qui quid a populo emit conducitve . . . . qui 'idem praes' dicitur, quia tam debet praestare populo quam is qui pro eo praes factus est.* Legi Puteolanae de pariete faciendo C. I. L. I, 577 = X, 1781 = Bruns fontes[6] p. 322) subscripta sunt nomina quattuor et adiectum primo: *C. Blossius Q. f. HS CIϽD idem praes.* Exposita sunt haec ad legem Malacitanam in actis soc. Saxonicae maioribus 2 (1857) p. 466 et ad legem agrariam C. I. L. I p. 103.

52 Et standi et sistendi in iudicio vocabula propria sunt iureconsultorum. Praestandi vocabulum, sicut apud eos usurpatur, Buechelerus mus. Rhen. 52 [1897] p. 398 hoc legis Tarentinae loco allegato ad praedis etymon revocavit audacius ni fallor quam felicius.

53 Lex Gen. c. 80: *quod cuique negotii publice in colon(ia) de dec(urionum) sententia datum erit, is cui negotium datum erit eius rei rationem decurionib(us) reddito refertoque in diebus CL proxumis [quibus] it negotium gerere desierit, quot eius fieri potest s(ine) d(olo) m(alo).* Lex Malacitana c. 67. 68 Cf. eph. epigr. 3, 104.

suum in oppido Tarentino aut certe intra fines eius municipii[54]) tectum tegulis non minus mille quingentis[55]). Quod in lege coloniae Genetivae c. 91 decuriones iubentur habitare in oppido propiusve id oppidum p. mille, videtur diversum esse nec tam cautum ad oppidum tuendum quam ad frequentandum senatum. Neque obliviscendum est quantum intersit inter homines Italos propter urbanae vitae illecebras facile patriam deserentes et Hispaniae provinciales. Hoc certe constat clausulam hanc legis Tarentinae referendam esse inter argumenta non infrequentia libera etiamtum re publica Italiae oppida ab incolis coepta esse deseri et publice curam actam esse, ut id prohiberetur.

Capite quarto quod cavetur aedificia urbana ne diruantur ad verbum fere convenit cum legis Genetivae c. 75 declarans iam liberae rei publicae temporibus leges id interdixisse. Adversus eum qui contra fecerit actio datur popularis, ut quanti id aedificium est, tantam pecuniam inferat aerario Tarentino, plane ut legimus in lege illa Hispana, nec repetentur hoc loco, quae ad eam exposui[56]). Sed additur in hac lege actionem eam instituere posse qui velit, exactionem tamen pecuniae eius pertinere ad magistratum, id quod sine dubio de actionibus popularibus omnibus tenendum est[57]). Ea autem re lex Tarentina discedit ab Ursonensi, quod secundum hanc summa a magistratu exacta tota inferenda est aerario publico; certe aliter de ea disponi posse lex Genetivae non enuntiat. Contra secundum Tarentinam eius summae dimidia pars tantummodo infertur aerario, de dimidio altero magistratus disponit ita ut Romae aediles de multis exactis, id est aut in ludos eam impendit aut in solo publico aedificans[58]) tam populi commodis et ornatui urbis prospicit quam suae memoriae.

Caput quintum totidem verbis redit in legis coloniae Genetivae c. 77.

---

54 Similiter *oppidum* usurpatur in legis Malacitanae c. 62: *in oppido municipii*, item in legis Genetivae c. 75. 96. 99: *in oppido col(oniae)*. Corruptus est locus c. 91: *in ea col. oppido propiusve it oppidum p. M.* Cf. ephem. epigr. 2, 134.

55 Collato hoc loco intellegitur legis Genetivae c. 76: *figlinas teglarias maiores tegularum CCC tegulariumque in oppido colon(iae) Iul(iae) ne quis habeto* non accipiendum esse de numero tegularum in figlinis fabricandarum, id quod antea proposui (eph. ep. 3,112), sed de ipsarum figlinarum tecto. Apte Scialoja (*rendiconti dell' Acc. de' Lincei* ser. 5 vol. 7 [1898] p. 216) comparavit locos Ciceronis in epistula ad Caesarem iuniorem (apud Nonium p. 269) et Dionis 46, 31, 3 de tributo a dominis aedium exacto *in singulas tegulas* sive καθ' ἑκάστην κεραμίδα.

56 Eph. epigr. 3 p. 111 et quae ibi adlegantur.

57 Similiter cavetur de multa certa in legis coloniae Genetivae c. 61: *colonisque . . . . . HS (viginti milia) d(are) d(amnas) esto eiusque pecuniae cui volet petitio, IIviro . . . . . . exactio iudicatioque esto.* Ego *Strafrecht* p. 1022 id ipsum posui, sed nimia brevitate, cum ad actiones populares recte aestimandas testimonia haec magnopere faciant.

58 *Strafrecht* p. 1025. *Monumentum* hoc sensu passim usurpatur. Festus s. v. p. 139: *monimentum est quod et mortui causa aedificatum est et quidquid ob memoriam alicuius factum est ut fana porticus.* Nota sunt *monumenta Mariana*, in his aedes Honoris et Virtutis (Jordan topogr. 2, 519 seq.). C. I. L. IX, 3306: *Q. Vario Q. f. Gemino . . . curatori aedium sacr(arum) monument(orum)que public(orum) tuendorum.*

Caput sextum imperfectum ita videtur posse aliquatenus redintegrari: *Quei pequniam municipio Tarentin[o] non debebit, sei quis eorum quei municeps erit neque eo sexennio [p]roxumo, quo exeire volet, duovirum a[edilisve fuerit, ex municipio Tarentino exeire volet, id ei sine fraude sua facere liceto].* Municeps municipii Tarentini (de incola lex non cavet) si domicilium mutare volet, id ei permittitur, nisi aut rei publicae pecuniam debet aut sexennio proximo magistratum Tarenti administravit, ut ex cautione rem publicam salvam fore rationum reddendarum causa possit postulari; nam hic quoque quamquam sub condicione debitor est rei publicae. Similem legem praeterea non repperi; vix enim recte comparabitur constitutio a. 412[59], qua ad fabricenses se collaturus iubetur explicare ad acta se *nihil ordini civitatis debere.*

ADDITAMENTUM.

Ad leges datas quas habemus accedunt fragmenta exigua neque tamen spernenda tabularum aenearum eius generis Hispanarum, quae Tarentinae placuit addere. Alterum fragmentum, quod repertum dicitur in Baetica a Sevilla urbe meridiem versus (accuratius qui invenit locum indicare noluit), servatum a. 1896 Parisiis apud dominum de Bourgade, nobiscum communicavit Héron de Villefosse ediditque item *Bulletin des antiquaires de France* 1896 p. 350. Id vidit Dessau accurate respondere legis Malacitanae c. 67, inde non differens nisi in compendiis:

*is per que*I STETERIT QVOM*inus rationes redderentur*
quoue minus PECVNIA REDIGER*etur referretur heresque*
*eius isque ad q*VEM E R QVA DE AGI*tur pertinebit quanti ea*
res erit tan⌉VM ET ALTERVM *tantum municipibus eiius*
municipi d D ESTO EIIV*sque pecuniae deque ea pecunia*
*municipu*M MVN*icipii . . . . qui volet cuique*
*per h. l. li*CEBIT *actio petitio persecutio esto*
SIT

Villefossius 3 ante EM videre ubi visus est litteram N dimidiatam, eodem v. extremo legit ΛC, item 7 ⁄CEBIT

Ius Latinum Domitianus patris instituta exequens cum Hispaniae oppidis plerisque tribueret, leges singulis datas consentaneum est praeter nomen fere consensisse. Confirmabat eam opinionem, quod cum legis Malacitanae tabula reperta est altera legis Salpensanae incisa omnino tempore eodem (cf. Huebner C. II S p. 877) comparata videlicet ab urbe insigniore ad defectum exemplaris sui explendum. Confirmat coniecturam denuo fragmentum quod edimus, nomine tenus, quod excidit v. 6, consentiens cum aere Malacitano.

---

59 Theod. 10, 22, 6.

Fragmenti alterius longi m. 0.17, alti m. 0.128, reperti exeunte a. 1899 Ilici (Elche) duo ectypa a P. Ibarra missa Aemilio Huebnero extant inter eius collectanea Hispana ea ipsa quae in hoc Ephemeridis nostrae fasciculo eduntur. In eo leguntur haec:

N // E // D E N I / A I N ///
*p*OSSINT PONENDAS CVREN*t*
*suffragi*VM LATVRI ERVNT SED V
CI CAESARIS SVFFRAG
S QVAM MAXIME M
SORTIRI QVI SEN

Primi versus litterae fugientes sunt et dubiae. Videtur argumentum versari in suffragiorum ferendorum ordinatione; v. 2 possis cogitare de cistis ponendis collato loco Sisennae p. 118 Peter: *cistaeque quae erant legum ferendarum gratia positae deiecerant* (cf. *Staatsrecht* 3 p. 405). Sed quomodo cum ea re concilietur Caesaris cuiusdam (de Germanico cogitavit Huebner) vocabulum, non perspicio. Certe si haec supersunt ex lege municipali Ilicitana, haec utpote coloniae Iuliae Augustae passim diversa fuerit necesse est a legibus municipiorum iuris Latini.

TH. MOMMSEN.

ADDITAMENTA NOVA AD CORPORIS VOLUMEN II.

Aemilius Huebner, voluminis secundi corporis Inscriptionum Latinarum editi anno 1869 supplementique editi a. 1892 conditor, etiam post edita ingentia illa volumina omni opere enitebatur, ut quidquid antiquarum inscriptionum in Hispania prodiret, quam accuratissime fieri posset descriptum, ipsi et per ipsum reliquis viris doctis innotesceret. Huius rei causa non contentus iis quae in ipsa Hispania eduntur, ab amicis Hispanis et Lusitanis, quos multos et eximios habebat, per epistulas rogare solebat ut certiorem se facerent de inscriptionibus nuper repertis, eosdem de lectione earum, si quid dubium videbatur, interpellare, ab iisdem ectypa stabiliendae lectionis causa petere; neque facile repulsam tulit; libenter enim ei sua committebant docti et indocti, fidem viri perspectam habentes et modestiam. Diuturna haec Huebneri industria egregios iam fructus maturaverat, plures in dies latura. Nam quod hodie antiquitatis reliquiae studiosius quam umquam factum est in Hispania investigantur, quidquid terra profert maiore cum cura quam olim fieri solebat servatur, denique nihil scitu dignum exteris celatur, sed ad intellegendas et explicandas Hispanas antiquitates Hispani et exteri coniunctas vires intendunt, eo sine dubio non unius Huebneri, sed nisi fallimur eius praecipue opera assiduaque cura perventum est. — Iamque post editum magnum illud de quo diximus supplementum minus quoddam sub Additamentorum nomine ediderat in Ephemeridis huius epigraphicae volumine octavo a. 1896—1898, rursusque alterum collegerat, cum repentina morte abreptus est d. 21. Febr. 1901. Postumas has schedas, traditas nobis a Rudolpho Huebner Aemilii filio, professore Bonnensi, iam edimus, hic illic supplentes quae deficere videbantur[1]), in summa re nihil mutantes. Desiderabunt fortasse qui Huebneri scripta noverunt doctas eius disquisitiones de confiniis provinciarum et situ locorum, item prudens eius de recentibus libris ad antiquitates Hispanas spectantibus iudicium, maxime autem singularem illam qua pollebat antiquitatum Hibericarum quas dicunt notitiam, sed talia a nobis suppleri non potuerunt; rogamusque Huebneri amicos, maxime Hispanos, ut hanc eius operam, ab ipso auctore non plane ad finem perductam, cum pia egregii viri memoria excipiant.

---

1 Imprimis adicere e re visum est inscriptiones post mortem Huebneri editas quae nobis innotuerunt. Inter alia a nobis adiecta est capitis ultimi, quod complectitur instrumenti domestici quod dicimus inscriptiones selectas, pars ad amphoras spectans paene tota. H. Dessau.

I. LVSITANIA.

OSSONOBA (*Faro* cum vicinia) p. 3. 781. 1028. Eph. 8 p. 354. 497.

1 *Faro*, rep. in moenibus, servatur ibi in museo principis Henrici.

IMP CAES
L◇DOMITIO
AVRELIANO
PIO◇FEL◇AVG
P◇M◇T◇P◇P◇P◇
II◇COS◇PROC p. C. 270–275
R◇P◇OSSONOB
EX DECRETO
ORDIN
D◇N◇M◇EIVS
D◇D

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Portugués* V 1900 p. 43 ex ectypo dato a Luciano Cordeiro (inde Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 364).

---

2 *Salir, concelho de Loulé*, apud parochum.

V C// //VM
//SVPA IGVS
/////V I' N V
////////OLIRI //

Josephus Leite de Vasconcellos misit m. Jan. a. 1898, edid. *o Archeologo Português* V 1900 p. 42.

1 fortasse *vo[t]um*, quamquam spatium maius est inter *vo* et *um*. — 3 fortasse *[Pa]ulinu[s]*.

BALSA (*Tavira*) p. 4. 691. 785.

3 *Quinta da Torre d'Ares, ao pé de Tavira (Balsa), fragmento;* iam Olisipone in museo.

ɞ DOA
decuri ƆNVM·R·P·BALS

J. Leite de Vasconcellos misit ediditque *o Archeologo Português* V 1900 p. 174.

BAESVRIS (prope *Castromarim*).

ad p. 786. In nummo, in quo Veiga nomen oppidi legerat ÆSVRI, vere extat BÆSVRI, teste imagine edita *Bull. des antiquaires de France* 1883 p. 101, *Revue numismatique* 1884 p. 383, quam nuper repetendam curavit Mowat *o Archeologo Português* 5, 1899/1900 p. 18. Nomen oppidi videtur igitur fuisse *Baesuris* (monuit Mowat l. c.).

MYRTILIS (*Mertola*) p. 5. 788.

ad n. 517. Hodie Olisipone in museo ethnologico, ubi sic descripsit J. Leite de Vasconcellos:

M · BRVTTIVS · MARCEL]
vacat

---

4 Myrtili, in lapide cupae simili, qui ex moenibus castelli prodiit. Tabula inscripta alta est m. 0. 14, lata 0. 245, litterae altae sunt m. 0. 035, admodum graciles et evanidae.

D · M · S
ACCENNIA · HE
RENNIA ANN L
H S E S T T L

Descripsi ex ectypo misso a Josepho Leite de Vasconcellos, qui ed. *o Archeologo Português* III 1897 p. 289.

---

5 Myrtili, ex moenibus castelli, cupa; tabula inscripta alta m. 0. 26, lata 0. 235, litterae altae sunt m, 0. 02, rudes, saec. fortasse III.

D · M · S
TVLLIO DONA
TO · FAVSINO FILIO *sic*
VIXIT ΛNN XVI
TVLLIVS UELLICUS E' *sic*
PORCIA MATERNΛ FILIO *sic*
PIENTISSIMO
pOSVERVNT
H S E S T T L

Descripsi ex ectypo misso a Josepho Leite de Vasconcellos, qui ed. *o Archeologo Português* III 1897 p. 290.

V. 4 A sive male exarata sive reficta posterius. — 5 TVLLIVS vocabuli littera ultima male exarata C litterae similis evasit. Vocabuli quod sequitur prima littera fortasse b cursiva est. In fine LI pro ET scriptum videtur. — 6 admodum evanidus in ectypo; sed Leite videtur recte legisse in lapide quae supra dedi.

6 *encontrado em Mertola* fragmentum lapidis allum latumque m. 0.15×m. 0.09, ab Ant. da Silva Pires accepit J. Leite de Vasconcellos.

ϕ M ϕ S
IODIVS
N N

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* V 1900 p. 175.

SALACIA p. 7. 802. Eph. ep. 8 p. 355. 498.

ad n. 5183. Repetivit J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* IV 1898 p. 105.

7 *Alcacer do Sal, pedaço de marmore, com parte de uma inscripção*

se C·APPVLE*ius*
PRIAMVS

Joaquim Correia Baptista *o Archeologo Português* II 1896 p. 144.

8 *Alcacer do Sal, museu municipal,* rep. in parietinis castelli lapis forma dolii, litteris admodum evanidis, altis m. 0.035 ad 0.04

· · · OLA
· · · · · · · AN·SER·
· · · · E
· · · · · · · B · · R

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* IV 1898 p. 107.

CAETOBRIGA (*Setubal*) p. 8. 803 Eph. 8 p. 355.

9. 10 *Troia* prope *Setubal* (cf. Eph. 8 n. 5) fragmenta duo rep. a. 1897 *nos areaes;* servat Marchio de Costa ibi.

9 tab. marm. alta m. 0.15, lata 0.095, litteris altis m. 0.015

I
LA
XX
GA
AA

10 tab. marm. nigri, alta m. 0.084, lata 0.085, litteris altis 0.02

I PAT
C PR

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* IV 1898 p. 224.

PAX IVLIA (*Beja*) cum vicinia p. 8. 804. Eph. ep. 8 p. 357. 498.

ad n. 86 (Eph. 8 p. 498). Exemplum suum iam edidit J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* IV 1898 p. 119.

n. 87. 90. 91. 92 ex *Gazeta de Lisboa*, suppl. 30. Jan. 1744, repetivit P. A. de Avezedo *arch. Português* V p. 118. Exempla apparet ea ipsa esse ex quibus pendet Cardoso.

n. 97. 105 ex *Gazeta de Lisboa* 20. Sept. 1742 repetivit Avezedo l. c. p. 116. Exempla non differunt ab editis.

---

11 *na sua herdade da Crimeia (Alemtejo, distr. de Beja)* repperit Coelho de Carvalho; lapis altus m. 0,46.

. . . . .
*l*VCIV*s*
*l*ICINI*u*
*s*FVSC
VS·H·S

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* V p. 170.

EBORA p. 13. 805.

Ebora memoratur una cum aliis oppidis Lusitaniae in fragmento hoc laterculi militaris reperto Carthagine: . . . . *[Em]erita,* | . . . . *[Ol]isiponi,* | . . . . *Ebora,* | . . . . *Norba,* | . . . . *Emerita,* | . . . . *s Emerita,* | . . . . *s Emerita,* | . . . . *s Ebora,* | . . . . *Neapoli,* | . . . . *[Fan]o Fortu.,* | . . . . *a* (Delattre *comptes rendus de l'Acad. des inscr. et belles lettres* 1891 p. 30).

12 prope Eboram rep.

SNCT R
VNESO
CESIO
SACRV
G LIC//
QVINT
*c*INV//
BALS

J. Leite de Vasconcellos *bull. des antiquaires de France* 1899 p. 270, repetivit *o Archeologo Português* V 1900 p. 331.

Sanct(o) Runeso Cesio sacru(m). G. Lic(in.) Quin[ct]inu[s] Bals(ensis) legit editor.

---

13 Eborae in museo, *pedra-marmore de* $0^m,23 \times 0^m,12 \times 0^m,13$, *achada nas ruinas do templo romano.*

VERNACVLV

L A P

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* V p. 172, qui ait putare se iam editam ab A. F. Barata.

Initio mutilam esse indicat (vel certe innuit) editor; v. 2 fin. nihil deesse. Est *vernaculu(s) l(ibens) a(nimo) p(osuit).*

---

14 Eborae in museo, ara alta m. 0,80 lata m. 0,27.

D M S

IV*l* IVSE

*c*VS EBO

an XXX

IILI

5 A C

Leite de Vasconcellos *o archeologo Português* V p. 172 edidit suppletam sic ut supra.

---

15 *Evora, no museu Cenaculo, encontrado nas paredas de S. Francisco,* fragmentum longum m. 0.60, latum 0.38, altum 0.13.

L · IVLIVS · PI

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* IV 1898 p. 122.

Villaviçosa p. 17. XXXVIII. L. 807. 1029. 1047. Eph. 8 p. 358.

16 *Villares de Galharda,* prope *Villaviçosa,* in fundo Thomae Sousa Menezes, parieti villae immissa.

IVLIA AVITI · F · AVITA

AN · XX · H · S · E · S · T · T · L

TVRRANIA · MAXSV

MA MATER ET IVLIVS

5 MAXSVMVS FRATER

FAC*i*ENDVM CVRA

VERVNT

Pinho Leal *Portugal antigo e moderno* XI 1886 p. 1135 qui ineditam dicit. 6 FACENDVM traditur.

---

17 *proveniente da demolição de um forno, no Pomar de El-Rei, da herdade da Torre do Cabedal, concelho de Villa Viçosa,* fragmentum marmoreum. Iam Elvas in museo.

L A E L · · · ·

· F · AN · · · ·

· · ST · · · · ·

A. Thomaz Pires *o Archeologo Português* VI 1901 p. 216.

Elvas p. 20. 808 Eph. ep. 8 p. 358.

ad Eph. 8 n. 8. Imaginem edidit A. Thomaz Pires *o Archeologo Português* VI 1901 p. 213.

ad Eph. 8 n. 9. 10. Utramque aram dono datam esse museo narrat A. Thomaz Pires l. c. p. 234 qui n. 10 imperfecte edidit.

18 rep. *na herdade de Reguengos de Caia, concelho de Arronches* [inter Elvas et Portalegre], lapis marmoreus altus m. 0.45, latus m. 0.56. Iam Elvas in museo.

BLAESIDIENA
GN F MARCELLA
ANN XX·H·S·E·S·T·T·L
GN BLAESIDIENVS
MARCELLVS · ET VALERIA
··*f* TERTVLIA *fil* PIAE ET ·
SIBI V F C ·

A. Thomaz Pires *o Archeologo Português* VI 1901 p. 215.
6 ··· T · TERTVLLA · ET PIAE traditur.

---

19 prope Elvas, *na herdade de Almeida, freguesia de Santa Eulalia,* inde ab a. 1889 in museo.

M · L · M · · ·
V · MI · LXX
· · · EV · · · ·
MA

Dodgson misit a se descriptam m. Oct. a. 1896. A. Thomaz Pires *o Archeologo Português* VI 1901 p. 216.

---

20 *Villaboim* (prope Elvas) prope ingressum viae primariae, in pavimento. Iam Elvas in museo.

/ · ·
· · VS
· · · · · H · ·
/ · · · F · · · ICI
IIV · · · · · C V S
ET · · · · · · · A
FILI · · · · · · SSIM
F · C

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* III 1897 p. 121 ab amico quodam descriptam. E. S. Dodgson, qui repperit m. Mart. a. 1897, excepit v. 7 fin. (ISSIM · · ·) et v. 8. Memoratur *Arch. Port.* VI 1901 p. 215, 25.

21 rep. *no sitio de Papúlos, suburbios de Elvas.* Iam Elvas in museo.

SCRIBONIE
Λ
Λ
IO Λ
Λ M
E PIEN
P F

A. Thomaz Pires *o Archeologo Portuguéz* VI 1901 p. 214 imaginem, sed in qua pauca tantum agnoscuntur.

1 sic videtur in lapide legisse editor (p. 213), in imagine duae tantum primae litterae apparent.

AMMAIA p. 20. 809.

n. 169. Iam Elvas in museo; descripsit Dodgson a. 1896, edidit A. Thomaz Pires *o Archeologo Portugués* VI 1900 p. 217, sic:

SICAE
MELONIS·F
H·S·E

ARITIVM VETVS (*Alvéga* prope *Abrantes*) p. 22. 810.

22.23 Abrantes, *no Campo das Aldeias, f. das Mouriscas,* iam Olisipone in museo.

22 AVITVS · TON
CI · F · AN · LX
H · S · E
S · T · T · L .

23 ❧ DECVMVS ❧
PLACENTIAE
FILIVS·ANN·XII·
H·S·E · S·T·T·L·
PLACENTIA·ET·IVLIA
FILIO · F C ·

José Leite de Vasconcellos misit.

OLISIPO (*Lisboa*) p. 23. 810. Eph. 8 p. 359.

n. 253. *Nas muralhas do Castello de S. Jorge* repperit Antonius Mezquita de Figueiredo. Translatam in museum edidit J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Portugués* V 1900 p. 284. — 2 TILIMACO Vasconc. — 5—7 PIEN¦-*tissi*MO | F C.

n. 269 = Eph. 8 n. 12. Edidit H. de Villefosse *bull. de la société des antiquaires de France* 1896 p. 350.

24 Olisipone, *no quintal da Academia das Sciencias,*

· · IATIO
ASPRO AN XX
VIIII CALVEN
TIA IVLIANA
MARITO PIIS
SIMO·F·C ·

Descriptam miserunt J. Leite de Vasconcellos et Antonius Mezquita de Figueirado, ille etiam misit ectypum. Edidit Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* V p. 283.

1 · · CATIO Fig.

---

25 Olisipone in museo; *ignoro a procedencia da inscripção, comquanto me digam que talvez seja dos arredores de Sintra.*

L · LVCRETIVs
L · F · GAL
SEVERVS
· S · E

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* V p. 174.

---

26. 27 Olisipone, rep. in platea S. Dominici, iam in museo.

26 lapis altus m. 0.20, latus 0.30, litteris altis m. 0.03.

D · M · S
sic LVCRITIA · PATRI
CIA·ANN·XXXVIIII
I · V · P

27 fragmentum altum m. 0.25, latum 0.23, litteris altis m. 0.05, bonis.

SOMI
ALOV
II

Josephus Leite misit descripta m. Dec. a. 1898, paullo post charta quoque expressa. Priorem edidit *o Archeologo Português* V p. 173.

26 v. 4 in fortasse I pro T, ut sit *t(itulum) v(iva) p(osuit)*. Leite de Vasc.

SCALLABIS p. 35. 695. 813.

n. 335. Ex *Gazeta de Lisboa Occidental* 18 Jun. 1733 repetita est *Archeologo Português* V p. 86 (2 MAXVMAE, 3. 4 ANTONIAE MODESTAE | LAVRENTIVS GENER, 5 fin. TESTAMENTO reliquis letteris omissis).

COLLIPPO (*Leiria*) p. 36. 695. 813. 1030.

n. 5234. Extat *Torre da Magueixa, freguezia do Reguengo do Fital*, fragmentum altum m. 0.45, latum 0.75. Ediderunt etiam Pinho Leal *Portugal antiguo e moderno* 8,109; P. Joaquim Poças Junior *Correio Nacional de Lisboa* 1898 Jan. 3, n. 1465; Albano Bellino *cartas de epigraphia Romana* (Bracarae 1898. 8) p. 30 (inde J. L. de Vasconcellos *o Arch. Port.* V 1900 p. 192). Subieci huius exemplum:

AN X

LABERIA·L·F·MAX

FILAE PIENTI

---

n. 5237. 5238. 6273. Josephus Leite vidit a. 1897 apud Josephum Callado in *Juncal* vico.

n. 5237. Post v. 2 excidit in exemplo Soromenii versus integer hic ANN·LXIII·

n. 5238. V. 5. 6 ita legit Leite

QVI·OBIT CVLVNI

AII·III CVNA F

intellegens: *qui obit Culuniae* — i. e. *Cluniae* —, deinde nomen (*ei Cuna* Leite, minus probabiliter) — *f(ecit)*.

n. 6273. *[S]omno* nomen fuisse putat Leite; minus probabiliter. V. 5 extr. DIV^{s} in lapide esse testatur idem.

---

28 *Debarbas, logar na freguezia de Maceira, aldeia vizinha de Leiria*, cippus marmoreus, rep. a. 1898, latus m. 0.55, crassus 0.47, altus olim m. 1.50, litteris saec. I altis m. 0.06

· · · · · · · · · · ·

···ALERIM···

SIMI QVIR

···OLL·PONEN···

ANN XX

FLAVIA MAXS·

MATER FILIO

P C

J. Callado *o Archeologo Português* V 1900 p. 42.

. . *[V]aleri M[ax]simi Quir. [C]olliponensis ann. XX Flavia Maxsi[ma] mater filio p. c.* supplevit Leite de Vasconcellos.

---

29 *Torre da Magueixa, freguezia do Reguengo do Fital, concelho de Batalha,* fragmenta duo tabulae marmoreae rep. a. 1898 *quando se procedia a umas reedificaçaões n'um predio.*

a VM
SSIM

b ATER
EFC·

Albanus Bellino misit m. Jan. a. 1899 descriptas a Patre Poças.

---

30 rep. cum terra foditur *num campo ao pé da Columbeira, concelho de Obidos*

M·CASSIO·M
F·TVRRINO·A·V
AVITA · MATER
F · C

Leite de Vasconcellos *archeologo Português* V p. 173 a J. Leite Pereira de Mello.

CONIMBRIGA et AEMINIVM et ager vicinus p. 40. 815.

31 prope *Figueira de Foz* rep. a. 1899 *na Pedrulha (freguesia das Alhadas)*, extat ibi in museo municipali.

C A L A I T O
CAIELI·HI·SITO

Antonius Mezquita de Figueiredo misit m. Oct. a. 1899. P. Belchior da Cruz *o Archeologo Português* V 1900 p. 122; J. Leite de Vasconcellos ib. p. 253.

---

32 *S. Facundo, Beira,* in villa rustica Antonii de Almada, prope Conimbrigam, in gradibus quibus descenditur a domo ad aream iuxta sitam, lapis quadratus.

VEGETO AVITI F·
ANNO XVIII DEFVNCTO
MONTE MARIANO O. F. AVI-
TVS ARCONIS F·ET RVFINA
RVFI F. PARENTES F. C.
S. T. T. F. sic

E memoriis parochialibus a. 1758 J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* IV 1898 p. 150.

Videtur inedita, sed vv. 2. 3 verba quae sunt *defuncto monte Mariano o. f.* aperte interpolata sunt.

33 prope *Maiorca* (in valle fluvii *Mondego*), ab occidente oppidi, *no caminho para a Serra de Crastos,* in rupe quadam; *caracteres latinos já um pouco apagados;* iuxta figura geometrica. Saxum desectum et translatum *Figueira* in museum.

VNODE

A. dos Santos Rocha *o Archeologo Português* II 1896 p. 155.

Bobadella p. 44. 817.

34 *Bobadella, em uma casa particular.*

MANLIA A PROBISA A EX TESTAM SVO

Luiz Cardoso *diccionario geografico de Portugal* s. v. Bobadella (inde sine dubio Pinho Leal *Portugal antigo e moderno* I p. 406) litteris minusculis.

Fortasse non diversa a C. n. 400 (partem inscriptionis n. 400 fuisse suspicatur Leite de Vasconcellos *Archeologo Port.* V p. 171).

Castendo. Penalva do Castello p. 47.

n. 415. Vidit a. 1896 J. Leite de Vasconcellos ediditque *Archeologo Português* vol. V p. 138. — 3 nulla lacuna est post XIII.

n. 421. Sic descripsit Leite de Vasconcellos *Archeologo Português* Vol. V p. 140

caput
D M S
//ROGIIL
//////////IR
//AII RVFI
AN · L · /////
// MI //////
// I ////////

n. 422. Descriptam ab Emanuele de Albuquerque edid. Leite de Vasconcellos l. c. p. 141. — V. 4 in lapide est F· FILIO·SVO·IIT·SIBI.

n. 423. Sic descripsit Leite de Vasconcellos l. c. p. 139:

D M · S · RVFO LVCI A LX
AMOENÆ · SEVERI · AN · IV
PLACIDÆ CALVI · AN XXX
FIRMINÆ · FIRMI A XXXX
LVCIVS/////// S///////E S FÇ

35 *ao pé de Castendo, Beira-Alta*, litteris bonis, altis m. 0.05, saec. fere secundi.

BANDI
OILIEN
AICO

Descripsi ex ectypo a Josepho Leite misso, qui legit *Bandio Ilienaico,* recte. Nam v. 3 in. nulla littera deest.

Lamego cum vicinia p. 818.

n. 5251 (*Almacava*). Exemplum factum saec. XVIII, ex *Memorias parochiaes de 1758* editum est *Archeologo Portugués* V 1900 p. 51 (1 IVIIAI·MARCII, 2 MARCIIIAI, 4 VIGIIVS). Reperta est a. 1750 et eo loco collocata, ubi adhuc extat.

36 . . *ha em Rézende (Beira-Alta, 18 kil. ao O. de Lamego) vestigios de povoação celta, e segundo a tradição, foi Carquere* [cf. n. 5573 seq. p. 818 XVIII°] *uma cidade no tempo dos romanos, e que comprehendia o territorio que estanceia desde a Devéza até á ponte de Carcavellos . . . Tambem em 1732, em uma escavação junto ao mosteiro de Carquere, appareceu uma lapide com a figura de Diana, em baixo-relevo, de um metro de altura e 0m.60 de largura, com a inscripção. — Esta lapide foi mandada collocar, pelo doutor Alexandre Pinto, no meior da parede da sua casa de Béba:*

DIANA SACCELLO FLAVA
CARCAVELLVS·F·A·B·XXV

Pinho Leal *Portugal antico e moderno* 8, 1878 p. 159, qui unde sumpserit non indicat.

Corruptam aut falsam esse apparet.

37—40 *Cárquere, Resende*, servantur apud Emmanuelem Negrão, *em mosteirô.*

37 D M SD
A VR RF
[illegible]

1 fin. D fuisse putat editor (contra quae 1 in. ante D cernitur hasta recta, eam casui tribuendam esse).

rosa
38 SMa
RVFVS
[illegible]

rosa
39 D·M·S·
SATVR
NINVS
CLEMF

in latere utroque tridens (?)

40 VLPIVS SA
BINVSAN
H·S·E·S·T

J. L. de Vasconcellos *o Archeologo Português* V 1899/1900 p. 208—210.
Simul idem vir doctus denuo edidit inscriptiones eodem loco extantes iam antea a se editas n. 5574. 5575 (v. 1 DMS). 5576. 5577. 5579 (v. 2 ON | . . ., v. 4 ASSV . . .).

CIVITAS IGAEDITANORVM cum vicinia p. 49. 819. Eph. 8 p. 360.

41 *Escallos de Cima — freguezia, Beira Baixa, 13 kil. a NE. de Castello Branco, 80 kil. da Guarda. Por esta povoação passa a estrada, que conduz a Penamacôr. Parece ter sido por aqui uma via militar romana; porque se acharam nas proximidades da povoação dois marcos milliares, um dos quaes, actualmente propriedado do sr. Joaquim Manuel, terá um metro de altura por dois decimetros de largura, e tem a seguinte inscripção:*

IOVI·O M·
CONSERV
ATORI·IVL.
E.V.R.R.VSO
M. GE. INI.
A. VCDLXX

Pinho Leal *Portugal antico e moderno* 3 (1874) p. 52.
Corruptam esse apparet. Fortasse fluxit ex titulo eiusdem regionis n. 5132 (p. LI).

EMERITA p. 52. 820. Eph. 8 p. 360. 490. 520.

n. 471. Emeritae, servat Jos. Moreno y Baylen: J. Amador de los Rios qui delineavit *Monumentos latino-bizantinos de Mérida*, Matrit. 1877 [= *Monumentos arquitectónicos de España*, fasc. 4] tab. IX [90] fig. 93. Titulus extat in fronte arculae — vel basis in arcae formam conversae —, altae m. 0,25 longae m. 0,57 latae m. 0,45.

n. 478. Fragmenta *f g* eodem loco quo Bayér nuper descripsit marchio de Monsalud *Bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 439, XXXVI 1900 p. 5. 6, idemque novum fragmentum adiecit hoc (*Bol.* XXXVI p. 6):
(478*l*) ibidem ubi n. 478*f* (*á la derecha mano según se entra en la huerta del Conventual, en la décima segunda hilada de sillares contando desde el suelo*)

sca EN *icis*

n. 543. Vide infra n. 60.

n. 564. Nuper (a. 1902) eodem fere loco prodiit quo viderunt antiquiores (*calle de Santa Eulalia nº. 43*). Marchio de Monsalud *Bol. de la Acad.* XL 1902 p. 543, qui om. v. 1, v. 4 exhibet IVLIA·IVLIA, ut Accursius et Alsinet (sed in transcriptione *Julia Juliana*), v. 5. 6 INCO|MPARABILI.

n. 573. Extat in domo *calle de San Salvador núm. 16,* in pariete curtis alterius versus meridiem sito, litteris saec. I exeuntis, altis vv. 1—5 m. 0.05, reliquis

0.025. Recte descripta ab antiquioribus. Cf. Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 520.

n. 577. Extat in urbe *Vich* Catalauniae, in museo episcopali. *Revista de la Asociación artistico-arqueológica barcelonesa* I 1896 p. 53.

n. 584 (= 3049). Extat Guadalajarae in aedibus Casimiri (vel Constantini) Mogilnicki (*calle baja de Barrio-nuevo* 56): Fita *bol. de la acad.* XXXVI 1900 p. 445. 523.

n. 5268. Edidit G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 136 qui vidit Hispali in museo; repertam esse dicit Ursone.

ad Eph. 8 n. 17. Vide infra n. 79.

ad Eph. 8 n. 19. Edidit etiam M. de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 44.

ad Eph. 8 n. 21. Edidit etiam M. de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 44. — Praeterea in alia statua una reperta extat similis titulus:

EX OFICINA G AVLI·FI

Descripsi ex ectypo quod misit M. de Monsalud qui edidit *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 45; Dodgson quoque descripsit.

ad Eph. 8 n. 37. Hanc ut videtur edidit Diaz y Perez *Extremadura* p. 341 sic: A·EMYLYA | L·P· | FVCNELA ···

ad Eph. 8 n. 269. Edidit etiam G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 137 (2. 3 APRO | COME) V. 2 lege *Abrocome.*

---

42 Emeritae, ara marmorea alta m. 0.10, lata m. 0.10, litteris cm. 1. Iam Almendralejo apud editorem.

DEAE ATAECI
NAE TVROBRIGN
INVICTAE ARTE
MAS CLAVDI
5 MARTILINI·SER
EX· VOTO
POSVI

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 542.

Eiusdem deae alias inscriptiones, repertas omnes in hac regione Lusitaniae (Emeritae, Metellini, Norbae), enumeratas habes C. p. 1126. Accedunt iam praeter hanc n. 43. 101. *Ataecin-* scriptum est etiam C. II 462, *Adaegin-* dicitur fuisse C. 605. Alterum nomen scribitur *Turubrig.* C. 71, *Turibrig.* C. 462. 605, *Turib.* infra n. 43. — 5 *Martilini* nomen inauditum; fortasse *Martialiani.*

---

43 Emeritae, ara marmorea, rep. *calle del General Castro, casa n. 5*, alta m. 0,25, lata 0.13, litteris altis m. 0.25, *colocada sobre el arco de la puerta que desde el jardin da ingreso á la cochera de la indicada casa.*

DEAE·SA/C
TVRIB
L·IVVENTI
VS·IVLIA
NVS·A·L·V·S

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 323.

Deae sanc(tae) Turib(rigensi) cet. Cf. ad eam quae praecedit.

---

44 Emeritae, servabat Izquierdo amicus editoris: ara alta m. 0.50. Frustra quaesivit Monsalud.

IVNONI SAC
pavo CLAVDIVS DAPINVS *pavo*
A L V S

Diaz y Perez *Extremadura* (*España, sus monumentos y artes* cet., Barc. 1887) p. 354 (inde Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 519).

Alibi non repperimus. — V. 2 DAPHNVS in lapide fuisse coniecit Monsalud, probabiliter.

Idem Diaz y Perez eodem loco refert, a. 1849 repertam esse Emeritae *antes de llegar al puente* inscriptionem dedicatam Neptuno a republica vel municipio Emeritensi, eam mox periisse adhibitam in extruendo aedificio aliquo *plaza de la Constitución.*

---

45 Emeritae, rep. *en la calle Concordia* in fundo Francisci Pereira inter duos arcus aquaeductus *de los Milagros, de Albarregas,* ultimos antequam intret in oppidum, basis marmorea alta m. 0.35, lata 0.38, crassa 0.55, litteris saec. primi exeuntis secundive altis m. 0.045. Servat *Almendralejo* editor.

E·AVG·EMER
ↃVINC·LVS
DEDIC

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 437.

A curatore vel a sacerdote aliquo *[colonia]e Aug(ustae) Emer(itae)* et aut a magistratu nescio quo aut a sacerdote *[pr]ovinciae Lus[itaniae] . . . dedic[ata].*

---

46 Emeritae, rep. in vico extremo *de la Concordia*, fragmentum tabulae marmoreae altum m. 0.19, latum 0.68, crassum 0.06, litteris altis m. 0.025. Servat *Almendralejo* editor.

COL
PATRONO·COLON

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud; edidimus ille *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 438, ego *bulletin hispanique* 1900 p. 76.

Patronus ille coloniae Emeritensis ignotus *coh(ortem)* aliquam *III* rexerat.

---

47 Emeritae, rep. *en la calle de la naumáquia*, in aedibus ultimis, fragmentum tabulae marmoreae magnae altum m. 0.26, latum 0.27, crassum 0.05; litteris saec. I exeuntis elegantibus et profundis in litura inscriptis, altis m. 0.08. Servat *Almendralejo* editor.

]E R I V[
*provi*N]CIAE

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud; edidimus ille *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 438, ego *bulletin hispanique* 1900 p. 75.

2 supplevit Monsalud.

---

48 Emeritae, fragmentum epistylii ex marmore, longum m. 0.76, altum 0.45, crassum 0.20, litteris altis v. 1 m. 0.12, v. 2 0.11, optimis aetatis Augustae. Servatur *Almendralejo* in museo.

ca]VILIVS · P[
te]TVM · ET · CO[*lumnas*

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud; edidimus ille *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 518, ego *bulletin hispanique* 1900 p. 75.

---

49 Emeritae rep. prope aquaeductum dictum *del Borbollón* iuxta naumachiam, tabula marmorea alta m. 0.25, lata 0.38; litteris saec. II elegantibus, altis m. 0.035. Servat *Almendralejo* editor.

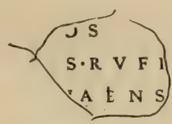
..*p*]OMPEIVS · FRONT[
OPERI · NOV[*o*
DE · SVA · PECVN[

Descripsi ex ectypo, quod misit Marchio de Monsalud; edidimus ille *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 45, ego *bulletin hispanique* 1900 p. 76.

2 non NON, ut primo visum erat, esse in lapide, sed NOB affirmat editor. Mihi initium V litterae potius apparet in ectypo. Unde suppleo *nov[o]*.

---

50 Emeritae, fragmentum marmoreum, rep. prope aedificium dictum *El Conventual*, in campo versus orientem oppidi, latum m. 0.25, latum 0.17, crassum 0.06; litteris saec. II elegantibus, altis m. 0.05. Servat *Almendralejo* editor.

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 392.

3 *[Am]maiens[is]* editor, fortasse recte. Cf. C. II 501.

---

51 Emeritae, in fuste columnae marmoreae, nescio unde proveniens, diametri m. 0.80, scariphata punctim litteris inaequalibus altis m. 0.07 ad 0.08.

HOC QVI SCRIPSIT SVRIANVS
PEDICAVIT MAEV*iu*M

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 8 (inde ego *bulletin hispanique* 1900 p. 77).

Septenarius est trochaicus.

---

52 Emeritae, fragmentum marmoreum rep. a. 1899 una cum n. 62 altum m. 0.17, latum 0.13, crassum 0.03, litteris altis m. 0.03 ad 0.025, saec. I, ut aiunt.

*a*LFIA
*al*FIA·M·L
ALFIA·M*l*
S·V·T*l*

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 324.

---

53 Emeritae, lapis altus m. 0.25, latus m. 0.13.

D · M |
ALLIAE · PH |
RAℏS·AN·X |
E V S C ⊦E | *mon f c*
H·S·E·S· | *t.t.l.*

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 474.

---

54 Emeritae, in museo, rep. ab Urbano Fernández Montenegro extra muros urbis versus meridiem et orientem, prope parietinas theatri, cippus altus m. 0.44, latus 0.20, litteris pulchris aevi Antoniniani.

d M *s*
ATHENAIS
VIXIT · AN
NIS · XVIII
AVIA · PIE
NTISSIM
A · FECIT
H·S·E·S·T·T·L

Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 258.

---

55 Emeritae, fragmentum lapidis altum m. 0.15, latum m. 0.15, litteris m. 1.6. Iam *Almendralejo* apud editorem.

AVR
IS·PRIME
NICOPOL
LLVS
PIIS

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 542.

---

56 Emeritae, servat Gutierrez, *Plaza de la Constitución;* tabula marmorea, alta m. 0.30, lata 0.17, crassa 0.03; litteris saec. II altis m. 0.03. Iam Almendralejo apud Marchionem de Monsalud.

D · M · S
CAE · BERO
NICE · V · ANO
I · M · VI · D · XII
CAE · VICTOR
PATER · PIE ·
TATI · SVE ·
FECIT · H
S · E · S · T
· T · L ·

Descripsi ex ectypo Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 393.

Quod pater filium dicit *pietatem suam,* rusticitati provinciali condonandum.

57 Emeritae in domo D. Mariae de los Angelos Pérez, *calle de San Andrés*, 2, lap. marm. altus m. 0.22, latus 0.26, litt. altis m. 0.035, saec. I

L · CAECIL
SECVN
H·S·E·S
L CAECI *lius*
MEMOR

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 488.

---

58 Emeritae, rep. *en la calle de San Albin;* lapis marmoreus altus m. 0.35, latus 0.17, crassus 0.025; litteris evanidis, altis m. 0.03. Servat *Almendralejo* editor.

protome mulievis

D · M · S
CAELIA · CALLISTE · ANN
XXIII·H·S·E·S·T·T·L·CAELIA
SILAN///// SORORI·MERENTI
FECIT

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 393. In ectypo, quod idem misit partes mediae singulorum versuum non leguntur.

V. 4 in . SILĂN . . . . editor, legens *Silvan[illa]*.

---

59 Emeritae rep., servatur Hispali in museo provinciali, lapis ex marmore albo, altus m. 0.26, latus 0.10, litteris saec. II, altis m. 0.022 ad 0.02.

D·M·S
CAL·CALI
TYCHE
H·S·E·S·T·T·L

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud. E. S. Dodgson misit a se descriptam; G. Vernet *bull. des Antiq. de France* 1897 p. 134; Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 6.

---

60 (= C. n. 543) Emeritae, servat Colomo veterinarius, *Rambla de Santa Eulalia, esquina al Arrabal* MONSALVD. Talaverae de la Reina, apud Lud. Jiménez de la Llave FITA.

D M S

Q ◈ CASSIVS ◈ CA*l*
LICLES ◈ AN ◈ XY//
H ◈ S ◈ E ◈ S ◈ T ◈ T ◈ *L*//
C ◈ IVLIVS ◈ VR
SIANVS ◈ FRA
TER· FECIT

Descripsi ex ectypis missis a marchione de Monsalud et a F. Fita, qui ediderunt ille *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 391, hic ibid. XXXVI 1900 p. 444.

---

61 Emeritae rep., servat Hispali Antonius Ariza.

D · M
CL ARTEM*idor*··
CONIVGI *incompa*
RABILI · C
R

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 137.

---

62 Emeritae, rep. a. 1899 in statione viae ferrae, fragmentum marmoreum altum m. 0.13, longum 0.17, crassum 0.03, litteris altis m. 0.02.

M · CORNE *lius*
BRITTO
H · S · E · S · T *t·l*
D

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 324. Ectypum habuimus missum ab eodem.

---

63 Emeritae, rep. a. 1900 *en las excavaciones que se están practicando para la construcción de la plaza de toros*, in fundo Josephi Viñas qui servat: ara marmorea alta m. 0.60, lata 0.30, litteris altis m. 0.04, saec. II ineuntis.

D . M
urceus CORNELIAE patera
VITALIS
AN · XXXVII · M · VII
MISERA · MATER
F · PIISSIMAE · FECIT

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 488. Exemplum minus plenum ex ephemeride *la República* d. 19 Aug. 1900 repetitum est *Revista de Extremadura* II 1900 p. 377.

---

64 Emeritae, fragmentum longum m. 0.42, altum 0.17, litteris optimis altis m. 0.07, saec. I exeuntis.

DOMITIA

Descripsi ex ectypo, quod misit Marchio de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 46.

---

65 Emeritae, rep. *en la calle del Portello,* arula alta m. 0.18, lata 0.15, crassa 0.06; litteris saec. II altis m. 0.025. Servat *Almendralejo* editor.

D M · S

F · AELIANA
V · A · LXVI
H · S · E · S · T · T · L

Descripsi ex extypo Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 392.

---

66 Emeritae, fragmentum tabulae marmoreae altae et latae m. 0.30, in domo quadam *calle Naumaquia,* in pavimento culinae, litteris evanidis.

ONII
/AVSTA · VX
S
. . . .

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 519 qui supplevit *[A]poni[a F]austa Vx[amen]s(is)* supplet editor. Sed potest etiam *ux[or]* esse.

---

67 Emeritae, in platea S. Jacobi ex adverso carceris, fragmentum inferius arae marmoreae, altum m. 0.20, latum 0.22; litteris saec. II vel III, altis m. 0.02, admodum evanidis.

. . . .
FLAVINVS · LIB · PA
TRONAE · PIENTIS
SIMAE · FECIT

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 519.

V. 1 in ectypo vix discernitur.

---

68 in territorio Emeritae rep., *próximo á Calamonte,* ara marmorea alta m. 0.45, lata 0.35, litteris altis m. 0.04, saec. II. Extat Almendralejo apud editorem.

D M S
FLAVIAE IVSTINAE
ANN XXVI
T·FLAVIVS·EVTYCHES
VXORI MERENTISSIME
FECIT

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 489.

---

69 Emeritae, *en la calle de San Salvador, casa núm. 16,* in pariete curtis a laeva muro inserta, iuxta scalas, ara marmorea alta m. 0.65, lata 0.22.

IANVARIA
VXOR
*pi*ISSVMA
IENSIS
an. XXXII
S·T·T·L

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 520.

---

70 (= C. 570) Emeritae. Iam *Almendralejo* in museo; tabula marmorea alta m. 0.23, lata 0.21, litteris saec. II altis m. 0.02 ad 0.01.

IVNIA · SVAVI
*S·AN·XXV*I·LIB
IVNIAE·PRIMI
GENIAE HIC·SITA
EST·S·T·T·L·

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 520 ea quae dantur litteris rectis; litteras inclinatas adsumpsi ex exemplis antiquiorum, fortasse coniectura ab illis suppletas.

Antiquiores versuum distributionem prorsus neglexerunt.

71 Emeritae, fragmentum marmoreum, rep. in fundo quodam viae *de la Concordia,* altum m. 0.16, latum 0.14, litteris altis m. 0.03, quae videntur saec. II esse. Extat *Almendralejo* apud editorem.

l ONGIN *us*
lo NGINIA
l ONGINI *anus*
E S V A L M

Descripsi ex extypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 150.

---

72 Emeritae, cippus marmoreus parvus, altus m. 0.34, latus 0.18, crassus 0.15, litteris saec. II, altis m. 0.025, non bonis. Extat *Almendralejo* apud editorem.

EDIGENIO
/IVL·ASCANI
S · A · C

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 522.

1 *[M]edigenio* editor, probabiliter, comparans *Medugenus* nomen Lusitanum. — 2 CIVL potius fuit quam AVL (A/L Monsalud, intellegens *an. L*, vix recte); deinde puto intellegendum esse *Ascani s(ervo), a(mico) c(arissimo).*

---

73 Emeritae, rep. in aedibus Emmanuelis Hernandez, *Calle Nueva,* tabula marmorea alta m. 0.30, lata 0.42, crassa 0.06; litteris elegantibus saec. II, altis m. 0.07. Servat *Almendralejo* editor,

IVL
MNESAR *ch*
HSSSVTL

Descripsi ex ectypo Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 396.

---

74 Emeritae, in aedibus Gregorio Bueno, destinatus museo; cippus marmoreus altus m. 0.30, latus 0.28, litteris saec. I exeuntis altis m. a 0.05 ad 0.03.

MONTEIA
SATVRNINA
ANN·XXVIII
H·S·E·S·T·T·L
TIB·CLAVDIVS
THALAMVS
VXORI·F·C

Descripsi ex ectypo Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 394.

---

75 Emeritae, cippus e lapide granite, altus m. 0.67, latus 0.47, crassus 0.14; litteris rudibus saec. I, altis m. 0.05. Servat *Almendralejo* editor.

A · OFILIVS
V R B A N V S
A · XXV · H · S · E
INF·P·XII·IN AG
P · VIII

Descripsi ex ectypo Marchionis de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 395.

---

76 Emeritae, cippus parvus altus m. 0.23, latus 0.13, crassus 0.09, rep. *en la calle de Cerrajeros,* litteris saec. II non bonis, altis m. 0.015. Servatur *Almendralejo* in museo.

VDIVS · PLACI//
VS · A · L'///
H · S · S · T · L ·
FLAVTIA ARE
THVSA · CONI
VGI · P · F · C

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 523.

V. 1 incertae lectionis est. — 4 IAVTIA Mons.

---

77 Emeritae, rep. *en los cimientos del edificio destinado a plaza de toros.*

p. pom | PONIO · P · L · P · PO | *mponio*
STO LV
S · ET · REPENTI | *nus*

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 475.

78 Emeritae, rep. extra oppidum ad latus septentrionale *de la Calle Nueva*, tabula marmorea alta m. 0.18, longa 0.33, crassa 0.04, litteris saec. I altis a m. 0.03 ad 0.015. Servat *Almendralejo* editor.

—PRIMIGENIA · AN—
XXXV·H·S·E·S·T·T·L
SECVNDO·PARIETE·P·VII·IN·A·P·X

Descripsi ex ectypo Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 395.

4 formulae *secundo* — i. e. secundum — *pariete(m)* pro *in fronte* exempla alia non memini me legisse.

---

79 (= Eph. VIII n. 17) Emeritae, cippus ex lapide granite altus m. 0.85, latus 0.44, crassus 0.25; litteris altis c. m. 0.05; in museo, cui dedit Petrus Maria Plano.

PVLLVS
IVL·GRACILS
SERVVS·HIC
SITVS · EST
IN · F · ////XII
IN ·AGR· P·X

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 7,3.

Unicum vocabulum quod olim legi posse putavi v. 6 SACRVM iam apparet IN·AGR· esse.

---

80 Emeritae rep., iam Hispali in museo provinciali (n. 1694), marmor altum m. 0.18, latum 0.20, litteris saec. II sive III, altis m. 0.02.

D M S
RVTVLAE · ANN
VIIII · CASTRICIvs
VICTORINVS
AVVS FECIT
H·S E·S T·T L

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud. E. S. Dodgson misit a se descriptam; G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 134; Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 7 accuratissime.

2 VIVLAE Dodgson, RVIVLAE Vernet.

81 Emeritae rep., servatur Hispali, in museo provinciali, marmor album, altum m. 0.18, latum 0.20, litteris saec. II vol. III, pictis similibus, altis m. 0.02 ad 0.015.

D M S
SENT · SACOMIO
ANN · VIIII · SENT
LVCROSA · FILIO
PIENTISSIMO F · C
H · S · E · S · T · T · L

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud. G. Vernet *bull. des antiq. de France* 1897 p. 134; Marchio de Monsalud. *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 7 accuratissime.

2 SEN Vernet, quod in ectypo est, SENT Monsalud. — 5 FEC Vernet.

---

82 Emeritae, fragmentum rep. extra oppidum versus orienetm, altum m. 0.08, latum 0.21, crassum 0.08; litteris altis m. 0.02, saec. II vel III. Servat *Almendralejo* editor.

M · SERGIVS · TRO
CONIVGI · INDV*lgentissimae*

Descripsi ex ectypo Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 397.

1 *Tro[phimus]* supplevit editor.

---

83 Emeritae, rep. *en la Calle Vespasiano,* prope aquaeductum *de los Milagros*, fragmentum marmoreum altum m. 0.17, latum 0.26, crassum 0.09; litteris altis m. 0.03. Servat *Almendralejo* editor.

. . . E I N D
P · SPERATV*s*
NNIS

Descripsi ex ectypo Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 396.

1 LIND · · editor; mihi visum est fortasse *[S]pend* . . . fuisse. — 3 NN · I idem.

---

84 Emeritae, extat *calle de S. Salvador, num. 1, de D. Baldomero Diaz*, in hortulo, ara alta m. 0.95, lata 0.50, crassa 0.25, litteris optimis saec. I, altis m. 0.06 et 0.04.

D I S · M Á N I B V S
C·TETTÓNI·SVRIACI

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 523.

---

85 Emeritae, ara ex lapide granito, *en las construcciones del Conventual,* alta m. 0.70, lata 0.35, litteris altis m. 0.05, saec. II.

rosa

D · M · S
L · VALERIVS
PROCVLVS
· · · · · · · ·

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 397.
Ectypum, quod misit editor, legi omnino nequit.

---

86 Emeritae, in domo quadam viae *de Pantozuela,* tabula marmorea alta m. 0.25, lata 0.45, litteris evanidis

VALERIA · C · F · AVNIA
AN·L·H·S·E·S·T·T·L
L·IVLIVS C·F·GAL · LVPVS
AN·XXX·H·S·E·S·T·T·L
C·IVLIVS POTITVS
CONIVGI · ET F· F· C

crux (postea adiecta?)

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 365.

---

87 Emeritae, extabat *en la calle de San Salvador,* fragmentum tabulae marmoreae, altum et latum m. 0.20, crassum 0.02, litteris saec. II elegantibus, altis a m. 0.04 ad 0.03. Iam est *Almendralejo* in museo editoris.

\ T I A E
X V M A E
· · CAE · · ·
· · · · NA
· · · ·

Descripsi quantum potui ex ectypo evanido Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 138.
Vv. 3—5 in ectypo vestigia nulla.

88 Emeritae, fragmentum marmoreum, altum m. 0.28, latum m. 0.22, litteris m. 0.04.

//LIVS · Q · F
/////VVS ·
/////IVS ·
///// ˜ N A

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 475.

---

89 Emeritae, fragmentum cippi sepulcralis, alti m. 0.34, lati 0.16, crassi 0.15, litteris saec. II elegantibus, altis m. 0.05. Extat *Almendralejo* apud editorem.

A
S · PAP
IV
· T · L
V

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 521.

2 in. IS editor; sed ante S videtur potius esse pars A litterae. *Pap.* non facile tribum indicare posse adnotat editor. [Ectypum videtur indicare, PAP postea adiectum esse].

---

90 Emeritae, extabat *en la nueva barriada* sive *calle Puntalera, entre el Arrabel y la Via ferrea*, fragmentum epistylii inscriptum in parte postica, altum m. 0.37, latum 0.16, crassum 0.11, litteris altis m. 0.04 ad 0.025, malis et in curiose incisis. Servat *Almendralejo* Marchio de Monsalud.

. . . .
hic si
TVS EST SI*t*
TIBI TER*ra*
LEVI*s*
F · C
V MV *s*
S N

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 398.

---

91 Emeritae, rep. prope aquaeductum *de los Milagros*, tabula marmorea alta m. 0.21, lata 0.35, crassa 0.02, litteris elegantibus saec. II altis m. 0.02, erasis consulto plerisque. Servat *Almendralejo* editor.

. . . .
. . . . AN
· · H · S · E · S · T · T · LEVIS

Descripsi ex ectypo Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 399.

---

92 Emeritae, rep. a. 1897 *en la calle nueva*, cippus marmoreus altus m. 0.52, latus 0.29, crassus 0.11, litteris saec. II gracilibus, altis m. 0.03; est *Almendralejo*, apud Marchionem de Monsalud.

D M S

I IA
I I N S I D I
N T I
5 //·· W S I I
I V N I M I
I V N ɔ L I C
D I S

Ectypum missum a possessore frustra legere temptavi.

---

93 Emeritae, fragmentum marmoreum rep. in aedibus prope stationem viae ferreae, altum m. 0.20, latum 0.10, litteris a m. 0.04 ad 0.03, saec. I vel II. Extat *Almendralejo* apud editorem.

VL
AE
A

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 150.

---

94 Emeritae, fragmentum cippi marmorei rep. extra oppidum prope *la Calle Nueva*, altum m. 0.60, latum 0.56, crassum 0.15, litteris saec. II altis m. 0.07. Servat *Almendralejo* editor.

corona
rosa *quernea*
D · M *s*
N

Descripsi ex ectypo Marchionis de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 398.

Santa Amalia p. 78 (n. 651).

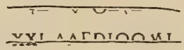
94a *Santa Amalia*, rep. extra oppidum versus occidentem, tabula lapidea alta m. 1.60, lata 0.42, crassa 0.25, litteris rudibus altis m. 0.06 ad 0.08.

POMPEIA
ATIA · M///
VXOR
H · S · E

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 440.

V. 2 fin. FVL··· editor, suplens *Pul[li]*; ectypum prorsus evanidum est.

94b *Santa Amalia*, rep. extra oppidum versus orientem, in situ dicto *de los Tinahones*, lapis longus m. 1.22, latus 0.61, crassus 0.33, *convertida en pila de abrevadero.*

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 440.

V. 1 prorsus legi nequit. — 2 post XXI editor *Nero Ny[si]* legit, ego nihil certi dispicio.

METELLINVM *(Medellin)* p. 72. 696. 822.

n. 605. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 490. Extat Medellin *en una casa de la calle de Pescadores;* lapis granites altus m. 0.60, latus m. 0.40, crassus m. 0.17, litteris altis m. 0.07, profundis et vetustis.

n. 612. Marchio de Monsalud l. c. Est ara marmorea supra fracta, alta quatenus extat m. 0.17, lata m. 0.11.

n. 613. Vide infra n. 97.

95 (= C. 66*) *en el corral de la casa de D. Hilario Blázquez, convertida en pila de abrevadero.* Iam *Almendralejo* apud Marchionem de Monsalud.

ARA | M · CERERI
L·AEMI | LIVS · VIT*V*LVS
PAGO | MARTIAL ·
LOCO | AGN · DAT

Descripsi ex ectypo. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 492.

Quae inclinatis dedi, nunc non extant. Titulum quamvis ab auctore idoneo, Lud. Josepho Velazquez, traditum inter falsos et suspectos relegaveram. [Ne nunc quidem constat, partem intuenti sinistram vere antiquam esse].

96 Metellini, rep. leugam unam versus occidentem ab oppido, ad viam Romanam Emeritam versus, ara ex lapide granite, alta m. 0.40, lata 0.28, crassa 0.20 litteris bonis, altis m. 0.06, saeculi puto primi.

I · O · M
Ⲯ · M · ⲮC
F · C

Descripsi ex ectypo, quod misit Marchio de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 415.

2 lectio certa est, interpretatio incerta. Significari *c(oloni) c(oloniae) M(etellinensis)* proposuit editor Hispanus, acute, sed probabiliter. — 3 *f(aciendum) c(uravit)* vel *c(urarunt).*

---

97 (= C. 613) *en la casa de D. Eladio Gómez, calle de San Francisco, colocada en la puerta de entrada,* lapis longus m. 1.25, altus m. 0.21, qui videtur fuisse epistylium aediculae.

*P·M*ODESTVS · AN*N*ORVM · *LXX* · *H* · S · E · P|*APIA*
CA|PITOLINA · LIB · *ET* · *VXOR* · *FAC* · CV|*R*

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 492.

Quae inclinatis dedi, partim desecta sunt cum lapis ibi ubi nunc est collocaretur, partim evanida facta. — 1 fin. PAPIRI vel PAPIRIA antiquiores, sed spatium non sufficere ait Monsalud.

TVRGALIVM *(Trujillo* cum vicinia: *Ibahernando, Montánchez)* p. 74. 696. 822. Eph. ep. 8 p. 377.

n. 618. Ex C. I. L. et schedis quibusdam scriptis saec. XVIII *(Relacion breve del' antigüedad de . . Truxillo)* repetivit Fed. Acedo *Revista de Extremadura* II 1900 p. 62, vv. 2. 3. 4 exhibens TVRG C · | C · CRVSI|NVS. Legendum videtur: *Genio Turg(allensium) C. C*[*o*]*r. Ru*|*finus* cet.

n. 643. Ex schedis supra citatis sic edidit Acedo l. c. p. 63:

ER · SA
XVD · PR
PAVLEG
TVD

n. 5277. E Rodriguez et schedis supra citatis Acedo l. c. p. 58.

98 prope *Montánchez, en la alqueria de la Quebrada;* lapis altus m. 0.73, latus m. 0.51, litteris m. 0.09.

D · D · S
BELLO
NAE
L · P · S
POSV
IT · L · A

Ad ectypum missum a Lozano ed. Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 498.
1 *d(onum) d(e) s(uo)?* — 4 tria nomina dedicantis.

---

99 prope *Montánchez en el castillo de Olalla;* lapis altus latusque m. 0.34, litteris m. 0.05.

CATVRO
SA · BIDIE
SI · V · A · L
S

Ad ectypum missum a Lozano ed. Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 497
2 *Sa(luti) Bidiesi* explicat editor, loco nomen fuisse *Bidia* coniciens.

---

100 (= 5293) *Montánchez, está empotrado en la pared lateral del cercado de una viña de Valdemorales [Valdemorales, aldea de 770 vecinos, dista legua y media al SE. de Montánchez], camino de Valdefuentes. La piedra se encontró en el sitio en que está.*

C Æ C I L I A
Q · F · T V S C A
C V M · C O I
V G E · S V O ·
H · S · E · S · T · T
L · A · L ·

Lozano *historia de Montánchez* (Badajóz 1894), ex quo libro mihi non viso repetivit Martinez *Revista de Extremadura* II 1900 p. 464; denuo Lozano *Bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 451; ad ectypum ab eodem missum Fita ib. p. 497.
Sic Fita (6 A · L omiserat Lozano). — 6 fin. *a(nnorum) quinquaginta* Fita, recte.

---

101 *Ibahernando* (3 leug. a Trujillo meridiem versus, cf. Monsalud *Bol. de la Acad.* XXXVI), *en una casa del concejal D. Fr^{co} Fernández, formando el dintel de la puerta.*

V I R I Ā V
A · A · L · D
Ṣ V O · P C̣

Ad apographum et ectypum, missa a Joh. Sanguino Michel, edidi *Revista de Extremadura* II 1900 p. 151 (cf. ib. p. 131), inde Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 448 cf. p. 506 not. 4.

Lego *Viriatu[s] A(taecinae) A(ugustae)* — vel *a(nimo)* — *l(ibens) d(e) suo p(onendum) c(uravit).*

102—108. 110—112a prope Ibahernando, *en la dehesa de La Mezquita,* 2 chil. ab oppido, cippi supra rotundi. Plerosque postea in pavimento collocatos esse, scriptura in solum conversa, narratur *Rev. de Extremadura* II 1900 p. 522. Contra omnes *Cáceres* in museum conditos esse narratur *Bol. de la Acad.* XL p. 544.

102 AVELI · F
SECVNDA
N · XXI
S · T · L

Contuli ad ectypum missum a Joh. Sanguino. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 11 n. 10. Ego *Revista de Extremadura* II 1900 p. 150 n. 9.

1 sic potius quam AVELIA, quod edidit Monsalud.

102a D · M · S
F E L I C I A
S E R V A
N L X I
H · S · S · T · T · L
V I R · P
F · C

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 544 n. 4.

5 scr. FELICLA· — 6 *vir p(ius)?.*

---

103 C · I V L I V S
M O N T N V
S · N · V I I I · H
S · EST · S · T · T · L

Contuli ectypum. Marchio de Monsalud *bol.* p. 11 n. 9; ego *Rev.* l. c. p. 147 n. 2.

104 LICINIA · M ·
F · SECVND
A HIC · S · S
T · T · L

Contuli ectypum. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 11 n. 11; ego *Rev. de Extr.* p. 147 n. 3.

3 H·S·E (pro HIC·S) Monsalud.

---

105 L V B A E C
V S · T N C I
N I · F · A P N
A · L E V R I ·
F · H · S · E · S · T ·
T · L · T N C I
N I · F · F · C

Contuli ectypum. Marchio de Monsalud *bol.* l. c. p. 9 n. 6; ego *Rev. de Extr.* p. 148 n. 4. Lego: *Lubaec|us Tanci|ni f., Apan|a Leuri | f., h(ic) s(itus, sita) e(st), s(it) t(ibi) | t(erra) l(evis). Tanci|ni f(ilius) f(aciendum) c(uravit).* Nova sunt nomina *Lubaecus, Apana, Leurus.*

105a N · R V F I · F
R V F I N A · N
II · H·S·S·T·T·L

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 545 n. 7.

105b

N · S E Q V
N D A Q I
N T I · F · A
IIII · H · S · E
S · T · T · L

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 546 n. 9.

105c

L · N O R B N
VS · L O N G I
NVS · H · S · E
S · T · T · L

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 545 n. 5.

106

S E X · N O
R B N V S ·
R V F I N V
S · H · S · S · TT
L · N · X

Contuli ectypum. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 10 n. 7; ego *Rev. de Extr.* l. c. p. 148 n. 5.

4. 5 H · S · E · S T | T · L. Mons.

106[a]

Q
N O R B A
N V S · Q
F · VICTOR
AN · XXX
S · T · T · L

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 545 n. 6.

107

N O R B A
NA · C · F · M
A V R I L A
N · X X X
H · S · H E S sic
T · S · T · T · L

Contuli ectypum. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 11 n. 12; ego *Rev. de Extr.* l. c. p. 148 n. 6.

108

rosa
Q · Q V A
D R Ā I · F ·
A · VI · H · S · S ·
T · T · L · A/IA · F
C

Contuli ectypum. Marchio de Monsalud l. c. p. 10 n. 8; ego *Rev.* l. c. p. 149 n. 7.

1 *Q(uintus)?* — 3 H · S · E, 4 MELANIA · F. Mons., non recte. Est *h(ic) s(itus). S(it) t(ibi) t(erra) l(evis). Avia f(aciendum) c(uravit).*

109 Ibahernando, *en la fachada de la casa-palacio.*

rosa

R O S C · Γ
M · SVA/ · · · ·

J. Sanguino *Revista de Extremadura* II 1900 p. 522 missam a Rufino Sánchez *secretario de Ibahernando.*

110

S E C V N D A
A B E N T I N E
F · N · XIIX ·
H·S·E·S·T·T·L
G N · T · S · F · C

Contuli ectypum. Marchio de Monsalud l. l. p. 12 n. 13; ego *Rev. de Extr.* l. c. p. 150 n. 8.

5 non intellegitur; C in fine fortasse littera est, sed cavum fortuitum.

110[a]

T E R T I A
C A E N O
N I S · F · N
XX · HIC · S
E · S · T · T · L

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 546 n. 8.

111

CILIS///
V · N////
HSSTL//

Contuli ectypum. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 9 n. 5; ad meum apographum *Rev. de Extr.* p. 146 n. 1 (minus accurate expressam).

112

ANO XXX
H·S·E·S·T·
T · L

Contuli ectypum edidique *Rev. de Extr.* p. 151 n. 11. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 12 n. 14.

112[a]

/////////
VOC///
/////////
Ɔ//////
X///////
A S C
II

Descripsi ad ectypum edidique *Rev. de Extr.* l. c. p. 151 n. 10.

Logrosán p. 696. Accedunt *Alía. Cañamero.*

113 *Cañamero (distr. de Logrosán)*, ara.

MARTI

AVCVS
TINV*s*
SEREN*i f.*
V S M

Descripsi ex imagine photographa, quam miserunt M. Roso de Luna et Marchio de Monsalud. Ab illo missa edita est *Revista de Extremadura* II 1900 p. 275.

4 SER·E·I··· Roso de Luna, qui puncta (post SER et post E) certa esse adfirmat *Rev. de Extr.* II p. 322 not.

---

114 (= C. 5030) *Logrosán.*

. I V L I V S
C R A C I L I S
N · L · C · IVL'
ɔ V C E S O
5 ı' · N · XXI
M I · F O

M. Roso de Luna misit a se descriptam m. Iulio a. 1900; idem edidit *Rev. de Extremadura* II 1900 p. 323. Ad aliud apographum dedi C. I. L. l. c.

. . *Iulius* | *Gracilis* | *an(norum) L; C. Iuliu[s]* | *Suceso*|*r an. XXI* | . . — 6 MIIEO apographum antea notum.

---

115 *Alía, ermita de la Concepción.*

FVSCVS
DOBITERI
LNCIENS
N·L·H·S·E·S
T·T·L

M. Roso de Luna misit m. Maio a. 1900; ab eodem missa edita est *Revista de Extremadura* II 1900 p. 275 cf. p. 322.

Dobiter C. II 782.

NORBA (*Cáceres*) p. 81. 825. Eph. 8 p. 377.

n. 714. *Cáceres*, in domo comitis de Adanero, *se trajo de la ermita del Espiritu santo, á inmediaciones del exconvento de S. Francisco, al mediodia de Cáceres;* cippus ex lapide harenario altus m. 0.86, latus 0.44, litteris saec. I, altis m. 0.06. Descripsi ex ectypo quod Gabriel Llabrés misit Fideli Fita, is mihi. Felipe Luis Guerra *notas á las Antiguedades de Extremadura de José Viu* (Coriae 1883) p. 15. Cf. Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 506. — Recte edita est (v. 4 fin. XV ectypum).

---

116 *Cáceres, cortijo Casas altas de la Ventosa, tres leguas* versus meridiem, *propiedad del Marqués de Castroserna,* lapis granites altus m. 124, latus 0.63, litteris saec. I. Extat Cáceresin curte domus comitis de Adanero.

M·I'A// IV
S CIILSVS A
RAM QVA//
DONAVIT
DVLOVIO
taurus
stans v. dextram
//ↃS·ANIM//

Descripsi ex ectypo misso a P. Fita, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 505 e lectione sua.

1 *Fabius* videtur satis certum. — 3 QVA*m* vix distinguo. — 5 VIOVIO video in ectypo; D initio distingui affirmat Fita, memor titulorum Galliae Narbonensis C. XII 1279. 1280. — 6 in ectypo prorsus evanuit. Sequor Fitae lectionem.

117 in territorio oppidi *Cáceres* rep., *en la dehesa 'Seguras y Mogollones', á medio kil. de las casas y no lejos del puerto del Trasquilón* iuxta viam Romanam, tab. marmorea alta m. 0.32, lata 0.27, crassa 0.8. Servatur Cáceres in museo provinciali.

D · M · *s*
M · GEMINV///
ANN·L·H·S·E·S·T·*t·l*
ACCIA NIS*e*
MARITO O*ptimo*

D. Berjano *Revista de Extremadura* I 1899 p. 119.

V. 1 vix recte exceptus; v. 4 fin. fortasse scribendum NIC*e*.

---

118 *Despoblado de Santa Catalina, cerca de Garrovillas.*

ANNIAE
BOVTIF
HSESTTL
*l*ANCINVS
NILOCI F
V*xori* F

E schedis Hieronymi de Sande (scriptis ut videtur priore parte saeculi XIX), quas possidet ipse, edidit Vinc. Paredes Plasentinus *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 300.

Traditur litteris minusculis versibus non distinctis; 4 *Lancinus*, quod nescio cur uncis inclusit editor, nisi forte significare voluit, totum vocabulum esse suppletum; 6 *u[xori]*, idem, sine dubio supplementum significans. — 5 nomen *Niloci* vix recte exceptum.

Albuquerque p. 86.

119 (= C. n. 724) anno 1845 in aedicula diruta S. Jacobi, leugam unam versus orientem ab *Albuquerque;* postea in aedibus publicis eius oppidi, unde per Josephum Boix presbyterum inlata est museo oppidi Badajoz. Basis marmorea alta m. 0.95, lata 0.55, crassa 0.50, litteris aetatis Augustae optimis altis vv. 1—4 m. 0.07, 0.055 in reliquis.

G · ALLIO
QVADRATO
QVAESTOR
VIII·VIR
G · ALLIVS · SYRIA
CVS · PATER · ET · AL
LIA · SERANI · F
MAXVMA · MA
TER · F · C

Descripsi ex ectypo, quod misit Marchio de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 151.

Cuinam municipio titulus hic tribuendus sit, ignoro. Octoviri in Hispania praeterea non innotuerunt.

CAVRIVM *(Coria* cum vicinia: *Villamiel)* p. 96. 697. 826. 1047.

n. 781 (cf. p. 826). Nuper (a. 1896) vidit etiam Dodgson, qui excepit ... CIR IC| VCINI A|NNOR IX | IVSCA FI | OP MERITA | F·C·H C·ES.

n. 784. Vidit etiam Dodgson, qui excepit v. 1 FVNVÆ, 2 CILISI · F, 3. 4 CAM|ALG.

120—124 *Coria.*

120 *Coria, on a stone in the wall of Calle del Horno, between the first and second tower as you go up from Puerta de la Guia.*

ƆN VSM
AN
IECIRCN
PEX · OPΓ
OMR VO
CAVR

121 *Coria, on a paving stone at the door of 10 Cuatro Calles.*

IN
AOV
NIcAVR
AN · XVIII
H·S·S·T·T·L
BOVIA·TN
QINI·F·M
TER·F·C

122 *on pavement in St. Peters gate, traces of 8 lines much effaced; the stone next to it has also some dim traces of inscription*

//IΛI
CB I\
EXS·TES
Λ EC

123 *at corner of street leading from fountain erected in 1881 parallel to that de las heras.*

A
FA
HS
C

123[a] *on top of wall of Puerta de Nª Sª de la Guia*

CLA RVS PIETAT

Hanc antiquam esse minime certum est.

124 *on paving stone at door of 15 Calle de la Rua.*

· · · · O
· · · CM
· · · XX
· · STTL
· · VSI\
· · ARA
· · · NC
· · IAT

Dodgson vidit m. Oct. a. 1896.

---

125 *Villamiel*, rep. *in la finca Nava del Rey, propiedad de D. Daniel Berjano*, ubi putat fuisse Interamniam. Ara ex lapide granite, alta m. 0.54, lata 0.20. Litterae altae sunt m. 0.04, saeculi puto II.

ego ad ectypum:

I G I ///////
M A I L C
N V S · L I
V R I A F
· L · A

Monsalud:

A · CLAVD · M · F
M A I L O
N V S · L · T
V R I · A · P
L · M

Berjano:

E G N c V
M A M C·
N V< L^v I
V R I A
E · L · A

Descripsi ex ectypo imperfecto, quod misit Joh. Sanguino. Berjano *Revista de Extremadura* I 1899 p. 121; Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 322.

3. 4 *L(aribus) Turi(brigensibus)* Mons.

---

126 *Villamiel, Campo de Trevejo, en el sitio que llaman Sepulcro del Moro, al pago de los Pozos,* cippus ex lapide granite, altus m. 0.47, latus 0.44.

luna crescens

FRONTO · CLE
MENTIS · F AN
XXIII · HS · E · S T · T · L

Daniel Berjano misit Fitae, is mihi; Berjano ed. *Revista de Extremadura* I 1899 p. 120.

127 *Villamiel*, rep. *en la finca denominada la Berenguilla,* lapis granites, altus m. 0.51, latus 0.60.

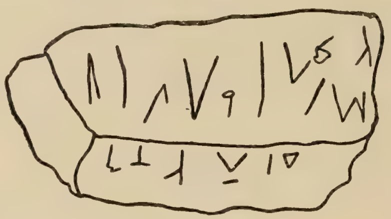
PROCVLO
TONG/NI /
ANNO V/
s TT·I/

Daniel Berjano misit Fitae, is mihi; Berjano ed. *Revista de Extremadura* I 1899 p. 121.

1 P · ROGVꓕO *Rev. de Extr.* — 2 TON · GNII ex. ms., TON · G · N · II *Rev. de Extr.* Tongii non rari in Hispania, Tongini nomen novum.

---

128 *Villamiel, campo de Trevejo.*

Daniel Berjano misit Fitae, is mihi.

Putabant Hibericam esse, sed Fita recte ut videtur legit:

A L L V Q I V S///λ
NN
L I · · · · · ·

Aluquius vel *Alluquius* nomen saepius repertum in his regionibus (C. II 737. 961. 2465. 5248), cf. mon. ling. Iber. p. 255.

---

129 *Riolobos, partido de Coria, sobre la via romana que subía de Mérida á Zamora, á un lado de la calzada y junto al vado del Zangaena,* rep. a. 1885, cippus e lapide granite, altus m. 2.25, latus 0.40, crassus 0.25, litteris bonis saec. II, altis m. 0.07; iam ad molam quandam vicinam translatus et ibi in opere collocatus.

· · · · · · · · ·
M · · · · TIVS
CL · · · DIAN
· · · · · ONIS
· · · · · MAI ⱷ
· · · · H · S · E
· · · T · L
· · · A · V · BE
· · · · SI · V ⱷ
· · · · · · · · T

Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 545 ex ectypo a Vincente Paredes misso Plasencia.

Ibi ubi est *Riolobos*, putant fuisse *Rusticiana* mansionem memoratam in itin. Ant. p. 433, item apud Ptol. 2,5,7 et apud Geogr. Ravenn. p. 319,12 ed. Parthey *(Bustiana)*; cf. Fita *bol.* p. 545.

Baños de Montemayor p. 111. 827; Eph. 8 p. 378.

130 Matriti, in museo archaeologico n. 16487 (?): ara. Ex aquis Caperensibus *(Baños de Montemayor)*, unde etiam C. II n. 888 (p. 827) Matritum ablatam esse certum est, oriundam esse suspicatur P. Paris.

NYMPHI
S·SACR
VM·
VC
· · ·

P. Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 377.

CAESAROBRIGA *(Talavera de la Reina)* p. 111. 828.
Accedunt *Nava de Ricomalillo* — *Azután.*

131 *Talavera de la Reina,* rep. *en la plaza de S^a. Leocadia,* litteris evanidis, lapis altus m. 0.25, latus 0.20, litteris altis 0.025.

C I
M I
O T I
O C I

Lud. Jimenez de la Llave ectypum misit Fitae, is mihi; sed nihil in eo distinguo.

---

132 *Nava de Ricomalillo (prov. de Toledo, partido de Puente del Arzobispo,* ad laevam Tagi ripam), *en el llano de Guerra,* cippus altus m. 0.28, latus 0.44, crassus 0.04 litteris saec. I non bonis, altis 0.05. Servat Talaverae Jimenez.

NIVS · ALPETI
F · TOLETNVS
N·L·H·S·E
S·T·T·L

Descripsi ex ectypo, quod Fitae misit m. Aprili a. 1897 Ludovicus Jimenez de la Llave, et ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 427.

l. 2 *Anius Alpeti f.* Cum *Alpeti* nomine praeterea non reperto Fita comparavit *Aletus Calaetus Carpetus Dancetus* similia, item *Alpuébrega* nomen vici eius regionis, fortasse olim *Alpobriga.*

133 *Nava de Ricomalillo*, lapis scissilis, inscriptio praeter marginem alta et lata m. 0.33, litteris saec. I profundis et rudibus, altis m. 0.05. Servat Talaverae Ludov. Jimenez de la Llave.

MAESO · B
VRRI · F · AV
ILE · H · S · E

Descripsi ex ectypo Fitae misso a possessore. Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 175, qui recte legit *Maeso Burri f(ilius) Avile(nsis) h. s. e.*

De Avila cf. C. II p. 942.

---

134 *Nava de Ricomalillo,* lapis longus m. 0.44, altus 0.32, litteris saec. I bonis, altis m. 0.05.

FESTIVA · LVC·
AIOSECI · SER
AN · XX · H · S · E ·
S · T · T · L ·

Descripsi ex ectypo misso a F. Fita, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 445. V. 3 H ita formata est H.

1. 2 *Luci* | *Aioseci ser(va)* Fita, qui ad *Aioseci* nomen comparat *aiuni|ǐiseac* tituli Iberici Saguntini Mon. ling. Iber. p. 159 n. XXVI v. 2, item *Aius* C. II 2786, *Decovesus* cf. 2871.

---

135 Azután *(prov. de Toledo), sobre la margen izquierda del Tajo, entre el arroyo Aguilucho y el rio Uso* ½ *legua al Oriente de Puente del Arzobispo,* rep. *en la dehesa del Sr. Marqués de Linares.*

Fita:	*ego:*
IOVI	IOVI
SACRVM	S///////////RV
VROCIVS	VRC VS
DOVIIVS	IIOVIIVS
5 DOVILIQ	DOV/////Q·
V·L·A	V · L · A

Fita misit descriptam ab amicis posteaque ectypum, in quo pauca distinguo; edidit ille *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 362, legens '*Urocius Doveus Doviliq(um)*', parum probabiliter.

Incerta et aliena p. 117. 832.

136 *conservo cópia da seguinte inscripção, cuja procedencia ignoro.*

D M S
I V L *i* A E
A V I T A E
C *l* A V D I
5 A I V L *i* A N A
M A T R I
P C

J. Leite de Vasconcellos *Archeologo Portugués* V p. 170.
2 IVLTAE, 4. 5 CIAVDI|A IVLTANA apographum.

136* memorare hoc loco placuit titulum: *hortulo aedicul. et sacell. cum disteg. Servitia Cynira cet.*, editum inter falsos urbis Romae C. I. L. VI 5 n. 3050*, qui saeculo XVI fuit Romae in museo cardinalis Carpensis: deinde extabat vel etiamtum extat *Plasencia* in palatio Marchionis de Mirabel, *en una pieza separada del pensil.* Eum, praeter auctores enumeratos C. I. L. VI l. c., descripsit Claudius Costanzo (defunctus versus a. 1840 in oppido *Cáceres,* cf. C. II p. 75. 97. 827), ex cuius schedis excerptam a Philippo Leone Guerra (cf. C. II p. 97. 826) misit mihi Vinc. Paredes architectus Plasentinus. — Differt Constanzo a prioribus in his: v. 1 om. ET, v. 2 CINIRA, 4 ~~HS~~ ∞ N̄, 5 TER · ~~HS~~ ∞ N̄, 6 ~~HS~~ ∞ N̄, 6 fin. I · E · C, 8 fin. HVS · NVM ·, versus etiam aliter distribuit. Egi de hoc titulo, quem a Pyrrho Ligorio noto falsario in lapide fictum esse putat Henzen C. I. L. VI l. c., *Revue des études anciennes* II 1900 p. 239.

II. BAETICA.

Huelva p. 121. 833 cf. p. 844.

137 *Huelva, en el patio del Hotel Colon, cipo ó altar.*

ego ex ectypo:	*Dodgson:*
*fundat*ORI QVIETIS I'//	· · QVIETIS · ·
ORIPACIS	· · FPADIX · ·
reliqua evanida	

Ectypum misit Emm. Jimenez Olbensis m. Maio a. 1897. E. S. Dodgson in ephemeride Olbensi *El Alcance* d. 7 m. Febr. a. 1897, in qua inest epistula Fidelis Fitae ad editorem data.

Litterae non videntur esse Wisigoticae, ut putabant. — 1 *fundator quietis* Constantinus dicitur in inscriptione arcus qui est Romae C. VI 1139, *fundator publicae securitatis* Licinius in titulo Panormitano C. X 7284.

ILIPVLA *(Niebla)* p. 122. 834; Eph. 8 p. 380. 501.

Eph. 8 n. 80 cf. ib. p. 501. Descripsit etiam P. Paris, unde edidi *Revue des Universités du Midi* II 1898 p. 398.

ARVCCI *(Moura, Aroche)* p. 123.

ad n. 963 (p. LI). Ex *Memorias parochiaes de 1758* edita est *o Archeologo Português* V 1900 p. 345 sic:

IVLIAE AGRIPPINAE NERONIS CAESARIS MATRI
NOVA CIVITAS ARVCITANA

Serpa p. 124 (n. 971).

138 prope *Serpa, ao pé do monte (casa da herdade) das Barrosas.*

IL · EMAXIA
ANN · XXXIII
MATER FI PI//
//////////sTTL

J. L. de Vasconcellos *o Archeologo Português* V 1900 p. 237.

NERTOBRIGA *(Fregenal de la Sierra)* p. 125. 835; Eph. 8 p. 381.
Accedit *Encinasola.*

n. 972. 974. 976. Extare *Fregenal de la Sierra* in scala carceris (olim *casa de Ayuntamiento)* refert Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 366.

n. 973. Non extat. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 366. 474.

n. 975. *En la parroquia de Santa Ana* idem ib. p. 366.

n. 977. Extat in vico *Calle Nueva,* in domo n. 6, quae est in angulo vici *de la Hiedra,* prope solum; lapis marmoreus altus m. 0.32, latus 0.55, crassus 0.25. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 474 cf. p. 366, qui legit vv. 3. 4 LXXIIII·FILIA C|VRAVIT.

n. 978. Extat in platea *del Pilarito,* in pariete domus non numeratae, prope solum, lapis marmoreus altus m. 0.95, latus 0.55; sed litterae evanuerunt. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 474.

n. 979. Frustra quaesivit Fabrellas *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 429.

---

139 *Valera la vieja* prope *Fregenal de la Sierra;* iam Matriti in museo academiae historicae, dono Vincentis Vignan; tabula alta m. 0.16, lata 0.25, litteris saec. II vel III.

C L A V D I A
S E C V N D I N A
IVSSV · VENERIS

Descripsi ex ectypo a Fita misso, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 77.

---

140 *Encinasola,* in confiniis Portugalliae, *partido judicial de Aracena, provincia de Huelva,* cippus parvus ex marmore nigro insertus fronti ecclesiae parochialis, altus m. 0.35, latus 0.30, litteris saec. I altis m. 0.035, satis rudibus. Versus lineis interpositis distinguuntur; in fine versuum puncta sunt excepto v. 6.

M · BAEBIVS·
M · F · GAL ·
OPTATVS · LAC ·
AN · L · H · S · E*IDA*
5 BAEBIA · M · LIB ·
GALLA·D·S·P·F C
S·T·L· S·T·L·

Descripsi ex ectypo, quod Franciscus Fabrellas misit Fitae, is mihi; Fabrellas ed. *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 429, melius Fita ib. p. 540.

3 LAC clare legitur. — 4 extr. in spatio vacuo additae sunt a manu recentiore litterae hae IOA sive IDA; quas non intellego. IPEA eas legit Fita, scilicet P et E contignatas, putans eas litteras coniungendas esse cum LAC versus superioris, et intellegendum esse *Lacipea;* de quo oppido cf. Eph. VIII p. 364 n. 23. — 7 alterum S·T·L erasum vel certe rasura temptatum.

Burguillos p. 127. 835. 1031.

n. 1008. Repertus esse dicitur loco dicto *la Mezquita*, circiter sex chiliom. a *Burguillos* versus orientem, iuxta viam quae Zafram ducit, inter parietinas vici antiqui, lapis longus m. 0.50, latus 0.40, crassus 0.12; postea *Burguillos* in domo quadam viae *de los Martires.* Vidit Matthias Raimundus Martinez ediditque *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 186 (pro inedita).

n. 5354 (cf. Eph. 8 p. 385. 501). Servari *Almendralejo* apud Antonium Martinez refert Math. R. Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 187, qui v. 2. 4 legit *Auf(ustius)* collata inscriptione eiusdem regionis Eph. 8 n. 303.

n. 6276. 6277. Servat *Burguillos* Lud. Maria Gomez. Edidit etiam Math. R. Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 195.

141 *Burguillos,* fragmentum arae altum et latum m. 0.38, rep. in fundamentis domus *calle de Pedro Toro,* quam habitat Saturninus Menendez, ubi extat inserta muro curtis.

IVV\
· · I · · O N I A C
D O M I N O D I I
PATRI · A · L · V · S

Matthias Raimundus Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 183.
3 fin. *Di[t]i?*

---

142 prope *Burguillos*, *á la sierra del Monasterio, en una pared de la cerca llamada de Caldereros*, fragmentum marmoreum.

I O M

Matthias Raimundus Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 189.

---

143 *Burguillos,* in coenobio S. Francisci, chiliom. 2 ab oppido orientem versus, ara ex lapide granite, alta m. 0.45, lata 0.30, inserta parieti posticae altaris maioris.

IOVI · OPTVMO
MAXVMO · SA
CRVM · L · VIBIVS
VEGETVS·A·L·V·S

Matthias Raimundus Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 184.

---

144 prope *Burguillos,* circiter 5 chiliom. ab oppido, *en la finca de Mari-Rivera*, ubi multa vestigia aedificiorum antiquorum; cippus marmoreus altus m. 0.70 ad 0.75, latus 0.35 ad 0.40.

CAESARI

Matthias Raimundus Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 188.

---

145 circiter chiliom. 5 a *Burguillos,* ad viam Zafram versus, *en las ruinas de la ermita de San Coronado*, ubi apparet vicum aliquem vetustum fuisse, ara alta circiter m. 1; extat in domo Joh. Emmanuelis Garlandi.

D · M · S
C·AELIVS
EXORATVS
ANN · LX
H S·E S·T·T·L

Matthias Raimundus Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 185.

---

146 (= C. 5357) *Burguillos,* 3 chiliom. ab oppido in via *Jerez de los Caballeros* versus, *cercados de Granadoro* sive *Grano de oro,* cippus altus m. 0.91, latus 0. 43; litteris altis m. 0.035. Extat *Badajóz* in museo.

D · M · S
L · C · NICON
ANN · LII
H·S·EST·S·T·T·L
L · C · OPTATVS
|PATRI B·M·F

Matthias Raimundus Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 190; Marchio de Monsalud ib. XXXIII 1898 p. 154, qui etiam ectypum misit.

6 sic Monsalud; TRIB·M·F antea editum erat.

---

147 (= C. 999) *Burguillos,* in domo sita *en la acera oriental de la plaza de la Fuente del llano,* in pariete frontis, lapis altus m. 0.30, latus 0.45.

M · HELVIO · RVFINO · VRO
ANN · LX · ET · M · HELVIO
NOVATO · FR · ANN · XXXXI
ET · AM · HELVIO · RVFO · FR
ANN · XXXX · HELVIA · L · F
SEVERA · ET · M · HELVIVS
RVFIN\S · F///////// F · C
H · S · S · S · V · T · L

Matthias Raimundus Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 183.

Apparet quam neglegenter descripserint antiquiores; tamen nondum omnia clara. — 4 scr. ET·M·HELVIO.

---

148 *Burguillos,* chiliom. 5 amplius ab oppido septentriones versus, in aedicula *Santa Maria del Valle,* supra portam aliquam *(sirviendo de travesaño á una portada),* lapis longus m. 1 amplius, altus 0.20, litteris altis m. 0.12.

D · M · S

Matthias Raimundus Martinez *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 194.

---

149 *Valverde de Burguillos,* tabula marmorea alta m. 0.34, lata 0.43, litteris saec. II, altis m. 0.04.

*c*LEMENTI · PATRI
E · AVCTAE · MATRI
ma RTIALI · FRATRI
h. s. s. s. v. T · L
VS · F · C

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 364; idem ectypum misit.

Oppida Baeturiae varia: *Jerez de los Caballeros* p. 127. 1031. 1048; Eph. 8 p. 520. — *Valle de Santa Ana* p. 836.

n. 986. Repetivit M. R. Martinez *el libro de Jerez de los Caballeros* (Sevill. 1892) p. 510, cf. Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 343. — V. 4 fin. XLII Cornide (teste Fita l. c.)

n. 5360 = 6277[a]. Rep. *cerca del Valle de Santa Ana (una legua al Norte de Jerez).* M. R. Martinez *el libro de Jerez de los Caballeros* p. 38, unde repetivit Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 339. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 410, idem misit ectypum. — 2. 3 TES|SALO. — 4. 5 ANNIA MARC|IANA PATRI editores (in ectypo non agnoscitur). — 5. 6 PIENTISSIMO·F.

n. 6277[b]. *Jerez de los Caballeros, cerca de la puerta de Santiago.* M. R. Martinez *el libro de Jerez de los Caballeros* l. c., unde repetivit Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 340. Nunc Hispali apud ducem de T'Serclaes. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 412 ad ectypum, quod et mihi

misit. — 4 AVALA videtur esse in ectypo, similiterque Martinez, AVAPA Monsalud, AVATIA Fita.

n. 6277 c. Rep. *en los Berrocales.* M. R. Martinez *el libro de Jerez de los Caballeros* l. c., unde repetivit Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 339. Nunc Hispali apud ducem de T'Serclaes. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 417.

150 (= C. 6338) *Jerez de los Caballeros,* rep. a. 1840 extra oppidum in angulo muri inter portas novam et Hispalensem *en el sitio de Santa Lucia,* basis marmorea.

SALVTI
AVG
L·VIBIVS
SECVNDVS

Martinez *el libro de Jerez* p. 36 delineatam anno 1850 a Francisco Méndez; inde ed. Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 337. Nicolaus Diaz y Perez *Extremadura,* (*Barc.* 1887) p. 653 (inde C. l. c.).

3 LIVIVS Diaz.

---

151 *Jerez de los Caballeros,* prope *la Torre Sangrienta,* intra castellum *de los Templarios,* in marmore albo, longo circ. m. 0.35, litteris malis saec. fere II altis m. 0.03.

AVGVSTIS · LARI
T · AVRELIVS FAVS

Descripsi ex ectypo non bono misso a marchione de Monsalud. Acceptam a Dodgson, qui etiam mihi miserat, edidit Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 345; ed. etiam *el Heraldo de Badajoz* d. 25. Febr. 1897.

1 AVGVSTIS LSTIL, secundis curis ··· AVGVSTI SE STIL ···, 2 TAVET LIVI ··· AVSI ·· legit Dodgson; unde v. 2 Liviam Drusi f. significatam esse coniecerat Fita.

---

152 *Jerez de los Caballeros, en la graderia que da entrada á la iglesia de San Miguel por su puerta septentrional,* lapis granites altus m. 0.30, latus 0.90; litteris saec. II (?) altis a m. 0.06 ad 0.03, bonis.

L · H E L V I V(S)
E V P L A S T V(S)
AN·XIX·H·S·E
S·T·T·L

Descripsi ex ectypo quod Fitae misit Marchio de Monsalud; etiam Dodgson misit a se descriptam m. Febr. a. 1897. Matthias R. Martinez *el libro de Jerez de los Caballeros* p. 39, quem citat Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 335 edens ad ectypum.

2 EVPRASIVS Fita, non recte; *Euplastus* clare legitur.

Oppida Baeturiae varia: *Salvatierra de los Barros* p. 127; Eph. 8 p. 384. *Barcarrota* — *Nogales* — *Almendral* — *Torre de Miguel Sexmero* p. 127 — *Parra* — *Morera* — *Feria.*

n. 989. Ectypum misit Marchio de Monsalud. Recte edita est.

n. 995. 996. Non *Salvatierra de los Barros* sed *Salvatierra de Santiago* (prope *Montánchez,* cf. supra n. 98 seq.) significari a Bibrano, hoc enim oppidum re vera a Trujillo distare leugis quattuor, recte iudicavit Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 354.

n. 998. *Villa de La Parra, colindante de la Morera y Feria en la provincia de Badajoz,* paulo plus 1 chil. ab oppido, *en la ermita de San Juan Bautista, sirve de pila de agua bendita.* Monsalud *bol. de Acad.* XXX 1897 p. 366, idem ectypa misit. — V. 2 fin. est C · F, v. 6 BLAIVS.

153 *ermita de Santa Maria de Brevales* (inter *Jerez de los Caballeros* et *Salvatierra de los Barros, en término de Jerez, hacia el oriente y á orillas del arroyo Brevales), a* fragmentum arae altum m. 0.60, latum 0.40, crassum 0.20, litteris altis m. 0.035; *b* fragmentum antae, litteris altis m. 0.06.

a D · M · S
T·ANT
ANN
G·LVS
NOI

b . . . .
AN · · · ·
· S · T

Descripsi ex ectypo malo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 416.

---

154 *Barcarrota* prope *Badajoz,* ara rep. *en una dehesa del S. D. Luis Villanueva,* qui dedit museo; alta et lata m. 0.28.

SILVANO
EX VOTV
MODES
TINI ❦

Th. Rom. de Castilla *Rev. de Extremad.* II 1900 p. 36. 128; (Fita) *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 165 cf. p. 364 ad ectypum; *Revista critica* 5, 1900 p. 133.

Initio versum unum periisse, deinde SILVANI in lapide cerni perhibetur *Rev. de Extr.*

---

155 *Barcarrota (prov. de Badajoz),* in ecclesia parochiali S. Jacobi, ad portam prope latus evangelii, a sinistra, pro vasculo aquae benedictae, ara marmorea, alta m. 0.50, lata 0.36, litteris evanidis, non bonis, saec. fere II, altis m. 0.05.

D · M · S
IVLIA · G · F · OPTATA
AN·LXX·H·S·E·S·T·T·L
IVLIA · /// ND////////////
*p*IISSI*m*/////////// F · C

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 494, qui ectypa misit paene inutilia.

---

156 *Nogales,* inter *Salvatierra de los Barros* a meridie et *la Morera* ab oriente, leuga una ab oppido sept. versus, *en el cortijo de Maricara,* arula reperta est ex lapide granite; servabatur *en la Aldea de los Antrines altos* (sive *del Lantrines,* qui rivus est ibi prope), nunc est apud Marchionem de Monsalud. Alta est m. 0.42, lata 0.22, litteris non bonis saec. fere II, altis m. 0.04.

I · O · M
Q · VM · V
S

Descripsi ex ectypo quod Marchio de Monsalud misit Fitae; is edidit *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 357.

2 VM *[Umbricius]* Fita; mihi potius VA visae sunt litterae solutae. Fortasse *Q(uintius) Va(lens) v(otum) s(olvit).*

---

157 *Nogales, en la ribera del Antrines* sive *Lantrines, algo más abajo de la Aldea de los Antrines,* tabula ex lapide scissili, alta m. 2.45, lata 0.60, litteris altis m. 0.05, rudibus.

M O N I M E

BOVTIAE
CABRVNI·F
ARRVNTIVS
F · POS

Descripsi ex ectypo quod Fitae misit Marchio de Monsalud. Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 358.

Post v. 1 superficies lapidis desiluit; potest ibi fuisse finis vocabuli *monime[ntum].* — 2 post *Boutia* nomen folium hederaceum ponit Fita, sed fuit potius *Boutiae.* — 3 B cum A conexa supra angulata est; ut observavit Fita. — 4 vix distinguo in ectypo; sed videtur recte legisse Fita.

159 *La Solana de los Barros, al Nordeste de Nogales, entre la villa de Lobón y la ciudad de Almendralejo*, in pavimento domus alicuius, tabula alta m. 0.33, lata 0.36; litteris bonis, altis m. 0.06. Servat Marchio de Monsalud.

S·L
RA
RIA
VA

Descripsi ex ectypo quod Fitae misit Marchio de Monsalud; is ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 358.

---

159 *Almendral,* 2 chil. ab oppido occidentem versus, *sitio de San Matías*; fragmentum arae marmoreae altum m. 0.37, latum m. 0.19.

D · M ·
L · IVL · I

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 476.

---

160 *La Torre de Miguel Sexmero* (sive *Torre del Almendral*), *(prov. de Badajoz, partido judicial de Olivenza)*, lapis rudis insertus muro ecclesiae *de la Purificación de Nª Sª* meridionali, m. 3 supra solum, altus m. 0.27, latus 0.32, litteris non bonis, altis m. 0.04.

*i*OVI · OPT
*i*MO · MAX

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 486.

---

161 *La Morera, 4 km. de la Parra, en dirección SE., y casi otro tanto, más hacia el oriente, de la ermita de San Juan Bautista,* ubi est C. n. 998 (cf. supra n. 119) *en el templo parroquial, a* lapis altus m. 0.60, latus 0.40, litteris bonis, magnis, altis m. 0.11; *b* eiusdem magnitudinis, et ad idem aedificium olim sine dubio pertinens:

a IVN·
SAC

b Q · LICIN
VS · IIIII *uir*

Descripsi ex ectypo, quod misit Marchio de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 417.

162 *Feria,* ara marmorea alta m. 0.50, lata 0.34, rep. in parietinis aediculae S. Michaelis *de las Contiendas,* sita *en la dehesa de los Rapados,* chiliom. 7 ad meridiem et occidentem ab oppido; fuerat per annos XXV *como piedra del hogar* villae rusticae. Litterae saec. I altae m. 0.03. Servat *Almendralejo* editor.

FONTA*no et*
FONT*anae*··
HER · · · · ·
HE · · · · · ·

Descripsi ex ectypo admodum evanido, misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 436.

1. 2 supplevit editor collata inscriptione C. II 150. — 3 TER · · mihi potius visum in ectypo.

Badajoz p. 130. 835.

Extra ordinem posuimus hanc falsis antea editis addendam: *en el trozo de la muralla antigua del M. que se destruyó cuando se edificaron las modernas que hoy tiene Badajoz, existía una inscripción monumental que decía así:*

CVRIAE · PONT
FLAM · PACIS · · · ·
VE · FLAMI · · · ·

Diaz y Perez *Extremadura* [cf. supra n. 44] p. 69, qui nescio unde arripuit, nam auctores laudare non solet.

163 prope *Badajoz* rep. a 1875, loco dicto *los paredones* propter parietinas vetustas, quae ibi extant, ad viam novam versus *Olivenza;* epistylium longum m. 1.34, altum 0.46, crassum 0.13. Emmanuel Saavedra intulit in fundamenta domus suae *calle de Vasco Nuñez* n. 1, 3, 5 ad plateam S. Francisci; ubi latet.

· · · · · · · · · · · · · ·
MENSORIS · ÆDEM · ET · PORTICVS

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 153 descriptam a Thoma Romero de Castilla.

V. 1 litteras sex fuisse affirmabat auctor, eas, scilicet fractas, legi non potuisse.

---

164 *Badajoz,* rep. in area castelli, fragmentum tabulae marmoreae altum m. 0.38, latum 0.27, crassum 0.04; litteris altis v. 1 m. 0.05, in reliquis 0.03, saec. II.

C I V S ɑ
VS · E M E R IT ·
r ESTILIA · G · F
A · EMERIT
H·S S·S T
t L

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 152.

---

165 prope *Badajoz,* rep. in praedio *la Encomienda,* iuxta vestigia viae Romanae; basis ex lapide granite alta m. 0.86, lata 0.44, crassa 0.26; litteris bonis saec. I, altis m. 0.06. Extat ibi in museo.

C · I V L I V S
F R O N T O
V I T V L A E
B · M · D · S · D

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 153.

3 Vitula non dea eius nominis (memorata a Varrone de l. L. VII 107 et ab aliis), sed mulier ita appellata: *Vituli* nomen non rarum, tam in Hispania quam alibi.

---

166 *Badajoz,* rep. in praedio dicto *la Lapilla,* leugas sex ab urbe versus meridiem, leugam unam et dimidiam ad meridiem a *Valverde de Leganés,* leugam et dimidiam versus septentriones et orientem a *Barcarota,* lapis granites altus m. 0.60, latus 0.40.

T A N C I N V
S · M A T V E N I
F · H · S · E

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 149.

Talavera la Real p. 836.

n. 5358. 5359. Repetivit Diaz y Perez *Extremadura* p. 288.

167. 168 *Santa María de la Rivera,* prope *Talavera (la Real).*

167 I · M · R · CORNVLVS
· · · · · · · XIX LEF
H · S · E · S · T · T · L

168 M · CORNELIVS
TAM · · · · · · ·
· · · · · · · · · ·
EBAN · · · A · · ·
5 FA*r*ENTINA
FRATRI

Diaz y Perez *Extremadura* (*España, sus monumentos* cet., Barc. 1887) p. 289.
168 v. 5 FANENTINA traditur.

Torremejía.

Quae saeculis superioribus in vico *Torremejia* extiterunt inscriptiones, eas ex Emerita eo delatas esse aut certum est (n. 488. 506. 565) aut probabile (n. 531).

169 prope *Torremejía*, chil. 1 ab oppido occidentem versus, prope locum ubi via ferrea et via publica ab *Almendralejo* Emeritam conveniunt, ab Emerita et ab *Almendralejo* chiliom. 15, rep.; lapis altus m. 0.14, latus 0.21, litteris saec. II non bonis, altis m. 0.02; emit Marchio de Monsalud.

caput
Silvani

SILVANO
SACRVM
L·IVLIVS
IVLIANVS·V·S

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, ad quod ed. etiam Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 258.

---

170 *Torremejía,* rep. loco dicto *Cabezo de las pilas,* fragmentum marmoreum altum m. 13, latum 0.26, litteris saec. I altis m. 0.04.

aedicula
cum imagnie mulieris

NORBANA *ca*
TOLINA · AN

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 47.

Eadem mulier memoratur in titulo Emeritensi C. n. 508, ut monuit Monsalud.

---

171 *Torremejia*, rep. loco dicto *Cabezo de las pilas*, ubi multae extant antiquitatis reliquiae, chiliom. 2 ad meridiem ab oppido in effossionibus institutis a. 1897 a Marchione de Monsalud, tabella ex lapide scissili nigro, alta m. 0.42, lata 0.21, litteris altis m. 0.05, saec. II vel III.

II RATVSA
ANORV
III MNS V
SI TIBI TII
RA LIIVIS

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 493.

172 *Torremejía,* deinde *Almendralejo* apud editorem, cippus marmoreus altus m. 0.32, latus 0.20, litteris altis m. 0.02.

PRIMVS
VERNA AN
NORVM XXX
VHSE SIT
TTL HER
MES FRATRI

FACIENDVM
CVRAVIT

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 490.

1 IRIMVS, 2 VIRNA editum est.

Almendralejo p. 59 (n. 483); Eph. ep. 8 p. 379 (n. 79[a]).

173 *Almendralejo,* rep. *en el sitio del Palacio, á orillas del arroyo del mismo nombre,* lapis scissilis rudis, altus m. 0.80, latus 0.43, a parte laeva mutilus. Litterae sunt incultae et malae, altae circiter m. 0.06, saec. ut videntur primi. Servat Marchio de Monsalud.

h LVIVS
MALGEINVS
h ·S·EST·SIT·T
t. l · OC · FILIA
P

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, ad quod ed. etiam Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 333.

1 Fita putat propter spatium et symmetriam praenomen nullum in lapide fuisse; de qua re dubito. — 2 *Malgeinus* cognomen clare legitur; novum omnino est, comparandum fortasse cum *Melgaecus* Lusitano sive Callaeco. — 3 EST·S·T Fita contra lapidem; EST·SIT·T clare legitur in ectypo; nexum T non video. — 4 in. ante O punctum cerni affirmat Fita; in ectypo non extat. *[M(onumentum)] oc filia p(osuit)* Fita. Fuitne *[l]oc(o)*? an *Oc(tavia)*?.

---

174 *Almendralejo,* prope rivum *Bonaval* et fines inter municipia *Almendralejo* et *Alanje,* cippus rudis e marmore calcareo supra circularis, altus et latus m. 0.75, crassus 0.30; inter circulos duos ornatos — i. e. in clipeo — litterae duae extant satis vetustae, a lateribus gladius et hasta

I P

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud qui ed. *bol. de la Acad.*

XXX 1897 p. 495, denuo cum imagine ib. XXXIII 1898 p. 407. Fortasse litterae et ipsae ornamenta tantum sunt in cippi parte superiore. Editor confert similem lapidem repertum prope *Solana de Cabañas (Cáceres)*, cuius imaginem edidit M. Rosso de Luna *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 181.

---

175 *Almendralejo*, fragmentum marmoris albi, altum m. 0.30, longum 0.38, crassum 0.15, litteris altis m. 0.065.

Descripsi ex ectypo, quod Fitae misit Marchio de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 422.

In medio legitur: · · · A · D · | 1826. Etiam reliquae litterae, quas antiquas putat editor Hispanus, non carent omni suspicione.

Villafranca de los Barros p. 835; Eph. 8 p. 385. 388 (n. 92).

176 *Villafranca de los Barros*, later longus m. 0.52, altus 0.35, repertus ibi a. 1899, servatur *Almendralejo* in aedibus Marchionis de Monsalud. Litterae altae sunt circiter m. 0.02, inaequales, scriptura mixta ex monumentali, unciali, cursiva, saeculi puto II exeuntis vel ineuntis III.

MAXIMVS NIGRIANO
ET HOC FVIT PROVIDENTIA
ACTORIS VT PVELLAM QVE IAM
FETO TOLLERAT MITTERES
ILLAM AC TALE LABORE VT
MANCIPIVS DOMNICVS
PERIRET QVI TAM MAGNO
LABORI FACTVS FVERAT
ET HOC MAXIMA FECIT
TROFIMIANI FOTA ET CASTI
GA ILLVM QVARE SOMNI
CLOSVS EST

Descripsi ex ectypo et imagine photographa missis a marchione de Monsalud edidique *Revue des études anciennes* I 1899 p. 253 cum commentario. Ipse Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 417 imaginem; hac usus tractavit Berlanga *Revista de archivos* IV 1900 p. 2 seq.

Maximus Nigriano. | *Et hoc fuit providentia* | *actoris, ut puellam, que iam, feto tollerat, mitteres* | *illam, ac tale labore ut* | *mancipius domnicus* | *periret, qui tam magno* | *labori factus fuerat,* | *et hoc Maxima fecit* | *Trofimiani fota; et casti|ga illum: quare somni|closus est.* |

2 seq. *providentia* videtur ablativus esse; *fuit providentia actoris, ut mitteres* breviter dictum est pro *factum est providentia actoris, ut mitteres*; per ironiam autem hoc dictum est. Actorem, cuius nomen hic tacetur, Trofimianum esse infra v. 10 nominatum probabile est. Fuit autem actor sine dubio fundorum praediorumve domini (v. 6). — *Illam* (sc. puellam) in fine positum cum emphasi, loco minus consueto. Nisi praefers cum amico quodam meo Latine perquam docto *illam* pronomen intellegere adverbialiter positum pro *viam illam* sive *missionem illam*. — 3 *puella que* — rustice pro *quae*, nam ita videtur legendum — *iam feto tollerat* dictum est pro *quae iam fetum tulerat* vel *sustulerat*, i. e. infantem pepererat. *Tolli* et *tolleram* formae aliunde notae sunt.

6 *mancipius domnicus*, rustice pro eo quod esse debebat *mancipium dominicum* sive domini.

7 seq. *qui tam magno labori factus fuerat:* dicere voluit scriptor mancipium fuisse factum ad tam magnum laborem — nescimus quem — aliquando suscipiendum. [O. Hirschfeld coniecit, significari, mancipium tam magno pretio constitisse.]

9 *Maxima* quod appellatur *Trofimiani fota*, significat eam fuisse Trophiphimiani alumnam vel fortasse concubinam. Invehitur autem scriptor in Maximam utpote sociam culpae qua perierat mancipium.

10 hortatur Maximus Nigrianum ut castiget Trofimianum utpote auctorem facinoris, quo perierat mancipium domini. Trofimianum actorem esse supra iam proposuimus.

[11. 12 *quare somniclosus est* (sic, non *quasi ex omni closus est*, legendum esse constitit collato ectypo optimo): *quare* dictum pro *quia*, de quo usu dixit Wölfflin *Münchener Sitzungsber.* cl. phil. 1894 p. 104. *Somnic(u)losus* similiter adhibitum de servis negligentibus Columell. 11, 1: *somniculoso vilico plurima effugiunt;* 1, 8: *socors et somniculosum genus mancipiorum.* — Tres versus adscripti non intelleguntur. Certum est v. 1 fin. *tegla;* litteras quae praecedunt repraesentavi fere quales sunt in ectypo. — Litterae minores (quarum una M certa est.) initio secundi versus positae fortasse non ad hunc spectant sed ad tertium. — 3 (\ESA vel /\EGA, deinde LA vel CA; CI potius quam O; P paene certum; reliqua plane incerta. Lacipaeam oppidum (cf. Eph. ep. VIII p. 364 n. 23) hic memorari putat primus editor. H. D.]

---

177 *Villafranca de los Barros, laja de mármol blanco,* alta m. 0.265, lata 0.28.

ALFIDIA · CAPRA
ANN · XXXV
ALFIDIA · HELPI
ANN · XXI
H · S · S · S · V · t.

Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 256 acceptam a Marchione de Monsalud. 1 *Capra[tina]* Fita collata C. II n. 3300. — 3 *Helpi[zomene]* vel *Helpi[s soror]* Fita.

---

178 *Villafranca de los Barros,* servatur Hispali in museo municipali.

D·M·S
RVF·AN·XXIII

G. Vernet *Bull. des antiquaires de France* 1897 p. 135.

---

179 *Villafranca de los Barros*, rep. a. 1895, tabella alta et lata m. 0.18, quam Hispali servat Josephus Sanchez Arjona, litteris paene cursivis saec. II, altis m. 0.03 ad 0.02.

D I M S
S V C E S S I
A N V S A N
VIIII
5 ME VIIII D V
MATER F Q
ISSTL

Descripsi ex ectypo, quod Fitae misit Marchio de Monsalud sumptum a Josepho Gestoso. Ex eodem ectypo Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 187 qui v. 6. 7 legit MATER E P|STTL, contra lapidem.

6 fin. *f(aciendum) q(uravit)?* — 7 in. scr. H·S.

---

180 *Ribera del Fresno*, rep. loco dicto *Cerro de Hornachuelos*, cippus altus m. 0.60, latus 0.40, crassus 0.80, litteris altis a m. 0.04 ad 0.03. Extat Almendralejo apud editorem.

M
PACEN*si*
L·ARRVNT·TROP*himus*
BE·ME·F·C·H·S*e*

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 151 (inde o *Archeologo Portugués* IV 1898 p. 157).

V. 3 L·ARRVNTIVS·CROI editor; quae dedi video in ectypo.

---

181 *Hornachos, provincia de Badajoz*, rep. loco dicto *Rincón de los Pinos*, leugam et dimidiam ab oppido, ara marmorea alta m. 0.65, lata 0.45, crassa 0.32, litteris saec. I, altis m. 0.04.

.IVS NICERO*s*
.IVS CLEMENS
X·V·S·
MATRIS

Ectypum misit Marchio de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 325.

Medina de las Torres p. 131. 698; Eph. ep. 8 p. 386.

Eph. 8 n. 90. *Medina de las Torres,* rep. circ. 2 chil. ab oppido, versus orientem, *en el camino que conduce al sitio denominado los cercos,* lapis altus m. 0.35, latus m. 0.57; iam Badajoz in museo, dono Leopoldi Diaz. Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 155, qui etiam ectypum misit. — 2 ⊢ELENVS est in ectypo. — 5 HSS SVT (T et L contignatae), deinde VAL Monsalud. — 7 TRPD STTL idem.

---

182 *Medina de las Torres,* una cum n. 183, tabula marmorea alta m. 0.24, lata 0.45, litteris altis m. 0.03, saec. ut videntur, I.

MELPOMENE
AN · LXV ·
IVLIA · TALIA
//IBETA EX TES
*tam*ENTI VOLVNTA
TE·F·C

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 473.

4 scr. *l*IBERTA.

---

183 *Medina de las Torres,* in aedibus publicis, angulo frontis immissus, lapis granites altus m. 0.60, latus 0.35, litteris altis m. 0.05.

D · M · S
Q · TVLLIVS · HIL*ar*
*a*NN · XXI · H · S · ES*t*
TVLLIA · //STVI//
MATER · EX · TES*t*
FILIO · PIENT*iss*
FECIT

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 472.

Repetivi ita fere ut edidit Monsalud. nam in ectypo pauca tantum distingo. — 4 fin. \TVI/// Mons., litteram S recepi ex ectypo. Fortasse fuit *a*STVT*a*, vel *ca*STVL*a*.

---

184 *Medina de las Torres,* in facie septentrionali ecclesiae parochialis, m. 3 a solo, lapis altus m. 0.30, latus 0.40, litteris elegantibus saec. II, altis m. 0.06.

M S
C · TA
S · LIC ·
\NVS

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 472.

REGINA p. 133. 836; Eph. 8 p. 387.

n. 1038 (cf. p. 836). *Reina.* Est cippus marmoreus altus m. 0.84, latus 0.30, crassus 0.19; litteris altis m. 0.03. In lateribus urceus et patera. Ectypum misit Marchio de Monsalud, qui memorat *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 156.

185 *Casas de Reina* rep. a. 1887, loco dicto *Cerro de San Blas*, in fundo Francisci Maeso; iam est *Badajoz* in museo. Basis statuae — et supersunt foramina duo quibus infixa erat —, alta m. 0.92, lata 0.58, crassa 0.41; litteris altis m. 0.045, saec. II ineuntis.

P · NVMISIO · SVPE
RSTITI · EX · TES
TAMENTO · SVO
COCCEIA · SEVE
RA D · D

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui edid. *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 157.

Observa *Supe|rstes* vocabulum divisum contra usum.

---

186 *en la dehesa boyal de la Villa de Rena*, circ. 1 chil. ab oppido meridiem versus rep. a. 1899. Iam Badajoz in museo, cui donavit Josephus de la Cruz presbyter.

CAECILIA·T·F·
PROCVLA A
N O R/ M XV
L · P · XVI

T. R. de Castilla *Revista de Extremadura* I 1899 p. 193. 255.

4 *l(atum) p(edes) XVI.*

MVNIGVA *(Castillo de la Mulva)* p. 136.

n. 1050. Extare adhuc loco antiquo refert, qui locum adiit a. 1890, Clark Maxwell *archaeological journal* LVI 1899 p. 295.

Fuente de la Mora.

There is on the line of the present road and doubtless of that of the Roman, a huerta called 'Fuente de la Mora', about half-way between the two towns (Lora del Rio et *Peña de la Sal) . . . . About twenty years ago there were some sepultures found, with fragments of funeral inscriptions, which have now disappeared.* Haec refert Clark Maxwell *archaeological journal* LVI 1899 p. 272.

ARVA *(Peña de la Sal)* p. 138. 1046 (ad n. 6328).

Non Alcoleae, sed ad molam *Peña de la Sal* fuisse Arvam, quo loco descripti sunt tituli n. 1064. 1066. 1067. 1072. 5435. 6328, observaverunt Clark Maxwell *archaeological journal* LVI 1899 p. 273 (cf. C. p. 1046) et Bonsor *Revista de archivos* 1899 p. 426, 1901 p. 840, qui in tessera plumbea a. 1885 ibi reperta cerni ait supra equum litteras MFA, sive *municipii Flavii Arvensis.* De effossionibus illo loco institutis a. 1885 et a. 1889 rettulerunt Bonsor *Revista de archivos* 1899 p. 425; Maxwell l. c. p. 274 seq.

Sietefilla p. 140.

n. 1071. Contulit Clark Maxwell *archaeological journal* LVI 1899 p. 269. Locus multo minus distat a Lora quam a *Peña de la Sal* et ab *Alcolea del Rio.*

187 in praedio *El Membrillo,* prope *Sietefilla,* in curte.

DIVO · AVGVSTO

Clark Maxwell *archaeological journal* LVI 1899 p. 270. 298, qui ineditam dicit.

CANANA *(Alcolea del Rio)* p. 140. 1048; Eph. 8 p. 387.

Non *Villanueva* sed *Alcolea,* ubi sane repertam esse n. 1074 iam alter auctorum indicaverat, et ubi nuper prodiit Eph. 8, 91, veterem Cananam esse probabiliter statuit Clark Maxwell *archaeological journal* LVI, 1899 p. 287.

n. 6338 a. b. Edidit Clark Maxwell *archaeological journal* LVI, 1899 p. 299 qui non videtur habuisse pro fragmentis unius lapidis.

Eph. 8 n. 91. Edidit Clark Maxwell *archaeological journal* LVI, 1899 p. 298, qui ait translatam esse Carmonem in museum.

188 Alcoleae in limine domus Joannis Ricuero; litteris evanidis.

· · · · SERG · SENECIO

Clark Maxwell l. c. p. 299.

189 *en la Loma de Villa, término de Villanueva del Rio.*

D◇M◇S
M · AVRELIVS
CEMERVS
VIXIT · ANNIS
XXXX·III·MEN
V·DIES · VII·PI
VS IN SVIS
H·S·E
S·T·T·L

Clark Maxwell l. c. p. 284. 299; Bonsor *Revista de archivos* 1901 p. 851.
4 fin. ANN II Bons.

ILIPA *(Alcalá del Rio)* p. 141. 837.

190 *Alcalá.*

OPCI —

Clark Maxwell *Archaeological journal* LVI, 1899 p. 292.

ITALICA *(Santiponce)* p. 145. 838. 1032. 1048. 1056*; Eph. 8 p. 388. 501. 521.

n. 5374. Non est Italicensis, sed se praesente repertam esse *en Fuente Alamo* (prope *Puente Genil*) adfirmat Ant. Aguila y Cano *el libro de Puente Genil (Puente Genil* 1897), ut refert J. R. Mélida *Rev. de Archivos* III 1899 p. 738. — 2 ALL (pro AEL) videtur legisse Aguila, cf. Mélida l. c.

Eph. 8 n. 272. 274. 275. Edidi *Revue des Universités du Midi* II 1896 p. 395, 4; p. 394,3; p. 395,5.

---

191 Italicae rep. in effossionibus institutis ab Arthuro Engel a. 1897, basis sigilli argillacei, ex quo pedes tantum servati sunt:

|Q·NVMISI·CEP|

Arthurus Engel misit a se descriptam.

Q. Numisi Lep[idi]? aut *Cep[hali]?*

---

192 Italicae, in praedio Josephi Sanchez Rodriguez tegularii, cum fragmentis Eph. VIII 272 et 274 inter pavimenta tessellata villae rusticae ibi detectae unum est, quod genii alati imaginem exhibet cum hac subscriptione:

PERISSOTERVS DICIT

Q AL

EXS

AN

DER

G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 138.

Legendum esse *Perissoterus q(ui) dicit(ur) Alexsander* in mentem venit Hirschfeldio.

---

193 Italicae rep., servatur Hispali in museo provinciali, marmor album.

IRMIA

AELIVS . FE

ƆRI · VARIS

E·S·T·T·L

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 134.

[Ael(iae) F]irmi[nae] | *Aelius Fe[lix* | *sor]ori [k]aris[simae,* | *h. s.] e. s., t. t. l.*

194 Italicae, tabella marmorea rep. a. 1896 in effossionibus institutis a Josepho Sanchez Rodriguez, litteris rudibus.

d. M S
ONEXIVS
E
..IIA RFS

Arthurus Engel misit a se descriptam a. 1897.

1 inter M et S videtur signum interpunctionis. — 2 .. *[C]o[r]nelius*, 3 .. *ia Res[tituta]*.

---

195 Italicae, lapis calcarius irregularis rep. a. 1897 in effossionibus institutis ab Arthuro Engel in praedio dicto *la haza del palacio*, litteris scariphatis rudibus.

ETICI·I

Engel misit m. Ian. a. 1898.

---

196 Italicae, rep. a. 1896 in effossionibus institutis a Josepho Sanchez Rodriguez, fragmentum tabellae marmoreae.

L I B O S
X I I I I
V I I D

Arthurus Engel misit a se descriptam a. 1896.

---

197 Italicae, tabella marmorea rep. a. 1896 in effossionibus institutis a Josepho Sanchez Rodriguez, qui servat; alta m. 0.36, lata 0.39, crassa 0.04, litteris altis a m. 0.45 ad 0.025, saeculi fere I exeuntis, optimis.

MEMMIA L F
ITALICILLA
ANN IIII MEN VIII
H·S·E·S·T·T·L

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 421; Arthurus Engel misit a se descriptam a. 1897.

2 ITALICHIA Monsalud, non recte.

---

198 Italicae, repperit Engel; lapis altus m. 0.11, latus m. 0.12, litteris in parte adversa m. 0.04 et 0.025, saec. II, in parte aversa saec. III.

ab altera parte.

d m | S
| IICON

| - L I V S I I I |
locus s|EPVLTVR/|*e*
s. t. t.|/L·

Descripsi ex ectypis.

---

199 Italicae, rep. a. 1897 *en el haza del palacio,* est ib. apud Joh. Antonium Vallina ludimagistrum, tabella marmorea alta m. 0. , lata 0. , litteris cursivis.

D ◆ M\
POMP\
\RTI/

Arthurus Engel misit a se descriptam m. Jan. a. 1898.

---

200 (= Eph. VIII n. 274) Italicae, ara ex lapide granite alta m. 0.50, lata 0.43, crassa 0.042; litteris altis m. 0.05, satis rudibus. Servat ibi Jos. Rodriguez.

D M S
L VETTIVS
AECANTVS
ANN · C
5 H · S · E

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 421. Solos vv. 2. 3 descripserunt P. Paris, unde edidi Eph. l. c. et *Revue des Universités du Midi* 1896 p. 394, et G. Vernet *bull. des antiq. de France* 1897 p. 139, neque plures ego in ectypo distinguo.

2 in. L Mons. — VETIVS Vernet. — 3 AEGANTVS Paris, ALGANTVS Vernet, AICANTVS Mons. Fortasse nomen est Ibericum.

---

201 Italicae, repperit Engel; litteris altis m. 0.02, saec. III, malis.

D ◆ M ◆ S·
I · VINCENTIVS
VIXIT · AN XL

Descripsi ex ectypo.

2 in fortasse *I(ulius).*

201a Italicae, penes Jos. Rodriguez

ET · ORDINE
D

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 139.

202 Italicae rep., servatur Hispali in museo provinciali.

ACCI
ODOR
NF

G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 135.

---

203 Italicae rep., servatur Hispali in museo provinciali.

. . . *op*
*ti*MO P*i*
*is*SIMO

G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 135.

---

204 Italicae, litt. altis 0.07, saec. II/III rep. in effossionibus ab Arthuro Engel institutis a. 1897/98.

ICIS · I

Descripsi ex ectypo ab Engelio misso.

---

205 Italicae, lapis latus longusque 0.16×0.09, rep. in effossionibus ab Arthuro Engel institutis a. 1897/98, litteris altis m. 0.02 ad 0.01, malis, saec. III.

d m | S
| RA
·· *p* | OSVIT
| VS VXO
ri piis | SIMII

Descripsi ex ectypo ab Engelio misso.

---

206 Italicae, tabula magna marmorea, alta m. 0.67, lata 0.46, crassa 0.06, pavimenti ut videtur, rep. a. 1896 in effossionibus institutis a Josepho Sanchez Rodriguez, qui servat; insunt praeter alphabeti litteras, altas m. 0.025, saeculi puto II vel III, scariphata quaedam, quae legi nequeunt.

ABCΔE

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 421. Arthurus Engel misit a se descriptam a. 1897.

HISPALIS *(Sevilla)* p. 152. 840. 1037.

n. 5390. Edidit G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 135.
n. 5395. Edidit Vernet l. c. p. 136 (v. 2 P·MARCIVS).

207 Hispali, in museo municipali, ex collectione Francisci Gago, marmor album.

D · M · S
GRATVS
VIVI · SECVNDI
NVMM ERATI
F·P·S·ANN·XXV
H·S·E·S·T·T·L

G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 137.
Si recte excepta est, *Vivi Secundi* et *Numm(ii) Erati* nomina sunt dominorum, v. 5 *s(ervus);* F·P· quid sit nescio. Fortasse latet gravius mendum.

---

208 Hispali, in museo provinciali, ex collectione Francisci Gago, tabella marmorea alta m. 0.18, lata 0.20.

D · M · S
IVLIAE · DOCIAE
ANN · XXXVI
SENTIVS · AGRIPPA
VXORI · PIISSIMAE · FEC

G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 136.

---

209 Hispali, in museo provinciali, ex collectione Francisci Gago, marmor altum et latum m. 0.18.

MENE · ANNOR
LXXXI PIA IN
SVIS·H·S·E·S·T·T·L

G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 136.
1 *[Philu]mene?*

---

210 Hispali, in museo municipali, ex collectione Francisci Gago, tabella alta m. 0.18, lata 0.20.

D · M · S
STIS · SER
ANNOR · XXX
PIA IN SVIS
H·S·E·S·T·T·L

G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 136.
2 fortasse SPES.

211 Hispali, in museo provinciali, ex collectione Francisci Gago.

S · CVM
CIRIBVS · IRI · IM

G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 136.

CAVRA *(Coria del Rio).*
De Caura cf. C. p. 842, XXII.

212 *Coria,* servatur Hispali in museo municipali, arula marmorea alta m. 0.24, lata 0.11.

SALVTI
SECVND
A PRO SAL
VTE P L V
5 SEVERIA
NIEXVOTV
A · LIB · ARA
M · POSVIT

G. Vernet *bull. de la société des antiquaires de France* 1897 p. 137.
V. 4 *P. L. U.* vel *P. Lu(...) Severiani.*
E *Coria* praeterea adhuc tantum vasculi unius inscripti fragmentum comparuit C. 6254 *21.*

NABRISSA *(Lebrija)* p. 174. 843. 1049.

212a rep. a. 1900 *á la entrada del pueblo de Lebrija, al sitio llamado 'Molino de viento', se conserva en la alfareria de la calle Cuba;* lapis altus m. 0.46, latus m. 0.35.

M · V · CRIISTVS
A·IV·H·S II
S · T · T · L

Bol. de la Acad. XL 1902 p. 355, misit Petr. Riaño de la Iglesia.

212b rep. circa a. 1850 *dentro del término de Lebrija, en el sitio llamado 'Arroyo de la carnicería',* possidet Mich. Cordero; cippus marmoreus altus circ. m. 1.

D M S
FABIA · VIRGINIA
patera ANN·XXXVIII urceus
*hic sit*A · EST
S·T·T·L

Bol. de la Acad. XL 1902 p. 354 misit Petr. Riaño de la Iglesia.

Jerez de la Frontera p. 175. 698. 843; Eph. ep. 8 p. 502.
Accedunt *Portal del Guadelete — Gibalbin.*

213 (= Eph. 8 n. 276) rep. leugas VII a *Jerez* versus orientem, *término de la Aldea del Valle y dentro del antiguo (término) del castro de Tempul, en el coto de la Peruela (no Penula)*, in praedio sito prope rivum *Majaceite* Antonii Camacho del Rivero deputati ad curtes regni; is dono dedit lapidem Augustino Muñoz Gomez. Arula est marmorea alta m. 0.51, lata 0.21.

D · M · S
VALERIA
PALLACE
ANN · XXVII
M · VI · H · S
S · T T · LEVIS

Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 360 ex ectypo misso ab Augustino Muñoz Gomez.

3 PVELLA · C · S exemplum antea editum.

---

214 prope *Portal del Guadelete*, (ad fluvium eius nominis, intra territorium oppidi *Jerez de la Frontera*), repperit Victorius Molina; lapis altus m. 0.13, latus m. 0.155.

MARTIALI
L · CORNELI
PVSIONIS
SER

Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 308 ad ectypum missum a Molina; quod nobis quoque missum est.

2. 3 ad eundem ut videtur Cornelium Pusionem pertinet hic titulus nuper (c. a. 1892) in urbe Roma repertus: *L. Cornelio L. f. Gal. Pusioni III[Ivi]r. viar. curandar., tr. mil. leg. XIII Geminae, quaestori, tr. pl., pr., legat. Augusti leg. XVI, M. Vibrius Marcellus (centurio) leg. XVI* (Bie kowski *Mitth. d. archaeol. Instituts in Rom* 1892 p. 199; iam C. J. L. VI 31706). Cum Hispana eius quam putamus origine convenit tribus Galeria. Videtur vixisse temporibus circiter Tiberii. Vide quae exposita sunt *Bulletin hispanique* (Bordeaux) IV 1902 p. 89 seq. (= *Bol. de la Acad.* XL 1902 p. 555).

---

215 rep. *en la torre de Gibalbin, término de Jerez*, fragmentum altum m. 0.85, latum m. 0.05.

M
b ERYL *l*
h s EST *l l*

Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 432 acceptam a Fr. de Asis Vera.

216. 217 *Gibalbin, en el rancho de José Clavijo*, repperit Fr. de Asis Vera, *dos fragmentos de mármol negro: pertenecen á dos testeros combados de un par de estelas, probablemente erigidos en un mismo panteón de familia (deux espèces de disques semi-brisés,* ut refert de Laigue).

216

217

Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 433. 434; de Laigue *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 214 acceptas ut videtur a Fr. de Asis Vera.

216 vestigia versus 2 edidit solus de Laigue.

217 sic edidit de Laigue; v. 1 L·AMERIONIS edidit Fita. — Hanc ut videtur iam antea ediderat de Laigue *bull. de la société des antiquaires de France* 1896 p. 314 ad ectypum non bonum, sic:

I · ABRIONIS

M·P·XX

Bonanza p. 844.

n. 5406. Iam transit in museum Matritense, cf. infra p. 91 sub 'Malaca'.

Arcos de la Frontera p. 183. 847; Eph. ep. 8 p. 389. 502.
Accedunt *Casablanca. Espera.*

n. 1366 *(Casablanca).* V. 3 HERBAN ··· habet Guseme, cf. *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 361. Frustra lapidem quaesivit Mancheño, cf. *bol.* l. c. p. 362. 428.

n. 1368 *(Espera).* Ex schedis quibusdam scriptis saec. XVIII enotavit Arthurus Engel. — V. 1 sic A:: _IA MANI:. Ceterum exemplum non differt ab edito (locus quoque idem indicatur).

Eph. 8 n. 277 *(Espera).* Ediderunt etiam Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 367 ad ectypum missum a Vera; de Laigue *bull. de la société des antiquaires de France* 1896 p. 230.

218 *Arcos de la Frontera, fragmento de inscripción, que se encuentra sirviendo de escalón en la primera estancia de las dos que contiene en su inferior la torre vieja de Santa Maria. Se ve que ha sido cortado de otra piedra mayor para formar el escalón.*

LEPIDA

Mancheño *apuntes para una historia de Arcos de la Frontera* (1896) p. 639, unde repetivit Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 362; ad ectypum Fita *bol.* l. c. p. 447.

---

219 Arcos, *en uno de los ángulos exteriores del nuevo templo del arcángel San Miguel.* Frustra quaesivit Mancheño.

D · D

Q · C · Q

Ex Johannis Camacho del Real opere *Memorias compendiadas de las antigüedades de Arcos* cap. IV excerpsit Mancheño *apuntes para una historia de Arcos de la Frontera* p. 630, unde rursus repetivit Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 438.

CARMO *(Carmona)* p. 188. 848; Eph. 8 p. 390. Accedit *Gandul.*

De antiquitatibus Carmonensibus egit nuper Bonsor *notas arqueologicas de Carmona (Revista de archivos* I 1897, p. 231 seq. 568 seq. II 1898 p. 222 seq. III 1899 p. 425 seq.)

220 *Gandul.*

P · LVCIVS · COSCONIANVS
MATRI · PIISSVMA*e*
// PEO · PVIERI · LOCO
*im*PENSA · SVA ·
*po*SVIT ·

Georg. Bonsor descripsit, Arthurus Engel misit m. Martio a. 1898.
3 fortasse latet SEPVLCRI.

VRSO p. 191. 851. 1038; Eph. 8 p. 503. 527.

[5439. Id quod optaverat Huebnerus, iam factum est: etiam tertia quartaque tabula transierunt in museum Matritense. Cf. infra p. 91 sub '*Malaca*'.]

OSTIPPO *(Estepa)* et *Lora de Estepa* (Olaura?) p. 196. 702. 868.

221 in montibus *Sierra de Estepa*, 2 chil. ab *Estepa* meridiem versus, loco dicto *el Tajo Montero*, rep. m. Febr. a. 1900, intra puteum (certe rupes putei in modum excavata) una cum lapidibus variis ornatis anaglyphis, tabula rupta in partes multas.

ANNIA · SEPTVMA · VOTVM · ANIMO · LIBENS · SOLVIT

Antonius Aguilar y Cano *Revista de Archivos* IV 1900 p. 248; ab eodem acceptam Berlanga ib. VI 1902, 2 p. 44.
De anaglyphis una repertis egerunt Aguilar Cano et Berlanga l. c.

222 *Lora de Estepa*, rep. m. Maio a. 1898, scriptum in disco diametri m. 0.32, litteris altis 0.015 praeter versus primi altis 0.025, saeculi, ut videtur, II.

D · M · S
AEMILIA·M·F·PROCVLI
NA · ANN · XVI
PIA · IN SVIS·S·P·I·
DIC·Q·L·S·T·T·L

Descripsi ex ectypo, quod misit Berlanga acceptum ab Antonio Aguilar Cano.
Clausula *s(i) p(raeter)i(s) dic q(ui) l(egis) s. t. t. l.* mihi nova est.

ASTIGI *(Ecija)* p. 201. 869; Eph. ep. 8 p. 391.

Caesareae in Mauretania repertus est titulus, quem viderunt Schmidt et Purgold (Eph. ep. 5,999 = C. J. L. VIII suppl. 21031):

M. Furius Herennus Papiri(a) Astigitan(us) veterani f(ilius), hic situs est. Baetica me genuit tellus eq. s. (epigramma recepit Buecheler carm. epigr. 479).

---

n. 1480. 1495 (p. 869). Nuper inlatas esse in museum Barcinonense narrat Ant. Elias de Molina *Revista de Archivos* 2, 1898 p. 132.

---

223 prope Astigi, rep. in praedio dicto *Trullas*, filiorum Emmanuelis Aguilar Martel, tribus ab oppido leugis, basis marmorea alta m. 0.42, lata 0.24, litteris altis a m. 0.08 ad 0.035 saec. II, pictarum similibus.

D O R V S
LVCRETIAE
AFRAE · SER
ANNOR · XIIX
5 H·S·E·S·T·T·L

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 159. Iterum ed. Fita *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 433 a Georgio Bonsor missam.

4 XLIX Fita.

---

224 Astigi.

FACVNDVS
AN · XX
H·S·E·S·T·T·L

Arthurus Engel misit m. Dec. a. 1898 acceptam ab amicis.

---

225 *Ecija, plazuela de la Cruz,* ante aedes nº. 4 in pavimento, litteris evanidis.

L BIA · · · · · · ·
POLNICHEHI
IN AGRO SANIN

E. S. Dodgson descripsit anno 1897.

---

226 *Ecija.*

(IN FRONTE)

Misit Dodgson.

IPAGRVM *(Aguilar de la Frontera)* p. 205. 702. 870; Eph. 8 p. 391.

n. 5055 cf. Eph. 8 p. 391. Rep. *en el monte llamado la Vegueta, dehesa de los Moriles*, prope *Aguilar de la Frontera*. Extat in museo Cordubensi, lapis ex marmore nigro, longus m. 1.62, altus 0.40, crassus 0.20, litteris olim aere incrustatis. R. del Castillo *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 60, adiecta imagine ib. p. 61.

Montilla p. 209. 870. *Rambla* p. 210.

227 (= C. 1541) *Montilla*, rep. a. 1761 *junto al Puente de Benavente, camino de la sierra de Montilla, á una legua de ella.*

SEX · ACC · P
IN S AN XVIII M
IV D XVIIII
H·S· H·S·E
S T ◇ T L

Jurado iunior, de quo dictum est C. II p. 207, in schedis miscellaneis quas servat Montillae Damasus Delgado Lopez. Descriptam a Jurado patre dedi C. II l. c.

Initio D·M·S praemittit, l. 2 G·ACC·BALB·P|NS Jurado pater. — 4 sic etiam Jurado pater. Cf. ad n. 230.

228 *Montilla, piedra que parece ser casco de otra mayor, se encontró en la cantera de la Fuente del Pez, camino de Castro, cementerio de Ulia.*

T PLATIVS
S T T L

E Jurado iunioris schedis misit Delgado Lopez.

229 *Montilla*, rep. a. 1752 *en la Fuente de los Granados.*

D M S
CAI VALERIA
D XIX ANN
XXIII P
sic H · S · P

E Jurado iunioris schedis misit Delgado Lopez.

230 *Montilla*, rep. a. 1772 *en la huerta de la caceria de Castilla, pago del Navarrete*; tabula marmorea alta et lata m. 0.28.

D M S
N E C A M
V S I C N C
A N N X X V
5 P I N S V I S
H S · H · S · E
STTL

E Jurado iunioris schedis misit Delgado Lopez.

6 duplex H·S sine dubio vitio descriptoris vel interpolatione; idem mendum n. 227. 231.

---

231 *Montilla*, rep. a. 1759 *en la finca del Cigarral, al estar cavando Francisco de Aguilar.*

D M S
TIBS PAK
TVS
P IN SVIS
5 H S H S E
S T T L

E Jurado iunioris schedis misit Delgado Lopez.

---

232 *La Rambla, prov. de Cordoba*, rep. a. 1831 ab oppido m. 500, *en las Huertas de la Noria*, quod praedium erat Lucae de Arjona, lapis marmoreus, quem tum servabat Josephus Maria de Cardenas y Aguilar.

D · M · S
O C T A V I A
ANN · XXXX T T L
PIA · IN · SVIS

E scheda anonymi cuiusdam, indicata a P. Emmanuele Cardenas, Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 425.

IPSCA *(Cortijo de Iscar)* p. 211. 871; Eph. 8 p. 392.

233 *en el Cortijo bajo de Iscar*, eo ipso loco rep. mense Mart. 1901; cippus altus m. 1.70, latus m. 0.62.

C · LIVIO · M · F · QVIR
SEVERINO
D·D·M·M· IPSCENSIS
M · LIVIVS · GRACCHVS
PATER
HONOREM · ACCEPIT
IMPENSAM · REMISIT

Franc. Valverde y Perales *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 256.

233a (= C. 5466) *convento de la Madre de Dios en Baena, en un muro de la cocina;* columna marmorea, ambitum habens m. 2. alta m. 1.50.

C · MANLIO Q · F · IBERARIDI
PLEBS · CONTRIB · IPSCENS ·
OB MERITA EIVS AERE
CONLATO STATVAM D *d*
HVIC ORDO LOCVM D

Franc. Valverde Perales *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 514.

Antea unum tantum vocabulum ex v. 1 exceptum erat, idque male. — 1 fin. cognomen inauditum, fortasse male exceptum. [Fuisse LIBERALI DEC coniecit O. Hirschfeld]. — 2 *plebs Contrib(utensis) Ipscens(is).*

TVCCI *(Martos)* p. 221. 703. 872.

234 *Martos, Molino del Rey* (cf. n. 235), cippus altus m. 0.92, latus 0.37, crassus 0.23, litteris saec. II, ut visae sunt editori.

D · M · S ·
IVLIA · FESTIVA
ANN · XXIII
P · I · S · H · S · EST
S · T · T · L

Descripsi ex ectypo, quod misit Emmanuel Gomez Moreno, qui descripsit et edidit in libello *Antigüedadas cristianas de Martos* (s. l. et anno [1897]) p. 5.

V. 2 FFSILVA editor; quod facile emendatur ex ectypo.

---

235 *Martos, en el Molino del Rey,* iam Francisci Muñoz Valenzuela, ubi locus sepulcri detectus est a. 1896, cuius sarcophagos, fragmenta tectonica multa et optimae artis, inscriptiones servat dominus.

a lata m. 1.22, alta 0.48, litteris saec. I altis m. 0.06.

////////// DAMI
IN · T · L · P · XII
//N · AG · P · XII

b alta et lata m. 0.60, litteris similibus altis m. 0.06.

*in*FK · L · P · XV

Emanuel Gomez Moreno descripsit et edidit in libello *Antigüedadas cristianas de Martos* (s. l. et anno [1897]) p. 4.

a 1 *[Philo]dami* vel similiter supplendum. — 2 *[i]n t(ergo)* (sic editor, recte ut videtur) *l(ongum) p(edes) XII.*

GADES *(Cadiz)* p. 229. 764. XLIII. 873. 1039; Eph. 8 p. 392. 503.

n. 1737; cf. Eph. 8 p. 393. Cippi pars inferior, quae sola extat, iam est in museo Gaditano. Imaginem edidit R. del Castillo *bol. de la Acad.* XXXI

1897 p. 58, qui coniecit, spatii rationibus ductus, Albanii Artemidori nomina fuisse in duos versus distributos, sed v. 2 init. fuisse aliquando praenomen.

n. 1891. Iam Hispali in museo. G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 135.

n. 5480. Ex *Diario de Cádiz* 23 Mart. 1887 repetivit Berlanga *Revista de archivos* V 1901 p. 215.

n. 6285ª—6285ᵉ. Ex *Diario de Cádiz* 2.—9. Jan. 1891 repetivit Berlanga *Revista de Archivos* l. c. p. 215 (solam n. 6285ª etiam p. 145), qui de effossionibus a. 1891 Gadibus institutis egit ibidem p. 139—145. 207—217. 311—319. 390—401.

---

236 rep. *en la finca 'Las Mercedes', propiedad de D. Lorenzo Lacave situada en el barrio de San Severiano, extramuros de Cádiz, lugar hasta donde se extendía indudablemente la necrópolis romana,* iam in museo Gaditano; fragmentum marmoreum altum m. 0.27, latum m. 0.23.

A V E
S · P · F · GAL ·
VS · AED
R · SACER ·
XIII
E ·

Bol. de la Acad. XL 1902 p. 350, missam a Petro Riaño de la Iglesia praeposito musei Gaditani.

237—244 Gadibus in necropoli Romana rep. est a. 1897 cippus a lapide calcario e conchis marinis composito *(caracolillo)*, altus m. 0.90, latus et crassus m. 0.48. In eius latere dextro et sinistro insertae erant tabellae marmoreae sex, in quibus tituli hi legebantur. Tituli 237 et 238 adhuc extant cippo inserti, fragmenta reliqua seorsum servantur una cum cippo in museo societatis archaeologicae provincialis. Litterae omnium videntur saeculi esse primi, sed non sunt eiusdem prorsus aetatis.

237 tabella alta m. 0.26, lata 0.13, litteris altis m. 0.03.

a	*b*
b A E B I A	V I V I V*s*
C R E S T I L*a*	F A V S T V*s*
AN·XVII·	H·S·E·S
H·S·E·S·T·T·L	T·T·L

238 tabella alta m. 0.18, lata 0.13, litteris altis m. 0.02.

BAEBIA
FORTVNATA
AN XX
H·S·E·S·T·T·L

239 tabella alta m. 0.15, lata 0.12, litteris altis m. 0.015.

FAVST/////////A
C · S · *a*N · XX/I
/////////////////

240 tabella alta et lata m. 0.13, litteris altis m. 0.025.

D M
FIRMA·/
H·S·E·S·S

241 pars tabellae in duas partes rupta, alta m. 0.18, lata supra 0.06, infra 0.18, litteris altis 0.03.

C·/
QV
M A M
SACE

242 fragmentum altum m. 0.06, latum 0.07, litteris altis m. 0.035.

QACV

243 tabella alta m. 0.07, lata 0.18 et fragmentum altum m. 0.61, latum 0.66.

S · S
S V · T · L

244 fragmentum altum m. 0.09, latum 0.08, litteris altis m. 0.04.

V A
IT

Franciscus de Asis Vera misit ectypa e quibus descripsi. Edidit Vera *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 53 ss. Tres inscriptiones (n. 237. 240. 241) edidit, acceptas a Vera, de Laigue *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 333.

237*a* V. 2 C initio dispicitur in ectypo; CRESTILA Vera, sed L altera non est in ectypo. — *b* 2 FAVST·V Vera; quod non est in ectypo. — Tituli duo inscripti in eadem tabella, sed *b* litteris paullo diversis, scilicet postea adiectis, cum maritus quoque obiisset. Baebii Gadibus non infrequentes et conspicui (II 1733. 1736. 1743. 1777—1779).

239 Sic Vera. In ectypo vix quicquam agnoscitur praeter v. 2 fin. N · XX/I | . . . .

240 V. 2 et 3 litterae extremae fortasse ad alterius defuncti nomen pertinent. Vera *s(alve) s(it t. l.)* interpretatur vix recte.

241 V. 1 \·C·P Vera, de Mithra Cauto Pate cogitans, parum probabiliter. V. 4 ultimum elementum fuisse potest tam R quam E, unde supplementum incertum manet; *Sacrana* aut *Sacerdos* possunt cognomina esse. Lego *C. M[amilius] Qu[artus]* | *Mam[ilia . . .]* | *Sacr . . . .*

242 /OACA\ Vera, qui supplet [*cl*]*oaca*[*rum*], probabilitate nulla. In fine post C aut punctum est aut initium V minoris, ut fuerit . . *dacu* . . . . Quid subsit nescio.

243 V. 1 S · S Vera, priorem S non video in ectypo.

244 VAL | E◊S Vera; . . . *na* | [*e*]*st* legendum videtur.

---

245 Gadibus, rep. *al hacer una excavación en la parte baja de muralla que limita el burladero de reses de los fosos de extramuros;* tabula marmorea alta m. 0. 14, lata m. 0. 12.

D · M · S
LVCEIVS
HERACLI
ANNO · $\overline{\text{M}}$ ·
5 SEPTE
K·S·S·T·T·L

Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 472 ad ectypum missum a Victorio Molina; primum prodiit in Eph. septimanali illustrata *El pueblo católico*, q. n. v. 6 in. *k(arus) s(uis).*

IPTVCI (prope *Jerez de la Frontera?*) p. 241. 704. 874.

n. 1923 (cf. p. 704. 874). Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 446 ex ectypo misso a Mancheño, unde scribendum v. 1 FABIA·LY···, 2 ENSEN·SI ··· — *Fabia Ly[de Salp]ensensi[s]* supplet Fita — 10 IPTVCITANORVM.

n. 5484. Ex *Cabeza de Hortales* in museum Gaditanum transferendum curavit Fr. de Asis Vera (cf. *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 435). Pro inedita ediderunt Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 436 acceptam a Vera; Cagnat *bull. du comité des travaux historiques* 1897 p. XXV ad delineationem factam a Petro Sanchez Acuña pictore, quam miserat de Laigue. (Repertam esse *Castillo di Gibalbin* errore perhibetur *bull. des travaux hist.* l. c.). — 1. in C littera iam videtur periisse (certe ATINIAE excepit Vera, A''NIAE Acuna). — 1 fin. 'ESTIAE Acuna, FESTE N·X Vera. — 2 ATINIVS REST · · · Vera, ''NIVS RESTII Acuna. — 3 in · · S (pro TVS) Vera et Acuna.

BAEGA *(Algámitas* prope *Olvera)* Eph. 8 p. 393. 504.

Eph. 8 n. 103 cf. p. 504. Ediderunt etiam Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 365; H. de Villefosse, acceptam a de Bourgade-la-Dardye, *bull. de la soc. des antiquaires de France* 1896 p. 349.

Alhaurin el Grande.

246 *Alhaurin el Grande* [cf. n. 5487], rep. m. Maio a. 1898, *á poco mas de un cuarto de legua del pueblo, á la margen izquierda del Fahala,* loco dicto *El Villar,* ubi parietinae autiquae extant, tabula marmorea alta m. 0.23, lata 0.30, litteris altis m. 0.035, saec. II bonis.

/|VPICIANVS
R·SIBI·ET·L·SVLPICIO
Ǝ·ET·M·RVBIO
rufo . et L·RVBIO·MVNT
ano 'NT·

Descripsi ex ectypo a Berlanga misso, qui descripsit ediditque delineatam *Bulletin hispanique* (Bord.) III 1901 p. 6.

MALACA p. 251. 876.

[n. 1963. 1964 (p. 877). Nuper (mense Jul. 1897) aera Malacitanum et Salpensanum cum Ursonensis legis tabulis duabus et tabula Bonanzensi (n. 5406) inlatae sunt in museum Matritense, empta centum mill. pesetarum, suadente, paucis diebus antequam crudeli morte abriperetur, Ant. Canovas del Castillo. Ita narratur *Revista de Archivos* 1, 1897 p. 522. H. D.]

NESCANIA *(Escaña)* p. 269.

n. 2005. Legitur etiam in libro *Voyage en Espagne fait en 1777 et 1778,* quem non vidimus, teste Michon *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 149. — Vv. 1. 2 in unum contrahit, 3 (2) STATVLIVS *Voy.*

ANTICARIA *(Antiquera)* p. 276.

[Monuit Detlefsen, Corporis Inscriptionum Latinarum paene a principio fautor et ubi tempora permiserunt strenuus adiutor, in librorum Friderici Adolphi Hansen ab Ehrencron catalogo, qui catalogus prodiit auctionis causa 'Naupotami vulgo *Schiffbeck bey Hamburg*' a. 1717, iterumque anno insequenti Hagae Comitum, recenseri inter codices manuscriptos formae quadratae (p. 426,7 ed. 1717, p. 511,8 ed. 1718):

Opusculum Inscriptionum Epitaphiorumque Veterum urbis Baethicae Antiquariensis. Titulus, manu recentiori mutatus, auctorem pronuntiat incertum, ab oppido Antiquaria oriundum; at folio praecedente pristinus possessor Hispanus, Martinus de Ximena, sibi relatum memorat, esse Joh. de Herrera. Atque sic primam quoque inscriptionem huius Codicis habuisse, ex reliquiis ipsius miniatis apparet: anno 1586 concinnatum esse, ex ipsismet libri verbis constat. Sunt autem Epitaphia Latina, litteris majusculis exarata, et ab Autore Hispan. reddita.

Hucusque catalogus. — Fridericus ille Adolphus ab Ehrencron, codicis per aliquod tempus possessor, legatus regis Daniae fuerat in Hispania ab a. 1698 ad a. 1702, ibique codicem sibi comparavisse putandus est. — Quo pervenerit codex auctione facta a. 1718, ignoratur. Vix autem potest dubitari, quin ex hoc codice, qui anno 1718 Hagae Comitum venum prostitit, in novo thesauro antiquitatum Romanarum volumine tertio, edito Hagae Comitum a. 1719, Albertus Henricus de Sallengre publici iuris fecerit *Incerti scriptoris opusculum inscriptionum et epitaphiorum quae Antiquariae reperiuntur*, de quo dictum est C. p. 276. Num recte autem a pristino codicis possessore, teste catalogo supra citato, auctor opusculi creditus sit Johannes de Herrera[1]), quem Johannem *de Vilches* videri non sine causa dictum est C. I. L. l. c., valde dubito.

[1]) De celebri architecto huius nominis vix cogitari potest. H. D.]

Bobadilla prope Anticariam p. 283 (n. 2059).

247 *Bobadilla,* prope Anticariam et Saboram, cippus forma hermae, cui caput deest, altus m. 0.85, latus supra 0.25, infra aliquantum minus, crassus 0.10, litteris elegantibus, tenuibus, saeculi, ut putat editor, primi.

C · SEMPRONIO
GAL · PVLVERINO
ARVERO · NIGRI · F ·
DAT ·

Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 86 missam a Marchione de la Vega de Armijo.

3 *Arvero* nomen fortasse Gallicum, si quidem recte Fita comparavit *Arvernos*, et *Arveri* sive *Arviri* nomen, quod lectum esse dicitur in tegula Britannica huius Corp. vol. VII 1236.

Bujalance p. 301.

n. 2152. Postea Cordubae, iam Matriti in museo Academiae historicae, dono Marchionis de la Vega de Armijo; tabula alta et lata m. 0.28, litteris saec. III. Descripsi ex ectypo a Fita misso, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 76. — 2 recte priores EVCE.

SACILI *(Alcorrucén)* p. 305. 886.

n. 2188. Frustra quaesivit L. Navarro, teste Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 89.

248 *Alcorrucén, despoblado situado dentro del término de Pedro Abad,* (in ripa sinistra Baetis, cf. *Bol.* XXXVIII p. 84) rep. a. 1889, in via quae ducit *Adamuz*, cippus supra rotundus, altus m. 0.31, latus 0.44, litteris altis m. 0.045, saec. I medii.

FAVSTVS
OFFECTOR · H · S · E
S·T·T·L·IN·F·L·P·XXV
IN·AG·P·XXIIII

F. Fita *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 430 ex ectypo misso a Ricardo Molina *(alcalde de Pedro Abad).*

Offector, ut *infector*, qualis est in lapide eadem regione reperto C. II 5519, ad fullonum opus spectare adnotat Fita, qui meminit glossarum apud Paulum Festi p. 112 *offectores qui proprio colori novum inficiunt* et p. 192 *offectores colorum infectores.* Cf. praeterea C. I. L. IV 864 (= Dessau inscr. sel. 6425).

3 *in f(ronte) l(atum?) p(edes) XXV.*

CORDVBA p. 306. 886. 1039; Eph. 8 p. 394.

n. 2246. Est etiam in libro *Voyage en Espagne fait en 1777 et 1778*, (ubi collocatur etiamtum in ecclesia S. Marinae), ut testatur Michon *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 149.

CARBVLA *(Almodóvar del Rio)* p. 321.

De loco egit nuper Clark Maxwell *archaeological journal* LVI 1899 p. 251.

249 *Almodóvar del Rio*, servat Antonius Córdoba Espejo, litteris bonis et grandibus; in parte postica inscriptus est titulus sepulcralis saec. VI sive VII.

CATVLL · · ·
A N N O · · ·
S · EST · S · · ·

Henricus Romero de Torres *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 348.

Peñaflor p. 321. 889; Eph. 8 p. 396.

De loco egit Clark Maxwell *archaeological journal* LVI 1899 p. 259 seq., qui Celtim ibi fuisse putat.

250 *Peñaflor,* in domo Antonii Parias.

*iiiii*VIR ◊ AV*g*
GVM GRA

Clark Maxwell *archaeological journal* LVI 1899 p. 298 cf. p. 267.

251 *Peñaflor,* rep. *en el sitio que llaman las Moncruas* [cf. *archaeol. journal* p. 262].

ROMVLA·AN·XVI·
PIA IN SVIS
H·S·E·S·T·T·L·D·M·S

Clark Maxwell *archaeological journal* LVI 1899 p. 298.

Azuaga p. 323. 889.

n. 5545. Fragmentum marmoreum continens litteras DIV (altas cm. 8), fortasse pertinentes ad v. 1 huius inscriptionis, intra vetus castrum oppidi repertum esse a Patrocinio Lopez narratur *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 524.

IVLIPA *(Zalamea de la Serena)* p. 326. 1049; Eph. 8 p. 396. Accedunt *Malpartida de la Serena* — *Esparragosa de la Serena* — *Castuera.*

n. 6338e (p. 1049). Edita est iam inter falsas C. n. 207*.

252 *Esparragosa de la Serena,* qui locus non multum distat tam a *Zalamea de la Serena* quam a *Malpartida de la Serena* et a *Castuera,* in domo Hieronymi León, ara rotunda ex lapide granite duro, alta m. 0.50, diam. m. 0.30, litteris saec. II elegantibus, altis m. 0.04, pictarum similibus.

LARIBVS · AVG
ARAM
L · CORNELIVS
FIRMILLVS
AVGVSTALIS
D·S·D·D·

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 136.

4 in. aliquid deesse, veluti M·L, putat editor. — 5 in. idem IIIIII habet, cuius in ectypo nec vola nec vestigium.

253 *Castuera* (oppidum vetustum situm fuit a meridie eius quod nunc est, loco dicto *el cerrillo,* supra viam quae ducit a *Malpartida* ad castella *Pedroches* et *Almorchón);* basis cylindri forma ex lapide granite, alta m. 0.40, litteris optimis altis a m. 0.07 ad 0.06. Extat *Almendralejo* apud editorem.

M · CoRNELIVS
PROCVLVS · AED
D · S · P · DAT

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 153, qui etiam ectypa misit; sed paene nihil in eis distinguo.

254 *Malpartida de la Serena,* rep. *en el sitio de la Fuente de Albalá* ad rivulum Gualafre, deinde *en la plaza* in loco domus dirutae, lapis granites altus m. 1.80, latus 0.45, crassus 0.24, litteris altis m. 0.06, rudibus.

CANTIA C
LIBERTA·
CLARIANA
AN · XXV
H·S·E·S·T·T·L
RESTITVTVS
D · S · F · Q

Descripsi ex ectypo non bono misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 441.

1 CANTIAE edidit Monsal.; C in fine recepimus ex ectypo.

---

255 *Malpartida de la Serena,* rep. eodem fere loco quo n. 254, deinde in domo Emmanuelis Algaba y Algaba, *calle de la Lagùna* 16, in porta curtis; lapis granites, altus m. 1.15, latus 0.65, crassus 0.30, litteris altis m. 0.07.

CORNELIA
Q·F·MARCEL
LA·AN·L·H·S·E

IVCVNDVS
SER · D · S

Descripsi ex ectypo evanido misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 134.

Vv. 1—3 in ectypo vix apparent. — 5 in. HER editor, non recte.

---

256 *Malpartida de la Serena,* rep. eodem fere loco quo n. 254. 255, extat in aedibus Hippolyti Fernandez Blanco, *calle de la Fuente Larga,* in curte; lapis granites altus m. 1.76, latus 0.54, crassus 0.18; litteris altis m. 0.08.

NA · AN · XX
H·S·E·S·T·T·L

EROMENE
MATER
D · S · F

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 133.

257 *Malpartida de la Serena,* rep. ibi fere ubi n. 254 seq., est in domo Antonii Ortiz, ad latus portae, quae e curte educit, lapis granites altus m. 1.60, latus 0.45, crassus 0.25.

c·FLAVIV*s*
C·L·PHILOC
ALVS·H·S·E
A // NIS·H
D·S·P·C

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 134.

V. 1 FLAVIV editum est, non indicato initio atque in fine aliquid deesse. — 4 *A*[*do*]*nis* editor, vix recte; 4 fin. *h(eres),* idem.

---

258 *Malpartida de la Serena,* rep. eodem atque n. 254 loco, extat in aedibus Augustini Sanchez, *calle de Moreno Nieto* 14, in porta introitus pro limine, lapis granites altus m. 1.86, latus 0.42, crassus 0.26; litteris altis m. 0.08.

NORBANA
LVCILLA·L
NORBANI
VETTONIS
F·AN·XV
H·S·E S·T·T·L
SEMPRONI
S·LIB·ET·SI
D·S·F·C

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 441; idem misit ectypum, sed quod legere nequeo.

7 *Sempronis* si in lapide est, positum est pro *Sempronius.*

---

259 *Malpartida de la Serena,* rep. *en el sitio de la Fuente Albalá* in fundo Antonii Pacheco, leuga dimidia ab oppido; iam *Almendralejo* in museo editoris, ara ex lapide granite alta m. 1.72, lata 0.45, crassa 0.22; litteris altis m. 0.06.

SILVANA
ANN · L
PIENTISS·VX
OR·H·S·E·S
T·T·L·CATO
SOCER·D·S
F· C

Describere studui ex ectypo evanido misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 135.

Vv. 1—4 vix quidquam dispicio in ectypo. — 5 lego CATO, G·ATO editor. — 6. 7 vix distinguo.

260 *Malpartida de la Serena*, rep. iuxta eam quae praecedit, iam *Almendralejo* in museo editoris, ara ex lapide granite, alta m. 1.90, lata 0.48, crassa 0.22, litteris bonis, altis m. 0.08.

IVS · P · L · QV
INTIO · AN
LV · H · S · E · S
T · T · L · EX · TES
TAM · L · GRA
NIVS · SeV
ERVS · P

Descripsi quantum potui ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 136.

V. 1 QVI editor, errore typographi puto (ectypum hoc loco evanidum est). — 6. 7 SOCERVS editor.

Incerta provinciae Baeticae.

261 fragmentum tabulae aeneae. Originem accurate indicare noluit is qui invenit, nisi quod repertum esse a Sevilla meridiem versus dixit. Anno 1896 servabat Parisiis de Bourgade. Quo postea pervenerit ignoratur.

*is per quel*A STETERIT QVOM*inus rationes redderentur*
quoue minus PECVNIA REDIGER*etur referretur heresque*
*eius isque ad q*VEM E R QVA DE AGI*tur pertinebit quanti ea*
*res erit tan*TVM ET ALTERVM *tantum municipibus eius*
*municipi d*D ESTO EIIV*sque pecuniae deque ea pecunia*
*municipu*M MVN*icipii . . . . qui volet cuique*
*per h. l. li*CEBIT *actio petitio persecutio esto*
SIT

Misit Héron de Villefosse, cui exhibuit is qui possidet de Bourgade. Edidit Villefosse *Bulletin des antiquaires de France* 1896 p. 350.

3 in. NEM (pro VEM), 3 fin. AGP, 7 ICEBIT Vill.

Accurate respondet capiti LXVII legis Malacitanae (col. V v. 37 seq.), unde supplevimus.

Tractavit Mommsen in hoc huius Ephemeridis fasciculo supra p. 10.

III. TARRACONENSIS.

Loca varia conventus Bracaraugustani p. 331. 891. 1039; Eph. 8 p. 397.

n. 2380. Exemplum minus bonum (decurtatum) ex *Memorias parochiaes de 1758* edidit P. de Azevedo *o Archeologo Português* VI p. 151.

n. 2386. Ex *Memorias parochiaes de 1758* edidit idem l. c. p. 240. Idem exemplum est.

n. 2395*c*. *Panoias*. A. 1895 locum adiit J. Leite de Vasconcellos et titulum descripsit, minime sibi satisfaciens, edidit tamen quae excepit *o Archeologo Português* III 1897 p. 59:

Υ Ψ Ι G · Τ Ω C · · ·
Π Ι Δ Ι C Υ Ν F Ν R Ο
· · Λ Ι Μ Υ C · · ·
RIO · · C · /////C · CCALP
R V F I N V S V · C

n. 2395*e*. *Panoias*. Hanc inscriptionem examinavit a. 1883, missus a curatore operum publicorum *(ministro das Obras Publicas)*, Joh. Henr. van Hefe, cuius relationem servatam in archio curatoris, inspexit J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* III 1897 p. 177. Rettulit autem ille inscriptionem incipere a vocabulo DIIS (quod si verum est, apparet primum versum a prioribus omissum esse), v. 2 (vel potius 3) pro IMMANTVR legendum esse IMMOLNTVR, v. 5 (6) SANGVIS (pro SANTVS), in eiusdem v. fine IVXTA (pro PACIO). Pro LAC · KVII (vel LACICVIIS, ut habet Argotius) LACICVLIS legendum esse coniecit J. Leite de Vasconcellos l. c.

Eph. 8 p. 397 n. 107 (= C. II 2399 p. XLIV). Baptista *chorographia moderna do reino de Portugal* I (1874) p. 481 ex Almeida *Dicc. chorogr.* II p. 302. — J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* II 1896 p. 169 ad imaginem photographicam, ex qua v. 6 excepit sic: L · · LNIV.

---

261 a. b inter *Villa-Flor* et *Torre de Moncorvo*, ibi ubi ascenditur in collem situm inter *os campos da Villariça* et fluvium *Sabòr;* n. 261 a in deversorio *da Silveira* supra portam quandam.

261 a
D · M · S
Λ L L I Λ R E
BVRINΛ
N X L V H · S ·
5 S · T · T · L

261 b
D · M
Q MART
IONI N
XXVIII
5 H S E
S · T · T · L

Ex schedis Emmanuelis de Queiroga Correia Carneiro de Fontoura (1784—1856) edidit J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* VII 1902 p. 11. 12.

261ª V. 4 in. scr. N.

---

262 *no Castello d'Aguiar (Villa Pouca d'Aguiar)* [cf. Eph. ep. 8 n. 108. 109], cippus altus m. 1.30, latus 0.60, constans ex argilla, lapidibus fragmentisque tegularum *(bloco feito d'um barro ligeiramente avermelhado com pedras e bocadas de tijolo),* rep. in saxi ingentis fissura *(encontrada entre dous enormes fragães, que primitivamente constituiam a mesma massa granitica e que agora formam um angulo bastante agudo).*

I O V
F I L
@
S E

P. Josephus Brenha ex vico *Pedras Salgadas* misit mense Oct. a. 1898 Francisco Martins Sarmento, is mihi.

Cf. ad eam quae sequitur.

---

263 in eadem regione in qua n. 262, *freguezia de Tres-Minas,* ubi fodinae veteres multae fuerunt, lapis rep. in cuniculo fodinae vetustae, in qua praeter terram et rudera pondera Romana dicuntur reperta esse, inscriptus in facie et a parte superiore.

in parte plana superiore:

A · LXI ·

in fronte:

CORN · F PR
IVL · CAE
MAX
D S P F

P. Josephus Brenha misit mense Oct. a. 1898 Francisco Martins Sarmento, is mihi.

In ponderibus una repertis — utrum lapidea illa fuerint an argillacea, non traditur — dicuntur redire litterae partis superioris A·LXI, additis litteris C·F.

[Miram esse et relationem de inventa inscriptione n. 262 et ipsam inscriptionem n. 263 quivis videt; nec tamen supprimere voluimus relata ab auctore bonae sine dubio fidei].

---

264 *Tagilde,* cippus ex lapide granite altus m. 0.96, latus 1.47 litteris altis m. 0.07 saeculi I. Servatur Guimarães in museo.

IVLIA · PINTAMI
F
PEICANAE · PI
NTAMI · F · AVIAE
SVAE
POST · MORTEM

protome puellae et caput equinum
In reliquis lateribus: figurae stantes duae — mulier sedens, infans, vir sedens — mulier vel puella quasillum manibus gerens

Descripsi ex imagine photographa quam misit Joh. Gomes d'Oliveira abbas de Tagilde m. Sept. a. 1900. Idem ed. *Revista de Guimarães* XVII 1900 p. 148.

---

526 (= Eph. ep. 8 p. 504 n. 279) *Fardães, concelho de Barcellos.*

*au*RELIO IAIFT
CI · F · MILII
AI

Sarmento misit mense Jul. 1897.

Caldas de Vizella prope *Guimarães* p. 335. 892; Eph. 8 p. 399.

n. 5569. Vv. 2. 3 PROCRY|SEDE in lapide esse affirmat Sarmento epistula quam misit mihi mense Jul. 1897.

Eph. 8 n. 111ª cf. p. 517. Descripsi ex imagine photographica quam misit a. 1900 Joh. G. d'Oliveira, abbas de Tagilde. Recte edita est, nisi quod versuum distributio ea est quae indicatur Eph. p. 517.

266 *Guimarães*, in domo quadam privata, fragmentum longum m. 0.42, altum 0.24, litteris altis 0.07, non malis.

IENTIVS ·
IVS HERC

Albanus Bellino misit a. 1899 cum ectypo non bono.
1 elementum primum non fuit R. — 2 in. I vel T fuit.

BRACARA AVGVSTA *(Braga)* p. 338. 900; Eph. ep. 8 p. 401. 504.

n. 2411. Ex schedis Emmanuelis de Queiroga Correia Carneiro de Fontoura (1784—1856) edidit J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* VII 1902 p. 12. — V. 2 IPHYGIAE Fontoura.

n. 2414. Ex *Gazeta de Lisboa occidental* 3. Jul. 1732 repetita est *o Archeologo Português* V 1900 p. 85. Exemplum non diversum videtur esse ab eo quod misit Acuña academiae Matritensi (sed versus continuantur; 5. 6 pleni dantur).

n. 5610. Ex *Gazeta de Lisboa occidental* 13. Jul. 1741 edita est *o Archeologo Português* V p. 115 (init. C, non G). Apparet hoc esse exemplum ex quo pendent schedae Moreirae.
Eph. 8 n. 280. Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 368.

266a *Braga, na antiga rua de Santo Antonio.*

HE
SAC
C·IVLIVs···

Alb. Bellino *Cartas sobre epigraphia romana* (Brac. 1898) p. 26, inde J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* V 1900 p. 192.

Vianna cum vicinia p. 344. 901.

267 *Monte Redondo, freguezia de Lamas,* ubi est pro limine portae cuiusdam; ara alta m. 0.87, lata m. 0.39, litteris cm. 5.

P R O S
I C NT S C
R E O S E I
⊦E R M E S
V · S · L · M

A. Bellino misit mense Apr. iterumque m. Aug. a. 1900. Ectypum inutile, quod idem misit.

---

268 *Villa Mou (concelho de Vianna),* rep. a. 1892, cum diruitur ecclesia, ara alta m. 0.88; mox periit.

. . . .
RVFI · GRO
VIVS·VOTV
M·IOVI·OP
CVMO · IV'
·IVMO
. . . .
. . . .

L. de Figueiredo da Guerra *o Archeologo Português* V 1900 p. 177.

Initio mutilam fuisse non traditur. — 2. 3. Grovios memorat Plinius h. n. 4, 112. Cf. C. 2550. — 4. 5. fuisse OP|TVMO MA|XSVMO coniecit Leite de Vasconcellos.

268a *capella de S. Cypriano, nas vertentes de Crasto de Roboreda (freguesia de Santa Vaya)*: cippum ibi extare, in tribus lateribus inscriptum, sed in eo nihil agnosci praeter · · CARO · · · CONS · · ·, refert Felix Alves Pereira *o Archeologo Português* V 1900 p. 39.

AQVAE FLAVIAE *(Chaves)* cum vicis circumiacentibus p. 344. 902; Eph. 8 p. 406. n. 2484. Extat *em Bóbeda em poder do Sr. José Homem de Sousa Quevedo Pizarro.* J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* II 1896 p. 130, qui v. 2 BORNI, non BVRNI, se legisse esse affirmat, v. 5 III · EI · · · TAR · · ·

---

269 in parietinis castelli *de S. Paio, freguezia de Nogueira* [cf. C. n. 2480], *concelho de Sinfães (Douro)* rep. m. Iunio n. 1899, iam *Guimarães* in museo; tabula lapidea desecta ex ara, alta m. 0.53, lata m. 1.44, litteris optimis.

IMP · AVGVSTO | DIVI
F · SACRVM PVBLICE
VLIVS

Ioh. Gomes de Oliveira abbas de Tagilde misit m. Oct. a. 1900.

---

270 rep. in parietinis castelli *de S. Paio,* servatur *Guimarães* in museo Martins Sarmento.

(O V//
M A P//

Descripsi ex imagine photographa missa a Ioh. G. di Oliveira.
1 *Lov* . . . potius quam *Iov* . . .

---

271 *na povoação de Cimo da Villa da Castanheira, no extincto concelho de Monforte Rio Leivre, hoje de Chaves,* cippus altus m. 0.50, latus 0.28, litteris rudibus, altis m. 0.05 ad 0.07. Extat in museo Bragantiensi.

I O V I
O Ↄ M
V Ↄ M
A Ↄ S

Descripsi ex ectypo misso ab Albino Pereira Lopo, qui edidit *o Archeologo Português* IV p. 313. Praeterea per Josephum Henriques Pinheiro misit Franciscus Emmanuel Alves, *abbade de Baçal, Bragança.*

---

272 *Avelleda, concelho de Chaves, do estinto de Monforte, na parede d'uma casa,* cippus altus m. 1.7, latus 0.33, crassus 0.14; litterae altae 0.08.

D M S
CIRCE AN
A · ARONIS
AN LXXV
H S

//////A//////

Franciscus Emmanuel Alves misit Iosepho Henriques Pinheiro Portuensi, is mihi.

273 *Avelleda,* in domo quadam, pro poste fenestrae cellarii, lapis altus m. 1.12, latus 0.32, crassus 0.15, litteris altis m. 0.13.

Λ
Λ C
\ L Λ B
VS TV
R O B I I
ΛNN
O R V M
LXXV
H S C

Franciscus Emmanuel Alves misit Iosepho Henriques Pinheiro, is mihi.

4. 5 *Turob[r]i[g(ensis)]?* Cf. ad C. n. 964.

---

274 *Tronco, povoação do extincto concelho de Monforte de Rio Leivre, actualmente de Chaves, donde dista approximadamente tres leguas,* ara alta m. 0.75, lata et crassa 0.30; litterae altae sunt 0.06.

IOVI OPT
M O M X
V C Λ O R

Alves misit Iosepho Pinheiro, is mihi.

---

275 *Tronco,* ara alta m. 0.62, crassa 0.28, in aedibus Benjamin dos Santos, *num lugar do termo da dita povoação chamado Pontal:*

SE///////
/////.'/////
/ /////////
OI·ΛV·S

Alves misit Iosepho Pinheiro, is mihi.

275[a] *proximo da Cidadonha, castro de Monsalvargo, concelho de Valpaços,* in saxo quod paries est putei.

275[b] *ao Rigueiral, no termo de Sanfins, mesmo concelho,* in rupe quadam.

275[a] DS
RIG

275[b] OBILI
TERMN
TREB

Joach. de Castro Lopo *o Archeologo Português* V 1900 p. 167.

[Haec num antiqua sint nescimus; videturque ipse editor de antiquitate dubitasse].

Bragança cum vicis adiacentibus p. 348. 903; Eph. 8 p. 407.

276 *Babe*, qui vicus a *Bragança* 12 chil. distat inter sept. et orientem, ara, litteris non bonis altis m. 0.05 saec., ut videntur, primi.

I · O · M
T · I · L ·
ET · P P
EX · VO
T·O sic

Descripsi ex ectypis missis ab Albino dos Santos Pereira Lopo Albano Bellino, deinde mihi. Ediderunt A. Pereira Lopo *o Archeologo Português* IV 1898 p. 443; Bellino *Cartas sobre epigraphia romana* (Bracarae 1898 8.) p. 31 cum explicatione doctoris Pereira Caldes.

In parte aversa eandem inscriptionem extare, sed minus claram ait Pereira Lopo. — 2. 3 nomina dedicantium ut videtur.

---

277 *Babe*, cippus altus m. 0.84, latus 0.38, crassus 0.06, litteris parvis, altis m. 0.4 ad 0.03, saec. puto I exeuntis.

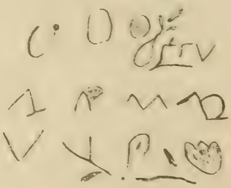
D M
CALPVRNIO
REBVRRINO
EQVITI AL·II·P
G·S·T·T·L·
hasta s. sagitta, culter

Descripsi ex ectypis quae misit Albinus Pereira Lopo, qui ed. *o Archeologo Português* III 1897 p. 224.

4 fin. P potius quam F, 5 in. G potius quam C. Quae ala significetur, ignotum.

---

278 *Castro do Lombeiro de Maquieiros* (*termo de Gondesende*), in rupe quadam (*numa fraga a que chamam molar*), in ripa sinistra fluvii *Rio Vasseiro*, 2 chil. a Gondesende, 14 chil. a Bragança.

Albino Pereira Lopo *o Archeologo Português* V 1900 p. 16.

V. 2 agnoscitur AN/MO, 3 V L P.

279 (= Eph. ep. 8 p. 515 n. 300) *Sacoias.* Iam *Bragança* in museo, cui donavit Franc. Emm. Alves.

BOVIVS
TALOCI F
ANN
XXXV
S T T L

Ex ephemeride *o Norte Transmontano* repetivit J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Portugués* IV 1899 p. 155; ex lapide Albinus Pereira Lopo ib. V 1900 p. 79, cuius exemplum sequimur.

VALLIS MINII p. 351. 904; Eph. 8 p. 506.

n. 2530 (cf. p. 904) *San Juan de Baños de Bande.* Iam *Orense* in museo. Ad imaginem photographicam missam ab Art. Vázquez Núñez edidit Fita *bol. de la Acad.* XLI 1902 p. 498, qui in ea legit: v. 1 NYMFS, v. 2. 3 BOELI|VS (ut Barros), 6 in. SVA.

Eph. 8 n. 283 cf. p. 518. Est *Orense* in museo. Imago photographica (cf. Eph. p. 518) iam repetita est *Boletin de la Comisión de monumentos de Orense* I 1901 p. 372 tab. — 4 in. de ɔ littera vix videtur dubitari posse; nec quicquam renovatum esse ait Vásquez Núñez l. c., cui ɔ significat gentem.

280 in monte *Louredo* ad ripam Minii inter oppida *Reza* et *Freijendo,* chiliom. 8 ab *Orense*, rep. a. 1898, ara ex lapide granite alta m. 0.70, lata 0.32, litteris altis m. 0.06.

DEANE
FA·SAT
VRNI
N V S
EX·V·P

Benedictus Fernandez Alonso misit m. Martio a. 1898 et ed. *bol. de la Comisión provincial de Monumentos de Orense* I p. 23.

280a *Santa Maria de Trives*, in domo Darii Rodriguez et sociorum sub scala exteriore.

· · · · EVS
· · · · · · ·
MAXIMVS
EX VOTO

A. Vásquez Núñez *Boletin de la Comisión de monumentos de Orense* I (1901) p. 373 ad imaginem photographicam acceptam ab Heliodoro Gallego.

Loca varia Callaeciae.

n. 5638. *Puerto del Son.* Iam Pontevedrae in museo. Edidit Leander de Saralegui y Medina *Revista critica* V 1900 p. 405, qui vv. 5. 6 legit FAVS|TINVS — 9. 10 S · A ·

---

281 in praedio *Funchales, de Alcabre (Bouzas), á la orilla de un antiguo y profundo camino que baja á la playa,* repperit Daniel Rodriguez Valdés; idem dono dedit museo quod est in oppido *Pontevedra.*

D · M · S
RVFINVs
RVFI
RVFO
FILIO P
ANNOR
VM XX

Ephemeris *La Mañana (Coruña)* 14 Mart. 1899, ex qua excerptam misit Frid. G. Maciñeira.

2 fin. lacuna non traditur; praeterea nihil correxi, sed num nomina recte excepta sint, dubito.

---

282 *Sn Juan de Alba (partido de Villalba, provincia de Lugo)* rep., cum ecclesia reaedificaretur, lapis altus m. 0.38, latus m. 0.40.

D M
S E R A N I E
V I C T O R I
N A A N N O
R V M · L X ·

Fridericus G. Maciñeira misit descriptam ab amico.

---

283 *Estrada, Galicia,* lapis sepulcralis rep. *en Paradela* in fundo Ludovici Pereira circa collem dictum *Pena Dona,* ubi vetusta ecclesia parochialis fuisse dicitur, litteris rudibus; iam in museo (Pontevedrae ut videtur).

D D MA
C O L V P
ATA · AN
LIX

Isidorus Gosende ed. in ephemeride *la Voz de Galicia* d. 25 Mart. 1898; inde excerptam misit mihi Fredericus Maciñeira Ortiguerensis.

1 fortasse fuit D◊M◊.

283a in vico *Villamartin de Valdeorras* [cf. n. 2610. 2611], ubi sustinet maenianum *(soporte al balcón)* casae alicuius.

M · AEMILI
*u*S · LEPID
i NVS · POP
*u*LO · V · S · L M

A. Vázquez Núñez *Boletin de la Comisión de monumentos de Orense* I 1901 p. 373 descriptam a compluribus, adhibita imagine photographica quam misit Sanjurjo.

3. 4 *pop*[*u*]*lo* si recte exceptum, fortasse significat Genium populi, scilicet civitatis, ad quam vicus ille pertinuit. Genio populi dedicati sunt lapides Africani C. VIII 4575 cet.

283b *en la capilla de Santa Eufemia, lugar de la parroquia de San Esteban de Ambia, ayuntamiento de Baños de Molgas* [ab Orense circ. 20 chil. inter meridiem et orientem versus], supposita altari.

AVRELIVS
FLAVS
TANIT·ACVARV
NYMPHIS
EX VOTO

A. Vázquez Núñez *Boletin de la Comisión de monumentos de Orense* I 1901 p. 374 acceptam a Sanjurjo y Palacios.

Lapidem difficilem lectu esse, quippe ex parte tectum gradibus altaris, traditur. — V. 3 vix recte exceptus; ethnicum inesse vidit editor.

283c *Vilaboa, lugar de la parroquia de San Esteban de afuera, ayuntamiento de Allariz,* in domo quadam Michaelis Rumbao Fajalde; iam *Orense* apud curatores monumentorum, dono Francisci Conde Valvís; lapis altus m. 0.52, latus m. 0.53, litteris altis cm. 5.

M · DOMITIO
SATVRNINO
MARCVS DOM
· · · · · TRI
VAL·MAMILIA
MARITO

A. Vázquez Núñez *Boletin de la Comisión de Monumentos de Orense* I 1901 p. 406.

LVCVS AVGVSTI p. 359. 907; Eph. 8 p. 524.

n. 2581. Extare *en el interior de la muralla junto á la Puerta Miño, no en la de S. Pedro*, adfirmat Josephus Villaamil epistula data m. Sept. a. 1900.

---

284 *Lugo, en una de las primeras hiladas del arco de la Puerta Miño, por el interior,* litteris pulchris.

CAE
IMP
AVG
MAX

Jos. Villaamil y Castro misit m. Oct. a. 1896.

---

285 *Lugo*, a. 1894 ex muro urbis extractus (una cum Eph. 8 n. 310), cippus altus m. 0.70, latus 0.40, litteris altis (v. 2) m. 0.08.

D · M · S
AQVILIO
EVPREPETI
FORTVNATA
5 CONIVGI
MERENTI
POSVIT

Josephus Villaamil y Castro misit. Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 262 descriptam ab Emmanuele Hermida et ex ectypo malo misso a Bartholomaeo Teijeiro.

---

286 *Lugo,* in muro urbis *(en la Puerta Nueva)* lapis longus m. 0. 49, altus 0. 39, litteris altis m. 0.07, saec. I.

CARA · VE
SVCLO · TI
B · ETOVECI

Fita descripsit ex ectypo misso a Bartholomaeo Teijeiro, ediditque *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 517.

3 in. B non omnino certa.

287 *Lugo*, rep. cum n. 286 cippus magnus, altus m. 0.82, latus 0.52, litteris saec. II altis m. 0.07.

D · M · S
C A S S I A E
A N T I P A T R A E
L · S E P T I M I V S
H E R M E R O S
AVG · L·B · CONIVG·
C A S T I S S I M A E
CVM·QVA·V·A XXIIII
B · M · F

Descripsi ex ectypo quod Fitae misit Bartholomaeus Teijeiro, ille mihi. Edidit ille *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 515.

8 in. CVM ectypum potius quam QVM (ut editum est *bol.* l. c., sed in transscriptione: *cum*).

---

288 *Lugo*, rep. una cum iis qui praecedunt, cippus altus m. 0.68, latus 0.39, litteris saec. II/III altis m. 0.03—0.04.

D · M · S
VALERIAE · FRON
TILLAE · AN · XXII
FILIAE·SANCTI
SSIMAE · DISC·
PVLAE · CARIS
SIMAE · M · VAL
FRONTO · LVSI
TANVS
F · C

Descripsi aegre ex ectypo quod Fitae miserat Bartholomaeus Teijeiro. Edidit Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 514.

---

289 *Lugo*, rep. cum n. 287, lapis longus m. 0.49, altus 0.25, litteris altis m. 0.055, saec. I/II.

VLENI·AN·XX
BVLENI·N·XX·
LENI · AN · XII

Descripsi ex ectypo Fitae misso a Bartholomaeo Teijeiro, unde ille ed. *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 516.

[B]uleni supplevit Fita; malim *Eubuleni* sive *Cleobuleni.*

Castro de Avellãs p. 362. 909. — *Aldeia Nova* (prope *Miranda do Douro)* Eph. 8 p. 408.

Eph. 8 n. 128. *Aldeia Nova.* Iam Bragançae in museo. Ectypum misit Jos. Henriques Pinheiro. 2. 3 vere est in lapide (sicut edidimus) SIGINI|FERO, 3. 4 SA|BNIMÆ.

n. 5652. *Castro de Avellãs.* Denuo ex lapide Albinus Pereira Lopo *o Archeologo Português* III 1897 p. 192.

---

290 *Parece pertencer a Castro d'Avellãs.*

BALAESO
CAEPALL
· · · · · XIX

Jos. Henriques Pinheiro misit a. 1898.
2 CAEPALL(I) exemplum mihi missum.

---

291. 292 *Picote (Miranda-do-Douro)*, destinatae ut videtur museo Bragançiensi (cf. infra).

291 ✻

D M	D M
ARRIV	PLACIDVS
VX	PATRI
AIPA	ALLIO
	AN LXX

292 ✻

DEOCENAE
CARETI · F
ANN XL

figurae duae rudes (sive cippi figuram humanam imitantes)

292a rosa

PRONTONI
RVPPATIANI
LIBERTO · V
RVPINA

figurae duae rudes vas quoddam magnum inter se collocatum tangentes

292b rosa

REBVRINO
BOVTI
AN IXX

figurae duae (sive cippi figuram humanam imitantes)

292[c] ☧

RVFINO

RVFI AN

XC

Albinus Pereira Lopo *o Archeologo Português* V 1900 p. 144. 145 missas ab Jos. Fernandes de Carvalho '*para o Museu de Bragança*'.

ASTVRICA p. 365. 707. XLV. 911.

Inscriptiones Asturicenses tam superstites quam deperditas edidit Marcellus Macías *boletín de la Comisión provincial de monumentos históricos y artísticos de Orense* I 1901 p. 381 seq. 398 seq. II 1902 p. 1 seq., ita ut superstites conferret ad lapides, deperditas repeteret ex Corpore Inscr., adiecitque commentarios non inelegantes.

Lapides olim in hortis publicis adservatos iam translatos esse in aedes publicas *(Casas consistoriales)* narrat Macias *bol. de Orense* I p. 385.

n. 2639 (p. 707). Iam in aedibus publicis. De visu edidit Macias *bol. de Orense* I p. 402, legens v. 2 Q·/AB·CELER·BR^AC (ut Saavedra), v. 8 M*a*SCELLIO (praeterea etiam in aliis compluribus versibus secundam litteram periisse eiusdem apographum indicat; v. 8 fuisse V·*l*EG, non VET·*l*EG ait idem).

n. 2659. Servat Asturicae Leontius Núñez Nadal, *calle de la catedral.* Inter vv. 3 et 4 ET inserendum esse, v. 5 (4) in lapide esse TRYPHAENA docet Macias *bol. de Orense* II p. 33.

n. 5076 = 5662. Primus descripsit Gaspar de Jovellanos (de quo dictum est C. II p. 374, cf. n. 2639) in schedis, quas repertas a Julio Somoza adhibuit Macias *bol. de Orense* II p. 111. Ipse Macias *bol.* l. c. p. 35.

n. 5077. Primus descripsit Gaspar de Jovellanos (cf. ad praecedentem), qui in principio ut videtur addidit litteras has singulares

E·M·C·

292[d] Asturicae rep. in muro demoliendo prope aedes Leontii Núñez, qui servat; cippus marmoreus altus m. 0.46, latus m. 0.45.

D · M

SIMILI AVGVSTORVM

NOSTROR VERN*ae*

VIXIT · AN · X · · ·

Marcellus Macias *bol. de Orense* II 1902 p. 70.

292e Asturicae rep. cum corruit murus quidam *sobre el corral de una casa del arrabal de Rectivia,* iam in aedibus publicis; cippus altus m. 1, latus m. 0.49, litteris cm. 8.

rosa
BAEBIVS
LATRO · NIG
RI · F · VXAMA
IBARCENS
IS · AN · XIII
H · S · E

Macias *bol. de Orense* II 1902 p. 65.

3—5 *Uxama Ibarcensis.* Idem lectum est in lapide descripto prope *Lara de los Infantes* (C. 2854): *Uxama Ibarcensis.* Cf. Ptol. 2, 6, 53: ἀνατολικώτερον δὲ τούτων καὶ τῶν Κανταβρῶν Αὐτρίγονες, ἐν οἷς πόλεις μεσόγειοι Οὔξαμα Βάρκα, ubi Οὔξαμα Ἴβαρκα legendum esse iam apparet. De alia Uxama cf. C. II p. 387.

292f Asturicae, servat Leontius Núñez, *calle de la catedral,* cippus altus m. 1.30, latus m. 0.70.

rosa
Q · VARIVS
REBVRRI · F
MATERNVS
SEVRRVS
TRANSMINI
AN · XIIX
H · S · EST

Macías *bol. de Orense* II 1902 p. 52.

4 de Seurris cf. Plin. h. n. 4, 112, Ptol. geogr. 2, 6, 27, item ad inscriptionem prope Bragantiam rep. Eph. 8 n. 126.

292g Asturicae, a. 1897 extracta ex fundamentis muri (urbis ut videtur), deinde in aedibus publicis; alta m. 0.80, lata m. 0.30.

TI IVLIO · VEGETO
SABINVS · LIB ·

Macías *bol. de Orense* II 1902 p. 68.

292h Asturicae, in domo quadam *calle de San Marcos del arrabal de San Andrés,* in pluteo fenestrae; alta m. 0.73, lata m. 0.61.

rosae duae
D M
IVL·
AM+MAE
MAT
SANCTIS
SIMAE MIN
CIRI FIL

Macías *bol. de Orense* II 1902 p. 69.
3 inter AM et MAE videtur signum interpunctionis esse, certe legit editor *Ammae*, conferens titulem Pallantinum Eph. 8, 133.

292i Asturicae, extracta ex muro urbis a. 1895, iam in aedibus publicis; alta m. 0.42, lata m. 0.27.

rosa rosa
D ◊ M
IVNIÁE · BLAÉSIL
LAE · ANN·$\overline{XX}$
IVLIVS · OCVLASI
VS / VXÓRI /
PIENTISSIMAE

Macías *bol. de Orense* II 1902 p. 67.

292k Asturicae, rep. in muro urbis, deinde in seminario; alta m. 0.83, lata m. 0.58.

rosa
T·SEp·MARTIALI
P·SEp · BERVLLA · MARITO
PIENTISSIMO
AN · LXXXV·H·S·E

Macías *bol. de Orense* II 1902 p. 68.

292l Asturicae, rep. in muro urbis, iam in aedibus publicis, alta m. 1.05, lata m. 0.66.

D ◊ M
SVLPICIO
PLACIDINO
lorica AN·LV·SVLPI scutum
CIVS·MESSOR
PATRONO·OPTI
MO· F· C·
cassis, hastae duae, gladius

Macías *bol. de Orense* II 1902 p. 66.

La Bañeza. Cf. Eph. ep. 8 p. 408.

Eph. ep. 8, 131. Edidit etiam Rada *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 432.

293 circ. 12 chil. a *La Bañeza (provincia de Leon) en un pueblo llamado Quintana del Marco, hay un pago de fincas rusticas conocido con el nombre de 'los Villares'.* Ibi praeter opus musivum Hylam exhibens reperta est lammina argentea formae ovalis, alta cm. $7^{1}/_{2}$, lata cm. $4^{1}/_{2}$, litteris aureis.

MARTI
TILENO

Descripsi ex ectypo Fitae misso a Dario de Mata y Rodriguez. Edidit Rada *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 420.

Mars hic a loco quodam nomen videtur accepisse. *El Teleno* nomen est monti sito a *La Bañeza* occidentem versus, ut Fitam monuit Diaz Jimenez.

Cerro de Lancia prope Legionem.

294 loco dicto *Cerro de Lancia* (inter *Porma* et *Ezla* rivos) quo loco Lanciam Asturum fuisse putant (cf. C. p. 913a), quo loco etiam tegulae legionis septimae repertae sunt (cf. infra), in monasterio *San Miguel de Escalada, soporte de uno de los capiteles del templo,* litteris saec. IV vel V, ut videbatur Fitae, quae magnam parte fuste columnae tectae sunt.

. . . .
[M]ontani uxor h. s. s. t. [t. l.]
[o mihi] ter cara! na[tos], si vi[nceret] aet[as],
[fecun]d[o saltem poteras educere] lus[tro].
[at fac]ilis t[e illapsam abduxit rivus] aqua[rum],
[dulcis] amica, [tuam conatus abicere] vitam.
. . . m . . is . . h . . . . o
. . lar de . . . . vite
. . . liber . . . . t ori
. . or . . . . quum
. . ur . . . . am
. . . [p]ure de corde iugali . Cum erigi
. . . tit uxori

Ad delineationem, ante nescio quot annos a Saavedra factam, edidit Fita *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 513 litteris minusculis, insertisque supplementis, quae repetere satius visum est, quamvis in iis inesse complura vix ferenda apparet.

ASTVRES TRANSMONTANI p. 373. 919.

n. 5746. Non prope *Cangas de Onis,* sed prope *Cangas de Tinéo* (qui locus multo magis occidentem versus situs est), et quidem loco dicto *Aruesa* inter *Larón* et *Viliella* vicos, repertam esse perhibet Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 78, cui misit Firminus Canella y Secades acceptam a parocho vici Larón.

PALLANTIA *(Palencia)* p. 377. 924; Eph. 8 p. 409.

295 Pallantiae, rep. a. 1898 prope ecclesiam cathedralem *al abrirse los cimientos del Noviciado de las Hermanitas de los Pobres*, servat ibi Franciscus Simón y Nieto: ara, alta m. 0.35, lata 0.27, litteris altis m. 0.04.

//////////////
A Г R /// IV s
C A E R R I
AFRICNI · F
DVILLIS·V
S · L · M ·

Descripsi ex ectypo quod misit Fita, qui edidit *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 509.

1. 2 ANNIVS | ATREVS Fita; ectypum in v. 2 admittit AFR*ic*NVS. — 3 sic Fita, idque videtur confirmari ectypo.

5 numina, quibus dedicatae sunt arae hae Pallantinae, praeterea ignota. Sed ait Fita p. 507, una repertam esse aram inscriptione carentem et in ea insculptas, intra singulas aediculas, figuras tres muliebres; videri igitur cogitari posse de deabus tribus *Duilli(i)s*. De Matronis similiter repraesentari solitis monuisse sufficit.

---

296 rep. et adservata una cum ea quae praecedit: ara, cuius pars scripta alta m. 0.33, lata m. 0.30.

CL·LATTV
RVS · DVL
LIS · V · S · L ·
M χ И

Descripsi ex ectypo a Fita misso, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 508.

V. 3 litteras Ibericas putat Fita *q* et *g*.

---

297 rep. et adservata una cum n. 295. 296, fragmentum altum et latum m. 0.20: 0.33, litteris altis m. 0.055.

· · · · · · · ·
· · · A · · · · ·
SER·V·S·L·M

Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 509.

---

298 prope Pallantiam *(de las inmediaciones de Palencia)*, rep. a. 1897.

AES ·
F · C ·

Franciscus Simón y Nieto misit m. Maio 1897.

299 Pallantiae, rep. et adservatum una cum n. 295, fragmentum altum m. 0.25, latum 0.30, litteris optimis saec. I altis m. 0.07.

T · CO
A Q̣V

Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 510. Ectypum habuimus.
2 *Aqui[flaviensi]* Fita.

---

300. 301 *Frómista (prov. de Palencia),* rep. *reparandosi la cúpula del templo románico de San Martín.*

300 lapis altus m. 0.33, latus m. 0.21, litteris altis m. 0.06, saec. II.

VERVS
*f*RATER
S · T · H
· C

301 lapis altus m. 0.41.

ḌMI
*pate*RNO · C
*uixi*T · AN · XXV
*va*LERIA
NA · VXOR
ÇO

Descripsi ex ectypis missis a Francisco Simon Nieto; ed. Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 174.

---

302 *Abia de las Torres (prov. de Palencia),* leugas tres versus septentriones et orientem a *Carrión de los Condes,* ad confluentes fluviorum *Pisuerga* et *Valdabia,* non procul ab *Osorno,* ubi Dessobrigam fuisse credunt (itin. Anton. p. 449), fragmentum insertum muro porticus ecclesiae, altum m. 0.40, latum 0.25, litteris altis m. 0.035, non bonis, saec. fere III.

LI · · · · · · ·
GENERO
PIENTISSI
MO MILITI
IMMVNI

Descripsi ex ectypo misso a Francisco Simone y Nieto Fitae, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 443.

1 sic Fita; in ectypo nihil distinguo. Exciderunt initio versus complures, soceri et generi nomina continentes.

4. 5 *miles immunis* videtur intellegendus de immuni legionis septimae. Ceterum videatur de immunibus Ephem. epigr. III 1881 p. 409.

CLVNIA p. 382. 928. 1050; Eph. 8 p. 413.

n. 2774. Ex ectypo, quod Rada dedit Fitae, is misit mihi, apparet post v. 6 extare hunc septimum, iam ab Anonymo Cluniensi saec. XVIII observatum:

AIIO GENVS

(AN · · · · GENVS legerat Anonymus). Intellege *Aiiogenus* (spatium inter AIIO et GENVS relictum est propter vitium lapidis). Significatur qui titulum posuit T. Valerium Flavum e gente Aiionum fuisse in his regionibus clara. Cf. C. 2782: *C. Calvisio Aiionis f. Gal. Sabino.* 2822: *Aionis f. Calvisio Sabino.* Atque etiam in titulo C. 2772 *Aiio* initio positum fortasse ad nomen hominis pertinet. (C. 2814 iam videtur legendum esse *L. Tritalicus Attonis Flavi f.*, cf. Eph. 8 p. 414).

San Esteban de Gormaz p. 387. 929; Eph. 8 p. 414.

2823. 2824 (vide infra n. 303. 304).

2826 vidit Dodgson mense Maio 1897; vv. 1. 2 excepit ut Loperraez, v. 3 in. H om., 4 om.

2828 vidit Dodgson et pauca excepit, sic LETERNIO|RNO IBVRANCO | IVLIO | · · · · · · | · · · | · · · | MARITO PIENTISSIMO.

303 (= C. 2823 cf. Eph. 8 p. 414) *San Esteban de Gormaz.*

NICE · ATILI
AE·MEDVTTIO
ANC · AN · XX
H · S · E

Descripsit Dodgson.
3 *anc(illa).*

---

304 (= C. 2824) *San Esteban de Gormaz.*

Dodgson:	*Loperraez:*
D I S MANIB	D · M//
C COLC PATER	C L O//////T E R ·
AN IX	ANN/////LX////////
VAL · · · · NI	VAL//////AN///L//
EΓ C · · · · ·	H·C·/////COR/////
AN·XXX·T·COR	AN·XXXI·COR·IIII
ANVS · PATRI	ANNVS·TRIVMVIR
FRATRI · PA	PAREN////OP·MIS

Descripsit Dodgson. Loperraez *obispado de Osma* (1788) 2, 318 (inde C. l. c.) Apparet ne nunc quidem recte exceptam esse.

NVMANTIA cum vicinia p. 388. 930.

305 *Garray, on the altar of the forum, near the hermita* [cf. C. n. 2837].

IOVI
O·M
D D

Dodgson misit a se descriptam m. Maio a. 1891, cui indicavit Aemilius Rabal Diaz.

Lara de los Infantes p. 391. 930; Eph. 8 p. 419.

n. 2869 = Eph. ep. 8, 154. Edidisse dicitur etiam Raim. Melida *El jinete iberico* (Madrid 1900), teste Leite de Vasconcellos *arch. Português* VI 1901 p. 78.
n. 5798 (cf. Eph. ep. 8 p. 420). Imaginem photographicam acceptam a P. Paris repetendam curavit Cagnat *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 197.

Quintanilla Somuño Eph. 8 p. 419.

Eph. 8 n. 158. *Comillas* in museo descripsit Dodgson (mense Maio 1897), idem misit ectypum.

Oppida circa *Burgos* sita p. 395. 932; Eph. 8 p. 423.

Eph. 8 n. 158a. Edidi *Revue des Universités du Midi* II 1896 p. 393.

306 Burgos, muro musei immissum fragmentum.

· · · ASQVE
· · · · MOS
· · · · · ER

Descripsit P. Paris, unde edidi *Revue des Universités du Midi* II 1896 p. 394 n. 2.

CANTABRI ET VARDVLI p. 397. 934.

n. 2917 (p. 934). Vasculum Umeritanum, repertum, ut perhibetur, circa a. 1798 loco dicto *Pico de Castillo* nuper unus ex dominis, Antonius de Otañes, Matritum attulit, ubi examinavit Jos. Raimundus Mélida, qui alteram inscriptionem sic excepit (*Revista de Archivos* I 1897 p. 289):

L·P CORNELIANI P III >III·

Litteris singularibus indicari *libras tres uncias tres* vidit Mélida; quomodo autem conciliari hoc possit cum vero pondere vasculi quod est 974½ gramm., idem quaesivit l. c.

n. 2938. Adde v. 8, qui nescio quo errore excidit: *f* C. — Ex *dicc. geogr.* repetivit Pirala *España sus monumentos* cet.: *Provincias vascongadas* (Barc. 1885) p. 120.

Comillas p. 1041. 1051; Eph. ep. 8 p. 423. 507. 518.

n. 6338 *s. t. u. v.*: *Comillas*. Descripsit Dodgson a. 1897.

307 (= C. 6338*y*) *Comillas*, fragmentum marmoreum.

L L I I S
IVIT CVM
reliquiae tertii versus

Dodgson descripsit a. 1897.

CALAGVRRIS et vicinia p. 404. 937.

307a *Alberite* prope *Logroño* rep.

IVLIA · TIBVRA
IVL · NARAEI · F
AN · XIII · H · S · EST
IVLVS · NARAEVS
5 SIBI · ET · FILIAE
F · C

Bol. de la Acad. XLI 1902 p. 533, misit Rochus Cillero.
1 cognomen admonet Τειβούρων gentis Asturiae (Ptol. 2, 6, 37).

307b rep. cum ea quae praecedit.

protome
OPPIA · MEDVCE
NA · CAMLI · F · N ·
XLV · H · S · E ·
C · VALERIVS
5 CIRRVS · VXSO
ri//////

Bol. de la Acad. XLI 1902 p. 533, misit Rochus Cillero.
1. 2 Cf. *Medugenus* C. 162, *Madicenus* Eph. 8 n. 154.

TVRIASO p. 405. 937; Eph. ep. 8 p. 429.

n. 5833. Ectypum misit Marchio de Monsalud, qui edid. *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 406. — 2 in. VAL NICOTYCHEN.

CAESARAVGVSTA *(Zaragoza)* p. 406. 937; Eph. ep. 8 p. 527.

ad Eph. 8, 316. Hanc iam multo antea ediderat Garrucci *Venafro* (1874) p. 40, unde repetita est inter falsas C. n. 512* (p. 53*), edideruntque nuper Ans. et P. Gascón de Gotor *Zaragoza* (cf. infra ad n. 308) p. 54 (qui praeterea n. 3000 et falsam n. 255* a prioribus sumpserunt).

308 Caesaraugustae, in museo *de la Comision provincial de Monumentos,* (pro tempore *en un salón de la antigua Academia militar)*, olim in arcu dicto *de Valencia, en el Coso*, fragmenta duo *a* latum m. 1.20, *b* 0.76, utrumque altum 0.57, litteris altis m. 0.32.

a | \ E S A R I

b | ↄ I v I

Anselmus et Petr. Gascón de Gotor *Zaragoza artistica, monumental e historica* (Zarag. 1890) p. 54; Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 402.

---

309 *Caesaraugustae* in museo (cf. n. 308), lapis marmoreus altus m. 0.28, latus 0.25, litteris saec. I; altis m. 0.04.

..*ae*/MILIVS·T·F·A
AEMILIA·M·F
) EMILIVS·M·
EMILIVS·M
MILIVS

A. et P. Gascón de Gotor *Zaragoza* p. 55; Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 405; idem ectypum misit.

Sic edidit Monsalúd, excepto v. 5, quem recepimus ex ectypo. — 1 *[Ae]milius T. f. A[niensi]*.

COMPLVTVM (prope *Alcalá de Henares*) p. 410. 941. 1042; Eph. 8 p. 432. Accedit *Marchamalo.*

Nondum vidi libros quos scripsit Josephus Demetrius Calleja *Alcalá la vieja, ensayo historico ó apuntes para una monografia de aquel castillo* Guadalajara 1897, 8⁰; *Compluto Romana, estudio acerca de su importancia y de los notables objetos de arte, hallados en sus ruinas* Matriti 1899, 4⁰. Cf. F. Fita *boletin de la Academia de la historia* XXXIV 1899 p. 197, XXXV 1899 p. 283; *Revista de archivos* 1899 p. 171 seq.

n. 3049. Est Emeritensis C. n. 584; cf. supra p. 26.

n. 6308. Iam Matriti in museo (donavit Joh. Catalina Garcia director musei): *Revista de archivos* V 1901 p. 418.

310 *Alcalá de Henares,* rep. d. 16 m. Mart. a. 1899, iuxta *la plazuela de la Fuente del Juncar,* lapis calcarius cupae similis altus m. 0.61, latus 0.45.

CAECILIAE
CARAE · L · CAEC
ILI · IVSTI · LIB ·
NATI · MATRI · F · C ·
S · T · T · L

Fita *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 362 ad ectypum missum a Calleja.
4 observa *nati* poetarum vocabulum.

311 (= C. 3035). Extat *Alcalá de Henares, en la casa de Correos, antiguo Colegio del Rey,* ara ex lapide calcario alta m. 1, lata 0.37, litteris saec. II malis, altis m. 0.06.

D · M
C · VAL · AVITO
VRBE · ITALIA · DE
FVNCTO AN LX · · ·
SVLPICIA · QVIN
TA · ADSIDVA
EIVS · MEREN
TISSIMO · F · C

Priores auctores vide supra l. c. Nuper descripsit Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 59.
Priores omiserunt v. 1, et v. 2 legerunt male C·M·IV · · ·

312 *Alcalá de Henares,* rep. m. Februario a. 1897 loco dicto *Fuente del Juncal,* ara marmorea alta m. 1.67, lata 0.65, crassa 0.30; *a* litteris saec· II bonis, altis m. 0.04; *b* litteris saec. II rudioribus, altis a m. 0.06 ad 0.05.

luna

a
patera
T · VALERO
SYRO
VAL CRES
CENTIS LB
AN XL
VALERVS
CRESCENS
F F C

b
patera
D M
ARRVNTIE
PVSINICE
N LXXII
VA· CRE
SCES
F F C

Descripsi ex ectypo, quod misit Marchio de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 55. 56.

a 7 in CRESCENS vocabulo N littera postea inserta. — *a* 8, item *b* 7 ectypum admittit etiam FEC.

---

313 *Alcalá de Henares,* rep. una cum n. 312, lapis calcarius altus m. 0.32, latus 0.24, insertus muro parietis caementicii *en la calle de la Trinidad esquina á la del Arcipreste,* a solo m. 0.30; litteris rudibus, altis m. 0.05.

G · B AC
E · G · ΛVB
H Æ R · C

Descripsi ex ectypo evanido, misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 56.

1 fin. BA, 2 E · G · ANB Mons. Fragmentum mirum; 3 *haer.* in lapide antiquo pro *heredes* inauditum. Litterae non eae sunt quas antiquas esse spondeas.

---

314 *Alcalá de Henares,* fragmentum marmoreum altum et latum m. 0. 15; servat Josephus Demetrius Calleja (*calle de Escritorios*, 12), litteris altis m. 0.08, saec. I.

/SA

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 60.

---

315 *Marchamalo,* qui vicus distat leuga dimidia a *Guadalajara* inter sept. et orientem, rep. dicitur ante annos circ. sexaginta *en el despoblado de S. Pedro o del tesoro*, 2 chil. a vico orientem versus; extat *Marchamalo, Plaza de la Constitución,* ante aedes no. 14, lapis altus m. 1.20, latus 0.58, crassus 0.33.

T · AEMIL	AE · ≷OS
IO · Q · F · S	I M E · N
E V E R O ·	L ✻ · H I C
AN · LXXV	S I T A · C
H · S //////////	V M · F I L
AEMILIAE	I A · S V A
CHRE S I ME	H · S · E · S · T · T · L

Fita misit ectypum acceptum a Vergara in quo partem dextram solam distinguo: ipse ed. *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 503.

1. 2 lege: *Ate(ia) Zosime.*

TOLETVM et vicinia p. 416. 944; Eph. 8 p. 433.

ad n. 287*. Vindicat Fita *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 162, legens v. 3. 4 *A|lbiganic(um)*, recte ut videtur.

ad n. 290*. Vindicare studet Fita l. c. p. 164, legens v. 2. 3 *Bercialli|q(um).*

---

316 *Toledo*, rep. 1898 cum deponitur domus Gabini Martin Cleto, *calle Nueva*, prope *la plaza de Zocodover*, et statim inserta fundamentis aedium.

rosa

L E V I '

P R I S C

L I B I

Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 265 ex delineatione Benvenuti Villaverde pictoris. Misit etiam Dr. Ventura Reyes Prósper, professor Toletanus, m. Jan. a. 1900.

Levin[o] — sic scriptum etiam in alio titulo eiusdem loci C. 3080 — *Prisc[i] libe[rto].*

---

317 tabula marmorea rep. in territorio oppidi *La Puebla de Montalbán* (inter Toletum et *Talavera de la Reina*), prope locum ubi in Tagum influit rivus *el Torcón*, in praedio *la Casa Nueva* Joachimae Caro nobilissimae feminae.

L·CINIA · MO

ENICV·B·PATER

NI · MAGANI

Q·F·H·S·E·S·T·T

L·A·F·C·ET·SI

Fita *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 157 ad ectypum missum a Vinc. García Page.

1 seq. *Licinia Moenicu(m), B(adii?)* — sic propter C. Licinium Badium tituli Balsensis C. II 5165 — *Paterni Maganiq(um) f(ilia)* legit editor, ad Liciniae cognomen comparans Moeniceptum Gallum, ap. Livium 24, 42, 8, in *Maganiq.* notans inesse *mag.* vocabulum Celticum. Nomina peregrina desinentia in *-icum* vel *-iqum* in hac potissimum regione obvia.

5 *a(via) f(aciundum) c(uravit) et si(bi)* editor.

Cabeza del Griego p. 419. 944, 1052; Eph. ep. 8 p. 433.

ad Eph. 8 n. 182. 183. Edidit etiam P. Quintero *bull. hispanique* 1902 p. 195 (cum imagine). 187.

Albarracin p. 427. 946. Accedit *Cella.*

n. 3171. Extat in turri ecclesiae cathedralis: vidit Dodgson et haec excepit: OFII | CA | H. Exhibet etiam Nic. Rutea in schedis (cf. ad n. 318), qui habet v. 1 OFILIA (ut Tràggia).

n. 3172. Extat *Calomarde* in pariete orientali ecclesiae. Descriptam a Gascón edidit Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 266. — 1 fin. CRESCEN|*ti*, ut priores, Gascón. — 4 fin. XX| idem. — 5 SOCRVIS·VIRO, ut priores, Gascón (idque sine dubio retinendum).

n. 5889. Ex Nicolai *Rutea* episcopologio ms. excerptam a Franc. Dominguez misit Dodgson. Exemplum idem est quod edidit Tràggia, sed supplementa adduntur.

318 *Albarracin.*

M AVR CLAVD | IO GAE
THICO AV | G GERM
MAX PON | MAX TRI
B POTE | S IMP II S

Nicolaus Rutea in volumine manuscripto '*episcopologio*', ex quo excerptam a Franc. Domínguez presbytero (*Secretario del Gobierno Eclesiastico de Albarracin*) misit mihi E. S. Dodgson mense Jul. a. 1900.

1. 2 *Gaethico*, si recte exceptum, fortasse significat *Getico;* idque non diversum a *Gothico.* Ceterum nec Gothici vocabulum hoc loco collocari debuit, neque id umquam coniunctum reperitur cum Germanico in titulis Claudii. Videtur igitur GAETHICO male exceptum pro P·F·INVICTO.

---

319 *Cella* sive *Celda (prov. de Teruel)*, ab *Albarracin* orientem versus; lapis supra rotundus rep. a. 1896 in praedio Dominici Laurueta y García, altus m. 0.55, latus 0.32.

MARCELLA
M CALED FIL
H·S·E
MARIA
STENNA
NEPOTAE sic

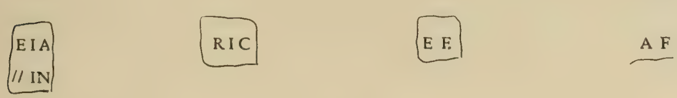
Fita *bol. de la Acad.* XXIX 1896 p. 265 (inde *Revista de la Asociación artistico-arqueológica barcelonesa* I 1896 p. 150) descriptam a Dominico Gascón.

VALERIA *(Valera de Arriba)* p. 427. 947.

n. 5890. Edidit etiam qui repperit J. Santa Maria *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 12. — Iam est *Cuenca* in museo, ubi descripsit Dodgson a. 1896. — V. 1 LVCILIA Dodgson.

320 *en el sitio de las Magdalenas, ó Ciudad del Aguila,* ad ripam *Gritos* rivi, qui influit in fluvium *Júcar*, prope Valeriam *(Valera de Arriba, prov. de Cuenca), fragmentos de sillares encontrados al hacer las excavaciones de la carretera provincial:*

a *b* *c* *d*

J. Santa Maria *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 10.

Fragmentum *d* tam supra quam a dextra et a sinistra marginibus circumdatum fuisse traditur.

LAMINIVM *(Fuenllana)* p. 433.

n. 3228. Ad ectypum factum ab Antonio Rodriguez magistratu Fuenllanae, missum a Sanjuan praefecto regionis illius, edita est *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 431. — Inventum esse lapidem circa a. 1535 tribus leugis a Fuenllana loco dicto *el Puerto de Val-hermoso* ex relatione incolarum ad Philippum regem missa a. 1575 refert Fita *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 258. — 8 BOMO clare legitur in lapide (non DOMO).

ILVGO *(Santisteban del Puerto. Castellar de Santisteban)* p. 435. 949. Accedit *Navas de San Juan.*

In oppido *Santisteban del Puerto* museum antiquitatum Romanarum condi coeptum esse a Perfecto Urra *(administrador de la Casa Ducal de Medinaceli)*, narrat Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 420.

n. 3239. Invenit Urra *sobre la puerta de entrada á las casas números 23 y 25 de la calle de la Lealtad, antigua de Tiradores,* et intulit in museum a se conditum (cf. *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 424). Edidit Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 464 cum tabula facta ad imaginem photographicam missam ab eodem Urra. — 7 agnoscitur III · P · P · IMP.

n. 3240 (p. 949). Lapis iam inlatus est in museum Urrae. Ad ectypum missum ab Urra edid. Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 467. Phototypice expressa est ib. XXXIX 1901 p. 336. — 1 fin. OB extat in lapide. — 7 LACV·S legit Fita (sed in imagine phototypica LACVS tantum apparet).

321 litteris altitudinis inaequalis, aetatis labentis. *Santisteban del Puerto: servía de piedra de lavadero en la casa del Sr. Álamo*; dominus donavit Urrae.

D M S
ALECSAIDER
AN XXV

Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 424.

---

322 (= C. 3242). Extabat 3 chil. a *Castellar de Santisteban* meridiem versus, in praedio *cortijo de la Anguilla,* ubi erat pro stipite portae casae rusticae, collocatus ibi ante quadraginta annos, cippus calcareus, litteris cm. 3 aetatis Traiani vel Hadriani. Iam Santisteban in museo Urrae.

d M · S
L · F*ulvio* · · · · *f*
GAL · C/////////
ANN · X////// *be*
NE·MERENTI//
////MO · AE/////
///F · PRÆS////
A///
ANN/////////////
//VL · GERM////
//////*be*NE · MERENTI
////IA · MVNEM · FEC//
FVLVIVS · SVETVS//////////
NAE · FRAT · AR · ET · BV////
QVE·PARENTI · BENE·M*erenti*
FECIT · ///////S · S · S////

Fita *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 82 ad ectypum acceptum ab Urra.

12 *[fil]ia munem(entum) fec[it],* 13 seq. *[Fulviae Germa]nae frat(er) ar(am) et bu[stum utri]que parenti bene m[erenti] fecit . [H.] s. s. S. [v(obis t(erra) l(evis)]* explicavit Fita.

---

323 (= C. 3245) *en el cortijo del Carrascal de Santa Eulalia (casi tocando á la linde divisoria de Castellar y Sorihuela).*

L P //
D M S
P R A V I E
A N X X X V
S ✝ L
S \X O //

Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 428, ad ectypum ut videtur.

5 sic Fita, id quod est in medio pro T duabus contignatis habens; in imagine tamen photographica, quam repetivit l. c., videtur esse S T L.

---

324 prope *Castellar de Santisteban, entre los arroyuelos del Salitre y el de la Garganta, y en el haza que separa los cortijos de San Ildefonso y de los Llanos,* repperit Vinc. López et donavit Urrae.

in superficie
S · L · P · VA
in fronte
PRO
BA
FE

Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 427.

S(acrum) L(ibero) p(atri) Va(leria) Proba fe(cit) explicat editor.

---

325 intra territorium oppidi *Navas de San Juan, finca del Acero, sita junto á la via enfrente del Salido alto;* deinde Santisteban in museo Urrae.

· · · · · · *an*
NOR · XXI
H · S · E · PIA
IN · SVIS
S · T · T · L
5 Q·CORNELIV
SILVANVS · E
T·FESTVS·S· B
M · FEC*erunt*

Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 423.

7. 8 *s(orori) b(ene) | m(erenti)* Fita.

BAESVCCI *(Vilches)* p. 437. 949.

n. 3255. Repetivit Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 422, addens locum quo reperta est esse intra territorium oppidi *Navas de San Juan* (cf. n. 325).

326 Vilches, *en el 'haza de la Cieya', propiedad de D. Tomás Campillo,* 2½ chil. a statione viae ferreae occidentem versus.

APRODISIA
ANO · LV ·
H·S·E·S·T·T·L

Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 421.

327 Vilches, proxime stationem viae ferreae in horreo ubi frumentum teritur *(era de pan trillar)* Zachariae Fuentes Merchán, lapis solo immissus; litteris cm. 5. Pars videtur fuisse epistylii mausolei alicuius.

ELVS · SIBI · ET
XORI · ET ·

Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 421.

CASTVLO *(Cazlona; Linares)* p. 440. 949.

n. 3296. Eodem loco nuper vidit Garza, cf. Guerra *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 302.

328 *Linares, sirve de asiento en el paseo de la Virgen.*

A L L I C I A
C · F · PAETINA
D · D

Aur. F. Guerra *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 303 descriptam a Garza. Partem inferiorem inscriptionis C. n. 3278 fuisse coniecit editor.

329 rep. 2 chil. a *Linares* orientem versus, in agro quem possidet Antonius Arist. Heredia; sepulcri operculum, cuius pars scripta alta m. 0.45, lata m. 0.73, litteris altis cm. 7 quae videntur esse aetatis Caesaris dictatoris; punctum in v. 2 medio quadratum, reliqua duo triangula.

SOCEDEIAVNIN ·
ISTAMIVRIS · FILIA ·

Fita *bol. de la Acad.* XL 1902 p. 87 ad ectypum.

1 *soced* vocabulum est in nummo Castulonensi mon. ling. Iber. p. 103 (n. 118*t*), fortasse magistratum aliquem significans, ut putat Fita; ad ea quae sequuntur idem contulit *Uninaunin* quod est in titulo Castulonensi C. n. 3302; *Galduriaunin* in titulo eiusdem regionis C. n. 5922, *Bastogaunini* C. n. 6144.

CARTHAGO NOVA p. 462. 711. XLVI. 952; Eph. 8 p. 442.

n. 3421. In museo, sed bipartitam, vidit G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 133. — V. 1 in. INVS Vernet; idem ait in tergo extare titulum infra n. 346.

n. 3430. Nuper prodiit *dans la démolition de l'ancien hôtel de ville*, iam est in museo; lapis altus m. 0.50, latus 0.82. G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 132, qui paullo imminutam exhibet (1 in. VS).

n. 3511. Est in museo, sed a latere dextro imminuta. Vernet l. c.

330 Carthagine nova, *entre las ruinas del castillo de la Concepción;* fragmentum altum m. 0.45, latum m. 0.40.

M · BAEBI*us*
CORINTH*us*
IIIIII · VIR *au*
*gus*TAL /////////

Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 471 missam a Fernández Villamarzo.

---

331 Carthagine nova, rep. *en el Castillo de la Concepción,* lapis longus m. 1.35, altus 0.65.

CN · CORNELIVS · L · F
CINNA · II · VIR
MVR · LONG · P X
EX · D · D · F · C · *i*
Q · P

Fita misit delineatam ab Ad. Herrera. Edidit idem *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 94.

Est alterum exemplum tituli C. 3425 (nisi quod numerus pedum fuit diversus).

---

332 Carthagine nova, *provient du vieux château;* lapis altus m. 0.35, latus 0.40.

L · MAGIO
CN · F · FAB
SABELLO
AED · II VIRO

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 132.

---

333 Carthagine nova, prodiit *dans un des murs de l'enceinte de l'arsenal.*

DE · DECVRION
S V

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 132.

334 Carthagine, rep. *sur l'emplacement de l'ancien château.*

SC · · · : IAM
D·S·P·FECIT

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 132.

---

335 Carthagine, rep. c. a. 1886 a Joh. Mora *en un huerto de la fuente Cubas, cerca del barrio de San Antón;* tabula ex marmore nigro alta m. 0.48, lata 0.58, litteris saec. I. Extat ibi in museo.

ANNIA·SPVR·F
SALVIA
HIC · SITA · EST

Descriptam ab Emm. Fernández Villamarzo et mihi misit Fita et edidit *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 188.

1 fin. sic edid. Fita, sed addens ultimam litterae E esse similem; SPVRE exemplum mihi missum.

---

336 Carthagine, *encontrada en el Molinete; ha sido llevada á la Sociedad de Amigos del Pais.*

////////////////
BACCIS · HIC
SITA · EST · S
t. t. l.

Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 470 missam ab Emm. Fernández Villamarzo.

1 fin. HI^c editum est.

---

337 Carthagine, a latere dextro tituli n. 3435.

BACIS
L·L SAL

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 133.

---

338 Carthagine, rep. in suburbio S. Luciae, marmor nigrum, altum m. 0.62, latum 0.40, litteris optimis.

L·FVLVIO·Ↄ·L·
DEMOSTHENI

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 131.

339—341 Carthagine rep., iam Murciae in museo, cui donavit Fr. X. Fuentes y Ponte.

339 L·LABICIVS
Ↄ · L
MALCIO

340 LABICIA
Ↄ · L
MAVRA

341 LABI*cia*
Ↄ · *l*
SCV · ·

P. Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 377.

---

342 Carthagine, *débris provenant de l'hôtel de ville.*

S·SEX·Γ
S·C·F·MANCA

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 132.

---

343 Carthagine, chiliom. 1 ab urbe *près de la Turra vegla;* lapis altus m. 0.30, latus 0.40.

L · NOSTE
L · L · ///ERVE
SALVE

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 132.

---

344 Carthagine, in pariete domus alicuius prope *la Torre ciega,* lapis calcarius altus m. 0.35, latus 0.45, litteris saec. I non bonis.

N·PAQVIVS
N·L·DIPHILVS
MONVMENTVS sic
FECIT·SIBI ET
SVIS·

Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 359 delineatam ab Emmanuele Fernández Villamarzo; quod exemplum nobis quoque missum est.

---

345 Carthagine, rep. *en los derribos inmediatos á la antigua catedral,* fragmentum latum m. 0.32, altum 0.29, litteris bonis altis m. 0.077, aetatis sive liberae rei publicae sive Augusti.

L · ERO
STOR·F
hic SITVS·E*st*

Fita *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 190 qui accepit depictam ab Emmanuele Fernandez Villamarzo.

346 a tergo tituli C. n. 3421.

M M
PAV AENTA
VIVI ICA

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 133.

---

347 Carthagine, *débris provenant de l'ancien hôtel de ville.*

M · REP DO
PO

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 133.
Fortasse non diversum hoc fragmentum ab eo quod est C. n. 3432.

---

348 Carthagine rep. *au vieux château;* litteris altis m. 0. 23.

C · P R

G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 132.

Murcia p. 476. 955. 1053; Eph. 8 p. 443.

n. 5944. Edidit etiam G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 134.
Eph. 8 n. 195. Edidit Engel *Revue arch.* ser. III t. 29, 1896 p. 217.

Cerro de los Santos (cf. p. 53*; Eph. ep. 8 p. 351).

348a *Cerro de los Santos,* iam Parisiis in museo Louvre.

L · BAC
PROC

P. Paris *Revue des études anciennes* III 1901 p. 167 (= *Bull. hispanique* III p. 133).

348b *Cerro de los Santos,* iam Yecla in museo patrum discalceatorum, fragmentum arae parvae.

Paris:	*Engel:*
ꟼ E V	· · · L V
\ L	· · · A L L
\ M	· · · M

A. Engel *Revue arch.* ser. III t. 29, 1896 p. 225; P. Paris *Revue des études anciennes* III 1901 p. 155 (= *Bull. hispanique* III p. 121).

Aliud fragmentum eiusdem musei quod edidit Engel l. c., sed quod ipsi suspectum videbatur, omisimus.

ILICI *(Elche)* p. 479. 957; Eph. 8 p. 444. 509.

Eph. 8 n. 289. Edidi *Revue des Universités du Midi* II 1896 p. 396 n. 6.

---

349 *Elche* rep. exeunte a. 1899, non longe a loco ubi prodiit opus musivum infra n. 351; fragmentum tabulae aeneae longum m. 0.17, altum m. 0.128.

N // E // D E N I / A I N ///
p OSSINT PONENDAS CVREN*t*
suffragi VM LATVRI ERVNT SED V
CI CAESARIS SVFFRAG
S QVAM MAXIME M
SORTIRI QVI SEN

Descripsi ex ectypis duobus missis a Petro Ibarra.
1 primi versus litterae fugientes sunt et dubiae.
Tractavit Mommsen in hoc huius Ephemeridis fasciculo supra p. 11.

---

350 Ilici, rep. m. Decembri a. 1899 *en la loma de la Alcudia*, m. 40 ad occidentem a loco quo reperta est celebris protome mulieris argillacea iam musei Parisiensis (cf. P. Paris *Monuments de la fondation Piot* IV 1897 p. 139), abacus capituli columnae tuscanicae.

1	2	3	4
COLLEC	GEN	R · ECO V	latus quartum numquam scriptum fuit

Petrus Ibarra misit m. Dec. a. 1899.

---

351 Ilici, pavimentum tessellatum rep. d. 23 m. Augusti a. 1899 in parietinis villae rusticae magnae, sitae m. 600 versus occidentem a colle *de la Alcudia,* in circulo medio canem exhibens qui leporem persequitur, saeculi puto secundi tertiive secundum genus ornamentorum et formas litterarum tituli: titulus positus in angulo pavimenti.

IN H · PRAEDI
S VIVAS CVM
TVIS OMNIB
MVLTIS AN
NIS

Descripsi ex imagine photographa missa m. Septembri a. 1899 a Petro Ibarra. Imago pavimenti, ad delineationem missam ab Ibarra, edita est *Jahrbuch des*

deutschen archaeol. Instituts, Beibl. (arch. Anzeiger) 1899 p. 198, inscriptio repetita ibid. p. 199, item *Wochenschrift für klass. Philol.* XVI 1899 p. 1353. Praeterea edidit ipse Ibarra *Revista de la Asociación artistico-arqueológica barcelonesa* nº. 16, Nov. Dec. 1899 (inde *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 166), *Revue des études anciennes* II 1900 p. 65.

In h(is) praedis vivas cum tuis omnib(us) multis annis.

Acclamationes in pavimento tessellato perscriptae non rarae: Lambaesi in pavimento lectum est *Genio populi Lambesis felici(t)er*, et *qui in Aeli Rufi [intr]av[e]ris annos dulces habet(o)* (C. I. L. VIII 2600).

---

352 *Sa Pola,* prope *Elche* (cf. Eph. ep. 8 n. 196[a]) rep. a. 1899, in praedio dicto *Cenia,* dominorum Murtula, ubi etiam repertum est fragmentam statuae marmoreae, Nymphae partem inferiorem vestitam exhibens, basis calcaria, lata 0.45.

Fita:	*Ibarra:*	*nos ex ectypo:*
DIS · M · S	D · S · M	D ◇ S M
L ◇ CORNELI	L · POR	L CORN
O ◇ L ◇ F ◇ QVI	O ˜ r C N	O QVI
RINALI◇ANNO	RI	RI
RV		

Ibarra misit a se depictam m. Sept. a. 1899. Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 97 ad ectypum acceptum ab Herrera.

---

354 (= Eph. 8 n. 196[a]) *S. Pola*, rep. in praedio dicto *Cenia,* dominorum Murtula.

*te*R E N T I A E
*pr*I S C A E · L · T E T H I N I
A N N O R V M · X X V I
TERENTIA·L·L·ARBVSCV
la TER · TETHINI · FILIA
*m*ONVMENTVM · FEC

Fita misit ectypum acceptum ab Herrera, ediditque *bol. de la Acad.* XXXVIII p. 96. Ad apographum minus plenum dedi Eph. l. c.

LVCENTVM *(Alicante)* p. 482. 957; Eph. 8 p. 444.

3563 Exhibet liber *Voyage fait en Espagne en 1777 et 1778* [cf. ad Saguntinas p. 139] p. 121, sicut refert Michon *bull. des antiquaires* 1897 p. 150. — 6 P·R·I·Q·P Voy., sicut plerique priores.

3565 *Voyage* p. 122. — 2 PRIAMIGENIA, 3 SINPONIACA, 4 AN (pro ANN).

3567 *Voyage* p. 121. — 1 XVIII, 2 S·T·L.

354[a] inscriptionem L. Valerii Nepotis prope *Alicante* nuper repertam memorat Engel *Revue arch.* ser. III vol. 29, 1896 p. 204 not. 3.

Albacete.

355 *cerca de Albacete, incrustada en una pared á bastante altura y algo borrosa.*

C HOS*t*I*l*IVS
M A R V *llu* S
A N N L X X V
HIQ_S *e* S·T·T·*l*

Paschalis Serrano ex oppido *Bonete (Albacete)* misit m. Jan. a. 1901.
1 HOSIIIIVS, 2 MARVIIS, 4 HIQ_SIS·T·T·I traditur.

DIANIVM *(Denia)* p. 484. 958; Eph. 8 p. 444.

356 Dianii, rep. in praedio *Ponsech* Francisci Merle, versus orientem ab oppido in via Ondaram, ara ex lapide calcario, alta m. 0.45, lata 0.27, litteris saec. II.

*s*IL·VA·NO·Λ*ug*
P·BÆ·S^O^SVM//
LVS·C·TRIB·V*s*
PRO · SALVE
ÆM · ARRIA
NI

Descripsi ex ectypo (non bono) quod misit Rochus Chabas. Ab eodem missam edid. Fita *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 433.

2. 3 sic Fita, legens *P. Bae(bius) Sosum[u]lus*; in ectypo P·BA//SV// tantum agnoscitur. — 3 fortasse *c(ornicularius) trib(uni)* (cf. *bol. de la Acad.* XXXVIII p. 97). De cornicularis tribunorum legionariorum cf. Eph. ep. 4 p. 415. Vexillationem legionis septimae Geminae Dianii tetendisse ex C. 3587. 3588 = 5960 colligitur.

INSVLAE BALIARES.

PALMA p. 494. 962. 1044; Eph. 8 p. 445.

357 *Porreras* (cf. n. 3693), rep. a. 1884 in praedio quod dicitur *Se Figuerasa* sito prope oppidum, lapis rudis altus m. 0.35, latus 0.40, crassus 0.18, cui insculpta est tabella ansata longa m. 0.21, litteris aevi puto Augusti rudibus, altis m. 0.025.

IONIVS · N
IGIILLAII · C
ONTVBIIR
NALI · BIINII
MIIRIINTI

Descripsi ex ectypo misso a Jacobo *(Jaime)* Planes Palmensi, qui recte legit.
Ionius Nigellae contubernali benemerenti.

358 prope *Santañy* (cf. C. n. 6314 seq.) rep. mense Sept. 1893 *en el predio Son Danus,* cippus altus m. 0.64, latus m. 0.24, litteris altis circ. m. 0.02.

IHNAT\
IVS·IHIS
DAVCI·IF ESIO
VALE

Descripsi ex ectypis missis ab J. Planes Palmensi, qui et ipse delineavit accurate. Litterae paene omnes certae sunt. [V. 2 in. ectypum pro IVS·I fortasse IVGI admittit]. — 3 in. D potius quam P. — 3 fin. fortasse *Festo.* — 4 *vale.*

---

359 *Santañy,* lapis calcarius rep. una cum n. 358, altus m. 0.20, latus 0.19, litteris altis m. 0.03, difficilibus lectu.

/NINIS
'SIDAVDI
AV·VAL·

Descripsi ex ectypo ab J. Planes misso.
3 [*h*]*av(e)*: *val(e!)*.

---

360 *Santañy,* rep. una cum n. 358, fragmentum altum m. 0.15, latum 0.13, litteris altis m. 0.03.

ESIIVS
V
ET·VAF

Descripsi ex ectypo quod misit J. Planes.

---

361 *Santañy,* fragmenta duo parva ex lapide calcario, unius lapidis, ut videbatur, *a* altum m. 0.5, latum 0.6, *b* altum et latum m. 0.3.

b
ЄNT
POC

b
MO

Descripsi ex ectypo ab J. Planes misso. Litterae videntur Graecae esse.

MAGO p. 498. 963; Eph. 8 p. 510.

362 in insula Baliari minore prope Magonem, ad litus maris, loco dicto *la Cueva de la Cala de San Esteban* in rupe viva, e qua fons scaturrit, tituli incisi.

a	*b*	*c*
KEIRꟺHI	S//	///
	////	///SEE//L
	////	////
	////	
	I N K	
	B A L O S A I	
	I A G V R E N	

Descripsi ex ectypis quae misit Gabriel Llabrés.

Eodem loco alii tituli duo incisi erant, qui plane perierunt (alter scriptus erat in tabella ansata, cuius margines supersunt).

In titulo *a* si vere intellegendum est κ(ύρι)ε, hic titulus aetate admodum recenti, fortasse sub imperatoribus Byzantiis, scriptus est; sed reliqui tituli videntur antiquiores fuisse.

VALENTIA p. 500. XLVI. 965; Eph. ep. 8 p. 445. — Accedit *Turis.*

n. 3730 (= 6004) exhibet liber *Voyage fait en Espagne en 1777 et 1778* [cf. ad Saguntinas p. 139] p. 101 (3 fin. recte ISID . . .), sicut refert Michon *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 151.

Eodem libro l. c. exhibetur titulus falsus n. 371* (eum repetivit Michon l. c. p. 153, ineditum et antiquum putans).

---

363 Valentiae, rep. m. Aug. a. 1899 in domo *calle del Beato Juan de Rivera, nº. 3*, Josephi Camaña; basis alta m. 0.97, lata 0.67, litteris altis vv. 1—5 m. 0.05, vv. reliquis m. 0.04 et 0.03, saeculi puto II, elegantibus et curiose incisis.

Q · SERTORIO
GAL · ABASCNO
SEVIR · AVG
PHILON · ET · PRIM
LIB
PATRONO · OPTIMO
Q · SERTORIO · Q · F
GAL · CRESCENTI
PHILON · ET · PRIM
FILIO · CARISSIMO
Q · SERTORIO · Q · F · GAL
FLAVIANO · FLAVVS
PATER · FILIO · PIISSIMO

Descripsi ex imagine photographa optima, quam misit Ludovicus Tramoyeres Blasco Valentinus. Indidem ed. Fita *bol. de la Acad.* XXXV 1899 p. 546 cum doctis adnotationibus. Ipse Blasco *Revue des études anciennes* II 1900 p. 67.

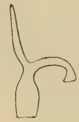
1. 2 idem Sertorius Abascantus posuit Valentiae titulum C. n. 3744. — 11—13 Sertorii Flavus et Flavianus qua ratione cum Abascanto, Philone, Prima coniuncti fuerint, non apparet.

---

364 Valentiae, cippus ex lapide harenario, rep. a. 1899 *en el solar limitado por las calles de la Paz, Cruz nueva, Pollo y Beato Juan de Ribera, casas N⁰. 73, propiedad de D. Enrique Trénor,* ubi praetorium fuisse fama est, altus m. 1, latus 0.47, crassus 0.28.

D M
M · FONT · AN
TITHEVS · ET · AN
TONIA · ONESI
CRATIA · VIVEN
TES · FECERVNT
SIBI ET · SVIS

in latere:

Ludovicus Tramoyeres Blasco in eph. *Las Provincias* 11 vel 13 Jun. 1900 q. n. v. (inde *Revista critica* V 1900 p. 321), denuo *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 127. 351 adiecta imagine.

2 *Font(eius)*. — Instrumentum in latere intuenti dextro exsculptum quid sit, obscurum. Asciae, quae etiam in Hispaniae monumentis interdum inveniuntur, diversae formae sunt (certe diversae sunt quas ad C. 1383. 4147 pinxerunt Trigueros et Agileius, non absimiles eae Gallicarum quas delineavit Boissieu *Inscr. de Lyon* p. 104 seq.).

---

365 *Turis,* qui vicus est 6 chil. ab *Alborache* (cf. C. n. 3658) Valentiam versus, *casa vieja de la Sabocha, empotrada en la pared de levante en su extremo septentrional,* cippus rudis litteris non bonis saec. II.

· CAEDIVS
FVSCVS
ANN · XLV
H · S · E

Descripsi ex ectypo a Fita misso, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 438. Edita est etiam in eph. Valentina *El Cervantino* 1900 N⁰. 13 (1. Sept.) p. 4.

1 litterae, quae praenomen indicavit, particula tantum superest, videtur fuisse aut T aut M. *Caedius* clare legitur (C·A.DIVS Fita, idque defendit *bol.* XXXVIII p. 98.)

---

366 2 chil. a *Turis, partido del Cañamar, próximo al kilom. 10 de la carretera de Torrente, a la izquierda del camino y en el angulo S. E. de una viña,* cippus rudis litteris non bonis saec. II.

CAESIA
H · S · E

Descripsi ex imagine photographa, quam Fita misit, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 437. Prodiit etiam in ephemeride Valentina *El Cervantino* a. 1900 N°. 13 (1. Sept.) p. 3.

V. 3 reliquias incertas A/////VI Fita dedit, mihi in imagine photographa non visas.

LIRIA p. 509. 966.

n. 3786. Exhibet *Voyage fait en Espagne en 1777 et 1778* p. 83, sicut refert Michon *bull. des antiquaires* 1897 p. 151, litteris vulgaribus (v. 4 VXOR om., 5 SCVLPTVM), petitam ex dissertatione inedita ut videtur Josephi Rios parochi *de Cullera.*

SAGVNTVM p. 511. 967; Eph. ep. p. 445. 525.

Permultas inscriptiones Saguntinas exhibet liber perrarus inscriptus *Nouveau Voyage en Espagne fait en 1777 et 1778* impressus a. 1782 Londinii ut videtur, — de quo libro nobis non viso, scripto ut videtur a J. Fr. Peyron Aquisextiensi (1748—1784), egit Michon *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 144 seq., — sed notas omnes, scilicet C. n. 3832. 3837. 3840. 3842. 3843. 3846. 3848 (vel 3849). 3850. 3856. 3858. 3860. 3865. 3866. 3871. 3889. 3908. 3914; cf. Michon l. c. p. 151. 152.

n 3957. Nuper prodiit una cum n. 367 seq.: Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 466, qui ait quattuor versus scriptos fuisse, sed tres priores plane evanuisse.

367 prope Saguntum, rep. in sepulcreto, de quo iam dictum est Eph. ep. 8 p. 525 n. 313, una cum plerisque iis quae sequuntur.

|ACILIA|

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 465.

368 Sagunti, rep. una cum n. 367, lapis altus m. 0.26, latus 0.44.

AEMILIA·M·L·PHLAENIS

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 460.

369 Sagunti, a parte postica tituli Eph. 8 n. 313, lapis altus m. 0.50, latus 0.31.

ANNIVS · ODE
PHORVS
MANLIA · CN · F
PROCVLA
CN·MANLIVS·AVC
——TVS——

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 464.

370 Sagunti, 'in novo pariete pavimenti tessellati hanc inscriptionem legimus':

BAEBI
L·BAEBIVS
AN·

Mayansius in epistula a. 1754 ad Comitem de Harrach f. 52', de qua dictum est Eph. ep. 8 p. 525 (inde Ziebarth *röm. Mittheilungen* 1897 p. 324).

371 Sagunti.

BAEBIVS
PAGANVS

Mayansius in epistula a. 1754 ad Comitem de Harrach f. 51', qui legit 'properanter' (inde Ziebarth *röm. Mittheilungen* 1897 p. 323).

Praenomen videtur excidisse.

372 Sagunti, rep. una cum n. 367, lapis altus m. 0.18, latus 0.30.

ba E B I A
IPHIGENIA

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 460.

373 Sagunti, rep. una cum n. 367, lapis altus m. 0.35, latus 0.40.

CALPVRNIA
Q · F
ATTIA·Q·F·PRISCA

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 462.

374 Sagunti, rep. una cum n. 367, cippus altus m. 1, latus 0.25, litteris rudibus.

FVLCINIC
M·F
PAVLLA

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 465.

375 Sagunti, rep. una cum n. 367, lapis altus m. 0.16, latus 0.35.

Q·GEMIN
AEMILIA

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 460.

376 Sagunti, rep. una cum n. 367, lapis altus m. 0.15, latus 0.17.

P·LVCRE*tius*
P·L·FLA*ccus*

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 460.

---

377 Sagunti, rep. una cum n. 367, fragmentum altum m. 0.32, latum 0.30.

IAEPII L D
M A X I M

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 462.

---

378 Sagunti, rep. una cum n. 367, lapis altus m. 0.41, latus 0.38.

D
M · V A R*uius*
M · LIB · GA*la*
TICVS · AN···

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 460.
Idem homo C. II 3944.

---

379 Sagunti, rep. una cum n. 367, lapis altus m. 0.20, latus 0.44.

C · VOC*onio* · ·
CERIAL*i*
VOC·HYAC*ynthus*
PATER *et*
HER *f. c*

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 461.
Alii Voconii Sagunti C. II 3865. 3866.

---

380 Sagunti, rep. una cum n. 367, fragmentum infra integrum.

dis
MANIBVS

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 462.

381 Sagunti.

CANVS·Q·F·
AN·X

Mayansius in epistula a. 1754 ad Comitem de Harrach f. 51 v. (inde Ziebarth *röm. Mittheilungen* 1897 p. 323).

---

382 Sagunti, fragmentum.

VALE

Mayansius in epistula a. 1754 ad Comitem de Harrach f. 51 v. (inde Ziebarth *röm. Mittheilungen* 1897 p. 324).

---

383 Sagunti, rep. una cum n. 367, fragmentum altum et latum m. 0.20.

Chabret *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 461.

Inter Saguntum et Dertosam p. 527.

384 (= C. 4040) *Borriol.* Extat *Nules, en un corral de la Casa del Ayuntamiento;* litteris bonis aetatis fortasse Augusti.

Q· GEMINIVS
Q·F · NIGER · AN · LV
CALPVRNIA
SEVERA · TANNEGAL
DVNIS · F · AN · XXCII
H · S · E ·

Priores auctores vide C. l. c. Descripsi ex imagine photographica quam misit Josephus Martinus Aloy Valentinus.

2 LIV, 5 XXLII priores.

DERTOSA p. 535. 972.

n. 4055. Exhibet etiam liber *Voyage fait en Espagne en 1777 et 1778* p. 53, sicut refert Michon *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 152, exemplum fere idem quod Bayér (1 PANI·DEO 4 ANICIENVM, 7 M · · · · ·).

---

385 Dertosae, rep. a. 1899 *en la calle Cuesta de Capellanes* prope ecclesiam cathedralem, una cum fragmentis architectonicis, quae demonstrant aedificium ibi fuisse grande; basis ex lapide harenario albo, alta m. 0.95, lata 0.67,

crassa 0.58, litteris optimis, altis a m. 0.87 ad 0.55, aetatis Neronianae. Servatur in museo municipali nuper condito.

M · AELIO · M · F
GAL · GRACIL·
QVAESTORI · LEG
AVGVSTI
DERTOSANI · PATRONO

Descripsi ex imagine photographica a Fita missa edidique *Bull. hispanique* IV 1902 p. 21. Angelus del Arco y Molinero *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 327.

3. 4 *leg(ato) Augusti*, legionis alicuius puto. (Legati iuridici vix creabantur ante praeturam). Patronum eum cooptaverunt et titulum ei posuerunt Dertosani, quippe ex illis oriundo. Aelius Gracilis legatus Belgicae anno 58 memoratur apud Tacitum ann. XIII 53, qui fortasse ab hoc non diversus est. Nomina redeunt in Cn. Pompeio Homullo Aelio Gracili Cassiano Longino, procuratore provinciarum variarum aetatis fortasse Commodianae (Prosopogr. III p. 66 n. 465).

---

386 Dertosae, rep. a. 1899 una cum n. 385, basis ex lapide harenario, alta m. 0.95, lata 0.65, crassa 0.80, litteris elegantissimis, altis a m. 0.75 ad 0.53, saec. I.

L·MVNNIO·L·F
GAL·PLACIDO
IIVIR·FLAMINI
ROM·ET·AVG
L · MVNNIVS
PLACIDVS · EX
TEST · PATRIS

Descripsi ex imagine photographa a Fita missa, edidique *Bull. hispanique* IV 1902 p. 23. Angelus del Arco y Molinero *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 327.

---

387 Dertosae, rep. a. 1899 una cum n. 385, basis ex lapide harenario, eiusdem atque quae praecedit magnitudinis; litteris altis a m. 0.60 ad 0.50, saec. II ineuntis.

L · MVNNIO
L·F·GAL
PLACIDO
IIVIR·FLAMINI
ROM· ET · AVG
EX·TESTAM
PORCIA · L · F
PLACIDA · M

Descripsi ex imagine photographica a Fita missa, edidique *Bull. hispanique* IV 1902 p. 24. Angelus del Arco y Molinero ed. *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 328.

Similes sunt, ut monuit del Arco, tituli Aesonenses C. II 4466. 4467, potestque L. Porcius Serenus, qui in illis memoratur, Porciae huius Placidae propinquus fuisse.

TARRACO p. 538. 972; Eph. ep. 8 p. 447. 518.

n. 4362. Denuo comparuit m. Januario a. 1898, cum moenia urbis proferuntur, lapis altus m. 0.73, latus 0.47, crassus 0.30; litteris non bonis saec. III, altis m. 0.032.

Angelus del Arco *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 88. Recte descripserunt antiqui; etiam FEC v. 7 extr. in lapide est, non F.

n. 4418. Nuper emersit Tarracone *en los desmontes de la Ramble de San José*; iam est in museo. *Diario de Tarragona* q. n. v., unde repetita est *Revista critica de historia y literatura* 2, 1897 p. 186; A. del Arco *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 226, *Revista de archivos* 1902 I p. 93.

2 V//PI·BONICI, Arcos *(bol.)*. — 3 GENEkET Arcos *(bol.)*, 3 GENERET *Rev. crit.* — 4 CALLISTE, 5 DVLCISSIME Arcos. — 6 GRECVLA *Revista crit.*

Eph. 8 n. 199. Edidit etiam G. Vernet *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 130, male.

---

388 Tarracone, rep. a. 1897 cum oppidum dilatatur *(en el ensanche, terrenos del S. D. Antonio Soler,* inter vicos *de Fortuny* et *de Reding),* tabella marmorea longa m. 0.27, alta 0.10, crassa 0.09, litteris saec. II optimis, altis m. 0.025.

PHILETVS MVMMIOR
EX VOTO

Angelus del Arco *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 414, *Revista de archivos* 1902 I p. 92.

---

389 Tarracone, rep. a. 1898 eo ipso loco ubi a. 1885 comparuerunt rudera theatri *(entre la calle de San Magin y el edificio que sirve de Escuelas publicas del Consejo provincial de Agricultura, Industria y Comercio),* lapis longus m. 1.90, altus 0.64, crassus 0.54, litteris altis m. 0.18 optimis saeculi, ut putat editor, II, iam in museo.

IMP · CAES |

Angelus del Arco *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 170.

---

390 Tarracone, rep. m. Jan. a. 1900 cum reaedificatur domus Thomae Brull, *calle Mayor*, fragmenta duo lapidis eiusdem.

]S · CF....
g]AL · AVITO
av]OBR*i*GENSI
om]NB *h*ONORB
in re]PVB*lic*A · SVA
fun]CTO *adl*ECTO·IN
quin]QVE *decu*RIAS
leg]ITVM*e romae iud*
fla]MIN·A*ug. p. h. c*
p. h. c

Descripsi ad ectypum factum ab Angelo del Arco, quod misit Fita, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 267 cum supplementis meis.

1 pro CE*io*, quod Fita proposuit, etiam *Ce*[*raecio*] ut C. n. 4204 *vel* *Ce*[*ionio*] suppleri posse patet. — 3 [*A*]*obrigensi* supplevit Fita collata C. n. 4247; sed potest etiam cogitari de Segobrigensi, ut C. n. 4220. 4222.

---

391 Tarracone, rep. m. Maio a. 1897 ibi ubi n. 388, tabula marmorea lata m. 0.27, alta 0.24; litteris saec. II, altis m. 0.45.

c]ALLISTVS
ph]OEBADI · LIB
]MAR

Descripsi ex ectypo, quod misit Angelus del Arco, qui ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 517, *Revista de Archivos* 1902 I p. 90.

---

392 Tarracone rep. una cum n. 390; alta m. 0.85, lata m. 0.24.

M · IVLIV[*s*
MAXIM[*us*
A·III·H[*s. e*
VALE[*ria maxi*
MIL[*la*

Fita descripsit ex ectypo misso ab Angelo del Arco et ed. *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 268.

---

393 Tarracone rep. m. Maio a. 1897 ibi ubi n. 388, fragmentum ex lapide calcario altum m. 0.15, latum 0.17, litteris malis saec. III, altis m. 0.035.

LLI
O · SILICI
O · B · M ·
SODALES

Descripsi ex ectypo, quod misit Angelus del Arco, qui ed. *bol. de la Acad.* XXX 1897 p. 517, *Revista de archivos* 1902 I p. 91.

---

394 Tarracone rep. m. Jan. a. 1900 in praedio quodam rustico extra oppidi muros; litteris saeculi II vel III malis.

N ////:: A
NAE · S
TVIT · A
DEFVNC
TA · AVG
MORIA
C

Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 269. Ectypum habuimus.
1 N◊SA ··· Fita. — 4 sic ex ectypo, AEIANO ··· Fita.

AESO *(Isona)* p. 594. 981.

n. 4458. Extat ibidem, lapis calcarius altus m. 0.90, latus et crassus 0.60: P. Antonius Abella descripsit Fitae *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 532. Inter v. 8 et 19 insere: IIVIR. — 9 (rectius 10) TVSCA Abella.
n. 4464. Extat *en la entrada de la plaza de la fuente.* Abella l. c. p. 534.
n. 4468. Aequalis titulo n. 4458, extat ibidem. Abella l. c. p. 533.
n. 4470. Extat ibi ubi n. 4468. Abella l. c. p. 535.
n. 4472. Extat *en la pared exterior de la torre de la iglesia parroquial.* Abella l. c.

BARCINO p. 599. 981. 1045; Eph. 8 p. 451. 510.

n. 6322. *Revista critica* IV 1899 p. 91.
Eph. 8 n. 290. *Revue des Universités du Midi* II 1896 p. 397, 7.

395 rep. *en la antigua iglesia de San Andrés de Llavaneras,* leuga una a Mataró orientem versus, *enhiesta sobre la cumbre de un altozano fortificado naturalmente.*

L · LICINIO
SECVNDO
ACCENSO
PATRONO · SVO
L · LICIN · SVRAE
PRIMO · SECVND
TERTIO · CONSVL
EIVS · IIIIIIVIR · AVG
COL · I · V · T · TARRAC
COL · F · I · A · P · BARCN
C · TROCINA
ONESIMVS
AMICO

Fita *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 227 ad ectypum acceptum a Joh. Rubio de la Serno.

11 idem gentilicium C. 4406. 4562, ut observavit Fita.

Accedit ad titulos gemellos Barcinonenses C. 4537—4548. 6148. 6149.

Quamquam locus ubi extat sine dubio fuit territorii Iluronensis (cf. C. p. 613 n. 4616), tamen haec Barcinonensis sit necesse est, scilicet Barcinone ablata medio aevo. Similiter fragmentum tituli Barcinonensis C. 4509 = 6145 prodiit *en Mataró.*

VICVS AVSONENSIS p. 614. 987.

396 *Vich,* in museo episcopali.

D·O·M
CLARINIO
/ROPHIM
ANN·L
H·S·E·S·T·T·L

Revista de la Asociación artistico-arqueológica barcelonesa I 1896 p. 52.

1 scr. D·M·; signum interpunctionis male pro littera habita esse videtur.

EMPORIAE p. 615. 988. 1045; Eph. 8 p. 510. 518.

397 Emporiis rep. fossionibus institutis mense Jan. 1900; iam Geronae in museo, tabula calcarea alta m. 0.34, lata m. 0.38.

APPIO CLAVDIO
PVL ///
////////////

J. Botet y Sisó *bol.* XXXVI 1900 p. 497, idem misit delineatam.

Videtur esse Appius Claudius Pulcher consul a. u. c. 716, deinde proconsul Hispaniae, ex qua triumphavisse eum kalendis Iuniis anno ut videtur 722 docent fasti triumphales Barberiniani (C. I. L. ed. 2 p. 76).

---

398 fragmenta duo marmoris cinerei *(dos fragmentos que se corresponden).* Emporiis rep. una cum n. 397.

//////SARI
////////STI
////////////

J. Botet y Sisó *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 498.

---

399 tabula marmorea alta m. 0.45, lata m. 0.54. Rep. Emporiis mense Jan. 1902 *en el campo, tendido á lo largo de la muralla occidental,* tabula marmorea alta m. 0.45, lata m. 0.54.

L·ROSIÓ · L·F·SER
RVFO·AED·II·VIRO
ROSIO · PATRI
ROSIAE·MATRI

Joach. Botet y Sisó in eph. *Lo Geronés* 16 Febr. 1902, *bol. de la Acad.* XLI 1902 p. 351.

---

400 Emporiis apud Jos. Oliveras.

//////////////
///ᴗI/////////
AVG//////
PATRO\//

Botet y Sisó *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 502.
4 scr. PATRON///.

---

401 fragmenta tria eiusdem lapidis. Emporiis rep. una cum n. 397.

//////////AE
M//////NO
PAT///////

Botet y Sisó *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 497.

---

402 Empuriis rep. una cum n. 397, cippus marmoreus altus m. 1.45.

M · CORNELIO
M · FIL · GAL
SATVRNINO · PAT
AED · II VIR · FLAM
CVLTORES · LARVM

Botet y Sisó *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 496.

---

403 Emporiis rep. una cum n. 397, fragmentum marmoreum altum m. 0.74 (supra et infra margo extat).

////Ↄ CORNELIA//////
///HS·N·XL + ET·AD/
//// CCCXC //////////
//// ONSVI ////////////

Botet y Sisó *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 497.
2 quod post XL editum ut +, fortasse sphalma typographi est.

404 Emporiis ap. Jos. Oliveras.

///////DIVI///
///IIB ZOSIM//
////VIRATV////
//// GNO /////

Botet y Sisó *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 502.

---

405 Emporiis rep.

IVLIA·SEX·L
AVCTA
HIC·EST·StA

Bol. de la Acad. XXXVII 1900 p. 271 missam ut videtur a Joach. Botet y Sisó.

---

406 Emporiis rep. a. 1899, tabella parva marmorea, alta m. 0.20, lata 0.24, litteris altis m. 0.004, scariphatis potius quam sculptis, saec. I.

L · PAPIRIVS
CARBO · HIC
*situs es*T
· · · · FECIT

Delineatam misit m. Julio a. 1899 Raimundus Font Gerundensis.
2 ICARBO traditur; primum signum videtur potius casu accessisse quam superesse ex L·F.

---

407 Emporiis; fragmentum.

· · LAR
· · EST
· · VMAF

Font misit m. Mart. a. 1897.

---

408 Emporiis rep. una cum n. 397.

////\NIF////
////N·L CRE//
////IOR//////
//////I///////

Botet y Sisó *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 497.

409 fragmentum marmoris albi. Emporiis rep. una cum n. 397.

M

Botet y Sisó *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 498.

410/1 Emporiis, fragmentum.

· · · ΛΟΤΟ ΚΕΛΤΟ · · ·

Font misit mense Mart. a. 1897.
[Θεοδ]ότου Κελτο[ῦ]?

VIAE PVBLICAE.

VIAE LVSITANIAE p. 619. 991.

412 *Santa Amalia,* rep. chiliom. 2 versus meridiem ab oppido ad viam Romanam Emerita Metellinum, fragmentum columnae miliariae altum m. 0.30, diametri 0.50; litteris altis m. 0.10.

IMP·CAES·DIV
I·TRAIANI·PAR
thici fil cet.

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed. *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 439.

VIAE BAETICAE p. 626.

413 (= C. 4686). Extat *Encinasola* inserta fronti ecclesiae parochialis, tabula marmorea alta m. 1, lata 0.50, litteris magnis et vetustis, altis m. 0.09. Ablatam esse ex ponte fluvii *Mutirgo* coniecit Fabrellas.

IMP · CAESAR · AV
*g*VSTVS · TR·PO·XXX   sic   p. C. 7/8
P·M·C*o*S·XIII·PATER
PATRIAE

Descripsi ex ectypo quod Franciscus Fabrellas misit Fitae, is mihi; Fabrellas ed. *bol. de la Acad.* XXXII 1898 p. 428.

Lectio omnino certa est; v. 3 COS vocabulum paene evanuit. V. 4 in fine nihil praeterea videtur unquam scriptum fuisse.

Quamquam tabula est, tamen videtur inscriptio referenda ad viam Romanam Hispali Emeritam.

VIAE TARRACONENSIS.

Via Bracara Aquas Flavias el Aquis Flaviis Asturicam p. 636; Eph. 8 p. 461.

414 *Chaves,* prope angulum aediculae Angeli Custodis pone horreum *(atraz do armazem).*

E · · · · · ·
NVSXACP ·
3VX REFIP
· · AVIS · ·
RVI · · · · ·

E *Memorias parochiaes de 1758* edidit Petrus A. de Azevedo *o Archeologo Portugués* III 1897 p. 207.

Olim iuxta extitisse lapidem gemellum, sed cum a. 1602 sublatum esse inscriptione erasa refertur l. c.

---

415 prope *Gimonde,* qui vicus distat a *Bragança* 6 chil. orientem et sept. versus, in ripa dextra fluvii Sabor, rep. 800 metr. a vico loco dicto *a Cruz do Marrão, junto do caminho velho, dito antiga estrada real, que vae para Babe e que ladeia toda aquella encosta a que chamam Marrão,* columna *(cippo cylindrico de cantaria grosseira),* alta m. 0.47. Iam *Bragança* in museo.

I MP M A R
AVRELIO
CARO CAES

Albinus Pereira Lopo misit mihi et edidit *o archeologo Portugués* V 1900 p. 137.

---

416 *Babe,* qui vicus distat a *Bragança* 12 chil. inter sept. et orientem, iuxta portam lateralem ecclesiae columna, litteris malis. Iam *Bragança* in museo.

IM *p caes hadrianus*
DIVI TRAIA *ni parthici*
F DIVI N E *ru n tr p*
XIIX CO *s* n. 134
5 CAESE
M · P · XX

Descripsi ex ectypo misso ab Albano Bellino. Ediderunt Albanus Bellino *cartas sobre epigraphia romana* (Bracarae 1898); Albinus Pereira Lopo *o archeologo Portugués* IV p. 341 imaginem. Misit etiam Josephus Pinheiro Portuensis.

Videtur esse Hadriani, sed restitutus aetate labente: unde fortasse explicatur nomen proprium imperatoris aut omissum aut contra consuetudinem ante maiores collocatum.

Via Bracara Asturicam altera p. 639. 994; Eph. ep. 8 p. 464.

n. 6217. Caelestinus Beça misit m. Mart. a. 1900. Albinus Pereira Lopo *o archeologo Português* VI 1901 p. 147. — V. 1 TI CLVDIO tam Beça quam Pereira Lopo.

417 in atrio eiusdem ecclesiae, in qua C. n. 6217, ubi fuit pro scamno, deinde translata Bragançam in museum.

Beça:	*Lopo:*
Ↄ I A I M	I / \ I M
CLAVD	CΓ AVC
M V A_	M V A_
MMLMI	MAXIMI
ANIO	ANO

Albinus Pereira Lopo *o archeologo Portugués* VI 1901 p. 148. Caelestinus Beça misit a. 1900.

Fortasse intellegendum, ut proposuit Lopo, *d. n. im(p.) Cae. Aug. M. Val. Maximiano.*

Via Bracara Asturicam tertia p. 639. 994; Eph. 8 p. 464.

n. 4799. In lapide fuisse *[Braca|r]a Astu[ricam] C. Calpetano Rantio Quirinali* cet. coniecit Pereira Caldes, *lapide romana da estrada da Geira sem decifração plausible até-gora (Braga* s. a. [1899]), teste J. L. Leite de Vasconcellos *o archeologo Portugués* V 1900 p. 87, qui non sine causa dubitat.

Via Bracara Asturicam quarta p. 646. 945; Eph. 8 p. 474.

418 *San Roman de Sajamonde, Redondela,* in praedio dicto *Veigadoira,* loco dicto *Padrón,* m. circiter 30 a via Romana dicta *la estrada vella*, rep. ante hos viginti annos columna miliaria, quam in partes quattuor disciderunt operarii, ut pergulam sustinerent. Iam inlatae sunt particulae omnes in museum oppidi *Pontevedra.*

ex I:	ex II:
IMP · CAES · TRAIANO	IMP·CAES·TRAIANO
HADRIANO · AVG	HADRIANO AVG
PONTIF·MAX	PONTIF·MAXI
TRIB·POTEST·XVIII	TRIB·POTEST III//I:
COS·III·P·PAT A B	COS III P·P·A TVDE
AVG M P XVII	M·P·XVIII

La Voz de Galicia d. 13 m. Nov. a. 1897 (ex. I); descriptam a Casto Sampedro misit Albanus Bellino mense Febr. a. 1898 (ex. II).

419 *en Sotomayor (Redondela), cerca del puente de Couto,* nuper rep. columna, alta m. 7.30, diam. 1.73. Iam *Pontevedra* in museo.

IMP · CAES · TRAIANO · H
ADRIANO · AVG · · · · · ·
PONT · MAX · · · · · · ·
· · · RANI · · · · · · · ·
· · · PARTICO · · · ·
TRIBV · POT · · · a. 134
sic editum est COS · IIII · P · P
· · A V G
M · P · LXII

Leander de Saralegui y Medina *Revista critica* V 1900 p. 404.

---

420 chil. 1 a *Pontevedra, en la dirección de la via militar romana* 'per loca maritima' (it. Ant. p. 423), cippus s. columna alta m. 2.95, diam. 1.55. Iam ibi in museo.

IMP · CAES · C · IVL · V · MA
XSIMINVS PIVS FELIX
AVG GER MAX DACICVS
MAX SARMATICVS MAX
PONTIFEX MAX TRIB POT
ESTATIS DE IMP VII PATER
PATRIAE CONS PROCON
ET CIVL V MAXIMVS
NOBILISSI*m*VS CAES GERM
MAX DAC MAX SARM MAX
PRINCEPS IVVENTVTIS FIL D N
IMP C IVL V MAXIMINI P FE
AVG VIAS ET PONTES TEMPO
RE VETVSTATIS CONLAPSOS
RESTITVERVNT CVRANTE Q DE
CIO LEG PRO PRAETORE

Leander de Saralegui y Medina *Revista critica* V 1900 p. 405.

6 pro CE scribendum V, ut est in similibus columnis miliariis C. 4756. 4757. 4788. 4816. — 9 NOBILISSINVS editum est. — 15. 16. reliqui miliarii ab eodem legato positi enumerantur C. p. 1115.

Viae conventus Cluniensis p. 647. 947; Eph. ep. 8 p. 477.

n. 4888. Et hanc et alias complures miliariorum inscriptiones, repertas una cum hac circ. 2 chil. a loco ubi prodiit n. 2917, legi in schedis pertinentibus ad gentem Otañes, inscriptis *Memoria y puntos de las familias y descendencias*

de los Apellidos de la Braza, Otañes, Vegas, Hoz y Sarabia narrat J. Raim. Melida *Revista de archivos* I 1897 p. 290 (ipsae inscriptiones non eduntur, significatur cerni in iis nomina Neronis, scilicet in nostra n. 4888, Galerii, fortasse Tiberii).

Viae Castulonenses p. 653. 998.

n. 4932. In fine versus ultimi pro numero I a Garza lectum esse L narrat Guerra *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 302, qui coniecit in fine versus praecedentis non I vel L fuisse sed E, et significari Eporam *(Montoro)* Baeticae, parum probabiliter.

n. 4934. Relationem de inventa hac columna edidit Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII p. 423.

n. 4935. Lapidem quem usque ad a. 1888 extitisse in aedibus publicis vici *Montizón* fama erat, frustra quaesitum esse ab Urra narrat Fita *bol. de la Acad.* XXXIX 1901 p. 426; praeterea locum ubi lapis ante multos annos inventus est aditum esse ab Urra, duce Florentino Román, collatisque tabulis geographicis publice editis constitisse eum locum esse 0° 32′ 50″ longitudinis, 38° 13′ 30″ latitudinis.

421 prope *Navas de San Juan,* non multum a loco, ubi prodiit miliarius Traiani C. 4934, *en el cortijo del Salido alto, inmediato al de Visto alegre por el NE. y al del Salido bajo por el SE.,* repperit Urra; columna ad sepulcrum adhibita.

IMP *caes diui*
TRAIA*ni parthic*I
F · DIVI *nervae nepo*S
TRAIA*nus hadria*NVS
5 AVG·PO*nt maxi*M
TRIB·POT *u co*S·III
restituit

Fita *bol. de la Acad.* XXXVIII 1901 p. 424 cum tabula photographica adiecta ad p. 463.

Via de Hispania in Aquitaniam p. 650. 1054*.

n. 6344. *Comillas* in atrio palatii vidit Dodgson a. 1897.

INSTRVMENTVM DOMESTICVM.

Tegulae p. 662. 1004. 1046; Eph. 8 p. 484.

422 1 ad n. 6252 1

a: *los Villares* prope *La Bañeza* (cf. supra n. 293).

b *San Miguel de Escalada* prope Lanciam (cf. supra n. 294), tegulae duae.

a LEGIO VII

b LEG VII G PHIL   a. 244—249

a Rada *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 420 acceptam a Dario de Mata.
b Fita *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 470 acceptas a Joh. Eligio Diaz Jiménez.

---

2 Barcelone in museo (cat. n. 380).

LEG VIII A

Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 387.

Vix Hispanae originis (si modo recte lecta est), ut adnotat Jullian l. c. Legionis octavae tegulae in Gallia tantum prodierunt.

---

3 *Inca* (in insula Baleari mai.), prope oppidum rep. una cum pavimento tessellato.

STINPA

J. Planes Palmensis misit a se descriptam.

St(atio) imp(eratoris) A(ugusti)?

---

4 Eborae in museo.

T · CARR

J. Leite de Vasconcellos *o archeologo Português* V p. 172 cf. VII p. 283.

Sigillum non diversum ut videtur ab eo quod est in tegula nuper reperta in agro Amiternino (Persichetti *Notizie degli scavi* 1899 p. 106):

T · CARR litteris cavis

---

5. 6 rep. una cum n. 422 1[a].

5 S·L·F·CA   6 C V·P

Fita *bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 420 acceptas a Dario de Mata.

Scariphata in tegulis ante cocturam.

422 7 *Alcalá de Henares*, rep. m. Febr. a. 1898 *en el camino del Juncal*, prope *el paredón del Milagro;* tegula alta m. 0.23, lata 0.30, crassa 0.02, quam servat Josephus Demetrius Calleja (*calle de Escritorios* 12), litteris q. d. uncialibus, altis m. 0.04.

EXO //ICAN
IUTE RETI LIX
ENTI

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud, qui ed., adiecta imagine, *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 61.

Ex of[f]ic(ina) . . . (*ex offi. Canti* editor, fortasse recte), *utere felix*, *Senti.*

---

8 prope *S. Bartholomeu de Castro Marim*, loco dicto *Os Olhos*, fragmentum imbricis.

· · · QVI LEGIT

J. Leite de Vasconcellos *o archeologo Portugués* IV 1898 p. 335 cum tab. 6 fig. 14.

Exhibetur iam C. n. 6255, 7, sed inter amphorarum inscriptiones.

Scariphata in tegulis coctis.

9 Ilici.

MAT·· DIDO ET SEIANI PATRES

Descripsi ex ectypis, quae misit Petrus Ibarra.

Initio fortasse MATER. Quid significetur, obscurum.

Dolia.

423 1 *Guareña*, ad ripam Anae fluvii, circiter 28 chil. ab Emerita orientem versus, amphora magna vel dolium (fuerit potius dolium). Iam *Santa Amalia*, apud Aguado presbyterum.

EX CFF · L · CTAR

Descripsi ex ectypo quod misit Marchio de Monsalud, qui edidit *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 47.

EXOFF·L·CTAR Monsal.

---

2 *Zaragoza*, dolium formae quasi cylindricae altum m. 1,10, servat Paulus Gil (*calle Alfonso* 1).

iuxta scariphatum

MFLAC AF //

Descripsi ex ectypo misso a Marchione de Monsalud.

Pelves.

423 3 prope Astigi rep. una cum m. 223, *fragmento de pelvis ó lebrillo* (scariphatum ut videtur ante cocturam), litteris altis cm. 5—7.

SIICVND//

Fita *bol. de la Acad.* XXXVII 1900 p. 433 missam a Bonsor.

Amphorae p. 664. 1009. 1055* (n. 6347); Eph. 8 p. 487.

Inscriptiones quae sequuntur, impressas omnes in ansis amphorarum (nisi quod una alterave non in ansa est, sed in ipsa amphora, in collo puto), paene omnes invenerunt per menses Dec. 1889 ad Apr. 1890 Georgius Bonsor et W. G. Clark Maxwell, iuxta ripam utramque Baetis inter Hispalim *(Sevilla)* et Cordubam, una plerumque iter facientes, hic illic solum fossionibus temptantes[1]), ubi antiquae parietinae supererant neque possessores id prohibebant, plerasque ad molam appellatam *Peña de la Sal,* ubi iam constat fuisse municipium Flavium Arvense (ibi enim, non in vicino oppido *Alcolea* repertae sunt inscriptiones Arvae nomen exhibentes paene omnes[2])), alias loco dicto *Peñaflor,* qui est inter *Peña de la Sal* et Cordubam, alias aliis locis Baeti adiacentibus, nonnullas denique locis quibusdam a Baeti distantibus, potissimum loco dicto *Malpica* (cf. n. 58), ad ripam Singilis, qui fluvius et ipse navigabilis est, Astigim versus. *Peña de la Sal* praeterea Bonsor solus, et saepius quidem ut videtur, adiit, fossionesque illo loco non solum viri illi duo instituerunt sed etiam Arthurus Engel (*Rev. de archivos* V p. 841—843). Mirum autem est quod post multorum demum annorum silentium viri illi duo de itinere suo rettulerunt,[3]) prior Clark Maxwell in Ephemeride Anglica *Archaeological Journal* vol. 56, 1899 p. 245seq., post illum Bonsor edito libello *los pueblos antiguos del Guadalquivir y las alfarerias Romanas*, *Revista de Archivos* V 1901 p. 837—857, hic autem non omnes inscriptiones sibi visas vel notas edidit, partem attulisse satis habens; sed utilia multa de modo quo inventae essent narravit. Ipsae inscriptiones quo pervenerint ignoramus. — Plerasque ex his inscriptionibus legi etiam in amphoris repertis in urbe Roma, potissimum in iis quae coacervatae ad emporium Tiberinum effecerunt celebrem illum montem Testaceum, item in amphoris repertis in provinciis nonnullis imperii Romani, potissimum in Gallia et Germania, uterque editor observavit. Non potest autem dubitari quin pleraeque hae amphorae urbi Romae, Baeticae, aliis provinciis communes non ex urbe Roma vel ex alio quocunque loco in Baeticam adlatae sint, — quemadmodum vascula quae Hispanis dicuntur Saguntina Italicae originis esse iam constat, item Italicae originis esse videntur lucernae fictiles repertae in Hispania pleraeque, — sed pars certe ex iis facta esse videtur in Baetica et quidem iis ipsis locis ubi nuper in-

---

[1]) Partem sumptuum subministratam esse a societate quadam Anglica indicat Clark Maxwell *archaeol. Journal* p. 245.

[2]) Cf. supra p. 74.

[3]) [Apparet Huebnero nostro cum exponeret quid ex amphoris montis Testacei de rebus Hispanicis disci posset (*Nuevas fuentes para la geografia antigua de España*, *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 465 seq.; *Nuevas observaciones sobre la geografia antigua de España*, ib. XXXVI 1900 p. 402seq.), amphoras has in ipsa Hispania repertas nondum innotuisse.]

ventae sunt ansae eae quas iam edimus, atque ex Baetica in reliquas regiones allata. Iam dudum amphoras montis Testacei in urbem Romam ex Baetica adlatas esse coniecerat is qui earum inscriptiones tam impressas quam pictas ingenti labore collegit Dressel, legerat enim in his amphoris picta nomina urbium Hispanarum, Cordubae potissimum, Hispalis, Astigis,[1]) quae tamquam capita fuerunt regionis eius quae iam multas has inscriptiones dedit; Hispalis nomen legerat idem etiam in amphora Bonnensi (Annal. Bonn. 95, 1894 p. 73; C. XIII 10004,1; cf. infra ad n. 424,80). Arvae autem, ubi plurimas ex inscriptionibus infra editis repertas esse iam diximus, nomen impressum extat in amphoris tam urbis Romae quam Germaniae et Britanniae (C. XV 2711. XIII 10002,3. VII 1331,7.9). Denique privati hominis Fulvii Charisiani, quem Arvae floruisse ex inscriptione ibi *(Peña de la Sal)* reperta colligi potest, in amphora quadam montis Testacei nomen pictum legit Dressel.[2]) — In Baetica autem hae amphorarum inscriptiones plerumque non permixtae prodierunt, sed saepius certis quibusdam atque ut ita dicam suis locis, quod non leve verae originis indicium est; ita amphorae quibus impressum est *Salsae* vocabulum (infra n. 424,7), item eae in quibus extant *Q. F. R.* litterae additis quibusdam aliis (n. 49), cum in Baetica non alibi atque Arvae *(Peña de la Sal)* repertae sint, ibi factae esse videntur, amphorae autem in quibus *Saxoferr.* vocabulum est (vel sic scriptum vel breviatum, infra n. 8) cum omnes prodierint loco satis distante (plus 40 chil.) a *Peña de la Sal* dicto *Huerta de Belen*, factae esse videntur in *Huerta de Belen.*[3]) Neque videtur casui tribuendum esse, quod Arvae, ubi amphoras signatas *Q. F. R.* factas esse videri modo diximus, Q. Fulvium Rusticum aliquem primarium civem fuisse ex titulo C. II 1064 colligi potest, positus est enim is titulus nepoti eius Fulvio Charisiano (quod nomen ipsum in amphora montis Testacei a Dresselio lectum esse iam diximus).[4]) Sed id quod rem decidit: eo ipso loco, *Peña de la Sal*, non solum rudera antiquarum figlinarum repperit Bonsor, sed in earum ruderibus signaculum fictile manubrio praeditum et ad imprimendas litteras aptum, quod litteras QFRRIV exhibebat, quae impressae reperiuntur tam in una ex amphoris illo ipso loco repertis (n. 49 b) quam in amphora quadam urbis Romae.

Sine dubio si aliorum fluviorum ripae simili cura exploratae essent,[5]) etiam certius iudicaremus, quantam partem accolae Baetis habuerint in commercio universo saeculo p. Chr. secundo, nam huius temporis videntur esse amphorae hae pleraeque[6]); fortasse etiam ipsius illius tractus iterata pervestigatio non sine fructu erit.

---

[1]) Dressel CIL. XV p. 562. Cf. Huebner *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 483 seq.

[2]) Cf. infra ad n. 424, 49.

[3]) In Gallia et Germania amphorae Saxoferrenses quindecim prodierunt (XII 5683, 160. 272. XIII 10002, 46. 47) sed diversis omnes locis, nullo loco complures, si silentio auctorum fides.

[4]) Recte haec iam observavit Bonsor p. 845.

[5]) Praeterea in Hispania quantum scimus ansae amphorarum scriptae maiore numero non prodierunt nisi loco dicto *Torre d'Ares* in ora Atlantici maris Lusitaniae, non procul ab ostio Anae fluvii (v. infra n. 424,1). Amphorae multae, quas vidit J. Leite de Vasconcellos loco non procul inde sito *S. Bartholomeu de Castro Marim* (*o arch. Português* IV p. 329 seq.) nulla sigilla videntur habuisse.

[6]) Antiquiores plerumque videntur esse amphorae in Calabria, in Sicilia, in Africa, in Histria, in Oriente repertae.

Inscriptiones disposuimus secundum ordinem litterarum, quibus plerumque nomina possessorum indicari videntur; praecedunt tamen nonnulla quibus non possessorum sed locorum, figlinarum, officinarum nomina aut sola continentur aut collocata sunt ante nomina dominorum (n. 424,1—424,9; locorum vocabula videtur esse etiam n. 424, 26. 41. 49. 58*f g*. 70. 80*h*).

---

424 1 *Torre d'Ares* (in ora Lusitaniae, prope ostium Anae). Eodem loco iam antea non paucae amphorae inscriptae prodierant (C. II 6254, 3. 12. 14. 25. 33).

FIG · GEM
ELLIAN · · ·

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Portugués* V p. 143.

Eandem in urbe Roma sic descripsit Dressel: FIG◊GEM|ELLIANI (C. XV 2611).

---

2 *La Corregidora* (a sinistra Baetis, inter *Posadas* et *Palma del Rio,* et quidem inter torrentem *del Picacho* et rivum *Tamoyo*); 3 ex.

FIGED
PPAEF

Clark Maxwell p. 304, 173 cf. p. 257. Idem sigillum in urbe Roma, C. XV 2604d (sub 'figl. fundi Doppiani') et in Gallia XIII 10002,20'.

---

3 *Peña de la Sal.*

FIG MED

Clark Maxwell p. 301, 68; Bonsor p. 845.

Idem sigillum iam antea ex Baetica prolatum erat (C. II 6254, 17*a*).

Idem in urbe Roma (XV 2615) et in Gallia XII 5683, 189. XIII 10002, 22.

---

4 *Peña de la Sal* (*a* 2 ex. vidit Maxwell).

	Clark Maxwell:	*Bonsor:*
a	MEbIANF	MEbANE
b	MEDAN	

a Clark Maxwell p. 300, 24; Bonsor p. 847 delineavit.
b Clark Maxwell p. 303, 130. Cf. Bonsor p. 845 (MEDIANVM).

Idem sigillum Romae XV 2616. Figlinarum Medianensium (?) memoria superest etiam infra n. 49[a].

---

5 *marcas de las alfarerias del Betis.*

RIVE

Bonsor p. 847.

Idem sigillum Romae et in Germania (C. XV 3128*c*; XIII 10002,35); in simili urbano XV 3128*a* est paullo plenius RIVENS*e*.

424 6 *Las Huertas del Rio,* ad dextram Baetis, inter *Peñaflor* et *Lora del Rio.*

a SÆNANS
b PEC SÆN
c · · AENI

Clark Maxwell p. 268 et p. 303, 138. 136. 137.

a idem ut videtur sigillum etiam Romae repertum (Corp. XV 3518 SÆNAN · · ·, semel tantum), aliquoties in Gallia et Germania (C. XII 5683, 267 *d*: SÆNANS; XIII 10003, 36: SÆNANS, SÆNIANS). — *b* si recte lectum, novum est; PR·ƧAENI semel Romae descriptum (XV 3095), saepe in Gallia (C. XII 5683, 231. XIII 10002, 42), *Hisp. Saen.* tam Romae quam in Gallia et Germania.

---

7 *a—e: Peña de la Sal; f* s. l.

a SALSA
b SA·L·SA
c AƧ⅃·AƧ
d ƎƧ⅃AƧ
e SALSXX
f SALS

a Bonsor p. 846. — *b* Clark Maxwell p. 300, 32. — *c* idem p. 303, 129. — *d* idem p. 301, 63. — *e* idem p. 300, 31. — *f* Bonsor delineavit p. 847.

SALS et AƧIAƧ est in amphoris montis Testacei C. XV 3164. 3162; SALS et SAL·SE in amphoris Gallicis et Germanicis C. XIII 10002, 44 — (quinquies, locis semper diversis).

---

8 *Huerta de Belen,* ad dextram Baetis, inter *Posadas* et *Peñaflor* (*a* 2 ex., *b* 2 ex.)

a SAXoFERR
b SX·FRCÆLVR
c · · · FERR
EVY
d F·S·F·A·QVA · · ·

a Clark Maxwell p. 304, 149, *b* p. 304, 147, *c* p. 304, 151, *d* p. 304, 148, omnes ib. p. 256.

a idem sigillum et multa similia Romae in monte Testaceo Corp. XV 3167 *a—o*, item in Gallia et Germania XII 5683, 272. XIII 10002, 46. In amphora montis Testacei XV 4171, in qua hoc sigillum impressum est, Dresselius praeter nomina consulum anni 149 invenit *Cord..* et postea *fig. Saxo.*

b idem sigillum et nonnulla similia Romae in monte Testaceo XV 3167 *s—u* (in fine horum rectius sine dubio Dresselius legit LVR).

c fortasse duo sigilla fuerunt in eadem ansa impressa, sicut in amphora montis Testacei XV 3167 *r* (SAXOFERR et EVY).

d conferenda sunt amphorarum sigilla quae Dressel descripsit Romae FS FA·FOB et F·S·F·I|·C·F·PA (XV 2830. 2852). Secunda et tertia littera sine dubio *Saxoferr.* significatur.

---

424 9 *Cortijo del Portillo,* a sin. Baetis, prope *Palma del Río*, inter ostium Singilis *(R. Genil)* et *Peñaflor.*

VFNCEPA
CORALODFA

Clark Maxwell p. 304, 153 cf. p. 259.

V. 1 fin. agnoscuntur figlinae *Cepar.* memoratae in sigillis urbanis XV 2564—2568, ex quibus huius maxime simile est 2567 *a*:

K·V·FIC·CEPA
COL·LEOPAR

---

10 *a Los Villares,* ad sinistram Baetis inter *Alcolea* et *Tocina.* *b Peña de la Sal.*

a AVG
b AVÇ

a Clark Maxwell p. 304, 145 cf. p. 285; *b* idem p. 301, 69.

---

11 *Juan Barba*, ad sinistram Baetis inter *Peña de la Sal* et Alcoleam. Eodem loco reperta sunt sigilla infra edita n. 36. 48. 95. 110.

G · A · F
ROVTO

Clark Maxwell p. 305 n. 195; Bonsor p. 851.

Sigillum in quo huius v. 1 extabat (G·A·F) descriptum est tam Romae quam in Gallia (XV 2640. XIII 10002, 63). Sed fortasse rectius Bonsor confert amphorae urbanae sigillum hoc (XV 2928):

G·I·F
BOVEQ

Cf. infra ad n. 95.

---

12 *Peña de la Sal.* Q·AG Clark Maxwell p. 302, 90.

12[a] *Peña de la Sal*, 2 ex. A·V⸗ Clark Maxwell p. 300, 23.

---

13 *Peña de la Sal.* M·ÆM·· Clark Maxwell p. 301, 58.

---

14 *Peña de la Sal.*

a M·ÆM·RVS *c* MÆMRVS
b M ÆM·RVS *d* MÆMRVS

---

a Clark Maxwell p. 301, 50; *b* idem ibid. p. 301, 61; *c* idem p. 302, 93; *d* Bonsor delineavit p. 847.

Idem sigillum in urbe, in Gallia, Germania, Britannia, XV 2692. XIII 10002, 89 VII 1331, 6.

---

424 15 *Malpica* (cf. n. 58).

P·AIC

Clark Maxwell p. 305, 184 cf. p. 259 (punctum om. p. 259).

---

16 *Peña de la Sal.*

L·NNANN

Clark Maxwell p. 301, 60.

Cf. XV 2700*b*: L·NN·NNN *L. Anni Anniani.*

---

17 *Peña de la Sal* (2 ex. vidit Clark Maxwell).

C·NN·RFN

Clark Maxwell p. 300, 11, sic: C·ANN·RFN; Bonsor p. 847 delineavit.

In similibus sigillis XV 2701 praenomen est P.

---

18 ad Baetim rep., loco accuratius non indicato.

G·ANTONQVET

Bonsor p. 847 delineavit.

C. Anton(i) Qu(i)eti. Similia sigilla reperta in urbe, in Gallia, Germania, Britannia, XV 2703*a*. XII 5683, 28. VII 1331, 13. XIII 10002, 104.

---

19 *La Maiena* (cf. n. 21).

XITX

Clark Maxwell p. 303 n. 143 cf. p. 268.

Cf. C. XV 2717 XITÆ.

---

20 *Peña de la Sal.* C·AV·· Clark Maxwell p. 300,12.

---

21 *La Maiena,* a dextra Baetis inter *Peñaflor* et *Peña de la Sal*, et quidem inter praedium *La Maria* et rivum *Matachè.*

a AV·HR

b AVIHR

Clark Maxwell p. 303 n. 140. 142 cf. p. 268.

Sic p. 303; AVIHR et AVIHR p. 268, signo dubitationis ad utramque addito.

21[a] *Alcalá* BAR····SI Clark Maxwell p. 305,204.

424 22 *a. b Hoyos* (sive *el Hoyo*, ut scribit Bonsor) *de S. Sebastian,* a dextra Baetis inter *Peña de la Sal* et Alcoleam, non multum igitur a *Peña de la Sal.* *c Alcolea*, fortasse rep. *Hoyos de S. Sebastian.*

a M·C·S
b. c M C S P

a Clark Maxwell p. 302, 79 cf. p. 280; Bonsor p. 849. — *b* Clark Maxwell p. 302, 80; Bonsor p. 849. — *c* Clark Maxwell p. 303, 125 cf. p. 280.

b c sic Maxwell, *b* MCSR Bonsor.

Sigillum *a* etiam C. XV 2766. XIII 10002, 156.

---

23 Italicae rep., in ansa vasis (amphorae? — *vasijo para llevar agua*), litteris altis cm. 1.

CAESO

Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 422.

---

24 *Peña de la Sal;* in ipsa amphora, non in ansa.

CALI2NF

Clark Maxwell p. 302, 103. Idem ut videtur sigillum Romae (XV 2772*b*: CALI2TF).

---

25 *a Hoyos de S. Sebastian.*
b Alcolea.

a CLLM
b BCCLLM

a Clark Maxwell p. 302, 86; *b* idem ib. p. 299, 7. Romae saepius repertum sigillum: IICCLLM (C. XV 2976*b*), fortasse ab hoc non diversum.

---

26 *Hoyos de S. Sebastian* (cf. n. 22).

a	ĪĪCCLĹṀ	*d*	· · WꓶↃↃ
b	WMꓶↃↃII	*e*	· · CLM
c	VWMꓶↃↃIII		

a Bonsor edidit p. 849 sic ĪĪCCLLIMI, addens litteras LIMI contignatas esse.

b delineavit Bonsor p. 847, edidit praeterea p. 849 sic IICCLMVN, addens litteras MVN contignatas esse.

c Bonsor p. 849 edidit similiter IIICCLMVN, addens litteras MVN contignatas esse.

d Clark Maxwell p. 302. 84.

e idem ib. p. 302, 83.

Romae prodierunt sigilla IICCLLM

MMJƆƆII

MMJƆƆII

MMJƆƆII

(C. XV 2976 *b*—*e*), a quibus haec apparet non diversa esse.

---

424 27 *Peña de la Sal.*

	Bonsor:	*Clark Maxwell:*
a	P·CLODI ICELI	
b	· ·CLODICIII	CLODICIII
c	P CICEL	CICEL
d	· ·CLICEL'	CLICELI
e		C·CEL

a Bonsor p. 846. — *b* Bonsor ib.; Clark Maxwell p. 300, 38. — *c* delineavit Bonsor p. 847 (CI·CEL idem p. 846); Clark Maxwell p. 301, 57. — *d* Bonsor p. 846; Clark Maxwell p. 300, 37. — *e* Clark Maxwell p. 300. 39.

PcLObICELI, PCIODIICEΓ, P·C·ICEL similiterve in multis amphoris montis Testacei legit Dressel XV 2787; idem nomen in multis amphoris Gallicis XII 5683, 68. XIII 10002, 167.

---

28 *Peña de la Sal.* COR · · Clark Maxwell p. 302, 110.

---

29 *Peñaflor.* DAP Clark Maxwell p. 303, 119.

---

30 *a Estrella de la Torrontera.*
b a dextra Baetis, inter *Posadas* et *Peñaflor*, in praedio Antonii Serrano.

a G DEC

b G DEC · · ·

a Clark Maxwell p. 304, 164 cf. p. 257. — *b* idem p. 304, 160 cf. p. 255.
Idem sigillum XV 2796 (G DEC).

---

31 ad Baetim rep., loco accuratius non indicato.

DOMS

Bonsor p. 847. Idem sigillum Romae XV 2800 *b*, in Gallia XII 5683, 78, in Britannia VII 1331, 43.

---

32 *Peña de la Sal.* M·E· · · · Clark Maxwell p. 301, 70.
M·E·E est in amphora urbana C. XV 2802 et in Lugdunensi XIII 10002, 188.

---

33 *Peña de la Sal.* M·E·EB Clark Maxwell p. 300, 44.

424 34 *Hoyos de S. Sebastian.*

DEF

Clark Maxwell p. 302, 85; Bonsor p. 849.
Eaedem litterae in amphoris urbanis (XV 2805).

---

35 *Peña de la Sal*, 4 ex.

M · E · F

Clark Maxwell p. 301, 74.

---

36 *Juan Barba.*

Clark Maxwell	*Bonsor*
L·E·FPO	L·E·F·PC//

Clark Maxwell p. 305 n. 194; Bonsor p. 851.
Cf. XV 2815: E·F·PO·; VII 1331, 44: C·E·F·P·R.

---

37 *a Las Huertas del Rio,* a dextra Baetis, inter *Peñaflor* et *Lora del Rio* (5 ex.).
b Alcolea.

a ĪĪĪENN·IV (palma)
b ···NN·IV (palma)

a Clark Maxwell p. 303, 135 cf. p. 268; *b* idem p. 302, 96.
Idem sigillum C. II 4968, 27 extabat Lorae del Rio, in eadem regione, fortasse (*a* 2 ex) eodem loco, ut putat editor, repertum. Idem et similia saepe prodierunt Romae et in Gallia Germaniaque (XV 2816. XII 5683 *c*. XIII 10002, 200).

---

38 *Mejia*, ad sinistram Baetis inter *Peña de la Sal* et Alcoleam (*a* 2 ex.).

a TFANN
b TFAN

Clark Maxwell p. 302, 97. 100. 99 cf. p. 281; *a* etiam Bonsor p. 848. Ad alterum ex. *a*, item ad *b* signa dubitationis adiecit Maxwell.
Cf. XV 2831 *d*: TFANV.

---

39 *Peñaflor* (4 ex.). Q· FC Clark Maxwell p. 303, 115.
Eadem litterae in amphoris urbanis XV 2835.

---

40 *La Dehesilla.*

LFC · ·

Clark Maxwell p. 304, 167 cf. p. 257.
L·E·C et ƆƎ⅃ est in amphoris urbanis XV 2833; cf. ad ea quae sequuntur.

424 41 *a b d e f: La Dehesilla,* ad sinistram Baetis, inter *Posadas* et *Peñaflor.* — *g: Estrella de la Torontera,* 1 chil. a *La Dehesilla,* Posadas versus. — *c: Castillejo,* 3 ex.

a	LFCCV····	*d*	F·SCVFM
b	·FCCVFM	*e*	GFSCVFM
c	LFCCVFƧ	*f*	MꟻVƆ··
		g	·ꟻAƆƆ··

a Clark Maxwell p. 304, 170; *b* idem ib. p. 304, 171; *c* idem ib. p. 304, 176; *d* idem ib. p. 304, 169; *e* idem ib. p. 304, 172; *f* idem ib. p. 304, 168; *g* idem ib. p. 304, 166; omnes praeterea idem ib. p. 257.

b FCCV·FM p. 257, ·FCCV·FM p. 304.

Pleraque ex his sigillis etiam Romae et in Gallia vel in limite Germanico reperta sunt, *a* Romae sic descriptum VƆƆꟻ⅃ (XV 2587*d*), in Germania sic LFCCV| vel LFCCVI| (XIII 10002, 17 *c g*), *b* sic tam Romae quam in Gallia et Germania LFCCVFM (XV 2589; XIII 10002, 17 *a h*), *c* sic Romae LFCCVFƧ (XV 2594*b*, LFCCVFS Romae et Ostiae), *e* Romae plane item atque in Hispania (XV 2602), Lugduni sic CFSCVFM (XIII 10002, 18*a*).

a—c: *L. F... C(rescentis)* (collatis sigillis XV 2587*a b*), *Cuf(iense)* legit Dressel.

---

42 *Estrella de la Torrontera,* a sinistra Baetis inter *Posadas* et *Palma del Rio,* 1 chil. supra *La Dehesilla.*

M · ƆꟻƆ⅃

Clark Maxwell p. 304, 165 cf. p. 257.

---

43 *a Peña de la Sal.*
b Alcolea.
c d Guadajoz (cf. n. 96).

a	MFD····
b	MFDLA
c	AƎDƎꟽ
d	··MMF·D

a b d Clark Maxwell p. 301, 66; p. 299, 6; p. 303, 133. — *c* delineavit Bonsor p. 847.

c sigillum idem esse atque *b* sed inversum vidit Dressel (litteras Graecas esse et significari *Medea* putaverat Bonsor).

---

44 *Hoyos de S. Sebastian.*

F⊕F

Clark Maxwell p. 302, 89; Bonsor p. 849.

Idem ut videtur sigillum XV 2848.

---

45 *Peñaflor.* ·IIFFIILV·· Clark Maxwell p. 304, 155.

Romae complura amphorarum sigilla sic excepit Dressel III FF·II LVP vel III EF II LVP (XV 2828).

424 45a *La Reina.* ···ᴀᴠ·FER Clark Maxwell p. 305, 198, cf. p. 250.

46 *El Acebuchal,* a sinistra Baetis, e regione fere *Lora del Rio* oppidi.

L · ᴛL · · · ·

Clark Maxwell p. 271 cf. p. 303, 144.
L·EL p. 303.

47 *Peña de la Sal.* NFOI Clark Maxwell p. 302, 91.

48 *Juan Barba* (cf. n. 11). IIIFPBEO Clark Maxwell p. 305, 197.
Cf. ad sigilla infra edita n. 95.

49 *a b d* (2 ex.), item ut videtur *c*: *Peña de la Sal.*

a QFR MED
b · FRRIV
c QFRSTSIP
d QFRS+SS:

a Clark Maxwell p. 303, 128. — *b* idem ib. p. 301, 51. — *c* Bonsor p. 845. — *d* Clark Maxwell p. 302, 109.

a saepius (XV 2869 *a*), *b* semel ut videtur (XV 2869 *b* QFRRIV) in urbe descripta, *c* tam in urbe quam in Gallia et Germania (XV 2869 *d*; XIII 10010, 225, sic: QFRSTSIP). In urbe praeterea repertum hoc sigillum QFRSALS (XV 2869 *c*).

Tribus primis litteris Q. Fulvii Rustici nomen significari putat Bonsor, cuius nepoti Q. Fulvio Charisiano eo ipso loco ubi hae amphorae prodierunt, *Peña de la Sal*, i. e. Arvae, positus est titulus C. II 1064. Eiusdem ut videtur Charisiani nomen in amphora montis Testacei urbis Romae pictum legit Dressel C. XV 3876 sic: *Fulviorum II Charisianorum et Rogati.*

Praeterea eo ipso loco signaculum ad signandas amphoras destinatum repperit Bonsor, in quo inerant litterae QFRRIV (cf. supra p. 159).

In sigillo *a* videtur mentio fieri figlinarum Medianensium, in sigillo *b* Rivensium (?), cf. supra ad 424, 4. 5.

50 *Huerta de Belen*, a dextra Baetis, inter *Posadas* et *Peñaflor*, et quidem inter viam quae nunc est a statione viae ferreae *Palma* oppidi ad *Ecija*, et pontem fluvii *Retortillo.*

FORTVNATM

Clark Maxwell p. 304, 146 cf. p. 256.

51 Arvae *(Peña de la Sal).* Q·FVL N *vel* NIC · · · Bonsor p. 845.
Cf. XV 2897: Q·FVL·NIC.

424 52 *Peña de la Sal.* L·G·G Clark Maxwell p. 303, 127.

---

53 *Peña de la Sal.*

GGR

Clark Maxwell p. 301, 62. Idem fortasse sigillum in Helvetiis (XIII 10002, 238: G·G·R) et in Gallia Narbonensi (XII 5683, 115: G·G·P vel R).

---

54 *Peña de la Sal.*

GRATI

Clark Maxwell p. 300, 42.

Cf. XV 3464: CRATI vel GRATI; VII 1331, 52 (Eburaci): GRATIA.

---

55 *Villar de Brenes,* inter *Cantillana* et *Alcalá,* trans ostium rivi *Bodegon.*

HERMES

Clark Maxwell p. 305, 199 cf. p. 290.

Idem sigillum semel visum Romae (XV 2913*b*; cf. XIII 10000, 253).

---

56 *Villar de Brenes.*

IS HERMEI ··

Clark Maxwell p. 305, 200 cf. p. 290.

Idem sigillum Romae (XV 2955: HSHERMF).

---

57 prope *Elche, en la Alcudia.*

HEROƱ

Descripsi ex ectypo, quod misit Dodgson mense Jul. 1900.

---

58 *Malpica,* ad Singilim fl., 7 chil. a *Palma*, 10—11 chil. a Baete.

	p. 304/5:	*p. 259:*
a	C · I · A	C · I · A
b	C · I · ALB	C · I · AL · B
c	C · I · AL · B	C · I · AL · B
d	ꓭ⅃AII · Ↄ	ꓭ⅃AIIↃ
e	G · I · A : B	G · I · A · B
f	C · I · A · FIA · · ·	C · I · A · FIA
g	C · I · AR · SA	C · I · AB · SA

Clark Maxwell p. 304—305, 179. 181. 178. 182. 183. 180. 177; cf. ib. p. 259.

Pleraque ex his sigillis (et multa similia) descripta sunt Romae, *a* C. XV 2917, *b* ib. 2921*a*, *e* ib. 2921*i*, *g* ib. 2921*n*, nonnulla in Gallia et Germania (C·I·ALB, CIAL·B·, GIALB) XIII 10002, 257*c e m*), similia (CIAL, C·I·AL·B, CIA////B) etiam in Gallia Narbonensi (XII 5683, 127).

424 59 *Malpica.*

a Q·I·A

b QIA

Clark Maxwell p. 259 et p. 305, 185. 187.

b QIV p. 305, minus recte ut videtur.

Eadem sigilla Romae reperta (XV 2919*b*, 2920*a*), *b* etiam in Gallia (XII 5683, 128).

---

60 *Malpica.*

ƧƎΛI-O

Clark Maxwell p. 259. 305, 186.

Idem ut videtur sigillum Romae XV 2919*k* (ƧƎΛI-O), similia ibidem XV 2919 seq. (QIAFS).

---

61 *Peñaflor.*

CIB

Clark Maxwell p. 303, 120.

Idem sigillum etiam Romae (XV 2923) sic descriptum C·I·B, C·I/B, CI/B, in Gallia (XII 5683, 130: CIB), in Britannia (VII 1331, 55).

---

62 *Malpica* (*a* 2 ex.).

a Q·I·C·SEG

b Q·I·G·SEG

Clark Maxwell p. 305, 188. 189 cf. p. 259.

a idem sigillum in Gallia et Germania (XIII 10002, 258, semel in fine lectum SEGS).

---

63 *Peña de la Sal.*

··MIM

Clark Maxwell p. 302, 94.

MIM sigillum amphorarum etiam Romae, in Gallia, in Germania (XV 2933*c*. XII 5683, 136. XIII 10002, 263).

---

64 *Malpica.*

p. 259:	*p. 305:*
QIMEИ	QIMEN

Clark Maxwell p. 259. 305, 190.

Idem sine dubio sigillum in urbe Roma (XV 2934*k*: QIMFN) et in Britannia (VII 1337, 56: Q·I·MEN).

---

65 in ruderibus sitis ad *Guadiato* rivum, prope locum ubi influit in Baetim, inter *Almodovar* et *Posadas*, *Almodovar* versus (6 ex.: p. 253; 4 ex.: p. 304).

C·IVL BAR

Clark Maxwell p. 253 et p. 304, 161.

Sic p. 253; IVLI (pro IVL) p. 304. — /C·IVL·PAR est in amphora urbana XV 3474.

---

424 66 *Real Tesoro* (a *Mejia* 2 chil. meridiem versus, in ripa dextra rivi *Corbonés*).

LIC····

Bonsor p. 848.

Bonsor confert XV 2595: F·ALB·LIC.

---

67 *Peña de la Sal.* C·M··· Clark Maxwell p. 301, 75.

---

68 *La Corregidora.*

PM··

Clark Maxwell p. 304, 175 cf. p. 257.

---

69 *Hoyo de San Sebastián* (cf. n. 22).

MMC·SAE

Bonsor p. 849.

Cf. sigillum eodem loco repertum (supra n. 22): M·C·S.

In amphoris urbanis XV 2998*a* est MMC·S·AP (vel AB).

---

70 *Las Huertas del Rio* (cf. n. 37).

IIIIMMI·RIV

Clark Maxwell p. 303, 139 cf. p. 268.

Fortasse *quattuor M[e]mmi(orum), Riv(ense);* cf. supra n. 5.

---

71 *Hoyo de San Sebastian* (Alcoleae vidit Maxwell).

MMSCVR

Bonsor p. 849; Clark Maxwell p. 303, 126 cf. p. 280.

MMSCV Clark M. — In amphoris urbanis XV 2998*b* est MMCSVR.

---

72 *Mejia.*

LMVE

Clark Maxwell p. 302, 98 cf. p. 281; Bonsor p. 848.

Eandem videtur Bonsor invenisse loco dicto *Real Tesoro,* 2 chil. a *Mejia.* Idem sigillum Romae et in Gallia, (XV 3017, XII 5683, 177, XIII 10002, 333).

424 73 *Archena,* in thermis.

MEN·LAEL

Descripsi ex ectypo quod misit Dodgson a. 1900.

---

74 *Peña de la Sal,* 2 ex. — N··· — Clark Maxwell p. 300, 21.

---

75 *Peña de la Sal.* — CN·· — Clark Maxwell p. 302, 92.

75ª *Peña de la Sal.* — NI[palma]··· — Clark Maxwell p. 300, 45.

---

76 *Peñaflor.* — NII — Clark Maxwell p. 304, 157.

---

77 *Peña de la Sal* (*a* 4 ex. ut videtur).

a N$\overline{\text{II}}$
b NIII
c $\overline{\text{III}}$И

a Clark Maxwell p. 300, 29. 34. 43. — *b* idem p. 302, 106. — *c* idem p. 300, 18, signum dubitationis adiciens.

Romae tam IIIN quam IIIИ lectum est in amphoris (XV 3034).

---

78 *Villar de Brenes* (cf. n. 55). — N·IR·III — Clark Maxwell p. 305, 201.

---

79 *Peñaflor.* — CNAC — Clark Maxwell p. 303, 118.
Cf. XV 3047*c*: GNAC.

---

80 *a d—m Peña de la Sal* (sigillum *a* sexies ut videtur repertum, *l* ter ut videtur vidit Clark Maxwell); *b Hoyos de S. Sebastian,* septies, *c* Alcoleae, fortasse *Hoyos de S. Sebastian* rep.

a b c PNN
d P·NN
e P·N·N
f ·P·N·N·
g PNN[palma]
h PNNAR[palma]
i PNNF
k ··NNSE
l PNNSI
m ·NNSIS
n PNNSIS

a Clark Maxwell p. 300, 28. 40. 301, 56. — *b* idem p. 302, 81; Bonsor p. 849. — *c* Clark Maxwell p. 303, 124 cf. p. 280. — *d* idem p. 300, 41. — *e* p. 301, 52. — *f* p. 301, 59. — *g* p. 302, 107. — *h* Clark Maxwell p. 301, 53; Bonsor p. 846. — *i* Clark Maxwell p. 302, 82; Bonsor p. 849. — *k* Clark Maxwell p. 301, 64, de priore N dubitans. — *l* idem p. 300, 27. 302, 108. — *m* idem p. 302, 104. — *n* Bonsor p. 847 delineavit. — Praeterea huc pertinent fragmenta item *Peña de la Sal* reperta: PN····, NN, ····SIS (Clark Maxwell p. 300, 22; p. 300, 20; p. 301, 47).

a sigillum iam antea in Baetica inventum erat (C. 6254, 28).

Eadem sigilla sic Romae descripsit Dressel:

PNN (XV 3041 *k*)
P·NN (XV 3041 d)
P·N·N (XV 3041 *b*)
PNN (XV 3041 *i*)
PNNAR (XV 3041 *p*)
PNF (XV 3041 *s*)
PNNS // (XV 3041 *x*)
PNNSIS (XV 3041 *y*);

pars in Gallia quoque et Germania prodiit (XIII 10002, 362); in amphora musei Bonnensis praeter sigillum PNN picta quaedam sunt, in quibus Hispalis oppidi nomen agnovit Dressel (XIII 10004, 1).

80ª *Lora la Vieja* (*despoblado*, 5 chil. a *Lora del Rio* inter merid. et occid. versus).

ORFS

Clark Maxwell p. 303, 114 cf. p. 271.

Ad F litteram signum dubitationis adscripsit editor altero loco (p. 303).

---

81 *Peña de la Sal*, 14 ex.

LPAEOA

Clark Maxwell p. 300, 14. 15. 25. 26. Memorat Bonsor p. 846.

Idem sigillum aliquoties repertum in urbe Roma, XV 3061, item in Gallia XIII 10002, 380.

---

82 *Peña de la Sal.* M·P·F Clark Maxwell p. 300, 36.

Idem sigillum XV 3070: MPF.

---

83 *Peña de la Sal.* M·PPM? Clark Maxwell p. 301, 49.

---

84 *Peña de la Sal* (*b* in ipsa amphora, non in ansa; *a* 3 ex.).

a PERSEI
b PERSEV

Clark Maxwell p. 301, 55. Memorat Bonsor p. 846.

a aliquoties descriptum in urbe Roma, XV 2868. 2940 *d* (Dressel legit plerumque PFRSFI sed Bruzza semel PERSEI).

424 85 *Hoyos de S. Sebastian.*

Maxwell:	*Bonsor:*
· · · PHIII	· · · · PHILO

Clark Maxwell p. 302, 87; Bonsor p. 849.

---

86 a dextra Baetis, inter *Posadas* et *Peñaflor*, 4 chil. a praedio Antonii Serrano (cf. n. 30*b*) paullo supra stationem viae ferreae *Hornachuelos*, prope rivum *Moratalla* inter rudera virgultis tecta.

PHOEBI

Clark Maxwell p. 304, 158 cf. p. 255.

---

87 ad Baetim rep.

PROCVLINI

Bonsor p. 846.

Idem sigillum XII 5683, 230.

---

88 *Alcolea,* fortasse rep. *Hoyos de S. Sebastian.*

L·Q·

Clark Maxwell p. 303, 123 cf. p. 280.

---

89 *Villar*, 1 chil. super *Alcolea.*

L·Q·R

Bonsor delineavit p. 847 cf. p. 853.

Idem sigillum saepius rep. in urbe XV 3108, semel in Germania XIII 10002, 413.

---

90 *Villar.* L·Q·S Bonsor p. 853.

Idem sigillum saepius rep. in urbe et in Gallia Germaniaque (XV 3109. XII 5683, 336. XIII 10002, 414).

---

91 *Hoyos de S. Sebastian.*

QVA · · · ·

Clark Maxwell p. 302, 88; Bonsor p. 849.

---

92 *La Maiena.*

RAAN

Clark Maxwell p. 303, 141 cf. p. 268, de lectione dubitans.

Fortasse sigillum XV 3132 RFI·AITAE non recte exceptum.

424 93 ad Baetim rep. MƧb Bonsor p. 847.
Cf. XV 3155*d*: ЬSM.

---

94 *Guadajoz.*

qƧɯ

Clark Maxwell p. 303, 134.
Cf. XV 3155*c*: qƧɯ, quod Dresselio est MSP, collatis sigillis XV 3155*a* seq.

---

95 *Juan Barba* (cf. supra n. 11).

	Maxwell:	*Bonsor:*
a	/ SPBOEQ	LSPBOEQ
b	LSP·RO	LSP·BO

Clark Maxwell p. 305 n. 193. 192 cf. p. 282; Bonsor p. 852.
Eadem sigilla in urbe (XV 3152), in Gallia (XII 5683, 261).
Conferenda sunt sigilla eodem loco reperta supra n. 11. 48, in quorum altero videtur fuisse BOVEQ, in altero traditur BEO, sed fortasse fuit BEQ.

---

96 *Guadajoz,* ad sinistram Baetis inter *Peña de la Sal* et Alcoleam.

IISER

Clark Maxwell p. 299, 1 cf. p. 282.
Idem sigillum Romae in monte Testaceo XV 3179.

---

97 ad Baetim rep. \MVOƆIƧ Bonsor p. 847 delineavit.

---

98 *Peña de la Sal.* G·ST Clark Maxwell p. 302, 111.

---

99 *Peña de la Sal.*

L · STA

Clark Maxwell p. 301, 54.
Idem ut videtur sigillum XV 3531 (L·STA) et XII 5683, 285 (L·STA).

---

100 *Peña de la Sal.*

a STAcc
b SLACCI

Clark Maxwell p. 302, 102. 105.

---

101 ad Baetim rep.

C·STLACC

Bonsor p. 847.
Cf. XV 3195 (C·STLACC vel STLACC//).

424 102 *Peña de la Sal.* SLAEON Clark Maxwell p. 300, 16.

---

103 *Peña de la Sal.*

a ST·P
b ST·PE

a Clark Maxwell p. 302, 112, aliquid incertum esse significans; *b* p. 301, 65. Cf. XV 3190: ST·PR.

103ª *Peñaflor.* O·T·V Clark Maxwell p. 303, 117.

---

104 *Peñaflor.* TREPII Clark Maxwell p. 304, 156.

---

105 a dextra Baetis, inter *Posadas* et *Peñaflor,* in praedio Antonii Serrano.

CVC···

Clark Maxwell p. 304, 159 cf. p. 255.
Cf. XV 3212: C◆VCV.

---

106 *Villar de Brenes* (cf. n. 55).

QVCVIR

Clark Maxwell p. 305, 203 cf. p. 290.
Idem ansae sigillum iam antea ex hac ipsa regione prodierat, C. II 4968, 1. Idem praeterea in urbe (C. XV 3213) et in Gallia (XII 5683, 310).

---

107 *Lora la Vieja*, 5 chil. a *Lora del Rio.*

L·V·TROPHIM

Clark Maxwell p. 271. 303, 113.
Idem sigillum Romae et in Gallia, cf. XV 3228, XII 5683, 305, XIII 10002, 521 (in nonnullis exemplis est *L. Val.* vel *Valer. Trophimi*).

---

108 *Villar de Brenes.*

VIRAV

Clark Maxwell p. 305, 202.
Cf. XV 2629 VIR·A·V, VIRAV.

---

109 *Peña de la Sal.*

a III
b III
c ···III

Clark Maxwell p. 300, 30; p. 300, 19; p. 300, 35.

424 110 *Juan Barba* (locum non indicat Bonsor).

Clark Maxwell:	*Bonsor:*
LERPↃ	IERPↃ

Clark Maxwell p. 305, 196. Eandem ut videtur delineavit Bonsor p. 847.

110[a] *Peñaflor.* -ƎIA Clark Maxwell p. 303, 121.

---

111 *Peña de la Sal.* 2 ex. ··DED···? Clark Maxwell p. 303, 131.

---

112 *Peña de la Sal.* ·DL··· Clark Maxwell p. 301, 46.

---

113 *Peña de la Sal.* ····IE····· Clark Maxwell p. 301, 72.

---

114 *Peña de la Sal.* ···OA Clark Maxwell p. 300, 13.

---

115 *La Corregidora.*

··OC
··Λ

Clark Maxwell p. 304, 173 cf. p. 257.

115[a] *Peña de la Sal.* OE····· Clark Maxwell p. 303, 132·

115[b] *Peñaflor.* OFC· Clark Maxwell p. 303, 116.

115[c] *Huerta de Belen.*

···RAT∪T

Clark Maxwell p. 304, 152 cf. p. 256.

---

116 *Villaseca.* ···ЬC··· Clark Maxwell p. 304, 163.

---

117 *Peña de la Sal.* ···TIT Clark Maxwell p. 301, 67.

---

118 *Villaseca.* T···VA? Clark Maxwell p. 304, 162.

---

119 *Peña de la Sal.* ЄYЄΛ Clark Maxwell p. 300, 33.

424 120 *Peña de la Sal,* in amphora scariphatum aute cocturam.

X

Clark Maxwell p. 301, 78.

---

121. 122 *Peña de la Sal,* in amphoris scariphatum post cocturam.

120 II 121 X

Clark Maxwell p. 301, 76. 77.

Lucernae p. 665. 1012. 1055*; Eph. 8 p. 487.

n. 6250, 30. Hanc ut videtur Tarracone in museo vidit et sic descripsit P. Paris (*bull. des antiquaires de France* 1897 p. 388): C·MEVIO.

n. 6250, 36. Sic excepit P. Paris l. c.: MMIRI.

n. 6256, 52. Hispali in museo vidit Paris et sic excepit inscriptionem marginis (*bull. des antiquaires de France* 1897 p. 388):

ꟻ·Ɔ·X·Ɔ:I·IƆI

---

425 1 Asturicae [Matriti in museo].

AGIVS
F
larva comica

Revista de archivos V 1901 p. 419.
V. 1 scr. AGILIS. Cf. C. XV 6280.

---

2 in regione meridionali Lusitaniae *(Algarve)* [Olisipone, possidet Teixeira de Aragão].

ALEXAN

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* V p. 142.

---

3 Emeritae [possidet Ant. Rodriguez de Morales].

ANTF

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 46.
Cf. C. XV 6297.

---

4 *do Algarve* [Olisipone, ibi ubi n. 2].

B
o

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* V p. 143.

425 5 Emporiis [Tarracone mus.].

COMVNIS

P. Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 388.

---

6 *Villafranca de los Barros* [*Almendralejo* apud Marchionem de Monsalud].

G *arbor* ES

Descripsi ex ectypo quod misit Marchio de Monsalud; idem edidit *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 419.

---

7 *Villafranca de los Barros* [*Almendralejo* apud Marchionem de Monsalud].

L

Descripsi ex ectypo, quod misit Marchio de Monsalud; idem ed. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 419.

---

8 *do Algarve* [*Olisipone*, ibi ubi n. 2].

EX OΓ
LVCλN

J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* V p. 143.

---

9 *Palma* [*chez M. Planas* (Planes)].

C·OPPI·RES

Cagnat *bull. des antiquaires de France* 1892 p. 150 n. 10, cui dedit A. Engel.

---

10 Emeritae [servat Antonius Rodriguez de Morales].

C·OPPI·RES
MAGI·S·FEC

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 46.

C. Oppi(i) Res(tituti) in multis milibus lucernarum, C. XV 6593, X 8053, 157, VIII 22644, 248, cet.; versus secundus hic primum prodiit; est: *Magi(us?) s(ervus) fec(it).* Similiter ad notum sigillum *L. Fabric. Masc.* in lucerna urbana C. XV 6250 additum *Maximus fecit.*

---

11 *Villafranca de los Barros* [*Almendralejo* apud Marchionem de Monsalud].

M P C R

Descripsi ex ectypo quod misit Marchio de Monsalud; idem edid. *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 419.

Idem lucernae sigillum C. 6256, 39 (fortasse idem nomen C. 6256, 56).

---

425 12 *Murcia* [apud Angelum Guirao].

SVCCESSI

Engel *Revue arch.* ser. III t. 29, 1896 p. 220.

Cf. XV 6697.

---

13 *Monteagudo* (leuga una a *Murcia* sept. versus) [emit A. Engel].

H itt. extans

intra soleam TP

Victoria palmam et coronam tenens

Engel *Revue arch.* ser. III t. 29, 1896 p. 217.

Vascula.

Vasculorum inscriptiones, quales magno numero iam editae sunt huius Corp. p. 666—684, aliae in supplemento p. 1014—1023, item p. 1055, aliae denique in huius Eph. vol. 8 p. 488, etiam his ultimis annis non paucae prodierunt, omnino similes illarum vel etiam eaedem, nec diversae ab iis quae in aliis regionibus, in Italia potissimum Romae et Arretii, reperiri solent. Perexiguae autem utilitatis visum est duobus tribusve illis supplementis novum addere, quod paene totum ex repetitionibus constaret. Sane opus est, ut tam novae quam dudum notae coniungantur et componantur cum similibus inscriptionibus Italicis reliquarumque provinciarum, sed hoc non est huius loci. Id tantum e re visum est, indicare quibus potissimum locis Hispaniae inscriptiones huius generis his ultimis annis repertae sint et ubi editae extent. Sunt autem loci hi:

Alcacer do Sal (cf. J. Leite de Vasconcellos *o Archeologo Português* IV p. 108 seq.), *Villafranca de los Barros* (Monsalud *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 48 seq.), *Alcalá de Henares* (Monsalud *bol.* XXXIV 1899 p. 57 seq.), *Palma de Mallorca* (cf. Cagnat *bull. des antiquaires de France* 1892 p. 150), Tarraco (P. Paris *bull. des antiquaires* 1897 p. 379 seq.), Emporiae (R. Font *Epigrafia Ampuritana: Revista de la Asociación artistico-arqueológica Barcelonesa* II 1898 p. 649 seq.); praeterea Italicae reperta a se descripta misit Arthurus Engel, Bilbili *(Calatayud)* reperta Dodgson.

Scariphata in vasculis.

Non recepimus nisi potiora.

426 1 *Villafranca de los Barros*, in fundo patellae scariphatum [*Almendralejo* apud Marchionem de Monsalud].

D NIISI

Marchio de Monsalud *bol. de la Acad.* XXXIV 1899 p. 420.

426 2 *Los Antigots de S^a Clara, Menorca*, in fragmento ollae scariphatum.

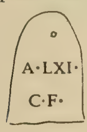
PVBLIVS

Francisens Camps Mercadal *Revista de Menorca* 1896 (Nov. Dec.) p. 207.

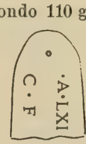
Cretacea varia.

427 1 pondera (argillacea puto, quamquam id non traditur; cf. Eph. 8 n. 255), rep. una cum n. 263.

pondo 330 gr.

pondo 110 gr.

P. Josephus Brenha misit una cum inscriptione quam supra dedimus n. 263. Vide quae adnotavimus ad n. 263.

---

427 2 Bilbili *(Calatayud)* apud Carolum Raym. de Viu *(calle de la Paciencia)*, pondera (?) argillacea.

a	*b*	*c*	*d*	*e*	*f*
M	MD	PΔ	T	·X	L

Descripsit Dodgson.

---

3 in capite tauri fictili, alto cm. 15, lato cm. 9, inter cornua, scariphatum ante cocturam litteris satis alte impressis. [Tarracone mus.]

IN

P. Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 387.

Ad cultum Mithriacum spectare probabiliter putat editor; *In(victo)* legit. Jullian l. c.

Massae plumbi p. 1001; Eph. ep. 8 p. 480.

ad n. 6247, 3. Exemplum Carthagine in museo societatis oeconomicae adservatum edidit Engel *Revue arch.* ser. III t. 29, 1896 p. 210.

ad n. 6247, 4. Exemplum Murciae apud Angelum Guirao adservatum edidit Engel l. c. p. 220.

n. 6247, 6. Hoc ipsum plumbi sigillum videtur vidisse Engel, sed edidit sic l. c. p. 210: P·NON·AE·T·F·NVC.

ad Eph. 8 n. 254, 1. Edidit Engel l. c. p. 210 sic: L·AETILI·FIERM.

428 1—3 Carthagine nova [Murciae apud Angelum Guirao].

1 C·VTI·C·F·MENEN

2 C·PONTICIENI·M·F

	a	*b*
3	P·TVRVILI·M·F	MAI delphinus

Engel *Revue arch.* ser. III t. 29, 1896 p. 220.

3 fortasse non diversa est massa edita Eph. 8 n. 254, 2, in qua primus editor legerat P·TVRLLI LABEONI, et cycnum sibi videre visus erat, non delphinum.

---

4 lamina plumbea, longa cm. 7, lata cm. 15 [Tarracone in museo (inv. n. 128)].

T CALLONIOVINT

Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 379.

---

5 lamina similis eius quae praecedit, sed fracta [Tarracone in museo (inv. n. 2359)].

VIIΓI

Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 379.

Vascula vitrea p. 1003.

n. 6251, 2. Repertum essse anno 1885 Arvae *(Peña de la Sal)* una cum simili vasculo, in quo scriptum \VG (in utroque autem vasculo supra inscriptionem cerni palmas duas, infra unam), praeterea tertium vasculum eadem inscriptione inscriptum prodiisse prope Pacem *(Beja)* Lusitaniae, narrat Bonsor *Revista de archivos* 1899 p. 426 (de tertio vasculo provocans ad epistulam Henrici Thys).

Tessera plumbea.

429 1 tessera plumbea rotunda. *Peña de la Sal* rep. mense Oct. 1895.

M F A
equus
gradiens

Bonsor *Revista de archivos* 1899 p. 426.

Est *m(unicipii) F(lavii) A(rvensis)*. Cf. supra p. 74.

Signacula aerea p. 686. 1023.

n. 4975, 3. Exhibet liber *Voyage fait en Espagne en 1777 et 1778* (cf. ad Saguntinas p. 139) p. 128, sicut refert Michon *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 151.

n. 6259, 2. Descripsit etiam Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 387. Legendum esse *Usuleni m(anu)* coniecit Jullian l. c.
n. 6259, 11. Engel Revue *arch.* ser. III t. 29, 1896 p. 223.

429 2 rep. ut videtur in aliqua ex fodinis Baeticae [Matriti in museo, ex collectione Recaredi Garay donata a filiis eius], signaculum vix plumbeum *(sello romano de plomo),* ut traditur, sed potius aeneum.

L·T·CELERI
FAVENTINI

J. R. M(elida) *Revista de archivos* V 1901 p. 417.

---

3 signaculum aeneum rotundum manubrio (anulo) praeditum.

Descripsi ex ectypo quod misit Uña. Dodgson communicavit a. 1897. *Luc. Pomp. Front.*

Reliqua supellex aenea p. 662. 1002.

430 1 in manubrio vasis aenei in fodinis *Bintron (prov. de Huelva)* rep. Iam in museo Britannico.

COCCEIORVM

S. R. Pattison *Archaeologia* vol. XLIII (1871) p. 558 cum tab.; Cecil Smith *Classical Review* III 1889 p. 140.

Sic utraque editio; ex tabula priori editioni adnexa apparet praeter hanc inscriptionem alteram fuisse, quae (certe in tabula) legi non potest.

---

2 [= C. 4966, 7] Tarracone [mus.], manubrium caccabi aenei, formatum duobus capitibus delphinorum.

OPPO

P. Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 378. Minus bene ut videtur descripta est C. l. c.

---

3 [Matriti in museo n. 9837. 9838 *(ancienne collection du marquis de Salamanque)*].

N'REB//CORES
N'REB//C//RES

Paris *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 379.

Manubria esse caccaborum aeneorum, et legendum N·REBEL·CRES, ut C. I. L. XV 7082, animadvertit Dressel.

---

4 *Sotiel-Coronado* prope *Huelva*, in aerifodinis rep. a. 1898, situla aenea alta m. 0.30, diametri maximi m. 0.33, lata supra 0.285, infra 0.165, pondo 3367 gr., quam servabat Sevillae Antonius Gonzalez y Garcia de Meneses. In eius situlae margine intus scriptum litteris punctim incisis, altis m. 0.019:

L·VIBI·AMARANTI·P·XII S

Arthurus Engel et mihi misit a se descriptam et Villefossio, qui edidit *bull. des antiquaires de France* 1899 p. 151 (inde pendet *Bull. critique* 1899 p. 140).

L. Vibi Amaranti, p(ondo) XII s(emis). — Pondus situlae perhibetur esse gramm. 3367, id est aliquanto minus libris duodecim et dimidia Romanis.

Supellex argentea.

431 in manubriis duorum caccaborum argenteorum, quos repertos esse prope Segoviam ad ecclesiam S. M. *de Fiermas* ait is qui possidet [Parisiis apud Stanisl. Baron antiquarium].

a

CN·CARVICI

b

IIII////////VꓕV//·IꓤVW·//
CN·CARVICI

Villefosse *bull. des antiquaires de France* 1897 p. 367.

b alterum nomen videtur fuisse . . *Mari [N]ata[lis]*.

Anuli et gemmae p. 687. 1025.

432 1 Emporiis, anulus aureus, litteris punctim scriptis.

FEL
IX

Raymundus Font misit.

---

2 Emeritae, anulus aureus.

OCEOLI

Ad ectypum exhibitum a P. M. Plano, quod ectypum nobis quoque missum est, edidit Fita *bol. de la Acad.* XXXIII 1898 p. 352.

---

3 ad unum ex rivis qui influunt in fluvium *Sil (prov. de Orense)* rep. anulus aureus.

P*l*

\G

Gabr. Puig y Larraz *bol. de la Acad.* XXXI 1897 p. 421 imaginem.

4324 *Azuaga* (C. II p. 889), iaspis rubra, quam servat medicus oppidi.

V P F M | avis, fort. aqui-la | FFLL $\overline{VI}$

Descripsi ex ectypo, quod misit Arthurus Engel m. Dec. a. 1899. Edidit Engel *Revue des études anciennes* II 1900 p. 70; *Bol. de la Acad.* XXXVI 1900 p. 164.

FFll. fortasse significat *Flaviorum.* Deinde videtur esse numerus *VI.* De *l(egato) l(egionis) VI v(ictricis) p(iae) f(elicis)* cogitavit editor *Bol.* l. c.

---

5 *Carrion de los Condes* (prope Pallantiam ut videtur), gemma rubra.

V spi. F

C cae ? F

Dodgson misit ectypum a. 1898.

Extra ordinem addimus hoc:

ad C. n. 1197 (Hispali). Tituli versum ultimum fuisse mutilum, et inde a v. 4 legendum esse *Pius Aug. n. verna dispensator [frumen]t(i) mancip(alis)*, coniecit M. Rostowzew, *Geschichte der Staatspacht in der roemischen Kaiserzeit* (Lipsiae 1903, ex Philologi suppl. vol. IX) p. 429. (Alius Augusti servus dispensator frumenti mancipalis reperitur in titulo urbano C. VI 8853, promagister frumenti mancipalis provinciae Siciliae — provinciae mentio additur in solo 14195,9 —, eques Romanus, in titulis Ephesiis C. III 14195, 4 — 14195, 9). Non diversus autem, ut putat Rostowzew, Pius ille Augusti servus ab eo Pio cuius nomen pictum est anno p. Chr. 149 in amphoris montis Testacei C. XV 4174. 4175. Id si verum est, ut esse videtur, novum est testimonium (cf. supra p. 159) ex Baetica oriundas esse plerasque amphoras montis Testacei.

Fasciculus Ephemeridis epigraphicae quem edimus primus est quem Theodorus Mommsen non vidit prodeuntem; superiores omnes ab eo editos, plerosque etiam ab eo conscriptos esse sciunt qui rebus Romanis cognoscendis operam dant. Imaginem Ephemeridis epigraphicae, qua post absolutum Corpus inscriptionum Latinarum inscriptiones quotannis repertae aliquando edendae essent, iam tum Mommsenus animo sibi formaverat, cum primum mense Ian. 1847 Academiae Regiae Berolinensi exponeret quid de condendo Corpore inscriptionum Latinarum sentiret. Itaque cum a. 1871 Corporis ab ipso sociisque eius conditi aliqua volumina prodissent, aliud editioni proximum esset, vir propositorum tenax et omni cunctationi inimicus, ilico edidit Ephemeridis huius fasciculum primum, continentem supplementa ad Corporis inscriptionum Latinarum volumina primum alterum quartum. Nec tamen solis supplementis Corporis hanc Ephemeridem destinavit, sed locum in ea habere voluit commentationes, quibus gravioris argumenti inscriptiones atque inscriptionum ope res Romanae explicarentur. Hinc fluxerunt 'Observationes epigraphicae' Mommseni, praecipuum huius Ephemeridis ornamentum, quibus varias partes vitae antiquae Romanae, in his abditas multas et obscuras, viva luce illustravit, et commentarii illi uberrimi, quibus monumenta insignia recens reperta instruxit, e quibus nominavisse sufficiet legem coloniae Genetivae, legem metalli Vipascensis, tabulam Italicensem de sumptibus ludorum gladiatoriorum, acta ludorum saecularium. Qui commentarii mira celeritate conscripti, ne nova monumenta 'nuda et deformia' prodirent, tam multiplici doctrina referti sunt et ita res ad quas pertinent exhauserunt, ut posterioribus editoribus vix quicquam relictum esset quod adderent.

Volumina Ephemeridis epigraphicae per tria decennia Mommseni ingenio nobilitata non ultimum locum inter immortalia eius opera obtinebunt, quibus artem nostram fundavit. Nobis hereditatem relictam pro viribus tueri atque augere cordi erit consiliaque, quae summus magister in Ephemeride condenda edendaque secutus est, nos non deserturos esse spondemus.

O. HIRSCHFELD. H. DESSAU.

DE ANTIQUISSIMIS INSCRIPTIONUM SYLLOGIS.

Corpus inscriptionum Latinarum iam fere absolutum quicunque adit, ei in plerisque voluminibus viri illi saeculi quinti decimi occurrunt, qui quasi fundamenta operis illius numquam perituri iecerunt, primi inscriptionum syllogarum conditores, Cyriacus Marcanova Felicianus Ferrarinus Iucundus alii. De his viris eorumque vita et syllogarum singulis partibus singula volumina corporis lectorem edocent. Sed nunc tandem voluminibus illis absolutis tota quaestio recte solvi poterit, quid quisque eorum arti epigraphicae litterisque profuerit. Accedit quod notitia nostra de singulis syllogis inde ab anno 1873, quo tertium volumen corporis prodiit, novis codicum subsidiis repertis saepe aucta est. Cum autem ad contextum verborum inscriptionum recte constituendum necessaria sit de fide cuiusque auctoris certa cognitio, iam dudum viri illi, qui universo corpori praesunt, consilium inierunt, quasi summam omnium voluminum facere atque in unum conferre, quidquid de singulis syllogis et earum utilitate et compositione nunc dicendum est. Quem laborem ego pro viribus meis suscepi, quia primario illorum auctorum Cyriaco Anconitano iam antea operam dedi nec me fugit de studiis eius epigraphicis recte iudicari non posse, nisi collatis semper auctoribus illis posterioribus.

Si quid autem in hac provincia praestiti, grato animo id acceptum referre debeo Theodoro Mommseno, qui mihi totius operis auctor fuit nec non opera et consilio me semper adiuvit, et Christiano Huelseno, cuius indefessa cura multos per annos Romae schedae codicum congestae sunt, et qui me artis epigraphicae Romanae satis ignarum aestate anni 1898 in Capitolio qua solet comitate et liberalitate his studiis initiavit neque umquam postea mihi interroganti defuit.

Atque ut hoc loco plenissime perspici possit, quot tituli nobis soli vel primi codicibus servati sint, disputationem meam ita instituo, ut plenas syllogas in tabularum formam redactas proponam, ita tamen ut antiquissimae quaeque plenissimae exhibeantur, ad quas suo loco adscriptum est, quid quisque auctorum posteriorum ex illis mutuatus sit. Ultimus, quem plenum dedi, auctor est Iucundus, qui mortuus est anno 1515. Singulis autem tabulis singula capita disputationis de auctoribus epigraphicis respondent, et quo facilius inveniri possit, quo loco disputationis de unaquaque inscriptione actum sit, index voluminibus corporis inscriptionum se applicans additus est.

I. DE SYLLOGIS SIGNORILIANA ET POGGIANA.

Primae inscriptionum syllogae nobis quidem servatae, quas Nicolaus Laurentius et Poggius instituerunt, cum in indice auctorum voluminis sexti corporis inscriptionum integrae propositae sint, de eis satis habui conspectum plenum dare (infra p. 246. 248), e quo apparet, quos quisque auctorum posteriorum titulos ex illis sumpserit, ita ut postea de singulis auctoribus disputans ad hunc conspectum lectorem remittere possim.

II. DE CYRIACO ANCONITANO, IOHANNE MARCANOVA, FELICE FELICIANO.

Primus qui post illos titulis describendis via ac ratione operam dedit, fuit Cyriacus Anconitanus, de cuius vita studiisque epigraphicis plenissime egit I. B. de Rossi Inscr. Christ. II 356 sq. Huius viri de condendo corpore inscriptionum optime meriti itinera resque gestas plenius enarrare huius loci non est nec fieri commode potest nisi editis simul commentariorum eius atque epistularum fragmentis omnibus, quae diligenter colligo. Hoc loco satis erit indicare, quaecunque series titulorum certo nomine ad eum referri possint. Qua in re non ordinem temporum vitae eius servavi, cum saepe difficile sit diiudicare, quid in quoque itinere descripserit, verum ordinem voluminum corporis inscriptionum secutus sum, nisi quod ab urbe Roma initium feci.

Ac primum quidem Cyriacus anno 1424, tum annis 1431—34 Romam pluries adiit. Iamdudum constat eum ad syllogam titulorum condendam primum priores illas syllogas adhibuisse. Titulos autem Signorilianos et Poggianos in schedas suas rettulisse contentus non erat, sed ipse his copiis optime instructus illos ad lapidem examinabat. Quo factum est, ut multi tituli apud eum pluries legantur. Quos in ordinem tabellarum ita redegi, ut primum ad syllogas illas eos Cyriaci locos adferrem, ubi aperte seriem quandam inscriptionum ex illis sumpserit, eos autem titulos, quos Cyriacum ipsum vidisse aut correxisse certis argumentis demonstrari potest, in Cyriaci tabulis repeterem.

Cyriaci syllogam urbanam ab eo ut alias partes commentariorum seorsum pervulgatam esse atque Florentiae[1]) et Mediolani ante a. 1461 exempla eiusdem adservata fuisse, docuit epistula Ludovici Gonzagae data Vincentio Scalonae publici iuris facta: *Giornale storico della letteratura italiana* XVI (1890) 159. Optime hac epistula, qua comes Mantuanus petit, ut sibi codex Cyriacanus ducis de Sforza continens epigrammata Romae descripta Mantuam mitteretur, quem ibi describendum curaret ut brevi ante codicem Florentinum, docemur, quanti principes illi ultimis Cyriaci diebus studia epigraphica fecerint et quomodo codices epigraphici nobis servati orti sint.

Ad nos autem cum Cyriaci sylloge urbana integra non pervenerit, e codicibus Cyriacanis, de quibus post corporis editores disseruit de Rossi Inscr. Christ. II 359, duos elegimus, e quibus totam syllogam quodam modo restitueremus, codices dico Parmensem 1191, olim Petri Vitalis, et Angelicanum 430, olim D 4. 18, quorum utrumque ipse denuo examinavi. Alii codices ut cod. Vat. Ottob. 2967, Marc. Lat. XIV 124 et Vatic. 6875 eis solum locis adnotati sunt, ubi titulos a Parmensi vel Angelicano praetermissos exhibent.

Codex Parmensis inde a folio 70' seriem titulorum fere 235 urbanorum continet, minime eam quidem inordinatam, in qua ordinem hunc invenimus.

Prima pars, usque ad n. 81 (v. infra p. 250), sunt tituli a Cyriaco ipso omnes exscripti, plerique urbani, interpositis tamen et peregrinis, quorum si non primus omnes vidit, tamen quos e Signorilio (31—39) vel e Poggio petivit, eos ad lapides ipse contulit, ut multis locis lemmata ab eo adscripta demonstrant, quorum satis habeo nonnulla, quae in Corpus inscriptionum recepta non sunt, attulisse.

ad 11 = VI 1199^{b}, notum Signorilianum, leguntur: *Hi versus sunt extra urbem duo milia passuum in ponte qui est super Anienem.*

ad 17 = XIV 3668 *haec sunt prope Tibur duo mil. passuum in sepulchro quodam in tribus tabulis marmoreis.*

ad 32 = VI 1033 notatum non est, hunc titulum a Cyriaco lectum esse teste Scalamontio Colucci *Ant. Pic.* XV p. LXXXIII.

ad 36 = VI 953, quem apud Signorilium longiorem invenerat, adnotavit „*Reliqua omnia diruta*".

in 45 = VI 1035 v. 4 lacunam post: *boarii huius* indicat verbis *Consumptae litterae.*

in 50 = VI 960 v. 6 Parmensis praebet: „*locus Trati*" *fractus lapis* „*Rus sit egestus*" *reliquum est sub terra.* Non recte igitur ad titulum notatum est, Cyriacum lectionem anonymi Einsidlensis '*tantum operibus*' adoptavisse, verum optime lacunam indicavit (cf. De Rossi Inscr. Christ. II 379).

ad 65 = VI 1718, quem poterat e Poggio sumere, adscripsit *iuxta Capitolium in ecclesia quadam parva, ignis absumpserat.*

Sequitur altera pars, n. 82—112, tituli e Poggio et Signorilio petiti servato plerumque ordine eorum, quibus interpositus est 84 = VI 16*, quem re vera a Cyriaco proficisci novus nunc testis probat codex Petri Donati f. 61.

[1]) De alio codice membranaceo, qui epigrammata ubique reperta continebat et anno certe 1464 in bibliotheca Cosmae de Medicis erat, adeas De Rossium Inscr. christ. II 377/8, qui item coniecit, pauca epigrammata perscripta in folio primo codicis Marc. Graec. 481 descripta esse e simili codice Cyriacano (fortasse Mediceo).

Tertia pars, n. 113—194, optimam seriem urbanam continet, quam ex ipsis Cyriaci commentariis petitam esse demonstrat codex Angelicanus, qui praemissis titulis Poggianis et Signorilianis f. 1—21 inde a f. 22′ eandem seriem exhibet eodem plerumque ordine, nisi quod aliorum locorum titulis Cyriacanis interpositis in duas partes divisa est, 4—77, 140—164.

Utrumque autem in hac parte e fonte communi, id est, Cyriaco hausisse, non alterum ex altero, optime demonstratur lemmatibus, quorum pleraque Parmensis accuratius dat, multa Angelicanus praetermisit, quaedam tamen solus servavit; conferas:

VI 13226 *iuxta forum Iudeorum* Parm. n. 114, *in domo in qua morabatur dominus Girisôtis iuxta forum Iudeorum* Ang.

VI 15801 *in domo apud forum Iudeorum* Parm. n. 132, *in domo in qua morabatur D. Girisôtis apud forum Iudeorum* Ang.

Idem sequitur e paucis titulis quos Angelicanus solus exhibet, velut Ang. n. 53 = VI 16959, quem praeterea soli exhibent Gammarus f. 179′ et cod. Ambros. A 55 inf. f. 3, Ang. n. 71 (f. 29′) titulus gemmae in nullo alio codice repertus[1]), Ang. n. 102 = VI 1**m* et Ang. n. 124 = VI 1**o*, quos vide tab. IX, Ang. n. 133 *Levitae coniunx* Inscr. Christ. I 371 n. 843 cf. II 423.

Neque igitur dubitabimus aliis locis hunc ex illo emendare velut ad VI 28639 habet Ang. n. 32 *in S. Laurentio extra muros*, Parm. n. 135 *ubi supra* (praec. *in basilica S. Petri*). At cum Parm. hoc loco omiserit titulum christianum Rossi II 383, quem solus Ang. n. 31 servavit, verisimile est, Ang. lemmata quoque rectius servavisse.

In universum tamen archetypum Cyriaci accuratius Parmensis exprimit, cum Angelicanus ab excerptore scriptus sit, cuius operam paucis locis adgnoscimus, velut ad titulum Dalmaticum n. 138 = III 1933 (cf. infra p. 261) adscripsit „*Kyriaci credo*“.

Quarta parte codicis Parmensis 200—222ᵃ (cf. infra p. 253) tituli Cyriaco proprii intermixta tamen serie Poggiana 202—213. 220 continentur.

Hic deficit series urbana, quam in fine codicis excipiunt 354—362 (infra p. 254), falsi scilicet tituli, quos a Cyriaco venire nullus sum dubius.

Praeter hos pauci solum tituli urbem ex aliis codicibus Cyriacani demonstrari possunt, quos infra pag. 254 composui.

Quando Cyriacus titulos suos Romae descripserit, in paucis accuratius indicare possumus, quorum exempla haec affero. Tit. VI 4**e* (cf. infra p. 255) sine dubio Cyriacanus, quamquam primus eum Marcanova Bern. n. 67 habet, descriptus est in domo cardinalis S. Marci trans Tiberim, qui fuit, ut me Huelsenus docuit, Guilelmus Philasterius, Cardinalis tituli S. Marci inde ab 1411, qui ecclesiam quoque S. Chrysogoni trans Tiberim administravit, ubi mortuus anno 1428 sepultus est (cf. Palatius Fast. Cardin. 2, 180). Hunc igitur titulum, quem cardinalem doctissimum ipsum lapidi incidendum curavisse Huelsenus putat, Cyriacus in domo eius excepit, cum primum Romae anno 1424 degeret, quocum optime

[1]) *In quadam corneola parva quae erat apud Raphael. Bossum* ΤЄΚΟΥ | CΑΜΟΥ | CЄΡΟΥЄ | ΙΛΙΑ, Τεχοῦσά μου Σερουειλία. (Ineditus mansit, usque ad Leblantium *750 inscriptions de pierres gravées (mém. de l'Acad. des inscr.* XXXVI, 1, 1898) n. 726, cui ex codice Angelicano enotaverat Descemet.

convenit, quod Scalamontius apud Coluccium *Antich. Pic.* XV p. LXXII expressis verbis testatur, eum iam tum coepisse epigrammata litteris commendare. Postea eundem frustra quaesivit Iucundus, qui codicis Ashburnhamensis n. 46 adscribit: *Non vidi neque Car*[lis] *S. Marci habitat trans Tiberim.*

Contra series codicis Angelicani quidem absolvi non potuit ante a. 1427. Hoc enim anno mortuus est Gentilis de Fabriano, pictor notissimus, cuius carmen sepulchrale descriptum in ecclesia S. Maria de Minerva Angelicanus bis dat n. 13 et 148[a], omisit Parmensis.

De studiis autem epigraphicis Cyriaci tantum scimus eum non solum ruinas ecclesiasque publicas atque urbem Romam perscrutatum esse, verum etiam aditum habuisse ad domos multorum nobilium Romanorum, e quibus ipse nominat cardinalem Nicaenum (de quo De Rossi Inscr. Christ. II 360), cardinalem Ursinum, qui fuit Iordanus Ursinus,[1] cardinalis tituli S. Martini in Montibus inde ab 1405, archiepiscopus Sabinensis inde ab 1431, mortuus 1439, archiepiscopum Beneventanum, qui fuit Astorgius Agnensis atque archiepiscopatum absens Romae 1436—1451 administravit (Palatius *fasti card.* 2, 282 Ciacconi Vit. Pont. 2 p. 1179). Horum nomina et tempora confirmant id, quod de Rossius Inscr. Christ. II 360 iam docuit, Cyriacum etiam post annos 1432—4, quibus plurimos titulos Romae collegerit, syllogam suam auxisse.

Hactenus codices Cyriaci, e quibus seriem non ita magnam titulorum, quos Romae Cyriacus descripsit, restituimus (cf. Henzen, *Monatsber. Berl. Akad.* 1866, 780). Quam ut augeamus, alii testes, qui titulos Cyriacanos nobis tradiderunt, adeundi sunt, auctores dico, qui ex eo pendent, quorum agmen ducit Ioannes Marcanova, de quo ultimus De Rossius Inscr. Christ. II 392 disputavit.

De codicis eius Bernensis, quem ipse denuo Goslariam missum examinavi, titulis urbanis C. I. L. VI p. XLII dicuntur haec: Compilatus est ex sylloge ea, ex qua Signoriliana desumpta est, et Poggiana et ex Cyriacanis. Et re vera titulos 237, quos codex Bernensis f. 1—81 continet, enumerare supervacaneum est, cum plurimi in tabellis syllogarum priorum redeant. Tituli quamquam sine certo ordine positi sunt atque multi compluries repetuntur, tamen sylloga eius non mera compilatio est, sed Marcanova id egit, ut e pluribus fontibus textum emendatum adscriptis interdum variis lectionibus daret, velut ad titulos Poggianos non unum exemplar adhibuit verum plura nobis ignota (Henzen l. a. 1866, 235). Exemplum propono VI 1319 (Pogg. 55) ad quem legitur: *Hic incipit L. Rolito, alii incipiunt C. Poblicio cetera vero similia sunt.* Simili modo titulos quosdam Cyriacanos non ex uno fonte dedit, sed ad hos quoque lectiones adscripsit, quae exemplis Cyriacanis nobis quidem notis desunt. Conferas titulum VI 13469 = Marc. B. n. 168 (errore 163 notatur in Corpore), ubi recte legitur: *T. Baebi C. F. Fab. Celeris,* margini autem adscriptum est: *at fabri*, quae falsa lectio in codicem Mutinensem recepta est; VI 9897 = Marc. B. n. 209, ubi v. 5 est *galvisia* cum Feliciano Ver. n. 120, in margine autem est vera lectio *calvisia* recepta in Mutinensem. Pari modo Marcanovam exempla Cyriacana inter se conferentem deprehendimus in titulis Bern. n. 161. 162 = Parm. 73. 71 (XIV 401. VI 24864),

---

[1]) Cf. Colucci *Ant. Pic.* XV p. LXXXIX *una cum Iordano Ursino venerandissimo Cardinale prospexit* (sc. tumulum apud Tibur).

quos primum inter se non divisos dat plane ut Felicianus Ver. n. 37. 37[a], tum margini adscripsit: *in alio sunt duo, secundum est M. Postumius . .* (cf. ad XIV 401). Cum igitur Felicianus unum solum exemplar Cyriacanum adhibuerit, Marcanovae praesto erat alterum simile codici Parmensi, quod verba illa recte divisa exhibuit. Idem exemplar ad titulum Bern. 190 = VI 20501 adhibuisse videtur, ubi adscripsit ad verba: *carissimae* et *eius* (post *viro*) '*non est in alio*'. Denique ad tituli Bern. 79 = VI 13758[a] verba: *libertabusque suis* Marcanova solus variam lectionem dat: *eius*, receptam in adnotationem criticam Corporis. Tituli quoque VI 1770 (Parm. n. 12). 13215. 14529 alii, qui in codicibus Cyriacanis sine loco dantur, cum accurata locorum adnotatione primum apud Marcanovam leguntur.

Quod cum constet, tituli quos Marcanova primus exhibet, ex optimo sine dubio fonte sumpti digni sunt, qui accuratius examinentur. Hos composui in tabula infra pag. 255.

Ac primum quidem Marcanova Bern. 60—69. 232—3. 237 seriem falsorum exhibet, qui apud posteriores redeunt. Horum duo 60. 62 in codice Cennini, cod. Magliab. Conv. soppr. II 9, 14 f. 252', expressis verbis ad Cyriacum referuntur. Qui interpositus est titulus falsus Patavinus V 202* (Bern. 55), infra (p. 204) a nobis demonstrabitur Cyriacanus. Neque dubito quin omnes Cyriacus ipse ex auctoribus excerpserit ut alios permultos (cf. p. 197), qui quodammodo syllogam titulorum in libris manuscriptis traditorum formant. Neque hoc auctori αὐτοδιδάκτῳ crimini acriori vertemus, quod nondum discrimen semper rectum fecerit inter veros titulos, qui in lapidibus inscripti aliquando exstiterunt, et inter auctorum verba in titulorum morem conscripta.

Ceteri tituli partim nunc codice Petri Donati demonstrantur Cyriacani (Marc. B. 76. 152. 165. 213. 216). Restant paucis aliis exceptis tit. 184—192, qui fere omnes eodem ordine in codice Senensi K X 35 Cyriacano (de quo cf. C. I. L. VI p. XLIII Rossi Inscr. Christ. II 343) redeunt. Quorum pars reperta in pavimento ecclesiae Lateranensis cum eodem plane ordine etiam in codicis Rediani parte Cyriacana legatur et apud Iucundum in parte non minus Cyriacana, non iam dubitabimus ad Cyriacum omnes referre.

Hactenus codex Bernensis; restat ut de Mutinensi agamus. Atque hic in serie urbana omnino cum illo consentit, nisi quod inde a titulo 192 usque ad 334 seriem Romanam optimam illi ignotam addit (vide infra p. 256), de cuius fontibus haec inveni (cf. C. I. L. VI p. XLII). Insunt fere 30 tituli aliunde noti Cyriacani et sparsi quidam Signoriliani et Poggiani. Alios praeter Marcanovam codex quoque Redianus habet numeris 112—199 et passim postea, qui tamen minime e Marcanova eos petivit sed ipsum fontem eius adiit atque titulis his alios ex alio fonte petitos intermiscuit. Idem ordinem archetypi minime curavit et hoc modo saepius lemmata more suo confudit iam incipiens a primo, Marc. Mut. 300=Red. 127 (VI 10078), quem temere ponit *ibidem*, cum apud eum praecedat *in eccl. S. Michaelis*, Marcanova recte collocat *in S. Georgio*[1]). Aliis tamen locis verba adscripta ille rectius quam Marcanova servavit, conferas Marc. Mut. 216 (VI 10499) *in domo apud S. Petrum* = Red. 141 *in burgo S. Petri apud viam sanctam in quadam domo dirupta.*

---

[1]) Conferas Marc. Mut. 212 (VI 29301) *in muro ecclesiae S. Ioannis de mercato* = Red. 192 *in eo loco*, praecedit „*apud S. Andream*“.

Maxima pars auctorem urbis Romae nec non aedificiorum privatorum peritissimum prodit nec desunt vestigia quaedam adnotationum, quales Cyriaci propriae sunt ut ad Mut. 201 (VI 16310) *in eccl. S. Pauli, in terra* etc.

De singulis titulis pauca dicemus. Ac primum tit. Red. 128—131, qui redeunt apud Iucundum Ashb. 7—10 (de quo infra p. 237), *in porta Calatarum* Red., quorum primum VI 276 etiam Marcanova Mut. n. 200 exhibet *in porticu Gallatarum*, propter errorem communem notandi sunt. Duobus enim urbanis interponitur Atestinus V 2518, ad quem hoc notatum non inveni, notus ex Antiquo Patavino i. e. Cyriaco (cf. infra p. 204). Marcanova errorem non admisit, quippe qui titulum e serie Patavina cognoverit. Qui autem fieri potuit, ut auctor seriei Romanae, quem quaerimus, titulum hunc Atestinum urbanis suis interposuerit? Sine dubio hoc loco Cyriacum ipsum tenemus, qui multis locis titulos, quos aliis in oppidis descripsit, cum urbanis confudit. Quocum optime convenit, quod falsus VI 9*, qui apud Redianum sequitur, bis traditur, primum coniunctus cum VI 719 noto Cyriacano, deinde *in porta Calatarum*, quae verba apud Redianum praecedunt. Simili errore factum est, ut etiam Marcanova Mut. 305 daret inter Romanos tit. *ante portam monasterii Praetellae* i. e. Patavinum V 2915, ad quem falso in C. I. L. notatur: „*inter Florentinas* Felic.," cum hic quoque eum habeat inter urbanos ut Ferrarinus.

Alio indicio eodem ducimur. Pars enim seriei Marcanovanae sc. fere 70 tituli redeunt quoque in codice Rigazziano nunc bibliothecae Gambalungae D. III n. 42, de quo curatius Bormannus C. I. L. XI p. 73 egit. (Vide infra p. 256. 257.) Hic codex absolutus post Sixtum IV Pontificem (cf. ad Marc. Mut. n. 283), quem ex excerptis Berolini in tabulario Corporis adservatis novi, primo loco continet numeris 1—120 titulos urbanos petitos partim e sylloga Signoriliana, partim e Poggio, partim e Cyriaco. Ad hunc primum tribus titulis ducimur, qui e codice Parmensi solum noti sunt, quorum ad Parm. n. 219 = VI 9897 codex Rigazzianus solus lemma accuratius servavit (cf. tab. p. 254). Eodem pertinent tituli tres Graeci Cyriacani (cf. pag. 195). Quibus praemissis si titulos appendicis Marcanovanae cum Rigazzianis conferimus, apparet primum illi multos deesse, ordinem prorsus diversum esse. Ne in verbis quidem titulorum uterque consentit. Cuius rei exempla haec adscribo. Marc. Mut. n. 204 = Rig. n. 51 = VI 19952 v. 2: *Hermaphrodito* Marc., *Epaphrodito* Red. Rig. Iuc. — Marc. Mut. n. 205 = Rig. n. 105 = VI 27785 Marcanova ad v. 3 in margine adscripsit: *al' bene* EVNEMER, quod Rigazz. cum ceteris auctoribus in textum recepit. — Denique codex Rigazzianus ad unum titulum, Marc. n. 249 = VI 13813, lemma servavit, quod Marcanova omisit. Idem titulus cum eodem lemmate una cum duobus aliis (Marcan. Mut. n. 252. 266) ad Iucundum quoque pervenit, qui eos in recensione tertia codicis Vaticani 5326 sub n. 287. 289. 290 exhibet. Iam cum infra (p. 242) demonstrandum sit, Iucundum in hoc parvo codice specimina quaedam reconditioris doctrinae Cyriacanae nobis dare, hic codex tertius accedit testis, qui una cum codice Rigazziano, de cuius ceteris partibus Cyriacanis sermo infra p. 196 redibit, nobis comprobat, auctorem Marcanovae, quem eundem hi duo testes adierunt, nullum alium esse nisi Cyriacum.

Qui in fine huius auctarii extant tituli 299—334, duobus exceptis in urbanis Feliciani redeunt et sunt partim noti Cyriacani, inter quos Interamnates, Tiburtini, alii, partim e Laurentii Behem sylloga petiti, de qua infra disputabimus. Hic notandus videtur, qui in tabulas receptus non est Marc. Mut. 324: *in*

antiquissimo tumulo apud S. Laurentium in Lucina. L. Cornelius | Bassus qui vix. | in saecul. ann. | XLVI. m. I. d. V | D. M.

Primus qui post Marcanovam vel potius eodem tempore titulorum syllogam condidit, fuit Felix Felicianus Veronensis, cuius codices Marcianus et Veronensis scripti sunt annis 1463 et 1464 (cf. De Rossi, *Inscr. christ.* II p. 391). De consilio ac ratione operis auctor in epistula praemissa ad Andream Mantegnam pictorem, qui et ipse arti epigraphicae operam dedit et duorum titulorum apographa in imagine celeberrima nobis servavit (cf. C. I. L. V 2528 add. p. 1072; V 2989 add. p. 1073), haec dicit:

Diligenter operam dedi ut non modo lapides excisa continentes epigrammata, qui omnibus paterent, pro viribus inviserem sed si opus esset inverterem ac uti saepius accidit resupinarem atque ita ex ipsis velut inquiunt magne parentis visceribus eruerem ac extirparem pristineque luci restituerem. Quo quidem voto multa lectitavi pernotavi vereque ac fideliter exscripsi.

Neque minus in opusculo illo de formis litterarum Latinarum, quod e codice Vaticano 6852 edidit R. Schöne in hac ephemeride 1872, 255 sq., profitetur se lapides ipsos Romae aliisque in urbibus adiisse verbis his.

Ephem. epigr. II 256 sub litt. A: *et questo e quanto per misura io Felice Felic*[*iano*] *h*[*abi*]*a nelle antique caractere ritrovato per molte pietre marmoree cossi nel alma Roma quanto negli altri* [*siti?*].

II 260 sub litt. M: *Per quanto io, Felice, habia atrovato nelle pietre marmoree, ti dico il piu de le volte. . .*

II 264 fin.: *Quantunque di rado si atrovj questa littera in una figura come tu vedj, pure confesso io, Felice, negli antiqui epigraphi già reperti nel diversorio del nostro Hortodoxio divo Zenone padre et protectore del suo populo Veronese me ricordo in due marmoree tabule di C. Gavio et L. Novellio et Gavia Cornelia haverla atrovata; similiter nell antiquo delubro di sancta Iustina nella città di Patavio et in sancto Hilario oltre Benaco.*

Neque tamen sylloga eius nobis quidem servata haec verba probat. Pars enim urbana, a qua in codice antiquissimo Labusii (Inscr. Christ. II 391), quem ipse denuo Mediolani apud heredes Labusii frustra quaesivi, tota sylloga incipit, farrago petita e prioribus auctoribus est, cuius 180 numeros suis locis adnotavimus. Ordinem titulorum nullum Felicianus observavit, nisi quod quibusdam locis seriem continuam ex eodem fonte exscripsit. Raro fontem lemmatibus ad verbum exscriptis prodit velut: Ver.. n. 93 = Marc. n. 109 (ser. Rom.) *in civitate Tibulana haec epigrammata sunt longe a Roma millia passuum XVI* (cf. infra pag. 212), aut Ver. n. 171 = Marc. n. 144 *in pyramide quadrato marmore obstructa incisa esse verba huiuscemodi repperi*, sequitur X 711* notus titulus Cyriacanus, cuius auctoris haec verba esse agnoscemus.

De aliis partibus Italiae idem valet, nisi quod in regionibus patriae vicinis propria sibi quaedam ab amicis communicata habet Felicianus. Haec pertinent ad titulos Venetiae, Belluni, Tarvisii, Polae, Aquileiae, Brixiae descriptos (cf. V 2 p. XVIII). Et re vera eum artem epigraphicam Veronae et in locis finitimis exercuisse una cum Andrea Mantegna et Samuele de Taradate et aliis sodalibus illius aademiae e Iubilatione, quae dicitur, discimus i. e. ex laeta illa descriptione itineris illorum sodalium facti a. d. VIII kal. Octobr. 1464 (cf. V p. 427), quam e

codice Tarvisino edidit P. Kristeller, *Andrea Mantegna* Berlin 1902 [1]) et quae omisso tamen nomine Mantegnae et verbis compluribus mutatis vel additis in Feliciani codice utroque nec non apud Ferrarinum legitur.

Ac ne id quidem auctori proprium restat, quod Mommsenus eum titulos finxisse arguit. Infra enim p. 201 et in Patavinis demonstrabimus, falsa haec e Cyriaco sumpta esse. Neque hoc mirum est, cum optima Cyriacana ei nota fuisse, imprimis codex Tarvisinus doceat.

Paucissima in parte urbana restant a Feliciano primo prolata, quae in tab. infra p. 255 titulis Marcanovanis adiecimus.

Hi sunt priores auctores Cyriacani, e quibus series eius urbana nobis restituenda est. Quam priusquam nunc relinquimus, restat ut de titulis Graecis quaedam addamus. Tituli Graeci a Cyriaco Romae descripti inveniuntur in Kaibelii Corpore Inscr. Graec. Sic. et Italiae, si recte numeravi, tres sub n. 1085. 1264. 1495, quibus addendus esset 1068, quem tamen de numero titulorum Graecorum eximendum puto. Verba enim „*Patertera*“ Graecis litteris conscripta, quae editor e Ferrarini codice Parisino profert, in sylloga Signoriliana titulo 43 praemissa sunt atque iam de Rossius (cf. ad. C. I. L. VI 719) coniecit ea sumpta esse e Suetonii verbis Caes. 85. Et in codicibus Parmensi et Angelicano Graeci tituli urbani prorsus omissi sunt. Tamen numerum horum titulorum aliquanto maiorem fuisse demonstari potest.

Atque in syllogis quidem non multo post Cyriacum confectis velut Marcanovae [2]) unus legitur urbanus Kaibel 1264, iam e sylloge Signoriliana notus, cum eadem ubique versione Latina corrupta. Cyriaci autem saeculo exeunte integra quaedam series Graeca Latinis urbanis intermixta comparet, quam in tab. infra p. 258 primi damus. Ea primum in codice olim Thomae Gar, nunc bibliothecae civicae Tridentinae exstat (Rossi Inscr. christ. II 396; vide infra p. 224 seq.). Hic codex primo loco continet numeris 1—92 partem Cyriacanam Iucundi codicis Veronensis (n. 425—489) prorsus eodem ordine, nisi quod titulis illis Graecos a nobis seorsum datos interponit, quos Iucundus in codicibus posterioribus omisit. Iam dudum autem constat codicem Gar primas Iucundi schedas epigraphicas continere, in quibus primo loco titulos e libris, imprimis Cyriaci, petitos posuit. Easdem schedas cum iisdem titulis Graecis, sed parte solum titulorum Latinorum codicis Gar in usum suum converterunt auctores codicum quasi gemellorum Vaticani 3616 (Rossi Inscr. Christ. II 396) et Stuttgartensis (Röm. Mitt. 1890, 85), de quibus sermo infra (p. 225) redibit.

Cyriaco autem hos titulos Graecos deberi, etiam alius testis Iucundo antiquior probat. In codice enim Rigazziano bibliothecae Gambalungae D III 42, qui solus cum Marcanovae codice Mutinensi praeclaram illam seriem urbanam servavit, de qua supra p. 193 egimus, duo ex his titulis leguntur, quibus accedit novus Kaibel 1478, e Fabrettio adhuc primo notus. Addo etiam titulum Praenestinum

---

[1]) Iterum eam edidi adhibitis quoque Feliciani codicibus *Neue Jahrbücher f. d. klass. Altertum* 1903, 492.

[2]) si exceperis Kaibel 1892 versus Graecos titulo Latino Atimeti Pamphili (VI 12652) additos, quos e Cyriaco seorsum dat falso inter Athenienses Marcan. B. 555 = Mut. 1188.

Kaibel 1127, quem editor e Iucundo edidit, iam a Cyriaco descriptum esse. Legitur enim in fine (n. 90) longae illius syllogae Cyriacanae codicis Riccardiani 996, quam edidit Riemann *Bullet. corr. hell.* I 294 (cf. C. I. L. XIV 2901). Restat ut corpori, in quo omnes hi tituli insunt sed petiti interdum ex auctoribus longe posterioribus, variam lectionem e codicibus Cyriacanis petitam addamus.

Kaibel 1264. Duo exempla exstant: antiquissimum corruptum, quod, qui a Signoriliana sylloga pendent, habent, alterum imperfectum, in quo primum versus duo recte divisi sunt, primus Ferrarinus dat in codice Parisino, ubi n. 1157 Signorilianum legitur, sub n. 870 additis verbis: *scriptae in quadam ymagine marmorea quam non cognoscere potui, quoiusmodi animal esset et aliae complures litterae quae non poterant propter vetustatem legi*, quae Cyriaci esse puto.

Kaibel 1886. Huius tituli exemplum antiquissimum codicis Rigazziani hanc formam habet:

Ξ Θ · ϭ Κ
ΕΝΟΦΩΝΤΙ
ΙΗ
ΝΕΩΝΙΖΗ
ΙΖ
ΞΝΟΦΩΝΟΤΙΑΤΡ
ϭ ΕΠΟΗΣΕΝ

Interciderunt igitur per homoeoteleuta duo versus 3 et 6.

Kaibel 1478 in eodem templo (praec.: *in templo S. Mariae novae*) Rig. Lectio et versuum divisio cum auctoribus posterioribus consentit, nisi quod in Rigazz. intercidit v. 5.

Kaibel 1588ª (p. 701) ΙΟΙΛΙΑ Stuttg.

Kaibel 997. Quamquam maiusculis litteris conscriptum exemplum codicis Stuttgartensis nihil fere ad textum hunc restituendum valet. Id solum apparet Stuttgartensem consentire cum codice Chisiano, cum uterque omittat v. 1. ἡλίω ἀνικήτω.

Ac ne quid desit syllogae Cyriacanae in tabulis nostris propositae, etiam de falsis quibusdam ubique obviis vel lusibus antiquorum in titulorum syllogas receptis (cf. C. I. L. III 286*, 287*) verba faciamus. Tabulis (infra p. 254. 255) pleraque urbana composuimus, non quod per se utilitatem haberent, sed quia ex iis, quomodo auctores inter se connexi fuerint, optime interdum perspicitur. Hos autem lusus cum non verisimile sit singulos auctores, qui primi eos exhibent, e scriptoribus antiquis petivisse, de quibusdam certo demonstrari potest eos e Cyriaci codicibus sumptos esse. Velut epitaphium Semiramidis non apud Redianum primum n. 1555. 1556 (cf. C. I. L. III 286*) sed in codice Parmensi f. 59' legitur. Idem probat series haec codicis Traiectini priorem recensionem syllogae Ferrarini continentis:

Ferr. Traiect. n. 710 (f. 110) post seriem Graecam:
In urbe Praga in aula regia maiori epigramma = cod. Ang. n. 90ᵇ.

711. *Demosthenis statuae hoc scriptum est epigramma. Si pares ingenio Macedo* = cod. Tarv. f. 198.

712. *Qui a nobis dicitur Saturnus, ab Aegyptiis Ph(a)enon vocatur, quem nos Iovem vocamus, Ph(a)etontem vocant, qui a nobis Mars, ab eis Pyrois dicitur, quem nos Mercurium dicimus illi Stisbenem* (sic) *vocant.* Cf. Cic. de nat. deor. 2, 20, 52; Firmicus math. 2, 2. Praemissis verbis: *Aegyptii sic soliti sunt* eadem leguntur cod. Tarv. f. 198, ubi verba addita: *et reliqua* indicant haec e serie quadam superesse.

713. *epitaphium Syllae. Nemo me amicus beneficio* . . . Cf. Plut. Sull. 38.

714. *Ancus patres consuluit de bello Latinis inducendo. Pater patratus* . . . Cf. Liv. 132.

715. *aliud epitaphium Syllae. Hic sum Sylla* . .

716. *Deo dignum non homine. Disertissime Romuli nepotum* . . . Catull. n. 49, 1. 4—7.

717. *Horatius in sermone VIII ad Maecenatem.* Horat. Serm. VIII 10—13. Eosdem Horatii versus titulo sepulchrali similes Cyriacus in syllogam parvam epigrammatum ad Franciscum Philelphum ex Ancona missorum recepit, codex Laurent. LXXX n. 22 f. 325 (cf. Ziebarth *Inschriftenhandschrift der Hamburger Stadtbibliothek* S. 16).

718. *apud veteres morientibus ab amicis solemnitur dicebatur: vale; nos te ordine* . . *sequemur* = cod. Parm. n. 358, Ang. n. 137, cod. Cennini f. 18 *e Kiriaco Anconitano.*

719. *imperatoris verba transfugam recipientis in fidem. Quisquis es, licet hostis noster eris* = cod. Ang. n. 145.

720. *epigramma facetissimum. Alius de alio iudicat dies, et tamen postremus de omnibus: nullis itaque credendum est.*

721. *in lapide marmoreo. Sexte nihil debes* . . Martial. 2, 3.

Totam hanc seriem e Cyriacanis venire loci adscripti codicum Cyriacanorum probant. Verisimile igitur est talia fere omnia Cyriacum ipsum e libris protulisse.

Iam relicta Roma ad alias partes terrae, ubi Cyriacus titulos descripsit, pergamus, qua in re ordinem voluminum corporis inscriptionum sequimur.

Atque incipientes a volumine tertio primum de serie titulorum in Graecia vel terris vicinis repertorum verba faciamus.

Cyriacus ipse quos titulos in Graecia, in insulis et in Asia minore descripsit, omnes eos collectos proponere huius loci non est. Fieri id quidem satis plene non potest nisi editis simul itinerarii eius atque epistularum fragmentis omnibus. Hoc loco satis habeamus inquirere, quid e Cyriaci copiis Graecis in syllogas pervenerit. Ea autem sunt bipartita, ut e tabulis infra p. 258. 259 apparet.

Ac primum quidem Marcanova, Iucundus, Felicianus partim exhibent seriem quandam Graecorum titulorum sine certo ordine factam, quae titulos fere 16 excerptos omnes e Cyriaci commentariis continet neque tamen ex solis iis quos habemus. Insunt enim 4 tituli e commentariis editis nobis non noti. Quae series unde venerit, iam accurate dicere possumus. Cyriacum enim ipsum tali modo e commentariis suis titulos quosdam excerpisse et cum amicis communicavisse codex Berol. Hamilton n. 254 optime nos docuit, ubi f. 81 sq. servata sunt folia Cyriaci propria manu scripta, in quibus Petro Donato amico centonem fere

eundem, qualem auctores enumerati exhibent, submisit, nisi quod insuper addidit f. 86 C. I. A. III 487 = Epigr. per Illyr. 88 et f. 88 C. I. A. III 484 = Epigr. 89.[1]) Eadem excerpta Cyriaci etiam ad alios nobiles Patavinos pervenisse, scimus e codice Angelicano, ubi titulo n. 105 f. 34 verba haec praemittuntur: *Beneficio ac industria optimi clarissimi viri domini Francisci Contareni infrascripta epigrammata reperta.* Auctor igitur codicis Angelicani a Fr. Contareno nobili Patavino atque Areopagita Veneto, in cuius domo Cyriacus lapides Patavinos descripsit[2]) et cuius familia a prima iuventute familiariter utebatur, seriem Graecam eandem accepit. Simili modo alios quoque titulos Cyriaci inter viros doctos atque antiquitatis studiosos Venetos propagatos esse, e codice Veneto Cicognae 2393 (1874) qui fuit Hieronymi Bononii demonstrare possum, ubi f. 52ᵛ ad titulum C. I. L. III 454 notatur *Mytilenae ex libello habito a Mag. ac doctissimo D. Daniele Rhenerio patric. Ven.*, et sequitur C. I. L. IX 2860 *ex eodem libello* (cf. Inscr. Christ. II p. 403).

Praeter hanc seriem syllogae alios quoque titulos Cyriacanos aliunde acceptos exhibent, minime tamen omnes eosdem, velut cod. Redian. 1484—87, qui redeunt quamquam non omnes apud alios auctores, Red. 1502, quem Felicianus nominatim Cyriaco adscribit, Felic. Ver. Graec. 16—18, qui apud solos exscriptores Feliciani redeunt.

Quae restant ad singulos solum auctores e Cyriaco pervenerunt, ita ut ea enumerare necesse sit, cum editoribus non semper nota fuerint.

Marcanova Bern. 556 = Mut. 1189 *epigramma apud promontorium Istriae in quadam basi litteris Atticis* ρουφια χρυσοπολις η καλη και | σοφροσινη ιουλιος κ|αισαρ νεικηφορος. Eadem verba leguntur apud Tragurinum cod. Marc. Lat. XIV, 124 f. 156ᵛ *apud Pergamum Asiae* ΙΟΥΛΙΟΣ·ΚΑΙΣΑΡ ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ, et f. 159ᵛ *epigramma apud promuntorium Istriae* . . ΡΟΥΦΙΑ ΧΡΥΣΟΠΟΛ · Η ΚΑΛΗ · ΚΑΙ · ΣΟΦΡΟΣΙΝΗ. Apparet duos titulos Cyriaci a Marcanova confusos esse, quorum alter C. I. G. 6816 = Kaibel 2388 e Knibbii schedis a Grutero 595, 4 editus est, alterius verba Cyriacus e lapide quodam Pergameno excerpsisse videtur.

Marcanova Bern. 657 = Mut. 455 est III 658 *Philippis* a Cyriaco descriptus, qui praeterea ad solos Ferrarinum et Iucundum pervenit, qui eum f. 151' n. 1249 (non f. 145', ut est ad tit.) Romae ponit.

Felicianus praeter multos falsos titulos, (cf. III 286*. 287*) quos omnes a Cyriaco venire consensus auctorum docet, exhibet in libro prius scripto Marciano f. 97 titulum Cretensem C. I. G. 2569 certe Cyriacanum (Rhein. Mus. 54, 493), quem ex eo sumpserunt Marcanova Mutinensis n. 1174 et Ferrar. Tra. 697 et quem praeterea habet unus Iucundus Ver. 1378 = Magl. 1713 = Vat. 174. Praeterea addidit in margine f. 109 Philippensem C. I. L. III 647, quem solus e Cyriaco habet, f. 100 Lebadensem I. G. Sept. I 3097 = Epigr. n. 218, utrumque cum lemmate Graeca lingua conscriptum, ut erat mos Cyriaci (cf. Athen. Mitteil. 1898, 199). Uterque denique codex Feliciani habet notum titulum Lysicratis (C. I. A. III 1242 = Epigr. n. 76) iam a Petro Donato cod. Ham. 254 f. 88

---

[1]) Cf. Mommsen *Jahrbuch der Kgl. preufs. Kunstsammlungen* IV (1883) 73 sq.

[2]) Eidem Frederico Contareno Cyriacus brevissimam illam de septem mundi miraculis ex Gregorio Theologo expositionem dedicavit teste codice Riccardiano apud Mehus, *Ambros. Travers. epist. praef.* p. XXVI cf. De Rossi *Inscr. Chr.* II 353.

relatum, quem a Feliciano acceperunt Marcanova Mutinensis 1175 et Ferrar. Tra. n. 694 et qui e Cyriaco ad Iucundum quoque pervenit (cod. Vatic. n. 171). In solo denique codice Labusii teste de Rossio, *Inscr. Christ.* II 367, scripta sunt:

f. 74 tit. C. I. G. 1334 Εἰς Γερονθρίαν εἰς φρουρίον, qui et ad Ferrarinum (Paris. n. 861 = Reg.) et ad Iucundum (Ver. n. 1381) pervenit, adhuc autem solum e Muratorii schedis Farnesianis editus est.

f. 75 εἰς Πελοποννησιακὸν ἰσθμὸν ἐπιγράμματα πρὸς τὰς τοῦ παλαιοῦ τείχεος καὶ φρουρίου πύλας Inscr. Graec. Pelop. ed. Fraenkel n. 204 (φῶς ἐκ φωτὸς... φυλάξῃ... Βικτωρῖνον), quem titulum editor noviter Neo-Corinthi repertum edidit neglecto prorsus Feliciano i. e. Cyriaco, qui titulum ad Hexamilium vidit. Qui sequitur apud Felicianum titulus invocans Mariam virginem pro eodem Victorino, C. I. G. 8640 = Inscr. Graec. Pelop. 205, eum editor ignorans Cyriaci testimonium originis Corinthiae e versu 7 σὺν τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Κορίνθῳ recte ad Corinthum revocavit, quamquam miro casu primum Venetias, tum Veronam in museum lapidarium delatus est.

f. 76 Cyriacus καὶ εἰς ἄλλην νεωτέραν πύλην titulum ab imperatore Manuele Palaeologo, aedificatore Hexamilii, anno 1415 positum descripsit, cum quo optime congruunt, quae ad titulum 205 e rerum scriptoribus Byzantinis Fraenkelius adnotavit.

Felicianus igitur hoc loco pleniorem Cyriacum adiit atque editio Barberiniana epigrammatum per Illyricum . . repertorum, cuius plenioris exempli aliud vestigium codex Parmensis praebet, in cuius f. 36 post verba editionis (p. XVII) sub n. 123 *ad X Kal. Maias ad Peloponensiacum Isthmum venimus . . . conspectantes*, sequitur.

ISTHMOS

que hodie vulgus eximilia vocat

ΙΣΘΜΟΣ

Hoc igitur loco designatio Cyriaci murorum Hexamilii exstabat, in qua sine dubio tituli a Feliciano solo servati depicti erant. Editio Barberiniana dicit solum *deest icon.*

Ferrarinus in primo codice Traiectino nihil exhibet nisi titulos Feliciani et partem seriei Cyriacanae, in altera tamen editione, quam quod ad titulos Graecos attinet optime exhibet codex Regiensis, adhibuit Cyriacum ipsum. Folio enim 145 v. exstat titulus C. I. L. III 658, notus solum e Marcan. Bern. 657 = Mut. 455 et Iucundo Ver. 1249 = Magl. 1418, quem Ferrarinus qui addit *in marmore quadrato* fortasse non e Marcanova petivit; sequitur post urbanum L. Pacci Phileti (cf. ad C. I. L. III 658) C. I. L. III 399 titulus Pergamenus, quem optimum Cyriacanum esse nunc demonstrat codex Hamilton 254, ubi f. 79 v. legitur praemissis eisdem atque apud Ferrarinum verbis. Qui restant f. 174 duo tituli Nicaeni C. I. G. 3744. 3756 non minus Cyriacani sunt. De altero quidem 3744 *Niceae bithinie ad quandam turrim in divi Traiani laudem*, quem Ferr. solus servavit, habemus disertum Scalamontii testimonium, qui Cyriaci ipsius verbis scribit (Colucci, *Ant. Pic.* XV p. LXXXVI): *et cum ad ipsam paulo extra inter Niceam civitatem venisset, eam ad lacus bythiniae ripas turritis cocto de latere moenibus sitam invenit, et ad portam* TI. CLAVDI GERMANICI (deest C. I. L.), *ad turrim vero Trajani epigrammata graeca comperit.* Neque igitur

dubitabimus ad Cyriacum referre titulum f. 174v. *apud novam Phoceam* ΚΑΙΡΕ ΕΡΜΙΟΝΗ · ΠΟΛΛΕΟΣ qui videtur ineditus.

Codex *Redianus* optimis ut solet Cyriaci copiis usus solus nobis servavit titulos Patrenses n. 1498. 1499 = III 525. 514, Berytios n. 1504. 1505 = III 160. 206. et falsos n. 1506. 1507 = III 16*. 17*. Praeterea una cum Feliciano et Marcanova exhibet tit. III 531. III 5, qui non, ut in Corpore factum est, Cretae loco incerto tribuendus est, sed eidem loco atque C. I. G. 2569 (*Milopotamo in the district of Rettimo, close to Castel Melledone*, cf. Rhein. Mus. 54, 492). Nam post Cyriacum titulum revisit Honorius Belli vel eius socii, cuius exemplum in codice Venet. Mus. civic. Dona 136 f. 112 repperi hoc:

Sotto a queste (C. I. G. 2569) *si trovano anco l'infre lettere romane.*

Q. VOSTEIOS
Q. L. MENODOR
MAR
L. F. ЄPOS
· K. A ·

Iucundus denique quamquam consentit cum codice Angelicano et Marcanova in serie Graeca, tamen non eundem cum iis adiit fontem, primum quod deest utrique Iucundi Ver. n. 1360 = Magl. 1722, versus scilicet illi ex Herodoto sumpti, quos Cyriacum re vera in marmore vidisse, ut sententia est Foucarti, qui eos ad emendandum Herodotum adhibere non dubitavit (Bullet. de corresp. hell. 1881 p.. 434), probat Feliciani codex Labusii, qui f. 73 eosdem exhibet (Inscr. christ. II p. 367); deinde quod Iucundus solus cum Cyriaco et codicibus Vatic. 3616 et Stuttgart. (de quibus vide infra p. 222. 225) recte habet verbum ΘΕΟΙΣ initio tituli C. I. G. 1694, quod omnes alii omiserunt. Hi enim duo codices quos in tabulas non recepimus, prorsus eandem ac Iucundus seriem Graecam exhibent (Iuc. Ver. n. 1359—1376) neque tamen eum sed Cyriacum ipsum exscripserunt, quod e lemmatibus quibusdam apparet, quae non decurtata in usum syllogarum dant, ut Iucundus, sed plena. Conferas C. I. A. III 63: *epigrammata ad praefatae Palladis templi vestibulum ad ingens Palladis templum marmoreum in vestibulo* Iuc., Cyr. (*ed.*) — *apud Athenas insignem atticarum urbem ad ingens et mirabile divae palladis marmoreum templum ex phidia LVIII* (*LXVIII* Fel. Ferr. Stuttg.) *sublime columnis magnitudinis VII p. diametri ornatissimum undique nobilissimis imaginibus epigramma in vestibulo* cod. Barber. apud Laborde *Athènes* I. 32, Petr. Donat., cod. Ang., Marc., Fel., Ferr., Stuttg., Vat.

C. I. L. III 552 *ibidem in monte contra summam palladis arcem* Iuc. — *ad triumphalia ornamenta Antiochi philopappi regis ex marmore in monte contra summam divae Palladis arcem* cod. Barb., Parm., Fel., Red.

C. I. A. III 482 *ad domos divi Hadriani imperatoris* Iuc. — *ad domos Hadriani principis ornatas* (om. ed.) *marmoreis et immanibus columnis sed magna ex parte solo* (om. *ed.*) *collapsis, et extant* (*extant utique* ed.) *adhuc suis cum epistiliis XXI* (*adhuc integris et directis* ed.) Cyr. ed., Marc., Stuttg., Vat.

Praeter has syllogas Cyriacum ipsum *Lilius* et *Gammarus* adierunt, qui paucos titulos Graecos ex eo servaverunt.

In omnibus fere codicibus cum Graeca coniuncta est series Dalmatica (tab. infra pag. 259 seq.) sumpta omnino e Cyriaci commentariis, ut in hac parte optime diiudicare possumus, cum Cyriacum ipsum habeamus de quo cf. C. I. L. III p. 271.

Seriem plenissimam codex Bernensis Marcanovae et codex Redianus exhibent, qui communem auctorem ‚Antiquum Venetum' adierunt (III p. 272). Auctor hic anonymus primum titulos Cyriaci epigr. per Illyr. 1—25, tum 161—175 in usum suum convertit omissis solum titulis 12 = III 2918, 163 = C. I. G. 1831, 169 = III 3144. Ordinem titulorum omnino mutavit, tamen demonstrari potest eum Cyriaci seriem in editione nobis servatam adiisse. Titulus enim Cyriaci n. 168 = III 2202, quem Redianus in addendis sub 1510 habet, Marcanova item solitarium dat sub 521 *in quodam loco mihi ignoto* et similiter codex Angelicanus, apud utrumque falso a verbis ‚*mater filio piissimo*' incipit, quae ultima tituli apud Cyriacum praecedentis 167 = III 2426 sunt.[1])

Neque tamen e serie hac sola Antiquus ille sua petivit, cum titulum quoque III 1933 exhibeat, qui commentariis Cyriaci editis deest, sed quem codices Parmensis et Angelicanus ad Cyriacum referunt (vide infra pag. 261). Similiter quae Felicianus praebet falsa Salonitana III 126*—128* non ipse finxit (cf. III p. 273), sed a Cyriaco sumpsit, in cuius codice Neapolitano V E 64 f. 14 exstant.

Ad Cyriacum ipsum Iucundus quoque aditum habuit, qui in recensione prima quidem nihil dat nisi titulos paucos vulgares ex aliis auctoribus notos (III p. 273 X), sed in recensione tertia vel auctario codicis Vaticani 5326 lemmata quaedam perquam memorabilia exhibet, quae suis locis adscripsimus.

Titulos Dalmaticos qui demptis Cyriacanis Antiquo Veneto restant, tabulis nostris (infra p. 261) composuimus.

In volumine quinto Corporis primum quidem series Polensis prior e Cyriaco ipso petita, cum C. I. L. V p. 3 plena proposita sit nec non editor accurate de ea disseruerit, satis habemus eam in tabulam recipere (pag. 262). Neque magis de altera sylloga Polensium, quam primus Marcanova exhibet, est quod addamus ad ea quae de eis Mommsenus disputavit V p. 4, II. Alteram denique partem Polensium, quam codex Redianus solus ex auctoribus antiquioribus e Sanuto petivit et titulos sex, quos in parte prima solus habet, in tabulas nostras non recepimus, neque magis si quos Marcanova et Felicianus singulos soli exhibent, de quibus videas V p. 5.

Idem de Iucundi recensione tertia codicis Ashburnhamiani valet, ubi 714—761 longa series Polensium pendens omnino e Sanuto legitur.

Seriem optimam titulorum Tergestinorum (infra pag. 262. 263) quam plenissimam codex Redianus 1315—1359, satis plenam Felicianus proponunt, a Cyriaco non alienam esse Mommsenus coniecit C. I. L. V p. 55. Re vera dictionem Cyriacanam praeter verba a Mommseno allata haec produnt:

V 532 Red. 1315 Fel. Ver. 1: *a(c) primum extra muros versus austrum, tamen propter vestutatem nec legi ne(c) transcribi potuerunt* Fel., *deficit in principio*

[1]) Aliud indicium certum originis Cyriacanae est, quod uterque, Red. n. 1436 Marcan. B. n. 520, nec non Tragurinus f. 153 inter Iadestinas habent tit. VI 20826 Iunio Primigenio = Cyr. Parm. n. 61 cf. III 172* a, qui error non potest commissus esse nisi a Cyriaco, qui titulum Romae descripsit.

Red., *in imo moenium iuxta portam quae nunc clausa est, cuius principium vetustate corrosum est* Iuc. Vat.

V 562 Fel. ponit: *in archivo hostii ecclesiae S. Martini,* quae verba redeunt ad V 513. V 563, quem Red. habet: *in contrata Riburgi nuncupata.*

Verba quoque quae Felicianus titulo V 12* praemisit: *Iustinopolis Istriae civitas, Iustini Iustiniani primi imp. filii opus, nunc Caput Histriae nuncupata,* dictionem Cyriacanam sapiunt, et cum idem titulus falsus in appendice Iucundi codicis Veronensis n. 1792 redeat, quem ibi sequitur V 312 a solo praetereaƏrediano inter seriem Aquileiensem, certo Cyriacanam, servatus, non cum Mommseno Felicianum arguemus titulum hunc finxisse, sed potius sumemus, Iucundum utrumque e libris Cyriacanis petivisse; cui aditum patuisse ad fontes vere Cyriacanos in hac quoque serie codice eius Vaticano 5326 nunc primum edocemur (cf. infra p. 242), in quo lemmata quaedam prorsus nova et Feliciano ignota insunt, quae ut inedita suis locis adscripsimus. Nec desunt tituli quidam in Corpus adhuc non recepti, quos hoc loco edendos Huelsenus mihi e codice descripsit:

cod. Vatic. 5326 f. 32 n. 295 *Histriae iuxta Iustinopolim.*

Q. Sergius Novellus Bassus ex sua pec. por. F. L. P. C. P. C.

n. 297 *ibidem* (praec. *Tergeste*)

Iulius Severus L. f. sibi et Semproniae Sabinae coniugi incomparabili et Demetriae Severinae sorori pientiss. v. f. (ex codice Vat. per Malvasiam 328 Murat. 1360, 2).

Quod iam ex his titulis dispersis patet, Cyriaci Istrica parum nota fuisse syllogarum conditoribus, hoc altero exemplo tituli Parentini docent, quorum quosdam solus codex Parmensis f. 58': V 340. 344. 365—7 (cf. V p. 35), unum unus, ut videtur, Iucundus servavit, in cuius cod. Vatic. f. 37' exstat sub n. 331:

Parentii extra urbem ante eccles. S. Nicolai frgm. In latere: Septimio Severo Pertinaci Aug. Parthico Arabico. In fronte: propagatori imperii P. Gavius Secundinus ob honorem decurionat. oblatum sibi a splendidissimo ordine Par. l. d. d. d. (ex codice Vat. per Malvasiam 563 Mur. 245,3).

Pauci tituli quos Aquileiae Cyriacum descripsisse constat, enumerantur V p. 78 (cf. tab. infra p. 263 seq.). Ad testes accessit cod. Berol. Hamilton. 254, qui habet V 781. 1260. 1386. Magnam seriem Antiqui, quam Mommsenus iure eidem Cyriaco tribuit, in tabula proponimus. E paucis titulis, quibus in ea Redianus Marcanovam superat, titulus V 1076 = Red. 1241 verbis praemissis „*Deficit in principio*" arguitur Cyriacanus, quod idem fortasse cadit in V 762 = Red. 1251 „*in domo cuiusdam canonici*". — Quos Felicianus solus profert et quorum unum V 1252 amico suo Nicolao Stellae Veronensi debet, in tabulas non rettulimus, quippe qui facile in Corpore reperiantur, neque magis, quos primus Hieronymus Bologna exhibet ab eoque accepit Ferrarinus.

Cum Aquileiensibus fere ubique coniuncti sunt tituli Fori Iulii aut Iulii Carnici reperti, qui optime demonstrant nos omnem nostram Cyriaci commentariorum notitiam casui debere. Codicis enim Parmensis f. 56 epigrammatibus Illyricis ex editione notis inseruntur inter n. 263 et 262 editionis tituli Iulii reperti octo, qui quamquam editioni desunt, tamen partim in syllogas recepti sunt, quos pag. 264 composuimus.

His titulum V 1894 Concordiae sine dubio a Cyriaco descriptum, quem primus Marcanova B. n. 338 exhibet, adiunximus.

Series Veneta Marcanovae B. 419—440 (tab. pag. 265) cum in ordine quoque titulorum partim cum multo longiore codicis Rediani consentiat, uterque ex eodem fonte hausit, quem Cyriacum esse tituli in commentariis eius servati demonstrant.

Quae praeter Marcanovam Redianus exhibet, ea a Cyriaco aliena non sunt, ut sparsi tituli Cyriacani docent. Ac ne hoc quidem casui tribuendum videtur, quod titulus Red. 481 (V 4457) in domo Francisci Contareni descriptus esse dicitur, quam gentem Cyriaco amicam fuisse constat (cf. Rhein. Mus. 1901, 159 et supra p. 197).

Alios auctores, de quibus cf. V p. 204. 205, suo loco adnotatos invenies. De Feliciano hoc addo, titulum V 126* (Ferr. Tr. 287 Par. 339) non ab eo confictum esse, ut eum arguit Mommsenus V p. 204, cum Marcanova Mut. n. 1026 solus lemma huius tituli habeat hoc: *in domo Leonardi presbiteri S. Iohannis a Bragula* et cum Lilius novam recensionem eiusdem proponat. Etiam hic igitur e Cyriaco sumptus est.

Pars seriei Venetae codicis Rediani redit in Iucundi codice Ashburnhamiano (cf. infra pag. 241) servato primum etiam ordine titulorum. Neque tamen hunc e Rediano pendere, verum Cyriacum ipsum adiisse titulus V 1867 probare videtur, quem Iucundus solus ponit *Venetiis in domo de Philetis,* cum apud Redianum inter titulos Concordiae repertos legatur.

Parva series titulorum Adrianorum (tab. pag. 266) servata apud Felicianum et qui ex illo hauserunt, ab hoc et Gammaro ad Cyriacum partim refertur. Quocum optime convenit, quod tres eorum apud Redianum inter Veronenses redeunt, quos e Cyriaco venire aliunde constat. Nec deest alterum testimonium Cyriaci ipsius,[1]) qui in relatione ad Eugenium IV de hac urbe scripsit (Mehus Itinerarium p. 35) '*concessimus inde* (sc. Hadria) *paucis vetustatum litteris visis et collectis lapidibus hinc inde aeneisque nummis et antiquissimis quibusdam fictilibus vasis, cui et uni* Clemens *erat inscriptum*'. Hic enim titulus urnae fictilis septimus in serie Feliciani refertur (V 8115, 29). Cum titulis Adrianis apud Ferrarinum solum coniunctus est (cod. Traiect. f. 54) titulus V 2306 praemissis verbis: *reperi hoc navigando in littore maris ad ecclesiam S. Petri de Palestrina Methamaucum* (Malamocco) *versus,* quae ad titulum ut verba Ferrarini dantur. Quodsi consideramus Cyriacum anno 1435 Venetiis patriam suam repetivisse *Hadriaca radendo littora scapha devectum* (Mehus p. 34), non iam dubitabimus, quin Cyriaci ipsius haec verba sint, more suo hic illic in littore titulos describentis. Praeterea Ferrarinus in codice quidem Traiectino rarissime de suo quaedam addit satis habens priores auctores exscribere, in quibus hic titulus excidit.

Cyriacus in epigrammatibus per Illyricum repertis immiscuit titulis Venetis tres (189—191) Ferrarienses (V 2398. 2414. 2421), quod in Corpore inscriptionum notatum non est. Qui cum redeant in parva serie cuius partes Felicianus, codex Mutinensis Marcanovae, Redianus exhibent, apparet integram hanc seriem a Cyriaco venire, praesertim cum duos primos iam Petrus Donatus cognoverit (v. tab., infra pag. 266). Quocum optime convenit, quod duo ex his titulis apud Felicianum excellunt miro dictionis genere in verbis praemissis (cf. ad V 2432 *in ecclesia eius qui Plutonem expulit,* ad V 2421 *in eccl. D. apostoli Excoriati*). Quos praeterea Redianus dat, eorum duo apud Ferrarinum et Marcanovam, unus apud solum Ferrarinum redit, alios sex Redianus solus exhibet. Nescio an hos ipse

[1]) hoc iam de Rossius Inscr. Christ. II 362 vidit.

addiderit. Verisimile igitur est archetypi Cyriacani frustula altera ad hunc altera ad illum auctorem pervenisse.

Ad Cyriacum etiam seriem Patavinam (tab. pag. 267) iure referemus. Quod enim Mommsenus iam C. I. L. V p. 263 coniecit, Antiquum, quem dicit, Patavinum esse Cyriacum ipsum, novis iam argumentis confirmatum est. De Antiquo ipso e Marcanova Feliciano Rediano nihil aliud discimus, nisi eum in domo domini episcopi apud portellum, in domo domini Francisci Contareni Veneti Areopagitae, aliis locis titulos descripsisse. Quis fuerit episcopus ille, solus Iucundus tradidit scilicet Petrus Donatus 1428—1447. Cum autem e codice Berolinensi Hamiltoniano 254 constet, Cyriacum Patavii apud Petrum Donatum anno 1437 fuisse atque cum eo multa communicavisse, quae in itineribus Graecis invenerat, iam non dubitabimus, quin episcopus ille antiquitatum studiosissimus Cyriaco aditum ad parvam illam lapidum collectionem in aedibus suis expositam praebuerit. Eodem fautore intercedente Cyriacus etiam aliorum virorum nobilium domos adiit ut Francisci Contareni, cui Cyriaci excerpta Graeca nota fuisse supra p. 197 vidimus. Quin etiam Cyriaci ipsius verba ad unum titulum Patavinum nobis servata sunt. Quae enim Felicianus ad V 202* adnotavit *ex tabula aerea vetustissima quam apud episcopum vidi legique*, minime sunt verba Feliciani, ut putat Mommsenus ad titulum, sed Cyriaci, cum iam legantur, quod ad titulum notatum non est, in codice Bernensi Marcanovae n. 65, qui titulum inter urbanos sumptos e Cyriaco exhibet. (Cf. etiam infra p. 225.)

Aliis argumentis ad eundem Cyriacum ducimur. De titulo V 2518, quem codex Redianus urbanis Cyriaci interponit, iam supra p. 193 dictum est. Etiam V 204* a Ferrarino et Laurentio Behem in urbanis collocatur.

Quae postquam praemisimus, ipsam seriem ita proponimus, ut primum Marcanovae codicem Bernensem secuti consensum Marcanovae Rediani Feliciani Ferrarini Iucundi demus, deinde (p. 268) titulos, in quibus consentiunt Redianus Felicianus Iucundus addamus. Ceteros 41 titulos, quos Redianus solus exhibet, enumerare supervacaneum est.

Totam seriem plenissimam exhibet codex Redianus, qui tamen, ut solet, lemmata minus accurate affert melius interdum a Feliciano servata. Hic quaedam habet nulli alii auctori nota falsa ea quidem vel recentia, velut Fel. 11. 12. 13 = C. I. L. V 204*—206*. Neque tamen Felicianum ipsum ea finxisse, ut eum Mommsenus ad V 206* arguit, sed falsa quoque e Cyriaco petivisse, nunc comprobat cod. Hamilton 254 (P. Donat.), ubi f. 78' leguntur V 205* *in maiori capella episcopatus in altari* et V 206* sine loco, et codex Neapolitanus V E 18, ubi f. 28' inter mera Cyriacana extat V 204*. Ne C. I. L. V 203* quidem Felicianus finxit, quem titulum Redianus n. 568 aliter exhibeat.

Series Vicentina (tab. pag. 268), quam primus Marcanova habet, non potest non venire a Cyriaco, quamquam casu factum est, ut testimonium, quo eum Vicetiae fuisse comprobatur, desit. Ad Cyriacum enim primum notae de lapidibus ducunt, quas optime codex Redianus servavit (velut ad V 3117 *imperfectum*, ad V 3108 *caret principio*, ad V 3145 *imperfectum in fine* Marc. Red.), tum verba haec a Feliciano servata *in claustro S. Combusti, extra templum S. Lapidati*, de quibus cf. V p. 322. Quin etiam Cyriaci ipsius verba accurate videntur servata esse ad V 3108: *ibidem apud S. Crucem haec pauca ex fragmentis habui* Felic. Ferr.

Quos titulos auctores ad antiquam seriem de suo addiderunt, enumeratos invenies V p. 304.

Seriem ditissimam Veronensem (v. tab., infra pag. 269—273) Antiqui Cyriaco deberi post Mommseni disputationem (V p. 319 sq.) nemo iam negabit. Archetypum Cyriaci restituimus e Feliciano Marcanova Ferrarino Rediano Iucundo. Accedunt tituli, quos Redianus solus vel cum Gammaro et Lilio communes exhibet (cf. V p. 320). Restat parva series, quam adhuc Ferrarinus in codice Traiectino solus nobis servaverat. Hanc quoque partem (cf. V p. 322,III) a Cyriaco alienam non esse novo nunc subsidio demonstrare possum, Iucundi scilicet codice Vaticano 5326 (cf. infra p. 242). Hic enim numeris 42—127. 357—368 titulos Veronenses habet, qui accurate ordinem Feliciani sequuntur, ita tamen ut consilio omittantur tituli iam in codicem Veronensem recepti, quod non sine errore factum est. Postquam enim Iucundus Feliciani n. 96 = V 3971 recepit, adscripsit lemma tituli 97 *Veronae in villa Arbizanea in domo rustica* neque tamen titulum V 3779 dedit, verum omissis octo titulis pergit Feliciani n. 105 exscribens, cuius lemma hoc modo confusum est.[1])

Iucundus autem non e Feliciano titulos petivit sed ipsum archetypum adiit. Exhibet enim seriem illam 17 titulorum hucusque e solo Ferrarino notam lemmatibus interdum rectius vel fusius servatis. Itaque hoc Iucundi auctarium partem archetypi nobis accuratius servavit quam ipse Felicianus, quod e tabula nostra (infra pag. 273) apparet.

Iucundum autem cum codicem Veronensem conderet, Felicianum adhibuisse, cum iam per se manifestum sit, expressis verbis nunc testantur, qui eandem seriem praebent codices Stuttgartensis et Vaticanus 3616. Hi enim seriei Veronensi praemittunt: *Veronae Epigrammata reperta a Feliciano indagatore antiquitatis.*

In Iucundi auctario cum exstent quoque tituli Feliciani 84—88, valde dubium est, num hi a Feliciano ipso additi sint, ut opinio Mommseni erat (V p. 319).

Parvam seriem Mantuanam (tab., infra pag. 273) a Cyriaco venire iam inde apparet, quod Felicianus in codice Veronensi Mantuanis tres titulos urbanos Cyriacanos interposuit cf. V p. 43*. Ac ne ea quidem quae Ferrarinus in editione secunda codicis Parisini addidit n. 224—229[2]) aliunde petita videntur esse, cum inter ea sit titulus V 4060, qui e codicibus Cyriacanis ad solum Ferrarinum et Iucundum pervenit.

Brixiam urbem Cyriacum ante annum 1442 non adiisse epistula eius inedita in codice Volaterranae bibliothecae Guarnacci 204 (5031) fol. 43 docet, quam mecum Ernestus Spadolini professor Anconitanus comiter communicavit. Cyriacus enim, postquam „ex Florentia Tuscorum urbe Fluentina VI K. April. Eug. Pap. A. XII“ novo episcopo Brixiano (Petro de Monte Veneto, nominato episc. Brix. die 28 Mart. 1442) congratulatus est, pergit: *cuiusce* (sc. Brixiae urbis) *et ego vetustatum reliquias et nobilia monumenta cum iam diu nostro de more visere indagareque peroptassem, nunc vero maiorem immodum, tecumque rerum homine peritissimo conspectare nostris et addicere commentariis desidero*

[1]) similiter ad V 3799 = Fel. 7 dat *Vatic.:* in templo Liberi patris *in domo presbyteri S. Proculi,* ubi ultima verba ad titulum apud Felicianum praecedentem pertinent, quem Iucundus utpote iam in codicem Veronensem receptum omisit.

[2]) tit. n. 227 f. 33 excidit in codice relicto solum lemmate: „prope devotiones maioris ecclesiae“.

atque spero. Revera eodem anno vel 1443 Brixiae fuisse videtur, ubi non solum titulos, quos ibi Iohannes Tuscanella descripsit, in syllogam suam recepit, sed alios quoque invenit. Priorem seriem editam ab Olivierio in Commentariorum Cyriaci novis fragmentis n. 173—191 eodem ordine solus Marcanova in codice Bernensi repetivit omisso solum titulo 187, ordinem fere servavit etiam codex Redianus, ut e tabula nostra (p. 274) apparet. Contra codex Mutinensis in ordine titul. 765—808 fere consentit cum Feliciani codice Marciano,[1]) nisi quod quaedam solus habet. Ne ea quidem a Cyriaco aliena esse exempli causa tit. V 4653 probat, qui redit apud Redianum in Brixianis nihil nisi Cyriacana exhibentem.[2])

Quae postea auctoribus Feliciano Ferrarino Iucundo innotuit series satis longa Brixiana maxime titulorum in foro positorum (V p. 427), cuius notitiam iam Marcanova habuit, eam in tabulas non recepimus, cum facile in Corpore inveniatur neque ad antiquiores auctores redeat.

Series Cyriacana Mediolanensium optime demonstrat, in quam diversas partes Cyriaci copiae fluxerint. Seriem hanc plenius quam commentariorum Cyriaci nova fragmenta edita codex Parmensis servavit, qui fragmento quodam epistulae Cyriacanae ceteroquin ignotae edito V p. 624 optimum fontem indicat. Eandem seriem servato quoque ordine titulorum codex Redianus expressit. Qui praeterea eam seriem quamquam auctiorem exhibent Marcanova Felicianus cum Ferrarino, in quibusdam lemmatibus communem ac Parmensis auctorem Cyriacum produnt, velut

ad V 5747 *apud Mogontiam oppidum quod Modoetiam indigenae doctiores nuncupandum aiebant et clerici* Parm. Marc. Fel.
ad V 5309 *apud Comum urbem quam Cumanam nonnulli civitatem scribaeque apostolici ipsi vocitari volunt* Parm. Marc. Fel.
ad V 6356 *apud ipsam novam Laudensium urbem quam recte Laudem utique in hodiernum appellant* Parm. Fel. qui addit: *per Chyr.;*

ordinem tamen titulorum prorsus mutaverunt neque iis desunt tituli Parmensi ignoti, qui inter nova fragmenta edita exstant. Quibusdam quoque locis soli Cyriaci verba accuratius servaverunt velut Felicianus ad V 5894 *epitaphium Mediolani in burgo partis orientalis acceptum equitando in ecclesia S. Dionysii.*

Ex errore quoque memorabili Marcanovam cognoscimus e Cyriaco pendere. Inter titulos enim Laudenses n. 546—548 falso exhibet V 6189. 5792. 5776, quorum V 5792 Redianus quoque ponit *apud Laudensem oppidum.* Ortus est sine dubio error hic, quod Cyriacus eosdem tres coniunctos exhibet in epistula ad Bartholomaeum Ravarellum Colucci *Antic. Pic.* XV p. CXXVII, quibus titulos Laudenses duos V 6347. 6348 praemisit, atque pergit *nuper hac in praeclara urbe* (sc. Mediolani) *comperimus.*

Contra ad Iucundum, qui in titulis agri Mediolanensis solus interdum cum Lilio Cyriacum adhibuit, ex urbe ipsa nihil nisi excerpta pervenerunt, quae ipse in editione tertia codicis Vaticani supplere studuit.

---

[1]) Titulos primae partis Feliciani (Felic. A) aliter ac in Corpore factum est, eo ordine numeravi, quo uterque codex eos praebet.

[2]) Etiam Graecus Kaibel 2304, quem Marcanova alio ac Felicianus B exemplo dat, ad hunc e Cyriaco venit.

Quae cum ita sint, non mirabimur etiam Alciato († anno 1550) Cyriaci rerum Mediolanensium collectanea praesto fuisse (cf. V p. 624,III et ad n. 6024).

In conspectu autem nostro non solum seriem urbis Mediolani auctoribus plerisque communem (pag. 275), sed etiam titulos agri Mediolanensis atque oppidorum vicinorum proponimus (pag. 276), quorum multos Cyriacus solus servavit. Etiam qui desunt tabulis V 638*. 639* = Felic. ser. Mediol. 2. 11 a Cyriaco non alieni videntur, praesertim cum alter 639* redeat in Iucundi recensione tertia codicis Vaticani sub. n. 10.

In patria provincia, in Piceno et locis vicinis, a qua studiorum epigraphicorum initium fecit, Cyriacus multa quidem descripsit neque tamen in seriem redegisse videtur sed, utut occasio dabatur, cum amicis singula communicabat (cf. IX p. XXXVII) vel opusculis suis immiscebat ut titulos Anconitanos Latinos et Graecos elogio illi: *Anconitana et Illyricana laus* servato in codice Vaticano 5252 (cf. *Inscr. Christ.* II 365). Quo factum est ut Picena eius eximia servata in codicibus Neapolitano V E 18 et Ashburnhamiano 1174 ad nullum auctorem posteriorem pervenerint. Haec igitur praetermisimus, ut in Corpore (IX p. XXXVII) composita[1]), reliqua autem pluribus syllogis communia in tab. p. 278 composuimus. E tabula apparet seriem Anconitanam ipsam uni fere auctori codicis Rediani[2]) notam fuisse. Tamen etiam Marcanovam et Ferrarinum e Cyriaco pendere errores quidam memorabiles demonstrant. Hic enim titulo IX 5898 verba prima tituli Cyriacani VI 468 praemittit, ille primus exhibet titulum IX 641*, 5 falso e duobus Cyriacanis compositum et falso Anconae collocatum neque minus IX 633*.

Quae Cyriacus anno 1434 in itinere per Campaniam facto descripsit, ex eis pauca ad nos pervenerunt, quae ita disposuimus, ut itinerarium ab ipso enarratum sequeremur, de quo conferas C. I. L. X p. XXXVII. Atque auctoribus nostris Cyriacanis maiorem numerum eorum praesto non fuisse vel ex eo concludere licet, quod tituli harum regionum coniuncti cum Beneventanis Picenisque solito saepius seriei Romanae intermixti sunt sine loci indicatione, quam confusionem iam a Cyriaco in schedis admissam esse nihil obstat, quin credamus. Solus Felicianus schedas pleniores Cyriaci habuisse videtur, e quibus excerpsit Marc. f. 62, Ver. f. 101 *in sepulchro regis Ladislai* († 1414) Neapoli: *belliger adversus rex Ladislaus in hostes*

(Sign. 65) *Neapoli litteris graecis Latinatis . . Tiberius Iulius Tarsus . .*

(Sign. 67) *in introitu civitatis Capuae. Caesaris imperii . .* (Petr. Don. f. 118)

(Sign. 68) *temporibus S. Innocentii* (de Rossi inscr. christ. II p. 322,3), qui redeunt ommes apud Ferrar. in codice Traiect. n. 468—472 (Par. 574—7), unus (Sign. 67) etiam in Iucundi cod. Vat. 5326 n. 300.

De singulis (cf. tab., infra p. 279) pauca dicenda sunt. Titulus Puteolanus X 1594 etiam eo cognoscitur Cyriacanus, quod in eorum numero parvo est, qui

[1]) Ibidem p. XXXVIII in enumeratione titulorum Cyriacanorum sub v. Ancona pro $6078,_{199}$ scribendum est $6078,_{193 \cdot 202}$.

[2]) Etiam Iacobus Lilius in codice Guelferb. Helmstad. 631 f. 68' seriem Anconitanam e Cyriaco ipso petivit, in qua praeter titulos quosdam Rediani titulum sepulchralem Σμίνθιος Τιτέλου C. I G. 6468 habet e solo Cyriaco notum (epigrammat. per Ill. n. 264 et Codex Laurent. LXXX n. 22 f. 325., cf. Ziebarth *Inschriftenhandschrift der Hamburger Stadtbibliothek*, Progr. Hamburg 1903 S. 16).

apud Felicianum in seriem Romanam recepti sunt. Sequitur hunc apud Felicianum Formianus X 6127, quem inter alios Redianus n. 132 in parte Cyriacana profert cum verbis: *inter fundum iuxta silicum viam*, quibuscum si contuleris Cyriaci itinerarium (ed. Mehus) p. 24 *exinde Tarracinarum marmorea Augusti Caesaris templa vidimus* (X 6305) *et ingentia silicum strata viarum*, non iam dubium erit, quin Redianus Cyriaci ipsius verba servaverit. Quodsi Redianus eundem titulum n. 1520 collocat *in ecclesia S. Donati*, quae verba apud Iucundum redeunt, inde patet titulum post Cyriacum ab alio descriptum esse.

Campana codicis Chigiani I. VI 203, quae apud Pontanum et Bononium partim redeuntia Mommsenus Cyriaco vindicavit, enumerata sunt C. I. L. X praef. p. LVIII.

Qui post Cyriacum has regiones peragraverunt, Laurentius Behem et Iucundus, de eis suo loco agendum erit (infra p. 216. 232).

In titulis Ravennatibus Cyriaci memoria obscurata videtur, quia in urbe ipsa auctor extitit, Desiderius Spreti, qui uberrimam syllogam titulorum patriae suae collegit, e qua posteriores hauserunt (cf. de eo C. I. L. XI p. 1, IV). Recensionem Spretii primam conspectui nostro subiecimus, cum Cyriaci hic nisi dispersi tituli non exstent. Ubi deest prima, Felicianus in locum eius successit, quippe qui ex ea petiverit.

Atque Bormannus ad Spretium rettulit quaecumque auctores Cyriaco posteriores habent exceptis paucis aperte Cyriacanis. Cui opinioni vereor ne temporum ratio obstet, cum Spretii sylloge anno demum 1459 composita esse dicatur manuscripta, Marcanovae autem codex Bernensis, in cuius parte urbana iam leguntur Ravennatia, anno 1460 absolutus sit, inceptus multo antea. Praeterea verisimile est Cyriaci seriem Ravennatem maiorem fuisse. Re vera indicia, quae ad Cyriacum ducunt, in sylloga Feliciani reperiuntur haec. Codex Veronensis absoluta serie 1—66 addit 67—69, quorum 69 = C. I. G. 8862 aperte e Cyriaco venit, cum versio Latina Georgii Trapezuntii, aequalis et amici Cyriaci, addita sit et titulus primum legatur in codice Cyriacano Neapolitano V. E. 5. f. 121. 237′ una cum inscriptione Graeca Isaaci exarchae (C. I. Gr. 9869.) cf. Inscr. christ. II 383. Neque minus 67 = XI 126, 68 = XI 142 e Cyriaco hoc loco repetitos esse probat cum longum lemma Cyriacanum ad XI 126 e Feliciano adscriptum, tum lectiones variae Cyriacanae, quae differunt a lectione Feliciani primo loco data.

Accedit quod Felicianus inde a tit. 19 = XI 155 accuratissime quidem consentit cum Spretio I, e quo aperte pendet, in parte autem prima 1—18, quae in codice Marciano (f. 60—61) ab altera separata est, et quam solam uno titulo omisso Ferrarinus in codice Traiectino expressit, hic illic consentit cum Spretio II, proprias autem lectiones vel inscriptiones habet has:

XI 153 *in aede S. Paracliti spiritus sancti* Fel. Ver. Marc. m. 1., *apud aedem Spiritus sancti* Spret. Fel. Marc. m. 2 ibid. v. 7. *Crispina* Fel. Ver. *carissima* Fel. Marc. Ferr.

XI 343 *in alio lapide* Marc. Fel. Marc. Ferr. *alio in lapide apud S. Albertum in agro Ravennati* Fel. Ver. Spreti.

XI 147 titulum Poggianum Felic. et Marcan. II cum novo lemmate dant.

Quibus indiciis ad eam sententiam adductus sum, ut primam partem Feliciani Ravennatium Cyriaco vindicem, quem eundem Marcanova in titulis Bern. 202—208 adiisse verisimile est. De 204. 205. 208, qui in prima parte Feliciani

redeunt, hoc certum est. Alios quoque titulos priore Marcanovae loco non e Spretio petitos esse, lectionibus propriis quibusdam comprobari videtur, quas ad titulos eos notatas invenies.

De serie Ravennate vel potius Salonitana codicis Vaticani 7019 f. 95 seq., quae dicitur Antiqui Lucii, in capite de Iucundo (infra p. 243) dicendum erit.

Cyriacus primum, ut quidem scimus, anno 1435 Ariminum adiit ibique „Ioanne Marco Physico praeclaro . . curante omnia civitatis egregia vidit et memoranda“, in quibus memorat pontem Flamineum (XI 367) et arcum (XI 365) cf. Itinerarium ed. Mehus p. 35. Eosdem titulos una cum XI 506 anno 1443 denuo descripsit, quos nova eius fragmenta sub numeris 168—170 exhibent.

Eodem itinere primo Pisauri et Urbini, quas urbes post Ariminum adiit, epigrammata descripsit atque commentariis suis mandavit (Itiner. p. 36), quae perdita sunt. Iam cum nobis servata sit series Ariminensis optima (v. tab., infra p. 281) in codice Rigazziano nec non apud Marcanovam, quam eandem adhibuerunt Felicianus et Iucundus, iure suo, qui de ea accurate disputavit, Bormannus, XI p. 73, suspicatus est seriem hanc Cyriacanam esse. Argumentis eius adde haec. Lapides sunt descripti accurate, cf. XI 405[b]: *ibidem et principium deficit* Marc. simil. Rig., XI 410 margini sinistrae adscripsit: *deficit* Marc., XI 409 idem verbum Marc., XI 358 in fine adscripsit: *lapis fractus* Marc. Lemmata quaedam redolent dictionem Cyriacanam velut XI 459 *in contrata S. Bartholi* (sic semper pro Bartholomaei), XI 358 *in contrata S. Columbae.*

Denique ne hoc quidem argumentum originis Cyriacanae spernendum videtur, quod tit. XI 419 in codice Rediano, qui seriem hanc omisit, exstat sub n. 739 inter Veronenses omnino e Cyriaco sumptos praemissis verbis: *in Galbiate (?) in plumbi lamina,* quae nescio an rectius ad alium titulum pertineant (cf. et V 428*, 2).

Sequuntur in codice Rigazziano tituli Caesenae et Bononiae descripti (infra p. 282), de quorum auctoribus idem valet atque de titulis Ariminensibus (cf. XI p. 108 et 130). Archetypum hic plenius expresserunt Marcanova et Felicianus, ut e tabula nostra apparebit. Cyriacum etiam hic notae adscriptae prodere videntur, velut ad XI 704 Marcanova solus servavit: *reliqua vetustate consumpta sunt.* De singulis accurate disputavit Bormannus XI p. 130, ɪ[1]) qui iure suo ad idem archetypum i. e. Cyriacum revocavit titulos, quos Marcanova solus servavit descriptos Fori Popili Marcan. Mut. n. 441 = XI 586, n. 440 = XI 6639, n. 424 = XI 593, et Fori Livi n. 415—419 = XI 612 *in ecclesia S. Mercurialis* (en Cyriacum Mercurii cultorem deprehendimus?) 608. 606. 56*. 57*.

Cyriaci series Pisana (infra p. 283) a solo Iucundo et auctore codicis Rediani adhibita est, qui duos n. 946 = XI 1513 et 947 = XI 1477 addit, quorum prior, cum apud Lilium redeat, Cyriacanus cognoscitur. E Lunensibus duo (XI 1322. 1368) apud Marcanovam et Felicianum Ferrarinumque Patavinis interpositi sunt.

De Mutinensibus (tab., infra p. 283) iis, quae Bormannus disputavit, XI p. 148. 149, pauca addenda sunt. Titulis e Cyriaco petitis quosdam de suo addiderunt Ferrarinus et auctor codicis Rediani (XI p. 149), quorum ille ipse

---

[1]) Ceterum C. XI p. 130,ɪ v. 11 scrib. „sub n. 756“. — v. 26. 27 errore dicitur n. 715 ex inscriptionibus esse quas et Rigazzianus et Marcanova habeant, cum in Rigazziano n. 715 desit.

Mutinae fuit (cf. infra p. 220), hic auctorem adhibuit, qui accurata locorum adnotatione vel lapidum descriptione excellit.[1])

E parva serie Parmensi Cyriacana — hanc et quae sequuntur proposui tab. p. 284 — ad Iucundum solum duo tituli pervenerunt. De maiore serie Ferrarino cum Gammaro et Siedero communi, de cuius auctore non constat, iam egit Bormannus XI p. 187 III.

Bormanno Cyriacus Florentiae nullos titulos descripsisse videtur (C. I. L. XI p. 302 I). Hoc mirum esset, cum per Scalamontium (Colucci *Ant. Pic.* XV p. XCI) edocti simus, Cyriacum hac in urbe permultas et insignes res vidisse atque multorum nobilium aedes adiisse adiutum familiaritate summorum urbis virorum. Re vera iam in codice Angelicano extat sub n. 82 titulus recens XI 223*, quam Cyriacus ipse sine dubio legit *in quodam marmore supra hostium viridarii d. Barth. de monte Bentio (?),* quocum coniuncti leguntur apud multos auctores XI 221*. 212* Faesulani, quorum priorem iam De Rossi *Insc. Christ.* II 394 Cyriaco vindicavit.

Qui sequuntur in codice Rediano n. 940—942 *Florentiae apud S. Miniatum castrum*, eos castro S. Miniati agri Volaterrani tribuit Bormannus XI 1745. 1769. 1753 = VI 8500. Apud Marcanovam in codice Mutinensi incipit haec parva series *(„Florentiae floridae")* a titulo n. 1197 = V 4653 (cf. XI 248*), quem idem Marcanova n. 806 cum Rediano solo Brixiae ponunt, cum hoc loco collocetur: *Florentiae ubi corpora Sanct. Martyr. Epimenei justissimi viri in eccl. S. Iuliae iacent,* quae verba fortasse ad alium titulum Cyriacanum pertinent, qui in codice intercidit.

Simili errore fortasse iam a Cyriaco ipso commisso alius titulus Cyriacanus X 5853 Ferentinas ponitur Florentiae a Feliciano cf. XI 248*, 3.

Quae Volaterris Cyriacus anno 1442 descripsit, edita in commentariorum novis fragmentis n. 2—9, in codice Parmensi f. 101 redeunt praemissis verbis: *Aliqua epitafia Vulterris inventa*, ordine quidem mutato atque duobus omissis, addito tamen uno XI 1737. Auctorum posteriorum nullus exceptis quibusdam codicibus Cyriacanis (cf. XI 324) hos titulos novit, nisi quod Iucundus unum profert, quem tamen falso Parmensibus sumptis iisdem e Cyriaco adiunxit.

Cyriacum Arretium adiisse testantur tituli ab eo in hac urbe descripti, quorum unum XI 1839 exhibet cod. Parm. n. 247 sine loco, eundem codex Redianus ponit Arretii nec non mira diligentia ad eum addit verba: *corpus autem quod in ea (sc. arca) positum erat, adhuc integrum est Regii,* quae num Cyriaci verba sint nescio. Alteros duos XI 1820. 1849 errore coniunctos servavit Marcanova in codice Mutinensi inter Viterbienses. Neque eos quidem a Cyriaco alienos esse nunc docet codex Petri Donati Hamilton. 254 f. 78, qui eosdem errore coniunctos exhibet, verum post verbum *veterum* (XI 1849) addit titulum Tifernatem XI 5949 (cf. p. 211), quem etiam Marcanova falso loco ponit.

Idem Cyriacus quos Perusiae, Clusii, Tuscanellae, Viterbii, Sutrii titulos descripsit, eos tab. infra pag. 284, composuimus. Praeterea codices Cyriacani exhibent ex Poggianis titulis n. 78 Perusinum XI 1924 et n. 68 VI 1702 falso Perusiae collocatum a Marcanova aliisque (vide tab. pag. 249).

Denique nomino titulum XI 3126 servatum primum apud Petrum Donatum f. 67′, quem Cyriacus *prope urbem in Campagnano castro nunc Ursinorum*

[1]) cf. Red. n. 916 = XI 878 *ibidem* (praec. *apud S. Geminianum*) *imperfectum* (hoc deest ad tit.) et Red. n. 924 = XI 865 *in alio saxo fracto* (item deest ad tit.).

vidit, quod ad titulum notatum non est, quamquam iam Th. Mommsen *Jahrb. d. preuss. Kunstsamml.* 4, 1883 p. 87 et H. Dessau C. I. L. XIV 409* lemma codicis Petri Donati dederunt. E Cyriaco igitur Ferrarinus Reg. f. 139 habet: *Capagnani intra urbem et Sutrium,* quae verba eum invenisse putat Bormannus.

Titulorum quos Cyriacus Interamnae descripsit (v. infra p. 285), unus XI 4170 a Feliciano Ferrarinoque Romae ponitur. Hoc fortasse eo factum est, quod Cyriacus Roma Interamnam egressus titulos illos cum schedis Romanis confudit. De titulis a Pomponio Iucundoque additis cf. XI p. 608.

Titulis Spoletinis a Cyriaco descriptis (cf. XI p. 699) addidit Marcan. Mut. n. 1000 *Ti. Martius Ti. Menophilus statuam equestrem patrono dedit* = Ferrar. Paris. n. 636, quem editum a Muratorio p. 719, 8 ex schedis Farnesiis, ut me Huelsenus docet, Bormannus inter falsa Spoletina non recepit.

Ne tituli quidem Sentinates, quos Marcanova profert, alii debentur ac Cyriaco, in cuius codice Parmensi primus eorum XI 5761 meris urbanis intermixtus est, si recte pagina 93 ad titulum notata est, in qua ego titulum hunc non inveni. Idem valet de Tifernatibus ab eodem Marcanova primum prolatis, nisi quod unum XI 5949 iam Petrus Donatus a Cyriaco accepit (cf. supra p. 210), cuius mentio non minus ac Marcanovae ad titulum deest.

Fani in urbe Cyriacus iam anno 1423 artem epigraphicam exercuit, cum omnibus civibus concurrentibus inscriptionem portae XI 6218. 6219 legeret atque interpretaretur, quod ad primam huius tituli editionem, ad titulum ab editore non citatam, in notis ad Ovidii Fastos (Romae 1489 lib. IV extremo) enarravit Antonius Constantius (cf. De Rossi, *Inscr. Christ.* II 357). In eandem urbem Cyriacus si non saepius certe anno 1435 revertit, quo una cum civibus clarissimis egregiae civitatis monumenta conspexit (Itinerarium ed. Mehus p. 36). Titulos, quos ibi descripsit, codices Cyriacani Marcian. 14, 124 et Vatic. 6875 servaverunt, unde prorsus eodem ordine in ceteras syllogas fluxerunt, servatis interdum notis quoque Cyriaci, ut in fine tit. XI 6249 Marcanova in utroque codice addidit „*deficit*".

Seriei huic Marcanova in codice Mutinensi primum praemittit n. 977—983 titulos XI 6246. 6239. 6248. 6250. 6258.[1]) 6255, quorum unus 6246 ad Felicianum quoque Fan. n. 7 (inde Ferr. Tr. 498 Par. 611) pervenit. Hi num ex eodem Cyriaco veniant, quod notae ad 6250 fin. „*deficit*", eadem ad 6255, probare videntur, in incerto relinquimus.

Urbini Cyriacus ipse narrat (Itin. p. 37) se duos titulos descripsisse, qui in codicibus Parmensi et Angelicano servati sunt, et quorum alter ad Redianum quoque et Ferrarinum pervenit. Series satis longa, quam primus Ferrarinus in codice Parisino n. 968—980 profert, XI p. 893,1 enumerata est.

Pisauri cum Cyriacus anno 1435 sex bases marmoreas vidisse se narret, quas olim splendidissimi Pisauriensium Ariminensiumque ordines silicum viarum procuratoribus dederant, (Itiner. ed. Mehus p. 36), duae Pisaurenses (XI 6313. 6334) in omnibus syllogis antiquioribus reperiuntur. Aliae quae fuerint, coniectura sola assequi possumus. Atque cum duo tituli XI 6337. 6378, in quarum altera procurator silicum viarum, in altera splendidissimi ordines Pisaurensium et Ariminensium nominantur, in codice Regiensi Ferrarini coniunctae legantur,

[1]) Marc. n. 981 *In S. Petergniano. Non mihi sum splendor.*

ad hunc sine dubio e Cyriaco pervenerunt. Alios quattuor quos primus exhibet Marcanovae codex Mutinensis iure fortasse ad eundem revocabimus.

Multo post Cyriacum qui Pisauri arti epigraphicae studuerunt, auctor sc. Marcanovae in codice Parisino et Iucundus, de eis infra (p. 231) dicendum erit.

Tituli Sassinates relati in syllogas nostras ad unum auctorem solum, quae videtur esse opinio Bormanni XI p. 976, non possunt redire. Atque de altero auctore quem Laurentium Behem esse dico, infra dicendum erit (v. p. 216).

Alteri, cuius titulos tab. p. 286 composuimus, id proprium est, quod tituli XI 6520 et 6565 duas partes falso non coniunctas exhibet et quod tit. XI 6577. 6578 recte inter se non coniunxit. Iidem auctores, quibus haec communia sunt, Marcanova et Felicianus, praeterea in indicio gravissimo consentiunt. Exhibent enim XI 6528 non interpolatum, atque ad eundem Felicianus Ver. f. 90 verba haec servavit, quae Ferrarinus exscripsit: *Hoc epigramma repperi equitando Sarsinam versus in fluvio Savio in quodam molendino Florentinorum.* Collato Marcanova: *Hoc epitaphium est prope Sarsinam in quodam molendino Florentinorum* apparet haec verba auctoris communis esse,[1] quem Cyriacum esse verisimillimum est (cf. alia verba ex eo exscripta servata prima verbi persona supra p. 203. 204).

Ex eodem auctore Marcanova septem titulos primus habet, quorum quattuor etiam Iucundus in recensione tertia codicis Ashburnhamiani, qui Sassinatia bipartita dat, exhibet, quod ad solum tit. XI 6580 adnotatum inveni. Iucundus cum alium ordinem servaverit neque omnes exhibeat, verisimile est eum non e Marcanova sed ex archetypo eos petivisse.

Cyriacus seriei titulorum Tiburtinorum (cf. XIV p. 368; infra p. 286), quae integra ad nos non pervenit, videtur praemisisse verba haec: *in civitate Tibulana longe a Roma millia pass. XVI haec epigrammata sunt,* quae servavit Marcanova Bern. ante n. 238 et Felicianus in serie Romana ante titulos Plautiorum (cf. supra p. 194). Quae ex hac serie servata sunt, interposita sunt urbanis titulis ut in codice Parmensi ita apud Marcanovam et Felicianum. Quaedam apud omnes auctores redeunt, quaedam primum apud Marcanovam, quaedam apud Felicianum primum exstant, qui tamen omnes e Cyriaco hauserunt.

Qui post Cyriacum denuo Tibur adierunt, Laurentius Behem et Iucundus, de eis suo loco dictum est.

His addere liceat mentionem titulorum Hispanorum, qui ad Cyriacum referuntur (cf. tab., infra pag. 287). Quorum tres notissimi (II 382*. 383*. 410*) iam in codice Angelicano et apud Petrum Donatum leguntur et in omnibus fere syllogis redeunt. Atque Huebnerus, qui Marcanovam primum testem eorum habebat, eos Cyriaco falso attributos esse putabat, sed iam De Rossius *Inscr. chr.* II 374 coniecit titulos a Cyriaco male credulo propagatos esse. Re vera titulum II 410* in Cyriaci codice fortasse autographo scriptum fuisse testatur Hieronymus Paulus[2] († 1497 bibliothecae Vaticanae custos) in libello inscripto Barcino . . .

---

[1]) Maffei *Verona illustr.* II 99 ignorans verba Marcanovae putat Felicianum ipsum de se equitante loqui.

[2]) Hoc loco usus Gregorius Mayans in *Historia Hispanicarum collectionum veterum inscriptionum*, quae legitur in codice ms. philos. Gottingensi 153 f. 79v et cuius notitiam debeo Guilelmo Meyero, observavit, Hieronymum Paulum primum fuisse inter Hispanos, qui Cyriaci mentionem fecerit.

ad Paulum Pompilium, impresso Barcinone per Petrum Michaelum a. 1490 [1]), cuius exemplar repperi in fine codicis Guelferbytani 3239, olim Iani Gruteri, f. 169 sq., ubi post relatum titulum II 410* ita scribit: *hoc ipsi epigramma alicubi fortasse Barcinone latens vel iam perditum minime legimus, sed eius testimonium habemus Cyriaci Anconitani epigrammatum per orbem sane diligentissimi collectoris, cuius ad nos sex haud parva volumina pervenerunt.* Idem alio titulo docere videtur Codex Guelferbyt. 3239, qui syllogam titulorum Hispanorum adhuc neglectam continet, inter quos f. 166^{v} exstat II 3052, *en los toros de Guisando* cum adnotatione: *Male Cyriacus Anconitanus edidit.* [2])

Num autem Cyriacus ipse Hispaniam adierit, ut saepius in mente habebat, deficientibus aliis testimoniis adhuc in incerto relinquimus.

III. DE CODICE REDIANO ET LAURENTIO BEHEM.

Post Cyriacum, Marcanovam, Felicianum ditissimam syllogam titulorum urbanorum nobis servavit auctor codicis Rediani scripti Venetiis anno 1474 (de eo cf. De Rossi Inscr. Christ. II 393 C. I. L. XIV Ind. auct.). Atque series eius urbana a titulis 1—111 petitis e syllogis Signoriliana, Poggiana, Cyriacana, incipit, quos omnes in tabulis nostris suis locis adnotatos invenies.

Inde a tit. 112 nova pars (112—302; cf. tab., infra p. 288 seq.) ex alio fonte sumpta sequitur. Huic quoque sparsi tituli e prioribus illis auctoribus excerpti insunt. Alii ex auctore a Marcanova in appendice Mutinensi adhibito i. e. ex eodem Cyriaco veniunt (cf. tab. pag. 257), longe autem maior pars eaque praestantissima novum auctorem prodit, cuius syllogam ut aliquo modo restituamus, iam novis codicum subsidiis adiuti sumus. Tituli enim hi codicis Rediani non sine ordine positi sunt, ut opinio Henzeni C. I. L. VI p. XLIII erat, verum certo ordine ex eodem archetypo excerpti sunt, quem Iucundus in recensione secunda syllogae inscriptionum adhibuit, cuius optimum exemplum codicem Laurentianum Ashburnhamianum n. 905 primi integrum proponimus (de quo cf. infra pag. 237).

Quod ut demonstremus, totam hanc partem codicis Rediani in tabulas recepimus, cui ii soli tituli desunt, qui iam ad Cyriacum adnotati sunt, ita ut pars titulorum appendicis Marcanovae bis in tabulis (p. 256. 257 et p. 288 seq.) legatur. Ac si quis putet Iucundum, quod temporum ratio optime admitteret, titulos suos e codice Rediano descripsisse, lemmata e quibus apparet utrumque e communi fonte hausisse respiciat tit. Red. 161. 208. 243.

Praeterea Iucundus titulos a Rediano in hac serie omissos habet hos: Ashb. 33—34, 36—39, 46—49, 75—76, quorum plerique iam priore loco codicis Rediani leguntur, quidam tamen ei desunt.

---

[1]) Repetitus est liber Hieronymi Pauli in Hispaniae illustratae vol. II. (Francof. 1603) p. 842 et alibi.

[2]) [Nisi forte mero errore scriptor codicis Guelferbyt. Cyriacum laudavit pro Apiano, apud quem hic titulus editus extat p. 5 et apud quem paullo ante (pag. 1) fit Cyriaci mentio (eodem errore ad titulos falsos Hispanos II 149*. 278* laudatur Cyriacus.) H. D.].

Iucundum autem via ac ratione delectum fecisse ex archetypo, quem multo pleniorem Redianus servavit, etiam ultimus titulus huius seriei probat, quem Red. n. 302 ponit: *in domo quadam haud longe a superiori ubi templum olim bacchi erat,* Ashburn. eodem loco omissis tamen: *haud longe a superiori*, quia praecedentes quinque codicis Rediani non recepit. Sed cum Iucundus eos praecipue omiserit, quos iam in codice Veronensi protulerat, auctor codicis Rediani in fundamentum quod ei cum Iucundo commune est multa videtur intulisse. In hac enim parte propria sibi satis multa habet. Neque tamen putabimus eum, quisquis fuit, Romae ipsum multa descripsisse. Nam si in titulis 275—278 cum Marcanovae codice Mutinensi consentit, qui hos codici iam absoluto addidit, ne is quidem hos e Rediano petivit, verum communem fontem plenius servavit, cum titulo 277 = VI 25512 praemiserit VI 25775 (initium tituli VI 3872 = 32280). Similiter tituli Rediani 298—301 apud Iucundum in appendice codicis Marciani uno omisso redeunt, sed addito VI 60, qui deest in Rediano.

Si denique quaerimus, quis auctor ille fuerit, e quo Redianus et Iucundus hauserunt, de hac re certius iudicabimus, postquam tertiam partem codicis Rediani, titulos 303—445, examinavimus. Huius enim seriei iam meliorem et pleniorem testem habemus codicem Berolinensem Hamiltonianum 26 (cf. C. I. L. XIV p. 369), in quo post titulos 1—41 sumptos omnino e sylloga Signoriliana inde ab 42 incipit nova pars praemissis verbis: *Epigrammata quaedam Romae excerpta ex vetustis marmoribus,* quae prorsus eodem ordine titulos Rediani praebet, nisi quod hic multos omisit, quos iam alio loco ex aliis fontibus petitos exhibuit. Partem autem eiusdem seriei praeterea habent codex Marucellianus A 79,1, quem nisi e Corpore Inscriptionum non novi, et codex Monacensis Latinus 716, neque aliam Iucundus in recensione tertia servato titulorum ordine excerpsit.

Hanc syllogam optime nobis servatam, cuius ordinem quoque titulorum consensu codicum cognoscimus, iam accuratius examinemus (vide tab. infra pag. 291).

Ordinem locorum urbis Romae auctor secutus non est, nisi quod discerni possunt Ham. 42—121 tituli tota urbe et 122—212 extra urbem reperti, quorum maximam partem, 128—210, faciunt tituli reperti iuxta moenia urbis inter Latinam et Appiam portam in loco quadrangulato, monumenti scilicet, quod familiae liberorum Neronis Drusi videtur fuisse (C. I. L. VI p. 899). Hoc monumentum sedente papa Paulo II anno fere 1469 inventum est (Lanciani *Storia degli scavi di Roma* I 74). Pauci tamen tituli eius iam ante hunc annum noti et in moenibus ipsis collocati fuisse videntur, quos auctor appendicis Marcanovanae vidit *in moenibus urbis inter portam Appiam et Latinam* (Marc. Mut. ad VI 4385 primum titulum totius seriei) et qui ad Felicianum quoque pervenerunt nullo modo e Marcanova haurientem, cum unum titulum habeat, Redian. 364, illi ignotum.[1])

[1]) Denique Iucundus iam cum codicem Veronensem scriberet, notitiam huius monumenti habuit, sed mirum in modum titulos eius in codice dispersit nec non locorum indicationes confudit. Ex eo enim petiti sunt tituli Veron. n. 486—488, 500—508 *Romae, modo non extat.*

n. 1233 *Non inveni*

n. 1252—1257 *ibidem* (praec. *Romae*).

Aliam partem horum titulorum Iucundus Ver. alio loco (n. 743. 749 sq.) exhibet, qui in domum Franc. Porcarii pervenerint.

Alio quoque loco codex Hamiltonianus effossiones commemorat, quae quo tempore factae sint, iam scimus edocti de ea re Rudolfi Lanciani libro *Storia degli scavi di Roma* I. Ad titulum enim XIV 99 adhuc e codice Rediano et Iucundi codice Cicognano notum praemisso lemmate *in quodam marmore pervetusto delato Romam ex civitate Portuensi* codex Hamilton. n. 244 addit *tempore Pii Pontificis Maximi* (1458—1464). Lapis igitur anno 1463 repertus est in Portu, ubi Pius II marmora multa ad pulpitum ecclesiae Sancti Petri perficiendum effodi iussit (Lanciani *Storia degli scavi* I 69).[1]) Sylloga igitur post regnum Pii II absoluta est, quocum optime convenit, quod ad titulum VI 24* = Red. 279 = Ashb. 80 adnotavit Bembus (Cod. Monac. f. 19) *repertum Romae tempore Pauli,* quibus addit *Pauli Veneti* cod. Ambros. C. 112 inf. (cf. Athen. Mitteil. 1899, 88).

In opere ipso diiudicando una res maxime memorabilis est, quod auctor tam paucas domos nobilium Romanorum nominat, in quibus lapides vel statuae antiquae adservabantur. Nam cum iam Cyriacus, cuius codices Lanciani, qui catalogum museorum privatorum urbis Romae dat, nondum respexit, lapides suos invenerit in aedibus Cardinalis Niceni (supra p. 191), Iacobi Mathei domicelli Romani (Parm. n. 124/6), Cardinalis Ursini (supra p. 191), Antonii de Capharellis (Parm. n. 174 cf. Lanciani *Storia degli scavi* I 105), domini Girisotis (supra p. 190), Raphaeli Bossi (supra p. 190), quibus in auctario Marcanovae accedunt aedes Stephani Macharoni (Mut. n. 228), presbiteri Christ. Paparoni (Mut. n. 241. 244), Vicecancellarii apud Campum Florem (Mut. n. 252), codex Hamiltonianus in parte priore nominat solum ad 49 (Kaibel 1234) domum Cardinalis Columnensis, qui fuisse non potest nisi Prosper Colonna mortuus anno 1463 (Bullett. della commiss. archaeol. XXVII [1899] 102.) In appendice demum, quae post mortem Andreae a Santa Cruce (+ 1471) addita est (Rossi Inscr. Christ. II 463), citantur aedes Chiavalutii (VI 23942), Della Valle, Coronati, aliae e Iucundo notae. Hoc quomodo factum sit quaerentes iam ad auctorem ipsum syllogae venimus, de quo Hartmannus Schedel in codice suo Monac. Lat. 716 f. 8′ haec tradidit (cf. C. I. L. VI p. XLII.); denuo verba adscribo e codice ipso paulum correcta: *haec antiquitatum monumenta ad memoriam posteritatis aedita Laurentius Pehem* [sic hoc loco, reliquis *Behem*[2])] *Germanus e marmoribus ac sacris publicisque locis accuratissime in unum collegit . . . qui per annos ferme duos et viginti cum cardinali Roderico de Borgia vicecancellario, postea Alexandro VI appellato, dapiferi ac familiaris munus gessit, pleraque ex collapsis aedificiorum ruinis epigrammata ac antiquitates rimatus est.* Iure igitur de Rossius Inscr. Christ. II 390 dixit syllogam hanc non iam Anonymi Marucelliani nominandam esse sed Laurentio Behem reddendam. De vita huius investigatoris titulorum acerrimi, qui tamen Romae contentus fuit titulos omnibus oculis apertos describere neque aditum videtur habuisse ad aedes nobilium, doleo, quod mihi non contigit, ut

[1]) Idem cum additamentum codicis Hamilt. non cognosceret, hunc lapidem p. 82 anno demum 1483 repertum esse dicit.

[2]) Conferas G. A. Will *Nürnbergisches Gelehrten-Lexicon* suppl. ed. Nopitsch I V 77: *Behaim, eigentlich Beheym, Behem oder Pehem, denn so schreibt Joh. Schoner in descriptione luculentissima totius terrae (Nor. 15 18. 4) p. 32 s. v. Noriburgum: Ibidem in theologia reverendus pater Georgius Behem, Norichus, S. Laurentii praepositus sacre theol. magister profundissimus, cuius frater germanus Laur. Behem decret. doctor et Canonicus S. Stephani eccl. Babenberg. vir multarum rerum cognitione insignis et in Astronomia multum excellit.*

novi multum investigarem. Praetermittere tamen nolo in eiusdem codicis Monacensis foliis inde a 161 carmina quaedam exstare *egregio viro domino Laurentio Behem decretorum doctori dedicata,* quorum uno, scripto a. 1498, describitur venatio cervi ab Iohanne Hasso, discipulo Laurentii, alio invitatur Behem, ut Romam redeat, tertio scripto a Iac. de Questenberg celebratur Behem *Laurenti patriae* (sc. Norimbergae) *non ultima gloria nostrae,* qui *e gelido Noricorum sanguine actus tamen urbi Romae et Italae telluri* admirationi sit, quod *artibus innumeris clarus* sit et quod ei contigerit, *sydereos numeris comprendere motus.*

Si igitur de vita Laurentii Behem non multa adhuc scimus, tamen opus eius epigraphicum plenius nunc restituere possumus auxilio eiusdem codicis Hamiltoniani.

Neque enim satis habebat Behem titulos urbanos collegisse, verum alias urbes adiit.

Ac primum quidem a numero 213—230 in codice Hamiltoniano noti tituli Cyriacani vel Poggiani sequuntur minime tamen ex illis auctoribus descripti, sed quos Laurentius Behem omnes ipse vidit, ut adnotationes eius docent. 213—218 redeunt in codice Marucelliano, sed non apud Redianum, qui eosdem iam e Cyriaco alio loco exhibuit. Alii redeunt in codice Monacensi Hartmanni Schedel. Reliqui partim in Corpore ad solum Cyriacum eduntur, ita ut fortasse e re sit, etiam verba eorum in codice a me non viso accuratius examinare.

Inde a titulo 231 relinquimus Romam atque incipit series Tiburtina (tab. infra p. 294). Redit in hac consensus codicis Rediani nec non partim Marucelliani et Monacensis neque iam dubitabimus Antiquum Tiburtinum, de quo accurate disseruit Dessau C. I. L. XIV p. 369, appellare Laurentium Behem. Re vera auctor noster fuit Tibure, ubi lapides quoque Cyriacanos invenit locumque eorum accuratius indicavit. Ordinem archetypi servaverunt Hamilton et Redianus inde a 237 Ham. In praecedentibus Redianus Cyriacana cum Laurentianis miscuit, nec non lemmata breviavit velut ad XIV 3610: *apud S. Paulum* Red., *in quodam marmore vetusto nuper invento Tiburi apud fanum Pauli Apostoli* Ham. Maruc.

Quo magis notandum est unum titulum XIV 3590 *in arce Tiburtina nuper repertum* apud solum Redianum (n. 1203) exstare, quem tamen originis alienae esse coniecit editor.

Inter seriem Tiburtinam et Capuanam quae exhibet codex Hamiltonianus (n. 243—268) ea paucis vulgaribus Cyriacanis exceptis (252—257) quin ad eundem nostrum Laurentium redeant non dubito.[1]) Tituli enim omnes apud Redianum, partim in Iucundi codice Ashburnhamiano, leguntur atque ubi plures sunt ut in Sassinatibus et in Assisinis ordine plerumque eodem nec non lemmatibus iisdem. Gravior est in serie Sassinatium consensus in mendis his. XI 6528, quem primus descripsit Cyriacus (cf. supra p. 212), uterque habet interpolatum, in titulo XI 6606 uterque verbis tituli carmen, cuius initium corruptum dat, falso praemittit. Codex Hamiltonianus archetypum, ut solet, accuratius exprimit, velut ad XI 6520 solus notavit utrumque titulum in eodem lapide extare. Interdum tamen Redianus verum servavit, ut solus primam partem tituli XI 6565 dat.

---

[1]) Ad XIV 1702 = Hamilt. n. 245 locus codicis deest, sed memoratur in indice titulorum XIV p. XIII sub cod. Ham. In eodem indice p. XVI sub Iucundo errore legitur: „Habet autem in prima recensione praeter Ostiensem n. 1703“ pro 1702.

Eundem consensum codicum in serie Capuana habemus (tab. infra p. 295), cui codex Hamiltonianus praemittit: *Epigrammata inventa Capuae in marmoribus antiquis.* Archetypi ordinem in hac accuratius quam in serie Beneventana servatum invenimus, quem ne Redianus quidem turbavit, nisi quod titulum n. 1072 = X 4174 transposuit. Idem lemmata quoque accuratissime praeter morem excepit, ita ut n. 1099 = X 4186 adscripserit: *Capuae in frontispitio domus*, quamquam titulum in archetypo praecedentem omisit, e cuius lemmate: *in cortili domus domini Fabricii* apparet, cuius domus fuerit. Iucundus consilio fortasse omisit titulos Ham. 273. 274, alios incuria solum in transscribendo archetypo neglexit, nam tit. 938 = X 4174 ponit: *ibidem* (praecedit: *prope S. Bartholomaeum*), quod re vera in archetypo adscriptum erat ad praecedentem Ham. 293 = X 4097. Simili modo non recepit ex archetypo tit. Ham. 305 = X 4425, cuius tamen lemma: *ibidem in regione S. Rufi* correxit ad 949 in *ad S. Andream.* Ceterum in hac quoque parte Redianus quaedam solus servavit. Tenemus igitur in hac quoque serie satis memorabili unum solum auctorem i. e. Laurentium nostrum Behem.

Beneventi post Cyriacum iam dudum notum erat alium quendam auctorem titulos multos ante a. 1474 descripsisse, quo codex Redianus conscriptus est, qui solus hanc seriem continebat. Iam vero codex Hamiltonianus novus testis accessit isque optimus, secundum quem syllogam illam proponimus (infra p. 296). Apparet nunc Iucundum quoque in recensione tertia codicis Ashburnhamiani eundem auctorem adhibuisse, cum tituli eius 890—906 prorsus respondeant Hamilt. 311—330. Archetypi imaginem optimam codex Hamilt. dat, qui solus semper locorum adnotationes quam accuratissime habet[1]) apud Redianum ut fere semper neglectas. Ordo quoque titulorum in Rediano disturbatus est, quod ut uno exemplo demonstrem ad Red. n. 1166 = Ham. 342 = IX 2005 adscriptum est: *eodem loco* (sc. *in muris prope turrim scanellorum*), cum Red. n. 1165 = Ham. 341 = IX 341 collocetur in codice Ham. *in campanili ecclesiae supra medium,* cui optime respondet: *eodem loco* tituli sequentis, cum titulus adhuc in dicta turri exstet.

In tabula solum consensum trium illorum codicum dedi, cum numeri titulorum codicis Ham. 331—357 aut respondeant Rediano codici aut iam notati sint IX p. 695. Uterque codex archetypum ita exprimit, ut quaedam ab altero omissa habeat, in quibus notandum est auctorem codicis Rediani titulis, quos solus habet, locos interdum accurate adscripsisse velut, Red. n. 1172 = IX 1666 *in ponte Leproso sub medio arcu extra civitatem, deficit in principio.*

Denique addo Iucundum in codicem Veronensem, qui praeter notos Cyriacanos nullos Beneventanos habet nisi IX 1806. 2045. 2122. 2186 ab ipso descriptos, tres quoque titulos ex auctore nostro i. e. Laurentio Behem petitos recepisse prorsus iisdem verbis praemissis sc. IX 1973. 1983. 1986, qui in codice Hamilt. et Red. redeunt. Non igitur Iucundus eos primus habuit, sed veniunt ex archetypo illo.

Post seriem Beneventanam Andreas de Sancta Cruce Laurentii Behem librum de manibus deposuit, nam quae sequuntur aut nota sunt Signoriliana (n. 368—396) aut Poggiana aut tituli, qui auctoris tempore noviter reperti esse videntur, e quibus affero:

Ham. 358 = XI 3303 *in S. Martino iuxta oppidum Braciani et lacum Triviae ante altare maius,* qui adhuc primum in Iucundi codice Veronensi n. 1394 = M. 897 legebatur.

---

[1]) Cf. praeter exempla iam data IX p. 695 titulos Ham. 320. 322.

Ham. 359 = VI 1544 *ex sepulcro invento in templo S. Pauli, in quo Musarum imagines sunt cum instrumentis musicis quam pluribus: nomen proprium non apparet, sed in confracto repertorio hae litterae erant*, qui adhuc e solo Iucundi codice Patavino editus erat.

Ham. 360 = V 2490 inventus anno 1490.

362 = VI 13782 Romae *retro S. Mariam montis Iordani,* sic praeterea solus Iucundus in codice Patavino f. 30' (*Romae noviter repertum* Ferrarinus).

363 = VI 23942 Ferr. Par. n. 911 Iuc. Ver. n. 434.

364 = Gruter p. 712, 4 *Paulinae Valeriae filiolae dulcissimae* (titulus recens non receptus in C. I. L).

365 = VI 26901 Iuc. Ver. n. 1202.

366 = VI 20201 (Kaibel 1694) e Sabino adhuc primo notus.

367 = VI 3*e Ferr. Par. n. 822 *in horto cardinalis S. Clementis,* sic Mazochius quoque.

De titulis in ipsa Andreae de Sancta Cruce domo adservatis (inde ab 398) videas addenda voluminis VI corporis (cf. etiam De Rossi *Inscr. Chr.* II 463).

Ut autem ad codicem Redianum revertamur, a quo tota haec disputatio orta est, in universum de fontibus eius haec dicenda sunt. Tota sylloga eius e duobus potissimum fontibus hausta est e Cyriaco syllogisque Cyriacanis antiquioribus et ex Laurentio Behem. Ex illis veniunt tituli:

1— 112 urbani,
113— 302 urbani, pars eorum cf. supra p. 213,
461— 519 Veneti,
526— 627 Patavini, inter quos tamen multos proprios habet (supra p. 204),
628— 783 [1]) Veronenses,
784— 802 Vicentini,
803— 868 Mediolanenses,
869— 891 Brixienses,
892— 902 Mantuani, Placentini, Bergomates,
903— 937 Mutinenses, et Ferrarienses, in quibus quidam Rediano proprii insunt,
938— 952 Florentini, Pisani,
1016—1067 tituli Arimini, Pisauri, Urbini, Fani, Anconae, Spoletii, Perusiae, Viterbii, Neapoli descripti,
1179—1189 Auximates et Interamnates,
1211—1520 tituli Reate, Ferentini, in Istria, Dalmatia, Graecia reperti.

Ex hoc veniunt tituli:

113— 302 urbani, pars eorum cf. p. 213,
303— 445 urbani,
1068—1178 Capuani, Ostienses, Beneventani,
1190—1210 Tiburtini,
1521—1539 Sassinates, Corani, Assisini, alii.

Accedit auctor ad unum tantum locum pertinens, Spretius in Ravennatibus 953—1015.

[1]) Re vera 628—644, 655—783 (numeri 645—654 errore in numeratione commisso transmissi sunt).

Quae restant partim de ipsius auctoris studiis epigraphicis nos edocent velut n. 520—525 tituli Belluni et Feltriae descripti, nam Venetum eum fuisse iam De Rossi *Inscr. christ.* II 393 vidit,[1]) partim additamenta sunt et ea e prioribus illis auctoribus petita velut 446—460, auctarium sc. seriei urbanae, cui solus ultimus n. 460 = XIV 2852 repertus non ante annum 1478 postea additus videtur,[2]) et 1555—1562 in fine totius codicis, nota illa epitaphia Semiramidis, Darei, Pacuvii, Timonis (cf. III 286*), Senecae, Isidis et Osiridis, quae iam in codicibus Cyriacanis inveniuntur.

Iam totius syllogae solum tituli 1540—1554 restant, de quorum auctore non satis constat. Sunt tituli *Mevaniae* (XI 5074), *Traiecti* (X 6008. 6074. 6043), *Acerris* (X 3757), *Terracinae extra urbem* (X 6356)[3]), *Fundis extra portam apud templum S. Francisci* (X 6220), *F. in alio lapide* (X 6224), *in civitate Teatina* (IX 3020. 3023), *in castro Interaqua in agro Sulmonensi* (IX 3082), *propre Turricellam* (IX 2952 + 2962, 2956) ab auctore illo primo vel solo descripti, quorum duo redeunt apud Iucundum, qui tamen ex eodem auctore non hausit (cf. X p. 618), cum tit. X 6008 inter urbanos exhibeat. Ultimus n. 1554 *apud Tiphernum oppidum vetustissimum* est XI 5938, ad quem locus Rediani notatus non est.

IV. DE FERRARINO.

Tertius post Cyriacum qui superbis verbis gloriatur se ipsum lapidibus describendis nec non inveniendis tota Italia operam dedisse et qui corpus satis magnum condidit (730 fere titulorum in codice Traiectino et 1198 fere in Parisino), fuit Michael Fabricius Ferrarinus (Inscr. Christ. II 394), quem tamen criminis iactantiae non absolvemus. Codex enim primus Traiectinus, quem ipse non minus quam Parisinum denuo examinavi, nihil est nisi apographum codicis Marciani Feliciani. Atque consensus utriusque codicis iam ab epistula dedicatoria incipit, quam supra (p. 194) citatam Ferrarinus ad verbum exscripsit. Tum uterque in parte Romana consentit, cum alter codex Feliciani ordinem paulum mutaverit.[4]) Consensum in Ravennatibus iam exposui supra

[1]) Cf. etiam III p. 273,IV de titulis e Dalmatia ad eum Venetiam missis.

[2]) Numeros 453—455 hic noto:

453. *epigramma grecum quod latine hanc habet sententiam. Statua Ant. Nigri ex marmore thebaico:*

Terror Aegyptiaci Niger astat millitis ingens. Scr. h. Aug. vit. Pesc. Nigri 12,6.

454. *Grecum epigramma Aureoli imperat. in tumulo ad pontem Aureolum.*

Dona sepulchrorum victor post multa tyranni. Scr. h. Aug. trig. tyr. 11,5 — cf. V 645*. Kaibel 355*.

455. *Romae in tumulo Victor. imperat. aliter Septimii Agrippi* (sic). *Hic duo Victorini tyranni siti sunt.* Scr. h. Aug. vit. trig. tyr. 7, 2.

[3]) Hic in indice auctorum CIL IX/X p. LIX sub. Red. errore citatur 6358.

[4]) Conferas Ferrar. Traiect. n. 543—559 = Fel. Marc. Rom. 1—18, Ferrar. Traiect. n. 560—574 = Fel. Marc. Rom. 19—33 (contra Ver. 142—156 etc.).

pag. 208. Denique et titulos tres Nepesinos syllogae Signorilianae (v. infra p. 247) affero, quorum duos habet Ferrarinus cum codice Marciano, tertium codex Veronensis addit.[1]) Ceterum alios quos Felicianus habet, in transscribendo omisit Ferrarinus ut totam seriem Tergestinam (cf. V p. 53 sub II 1). Alterum fontem Ferrarinus ipse in praefatione seriei urbanae indicat Cyriacum. Et re vera iam in codice Traiectino ex eo quaedam Feliciano ignota addidit. Atque de Veronensibus et titulo Adriano iam suis locis dictum est (pag. 205. 203). Reliqua haec sunt.

Ferr. Tr. n. 687 epigramma Stephani Gathamelatae a Cyriaco confectum anno 1447, editum in Coluccii *Ant. Pic.* XV p. CXVI.

Ferr. Tr. n. 331 = Par. n. 399 testamentum Porcelli (Petronius ed. Buecheler p. 241 cf. De Rossi *Inscr. Chr.* II 46).

Ferr. Tr. n. 205 in serie Vicentina. *In marmore sculptum. Aurea concha teges Vincentia plena venena.*

Denique paucis locis in hoc primo codice de se quaedam auctor ex urbibus patriae Regii vicinis addit velut titulis Mutinensibus, quos e Feliciano sumptos ad lapides emendavit (cf. XI p. 149), verba: *sunt et Mutinae multis in locis ut in fontibus, in ecclesiis diruptis et in domibus nobilium et hoc ex antiquitate civitatis, sicut et in civitate vetustissima Regii.*

De Tridentinis Ferrarino propriis cf. V p. 529.

De appendice Bononii ad codicem Traiectinum videas C.I.L. IX. X ind. auct. s. v. Bononius.

Altera editio Ferrarini codicis Parisini Lat. 6128 primo loco n. 1—812 titulos codicis Traiectini continet multis tamen in margine additis. Series Romana continuatur n. 813—948 (f. 112′—138).

Incipit haec pars a tit. 813—833, quorum multi, qui in Iucundi codice Veronensi aut Stuttgartensi redeunt, a Ferrarino noviter vel nuperrime reperti esse dicuntur, ita ut hic propria studia eius vel alius, cui haec debet, cognoscamus.

Tit. 834 adscripsit: *Epigrammata Romae et alibi.* Novam hanc partem faciunt primum 834—852 falsi urbani, quorum duos alibi non inveni:

839 f. 117′ *prope locum eundem* (praec. *Romae).*

D. M. P. Attilio Candido.

840. *ibidem Romae.*

D. M. L. Dentri qui vix. an. VII.

Multi horum apud solum Lilium redeunt, qui nescio utrum e Ferrarino an potius ex Cyriaco, ut solet, eos petiverit. Interpositis quibusdam peregrinis (854 = XI 4395, 856 = XIV 2113, 857—860 = II 4192. 4227. 1172. 4115) ad certa Cyriacana venimus n. 861 *lingua dorica* = C.I.G. 1334, quem sequitur 862 nota illa oratio Cyriaci ad Mercurium, de qua novissimus R. Förster, *Jahrbuch der preuss. Kunstsammlungen* 1901 S. 84 dixit, coniuncta cum 863 oratione Iovis Statoris i. e. simili oratione Cyriaci. Neque alium auctorem produnt litterae hieroglyphicae f. 130—131′ exscriptae, quas in codice Ferrarini Neapol. V E 5 f. 249′. 250 iam de Rossius *Inscr. Chr.* II p. 382 agnovit. Re vera inde multi Cyriacani sequuntur neque ii vulgares, ut et aliis exemplis constat Ferrarinum librum Cyriaci plenum habuisse, qui titulum Anconitanum IX 5898 praeter codicem Redianum solus exhibet atque eum cum alio Cyriacano VI 468 con-

[1]) in Corpore de ratione, quae inter utrumque auctorem intercedit, quibusdam locis non recte iudicatum est, velut ad VI 1139. 13534, ubi loci Feliciani desunt.

fundit. Neque tamen huic auctario urbano tituli e Marcanovae codice Mutinensi, codice Rediano, Laurentio Behem petiti desunt.

De ultima parte 949—1190 satis habeo afferre ultimos tit. 1141—1187 e Marcanovae codice Mutinensi n. 1174—1225 fere eodem ordine descriptos esse et de ceteris additamentis ad omnia fere volumina corporis, imprimis autem ad volumen quintum, lectorem ad singulas corporis partes relegare. Propria auctoris studia epigraphica imprimis in longa serie Parmensi (Par. n. 1010—1044) apparent.

Tertiae editioni, codici Regiensi, quem non vidi, multa cum Parisino communia sunt. Alia quae propria habet, praesertim CIL. IX Ind. auct. enumerata invenies. Hic autem notandum est Ferrarinum ad eum quoque componendum Cyriacana quaedam optima omnibus aliis ignota adhibuisse. Quod cum iam supra in serie Graeca exemplis probaverim, hic addo f. 128′ extare XIV 3579[a], quem solus Parmensis et Petrus Donatus noverunt[1]) et titulum Antonii Lupi VI 1343 (cf. Colucci p. LXXXIX), ad quem codex Parmensis adscribit: *sepulchrum est quadratum habens utrimque geminos fasces in hunc modum,* quibus addit Regiensis*: et his litteris sculptum.* Non minus Cyriacana sunt verba, quae f. 146′ titulum Pergamenum (III 399) sequuntur: *in alio marmore Hic siti sunt Acarnantes* (sic)*, qui adversus vim atque iniuriam Etholorum pro patria pugnantes mortem oppetierunt.* Redeunt enim iam apud Petrum Donatum f. 68′. Titulum igitur iam Cyriacus e Livio 26, 25 exscriptum schedis adiecit (cf. Mommsen ad III 399).

V. DE IOHANNE IUCUNDO VERONENSI.

Fratris Iohannis Iucundi Veronensis (1430[vel 1435]—1515) memoria temporum iniquitate obscurata est. Exstiterunt quidem populares eius, qui de vita operibusque eius verba fecerunt, inter quos primo loco nomino Comitem Orti Manara, *Dei lavori architettonici di Fra Giocondo* (Veronae 1853), secundo monachum quendam, qui saeculo XVIII totam Iucundi vitam illustravisse sibi videbatur, re vera autem nugas plurimas protulit, quarum exempla infra (cf. p. 236) dabimus, cuiusque opus adhuc servatur in bibliotheca municipali Tarvisana cod. n. 164, ubi id perlustravimus. Neque tamen illorum opera ultra patriae fines nota esse videntur.

Attamen frater Iucundus dignus est qui inter primos aetatis suae viros nominetur. Neque enim solum Parisiis ponti in Sequana, qui dicitur Notre-Dame, construendo adfuit, Venetiis pontis et regionis illius quae dicitur „Rialto“ igne anno 1513 deletae novam formam delineavit[2]), Romam post mortem Bramantis adiutor Raphaeli ad basilicam S. Petri finiendam advocatus est, nec non aemulus Raphaelis multa monumenta urbis Romae delineata reliquit[3]), sed etiam artis quae dicitur hydraulicae quasi inventor exstat, quam primus in

[1]) etiam ad hunc Regiensis lemma plenissimum servavit: *in saxo quodam multe littere optime quarum quaedam subiciuntur.*

[2]) conferas Redtenbacher, *Architektur der italiänischen Renaissance* (Frankfurt 1886) § 46. 47.

[3]) conferas R. Lanciani, *Storia degli scavi di Roma* I 126. 164.

Brentae atque vicinorum fluviorum aquis recte distribuendis derivandisque exercuit quamque vel litteris professus est, ut docent quinque eius opuscula hydraulica Italice conscripta in codice citato bibliothecae municipalis Tarvisanae nobis tradita. Praeter haec nihil ab eo scriptum ad nos pervenit nisi epistulae quaedam et praefationes criticae editionum ab eo curatarum et codices eius epigraphici. Nam id quod in maximos saeculi XV viros cadit, scilicet eos ingenio non unam solam artem sed plures si non omnes amplexos esse, etiam de Iucundo valet. Nondum enim iusto loco inter philologos eius aetatis positus est, qui Aldi socius indefessus non solum eos auctores Latinos qui ad artem suam spectabant ut Vitruvium, Frontini librum de aquis novis usus codicibus edidit, sed etiam antiquitatis fautor doctissimus Plinii epistulas novo codice reperto auxit, Caesarem edidit atque delineationibus pontium urbiumque ornavit, Sallustii operum novum codicem invenit, quin etiam scriptores de re rustica senex tractavit emendavitque atque Iulium Obsequentem, quem solus ab interitu vindicavit, et Nonium Marcellum edendos curavit codicibus indagatis atque diligenter collatis.

Eundem iam dudum a corporis inscriptionum latinarum editoribus edocti, qui arti epigraphicae studemus, si non conditorem, tamen eum primum, qui via ac ratione hanc artem exercebat, venerari solemus. Nam non solum maximum numerum inscriptionum ipse collegit, sed etiam studio indefesso eas ad libri ordinem formamque redigere conatus est. Hic tenemus hominem ipsum. Pontes quos fecit architectus praeclarus, non loquuntur, syllogae eiusdem titulorum diserte loquuntur de eo, quippe ad quas multa de suo adscripserit.

Atque codicum quibus Iucundi syllogae nobis traditae sunt, duae classes nunc discernendae sunt, altera codicum autographorum nitidissime scriptorum, quos ipse auctor fautoribus suis dono dedit, altera exemplarium Iucundi ipsius usui reservatorum aut e schedis eius descriptorum nec tamen in editionis formam redactorum. Primae classis habemus codicem ab auctore Laurentio Medici dedicatum nuper postquam diu latuit, inlatum bibliothecae Vaticanae (cod. Vat. 10482; nobis dicitur Iucundus Medic.) de quo post Rossium inscr. Chr. II p. 396 egit Isidorus Carini, *Dissertazioni della Pontificia Accademia Romana di archeologia* nov. ser. V (1894) 219 sq., et codicem Magliabecchianum 28,5 iam dudum notum, quibus addere possumus codicem Cicognae 2704, nunc musei civici Venetiani 1632 non a Iucundo scriptum, sed dedicationi sine dubio destinatum.

Alterius classis imprimis nominandus est notissimus codex Veronensis bibl. Capit. n. 270. Accesserunt nuper codex Ashburnhamianus-Laurentianus n. 905, de quo videas De Rossium, *Inscr. Christ.* II 398 et codex Vaticanus 5326 (cf. ibidem II 398). Eidem classi tribuemus codicem Marcianum Lat. XIV 171 non bene e schedis Iucundi in usum studiosi cuiusdam descriptum. His nuperrime accessit codex Chatsworth, quem invenit et descripsit R. Lanciani *Storia degli scavi di Roma* I 96 sq. (cf. infra p. 241).

Cum his coniungimus codicem Vaticanum 3616 (Rossi, *Inscr. Chr.* II 396) et Stuttgartensem hist. quart. n. 316, de quo primus Mommsenus *Röm. Mitteil.* 1890, 85 sq. egit, syllogas inscriptionum non a Iucundo conscriptas, quae tamen schedas eius urbanas adhibuerunt, ut infra demonstrabimus (v. p. 225).

Memoratum inveni in codice Tarvisano supra (p. 221) citato alium codicem Cremonae servatum olim in bibliotheca Domini Alessandri Fraganeschi, de quo rettulit Is. Bianchi, *Estratto della letteratura europea* n. 19 (Milano 8. Nov. 1792) p. 145 cf. Bianchi, *Marmi Cremonesi* p. 271 not. Erat codex eidem Ludovico degli

Agnelli cui codex Magliabecchianus dedicatus, repetita prima epistula dedicatoria codicis Magliab., papiraceus et non in pergamena ut ille, continebat folia 340 et totidem ac Magliabecchianus titulos sc. 1486, inter quos f. 229 *Incerta vel non extantia*, ita ut recte concludere nobis videamur, eum descriptum esse e Magliabecchiano.

His codicibus adiuti si denuo quaerimus, quomodo Iucundus inscriptionum syllogam instituerit, ab ipsius auctoris verbis ordiendum est. Atque se impulsum esse dicit ad titulos colligendos describendosque a Laurentio Mediceo principe, cui primam collectionem offert praemissa epistula illa, qua de ratione quam secutus volumen illud primum composuerit, multis verbis Laurentium edocet. Dicit enim praemissis multis de necessitate studiorum epigraphicorum expressis verbis haec:

Ego vero etsi (ut dixi) arduum est ex ruinis integrum aliquid eruere, tamen impulsu tuo quicquid diligentia et labore consequi potui, id omne huic libro adscripsi. Et quamquam plura mihi sese offerrent vel a me ipso parum cogitata vel ab aliis utcumque excerpta, tamen praeter quae vidi quaeque accurate exscripsi, in hoc volumen nihil congessi, ut si non facultate aut doctrina, fide tamen ac diligentia legentibus satisfacerem.

Eadem epistola nunc ex codice Mediceo f. 1—3 nota iamdudum paucis mutatis in primis foliis codicis Veronensis nec non codicis Magliabecchiani legebatur, e quo edita est a Gorio et Muratorio, atque recte viri docti animadverterunt in codicem Veronensem quidem receptos esse non solum titulos a Iucundo ipso visos sed etiam alios permultos, quos e notis collectionibus exscripserit. Sed exhibet Veronensis f. 209—212′ alteram epistulam eidem Laurentio datam similiter de ratione, qua sylloga illa facta sit. In hac autem epistula (edita ab iisdem) legitur (Ver. f. 212). *Nec tamen a studio meo destiti: quin ea quae ipse videre non potui ab aliis perquisiverim et alienae fidei me commiserim ut animo meo flagranti quoad possem satisfacerem. Cum ergo in superiori volumine annotaverim quae propriis laboribus atque sudoribus congessi: operae pretium duxi etiam ea quae ab amicis et dignissimis diligentissimisque viris accepi, in sequens opus conscribere et tibi quoque ex alienis laboribus aliquam afferre voluptatem.*

De duobus igitur voluminibus Laurentio oblatis Iucundus loquitur. Mommsenus Henzenusque cum unum tantum volumen cognoscerent, ad eam opinionem adducti sunt, ut superius volumen folia 1—208′ codicis Veronensis putarent esse, contra sequens folia 213—221 (9 folia!) atque iure dixerunt, Iucundum nullo modo promisso suo stetisse, cum in utraque parte codicis Veronensis titulos a se ipso visos aliis misceret e notis syllogis antiquiorum excerptis.

Nunc demum frater Iucundus, cuius fidem in inscriptionibus ipsis iidem viri doctissimi incorruptam esse saepius demonstraverunt, hoc crimine liberandus est. Tenemus enim et superius volumen i. e. codicem Mediceum, ad quem s o l u m spectat epistula prima in codice Veronensi, quippe in quem totus Mediceus receptus sit, repetita, et sequens volumen id est totum codicem Veronensem, qui non est exemplar Laurentio ipsi oblatum, sed descriptus ex eo atque Iucundi ipsius usui reservatus, quo factum est, ut casu describentis in duas partes multo impares divideretur.

Huic opinioni favet codex Magliabecchianus 28,5 descriptus ille quidem e Veronensi (de eis quae propria sibi habet Magl. infra p. 238 disputabimus), mutato tamen omnino ordine inscriptionum, qui utramque epistulam exhibet et altera

in duas partes (f. 1—164, 169—209) dividitur ut Veronensis, distribuit autem titulos codicis Veronensis longe alio modo, ita ut nullo modo credi possit, Iucundum in primo codice inscriptiones a se visas esse contendisse, quas posterior inter non visas exhibet. Iucundus igitur in Magliabecchiano epistulas illas mutato solum nomine eius cui datae erant repetivit nulla alia de causa, nisi ut quodammodo in publicum ederet epistulas, quibus de arte sua optime se disputavisse persuasum habebat.

Hac distinctione inter volumen superius et sequens facta etiam de tempore, quo primae illae collectiones absolutae sunt, rectius iudicare possumus. Mommsenus docuit Iucundum syllogam codicis Veronensis Laurentio ante annum 1489 obtulisse, quippe quo Angeli Politiani miscellanea prodierint, in quorum cap. 77, ubi de nomine Vergilii poetae auctor disputat, leguntur haec: *In collectaneis autem quae nuperrime ad Laurentium Medicen Iucundus misit, vir unus opinor titulorum monimentorumque veterum supra mortales ceteros non diligentissimus solum sed etiam sine controversia peritissimus, relata quoque invenio elogia duo quae Romae (sicut ille indicat) in marmoribus inveniuntur: Ti. Vergilius Donatus et iterum: C. Papirius Cestus Vergiliae optatae uxori.* Huic argumento ad tempus quo codex Veronensis conscriptus sit, definiendum obstant loci hi:

1. tit. Ver. n. 1707 = V 2490 inventus a. 1490 teste codice Hamilton-Berol. 26 n. 360 (f. 87).
2. series Neapolitana, quam non ante a. 1489 e lapidibus exceptam esse verisimile est cf. infra p. 232
3. tit. Ver. n. 7 = VI 1083 *in Circo Maximo nuper inventum 1492*, qui potest cum f. A—Δ postea additus esse.

Facile tollitur difficultas, cum videmus inscriptiones illas a Politiano allatas et in Mediceo et in Veronensi inesse. (Ver. n. 100 = Medic. 63 = VI 28565 et Ver. 303 = Med. 402 = VI 23785). Commentarii igitur quos Angelus Politianus vidit, sunt codex Mediceus, quem non ante a. 1488 absolutum esse docet mentio mortis Francisci Porcari († inter 1488 et 1490 cf. *Archivio della Società Rom. di storia patria* III [1889] 132), quae primum f. 59 codicis Medicei occurrit, cum Petrus Sabinus qui nescio quo anno (certo ante a. 1495) de sylloge Laurentio oblata verba facit haec (Sabellici epist. IX 1 sine die et anno, cf. C. I. L. VI. 1 p. XLV,XVI): *Scito igitur me eousque in eiusmodi veterum monumentorum indaginem progressum ut partim ex iis quae ipse hinc inde conquisivi partim ex Kyriaci Anconitani et cuiusdam fratris Iucundi plusculis quinternionibus quos Laurentio Medice obtulit fidelissime conscriptos et ex tota ferme Europa collectos . . in unum corpus congesserim*, loquatur de sylloga codicis Veronensis, quae certo ante mortem Laurentii († 1492) absoluta est.

Quae si recte exposui, in codice Mediceo necesse est inesse nullum titulum, quem Iucundus ipse non viderit, ita ut Mediceus gravissimus nobis ad rationem totius syllogae perspiciendam testis exstet. Atque hoc aliis argumentis e codice Veronensi vel aliunde petitis confirmare possumus comparatione accurata inter Mediceum et Veronensem instituta. Quae ut facilius fieri possit, in tabulis nostris proponimus eam partem codicis Veronensis quae non ex auctoribus antiquioribus petita est.

Ex sola igitur comparatione codicis Veronensis et Medicei de compositione totius syllogae urbanae haec concludemus.

Ver. n. 25—424 (folia anteposita A—Δ, n. 1—24 postea addita sunt

cf. infra) quos uterque codex exhibet, sunt tituli quos Iucundus ipse vidit et exscripsit. Si quos Mediceus omisit, in singulis causa quaerenda est.

Inde a 425 Mediceus in nonnullis deficit, a 474 omnino, nisi quod quosdam etiam e posteriore parte Veronensis habet inter quos Ver. 699—717 titulos Iohannis Zampolini et 724—831 Francisci Porcari.

Itaque a 425 longe alia series incipit titulorum ex auctoribus antiquis atque imprimis e Cyriaco petitorum.

Pars autem satis magna harum inscriptionum urbanarum etiam in aliis codicibus nobis servata est. Iam dudum notus est codex olim Thomae Gar, nunc bibliothecae civicae Tridentinae (cf. C.I.L. III p. XXVII; Rossi, *Inscr. christ.* II 396), qui continet primo loco totam quam dicimus partem Cyriacanam, Ver. 425—489 interpositis urbanis Graecis, de quibus supra p. 195 sq. diximus, deinde tit. Ver. 82—365 paucis omissis ordineque non titulorum sed serierum saepe mutato.

Eandem partem Cyriacanam cum Graecis urbanis, sed partem solam titulorum urbanarum codicis Gar exhibent codices quasi gemelli Vaticanus 3616 et Stuttgartensis (cf. p. 222), quorum utrique desunt Ver. 225—365, 490—537, quos habet codex Gar.

Iam quaestio oritur, quae ratio inter hos codices et Iucundum intercedat. Tres illi codices non solum titulos, de quibus dixi, exhibent sed etiam lemmata Iucundi et ut ita dicam adnotationes eius criticas velut „*quaesivi et non inveni, ubi sit nescio*“ et similia, neque tamen semper eadem verba, sed additamenta quoque omissa in codice Veronensi, cuius prima manus postea interdum correcta illis codicibus respondet. Quare iure Mommsenus docuit codicem Gar schedulas Iucundi nondum in libri formam redactas continere absolutas ante a. 1484 (cf. C.I.L. III p. XXVII). Fortasse omnino prima studia epigraphica eius in eo agnoscemus, quippe qui a titulis incipiat, quos omnes primus e libris sibi exscripsit, postea Romae accuratius examinandos quaesivit.

Longe aliter res in duobus aliis codicibus se habet. Illi enim ut cum Iucundo in urbanis illis et serie Veronensi consentiunt, ita in ceteris ab eo prorsus differunt. Consensus enim codicis Stuttgartensis cum Veronensi pertinet usque ad f. 102 Stuttg. Sequuntur f. 103 sq. tituli urbani, quorum partem Iucundus alio loco habet, partem omnino ignorat, e quibus nomino:

Stuttg. 220 = VI 27309 ex Accursio adhuc primo notum.

„ 231 = VI 26504 apud Sabinum primum relatum.

„ 244 = Kaibel 1751, quem nuperrime inventum Ferrarinus Par. n. 899 dat.

„ 248 = VI 25771 apud Sabinum primum relatum.

„ 261 = VI 23210/11, ex hoc ipso codice, quem errore schedas bibl. Caes. appellat et cuius notitiam habuit per Cervellonium quendam, editum a Muratorio.

„ 285 = VI 18378 ex Alciato et Mazochio notum.

„ 288 = VI 8601 relatum quidem a Iucundo Ver. n. 794, sed quem auctor cod. Stuttg. (ex eo Murat., per Cervellonium, cf. Röm. Mitteil. 1890, 89), e Iucundo certe non petivit, ut lectiones v. 3 *Ti. Claudius*, v. 6 *ab epistulis* demonstrant.

229 *Rome in contrata sancti Mauti* (?) *dis manibus* | *Ti. Iuli Veri vixit* | *annis XXXII*, quem editum non inveni.

„ 293 = Kaibel 1437 e Smetio editum.

Stuttg. 295 = VI 11142 e codice Olivae f. 17 et Sabino notum.
„ 296 = CIG 9806.
„ 298 = VI 17631 ex Alciato Metello Lollio notum.
„ 301 = VI 9118 quem noviter inventum Ferrar. Par. n. 829 dat.

Quod attinet ad titulos non urbanos, in codice Stuttgart. seriem Cyriacanam (Iuc. Veron. 544 sq.) excipit n. 313 f. 119' = Vatic. n. 298 titulus V 202* *ex tabula enea vetustissima quam apud memoratum episc. Paduanum vidi legique,* quae verba ad Cyriacum redire iam supra pag. 204 diximus. Sequitur Stuttg. n. 214 = Vatic. n. 299 VI 1*p praemissis his: *Anime Caesaris id est comete subscriptio adiecta simulacro dicti Caesaris per Octavianum Augustum quod simulacrum omnium vetustissimum vidi apud eundem episcopum Paduanum,* quae plena exscripsi, quia collatis Marcanovae, apud quem (Bern. 66 Mut. 62) hic titulus excipit falsum Patavinum, et Feliciani verbis[1]) manifestum est, etiam haec verba e communi fonte i. e. Cyriaco sumpta esse, quem plenius exscripserunt codd. Stuttg. et Vat. Idem alii tituli Cyriacani docent, quos a Iucundo omissos codex Stuttgart. habet: V 2192. 3100. 3145. 3766.

In altera igitur parte codicis Stuttgartensis syllogam inscriptionum habemus, cuius auctor sub nomine P. Licinii (cf. Röm. Mitt. 1890 p. 86, et iam C. I. L. VI 34148), quod nomen nescio an pseudonymum sit sumptum ad usum academiarum illorum temporum, Iucundi aequalis nec non amicus vel cliens virorum tum Romae potentium ut Francisci Porcari, cui syllogam dedicavit, et Nicolai Cafarelli, series quasdam urbanas a Iucundo accepit. Idem non dubitavit adnotationes Iucundi more illius aetatis verbotenus transscribere, ita ut primam personam retineret in verbis „*nunc tamen non invenio*" et similibus, quod idem fecerunt Felicianus Marcanova Licinius in verbis Cyriaci „*vidi legique*" exscribendis. Eidem Licinio num codex Vaticanus 3616 adscribendus sit, adhuc incertum est.

His auctoribus addere liceat Anonymum Carpentoractensem, cuius partis prioris apographum continet codex Corvisieri nunc Berolinensis (cod. pictur. A 61 *o*), de quo cf. C.I.L. IX p. XXVII; XIV p. XI et imprimis Rossi Inscr. Christ. II 400, qui hoc loco nominandus est, non quod titulos urbanos eosdem ac Veronensis exhibet, sed quia locis quibusdam verbis disertis discernit inscriptiones a Iucundo visas et non visas. Hanc notitiam nisi a Iucundo ipso aut e codice quodam simili Mediceo habere non potest. Nominat autem ut titulos a Iucundo non visos hos:

Corvis. f. 55 = Ver. n. 631 = IX 5894
— f. 58 = — n. 527 = XI 4209
— f. 59 = — n. 546 = XI 1828
— f. 60 = — n. 548 = XI 365
— f. 93 = — n. 877 = VI 28047.

Hi omnes desunt Mediceo neque dubium est, quin re vera Iucundus eos non viderit. Haec igitur Anonymus ex ipsis Iucundi codicibus discere poterat, praeterea autem exhibet quasdam adnotationes Iucundi codicibus ignotas, inter quas ad Corvis. f. 63 = Ver. 888—889 = VI 1427 legitur lemma Veronensis addita anni 1487 indicatione, ad Corvis. f. 26 = Ver. 726 VI 18017 legitur „*in domo Portiorum iuxta Minervam a me exsc. kal. Sept. 1488*", ad Corvis. f. 24

[1]) Marcanova „*animae Caesaris id est cometae subscriptio adiecta simulacro dicti Caesaris per Octavianum Augustum quod vet' omnium*". Felicianus "*inscriptio simulacro insigni capitis C. Julii Caesaris per Octavianum augustum adiecta*" (ad verbum consentit lemma cod. Angelicani n. 125).

= Ver. 626 = VI 1343 legitur „*in via Hostiensi ad 2m lapidem, quem ipse III kal. Sext. 1489 exscripsi*“. Item ad C.I.L. V 781, qui deest omnino Iucundo, „*ipse exscripsi*“ et ad V 2928 = Ver. 1731, „*ipse vidi*“. Primae duae notae Iucundi ipsius possunt esse, idem non valet in tertiam, cuius titulus deest Mediceo, ita ut Iucundus eum non viderit, nisi sumimus hoc factum esse post Mediceum absolutum, et in quartam. Anonymus igitur fuit aequalis Iucundi qui ipse ut Iucundus et Licinius titulos descripsit et cui licebat Iucundi schedis uti, quas, codice Veronensi nondum absoluto, discrimen accuratius inter visos et non visos lapides fecisse verisimile est. De Pandulfo Collenutio iuris consulto Pisaurensi Rossius cogitavit.

His igitur omnibus codicibus adiuti de Iucundi sylloga urbana haec fere enucleavimus.

Titulos Ver. 25—64 (tab. infra p. 297) Iucundus e lapidibus descripsit si non omnes tamen plurimos primus, quosdam solus.

Sequitur sylloga inscriptionum quae extabat in domo Francisci Porcari, Ver. 65—73. 84. 724—831 (tab. infra p. 298. 307), quos omnes exhibet quoque Mediceus. Per se facile credi posset Iucundum omnes hos lapides in domo Maecenatis illius, de quo codice Stuttgartensi edocti sumus, vidisse atque descripsisse, sed iam Henzenus (*Mon. Ber. der Berl. Acad.* 1868, 390) exemplis gravibus demonstravit, consensu quodam inter Iucundum et Gammarum et Sabinum in mendis horum titulorum verisimile fieri, tres illos auctores e communi fonte pendere. Argumentis quae vir doctissimus attulit, novum e codice Stuttgartensi petitum addo. Hic enim f. 107—108 primam partem horum titulorum exhibet ordine commutato atque accuratioribus loci indicationibus additis his: Ver. 66 *in domo antedicti domini Francisci Porcari.* 71 *in dicta domo in pilo marmoreo.* 65 *ibidem sub figura marmorea.* 67 *ibidem.* 69 *in pede lapidis cum pede humano.* 73 *ibidem in pilo lapideo.* 68 *ibidem prope hostium.* 72 *ibidem in alio lapide.* Sequitur titulus C.I.L. VI 10543 *in dicta domo superius in sepulchro parvo,* qui deest omnino Iucundi codici Veronensi atque extat apud Sabinum, qui eum in domo Mapheorum vidit. Nullo modo igitur haec e Iucundo sumpta sunt, sed aut ex ipsis lapidibus aut e communi fonte, ita ut iure statuere possimus, Franciscum Porcarium titulos, quos in domo sua congesserat, describendos curavisse a viro quodam fortasse scholae Pomponianae descriptosque cum amicis vel clientibus suis communicavisse.

Ver. 74—76 primus Iucundus descripsit.

Sequuntur tituli iam ante Iucundum notissimi (77—83) per syllogam Signorilianam, quos tamen eum vidisse certum est excepto n. 80, quem quo tempore hanc partem codicis Veronensis scripsit nondum invenit et qui deest hoc loco codici Mediceo, quem tamen postea inventum plenum repetivit Ver. n. 876 = Medic. n. 512.

Ver. 86—104 Iucundus primus aut solus in domo Laurentii de Lallis descripsit.

Sequuntur 105—424 tituli variis locis inventi, partim a Iucundo primo traditi, partim iam ante eum noti, quos tamen fere omnes teste codice Mediceo vidit.[1]) Si quosdam omittit Mediceus, non sine causa hoc factum est, velut

[1]) Idem probant adnotationes criticae quaedam, e quibus adscribo verba codicis Veronensis ad titulum VI 10078 (Ver. 301 = Magl. 474 = Medic. 400) servata: *ad S. Gregorium sunt hi versus et secunda dictio primi non potest legi: attamen conatus sum ea interpretari eo modo quo inferius in loco proprio notavi.*

Ver. 266 = VI 25809 omissus sine dubio, quod Iucundo tunc temporis de loco non satis constabat, quo titulum viderat.

Similiter omittit Mediceus titulum alienum ab urbe Ver. 412, titulum medii aevi Ver. 299, falsos Ver. 223. 224; item Ver. 359 alio loco repetitum.

Praeter ceteros notandus est Ver. n. 207 = Röm. Mitteil. 1891, 215 n. 70 (Grut. 928,11) quem omisit Mediceus. Prima manus codicis Veronensis habebat lemma: „*Romae repperi epigramma istud in quadam petra* . .“, quod tamen deletum est et margini adscriptum „*Romae apud S. Basilium effossum et immediate traditum destructoribus*“. Quae scribere valuerit prima manus, docent codices Gar et Vat. 3616, in quibus legitur: „*Romae repperi epigramma istud in quadam petra noviter inventa sub terra et ad alia iam opera destinata, quod quia vidi brevi periturum in marmore indicavi non periturum in carta.*“ Dubium igitur non est quin Iucundus ipse lapidem viderit.[1]) Non recepit in Mediceum fortasse propter argumentum tituli singulare (tabula est lusoria).

Inscriptiones in domo Pomponii Laeti descriptas Veronensis habet bipertitas; primum Veronensis 325—337, quos omnes iam exhibet Mediceus, Iucundus ipse e lapidibus excepit, altera pars (1133—1180) auctior, in qua ad unam omnes illae redeunt, quas iam priore loco dedit, fortasse venit e Pomponii Laeti apographis, quae ille cum amico communicavit.

Causam cur in Mediceo sint omissi omnino non perspicimus in titulis Ver. 154. 382. 383. 375 (hic fortasse postea additus est).

Praeterea inter titulos quos exhibet codex Mediceus notatu digni sunt: Ver. 190 = Med. 142^{a} = VI 1239^{b} *Apud pontem Sixtum repertum in fundamentis eius* (in marg.: *Transportatum in domo D. Marii de Mellinis*). Titulus repertus est cum pons novus aedificaretur, qui nomen Sixti IV cepit inter a. 1473—5.[2]) Iucundus igitur ante a. 1475 titulum primus descripsit. Multis annis post in cod. Marc. f. 213 eundem exhibet additis „*Pomponius dedit sed non puto fidele.*“ Titulus igitur postea a Pomponio descriptus est, qui eum cum Iucundo communicavit.

Veron. 226 cui praemisit:

Isdem Iohannes (Zampolini) habet plures lapillos pretiosos . . inter quos habet cameum unum ita inscriptum Salvis Augustis Felix Leonidas

hic adscribo, quia a solo Rudolfo Lanciani adhuc recte editus est ex alio codice *Bullettino della Commissione archeol. commun. di Roma* XXVII (1899) p. 107[3]). — Ver. 147 = VI 24018 et Ver. 148 = VI 20306 sunt Cyriacani, quos iam codex Petri Donati f. 80' exhibet, quod ad titulos in additamentis Huelseni notatum non est. Neque tamen Iucundum hos e libris Cyriaci petivisse, lectio THAVVS VI 20306, v. 2 probat, quam solus Petrus Donatus profert.

Inde a titulo Ver. n. 425 incipit series titulorum ex antiquioribus auctoribus sumptorum et a 439 deficit fere codex Mediceus. In hac igitur parte singuli tituli accuratius nobis examinandi sunt, ut de eorum origine constet.

---

[1]) Lapis repertus est anno 1477 cf. Lanciani *Storia degli scavi di Roma* I 80.

[2]) cf. Lanciani *Bullettino della commiss. archeol. Rom.* IV (1878) p. 241.

[3]) Ediderunt quidem, ut schedae a Dresselio collectae docent, Mazochius f. 111, Apian. 210,2, Grut., 612,8, alii, sed mire deformatum.

Iam ad 425 Iucundus ipse fontem suum indicat, cum lemmati „*In ponte viae Salariae miliario secundo ab urbe*“ in codice Gar adscripserit „*aliter inveni in ponte Tiburtino*“, quibus addit Veronensis: „*Prosa ista alias erat coniuncta carminibus subscriptis in ipso ponte: nunc vero translata est ad focum tabernae ipsius pontis et ab igne destructa.*“ Exscripsit igitur titulum pontis Salarii ex auctore, qui et carmen VI 1199[b] et inscr. 1199[a] exhibuit cum lemmate *in ponte Tiburtino* i. e. ex anonymo Einsidlensi, postea in ponte ipso non vidit nisi carmen lateris sinistri, quia tit. 1199[a] fortasse aedificio quodam tum tectus erat, quem igne periisse falso a nescio quo rustico edoctus est, cum post Iucundum multi eum viderint. — Ver. 426 e sylloga Signoriliana hoc loco sumptum ad lapidem videtur correxisse, cum iterum dederit Ver. n. 626; — 428 = VI 29177 a Iucundo solo servatus neque tamen ab eo visus („*Romae, sed ubi determinate sit, ignoro*“) ex eodem fortasse sumptus est auctore atque tituli Graeci duo 429. 430 Kaibel 999. 1757, quos tamen Iucundum vidisse testatur codex Mediceus. Facile putabimus hunc auctorem Cyriacum esse, e quo fortasse hausit Iucundus qui insequuntur 431—433 (Medic. n. 505—507). — Etiam 434 = VI 23942, qui primum exstat in Ferrarini codice Parisino, e Cyriaco potest venire, item 435 = VI 1244, quem hoc loco postea delevit, cum tres illos titulos Aquae Marciae e lapide dederit f. 98 (n. 876).

Certius iudicium faciemus de insequentibus inde a 437. Iucundus enim ipse iterum nobis ad 439 indicat fontem, cum dicit praemisso titulo C.I.L. VI 1374[a] „*Ex latere exteriori solum aliquantulum inferius ex litteris minoribus* ⟨seq. 1374[b]⟩ *Inveni in aliquibus exemplaribus ante:* C. CESTIVS *haec infra-scripta:* PONTI . P . F . CLAMELAE HEREDIS ET POT . HI *quae tamen in piramide minime videre potui. Quia tamen piramis ipsa stipata est arbusculis et rubis circumquaque volui credere alias alium vidisse quod modo non video, cum et quae vidi non bene discernere potui.*“ Iucundus igitur in fonte suo titulum 1374[a] repperit hac forma: *ponti p. f. clamelae heredis et pot. hi c. cestius.* Adhibuit igitur syllogen Signorilianam neque recte ad Pogg. syll. n. 57 adnotatum est: „*ex rec.* [b] *Iuc. Ver. f. 48 Magl. f. 71 videtur sumpsisse verba* PONTI . P . F *et quae sequuntur*“, cum Poggi exemplar rectam verborum collocationem habeat. Praeterea e sylloga Signoriliana sumpsit 437—441. 443—451. 453—458. 463—5, quibus titulos a se ipso descriptos interposuit hos 442 = VI 2497, 462 = VI 2158, 452 = Kaibel 1729. Tamen quoad potuit inscriptiones ab antiquioribus notatas ipse ad lapidem examinavit, quod e codice Mediceo de titulis 438. 441 didicimus, neque vero omnes invenit, ut n. 444 = VI 3541 e Signorilio sumptum, ad quem habent codices Gar et Vat. 3616 „*quaesivi et non inveni*“. Item docet codex Mediceus de titulis mausolei Hadriani, e quibus vidit Iucundus VI 991. 992, non vidit VI 984. 985. 986. Quocum convenit, quod ad VI 984 iam Henzenus adnotavit titulum ante Mazochii aetatem interiisse aut obtectum esse. Contra titulos VI 985. 986 quos Raphael Volaterranus vidisse se dicit, Iucundus quare non invenerit, incertum est. Titulum Ver. 461 = VI 1106 non recepit in Mediceum, quamquam vidit, dicit enim „*epigramma quod non bene potest legi*“, quare nescio an recte ad titulum adnotatum sit, Iucundum eum de visu correxisse.

Inde a titulo 466 incipiunt Cyriacani (466—486), quos suis locis (tab. pag. 250 seq.) notatos invenies. Ver. n. 484—5 = VI 4*[d] qui primum legitur apud Ferrarinum, a Cyriaco alienus non erit.

Ver. n. 486—490. 495. 500—522 plerosque e Laurentii Behem sylloga petitos esse iam supra (p. 214 not.) diximus. Quos iis auctor interposuit, aut certi Cyriacani sunt ut 491—499 aut tituli quos Iucundus primus descripsit ut Ver. 515 = VI 570.

523—540 sunt Cyriacani mixti titulis, quos Iucundus primus vel solus exhibet ut 531 = VI 16259[a], 532 = VI 27187, 533 = VI 11130, quorum duos ultimos (cod. Medic. 519. 520) ante annum 1481 in domo Bartholomaei Platynae, mortui 1481, descripsit, et 538 = VI 9533, 539 = IX 4803.

Finem partis Cyriacanae faciunt pauci illi tituli non urbani 544—550 (Arretini et falsi Hispanici) coniuncti cum praecedentibus in omnibus codicibus. Etiam hic Iucundus ipse fontem nobis indicat, cum ad 545. 546 margini codicis Veronensis et Magliabecchiani adscripserit haec: *Alibi inveni repertae fuisse bine statuae Aretii in duabus basilicis una C. Mario alia Q. Fabio dicata cum isto et sequenti epigrammate.* Falsam igitur loci indicationem „Arimini" sumpsit e sylloge Signoriliana, contra quae adscripsit e Poggio vel alio auctore ab eo pendente, cf. Bormannum ad C.I.L. XI 1828. 1813.

Casu solum haec parva series in codice Veronensi a praecedente serie Romana divisa est titulis tribus interpositis 541—543, quorum duos primos XI 3076. 6106 Iucundus primus exhibet, tertius notus est Venetus V 2271 e serie Cyriacana (p. 265).

Absoluta hac longa parte Cyriacana ad Iucundum ipsum revertimur inde a 551. Atque nova series a titulis, quos Iucundus ipse Tibure, Ateste, Beneventi, Corae aut Vicarelli primus vel solus descripsit, incipit (v. tab., infra p. 304).

Sequitur series Veronensis, 560—607, 908—910, 1613—1662, de qua supra pag. 205 dictum est.

Veronensibus addit Auximatia bipartita ac primum 608—620, quae Iucundus ipse ante annum 1487 ibi descripsit (cf. C.I.L. IX p. 559), deinde 1434—1437 e Cyriaco petita.

Secunda series Romana (621—897) plerumque titulos a Iucundo ipso primo aut solo visos descriptosque continet praemissis quibusdam e priore parte accuratius repetitis et falsis quattuor. Paucis exceptis collectiones inscriptionum sunt, quas vidit in domibus Fr. Albarini, Ioh. Bapt. de Piccardinis, quae domus postea dominum mutavit, cum Sabinus magnam partem illorum titulorum viderit in domo Ursinorum, Ioh. Zampolini, Marcelli Capo de Ferro, Fr. Porcarii, Petri de Maximis, D. Griffoneti, Bernardini della Valle, aliorum (v. tab., infra p. 305—310). Iucundus igitur in titulis urbanis catalogum omnium fere rerum antiquarum collectionum dat, quae illis temporibus Romae in domibus privatis adservabantur, quod nuper Rudolfus Lanciani exposuit in libro *Storia degli scavi di Roma* I 96 sq. Has autem collectiones in notissimorum Romanorum domibus non a Iucundo solo visas esse per se patet, ita ut, si quos titulos etiam Pomponius aliive descripserunt, non semper perspiciamus, Iucundi exemplar utrum e lapide veniat an ab amico Pomponio, quod in titulis quibusdam collectionis Griffoneti Henzenus docuit (*Mon. Ber. Berl. Akad.* 1868, 390). Neque tamen multum interest discernere inter Pomponium et Iucundum; hoc constat, nos in hac parte codicis Veronensis exempla Iucundi tempore e lapidibus sumpta tenere. Ad tempus autem quo haec pars conscripta sit notandum est, quem dicit Iucundus *nuper* repertum tit. n. 630, eum die XXII mensis Iunii 1480, contra n. 888—893 item nuper inventos, a. 1487 repertos esse.

Inter secundam et tertiam seriem Romanam quae Veronensis exhibet, ea bipertita sunt, prima pars, 898—954, continet titulos variarum urbium ordine geographico non servato petitos partim e syllogis antiquioribus partim ex lapidibus, altera pars, 955—1102, longe praeclarior ordine fere geographico continet, quaecumque Iucundus Neapoli diutius commorans vel inde excursiones faciens pleraque primus vel solus exscripsit.

Primam partem paucis absolvere possumus. Tituli in syllogen recepti videntur, ut quemque comperit Iucundus. Noto Cyriacano oppidi Rignano addit duos eiusdem loci 900. 901 = XI 3995. 3981 quos primus habet. Urbinates iidem tres (903—905 = XI 6063. 6067. 6052) leguntur in codice Rediano f. 104, qui habet alios duos, contra quem addit postea Iucundus f. 159' n. 1315 = XI 6102 Urbinatem primus exhibet. Secundae quam dicimus seriei Veronensi (n. 908—910), addit duos agri Tusculani (n. 911. 912), quos primus vel solus tradidit. Sequitur interposito uno Ravennati n. 913 series Pisaurensis, 914—932, in qua Iucundi studia epigraphica luculenter perspicere possumus (v. tab., infra p. 310). Primum enim in usum suum omnes titulos convertit, quos etiam Marcanova in codice Mutinensi e Cyriaco petivit, de quibus iam supra diximus. His praemittit decem titulos descriptos in domo D. Pandulfi Collenutii, quorum novem eodem loco annis 1473—1483 descripsit auctor codicis Parisini 5825 F. Marcanovae (cf. XI p. 937[1]). Cum eodem praeterea habet tres alios, omittit quos ille dat XI 6445. 6436. 6405. 6318[2]) neque tamen ex eo solo petivit hos omnes, quod primum tituli probant, quos Iucundus primus exhibet, XI 6357. 6376, deinde lemmata hic illic diversa, tum lectiones eius meliores quaedam (cf. XI 6332). Denique Iucundus ipse ad tit. XI 6369, quem e Cyriaco novit, haec adscripsit *Hoc non vidi, sed declarat Navic. (v. 7) quod significat Navicularum.* Fuit igitur tertius post Cyriacum et auctorem Marcanovae[3]) Pisauri, ubi, ut solebat, titulos ad lapidem examinavit, quos in fontibus invenerat.

Sequitur parva series Dalmatica, 933—945 et 954 (Tab., infra p. 310); sunt tituli Zarenses et Nadinenses et diploma Salonitanum, ex ipsis monumentis,

---

[1]) Inter hos uterque dat: *Ibidem in alio lapide*

LIBERO · PA
TRI ·
SACRVM

quem titulum Bormannus iniuria, ut puto, non recepit, verum ad XI 6313 adnotavit: Versum primum huius inscriptionis videntur ut propriam inscriptionem exhibere Marcan. Iuc. Sanutus. At ille repertus est: *in tumulo seu pillo in eccl. S. Paracliti* neque est, cur utrique auctori fidem derogemus.

[2]) C.I.L. XI p. 937 II in enumeratione titulorum horum pro 6433 scribendum est 6435.

[3]) Hic quis fuerit, latet nos, dignus tamen est, qui inter auctores epigraphicos nominetur, cum apographa eius accurata sint et delineationibus illustrata. Pisaurum missus erat, ut ibi antiquitates describeret et delineareat quod haec verba eius probant: cod. Paris. 5825 F f. 132r. *Sunt etiam eadem in domo (sc. Iurisconsulti D. Pandulphi Collenucii) multe vetustates et fragmenta vetustissimorum hedefitiorum, inter quae duo extant capita humana marmoreis lapidibus fabricata et mire pulchritudinis et manibus solepnissimorum scultorum miro artificio constructa, que ego ad instar illorum calamo hic describere aut pingere non audeo: tamen praecepto et iussu illius qui michi ad sui beneplacitum imperare potest et cuius preceptis semper paratus existo: ut ingenium debile meum attingere de his poterit hic tremula manu velut indignus tanti operis calamo designabo* (sequuntur capita duo).

ut iam Mommsenus docuit (C. I. L. III p. 273), exscripti, cum altera series Ver. f. 178. 179. 187 e sylloga vulgari profecta sit.

Titulos plerosque a Iucundo ipso visos esse locorum indicationes et notae epigraphicae indicant ut ad 935 „*reliqua videntur esse terra obruta*" et ad 940 „*reliqua non extant, sed apparent fuisse apicibus elementorum prominentibus in angulis fragmentorum restantibus*". n. 954 diploma Salonitanum a. 1488 repertum est, ita ut etiam temporis ratione habita nobis liceat conicere Iucundum, cum Pisauri esset, fortasse a portu Anconitano excursionem ad Dalmatiae litus fecisse atque diploma illud noviter repertum Salonis descripsisse, priusquam in Italiam portatum sit.

Iam ad partem Neapolitanam venimus, cui Iucundus titulos quosdam Firmi, Sorae, Sulmone a se descriptos duosque Pisanos, 952—3, quorum alterum = XI 1460 primus exhibet, praemisit (v. tab., infra p. 310 seq.).

Regni Neapolitani inscriptiones ante Iucundum et post Cyriacum nemo nisi Laurentius Behem et Ferrarinus nec non Iovianus Pontanus descripserunt. Felici igitur casu accidit, ut Iucundo otium in his regionibus artem epigraphicam exercendi daretur, quod factum esse nunc certo scimus inde ab anno 1489, quo architectus ad castellum Poggioreale conficiendum a duce Calabriae, qui a. 1494 rex Alphonsus II factus est, Neapolim advocatus est. Haec res iamdudum nota ex epistula quadam Petri Summonte Neapolitani ad Marcantonium Michiel Venetum, edita a Cicogna *memorie dell' Ist. Veneto* IX 1860 p. 411 seq., confirmata est schedulis quibusdam quaestoris ducis *(cedole di tesor.)* adservatis in archivio publico Neapolitano, quas edidit Percopo *archivio storico Napoletano* XIX (1894) p. 376 seq., e quibus duas mihi liceat apponere I 19. Dec. 1489. *A Lucio Tata de Sessa: duy ducati, tre tari, et sonno per tanti n'avia spesi in li giorni passati in andare a Peczuolo Fra Iocondo et Iacobo Sannazaro a vedere quelle anticaglie: II duc. tre tari.* — II 21. Dec. 1489 *A Fra Iocundo de Verona: tre ducati correnti et sonno per dispesa li bisognerà fare andando ad Mola et a Gaeta per vedere certa anticaglia.*

Iucundus igitur, ut architectus ducis, sumptibus eius excursiones fecit Puteolos, Molam, Gaëtam, qua re optime codex Veronensis illustratur. Ditissima enim est sylloge eius titulorum harum regionum, cum architecto ducis aditus ubique patuerit[1]) non solum in castella ducis (cf. Ver. 1044—1048) sed etiam in domos virorum tum ingenio ac doctrina illustrium velut Pontani (cf. Ver. n. 1002) et Jacobi Sannazari, cuius nomen academicum Acci Sinceri Iucundus in sylloge notavit ut amici, quem ducem in antiquitatibus investigandis habuit et in cuius domo exscripsit Ver. n. 1051—1054.

Titulos igitur inde a 955—1102 Iucundus omnes e lapidibus descripsit, ac si quos etiam alii auctores ante eum viderunt, tamen lemma eum lapidem vidisse docet, quod cadit in Ver. n. 957 = Kaibel 714 notissimum e Signorilio et Cyriaco, ad quem Kaibel adnotavit „*ex eo* (sc. *Cyriaco*) *Iucundus*", sed quem Iucundus sine dubio ipse vidit cum dicat: „*In frontispicio quodam ante S. Paulum*", quod etiam post eum extitisse constat et cuius lapides titulum exhibentes his ultimis annis iterum reperti sunt.[2]) Idem valet de 973 = X 6928,

[1]) Tunc quoque ut nostris temporibus Athenis et Romae tituli multi reperiebantur, cum fundamenta novorum aedificiorum iacerentur, cf. Iucundi notas quas exscripsimus ad Ver. n. 967. 968. 978. 981. 985. 1003. 1008.

[2]) cf. *Archivio storico per le prov. Napolet.* 1901, 315 seq.

quem exscripsit quidem Pontanus, sed post eum Iucundus (cf. „*aliunde omnino Iucundus*“ edit. ad l.), de 987. 993. 1000. 1003. 1005. 1013. Quos his interponit Romanos duos 1049. 1050, eos addidit ad illustrandos qui praecedunt fastos Venusinos. Iucundus autem Neapoli profectus Capuam, Suessam, Minturnas, Formias, Gaietam adiit, et si titulis ibi repertis inde a 1087 titulos Fundis, in via Appia, Terracinae, Velitris, Marini descriptos addit, apparet hos in itinere quodam Romano ab eo exceptos esse. Additamenta huius seriei extant complura, primum tituli Surrentini 1099—1102. deinde Ver. f. 201 (1702—1716). 206 (1761—1784; v. infra p. 317), denique Ver. n. 1287—1289 (X 1135. 1685. 6087). Atque in titulis 1762—1777 itinerarium alius itineris epigraphici agnoscimus, quo Roma fortasse profectus Sulmonem, Castrum Sanguinis (Castel di Sangro), Venafrum, Gaetam, Traiectum vidit inter annos 1489—1495, quo Parisios vocatus est.

Quae seriem Campanam sequitur Tiburtina, 1103—1130 (infra p. 313), eius titulos plerosque certe ex lapidibus descriptos esse Hermannus Dessau XIV 369 recte censet.

Tertia series Romana (1131—1280, infra p. 314 seq.) a titulo incipit, quem a Pomponio ipso inventum esse nunc constat (cf. add. ad VI 1928). Hunc inscriptiones in domo Pomponii Laeti bene excipiunt. Quae omnes cum primum apud Iucundum aut Pomponium aut Sabinum legantur, dubium non est, quin e lapidibus ipsis descriptae sint. Titulos in domo Alfonsi de Anania (1172—1201) Iucundus ipse descripsit. Sequuntur 1203—1231 sine certo ordine, item tituli fere omnes a Iucundo ad lapidem notati. 1232—1280 vero auctarium est urbanarum sine ordine collectaneis adscriptarum, utut titulum quemque in fontibus i. e. Signorilio Poggio Cyriaco Laurentio Behem invenerat. Multos quaesivit quidem neque tamen invenit aut legere potuit (cf. 1275).

Optime iterum Iucundum lapidibus ipsis studentem deprehendimus in titulo columnae Traianae, Ver. n. 1275 = VI 967, ad quem adnotavit: *Reperi hoc epigramma ab aliis acceptum ex columna Traiana, quod modo terra obrutum legi non potest et ut dicunt sub eo est, cuius nunc pars videtur et legitur, quod non verisimile mihi videtur* (cod. Cicogna 2704, nunc Mus. civic. Venet. 1632 fol. 107). Adhibuit igitur non unum Poggium, ut ad titulum legitur, sed plures auctores.

Notandi sunt praeterea tituli Ver. 1239 = VI 3446, 1241 = VI 880 solis Ferrarino et Iucundo noti, quos tamen non Iucundus ex illo sed uterque e fonte communi cepit.

Si quos in hac parte solus vel primus tradidit, certe non ei attribuendi sunt, sed auctori ut 1244 = VI 3584 *ignotus mihi locus*, 1239 = VI 3446 *Ro. in domo D. Neapolionis de Ursinis; modo non extat*, 1245 = VI 15870. 1247—8 = VI 20942. IX 1987 sine loco.

Qui sequuntur tertiam seriem Romanam inde a 1281, plerique e prioribus auctoribus sumpti sunt. Atque initio duos titulos Alba Fucente a Iucundo exscriptos (1281. 1282 = IX 3923. 4014) complures noti Cyriacani excipiunt (VI 1702. V 767. III 453). De parva appendice ad seriem Neapolitanam (1287—9 = X 1135. 1685. 6087) et de serie Beneventana, 1290—1298, quibus addo 1702—3. 553, iam supra dictum est. Titulos Beneventanos iam Cyriacus cum Romanis confudisse videtur, cum tit. 1293 = VI 24864 Felicianus et Iucundus, 1295 = VI 2162 Marcanova, Redianus, Iucundus, 1298 = VI 878 (cui adde 1248 = IX 1987) Iucundus falso loco posuerint (cf. C.I.L. IX 223*).

Inde ab 1299—1334 notis Cyriacanis (Viterbii, Spoleti, Tiferni, Pisis, Carrariae descriptis) Iucundus sua interposuit haec: 1300—1303 Interamnates XI 4213. 4273. 4271. 4264, Ver. 1310 (Magl. 843) Kaibel 1584b Albani, Ver. 1315 = XI 6102 Urbini, 1316 = V 6419 Ticini, 1318 (Magl. 895) = X 6730 Neptuni, 1331 (Magl. 844) = XIV 2113 Lanuvii descriptos. 1335—1338. 1341—1343. 1350 auctor ipse plerosque primus exhibet. 1339 nota est Signoriliana IX 4967, 1340 Cyriacana III 531. 1344—47. 1351—53 redeunt mutato ordine apud Ferrarinum in codice Reg. 100′—101′ exarato anno fere 1486 (1345 est iam in cod. Traiect.). Certum videtur non Ferrarinum a Iucundo fortasse amico haec accepisse, qui tres titulos tamquam Bucinates exhibeat, Ferrarinus unum (IX 984), sed falso huic loco attributum. Contra credi potest Iucundum Ferrarino hos titulos debere, cum lemmata quae prima manus codicis Veronensis exhibet ad 1346. 1347 consentiant cum illo. Attamen Iucundus cum scriberet codicem Veronensem, iam habuit duos titulos Bucinates 1348. 49 Ferrarino ignotos, ut demonstrant verba ad 1348 *apud Bucinum praefatum.* Communem igitur fontem uterque adiit.

De serie Graeca (1357—1382) omnino Cyriacana iam supra pag. 197. 200 (cf. tab., p. 258) dictum est.

Cyriacum excipit inde a 1383—1390 series Praenestina, optima exempla, quae uno excepto Iucundo primo debentur. Iterum fontem antiquissimum tres tituli Nepesini 1391—1393, iam a Nicolao Laurentio descripti profitentur nec non Perusini (v. tab. p. 284) atque Asisinas Cyriacani. Titulos Reatinos (1399—1404) si non omnes, certe primum 1399 = IX 4672 a Pomponio accepit Iucundus, quem ad titulum laudat neque tamen eius lectione contentus fuisse videtur, cum ad primi versus verba: *Sanctae De decuma* margini adscripserit *Sancto Fidio semipatri,* quae aliunde fortasse acceperat.

Denuo Cyriacum agnoscimus in titulis 1428—1437 Fani, Senogalliae, Auximi descriptis neque tamen omnes ex eo solo petiti sunt. Si enim Iucundus ad titulum Fanestrem 1430 = XI 6249 adnotavit v. 5 *in alio loco inveni sit aeterna Sabis*, apparet eum praeter Cyriacum alium auctorem adhibuisse aut ipsum lapidem vidisse. Ex eodem auctore addidit v. 9, quem etiam codex Bernensis Marcanovae postea adscripsit. Contra titulos Ferentinates e Poggio sumptos esse docet urbanus 1443 = VI 13203 iam apud illum male coniunctus cum Ferentinatibus.

Maxime memorabilis est series Hispana 1445—1456, cuius n. 1453, ut ipse dicit, invenit *in quodam libro*, 1445—7 redeunt apud auctorem antiquum Oldenbergi, alios Iucundus primus exhibet. Certum videtur eum, cum conderet syllogam codicis Veronensis, nondum in Gallia fuisse, quam postea totam perlustravit, ut ipse narrat in praefatione Aldinae Caesaris (1513), et ex qua facile Tarraconensem adire potuit. Dicit enim in epistula secunda ad Laurentium de itineribus suis (Ver. f. 212). „*Sed eius generis ea fuere (sc. quae meum institutum studiumque interpellarunt) ut non modo exteras provincias sed nec Italiam totam videre potuerim.*“ Huebnerus igitur (C.I.L. II p. VI) probabiliter coniecit, Iucundum titulos a peregrinatore quodam Italo accepisse, quod sine dubio idem cadit in tres qui sequuntur unum Africanum, duos Nemausenses (1458. 1459 = XII 3236. 4027).

Inde a 1460 Cyriacum non de manibus deposuit. Ex eo enim sumpti sunt tituli Cividalenses, Salonitani cum sequentibus, Polenses, Mutinenses, Co-

menses, Mediolanenses et vicinorum oppidorum, Aquileienses, Clusini, Veneti, Veronenses, Brixiani, Vicentini.

Raro Iucundus in hac parte interposuit sua. 1465 = III 5842 amicus fortasse aliquis eius Augustae Vindelicorum descripsit. Bergomatibus e Cyriaco petitis de suo addidit 1517 = V 5172, item Mantuanis 1521 = V 4065, 1522 = V 4036, 1524 = V 4067, 1525 = V 4037.

Laudenses quattuor primos 1531—1534 Iucundum a Bononio Laudensi habuisse Mommsenus coniecit, inter ceteros e Feliciano venire possunt 1535. 1536. 1539 (V 6372) neque tamen omnes quinque, ut est in C.I.L. V p. 694, quippe cum Feliciano V 6349. 6357 Cyriacani desint.

1575. 1576 falsos Messanenses X 1040*. 1041* quamquam Iucundus primus habet, tamen non dubito eidem Cyriaco attribuere. Longa series Cyriacana interrumpitur 1702—1716, 1761—1784 additamentis ad titulos Neapolitanos (supra p. 232) et novis duobus Stimigliani descriptis 1759—60, IX 4816. 4792. Sequitur series Patavina, in qua denuo Iucundi studia agnoscimus. Titulos enim e Cyriaco petitos Patavii ipse ad lapides examinavit atque nomina possessorum interdum correxit, si filius patri successerat. De suo quinque addidit hos: Ver. n. 1727 = V 2819, 1736 = V 2955, 1743. 4 = V 2827. 2893, 1758 = V 2648.

In editione tertia codicis Vaticani (cf. infra p. 242. 243) addidit tit. n. 132—155 fere omnes e Sanuto sumptos vel quos Pingonius primus exhibet.

In fine codicis notandi solum videntur, quos in tabulas non recepimus, Ver. 1785—1791 urbani vel repetiti (VI 1683) vel novi (VI 15077. 2596. 8867) vel ex novis fontibus petiti (VI 944. 4349).

Sequuntur ordine nullo additamenta multorum locorum, Istrica 1792—3, V 12*. 312, Ravennatia 1794—1828, de quibus adeas Bormannum C.I.L. XI p. 2 IX, Dalmatica et insularum Graecarum, 1829—1832, quae tab. p. 259—261 invenies, Brixiana fori, de quibus supra dictum est, Tusculana Feliciani, quibus novum Ver. 1860 (V 4862) Iucundus addit, Ariminensia, 1861—1867, plerumque ea ex Antiquo sumpta[1]) exceptis Ver. 1861—2, XI 32* a. b, Ver. 1867, XI 347, quos primus Iucundus habet.

Finem totius codicis post urbanum codicis Ashburnhamiani n. 79, quem noviter tum cognovit VI 26067 cf. VI 4,2 p. 3532, facit parva series Latina nova et Iucundi propria exempla, Ver. 1869—72, XIV 2901. 2979. 2836. 2300.

Sed hactenus de codice Veronensi, qui non elaboratam syllogam sed schedas potius Iucundi in dies novos titulos sibi adnotantis, nondum in libri formam redactas nobis ante oculos ponit. Atque id non parvi momenti est nos codicem perlustrantes Iucundum ipsum in opere videre ut ex altero libro adnotat lemma, ex altero idem emendat, videas Ver. n. 497, *Romae sed citius credo Interamnis* aut Ver. n. 140, ubi tit. VI 13871 ipse vidit *in S. Maria maiore in pilo aquae benedictae*, quem eundem tamen f. 55 repetivit *ad S. Crucem ut credo* i. e. secundo loco e Cyriaco petivit, cuius falsam lectionem, quod non notatum invenio ad titulum, *Philiristo* cum Marcanova Feliciano Rediano exhibet, cum veram *Eulimene C. Caecio C. l. Philaristo* antea ipse e lapide adnotaverit, ut ad multos titulos Cyriacanos vel Poggianos varias lectiones aut lacunas e lapidibus adscripsit.

[1]) Ex his affero XI 367, qui iam f. 61 in parte Cyriacana legitur, quod errore ad eum adnotatum est legi eum apud Iucundum „Veron. f. 219 inter Brixiana", pro f. 220 inter Ariminensia.

Iucundi autem bibliothecam satis magnam fuisse, aliunde scimus cum traditum sit, Papam ipsum Iucundo 100 scudos mutuos dedisse anno 1505 libris eius pignori acceptis.[1])

Artem autem criticam quam in Veronensi in adhibendis quam plurimis exemplaribus atque ex eis eligendis secundum proprium ingenium lectionibus agnoscimus, eandem Iucundus ipse in praefatione Aldinae Caesaris editionis Iuliano Medici data his fere verbis professus est:

Non unum quodlibet solum perlegendum sed plurima conferenda exemplaria. Ex varia lectione non quae tibi maxime placeat eligenda, sed quae ceteris authoris ipsius scriptis magis accomodata esse videatur, ita ut illius tibi prope animus induendus sit . . . Ego quidem in eo multum elaboravi, conquisivi multa tota Gallia exemplaria, qua in provincia quod multa eo semper ex Italia translata sunt atque ea minus praedae exposita ac bellis fuerunt, multo incorruptiora volumina cuiusque generis reperiuntur, contuli omnia, diligenter excussi, neque meo tantum iudicio contentus fui, sed cum multa undique collegissem eruditos plures demum Venetiis convocavi eorumque ingeniis omnia subieci iudicanda, quae quo rectius iudicaretur viri ingenium omnia exscripsi. Conferenda sunt cum his quae in praefatione editionis Vitruvii Iulio II Papae data de studiis suis disputavit. *Ad antiqua exemplaria tanquam ad ansam dignoscendae rei me contuli nec ad pauca quidem nec una tantum regione vel urbe reperta sed multis. Sicque duplici studio intentus veterum scilicet ruinarum monumentis et situ vetustatis redolentibus libris satis patentem mihi feci intelligendi semitam.*

Praeter magnam autem partem e libris desumptam codex Veronensis nobis exhibet fragmenta itinerarii Iucundi, quod si integrum ad nos pervenisset, multo rectius sine dubio de studiis eius epigraphicis iudicaremus. Sed fama quae de itinerario orta est, in codice bibliothecae municipalis Tarvisanae id extare, quam novissimus protulit vel repetivit Carini, delenda est.

Monachus enim qui scripsit codicem illum (cf. p. 221), cui nomen dedit *Convitto Borgiano*, appendicis loco exhibet re vera magnis litteris inter documenta quae addidit operi, *Itinerarium Iucundi* multaque saepe de eo verba facit atque Iucundum itinera fecisse in Graeciam Asiam Africam Hispaniam Britanniam Germaniam usus itinerario illo narrat. Hoc tamen nihil aliud est nisi index lemmatum codicis Veronensis, quibus monachus artis criticae haud ita peritus nimis credule usus est. Quae re vera e lemmatibus illis de Iucundi itineribus enucleari possunt, de eis suo loco egimus.

Post hanc primam inscriptionum syllogam Laurentio Mediceo oblatam, Iucundus qui, ut ipsius verbis utamur, desiderio dies noctesque urgente ad plurimas inscriptiones indagandas impellebatur, non desiit novos titulos in schedas conferre. Atque iam in codice Veronensi, qui eius ipsius usui reservatus erat, fructum novorum studiorum agnoscimus, cum quosdam titulos correctos manu secunda inveniamus atque imprimis eos, ad quos adnotatum est duplicatos eos extare in alio libro. Sunt autem loci hi:

ad Ver. 40 = VI 8615 *Duplicatum in libro secundo in fol. 40' ibi alio modo*
— 77 = VI 15230 *Dupl. in libro 2 ad c(hartam) 6*
— 113 = VI 21714 *Dupl. in libro 2 ad c. 37*
— 116 = VI 10810 *Dupl. in libro 2 ad c. 11*

[1]) cf. Geymüller, *Die ursprünglichen Entwürfe für S. Peter in Rom S. 265.*

ad Ver. 121 = VI 1319 *Dupl. in libro 2 ad c. 1*
— 203 = VI 18029 *Dupl. in libro 2 ad c. 15*
— 294 = VI 8811 *Dupl. in libro 2 ad c. 64*
— 360 = VI 999 *Dupl. in libro 2 ad c. 62*
— 438 = VI 1188 *Dupl. in libro II f. 82 ibi alio modo notatum*
— 442 = VI 2497 *In libro II ad c. 36 ibi melius*
— 463 = VI 1314 *Dupl. in libro 2° f. 4 hic melius*
— 472 = VI 13534 *Est etiam in libro 2 ad c. 35 ibi melius*
— 506 = VI 4411 *Dupl. ad c. 89 et in libro 2° f. 14*
— 513 = VI 662 *Dupl. in libro 2 f. 41*
— 519 = VI 19350 *Dupl. in libro 2 ad c. 12*
— 543 = VI 2271 *Dupl. in libro 2 ad c. 92*
— 715 = VI 8550 *Dupl. in libro II ad c. 70*
— 973 = X 6928 *Dupl. in libro 2 ad 107*
— 1017 = X 3800 *Dupl. in libro 2 ad c. 118*
— 1171 = Fast. Cap. XLV (Corp. I ed. 2 p. 29) *Dupl. in libro 2 in f. 45 hic melius*
— 1205 = Kaibel 1206 *Dupl. in libro 2 ad c. 35*
— 1392 = XI 3201 *Dupl. in libro ad c. 108*
— 1398 = XI 5375 *Dupl. libro f. 111*
— 1451 = II 4497 *Dupl. in libro 2 ad 115*
— 1452 = II 4526 *Dupl. in libro 2 ad 116*
— 1489 = V 50 *Require in libro 2 fol. 89, ibi melius*
— 1580 = V 7989 *Dupl. in libro 2 fol. 87 ibi melius. In libro 3 fol. 18*
— 1868 = VI 26067 *Dupl. in libro 2° ad c. 9.*

Qui est liber ille secundus? Cum omnes hi tituli paginis adnotatis in codice Laurentiano *Ashburnhamiano* n. 905 inveniantur, dubium non est, quin hunc codicem Iucundus librum secundum appellaverit.

Caret omnino praefatione epistolisque praemissis, ita ut e libro ipso enucleandum sit, quomodo compositus sit. Quapropter e re visum est etiam codicis Ashburnhamiani conspectum proponere, eius quidem partis, quae titulos a Iucundo primo in syllogam receptos continet.

Tempore quo Iucundus codicem Veronensem scripsit, eum iam occupatum fuisse in altero libero conscribendo, e notis illis marginalibus quae postea additae sunt non sequitur. Veronensis enim non solum folia priora sed etiam ultimum folium codicis Ashburnhamiani citat, qui quibus fere annis conscriptus sit indicant tituli hi:

Ashb. 621—635 = VI 2131—2143 reperti anno 1497
— 429 = VI 20674 rep. anno 1498
— 253 = Kaibel 1501 rep. anno 1499
— 716 = V 37 rep. anno 1500
— 706 = V 7749 rep. anno 1507.

Iucundus igitur annis 1497—1507 quibus primum in Gallia,[1]) inde ab anno 1504 Venetiis, ut videtur, fuit, titulos quos noviter cognovit in alterum librum collegit, cuius magnam partem atque, ut ita dicam, fundamentum e

[1]) Iam 1497 in oppido Amboise habitabat et munere fungens, cui nomen erat *deviseur des bâtimens*, stipendium 30 ducatos singulis mensibus accepit (*cf. Bibliothèque de l'école des chartes* 2 (1845—6) p. 38 sq. et Müntz *Histoire de l'art* II 435).

sylloga Laurentii Behem petivit, qua cum priorem librum Veronensem absolveret, nescio qua causa nondum plenius uti potuit. Ex hac enim veniunt, ut supra p. 213 vidimus, Ashb. 1—140, quorum ad 94 (VI 26531) auctor ipse adnotavit, se hoc non e lapide ipso descripsisse cum dicit: *in p(rimo) libro ego exscripsi et accepi ibi melius.* Revera idem titulus legitur folio B codici Veronensi praemisso.

Partem horum titulorum servato ordine codicis Ashburnhamiani Iucundus iam in appendicem Romanam codicis Magliabecchiani recepit, qui brevi ante annum 1498 absolutus est (CIL. III p. XXVII). Atque his titulis fere solis codex Magliabecchianus a Veronensi differt, quem auctor e promptis thesauris hoc modo auxit, ut novo illi fautori, Ludovico de Agnellis archiepiscopo, novum librum offerre videretur. Hunc igitur codicem non iam cum Mommseno editionem secundam Iucundi apellabimus, quam ipse codicem Ashburnhamianum dixit, verum editionem primam auctam.

Quae codici Ashburnhamiano dempta parte Beheimiana restant, in tabulis nostris (infra pag. 317 seq.) proponimus. Atque primum quidem est pars magna Romana, Ashb. 141—705.

Hic primum fructum tenemus studiorum novorum Iucundi Romae iterum degentis ante a. 1499, qui citatur ad tit. n. 253. Titulos enim, qui hunc praecedunt, ante hunc annum[1]) collectos esse, idem docet codex Magliabecchianus, qui numeris suis 805—838 titulos Ashburnhamiani 141—249 eodem ordine exhibet, nisi quod multos omisit.

Quomodo autem fieri potuerit, ut paulo post absolutam primam syllogam haud ita parvam Iucundo tanta copia novorum titulorum innotuerit, ipse codex Ashburnhamianus nos edocet. Erat regnum Alexandri VI (1492—1496), quo sedente Romam antiquitatis studiosi undique accurrebant et qui permultis locis, cum novas vias urbi aperiret, monumenta antiqua effodienda curavit. Quarum effossionum qui vestigia accurate collegit R. Lanciani in libro *Storia degli scavi di Roma e notizie intorno le collezioni Romane di antichità* monuit, I p. 96 sq. apud Iucundum quoque mentionem earum inveniri. Titulus enim Ashb. 236 = VI 1266 *in monte Aventino versus Circi Maximi medium,* qui redit in codice Chatsworth 9. 114', sine dubio post annum 1492 ibi repertus est, cum Ashb. 241 = VI 1236^b *inventum in fossis molis Hadriani versus orientem,* Ashb. 242 = VI 1236^c *inventum in iisdem versus septentrionem* (cf. cod. Chatsworth f. 114') effossi sint anno 1497, quo iussu Papae totum castellum S. Angeli novis fundamentis murisque munitum est (Lanciani I 92). In hac igitur parte codicis Iucundus titulos noviter repertos ad temporis ordinem in schedas suas recepit.

Multos horum titulorum Iucundus primus descripsit, alios e Sabino habuit, quem iam ad Ashb. n. 67 = VI 10073 [iam videas VI 4,2 p. 3489] citaverat[2]), neque tamen omnes, quos cum Sabino communes habet, quod docet tit. n. 151 = VI 17126, quem Sabinus vidit *in domo Belli,* Iucundus sine dubio ante eum *in aede S. Joannis ante portam Latinam;* similiter ad Ashb. 234 = VI 1906 *Romae, sed ubi sit ignoro*, cum Sabin. titulum viderit: *in pariete domus cuiusdam civis Romani prope plateam Iudeorum.* Qui in hac parte redeunt tituli Ashb. n. 172—174

[1]) alio argumento eodem ducimur. Tit. Ashb. n. 228 = VI 12028 ponitur: *in vinea Car^lis Sabelli,* contra Ashb. n. 575 *in domo q. Card. Sabelli* mortui a. 1498.

[2]) dicit enim: *In libro Sabini stat scriptum* EEERVNT (pro: *fecerunt*, cum codex Marcianus Sabini habeat EFERVNT). Similiter Sabinum citat in codice Cicogna f. 113 ad VI 750: *in alio loco inveni suprascriptum epigramma sic scriptum.*

(VI 1130. 1662) sumpti illi quidem e Poggio, alter e Cyriaco, repetiti sunt, prior quod eum Iucundus apud Sabinum invenit, alter quia in proecdosi titulum lateris omisit, ut Iucundus ipse his verbis indicat: *Hoc etiam notatum est in primo libro ad c. 44 et secunda pars deficit.* Simili causa alii tituli repetiti sunt.

Inde a titulo Ashb. n. 254 cum excerpta codicis Magliabecchiani omnino deficiant, alia series incipit. Sunt additamenta urbana, quae Iucundus annis 1498—1500 collegit vel ab amicis Romanis accepit. Primum annum indicat ad tit. 379 = VI 212 quem ponit *in domo episcopi Hortini, nunc Archiep̃i Taranti* (Henricus Brunus factus archiepiscopus Tarantinus die 14 m. Sept. 1498), alterum ad tit. 610 = VI 641, quem vidit *in domo episcopi Caputaquensis,* qui Cardinalis factus est, ut eum Mazochius appellat, a. 1500.

Ne unus quidem horum ca. 450 titulorum novus est[1]), fere omnes apud Sabinum quoque extant, cuius codices adire tempus mihi datum non erat. Tamen vel ordinem Sabini codicis Marciani, finiti a. 1495, a Iucundo servatum esse exemplis demonstrare possum.

Ashb. n. 283 errore compositus est e titulis VI 28924 et VI 28970 qui sequitur apud Sabinum. Eundem errorem cum commiserit Mazochius, ut ad utrumque titulum[2]) notatum est, hoc novo argumento comprobatur, quod iam Henzenus, *Monatsberichte d. Berl. Akad.* 1868, 403 sq. exposuit, Mazochium usum esse Iucundi recensione eadem, quam in codice Ashburnhamiano tenemus. Simili modo Ashb. n. 294. 295 confusi sunt VI 26032 et qui apud Sabinum proxime sequitur VI 26302, quem errorem iterum Mazochius repetivit. Eundem titulum idem codex Ashb. n. 560. 561 recte ab altero divisum exhibet cum adnotatione *Dupl. ad c. 39 ibi melius.* Hoc igitur loco Iucundus non Sabinum adiit, sed fortasse lapidem ipsum vidit.

Etiam Ashb. n. 362. 363 duo tituli VI 26742 et 24720 falso conexi sunt, cum apud Sabinum alter alterum sequatur.

Aliis locis Iucundus adhibuit quidem Sabinum, sed lemmata eius in suum usum convertit, conferas Ashb. n. 269 = VI 2497 *in domo Car^lis S. Crucis quae est Millinorum* Ashb., *in domo d. Marii de Melinis* Iuc. Ver., *in domo Card. S. Crucis* Sab., Ashb. n. 527[3]) = VI 27971 *in domo Ep̃i Asculani de Capharellis* Ashb., *in domo Prosperi de Caffarellis* Iuc. Ver., *in domo episcopi Asculani* Sab.

Restant loci, ubi manifestum est Iucundum non e Sabino hausisse. Ashb. 429 = VI 20674 *in campo Martio in domo Raimundi di Morrecone* Ashb., quem Sabinus dicit a. 1498 repertum esse atque se vidisse *in domo Francisci Pauli de Monte Asliato;* Ashb. 529 = VI 1643 *in domo Pauli Ulterii iuxta Capranicenses* Ashb., *iuxta Capranicenses* Sab., si verba eius accurate ad titulum exscripta sunt.

In hac parte e novo codice Ashburnhamiano nihil fere aliud proficimus, nisi ut Iucundo lemmata reddantur, quae auctores posteriores ab eo sumpserunt, et

---

[1]) nisi forte inter christianos, quos de Rossius non iam edidit (cf. Inscr. christ. II 453), latet ineditus.

[2]) ad VI 28924 errore scriptum est „Maz. male conectit cum titulo infra n. 28970 qui praecedit apud Sabinum“ pro „qui sequitur apud Sabinum“. Idem titulus ad VI 28970 falso citatur „supra n. 28925“ pro 28924.

[3]) qui sequitur 528 = VI 29913 eum Donius (inde Murat.) coniungit cum praecedenti i. e. Donius adhibuit Iucundi codicem Ashburnhamianum.

ut hoc modo rectius de aliis Iucundi codicibus iudicari possit. Primo loco hic affero codicem, quem artissime cum codice Ashburnhamiano cohaerere e conspectu proposito manifestum est, codicem dico Piccarti id est excerpta illa e sylloga inscriptionum facta a Mich. Piccarto, quae edidit Reinesius in epistulis ad Hofmannum et Rupertum (Lipsiae 1660) p. 326—359, multis locis citata in Corpore, quia propria sibi nonnulla ex alio fonte non nota habebant. Sed haec postrema eius mentio erit. Piccartus enim nullum alium auctorem excerpsit nisi Iucundi codicem Ashburnhamianum ipsum vel similem quendam[1]) ex eo descriptum, quod e consensu ordinis titulorum verisimile est. Optimo exemplo sunt menda quaedam Piccarti in excerpendo commissa, velut tit. Ashb. 350 = VI 15075 ponit *Romae, in insula*, quae verba sumpta sunt a tit. 346, quem omisit, et tit. Ashb. 784 = XIV 2487 ponit *in agro Nomentano,* quae verba re vera pertinent ad tit. Ashb. 782. 783, quos Piccartus neglexit, tit. Ashb. 335 = Kaibel 1494 ponit falso *iuxta moenia inter Latinam et Appiam*, quia apud eum praecedit Ashb. 125 = VI 4392 (cf. Kaibel ad locum: *lemmata miro casu turbata videntur*). Piccarti excerpta sunt satis futilia neque nunc operae pretium est menda eius omnia[2]) enotare, cum archetypum eius teneamus.

Codex Piccarti in Corpore inter codices Iucundi recensionis tertiae refertur, cuius exemplum optimum est cod. Marcianus Latinus XIV 171, cuius lacunae a codice Cicognae 2704, nunc musei civici 1632, explentur. Hanc tertiam recensionem, cuius quae propria sint Mommsenus *Monatsber. der. Berl. Akadem.* 1868, 395 accurate exposuit, nunc secundam codicis Ashburnhamiani nominare necesse est, de qua re iam H. Dessau C.I.L. XIV p. XVI dubitanter monuit. Nam tituli graviores horum codicum a Mommseno indicati iam in codice Ashburnhamiano reperiuntur. Quod ut demonstrarem, titulos Appendicis codicis Marciani (cf. III p. XXVII) separatim numeratos (1—126) semper adscripsi (Tab. p. 317 seq.) neque minus paginas codicis Cicognae. Neque tamen appendix illa integra in codice Ashburnhamiano legitur, sed restant 17 tituli[3]) quos proprios sibi habet. Inter hos nonnulli in foliis A—Δ codici Veronensi absoluto praepositis leguntur (cf. Tab. p. 297) Codex igitur Marcianus editio auctior codicis Veronensis est nescio cui Maecenati data vel destinata, aucta partim e novis copiis collectis i. e. e codice Ashburnhamiano, partim titulos novissime a Iucundo cognitos continens. Hanc cum scriberet, Iucundum Romae non fuisse, Henzenus iure putavit, cum in hac parte solito saepius amicos nominet, a quibus titulos accepit (cf. exempla *Monatsb. Berl. Akad.* 1868, 397 sq.). Fortasse igitur in Gallia

---

[1]) unus enim titulus Piccarti n. 8 = VI 25131 (cf. V 583,* 8) excidit in codice Ashburnhamiano errore sine dubio, cum etiam in codice Cicogna f. 151' in serie suburbana (praecedit: *Velitris*) legatur. Est titulus Publicii Glauci, quem solus Sabinus Marc. f. 204' inter urbanos videtur exhibere (praecedit: *in domo Alphonsi Anagnini*). Iam cum codices Iucundi nos ad locum quendam suburbanum ducant et cum Publicius Glaucus et Publicius Florus et Flavius Crescentianus in noto titulo Ostiensi XIV 256 redeant, quem eundem servavit Iucundus, puto titulum potius Ostiae tribuendum esse.

[2]) cf. CIL. XIV p. XVI.

[3]) graviores hic adscribam: App. Marc. 7 = X 1332, 8 = X 1273, 26 = X 4225. 29 = VI 19847, 38 = VI 25654, 42 = VI 8594, 43 = VI 1140, 47 *iuxta Ro. in vinea quadam . . C. Lucceius C. l. Anthiochus . .*, 49 = XIV 256, 100 = VI 60, 101 = VI 25532, 111 = VI 1124, 112 113 = XII 2229a b, 120 = XIII 2821.

hunc laborem suscepit, cuius titulos plures affert (XII 2229. XIII 2821 et seriem Lugdunensem, de qua egit Hirschfeld C. I. L. XIII 1 p. 256. 257).

Novum exemplum recensionis secundae Iucundianae nuper in Britannia invenit R. Lanciani. Est codex Chatsworth descriptus ab eodem *Storia degli scavi di Roma* I 96 sq., qui continet f. 1—145 titulos urbanos, f. 145′—246 Italicos, in fine codicis titulos provinciarum exterarum.[1]) Consentit in gravibus indiciis cum Ashburnhamiano (n. 427. 428), cum quo titulum Praetextati Salventii exhibet (De Rossi, *Inscr. christ.* I n. 1031 cf. II p. 400 iam C. I. L. VI 32038) nec non carmen subscriptum (VI 3*b) statuis Gratiarum, quae dicuntur Piccolomini, quas Iucundus ante annum 1502, quo Roma Sienam abductae sunt, in domo cardinalis Senensis vidit. Neque tamen in codice Chathsworth merum apographum Ashburnhamiani habemus, cum titulos in hoc dispersos saepe videatur coniunxisse et cum nonnullos titulos exhibeat, qui Ashburnhamiano desunt ut VI 20654, quem iam codex Cicognae cum eodem fere lemmate dedit inventum *apud S. Laurent'um in Damaso in domo in qua inhabitat D. Bartholomaeus de Dossis ad(voc). cons(istor).* (Lanciani I 97), cum Iucundus in codice Veronensi n. 3 nominet possessorem domus D. Franciscum de Padua advocatum consistor(ii).

Cum autem Lancianius e novo codice multa quidem protulerit neque tamen pleniorem indicem titulorum, quos continet, dederit, accuratius adhuc de eo iudicare non possumus.

Ut autem ad codicem Ashburnhamianum redeamus, post seriem Romanam inde a tit. 706 tituli variorum locorum sine ordine in schedas relati incipiunt, quorum qui non e Laurentio Behem petiti sunt, hic breviter enumero (cf. Tab., p. 328). Agmen ducit tabula Genuas a. 1507 reperta 706. 707 = V 7749. Post parvam seriem Sassinatem Cyriacanam et duos dispersos 712 = V 7989, 713 = V 2071 sequitur series Polensis 714—761 sumpta e Sanuto (cf. V p. 5), cuius lemmata verbis ipsis Iucundus ut Sabinus et alii expressit nec non ordinem partim retinuit. De serie Veneta iam supra p. 203 diximus. Tituli suburbani 782—798 iidem fere in codice Cicognae sunt et pars, tituli Albani, iam in codicem Magliabecchianum recepti sunt, quos ibi Iucundus ante a. 1498 descripsit, cum Cardinalem Sabellum ad Ashb. 795 nondum mortuum appellet ut supra ad 575. Qui sequuntur

---

[1]) Cf. supra p. 222. [Eundem codicem iam anno 1880 apud ducem de Devonshire, cuius est castellum *Chatsworth-House*, visum esse ab E. Maunde Thompson schedae quaedam Mommseni nos edocent; idemque iam memoratur a Lacaita *Catalogue of the Library of Chatsworth* (Lond. 1879) IV p. 324, quem catalogum nobis indicavit Aem. Jacobs. — Valde similis huius codicis, paris etiam elegantiae, est codex anno 1883 in museum Britannicum inlatus, Stowe ms. n. 1016, de quo cf. E. Maunde Thompson *Catalogue of a selection from the Stowe manuscripts exhibited in the King's Library in the British Museum* (1883) p. 22 n. 18; *Catalogue of the Stowe manuscripts in the British Museum* I (1895) p. 660 n. 1016. Consensum utriusque codicis passim demonstrant notae Thompsonianae collato catalogo edito codicum Stowianorum, per aliquod spatium pagina paginae videtur respondere, ita tamen ut e. g. in codice musei Britannici inscriptiones urbis Romae perveniant usque ad f. 147, in codice Chatswort usque ad f. 145, Hispanae inscriptiones in illo occupent f. 241′—244, in hoc f. 242—245, titulus Africanus VIII 9988 in illo legatur f. 244′, in hoc f. 246. In fine praeterea codex musei Britannici codicem Chatsworth nescio quo additamento superet necesse est, cum ille sit foliorum 271, hic 259. H. D.]

(799 sq.) tituli diversorum locorum plerique primum a Iucundo descripti iam e codicibus Marciano et Cicognae noti sunt. Idem de longa serie Lugdunensi 819—865 valet, quae eodem ordine in codice Marciano exstat (App. n. 50—96). Item ex eodem codice noti sunt Ashb. 866—887 Nolani, Neapolitani, Tranenses, alii. Duos tamen codicis Marciani neglexit Ashburnhamianus, App. Marc. 7 = X 1332, 8 = X 1273, quorum utrumque Iucundus primus descripsit. Inde a 890—950 est pars Beheimiana, series Beneventana, Sarsinas, Capuana (cf. supra p. 217. 216). Sequuntur Pedemontana admixtis Hispanis 951—978 ex auctario nota, quam seriem plenam iam Mommsenus V p. 771 ex codice Cicognae proposuit. Codici Ashburnhamiano hoc loco deest auctarii codicis Cicognae n. 1 = II 761[1]), qui tamen iam Ashburnham. n. 806 exstat. Menda omnia locorum et, ut videtur, lectionum repetivit Ashburnhamianus.

Qui restant 979—997 in Civitate Castellana, Patavii, Praeneste, Comi, Capuae, Cremonae descripti omnes ex auctario (cod. Cicogn.) iam noti sunt. Sequuntur novicia quaedam (998—1000) addito titulo Forosemproniensi. Ultimo loco parva series Patavina addita est, cuius 1002—1006 anno 1502 in fundamentis veteris templi S. Iustinae reperti sunt, alios tres Iucundus ipse fortasse Patavii vidit, ut ultimum V 2873, quem ponit: *in villa Liviani in ecclesia agri Paduani,* sed quem iam multis annis ante Marcanova ipse ibi (i. e. in ecclesia S. Martini de Luviano territorii Paduani) invenit (cf. ad tit.).

Post codicem Ashburnhamianum, quem ipse librum secundum dicit, Iucundus etiam tertium librum inscriptionum composuit, quem locis his citavit:

ad Veron. n. 1378 = C.I.G. 2567. *Dupl. require in libro 3 fol. 17*
ad Veron. n. 1425 = XI 235. *Dupl. in libro 3 fol. 14*
ad Veron. n. 1466 = III 2277. *Dupl. in libro 3 fol. 21*
ad Veron. n. 1580 = V 7989. *Dupl. in libro 2 fol. 87 ibi melius. In libro 3 fol. 18*
ad Ashb. n. 72 = VI 24*. *Duplicatum in libro 3 fol. 43.*

Librum cuius paginae cum his locis accurate consentiunt, I. B. de Rossi et Chr. Huelsen invenerunt.[2]) Est codex Vaticanus 5326, Iucundi ipsius manu scriptus, ut me Huelsenus docuit. Continet 49 foliis titulos 395 (ultimi 5 a manu secunda additi) collectos sine dubio a Iucundo ipso, de quorum ordine fontibusque haec inveni.

Tituli sine certo ordine in hunc codicem recepti sunt. Est auctarium priorum syllogarum sumptum ex optimis fontibus, qui Iucundo cum priores codices scriberet, nondum innotuerunt. Codex a titulis Fanestribus et Ravennatibus et Lunensibus, quos suis locis tabulis adscripsi (p. 285, 279—281, 283), incipit. Sequitur series agri Mediolanensis et urbis Mediolani, 9—26, 200—210 (Tab., p. 265 seq.), series Brixiana 27—31 (p. 274), agri Veronensis, 32—36, et post quattuor Mutinenses 37—40 et unum Tudertinum 41, series ipsius urbis Veronae 42—125, quam e Cyriaco ipso venire supra p. 205 diximus. Etiam

[1]) non II 759 ut V p. 771 errore legitur (cf. II p. 93).

[2]) In ipso codice duobus, quantum scio, locis aliae paginae eiusdem citantur ad n. 240 = III 2217 *dupta in latere 3º f. 27* (= n. 255) et ad n. 245 *dupta in latere 2º* (legas: *3º*) *fol. 27* (= n. 247). Quibus locis De Rossius *Inscr. chr.* II 399 errore ad eam opinionem perductus erat, ut crederet Vaticanum 5326 ipsum non esse librum tertium.

n. 338—342, 357—368 redeunt Veronenses, partim e prioribus illis repetiti, partim ex auctoribus posterioribus sumpti ut 340 = V 3738, 341 = V 3590 e Sanuto, 342 = V 3360 *in vico prope episcopium* e Bononio. Restant 357 = V 3589 *apud ianuam sacelli Divi Rustici sub porticu*, 360 = V 3550 *in pariete cuiusdam fabri ferrari in campo Braidae*, 365 = V 3815, quos omnes Sarayna primus exhibet, quem Cyriaci schedas quasdam adhibuisse Mommsenus docuit.

Post paucos Vicentinos, 126—130 (Tab., p. 268. 269), sequitur series Patavina 131—157, 233, sumpta illa non ex auctore antiquiore, sed e Sanuto et Pingonio Iucundi fere aequalibus (cf. p. 235). Notandi videntur in his tituli Vat. 137 = XI 153, Vat. 146 = XI 235 duo Ravennates, qui inter annos 1508 et 1504 Patavium translati sunt et iam a Sanuto, cuius inscriptionum sylloga inter annos 1500—1510 scripta est, inter Patavinos exhibentur. Sequuntur sine ordine tituli Veneti, 158—161, Aquileienses, 162—165 (Tab., p. 263. 264), Polenses, 166—168 (ib. p. 262), Tragurinus 169 = III 2686[1]) sumptus aperte e Veneto Antiquo, quem sequitur 170: *Iaderae in cathedrali ecclesia, . . . f. Niger testamento S. S. sibi.* Hunc frustra in Corpore quaesivi.

Hos excipiunt sparsi tituli in Graecia reperti, 171—176. Post Salonitanum 177 *Titius Mcr. IIIIII Aug. se vi.*, quem frustra quaesivi, sequitur series Tergestina 178—187, 379—387, de qua supra p. 202 egimus. 188—211 est auctarium Italiae superioris, tituli fere omnes in codice Veronensi omissi, quos Iucundus postea apud Felicianum aut Cyriacum ipsum invenit.

Inde a 212 = III 2277 hoc auctarium continuatur interpositis tamen et Dalmaticis titulis. 213—215 sunt Tridentini V 5038. 5028. 5036, quos a Ferrarino habere videtur

216 = V 4142, qui plenus praeterea in solo codice Tarvisino Cyriaci legitur (ex ipso Iucundo Vat. Malvasia inscr. Fels. p. 328)

217 = V 5113

218 = V 2035 *in valle Belluni in plebe dicta Longuron sive Lavazo in ecclesia S. Helenae in stipite altaris*

219 *Fulginii supra portam unius ecclesiae: dis man. Laberiae Daphnidis*, quem alibi non inveni.

222 est Urbinas XI 6060 Cyriacanus, 223 = XI 6062 in codice Rediano et Ferrarino primum exstat.

Inde a 234 rursus incipiunt Dalmatici (interpositis tamen Transpadanis duobus 236 = V 5096. 237 = V 1260 et compluribus noviciis 239, cf. VI 1* f, 251 = VI 3424*, 254 = VI 3423*)[2]). Lemmata plerumque omittuntur. Apparet Dalmaticos hos petitos esse ex eodem auctore, quem Mommsenus Antiquum Lucii appellavit (III p. 273,v cf. XI p. 3,x), adhibitum quoque a Marcanova (Vat. 235 = III 2584, 238 = III 2386, 240. 253 = III 2217, 241. 248 = III 2456, 242 = III 2576, 243 = III 2204, 244 = III 1942, 256 = III 2594). Adsunt praeterea quattuor ex septem titulis, quos Antiquus Lucii Salonitanis adnectit, quorum partem Iucundus iam in codice Veronensi (Ver. 1468 = XI 160, Ver. 1799 = XI 21, Ver. 1801 = XI 136, Ver. 1803 = XI 133), duos XI 184. 223 (Vat. 234. 273)

---

[1]) Ad hunc titulum errore legitur in verbis praemissis „*ibidem* praecedente n. 2926 *Red.*“. Est enim n. 2922, qui praecedit apud Redianum.

[2]) Hos duos ex codice Vaticano edidit Malvasia. Ceterum alterius (VI 3424*) initium fortasse genuinum est (*Varius Opelenticus* cod. Vat.).

nunc primum Ravennae tribuit, unum XI 217 (Vat. 257) etiam in codice Vaticano sine loco exhibet.[1]) Etiam alio indicio Iucundus cum codice Vaticano 7019 Lucii consentit, quod parva haec sylloga coniuncta legitur cum titulis Ariminensibus (Vat. 259—271; cf. Tab., p. 281. 282). Num etiam tituli nonnulli, quibus Iucundus hoc loco Marcanovam superat, ex Antiquo veniant, in incerto relinquo, cum eos alibi non invenerim.[2]) Auctor autem ipse quis fuerit, nescio. Primum de Cyriaco ipso cogitaveram, quo lemma: *apud Indos* ad XI 333 servatum (cf. de Rossi *Inscr. chr.* II 394 fin.) dignum esset. Ad eundem ducere videtur tit. Vat. 258 (III 2175) in fine seriei, qui e Cyriaci epigrammatibus editis (n. 159) ad solos Iucundum et Lilium pervenit. Hanc autem coniecturam reiciendam esse, tituli III 2217. 2686 a Cyriaco et Antiquo Lucii lectionibus diversis servati demonstrant.

Post seriem Antiqui Lucii coniunctam cum Ariminensibus et Veronenses quosdam (279—284) positi sunt septem urbani, ex quibus tres supra (p. 193, cf. p. 257) commemoravi (praeterea 285. 286. 288. 291 = VI 1035. VI 1* h. VI 1* l. Kaibel 1068, cf. supra p. 195). Novum auctarium Dalmaticorum (292—299, 331—337) excipiunt variorum locorum hi:

301 = IX 90* *Trani in porta versus Bifoli* notus e Ferrarino,
303 = XI 6639 Forolivii in abbatia S. Rapholli, e Marcanova notus,
305. 306 = XI 6123 *in agro Forosemproniensi* repertus a. 1506 (cod. Magliab. 28, 34),
307. 308 = XI 6117 ex Accursio primo notus,
309 = IX 5826 *ante domum Jacobi de Trivultio, qui traduxit ex Auximo* (sc. a. 1487),
310 = IX 5823.

311—330 series Augustana excepto uno a Iucundo omisso III 5809 eadem est, quam Peutingerus in editione prima inscriptionum August. 1505 publici iuris fecit. Etiam hic igitur videmus codicem Vaticanum post hunc annum a Iucundo sene confectum esse.

E ceteris nomino:

343—355 *in Gallia Nemauso.* Sunt tituli XII 3996. 3276. 3377. 3711. 3226. 3977. 3214. 3644. 4027. 3598. 3236. 3786, quos omnes Iucundus primus Nemausi descripsisse videtur, post eum Accursius, qui ad titulos primus citatur auctor.

[1]) Vere Dalmaticos esse hos titulos, postquam unius ex iis fragmentum nuper etiamtum apud Salonas extitisse observavit Kubitschek, iam constat (cf. C. I. L. III p. 14239 et p. 2326 ad n. 9620); errore igitur eos Ravennae collocavit Iucundus.

[2]) Partem eorum ficticiam vel certe interpolatam esse apparet. Sunt autem hi: Vat. 245 = 247 (f. 26. 26'): *d. m. C. Formiae sacer. Vestali virgini annonissimae P. S. et Aulus Aristius aeditui Vest. b. m. viv. et vol. f. f.* — 246: *pro leg. et cond. V. A. Caesar divi Augusti pronepos imp. pont. max. trib. pot. p. p. XI cos. IIII viam hanc lege tueri muniri ac construi mandat ab Salon.* cet. — 249: *d. m. C. Callenae Philenaes Sobiae matri pientissimae posuit Actius Anxurinus filius obsequentissimus.* — 250: *d. m. Aennio Fortunato Aennia Fortunata soror v. f. f. s. d. m. Fortunator.* — 252: *C. l. Calistrato P. Prosciana coniugi b. m. f.* — 255: *d. m. Aulo Fortunio carissimo infantis* (sic) *nato parentes pientissimi d. d.* (Exscripsit haec nobis e codice Vaticano v. d. Pius Franchi dei Cavalieri.)

372 *Magontiae* = XIII 6764, quem habet etiam Pighius in schedis unde edidit Zangemeister *Westdeutsche Zeitschrift* 1892 p. 289.
373 *prope Augustam* = III 5878 (iam cf. III p. 2328[201]).
374 = XIII 6212 *Vormatiae*,
375 = XIII 6213 "
376 *Treveris. Trever Iovi Vindici Treverorum*, (cf. Brambach 84*, iam C. I. L. XIII 407* et XIII 1 p. 588).
377 *in monte supra Treverim. Cae. Roma exer. imp. p. p.* (Brambach fals. n. 52, iam C. I. L. XIII 408*.)
378 *apud pontem Mosellae. Caes. Aug. Iunianus* (Brambach 804, iam XIII 3695).

Iucundus igitur post reditum e Gallia, quem ante annum 1506 factum esse constat[1]), studia epigraphica non neglexit, verum titulos noviter repertos in locis imprimis Italiae superioris schedis suis adiecit, fontes, quos antea adierat, plenius excerpsit neque tamen hoc auctarium in libri formam redegit. Codicem autem Vaticanum, qui adhuc latuerat, iam Muratorius adhibuit, qui fontem suum Iucundo nominatim adscribit. Titulum enim V 3823 (= Iuc. Vat. n. 80) proponit *ex schedis fratris Iucundi*, quem editor tamen in Iucundi codicibus tum notis reperire non poterat. Eadem res est in tit. III 1842 (= Iuc. Vat. n. 176) = Murat. 1130, 3 *ex schedis suis et fratris Iucundi*. Eundem fontem Muratorius prodit, cum titulum 113 = V 3557 falso ponat *Romaniani*, qui locus in Iucundi codice Vaticano ad praecedentem nominatur, et tit. 118. 119 = V 3845. 3774 *in castellario Lacuselli* (e schedis Iac. Valerii), cum apud Iucundum praecedat 117 = V 4040 *in oppido Castellarii Laguselli*. Eundem codicem iam ante Muratorium adiit Malvasia, qui ex eo protulit titulos Tergestinum Iulii Severi et Parentinum P. Gavii Secundini (cf. supra p. 202), item V 4142 (Iuc. Vat. n. 216 cf. supra p. 243), item falsos duos VI 3423*. 3424* (cf. item p. 243).

[1]) In libello enim supra memorato *La diversione de fiume Brenta* scripto anno 1506 ipse se appellat *vecchio* et habitabat Venetiis.

TABULAE.

Numeris continuis codices hos numeravi: codicem Parmensem (P.) inde a fol. 70, Angelicanum (A.) a fol. 22 v (praecedunt f. 1—21 tituli Poggiani et Signoriliani), Bernensem (B.) et Mutinensem (M.) Marcanovae, Traiectinum et Parisinum Ferrarini, Redianum, codices Iucundi excepto codice Cicognae In Feliciani codicibus seriem Romanam (Rom., R.) et reliquas series maiores separatim numerare aptius visum est.

Rossi = Inscriptiones Christianae ed. I. B. De Rossi.

Kaibel = Inscriptiones Graecae Siciliae et Italiae ed. G. Kaibel.

SYLLOGA SIGNORILIANA.

	Sign.	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus	
		Parm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.
VI 878	1	39	31=100=138=163	31=96=126=144	86	71	627	750	30	—	—
VI 945	2	47	25=71=99=125	25=67=95=	—	—	—	—	28	454	584
VI 1033	3	—	27=35	27	78	63	619	742	13	—	—
VI 1035	4	—	36	34	—	—	—	—	14	—	—
VI 1139	5	46	26=37	26	104/105	86/87	643	762	15/16	—	—
VI 1106	6	51	33	33	87	72	628	752	31	451	582
VI 1385	7	—	24=34	24	85	70	626	751	—	440	1367
VI 1256	8	—	1	1	{107 19	91 142}	560	684	8	—	—
VI 1257	9	—	2	2	62	47	—	725a	9	—	—
VI 1258	10	—	3	3	61	46	603	725	10	—	—
VI 1259	11	—	5	{5 6	—	176	—	—	11	—	—
VI 1246	12	—	6	7	63	48	604	726	12	80	—
VI 1244	13	—	4=8=59	4=55	—	—	—	—	18	435	—
VI 1252	14	—	7	8	108	92	646	767	19	—	—
VI 1188	16	101	19	19	16	16	557	682	20	438	575
VI 1240a	17	—	—	—	112	96	650	779	21	437	—
VI 937	18	35	77	73	68	54	610	730	103	122	302
VI 1034	19	—	20=54	20=50	113	97	651	780	22	441	577
VI 1148 VI 1149 VI 1150 }	20	—	135	64	114	98	652	781	23	—	—
VI 896 {	21	—	94=136	90	65	50	606	732	24	—	—
	22	—	28=39	28	80	65	621	747	25	—	—
VI 1005	23	87	95=137=146	91	81	66	622	745	26	—	—
VI 953	24	102	29=96	29=51	82	67	623	746	27	443	1368
VI 10194	25	103	97	93	83	68	624	748	81	—	—
VI 1663	26	104	70=98=153	57=61	84	69	625	749	82	436	574

	Sign.	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
		Parm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
VI 1305[a]	27	48	32=88 =139	32	—	—	629	753	83	456—8 (VI 1305[a], VI 1305[d])	586 (VI 1305[a], VI 1305[d])	
VI 1305[d]	28	49	32	32	90	74	630	754	84			
VI 1175	29	—	17	18	56	42	98	721	32	—	—	
Rossi II 321, 1[a]	30	106	18	301	106	88	644	778	85	299, 459	587	
VI 1199[b]	31	—	16	17=350	91	75	631	755	88	—	—	
VI 960	32	50	30	30	55	41	597	720	33, 163	—	—	
VI 984	33	42	81	77	119	103	656	773	34	445	1370	
VI 986	34	43	82	78	120	104	657	783	35	446	1371	
VI 992	35	—	83, 113	79, 108	121	105, 178	658	784	36	447	578	
VI 991	36	—	84, 114	80	122	106	659	785	37	448	579	
VI 985	37	—	85, 115	81	123	107	660	786	38	449	1372	
XI 1828	38	—	274	—	—	—	499	613	952	546	1462	Arretii
XI 1831	39	—	275	—	—	—	500	617	951	545	1461	„
XI 3201	40	—	331	1245	f. 70′	f.108	518	632	1220	1392	900	Nepete
XI 3210	41	257	332	1247	f. 70′	f.108	519	633	1221	1391	899	„
XI 3206	42	258	333	1246	—	f.108	—	661	1222	1393	901	„
VI 719[1]	43	—	102	98	73	58	614	736	—	—	—	
VI 882	44/45	—	116	109	1/2	1/2	543/4	665	39	450	581	
VI 885	46	—	117	110	124	108	661	787	41	—	—	
VI 887	47	—	118	111	48	34	589	712	42	—	—	
VI 886	48	—	119	112	47	33	588	711	86	—	—	
VI 914	49	—	140	128	115/6	99/100, 180	653	—	212	427	569	
VI 1374	50	83	23	23	59	45	601	723	447/8	439	576	
VI 1319	51	259	—	—	131	114	667	809	—	—	—	
VI 3541	52	—	121	113	158	129	—		87	444	1369	
VI 895	53	260	74, 124	70	70	55	611	733	89	482	605	
VI 1274	54	261	125	115	71	56	612	734	90	—	—	
VI 10038	55	88	75	71	72	57	613	735	91	—	—	
VI 16120	56	—	126	116	159	179	—	—	92	464	1376	
VI 1539	57	108	141	235. 277	66	51	607	727	93	—	—	
VI 1*l	58	109	122. 127 147	114	74	59	615	737	94	—	—	
VI 27587	59	—	128	118. 234 278	75	60	616	738	95	455	585	
VI 728	60	110	177	156	76	61	617	739	96	465	1377	
VI 884	61	111	142	130	126	110	663	788	43	—	—	
IX 4967[2]	62	112	129	119	—	181	—	—	69	1339	896	Farae[2]
	63—69[3]											
VI 930	70	—	13	14	130	187	666	808	1	—	—	
	71—76[3]											
VI 1314	77	—	144	131	94	78	632	757	166	463	1375	
VI 1343	79	—	92	88	92/93	76/77	633	756, 895	65, 71	426, 626	568	
IX 5894	81. 82	251	302	858	f. 106	f. 68 Rom. 160	503	615	1043/4	631	—	Anconae

[1]) Cf. supra p. 195.

[2]) ad hunc adnotavit Fabrett. *apud Argos in campis*, quia apud Iucundum Ver. 1339, quem adiit, sequitur III 531.

[3]) 63—69. 71—76 tituli Graeci (Kaibel 1264. 1085. 714) et medii aevi; cf. Henzen CIL. VI 1 p. XXV. XXVI, de Rossi inscr. Christ. II p. 322—328; item supra p. 207.

SYLLOGA POGGIANA.

	Pogg.	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus	
		Parm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.
VI 1199a b {	1*	100	16	17	—	133	—	—	165	425	567
	2*							930			
VI 973	3*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rossi II 20, 6	1	—	234	347	—	—	—	—	—	—	—
VI 1196	2	202	41	37	—	—	—	—	—	1279	767
VI 1728a	3	202a	53	49	—	—	—	843	—	1276	1435
Rossi II 21, 10	4	—	235	348	—	—	—	—	—	—	—
„ II 21, 11	5/6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 1660	7	203	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 967	8	99	55	51	—	—	—	—	167	1275	764
VI 1184	9	—	42	38	—	—	—	—	—	1277	765
VI 1130	10	—	43	39	—	—	—	875	—	1278	766
VI 1178	11	203a	56	52	—	—	—	—	—	—	—
VI 1402	12	203b	91	87	—	—	—	—	—	—	—
Rossi II 24, 25	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 1177	14	203c	—	—	—	—	—	873	—	1280	768
Rossi II 24, 27	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ II 156, 5	16	Vat. 2967 f. 60	105[1]	353	—	—	—	—	—	—	—
VI 1270	17	{193 {204	44	40	—	—	—	—	—	{1251 {1260	1420
VI 944	18	205	45	41	18	18	559	—	—	1790	1363
VI 1032a	19	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 14313	20	206	106	101	149	173	685	805	—	—	—
Rossi II 25, 34	21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 1141	22	207	46	42	—	—	—	—	—	1262	1425
VI 937—9	23/5	} 208	47	43	—	—	—	880/1	—	1263	1426
VI 1014	26									1264	1427
VI 472	27	209	130	120	—	—	—	877	—	1265	1428
VI 1708	28	210	131	121	—	—	—	669	—	1266	1429
VI 562	29	211	132	122	—	—	—	886	—	1267	1430
VI 1472	30	212	133	123	—	—	—	878	—	1268	1431
VI 916	31	—	134	124	—	—	—	—	—	1269	—
VI 773	32	213	11	12	—	—	—	884[2]	—	1270	—
VI 16963	33	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 1016b	33a	90a	21	21	—	—	—	825	—	1261	1424
VI 1711	34	—	14	15	146	189	682	—	—	—	v. 390
VI 1244	35	—	8=59	9	—	—	—	—	5	—	—
VI 1245	36	90	10	11	64	49	—	—	167	—	—
VI 1246	37	—	9	10	7	7	550	674	6	—	—
VI 18752	38	91	196	171	135	116	671	792	118	—	—
VI 1256—8	39—41	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 1385	42	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 945	43	92	—	—	} 17	} 17	} 558	} 683	} 28	—	—
VI 540 + 425	44	92a	111	106						—	—
VI 1139	45	—	39	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 2183	46	93	159	140	49	35	590	713	62	—	—
VI 1252	47	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 984	48	—	81	77	—	—	—	—	—	—	—
VI 1033	49	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI 931	50	94	38	35	—	134	—	—	47	—	—
VI 1305a	51	—	32=88=139	84	88	73	629	753	—	—	—
VI 937	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

[1]) falso 235 Rossius ad tit.
[2]) falso f. 22′ ad titulum notatur pro: 125.
[3]) In *porta maiori* collocat Red., ibi ubi Felic. ponit VI 1246.

	Pogg.	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
		Parm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
VI 882	53	—	—	—	—	—	—	—	—	450	581	
VI 1035	54	—	36	34	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1319	55	95	89=120 =150	85	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1314	56	96	—	—	—	—	—	—	48	—	—	
VI 1374	57	—	90	86	—	—	—	—	{50 451	—	—	
VI 1259	58	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 896	59	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1240a	60	97	12	13	—	184	—	—	21	—	—	
VI 934	61	98	103	99	—	135	—	—	168	1271	1432	
VI 2004	62	65a	101=155	307	10	10	553	676	4	1235	761	
VI 1718	63	—	40	36	68	53	609	729	—	—	—	
VI 1750	64	—	22	22	—	185	—	—	53	1272	763	
VI 1343	65	—	56	60	—	—	—	—	—	}1273	1433	
VI 1142	66	98a	176	155	—	124	—	876	—			
VI 1106	67	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1702 [1]	68	98b	342	976	—	—	—	—	{51 1060	1284	769	
VI 25537	69	—	319	1007	—	186	—	—	—	—	—	
VI 20826 [2]	70	—	93=197 =510	89	—	118	—	845	—	—	—	
VI 9222	71	220	215	186	148	174	684	806	52	{405 627	550	
VI 25796	72	—	320	1008	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1828 [3]	73	82	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Arretii
XI 1831 [3]	74	85	—	—	—	—	—	—	—	—	—	„
IX 5894	75	251	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Anconae
XI 3201	76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Nepete
XI 147	77	252	{178 659	{154 407	Rav. 18	Rav. 18	467	564	953	1427	1000	Ravennae
XI 1924	78	253	—	—	—	—	—	—	—	1397	926	Perusiae
XI 4213	79	254	—	1006	—	f.107'	—	—	1188	—	—	Interamnae
IX 1558	80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Beneventi
XIV 3608	81	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tibure
X 5840	82	267	303	{330 860	R. 138a	R. 165a	674	795	—	1439	889	Ferentini
X 5837	83	255	304	861	—	—	—	—	1216	1438	888	„
X 5853	84	5	{86 305	862	—	—	—	—	1214	1440	891	„
VI 13203	85	256	661	298	20	144	561	685	1215	1443	893	
VI 960	86	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

1) Perusiae collocant Marcan. Ferr. Red.
2) Iaderae collocant Marcan. Red. (III 172*a).
3) Sign. n. 38. 39 — cod. Rig. n. 155. 156.

CODICES CYRIACI.

I. Cyriaci urbana.

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	Parm.	Ang.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	
VI 507 [1])	3[1])	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 12652[2])	4	8/9	223 555	337 1188	12	12	554 729	677	263-7	—	—	—	
X 5853 (Pogg. 84)	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Ferentini
VI 9218	6	—	—	863	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 16260	7=198	164	—	—	—	—	—	f.154′	353	—	—	—	
VI 8485	8	—	—	—	—	—	—	—	—	350	508	—	
XIV 3661	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tibure
VI 14211	10	—	226	341	99	83	638	775	97	469 1137	79	—	
VI 1199b (Sign. 31)	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1770	12	—	15	16	132	188	668	810	104	215	399	—	
VI 1343 (S. 79 P. 65)	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XIV 3607	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tibure
XIV 3606	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	"
XIV 3608	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	"
XIV 3668	17	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	"
VI 956	18	—	49	45	—	—	—	R.33′	—	—	—	—	
VI 930 (Sign. 70)	19	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 882 (S.44/5 P.53)	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
X 6090	21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Caietae
XIV 3579a	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tibure
X 6378	23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tarracinae
XI 3126[3]) XIV 409*	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Campagnani[3])
X 3859	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Capuae
VI 16306	26. 27	—	—	—	—	—	—	R.86′	—	—	—	—	
X 6305	28	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tarracinae
IX 4800 add.	29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 23843	30	—	201	174	—	—	—	R.86′	—	—	—	—	
VI 1256—8 (S. 8-10)	31	—	—	—	—	—	—	—	—	431/3	570/2	—	
VI 1033 (S. 3 P. 49)	32	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 887 (S. 47) VI 886 (S. 48)	33	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 3541 (S. 52)	34	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 937 (S. 18 P. 32)	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 953 (S. 24)	36= 102	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1005 (S. 23)	37 87	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 991 (S. 36)	38 44	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 878 (s. 1)	39	Marc. f. 149	31 100 138 163	31 96 126 144	51b	37b	593a	716a	7	444a	1369a	—	
VI 12934	40 163	62	—	218	—	—	—	1009	199	293	466	—	
VI 896 (S. 21. 22 P. 59)	41 89	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 13758a	41a	23	79	75	—	—	—	—	—	—	—	—	

[1]) Tituli 1. 2 Amastriani sunt, v. infra p. 259.

[2]) Habet etiam Petrus Donatus f. 64′: *in tabula marmorea et est titulus sepulcri apud eccl S. Andreae* (al. *S. Angeli*) *in monte aureo.* — [3]) Cf. p. 210. 211.

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	Parm.	Ang.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	
VI 984 (s. 33 P. 48)	42	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 986 (s. 34)	43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1035 (s. 4 P. 54)	45	—	—	—	134	115	670	812	—	81	—	—	
VI 1139 (s. 5 P. 45)	46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 945 (s. 2 P. 43)	47	—	—	—	—	—	—	—	28	—	794	33	
VI 1305a (s. 27 P. 51)	48	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 985 (s. 37)	49	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 960 (s. 32 P. 86)	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1106 (s. 6 P. 67)	51	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1246 (s. 12 P. 37)	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 24577	53	—	—	—	15	15	556a	{680 897	—	—	—	—	
VI 22135	{54= 130	26=163	189	164	—	—	—	—	98	471	590	—	
VI 14529	55	—	80	{76 239 323	52	38	594	717	66	105	283	—	
VI 914 (s. 49)	56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 14796	57/8	—	—	193/4	—	—	—	—	304	—	—	—	
VI 1840	59	—	—	{195 237 276	—	—	—	—	176	—	801	44	
VI 27587 (s. 59)	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 20826 (P. 70)	61	—	—	—	—	—	—	—	1436	—	—	—	
VI 15741	62	P. D. f. 79′	199	163	—	—	—	—	—	1240	1410	—	
VI 13469 (cf. IX 222*,3)	63	18	168	{148 865	—	—	—	Rig. n. 56	213	—	—	59	in porticu eccles. S. Mariae in Transtiberim Rig.
VI 1175 (s 29)	64	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1718 (P. 63)	65	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 2004 (P. 62)	65a	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 16120	66	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 468	67	—	—	{197 194a	—	—	—	—	214/5	—	—	—	
X 6339	68	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tarracinae [1]
VI 25537 (P. 69)	69	—	149	133	—	—	—	—	112	—	771	1	
VI 1750 (P. 64)	70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1034 (s. 19)	70a	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 24864	71	—	162	143	51a	37a	593	716	—	—	—	—	
VI 16485	72	—	—	198	—	—	—	—	—	—	—	—	
XIV 401	73	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Ostiae
VI 709	74	—	{156 212	269	11	11	553a	{676a 896	259	175	359	—	
VI 25796 (P. 72)	75	—	{157 170	150	13	13	555	678	59	178	362	—	
VI 27177	76	—	180	158	14	{14 119	556	679	60	206	390	—	
VI 9221	77	Marc. f. 148′ 149′	{169 181 183	149	53	39	595	{718 898	67	491	1386	—	
VI 2120	78	—	—	—	—	—	—	1189	—	319	491	—	
VI 9181	79	—	—	272	153	175	690	—	—	—	—	—	
VI 1385 (s. 7 P. 42)	80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 2175	81	—	198	172	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 16* (cf. XI 80*)	84	P. D. f. 61	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

[1]) Cf. infra p. 279.

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	Parm.	Ang.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	
VI 975	113[1]	4	—	—	—	—	—	—	—	126	306	—	
VI 13226	114	5	—	—	—	—	—	—	—	391	539	—	
VI 1968 cf. p. 3232	115 / 144	6 / 44	87	83 / 261	—	127	—	—	316 / 1217	1229	596	—	
VI 13534	116	7 / 45	166	146	101	85	640	777	99	472	591	—	
VI 10057	117a	9a	—	—	—	—	—	890	—	—	—	—	
VI 21474	118	10	—	232	—	—	—	—	181	—	796	35	
VI 21290	119	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rossi I 447	120	14	—	—	—	—	—	—	293	—	—	83 / Picc. 100	
VI 22165	121	15	—	—	—	—	—	—	287	—	—	—	
VI 1414	122	16	—	—	—	—	—	—	286	—	—	—	
VI 1780	123	17	307	871	f. 64'	in 183 / f. 102	483	594	—	536	622	—	
VI 25987	124	19	—	303	142	169	678	803	459	—	—	—	
VI 14402	125	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 25982	126	21	—	334	143	170	679	798	—	—	—	—	
VI 28202	127	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1415	128	24	—	—	—	—	—	—	350	—	—	—	
VI 17123	129 / 189	25 / 157	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 22135	130 / 54	26 / 163	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 8843	131	27	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 15801	132	28	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 15118	133	29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 26195	134	30	616	296	—	130	—	—	133	—	780	11	
VI 28639	135	32	—	—	—	—	—	—	354	—	—	—	
VI 9742	136	33	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 13871	137	37/8	160	141	50	36	591	714 / 851	63	494	1389	—	
VI 25276	138	35	—	—	—	f. 43	—	—	—	—	—	—	Mantuae Marc. Fel.[2]
VI 25034	139	f. 27 bis	—	290	—	121	—	—	185	302	—	—	
VI 1662	140/1	36	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 16854	142	34	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 3500	143	40	—	—	—	—	—	—	324	—	—	—	
VI 21010	145	39	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1707	146	41	—	—	—	—	—	—	321	480	604	—	
VI 20688	147	43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 9487	148	42	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 20152	149	54	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 10751	150	47	—	236 / 275	—	—	—	—	180 / 308	—	—	—	
VI 17018	151	50	—	—	—	122	—	—	126	—	—	—	
VI 26464	152	46	—	258	—	—	—	—	315	1230	597	—	
VI 8636 cf. IX 223,5*	153	48	308 / 175 / 662	153 / 872	20a	144a	484	595	179	537	623	—	
VI 2487	153a	49	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 13323	154	51	—	219	—	—	—	—	144	—	—	—	
VI 1652	155	56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 18594	156	52	—	—	—	123	—	—	309	—	—	—	
VI 9008	157	55	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1847	158	57	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 19128	159	58	—	—	29	152	—	—	—	—	—	—	

[1]) De hac serie cf. supra p. 190. — [2]) Cf. infra p. 273.

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Rig.	Red.	Iucundus			
	Parm.	Ang.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.			Ver.	Magl.	Ashb.	
VI 24332	160	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 19181	161	61	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 15069	162	59	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 12934	163 = 40	62	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 27460	164	63	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 25502	165	64	—	—	—	—	—	—	32	204	—	—	—	
VI 20284	166	66	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 28945	167	67	—	—	—	—	—	—	—	357	—	—	—	
VI 13924	168	68	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 27233	169	65	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 20158	170	70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 719 (s. 43)	171	74	101	97	—	177	—	—	—	44	1789	1362	—	
VI 15*	172	77	122 147	190 314	36	22	—	—	—	109	—	—	—	
VI 16231	173	72	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 1261	173b	76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Aquileiae [1])
VI 15258	174	146	—	1136	—	f. 109	—	—	—	—	—	—	—	Salon. Marc. Fel.
VI 18076	175 = 117	148	—	243	—	—	—	—	—	340	—	—	—	
VI 20494	176	147	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 505	177	149	78	74	—	—	—	—	—	111	—	—	—	
VI 29374	178	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1898	179	151	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 18510	180	f. 43′	—	254	—	—	—	—	—	344	—	—	—	
VI 20403	181	—	—	238	—	—	—	—	—	341	—	—	—	
VI 15349	182	—	—	215 271	—	—	—	—	—	140	—	—	—	
VI 14929	183	154	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 32003	184	153	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 20617	185 f. 104′ [2])	f. 43′	221 531	191	37	23	578	701	87 89	139	—	—	—	
VI 22487	186	152	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 25721	187	—	—	214	—	—	—	—	—	197	—	—	56	
VI 20144	188	155	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 12773	190	158	—	220	—	—	—	—	100	146	—	—	—	
VI 14717	191	159	—	—	—	—	—	—	—	351	—	—	—	
VI 25090	192	156	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1270 (P. 17)	193	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1844	194	160	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 12889	195	161	—	222	—	—	—	—	—	320	—	—	—	
VI 22382	196	162	—	—	—	—	—	919	—	352	—	—	—	
IX 5584	197	166	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Septempedae
VI 16260	198	164	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 17050	199	79	224	339	139	166	675	796	—	—	—	—	—	
V 767	199a	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Aquileiae [1])
— [3])	200	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Aquileiae? [3])
VI 1193	201	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rossi II 383	—	31	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
„ II 383	—	80	225	340	—	—	—	—	—	—	1237	1407	—	
VI 2*e	—	78	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rossi I 371	—	133	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
X 3833	214	—	—	—	—	125	—	—	—	—	—	—	—	Capuae [4])
VI 19631	215	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1503	216	—	—	233 274	—	126	—	—	—	262	—	—	—	
VI 9872	217	—	110	105 242	24	147	565	687	—	68	—	—	—	

[1]) Cf. infra p. 263. — [2]) Cf. ad V 2911. — [3]) *infra* (scr. *in fr.*) *p. XXI in agro p. XX h. m. h. n. s.* (titulus ineditus mansit). — [4]) Cf. infra p. 279.

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Rig.	Red.	Iucundus			
	Parm.	Ang.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.			Ver.	Magl.	Ashb.	
XI 81	218	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Ravennae[1])
VI 9897 cf p. 3471	219	—	209	182	—	120	—	—	69	239 / 333	—	—	65	in S. Marco sub quadam cruce cod. Rig.
VI 8704	221	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 8438	222	—	211	—	—	137	—	673	—	—	—	—	—	
VI 508	225	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1*m	—	102	—	325	57	43	599	—	—	49 / 273	—	800	39	
VI 1*o / V p. 186	—	124	57 / 64	53 / 60	128/9	112/3	665	790	—	—	496	1391	—	

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Rig.	Red.	Iucundus			
	Parm.	Ang.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.			Ver.	Magl.	Ashb.	
VI 17*	269	132	—	—	147	190	683	—	—	—	—	—	—	
cf. VI 50*[2])	—	145	—	—	—	—	719	—	—	—	—	—	—	
VI 15*	273	144	127 / 530	117	36	22	577	700	—	138	478	1382	—	
XI 212*[3])	353	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Florentiae
VI 13*	354	140	221a / 526	1172	133	139	—	641	—	119	483	—	—	
VI 10*	355	141	217 / 527	188	35	21	576	699	—	120	479	1383	—	
VI 12*	356	142	179 / 218 / 528	157	3	3	546	667	—	121	481	1384	—	
VI 14*	357	143	—	—	38	24	579	702	—	122	477	1381	—	
—[2])	358	137	—	—	—	—	718	—	—	—	—	—	—	
VI 2*a—2*c	359/1	cod. Tarv. f. 191v	—	—	—	—	—	Reg. f. 21'	—	1557/8	—	—	—	
VI 2*d	362	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1135[4])	Ottob. f. 60'		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1683	Lilius Ottob. f. 70' Riccard. 996 f. 33		—	—	—	—	—	—	—	—	1785	44	—	
VI 3562	Marc. f. 125' Vat. f. 63		193	168	—	—	—	—	—	108 / 355	—	—	111	
VI 3855	Neap. VE 18 f. 28		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 13215	Marc. f. 149' Vat. f. 64		151 / 164	136	54	40	596	719	—	114	492	1387	—	
VI 17545	Vat. f. 64		148	132 / 203	—	—	—	—	—	110	—	—	—	
VI 17642	Marc. f. 126' Vat. f. 65		195	170	—	—	—	—	—	117	—	—	—	
VI 20070	Neap. f. 18		—	—	—	—	—	817	—	—	—	—	—	
VI 24726	Marc. f. 146		154	137 / 308	9	9	—	—	—	58	490	610	—	
VI 26257	Vat. f. 64		—	202	—	—	—	—	—	254	—	—	—	
VI 18817[5])	Petr. Don. f. 65'		—	—	—	—	—	954	—	—	—	—	—	

[1]) Cf. infra p. 281. — [2]) Cf. supra p. 197. — [3]) Cf. p. 210. — [4]) Cf. p. 190. — [5]) 'Terci miliario ab urbe via Appia in cimiterio Calixti in coquina monasterii S. Sebastiani' Petr. Don (similiter Belloni).

	Cyriacus	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	
VI 29723	—	51	47	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 1*k	cod. Magl. conv. sopp. II 9,14 f. 252	60/1	56/7	102/3	89/90	641/2	765/6	—	—	—	—	
VI 1*c	Altemp. Chis. f. 40	62	58	22	145	563	686	—	—	—	—	
VI 1*f	—	63	59	23	146	564	687	—	—	—	—	
V 202*	—	65	61	Pat. 27	Pat. 27	273	309	—	Pat. 8	—	—	
VI 1*p	Ang. 125	66	62	156	128	602	724	—	Stuttg. 314	—	—	
VI 4*e	—	67	63	58	44[1]	600	722	54/5	—	—	46	
VI 1*q	—	68	64 / 300a	21	143	562	—	17	460	1373	—	
VI 1*a	—	69	65	77	62	618	741	80	461	1374	—	
VI 1715	Petr. D. f. 111'	76	72	127	111	664	807	105	320	492	—	
VI 1165	—	145	134	—	—	—	—	46	474	600	—	
XI 3249	—	172	152	—	—	—	—	—	—	905 / A. 811	—	Sutrii[2]
VI 3160	—	184	160	67	52	608	728	75	466	1378	—	
VI 10456	—	185	—	—	—	—	—	76	467	1379	—	
VI 16232	—	186	161	97	81	636	760	77	—	—	—	
VI 17337	—	187	—	98	82	637	761	78	468	1380	—	
VI 17729	—	188	162	100	84	639	776	79	470	589	—	
VI 22135	—	189	164	—	—	—	—	—	471	590	—	
VI 20501	—	190	165	125	109	662	789	—	473	599	—	
VI 28975	—	191	166	—	—	—	—	—	475	601	—	
VI 27749	—	192	167	—	—	—	—	—	476	602	—	
VI 2162	Petr. D. f. 113'	213 / 309	184 / 874	—	182	—	—	—	—	—	—	
VI 2174	—	214	185	—	—	—	—	—	—	—	—	
VI 11*[3]	Petr. D. f. 113	216	187	—	—	—	—	—	1250	1419	—	
VI 3*h	—	232	345	—	162	—	—	74	—	—	48	
VI 3*b	—	233	346	—	—	688	—	107	—	—	49	
VI 2*i	—	237	338	150	19	686	804	124	—	—	4 / 76	
VI 9905	—	660	297	—	—	—	—	—	146	331	—	
Rossi II 392	—	—	358	152	161	—	—	—	—	—	—	
VI 33*	—	—	—	—	158	—	955	—	—	—	—	
VI 19*	—	—	—	—	159	—	846	—	—	—	—	
VI 18*	—	—	—	—	132	—	—	—	—	—	—	
VI 7*a	—	—	—	—	132a	—	—	—	—	—	—	

[1]) Est folio 138, non 90' ut legitur ad titulum. — [2]) Cf. p. 285. — [3]) 'Prope Augustam in vineis' Petr. Don.

	Cyr. Parm.	Marc. Mut.	cod. Rig.	Redian.	Iucundus		
					Ver.	Magl.	Ashb.
VI 15140[1]	—	192	—	—	—	—	—
VI 14796	57/8	193/4	—	304	—	—	—
VI 1840	59	195=237=276	39	176	—	801	44
VI 14416	Altemp. f. 25	196	—	—	—	—	—
VI 468	67	{197 194a	—	214/5	—	—	—
VI 16485	72	198	—	—	—	—	—
VI 3644	—	199	91	136	434	566	—
VI 276	—	200	—	128	—	776	7
VI 16310	—	201	—	135	—	715	12
VI 26257	Vat. f. 64	202	65	254	—	—	—
VI 17545	—	203=132	57	—	—	—	—
VI 19952	—	204	51	183	181	364	—
VI 27785	—	205	105	193	—	715	54
VI 14147	—	206	9	188	—	804	51
VI 18250	—	207	93	191	131	316	—
VI 14617	—	208	119	142	—	—	16
VI 13349	—	209	10	184	—	—	—
VI 18004	—	210	22	190	—	—	53
VI 8811	—	211	104	—	—	—	—
VI 29301	—	212	—	192	132	317	—
VI 13100	—	213	—	195	—	—	—
VI 25721	187	214	106	197	—	—	56
VI 15349	182	215=271	107	140	—	—	—
VI 10499	—	216	—	141	—	783	15
VI 12430	—	217	118	143	—	—	—
VI 12934	{40 163	218	33	199	293	466	—
VI 13323	154	219	29	144	—	—	—
VI 12773	190	220	100	146	—	—	—
VI 9439	—	221	—	145	—	784	17
VI 12889	195	222	101	148	—	—	—
VI 23232	—	223	20	153	—	—	—
VI 24793	—	224	13	154	—	—	—
VI 1866	—	225	71	240	—	—	—
VI 21758	—	226	14	—	341	500	—
VI 17900	—	227	75	157	—	—	24
VI 9975	—	228	—	158	—	789	25
VI 15421	—	229	72	159	—	—	26
VI 29340	—	230	17	166	—	—	27
VI 14377	—	231	79	161	—	790	28
VI 21474	118	232	115	181	—	796	35
VI 1503	216	233=274	70	262	517	616	—
VI 10751	150	236=275	117	180=308	—	—	—
VI 20403	181	238	—	341	—	—	—
VI 23408	—	240	40	177	—	802	45
VI 19088	—	241	64	175	—	—	43
VI 9872	217	242=105	21	68	—	—	—
VI 18076	{117 175	243	88	340	—	—	—
VI 14393	—	244=279	60	170	—	—	32
VI 12315	—	245=280	61	171	—	—	—
VI 18584	—	246=281	62	173	—	—	—

[1]) De hac serie cf. supra p. 193.

	Cyr. Parm.	Marc. Mut.	cod. Rig.	Redian.	Iucundus Ver.	Iucundus Magl.	Iucundus Ashb.	Iucundus Vat.	
VI 24613	—	247	15	172	—	—	—	—	
VI 12273	—	248	11	187	—	—	50	—	
VI 13813	—	249	46	—	—	—	—	289	in S. Maria in Monticelli Rig., in S. Mariae de Monte Celio Iuc.
VI 21233	—	250	—	—	—	—	—	—	
VI 13521	—	251=282	—	349	—	—	—	—	
VI 10063	—	252	—	—	—	—	—	287	apud Campum Florae in domo de Ursinis Iuc.
VI 13701	—	253	—	—	—	—	—	—	
VI 18510	180	254	90	344	—	—	—	—	
VI 18132	—	255	—	—	—	—	—	—	
VI 1867a	—	256	31	231	—	—	62	—	
VI 15085	—	257	—	—	400	552	—	—	
VI 26464	152	258	41	315	1230	597	—	—	
VI 1378	—	259	37	—	—	—	—	—	
VI 21287	—	260	23	—	171	355	—	—	
VI 1968	115	261=83	42	—	—	—	—	—	
VI 8765	—	262	45	—	—	—	—	—	
VI 577	—	263	55	—	—	—	—	—	
VI 15228	—	264	47	235	363	516	—	—	
VI 8842	—	265	82	—	—	—	—	—	
VI 20996	—	266	24	—	—	—	—	290	
VI 433	—	267	12	—	342	501	—	—	
VI 20882	—	268	84	237	119	299	—	—	
VI 709	74	269	63	259	175	359	—	—	
VI 26317	—	270	—	—	289	462	—	—	
VI 9181	79	272	—	—	—	—	—	—	
VI 26450	—	273	68	241, 151	—	786	20, 66	—	
VI 1503	216	274	70	—	—	—	—	—	
VI 23392	—	283	16	—	—	—	—	—	in S. Salvatore de Ponte rupto Marc., nunc Sixto denominato a Sixto quarto Pontifice, add. Rig.
VI 9418	—	284	83	—	183	365	—	—	
VI 13047	—	285	—	—	—	—	—	—	
VI 18450	—	286	81	—	511	613	—	—	
VI 15366	—	287	43	—	—	—	—	—	
VI 9030	—	288	44	—	—	—	—	—	
VI 20387	—	289	—	—	—	—	—	—	
VI 25034	139	290	97	185	302	—	—	—	
VI 15230	—	291	86	189	77	261	—	—	
VI 29301	—	292	92	192	132	317	—	—	
VI 3429	—	293	120	194	—	—	—	—	
VI 21805	—	294	67	—	—	—	—	—	
VI 18326	—	295	50	—	—	—	—	—	
VI 26195	134	296	B. 616	—	—	—	—	—	
VI 9905	—	297	B. 660	—	146	331	—	—	
VI 13203 (Pogg. 85)	—	298	B. 661	—	—	—	—	—	

	Cyr.[1]	Marcan.		cod. Rigaz.	Ferrar.		[Iucundus]			
		Bern.	Mut.		Par.	Reg.	cod. Gar.	cod. Stuttg.	Vat. 3616	
Kaibel 1085 (Sign. 64)	Petr. Don. f. 76	—	—	—	—	—	17	152	f. 153	
„ 1759	—	—	—	—	—	—	18	154	f. 155	in Sancto Paulo apud sacristiam Gar. Stuttg.
„ 1264a (Sign.63)	—	558	1191	26	870 1157	f. 182	48	183	—	
„ 1886	—	—	—	25	—	—	49	184	App.M. n. 117	ubi sit hoc epigr. ignoro Iuc. Marc.
„ 1439	—	—	—	—	—	—	64	199	—	
„ 1234	—	—	—	—	—	—	72	208	—	in domo quorundam domin. de Columna Stuttg. Metell.
„ 1786	—	—	—	—	—	f. 175′	73	209	—	
„ 1588a	—	—	—	—	—	—	74	210	f. 31	
„ 1925	—	—	—	—	—	—	75	211	f. 31	in S. Gregorio
„ 997	—	—	—	—	—	—	83	217	f. 32′	
„ 971	—	—	—	—	—	—	84	218	f. 32′	
„ 959a	—	—	—	—	—	—	87	221	f. 32′	
„ 1478	—	—	—	30	—	—	—	—	—	

[1]) Cf. supra pag. 195.

II. Achaica et Asiatica syllogarum Cyriacanarum

(cf. pag. 197/8).

	Cyriacus			Marcan.		Felicianus		Ferrarin.		Red.	Iucundus			
	Epigr. p. Illyr.	Petr. Don.	Ang.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
CIL III 287,5	—	—	—	542	1173	—	—	—	—	—	—	—	371	in insula Creta
CIG 1694	201	f. 84	108	543	1176	—	8	705	—	—	1359	1721	369	Delphis
CIG 1714	206	f. 84	109	544	1177	—	9	706	—	—	1361	1723	370	ibidem
CIG 1762	63	f. 90′	110	545	1178	—	—	700	—	—	1362	1724	—	Pentagiis i. e. Oeantheae in Locride
CIG 1763	64	—	111	546	1179	—	—	—	—	—	1363	1725	—	ibidem
CIG 2149	235	—	112	547	1180	—	—	—	—	—	1364	1726	—	Chalcide
CIG 2148	236	—	113	548	1181	—	—	—	—	—	1365	1727	—	ibidem
CIG 2146 + 2145	240	—	114	549	1182	—	—	—	—	—	1366	1728	—	Eretriae
CIA III 63	72	f. 84′	115	550	1183	—	12	707	—	—	1367	1715	—	Athenis
CIA III 635	73	f. 83′	116	551	1184	—	13	708	—	—	1368	1716	—	„
CIL III 552 CIA III 557	—	f. 83	117	447	—	—	—	—	—	1489	1369	1717	—	„
CIA III 401/2	78/9	f. 86	118	552	1185	f. 97	10	691	—	—	1370	1718	—	„
CIA III 482	81/2	f. 87′	119	553	1186	—	—	—	—	—	1371	1719	—	„
CIL III 536	124	f. 89	120	537	471	f. 99′	7	—	—	1500	1372	1729	—	Corinthi
CIL III 287,4*	P.363	f. 82	121	539	453	—	—	701	—	—	1373	1730	—	Pergami
CIG 1384	246	f. 89	122	540	472	—	6	702	—	—	1374	1731	—	Spartae
CIL III 287,3*	—	f. 81′	123	541	473	—	—	703	—	—	1375	1704	—	in Helicone
III 737	—	—	165 P. 246	466	1208	f. 63	—	479	590	—	—	—	—	Byzantii
Anth. Plan. 334	—	—	105	554	1187	—	2 f. 166	692	—	—	1377	1733	—	
CIL III 549	—	f. 85′	136	535 560	—	f. 97′	14	694a	—	1488	1357	1714	—	Athenis

	Cyriacus			Marcan.		Felicianus		Ferrarin.		Red.	Iucundus			
	Epigr. p. Illyr.	Parm.		Bern	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
CIG 4681	—	—	—	538	—	—	—	—	—	—	1376	1732	—	Alexandriae
CIL III 450	—	f. 68 et 224	—	467	1243[1]	f. 72′	3 R. 138	537	649	1484	—	—	172	Mitylenis
III 455	—	—	Cenninus	468	—	f. 72′	4	538	650	1485	1831	1707	—	ibidem
III 453=6985	—	1	—	520	1168	f. 41	f. 97	284	334	1486 1493	1832 1286	1500 1708	—	Amastri
III 454=6984 (cf. iam 14187^{3})	—	2	—	—	—	—	—	—	—	1487	—	—	—	Amastri
III 502	56	272	Ang. 139	330 337	—	—	—	—	—	1497	—	—	—	Patris
III 531	—	—	—	—	1230	f. 97′	5	695	—	1502	1340	1001	—	apud Argos in campis
III 5	—	—	—	—	1231	f. 98	—	698	—	1503	—	—	—	Cretae
III 2584	—	—	—	—	1227	f. 101	16	727	—	—	—	—	—	ʻapud Teucrosʼ (Salonis)
III 2217	155	—	—	—	1226	f. 101	17	726	—	—	—	—	—	ibidem
III p. 131	—	—	—	—	1194	f. 108	18	723	—	—	—	—	—	Thasi
III p. 131	—	—	Vatic. 5250 f. 17	—	1195	f. 108	19	724	—	—	—	—	—	ibidem

III. Cyriaci Dalmatica

(cf. pag. 201).

	Cyriacus			Marcan.		Felic.		Ferrar.		Red.	Iucundus		
	Epigr.	P. Don.	Trag.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
III 2922	1	f. 83	f. 125 Ang. n. 107	490	1138	—	f. 108	—	—	1418	937 1474	1349 1691	Iaderae
III 2950	2	—	f. 155′	495	1143	—	—	—	—	1421	936 1476	1348 1693	
III 2921	3	f. 76	f. 152	494	1142	—	—	—	—	1420	938 1475	1350 1692	
III 2911	4	—	f. 152	506	1154	—	—	—	—	1433	—	—	
III 2941	5=18	—	f. 152	511	1159	—	—	—	—	1437	—	—	
III 2937	6	—	f. 151′	484 518	1165	—	—	—	—	1441	—	Vat. n. 336	— supra fenestram cuiusdam domus apud portam mediam Vat.
III 2943	7	—	f. 151′	483 513	1166	—	—	—	—	1451	—	—	
III 2979	8	—	f. 154′	462	1119	f. 71′	f. 110	530	654	1469	—	—	Aenonae
III 2973	9	—	f. 154′	463	1120	f. 71′	f. 110	531	655	1470	—	—	
III 2969	10	—	f. 154′	464	1121	f. 71′	f. 110	532	656	1471	—	—	
III 2978	11	—	f. 155	465	1122	f. 72	f. 110	533	657	1472	—	Vat. 332	in civitate Nona non longe a Iadera in introitu urbis Vat.
III 2918	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III 2951	13	—	f. 151′	485 515	1163	—	—	—	—	1452	—	—	

	Cyriacus		Marcan.		Felic.		Ferrar.		Red.	Iucundus		
	Epigr.	Trag.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
III 2961	14	f. 151'	486 516	1163	—	—	—	—	1453	—	—	Iaderae
III 2963	15	f. 152	508	1156	—	—	—	—	1435	—	Vat. n. 337	— in moenibus urbis versus mare in latere maris fragm Vat.
III 2944	16	f. 152	512	1160	—	—	—	—	1438	—	—	
III 2904	17	f. 152	517	1164	—	—	—	—	1440	—	—	
III 2868	19	f. 163	452	463	—	—	—	—	1413	1471	1702	Nedini
III 2871	20	f. 152'	453 507	1155	—	—	—	—	1434	1472	1703	
III 2942	21	f. 164	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III 2965	22	f. 163	—	—	—	—	—	—	1414	—	—	
III 2935	23	f. 154	518	1162	—	—	—	—	1439	—	—	
III 2700	24	f. 150'	—	—	—	—	—	—	1463	—	—	
III 2695 III 2701	25	f. 150'	—	—	—	—	—	—	1464 1462	—	—	
III 1804 + 1842 + 217	—	—	469	469 470	f. 72'	Graec. 23	539	651	1490	1829	Vat. 175 176	Naronae (Aragoniae Iuc. Ver.)[2]
III 3071	30	Ang. f. 1	561	1233	—	—	—	—	1476	1469	1700	Corcyrae nigrae
III 1711	31	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Cattari
III 1716	32[1]	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III 1704	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Lissi
III 3084	151	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ins. Pharia
III 176*	154	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Issa
III 2217	155	—	—	1226	f. 101	f. 169	726	—	—	—	—	Salonis
III 2236	156	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III 2232	157	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III 2375	158	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III 2175	159	—	—	—	—	—	—	—	—	—	V. 258	
III 2159	160	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III 2277=8617	161	P. Don. f. 76	474	1166	—	f. 108	525	646	1415 1446	1466	1697 Vat. 212	εἰς Παλάτιον (i. e. Spalati) Petr. Don.
III 1987	162	—	523	1171	f. 41'	f. 97	286	336	1495	—	—	
CIG 1831	163	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
III 2549	164	—	475	—	—	—	—	—	1447	—	—	
III 2529	165	—	476	—	—	—	—	—	1448	—	—	
III 2261	166	—	472	—	—	—	—	—	1444	—	Vat. 294	
III 2426	167	—	473	1133	—	—	—	—	1445	—	—	
III 2202	168	Ang. n. 169	521	1169	f. 41'	f. 97	285	335	1510	1467	1698 Vat. 293	
III 3144	169	Ang. n. 170 Trag. f. 136'	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ins. Absoro
III 2686a	170	—	481	1224	—	—	—	1186	1458	—	—	Tragurii
III 2686	171	—	493	1141 1228	—	f. 108	524	645 1165	1419	—	Vat. 169	Tragurii (Iaderae in moenibus civitatis Vat.)
III 2692	172	—	—	—	—	—	—	—	1496	—	—	
III 2682	173	f. 150	—	1218	—	—	—	1180	1460	—	—	
III 2680	174	—	478	1222	—	—	—	1184	1455	—	—	
III 2688	175	—	479	1223	—	—	—	1185	1456	—	—	

[1]) 33—149 sunt inscriptiones Graeciae, Macedoniae cet., Graecae pleraeque.
[2]) Cf. C. I. L. II p. VI.

	Cyriacus		Marcan.		Felic.		Ferrar.		Red.	Iucundus		
	Epigr.	Trag.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
III 1933	—	P. 271 A. 138	471 487	—	—	f. 109	—	—	1443	1574	1360	Salonis
III 126*	—	cod. Neap. V E 64 f. 14′	—	1135	f. 70	f. 109	526[1] (III 126*–128*)	647 (III 126*–128*)	—	—	—	
III 127*	—	"	—	1135[b]	f. 70	f. 109						
III 128*	—	"	—	1135[a]	f. 70	f. 109						
III 129*	—	—	—	1137	—	f. 109	528	—	270	1830	Ashb. 72 Vat. 387	Arragoniae Iu
III 2907	—	—	509 477 491/2	1139/40 1157	—	—	—	1183	1416/7 1454 1457	933	1345	Iaderae
III 2928	—	—	496	1144	—	—	—	—	1422	—	—	
III 2863	—	—	497	1145	—	—	—	—	1423	—	—	
III 2860	—	—	498	1146	—	—	—	—	1424	—	—	
III 2875	—	—	499	1147	—	—	—	—	1425	—	—	
III 2862	—	—	500	1148	—	—	—	—	1426	—	—	
III 2876	—	—	501	1149	—	—	—	—	1427	—	—	
III 2861	—	—	—	—	—	—	—	—	1428	—	—	
III 2869[2]	—	—	502	1150	—	—	—	—	1429	—	—	
III 2870	—	—	503	1151	—	—	—	—	1430	—	—	
III 2957	—	—	504	1152	—	—	—	—	1431	—	—	
III 2903	—	—	505	1153	—	—	—	—	1432	—	Vat. n. 224	
III 2936	—	—	—	—	—	—	—	—	1442	939	1351 V. 304	Venetiis in aed. d. Raphaelis Gritaei Vat.[3]
III 3191	—	—	—	—	—	—	—	—	1449	—	—	
III 2676	—	f. 150	482	1225	—	—	—	1187	1450	1468	1699	Tragurii
III 2694	—	f. 150	—	1219	—	—	—	1181	1459	—	—	
III 2697	—	f. 150	—	1220	—	—	—	1182	1461	—	Vat. n. 299	
III 3032	—	—	—	—	—	—	—	—	1465	—	—	Flanonae
III 2204	—	—	—	—	—	—	—	—	1466	—	—	Salonis
III 2401	—	—	—	—	—	—	—	—	1467	—	—	
III 2972	—	f. 154′	461	1118	—	f. 110	529	653	1468	—	—	Aenonae
III 1796	—	—	322	1244	—	f. 110	534	658	1473	—	—	Naronae
III 3113	—	—	536 562	1234	—	—	—	1167	1477	1470	1701	ins. Pago
III 4583	—	Ang. n. 91	443	462	f. 111	f. 126	—	—	1481[4]	1461	1751	Viennae

[1]) est f. 81′, non 119, ut errore ad tit. notatum est.

[2]) CIL III p. 272 IV fin. errore legitur: „duas inscriptiones extremo loco positas n. 2868. 2869" pro „n. 2869. 2870".

[3]) Similiter Malvasia inscr. Fels. p. 419, quem pendere ex ipso codice Vaticano iam apparet.

[4]) non fol. 170, ut ad tit. notatur, sed. f. 158.

IV. Cyriaci Polensia Tergestina, cet.

(cf. p. 201)

	Trag.	Jadest.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
			Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 50	1	1	—	—	—	—	—	—	1360	—	—	—	Polae
V 27	2	2	276	1098	7	7	321	385	—	—	—	—	
V 31	3	3	—	1114	—	—	—	—	1362	—	—	—	
V 19	4	4	277	1099	8	8	322	386	1368	1483	1676	—	
V 173	5	5	—	—	—	—	—	—	1364	—	—	—	
V 124	6	6	279	1102	10	10	324	388	1370	—	—	—	
V 206	7	7	280	1101	11	11	325	389	1371	1485	1680	—	
V 240	8	8	278	1100	9	9	323	387	1369	1484	1679	167	
V 106	9	9	289	1103	12	12	326	390	1372	—	—	—	
V 153	10	10	282	1110	13	13	327	381	1373	1486	1682	168	
V 140	11	11	284	1112	15	15	329	393	1375	1488	1681	—	
V 219	12	12	283	1111	14	14	328	392	1374	1487	1677	—	
V 87	13	13	285	1104	1	1	315	379	1376	1477	1678	—	
V 257	14	14	286	1105	2	2	316	380	1377	1478	1686	—	
V 187	15	15	287	1106	3	3	317	381	1378	1479	1687	—	
V 131	16	16	288	1107	4	4	318	382	1379	1480	1688	—	
V 142	17	17	288 a	1108	5	5	319	383	1380	1481	1689	—	
V 225	18	18	288 b	1109	6	6	320	384	1381	1482	1675	—	
V 50	—	—	454	1113	—	—	—	—	—	1489/90	1673/4	—	
V 31	—	—	455	1114	—	—	—	—	—	1491	1683	—	
V 27	—	—	456	—	—	—	—	—	1363	1492	1684	166	
V 173	—	—	457	—	—	—	—	—	—	1493	1685	—	
V 202	—	—	458	1115	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 2*	—	—	459	1116	—	—	—	—	1333	—	Stuttg. 342	—	

	Marcanova		Felicianus		Red.	Iucundus		
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.		Ver.	Vat.	
V 532	—	—	20	1	1315/6	—	{221 389}	Tergeste
V 563	—	—	2	28	1317	—	186	
V 525	460	1117	15	12	1318	1334	M.1218	
V 17*	—	—	—	—	1319	—	—	
V 545	—	—	14	11	1320	—	178	
V 606	—	—	17	3	1321	—	—	
V 513	—	—	10	14	1322	—	296	
V 544	—	—	3	29	1323	—	—	
V 520	—	—	—	—	1324	—	—	
V 628	—	—	6	10	1325	—	381	
V 522	—	—	—	—	1326	—	—	
V 534	—	—	7	{15 6}	1327	—	187	
V 573	—	—	—	—	1328	—	—	
V 635	—	—	—	—	1329	—	—	
V 565	—	—	9	13	1330	—	—	
V 624	—	—	—	—	1331	—	—	
V 615	—	—	16	2	1332	—	379	
III 5307	—	—	24	24	1334	—	—	
V 631	—	—	—	—	1335	—	231	bid. (i. e. Polae) Vat.
V 567	—	—	—	—	1336	—	—	

	Marcanova		Felicianus		Red.	Iucundus		
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.		Ver.	Vat.	
V 562	—	—	8	7	1337	—	380	Tergeste
V 533	—	—	5	9	1338	—	—	
V 543	—	—	—	—	1339	—	—	
V 555	—	—	4	8	1340	—	385	
V 579	—	—	—	17	1341/3	—	179/81	
V 560	—	—	—	—	1344	—	230	Polae Vat.
V 644	—	—	—	—	1345	—	182	Tergestae in turri ecclesiae ad unam fenestram Vat.
V 494	—	—	—	16	1346 =1355	—	—	Iustinopoli
V 482	—	—	—	—	1347	—	—	
V 483	—	—	—	—	1348	—	—	
V 500	—	—	22	26	1349	—	—	Iustinopoli
V 504	—	—	21	23	1350	—	226	Iustinopoli (in urna olearia in apotheca d. Gavardi Vat.)
V 484	—	—	—	—	1351	—	227	Iustinopoli (in ecclesia in basi Vat.)
V 607	—	—	12	20	1352 =1407	—	225	
V 480	—	—	1	30	1353	—	334	in Histria in S. Joanne de Salburi Iustinopolitanae dioecesis Vat.
V 497	—	—	—	—	1354	—	—	
V 494	—	—	—	16	1355	—	—	
III 3137	—	—	—	—	1356	—	—	apud Humagum Istriae Red. Osseri in insula San.
III 3146	—	—	—	—	1357	—	—	apud Humagum Istriae Red. Osseri in insula San.
V 493	—	—	—	—	1358	—	—	
V 379	—	—	—	—	1359	—	—	
V 529	—	—	13	21	—	—	—	
V 632	—	—	19	5	—	—	—	
V 489	—	—	25	25	—	—	228	Iustinopoli (in episcopio Vat.)
V 514	—	—	11	19	—	—	—	Muggiae
V 625	—	—	—	18	—	—	—	Tergeste
V 553	—	—	18	4	1408/9	—	—	
III 5235	—	—	—	—	1410/1	—	—	Celeiae
III 5194	—	—	23	27	1412	—	—	Celeiae

V. Cyriaci Aquileiensia, Carnica, Veneta cet.

(cf. p. 202 seq.)

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinns		Red.	Iucundus		
	Parm. Ang.	P. Don.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
V 781	P. 278	f. 112'	{349 450	1048	3	3	473	582	1235	—	V. 162	Aquileiae
V 767	P. 199a	—	350	1049	4	4	473a	—	1252	1285	V. 163	Neapoli — non inveni Iuc. Ver.
V 7989	{P. 173a A. 75	f. 89	448	1050	6	6	474	583	1274	1580	{1505 V. 184 Ashb. 712	
V 1261	{P. 173b A. 76	—	449	1050a	f. 109	7	475	584	1274a	—	—	
V 1160	—	—	572	1051	—	—	—	—	1253	—	—	
V 870	—	—	573	1052	—	—	—	—	1255	—	—	
V 996	—	—	574	1053	—	add. 12	—	—	1256	—	—	

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 1293	—	575	1054	—	add. 14	—	—	1257	—	—	—	Aquileiae
V 999	—	576	1055	10	10	—	—	1258	—	—	185	
V 1152	—	577	1056	—	—	—	—	1259	—	—	—	
V 1228	—	578	1057	—	—	—	—	1260	—	—	—	
V 1363	—	579	1058	—	—	—	—	1261	—	—	—	
V 1207	—	580	1059	—	—	—	—	1262	—	—	—	
V 1071	—	581	1060/1	2	2	334	401	1263/4	1583	1508	165	prope duas turres Vat.
V 989	—	582	1062	—	—	—	—	1249	—	—	—	
V 1082	—	583	1063	—	—	—	—	1240	—	—	—	
V 1291	—	584	1064	—	—	—	—	1242	—	—	—	
V 824	—	585	1065	—	—	—	—	1243	—	—	—	
V 1077	—	586	1066	—	—	—	—	1244	—	—	—	
V 1422	—	587	1067	—	—	—	—	1245	—	—	—	
V 1186	—	588	1068	—	—	—	—	1246	—	—	—	
V 1130	—	589	1069	—	—	—	—	1247	—	—	—	
V 1064	—	590	1070	—	—	—	—	1250	—	—	—	
V 1395	—	591	1071	—	—	—	—	1239	—	—	—	
V 1266	—	592	1072	—	add. 13	—	—	1236	—	—	—	
V 1323	—	593	1073	—	add. 15	—	—	1237	—	—	—	
V 1079	—	594	1074	—	—	—	—	1238	—	—	—	
V 1260	P. D. f. 50	595	1075	1	1	333	400	1248	1582	1507	164	
V 833	—	596	1076	—	add. 4	—	—	1265	1577	1502	—	
V 814	—	597	1077	—	—	—	—	1270	—	—	—	
V 1400	—	598	1078	—	—	—	—	1271	—	—	—	
V 1252	—	599	1079	—	add. 2	—	—	1272	—	—	—	
V 1631	—	600	1080	—	add. 6	—	—	1266/7	1578	1593	—	
V 1377	—	601	1081	—	add. 7	—	—	1268	—	—	—	
V 1619	—	602	1082	—	—	—	—	1269	—	—	—	
V 1000	—	603	1083	—	—	—	—	1275	—	—	—	
V 876	—	604	1084	—	—	—	—	1273	—	—	—	
V 1116	—	605	1085	—	—	—	—	1277	—	—	—	
V 1451	—	606	1086	—	—	—	—	1278	—	—	—	
V 1634	—	607	1087	—	—	—	—	1291	—	—	—	
V 1599	—	608	1088	—	—	—	—	1292	—	—	—	
V 1604	—	609	1089	—	—	—	—	1303	—	—	—	
V 1362	—	610	1090	—	—	—	—	1307	—	—	—	
V 838	—	611	1091	—	—	—	—	1308	—	—	—	
V 1099	—	612	1092	—	—	—	—	1306	—	—	—	
V 1386	P. D. f. 50	613	1093	5	5	476	585	1310	1581	1506	—	
V 751	—	614	1094	—	—	—	—	1311	—	—	—	
V 1765	P. f. 56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Fori Iulii
V 1772	A.n.92	444	1212	f. 111'	f. 48	—	1174	1225	1462	1190	—	
V 1764	A.n.93	445	1213	f. 111'	f. 48	—	1175	1224	1463	1191	—	
V 1767	{P.f.56 A.n.94	446	1214	f. 111'	f. 48	—	1176	1226	1464	1192	—	
V 1829	P. f. 56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Iulii Carnici
V 1842	P. f. 56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 1847	P. f. 56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 1858	P. f. 56	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
V 1848	A. n. 90	442	1095 1240	f. 62' 115	f. 110'	477	587 1179	1227	1460	1750	
V 1894	—	338	1210	—	—	—	1162	1233	1579	1504	Concordiae

	Cyr. Epigr. p. Ill.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus				
		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	Vat.	
V 2249	188	419	1011	6	6	292	344	461	1598	1202	—	421	Venetiis
V 2198	—	—	1021	13	13	299	350	462	—	—	—	St. 347	
V 2230	—	422	1024	16	16	302	354	463	1599	1203	—	424	
V 2245	—	423	1025	17	17	303	366	464	1600	1204	—	425	
V 2181	—	424	1017	9	9	295	347	465	1601	1205	—	426	
V 2225	—	425	1018	10	10	296	348	466	1602	1206	—	427	
V 2205	183	426	1020	12	12	298	351	467	1589	1511	—	428	
V 2239 V 2197	185	428	1027	—	—	—	—	468	1590	1512	—	430	
V 2255	177	429	1012	2	2	288	340	469	1592	1196	—	431	
V 2182	178	430	1016	8	8	294	346	470	1593	1197	—	432	
V 2207	—	431	1028	—	—	—	—	471	1591	1513	—	433	
V 796	—	432	1029	—	—	—	—	472	1606	1212	762	—	
V 2163	179	433	1030	—	—	—	—	473	1595	1199	—	—	
V 2242	181	434	1031	—	—	—	—	474	1594	1198	—	—	
V 2235	—	435	1032	—	—	—	—	475	1596	1200	—	—	
V 2289	—	—	—	—	—	—	—	476	—	—	—	—	
V 2217	—	—	—	—	—	—	—	477	—	—	—	—	
V 2224	176	—	—	—	—	—	—	478	—	—	763	—	
V 2259	—	—	—	—	—	—	—	479	—	—	—	—	
V 2270	—	—	—	—	—	—	—	480	—	—	764	—	
V 4457	—	—	788	26	—	—	—	481	1850	—	765	—	Venetiis Red. Iuc. Brixiae Marc. Fel.
V 1008a	—	—	—	—	—	—	—	482	—	—	766	—	
V 2170	—	—	1013	3	3	289	341	483	1603	1207	—	—	
V 2171	—	—	—	—	—	—	—	484	—	—	—	—	
V 2177	—	—	1014	5	5	291	343	485	1597	1201	—	—	
V 2146	—	—	—	—	—	—	—	486	—	—	767	—	
V 2202	180	—	—	—	—	—	—	487	—	—	768	—	
V 2199	—	—	—	—	—	—	—	488	907	—	—	—	
V 2247	—	—	—	—	—	—	—	489	—	—	769	—	
V 2234	—	—	1034	4	4	290	342	490	1604	1208	—	—	
V 2204	—	—	—	—	—	—	—	491	—	—	—	—	
V 2243	—	—	—	—	—	—	—	492	—	—	—	—	
V 2258	—	—	1039	18	18	304	367	493	1605	—	—	—	
V 2166	—	440	1038	—	—	—	370	494	1607	1212	—	—	
V 2274	—	—	—	—	—	—	—	495	—	—	772	—	
V 2176	—	—	1040	19	19	305	368	496	1612	1217	—	—	
V 2223	—	436	1033	—	—	—	—	497	1608	1213	—	—	
V 2155	192 P. D. f. 84	437	1035	—	—	—	—	498	1609	1214	—	—	
V 2143	—	438	1036	—	—	—	—	499	1610	1215	—	—	
V 2241	—	439	1037	—	—	—	—	500	1611	1216	—	—	
V 2271	—	—	—	—	—	—	—	501	543	1209	779	—	
V 1956	—	—	1096a	f. 62'	f. 110'	478a	588a	502	—	—	780	—	
V 1958	—	—	1096			478	588	503	—	—	781	—	
V 2208	—	—	—	—	—	—	—	504	—	—	770	—	

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	Epigr.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	
V 2196	—	—	—	—	—	—	—	505	—	—	773	Torcelli
V 2273	184	—	—	—	—	—	—	506	—	—	—	Venetiis
V 2238	186	—	—	—	—	—	—	507	—	—	771	
V 2167	—	—	1015	7	7	293	345	508	—	—	774	
V 2161	—	—	—	—	—	—	—	509	—	—	775	
V 2192	—	420	1022	14	14	300	352	510	—	—	St.348	
V 2202	180	—	—	—	—	—	—	511 =487	—	— —	768	
V 2277	—	421	1023	15	15	301	353	512	—		St.349	
V 2303	—	—	—	—	—	—	—	513	—	—	—	
V 2228	—	—	—	—	—	—	—	514/5	—	—	—	
V 2219	187	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 2220	182	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 2290	—	—	—	—	—	—	—	516	—	—	—	
V 2257	—	427	1019	11	11	297	349	517	—	—	St.355	
V 2156	—	—	—	—	—	—	—	518	—	—	777	
V 2209	—	—	—	—	—	—	—	519	—	—	776	

	Cyr.		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
	Epigr.	P. Don.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
V 2315	—	—	—	1045	1	1	306	369	—	1495	1695	Adriae
V 2333	—	—	—	1041	2	2	307	371	779	1494	1694	„ (Veron.Red.)
V 2332	—	—	—	1042	3	3	308	372	780	—	—	„ (Veron.Red.)
V 140*	—	—	—	—	4	4	309	373	—	—	—	„
V 2364	—	—	—	1043	5	5	310	374	780a	—	Vat. 161	„ (Veron.Red.)
V 2372	—	—	—	1044	6	6	311	375	781	—	—	
V 8115,29	—	—	—	1046	7	7	312	376	—	—	—	
V 8110,4a	—	—	—	1047	8	8	313	377	—	—	—	
V 2396	—	f. 49′	571	747	1	1	195	231	—	—	Vat. 190	Ferrariae
V 2398	191	f. 49′	620	748	2	2	196	232	926	—	191	
V 2432	—	—	—	749	3	3	197	233	—	—	192	
V 2421 [1])	189	—	—	750	4	4	198	234	937	—	193	
V 2395	—	—	—	—	5	5	199	235	934	—	194	
V 2382	—	—	—	751	6	6	200	236	—	—	188	
V 2424	—	f. 49′	—	752	—	—	—	237	—	—	—	
V 2414 [1])	190	f. 49′	—	752a	—	—	—	237a	—	—	—	
V 2443	—	—	—	1248	—	—	535	659	927	—	—	
V 2430	—	—	—	1249	—	—	536	660	928	—	—	
V 2440	—	—	—	—	—	—	—	—	929	—	—	
V 2404	—	—	—	—	—	—	—	—	930	—	—	
V 2403	—	—	—	—	—	—	—	—	931	—	—	
V 2467	—	—	—	—	—	—	—	—	932	—	—	
V 2468	—	—	—	—	—	—	—	—	933	—	—	
V 2389	—	—	—	—	—	—	—	—	935	—	—	
V 2422	—	—	—	—	—	—	—	238	936	—	—	
V 2434 [2])	—	f. 49′	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

[1]) Ferrariae in monte S. Georgi Cyr. epigr. (non notat. in Corp.), ut Lil.
[2]) Praeter P. Donatum habet solus Sanutus.

VI. *Cyriaci Patavina et Vicentina*
(cf. p. 204).

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
	Parm. Ang.	Petr. Don.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
V 2841	A. 104	f. 117	372	891	f. 111	—	—	—	527	1733	1529	Patavii
V 2973	—	—	373	892	—	—	—	—	529	—	—	
V 3037	—	f. 124	374	893	—	—	—	—	528	1734	1223 1530	
V 3049	—	—	375	894	—	—	—	—	530	—	—	
V 2903	—	f. 124	376	895	—	—	—	—	531	1735	1224	
V 2964	—	—	377	896	—	—	—	—	534	1728	1524	
V 3034	ep.195 A. 99	—	378	897	f. 110	36	—	—	535	1725	—	
V 2865	ep.194 A. 95	f. 76	379	881	4	4	247	286	536	1726	1522	
V 3100	—	f. 76	380	899	—	—	—	—	—	—	Stuttg. 359	
V 2911	Parm. f. 104′	—	381	900	—	—	—	—	590	—	—	
V 2793	—	—	382	901	—	—	—	—	574	—	—	
V 2943	—	f. 126	383	902	—	—	—	—	575	—	—	
V 2964	—	—	384	903	—	—	—	—	576	—	—	
V 2844	—	—	385	898	21	19	267	302	537	1737	1531	in domo Zachariae q. d. Francisci Contareni Iuc.[1] — Francisci priores
V 3016	A. 98	—	386 404	909 857b	22	20	268	303	538	1738	1226	
V 2925	—	—	387	906	23	21	269	304	539	1739	1532	
V 2908	—	—	388	910	—	—	—	—	540	1740	—	
V 2885	—	—	389	907	24	22	270	305	541/2	1741	1533	
V 2913	—	—	390	904	—	—	—	—	543	1742	1534	
V 3027	—	—	391	912	—	—	—	—	547	—	—	
V 2975	A. 100	f. 1′	392	883	25	23	271	306	548	1729	1525	in domo — Hannibalis de Capitibus Listae Iuc. (Francisci vel Johannis Francisci priores)
—— [2]	—	—	393	935	26	24	272	308	—	—	—	
V 2828	ep.193 A. 97	f. 76′	394 400	885	3	3	246	285	549	1730	1526	
V 2928	—	—	395	908	—	—	—	—	550	1731	1527	
V 3058	—	f. 124	396	915	—	—	—	—	551	1732	1528	
V 2907	—	—	397	911	—	—	—	—	552	1745	1535	
—— [2]	—	—	398	905	—	—	—	—	—	—	—	
—— [2]	—	f. 76′	399	—	—	—	—	—	—	—	—	
cf. V 2865	A. 96	f. 76	401	—	14	11	—	—	—	—	—	
V 3025	—	—	402	—	—	—	—	—	544	1720	1517	
V 2914	—	—	403	—	—	—	—	—	591	—	—	
V 2428	—	—	405	916	—	—	—	—	583	—	—	
V 2669	—	—	406	917	—	—	—	322	584	—	—	
V 2541	—	—	407	918	28	26	275	310	603	1747	1537	
V 2652	—	—	408	919	29	28	276	311	605	1748	1538	
V 2504	A. 101	—	409	920	10 30	27	253 277	292 312	606	1749	1539	
V 2507	—	—	410	921	31	29	278	313	608	1751	1540	
V 2562	—	—	411	923	32	30	279	314	609	—	—	
V 2656	—	—	412	922	33	31	280	315	611	1752	1542	

[1]) Idem valet de sequentibus V 3016. 2925. 2908. 2885, quod ad titulos notatum non est.

[2]) Tituli medii aevi, quos edidit Scardeonius de Patav. antiq. p. 163 (Rolandus de Placiola) 104 (ad arcam Div. Danieli). 26 (Berta regina).

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
	Parm. Ang.	Petr. Don.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
V 2629	—	—	413	924	34	34	281	316	581	1754/5	1544	Patavii
V 2542	—	—	414	925	35	32	282	317	612	—	—	
V 2541	—	—	415	926	—	—	—	—	—	—	—	
V 2915	—	—	416	927	Rom. 5	Rom. 5	548	—	580	1746	1536	
V 2923 } V 2802 }	—	—	417	928	36	33	283	318	593	—	V. 157	
V 2623	—	—	418	929	—	—	—	—	621	—	—	
V 3045	—	—	563	887	6	5	249	288	545	1718	1515	
V 2869	—	—	564	888	7	8	250	289	546	1719	1516	
V 2929	—	—	565	930	—	—	—	—	592	—	—	
V 2873	—	f. 50′	566	931	—	—	—	—	—	—	Ashb. 1009	
V 2518	—	—	567	932	—	—	—	—	{ 620 { 129	—	—	Romae Red. n. 129
V 3072	—	—	663	933	18	16	261	300	570	1717	1514	{ in domo Hannibalis de Bassano fragmentum Iuc. in domo Arch. de Buzacharinis, cui dedit qui invenit Marcanova Marc.
V 2803	—	—	664	934	5	—	248	287	623	1750	1229	
V 203*	—	—	—	882	1	1	244	283	568	—	—	
V 2553	—	—	—	884	2	2	245	282	607	—	Vat. 131	in domo d. Hannibalis de Bassano Vat.
V 3001	—	—	—	889	8	7	251	290	559	1721	1518	
V 2839	—	—	—	890	9	8	252	291	561	1722	1519	
V 204* } VI 20* }	{ cod. Neap. V E 18 f. 28′	—	—	937	11	12	254	294	134	—	.391	
V 205*	—	f. 78′	—	938	12	9	255	295	—	—	—	
V 206*	—	f. 78′	—	939	13	10	256	293	—	—	—	
V 2870	—	—	—	940	15	13	258	297	—	1757	1546	
V 3022	—	—	—	941	16	14	259	298	{ 526 { 602	1723	1520	
V 2532	—	—	—	942	17	15	260	299	596	1756	1545	
V 2636	—	—	—	—	19	17	262	301	571	1753	1543	
V 207*	—	—	—	—	20	18	263	—	—	—	—	
V 202*	—	—	65	{ 61 { 943	27	25	273	309	—	1724	1521	

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
			Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 3148	—	—	356	946	2	2	209	404	787	1690	1548	—	Vicetiae
V 3133	—	—	357	947	—	—	—	414	788	—	—	—	
V 3188	—	—	358	948	4	4	211	407	790	—	—	127	in claustro S. Combusti Fel. Vat.
V 3174	—	—	359	950	—	—	—	415	792	1691	1549	—	
V 3180	—	—	360	951	5	5	202	408	793	1692	1550	—	
V 3208	—	—	361	{ 952 { 965	6	6	203	409	—	—	—	128	
V 3136	—	—	362	949	7	7	204	410	794	—	—	129	
V 3110	—	—	363	953	—	—	—	—	795	—	—	—	
V 3122	—	—	364	954	1	1	201	403	784	1689	1547	—	

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
			Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 3202	—	—	365	955	14	14	—	—	796	1693	1551	—	Vicetiae
V 3131	—	—	366	956	{8 15	{8 17	206	411	797	1694	1552	—	
V 3198	—	—	367	957	9	9	207	416	798	1695	1553	—	
V 3145	—	—	368	958	—	—	—	—	799	—	—	Stuttg. 433	
V 3127	—	—	369	959	13	13	—	—	800	1696	1554	—	
V 3132	—	—	370	960	12	11	—	—	801	1697	1555	—	
V 2501	—	—	371	961	—	—	—	—	802	—	—	—	
V 3140	—	—	568	962	—	—	—	—	791	—	—	—	
V 341*	—	—	569	963	10	10	208	405	—	1700	1232	—	
V 3108	—	—	—	964	{3 17	{3 16	210	406	789	—	—	126	
V 3117	—	—	—	—	—	—	—	—	785	—	—	—	
V 3157	—	—	—	—	16	15	—	—	786	—	—	—	extra templum S. Lapidati Fel.
V 3187a	—	—	—	966	—	—	—	417	—	—	—	—	
V 342*	—	—	—	—	11	12	212	151	—	—	—	130	

VII. Cyriaci Veronensia, Mantuana, Brixiana *(cf. p. 205)*

	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 3419	646	551	1	1	6	20	753	589	1261	—	Veronae
V 3628	—	553	2	2	7	21	628	590	1264	—	
V 3627	—	560	3	3	10	24	661	—	—	42	
V 3460	—	557	4	4	4	25	655	573	1247	364	
V 3842	—	558/9	5	5	5	—	656/7	—	—	—	
V 3657	—	561	6	6	8	27	660	574	1248	339	
V 3799	—	555	7	7	11	28	—	—	—	43	
V 3373	—	556	8	8	9	29	694	607	1266	—	
V 3634	—	552	9	9	12	30	693	606	1265	—	
V 3398	—	554	10	10	13	31	—	—	—	44	
V 3466	—	563	11	11	14	22	—	—	—	45	
V 3664	645	562	12	12	—	23	751	586	1258	—	
V 3719	—	565	13	13	16	33	752	587	1259	—	
V 3736	644	{564 738	14	14	17	34	750	588	1260	—	
V 3677	—	566	15	15	—	35	{686 765	—	—	—	
V 3361	647	567	16	16	—	36	754	591	1262	—	
V 3831	649	568	17	17	—	37	755	592	1263	—	
V 3496	—	—	18	18	—	38	—	—	—	47	
V 3410	648	569	19	19	—	39	664	—	—	48	
V 3408	—	570	20	20	—	40	—	585	1256	—	
V 3464	{353 640/1	571/4	21/4	21/4	—	41/4	{747 640	{584 909	1254/7	—	
V 3791	—	575	25	25	—	45	643	603	1279	—	
V 3393	—	576	26	26	—	46	—	598	1272	—	
V 3849	—	577	27	27	—	47	—	—	—	50	
V 3734	651	578[1]	28	28	—	48	704	572	1246	—	
V 3392	643	597	29	29	—	—	635	575	1249	—	
V 3830	—	579	30	30	19	50	770	562	1235	—	

[1]) est f. 118′, non 128′, ut legitur ad titulum.

	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 3825	—	580	31	31	20	51	683	576	1250	—	Veronae
V 3638	—	581	32	32	22	52	—	605	1280	—	
V 3795	—	582	33	33	23	53	—	—	—	49	
CIG 6753	—	583	34	34	24	56	—	—	—	51	
V 3668	—	584	35	35	25	54	—	—	—	52	
V 3474	—	585	36	36	26	57	896	—	—	53	
V 3752	—	586	37	37	27	58	—	—	—	—	
V 3467	—	587	38	38	30	59	—	—	—	55	
V 3420	—	588	39	39	29	60	—	—	—	56	
V 3729	—	589	40	40	31	61	—	—	—	57	
V 3595	—	590	41	41	32	—	—	604	1274	—	
V 3278	—	591	42	42	33	62	—	599	1273	363	
V 3281	—	592	43	43	66	—	703	565	1239	58	
V 3272	642	593	44	44	67	—	673 / 748	—	—	59	
V 3340	653	594	45	45	68	—	632	568	1242	—	
V 3382	—	595	46	46	38	65	—	—	—	60	
V 3387	—	596	47	47	69	66	697	571	1245	—	
V 3630	—	598	48	48	34	67	629	595	1270	361	
V 3505	348	599	49	49	35	68	665	596	1271	—	
V 3499	—	600	50	50	36	69	668	—	—	61	
V 3432	—	—	51	51	37	70	—	—	—	—	
V 3433	—	601	52	52	41	75	—	1616	1283	—	
V 3400	351 / 354	602	53	53	42	76	—	594 / 908	1269	—	
V 3689	—	603	54	54	43	77	705	566	1240	—	
V 3312	—	604	55	55	44	78	638	577	1251	—	
V 3592	—	605	56	56	45	79	721	579	1253	—	
V 3504	—	606 / 608	57	57	46	80	636	580	—	—	
V 3384	—	607	58	58	47	81	674	593	1267	—	
V 3220	—	609	59	59	48	82	—	1613	1268	—	
V 3643	—	610	60	60	49	83	698 / 894	569	1243	—	
V 3510	—	611	61	61	50	84	695	—	—	64	
V 3606	—	612	62	62	51	85	—	—	—	65	
V 3338	—	614	63	63	52	86	630	561	1236	—	
V 3593	—	615	64	64	53	87	—	1614	1281	—	
V 3540	—	613	65	65	54	88	—	—	—	66	
V 3631	—	616	66	66	55	89	—	—	—	67	
V 3580	—	617	67	67	56	90	—	—	—	68	
V 3569	—	618	68	68	57	91	—	—	—	—	
V 3760	—	619	69	—	58	92	—	1615	1282	—	
V 3780	—	620	70	69	59	93	—	601	1276	—	
V 3291	—	621	71	70	60	94	—	600	1275	—	
V 3221	—	622	72	71	61	95	662	570	1244	—	
V 3501	—	624	73	—	62	96	—	—	—	—	
V 3469	—	623	74	72	63	97	631	—	—	69	
V 3754	—	637	75	76	65	99	644	602	1277/8	—	
V 3277	—	627	76	77	65 a	99 a	634	—	—	71	
V 3518	—	625	77	73	70	100	—	563	1237	—	
V 3607	—	626	78	74	71	101	—	564	1238	—	
V 3748	—	636	79	75	72	102	710	578	1252	—	
V 3343	—	629	80	78	73	103	772	597	—	—	
V 3257	—	630	81	80	74	104	658	567	1241	—	
V 3259	—	628	82	79	75	105	639	—	—	72	
V 3329	—	638	83	81	77	106	706	560	1234	—	
V 3511	—	635	84	82	—	—	—	—	—	73	
V 3335	—	631	85	83	—	—	—	—	—	74	

	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 3479	—	632	86	84	—	—	—	—	—	75	Veronae
V 3260	—	634	87	85	76	—	—	—	—	76	
V 3608	—	633	88	86	78	—	—	—	—	77	
V 3566	—	639	89	87	83	—	—	—	—	82	
V 3478	—	640	90	88	84	—	—	—	—	83	
V 3804	—	641	91	89	85	—	642	1621	1288	—	
V 3739	—	642	92	90	86	—	730	—	—	84	
V 3699	—	643	93	91	87	—	712	1949	1315	—	
V 3767	—	644	94	92	91	—	711	1622	1289	—	
V 3766	—	645	95	93	92	—	777	—	Stuttg. 519	—	
V 3971	—	646	96	94	93	—	—	—	—	85	
V 3779	—	647	97	95	94	—	{741 / 764	—	—	—	
V 3936	—	648	98	96	95	—	709	1651	1316	—	
V 3979	—	649	99	97	96	—	676	1650	1315	—	
V 3948	—	650	100	98	90	—	714	1653	1318	—	
V 3938	—	651	101	99	102	—	666	1652	1317	—	
V 3968	—	652	102	100	88	—	—	1624	1291	—	
V 3906	—	653	103	101	89	—	720	1625	1292	—	
V 3967	—	654	104	102	97	—	701	1654	1319	—	
V 3916	—	655	105	103	98	—	—	—	—	86	
V 3919	—	656	106	104	99	—	729	1655	1320	—	
V 3947	—	657	107	105	100	—	—	—	—	87	
V 3949	—	658	108	106	101	—	743	1656	1321	—	
V 3905	—	659	109	107	103	—	744	—	—	—	
V 8048	—	660	110	108	105	—	—	—	—	88	
V 3939	—	662	111	109	106	—	715	1657	1322	—	
V 3977	—	661	112	110	107	—	699	—	—	89	
V 3964	—	663	113	111	108	—	—	—	—	90	
V 3981	—	664	114	112	109[1]	—	771	—	—	91	
V 3439	—	667	115	113	104	72	—	1658	1323	—	
V 3922	—	668	116	114	110	—	—	1659	1324	—	
V 3962	—	669	117	115	111	—	773	1661	1326	—	
V 3978	—	670	118	116	112	—	775	—	—	92	
V 3898	—	671	119	117	113	—	667	1662	1327	—	
V 3937	—	672	120	118	114	—	767	—	—	—	
V 3900	—	673	121	119	115	—	742	—	—	{93= / 338	
V 3953	—	665	122	120	116	—	736	—	—	94	
V 3958	—	666	123	121	117	—	769	—	—	95	
V 4002	—	674	124	122	118	—	719	—	—	96	
V 368*	—	—	125	123	119	—	—	—	—	98	
V 3564	—	675	126	124	125	—	725	—	—	102	
V 3789	—	676	127	125	126	—	—	—	—	—	
V 3680	—	677	128	126	127	—	—	1628	1295	—	
V 3653	—	679	129	127	128	—	756	1630	1297	—	
V 3367	—	678	130	128	129	—	740	1629	1296	—	
V 3251	—	680	131	129	130	—	—	—	—	103	
V 3390	—	681	132	130	131	—	—	1623	1290	—	
V 3263	—	682	133	131	132	—	—	—	—	104	
V 8015	—	687	134	140	133	—	731	1642	1309	—	
V 3224	—	683	135	141	134	—	713	1645	1312	105	
V 3217	—	684	136	142	135	—	659	1643	1310	—	
V 3622	—	685	137	143	136	155	734	1644	1311	—	
V 8018	—	686	138	144	137	156	735	—	—	—	
V 3317	—	688	139	145	138	157	—	—	—	—	

[1]) errore ad tit. legitur „Ferr. n. 23" pro „f. 23".

	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 3440	—	689	140	146	140	159	768	1646	1313	—	Veronae
V 3282	—	690	141	147	141	160	722	—	—	—	
V 3563	—	691	142	148	141 a	161	723	1618	1285	—	
V 2653	—	692	143	149	142	162	—	—	—	106	
V 2506	—	693	144	150	143	163	746	—	—	{107= 368	
V 2521	—	694	145	151	144	164	782	—	—	108	
V 3587	—	695	146	132	146	166	670	—	—	110	
V 3678	—	696	147	133	147	167	732	1619	1286	111	
V 3485	—	697	148	134	148	168	733	1620	1287	—	
V 3318	—	698	149	136	149	169	663	1647	1314	—	
V 3706	—	699	150	137	150	170	—	1648	—	—	
V 3579	—	700	151	138	151	171	778	1631	1298	—	
V 3509	—	701	152	135	152	172	633	—	—	112	
V 3557	—	702	153	139	153	173	—	—	—	113	
V 3268	—	703	154	152	154	174	—	1638	1305	—	
V 366*	—	704	155	153	155	175	—	1637	1304	—	
V 3524	—	705	156	154	156	176	—	1639	1306	—	
V 3784	—	706	157	155	157	177	—	—	—	114	
V 3783	—	707	158	156	158	178	—	—	—	115	
V 3785	—	708	159	157	159	179	—	—	—	116	
V 3758	—	709	160	158	160	180	—	1640	1307	—	
V 4040	—	710	161	159	161	181	—	—	—	117	
V 3827	—	711	162	160	165	185	—	—	—	121	
V 3491	—	712	163	161	166	186	—	1636	1303	—	
V 3399	—	713	164	162	167	187	895	—	—	122	
V 3632	—	714	165	163	168	191	—	—	—	123	
V 3999	—	715	166	164	171	189	—	1635	1302	—	
V 4000	—	716	167	165	170	192	—	—	—	124	
V 3996	—	717	168	166	169	193	—	1632	1299	—	
V 4029	—	718	169	167	172	198	—	1688	1581.	125	
V 4867	—	719	170	168	173	199	—	1857	1600	—	
V 4868	—	720	171	169	174	200	—	1858	1601	—	
V 4869	—	721	172	170	175	201	—	1859	1602	—	
V 4857	—	722	173	171	176	202	728	1685	1578	—	
V 4859	—	723	174	172	177	203	726	1686	1579	—	
V 4854	—	725	175	173	178	204	724	1684	1577	—	
V 4860	—	724	176	174	179	205	727	1687	1580	—	
V 4669	—	730	177	175	180	206	—	—	—	—	
V 4480	—	726	178	178	181	207	—	1633/4	1300/1	32	
V 4554	—	727	179	179	182	208	—	—	—	33	
V 4434	—	728	180	180	183	209	—	—	—	34	
V 4298	—	729	181	181	184	210	—	—	—	35	
V 4597	—	731	182	184	185	211	—	—	—	36	
V 4647	—	732	183	185	186	{212 154	717	1626	1293	—	
V 4435[1]	—	733	184	186	187	213	716	1627	1294	—	
V 4022	—	735	185	187	188	221	745	—	—	—	
V 8024	—	734	186	188	—	222	—	—	—	—	
V 4292	—	—	187	189	192	223	718	—	—	—	
V 365*	355	736	188	—	189	224	783	—	—	—	
V 3840	652	740	—	—	—	218	—	—	—	—	
V 3723	352	737	—	—	—	215	641	—	—	—	
V 3578	654	741	—	—	—	219	757	—	—	—	
V 3486	650	739	—	—	—	217	702	—	—	—	
V 3307	655	742	—	—	—	220	—	—	—	—	

[1]) hic titulus V p. 426 errore citatur 4436.

	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 3749	—	—	—	—	15	32	—	—	—	46	Veronae (in eodem horto S. Zenonis Vat.)
V 372*	—	—	—	—	28	55	—	—	—	54	
V 3788	—	—	—	—	39	74	—	—	—	{62= 367	
V 3352	—	—	—	—	40	71	—	—	—	63	in alio lapide fragmentum Vat. s. l. Ferr.
V 3287	—	—	—	—	64	98	—	—	—	70	
V 3762	—	—	—	—	79	—	—	—	—	78	Veronae (in viridario nobilium de Lazisio prope castellum. S. Petri Vat.)
V 3344	—	—	—	—	80	—	—	—	—	79	
V 3823	—	—	—	—	81	—	—	—	—	80	
V 3502	—	—	—	—	82	—	—	—	—	81	
V 3605	—	—	—	—	124	73	—	—	—	97	
V 3403	—	—	—	—	121	194	—	—	—	99	
V 3369	—	—	—	—	120	196	—	—	—	100	
V 3809	—	—	—	—	122	195	—	—	—	101	
V 3626	—	—	—	—	145	165	—	—	—	109	Veronae (in villa S Gregorii nobilium de Lavagnolis Vat.)
V 3845	—	—	—	—	162	182	—	—	—	118	
V 3774	—	—	—	—	163	183	—	—	—	119	
V 3515	—	—	—	—	164	184	—	—	—	120	

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.				
V 4066	Scal. p. 99′	—	743	1	1	190	225	892	1520	1331	Mantuae
V 4073	Scal. p. 99′	570	744	2	2	191	226	893	1518	1329	
V 4072	Scal. p. 99′	—	745	3	3	193	224	—	1519	1330	
V 4034/5	—	—	746	4	4	194	225	—	—	Vat. 189	
VI 25276	P. 138	—	—	—	5	—	—	—	—	—	
V 434*,2= VI 35828	—	—	—	—	6	—	—	—	—	—	
V 434*,3 [1]	—	—	—	—	7	—	—	—	—	—	
V 4059	—	—	—	—	8	—	214	—	—	—	
V 4080	—	—	—	—	9	—	—	—	1523	1334	
V 4039	—	—	781	Brix. 23	—	358	435	—	—	—	
V 4060	{P.275 A.174	—	—	—	—	—	229	—	1526	1337	
V 4075	—	—	—	—	—	—	226	—	—	—	
V 4077	—	—	—	—	—	—	228	—	—	—	
V 4099	n. f. n. 163	—	540	f. 57′	f. 65	434	{528 1005	—	—	—	Cremonae
V 4097	n. f. n. 164	—	—	—	—	—	—	—	1641	1308	
V 5139	cod.Ham.	345	451	—	—	—	—	—	1515	1606	Bergomi
V 5147	cod.Ham.	346	452	—	—	—	—	—	1516	1607	

[1]) *D. m. Subriae Marcellinae* (titulus nondum receptus in Corpus I. L.).

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	comm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 4688	173	621	782	25	5	359	437	889	—	—	30	Brixiae
V 4676	174	622	765	1	1	335	440	890	1675	1568	—	
V 4545	175	623	783	26	6	360	438	891	—	—	31	
V 4370	176	624	766	2	2	336	441	872	1676	1569	—	
V 4766	177	625	767	3	3	337	442	873	1677	1570	—	
V 4460	178	626	768	4	4	338	443	874	1678	1571	—	
V 4387	179	627	—	—	—	—	—	875	—	—	—	
V 4715	180	628	789	—	—	—	—	876	—	—	—	
V 4367	181	629	770	6	8	340	420	877	1666	1559	—	
V 4403	182	630	769	5	7	339	418	688	1664	1557	—	
V 4639	—	—	769 a	5 a	7 a	339 a	419	—	1664 a	1557 a	—	
V 4418	183	631	790	—	—	—	—	{766 878	—	—	—	
V 4414	184	632	794	—	—	—	—	879	—	—	—	
V 4655	185	633	795	—	—	—	—	880	—	—	—	
V 4501	186	634	776	12	16	346	426	881	1671	1564	—	
V 4503	187	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4406	188	635	{802 807	18	21	352	431	882	—	—	—	
V 4369	189	636	777	13	17	347	427	883	1672	1565	—	
V 4463	190	637	778	14	—	—	428	{758 884	1673	1566	—	
V 4416	191	638	779	15	15	348	429	885	1674	1567	—	
{V 583*,1 X 1594[1]}	—	639	{808 302	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4340	—	—	771	7	11	341	421	871	1667	1560	—	
V 4332	cod. Tarv. f. 84	—	{774 785	10	22	344	424	{690 762	1665	1558	—	
V 4346	—	—	773	11	10	345	425	887	1670	1563	—	
V 4466	—	—	799	17	20	350	—	—	—	—	29	
V 4720	—	—	804	—	—	—	—	692	—	—	—	
V 4653 cf. XI 248*	—	—	{806 1197	—	—	—	—	869	—	—	—	Florentiae Marcan. 1197
V 4672	—	—	—	21	—	355	—	—	1679	1572	—	
V 4607	—	—	—	22	13	356	434	—	1680	1573	—	
V 4584	—	—	793	23	14	357	—	—	1681	1574	—	
V 4224	—	—	—	20	19	354	433	—	1682	1575	—	
V 4470	—	—	772	8	12	342	422	763	1668	1561	—	
V 4368	—	—	775	9	9	343	423	—	1669	1562	—	
V 4291	—	—	780	16	—	349	430	—	—	—	27	
V 4039	—	—	781	24	—	358	435	—	—	—	28	
V 4356	—	—	784	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4338	—	—	786	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4457	—	—	788	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4283	—	—	791	—	—	—	436	—	—	—	—	
V 4322	—	—	792	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4616	—	—	796	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4409	—	—	797	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4383	—	—	798	19	18	353	432	—	1683	1576	—	
V 4713	—	—	800	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4333	—	—	801	—	—	—	—	760	—	—	—	

[1]) Puteolana potius, cf. infra p. 279.

VIII. Cyriaci Mediolanensia et agri Mediolanensis (cf. p. 206)

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	comm.	Parm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 5894	57	288	—	486	59	59	431	525	804	—	—	26	Mediolani
V 6041	53	289	—	489	12	13	374	468	805	—	—	—	
V 5776	64	290	—	487; 548	9	9	371	461	806	1509	1619	—	
V 5905	52	291	—	493	13	14	375	464	807	1555	1638	—	
V 5906	60	292; 301	—	500; 533	47	47	413	507	808	—	—	205	
V 6083	80	293	—	501	20	20	382	475	809	—	—	—	
V 5956	82	294	—	507	21	21	383	476	810	—	—	—	
V 5995	81	295	—	508	18	19	380	473	811	1510	1620	—	
V 5895	61	296	—	509	16	16	378	471	812	—	—	—	
V 5942	78	297	—	510	30	30	392	484	813	—	—	—	
V 5762	—	298	—	506	23	23	385	478	814	—	—	—	
V 6019	47	299	—	519	22	22	384	477	815	—	—	—	
V 5771	79	300	—	499	11	11	—	465	816	—	—	—	
V 6006	—	302	—	537	52	52	419	513	817	—	—	200	
V 6428	—	303	—	—	f. 53	f. 63	405	499	818	—	—	9	Ticini
V 5851	—	304	—	518	6	6	366	457	819	—	—	11	
V 6100	54	305	—	521	25	25	387	480	820	—	—	—	
V 6051	—	306	—	481	37	37	402	496	854	1551	1634	19	
V 5845	—	307	—	514	38	38	403	497	855	—	—	20	
V 5941	—	308	—	515; 536	50	48	417	511	856	—	—	209	
V 5911	—	309	—	513	43	43	409	503; 466	857	1511	1621	—	
V 5858	—	310	—	516	42	42	408	502; 467	858	—	—	—	
V 5972	—	311	—	523	—	—	—	—	859	—	—	—	
V 5925	—	312	—	512	40	40	406	500; 454	860	—	—	—	
V 6045	—	313	—	522	51	51	418	512	861	—	—	210	
V 5876	—	314	—	529	44	44	410	504	862	—	—	12	
V 6072	—	315	—	477	4	4	364	455	825	1542	1625	—	
V 5853	55	316	—	483	34	34	399	493	821	1556	1639	16	
V 5859	—	317	—	502	14	15	377	469	822	1553	1636	—	
V 5959	51	318	—	490; 494	33	33	398	492	823	—	—	15	
V 6055	—	319	—	488	3	3	363	451	824	—	—	—	
V 6099	—	320	—	527	24	24	386	479	826	—	—	—	
V 5262	46	321	—	482	56	56	423/6	517/20	827/8	—	—	202	
V 6037	65	322	—	484	29	29	391	485	829	—	—	—	
V 5747	107	323	—	541	f. 52	f. 63	394	488	830	—	—	—	
V 5309	119	324	—	820	f. 52'	f. 63	395	489	831	—	—	22	Comi
V 6018	67	325	—	820 a	f. 52'	f. 63	395 a	489 a	832	—	—	—	„
V 6356	142	326	—	—	f. 50	f. 61	367	—	833	—	—	23	Laude
V 6347	140	327	—	544	f. 50	f. 61	367 a	—	834	1535	1346	24	
V 6348	138	328	—	545	f. 50	f. 61	368	—	835	1536	1347	—	
V 6352	137	329	—	—	f. 50	f. 61	368 a	—	836	—	—	—	
V 6069	—	330	—	495	17	17	379	472	837	—	—	—	
V 5896	77	331	—	505	41	41	407	501	838	1545	1628	—	
V 6008; IX 5770	—	332	—	503	19	18	381	474	840	—	—	—	
V 6039	—	333	—	491; 534	48	49	414	508	839	1546	1629	206	
IX 5931; V 675*	Neap. f. 18	334	—	496	26	26	389	482	842	1547	1630	—	Anconae
IX 5927; V 675*	Neap. f. 18	335	—	504	—	—	388	481	841	—	—	—	„

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	comm.	Parm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
V 5852	83	336	—	492 535	49	50	415	509	843	—	—	207	Mediolani
V 5829	—	337	—	497	15	12	377	469	844	—	—	—	
V 5785	—	338	—	498	1	1	361	449	845	1549	1632	—	
V 6052	—	339	—	520	28	28	393	486	847	—	—	—	
V 6086	—	340	—	476	35	35	400	495	848	—	—	17	
V 6057	—	341	—	517	36	36	401	494	849	—	—	18	
V 5871	48	342	—	485	31	31	396	490	850	—	—	13	
V 6276	—	343	—	511	27	27	390	483	846	1548	1631	—	
V 5966	—	344	—	478	32	32	397	491	851	—	—	14	
V 5940	—	345	—	479	7	7	369	458	852	1550	1633	—	
V 6024	—	346	—	480	39	39	404	498	853	—	—	21	
V 5893	70	347	—	524	5	5	365	456	863	1552	1635	—	
V 6189 Rossi II 384	56	—	—	546	f. 52′	f. 63	—	—	—	1507	1617	—	
V 6202	58	—	—	—	—	—	—	Reg. f. 71	—	—	—	—	
V 5964	59	—	—	—	—	—	—	—	—	1557	1640	—	
V 5792	62	—	—	547	—	f. 63	—	—	864	1508	1618	—	
V 6102	63	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6126	66	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5826	68	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6128	69	—	—	528	57	57	427	521	—	535 621	—	—	
V 6131	71	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6208	—	Chis. f. 42′	—	525	8	8	370	459	—	—	—	—	
V 5927	72	—	—	539	58	58	428	460 522	—	—	—	—	
V 5786	73	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5878	74	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6011	75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6015	—	Chis. f. 41′	—	526	10	10	372	462	—	—	—	—	
V 5822	49	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5848	84	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5828	85	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 7386	—	cod.Tarv. f. 80′	—	530	45	45	411	505	—	1512	1622	203	Dertonae
V 7385	—	cod.Tarv. f. 82′	—	532	46	46	412	506	—	1513	1623	204	„

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
	comm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
V 5472	93[1]	—	—	—	—	—	—	—	1566	1649	Angleriae
V 5480	94	—	—	—	—	—	—	—	1567	1650	
V 5474	95	—	—	—	—	—	—	—	1570	1653	
V 5470	96	—	—	—	—	—	—	—	1568	1651	
V 5483	97	—	—	—	—	—	—	—	1571	1654	
V 5488	98	—	—	—	—	—	—	—	1572	1655	
V 5473	99	—	—	—	—	—	—	—	1569	1652	
V 5476	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5487	101	—	—	—	—	—	—	—	1573	1656	
V 5486	102	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6573	103	—	—	—	—	—	—	—	—	—	prope Novariam
V 6580	104	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

[1]) Adde cod. Ashb. 1174 (de quo cf. de Rossi II p. 360 not.) f. 122.

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
	comm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
V 6569	105	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5749	106	—	—	f. 54′	f. 63	416	510	—	1565	{1657 V. 208	Monzae
V 5752	108[1])	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5750	109	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5754	110	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5326	111	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Comi
V 5341	112	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5350	113	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5297	114	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5274	115	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5371	116	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 622*	117	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5311	118	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5309	119	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5370	120	—	—	—	—	—	—	—	1504	1604	
V 5389	121	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5323	122	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5351	123	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5377	124	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5290	125	—	—	—	—	—	—	—	1505	1605	
V 5393	126	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5292	127	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5383	128	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5315	129	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5388	130	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5325	131	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5391	132	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5291	133	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5354	134	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5342	135	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5317	136[1])	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6349	139	—	—	—	—	—	—	—	1537	1348	Laude
V 6344	141	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6357	143	—	—	—	—	—	—	—	1538	1349	
V 6361	144	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5462	145	—	—	—	—	—	—	—	1506	—	Varesii
V 5460	146	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5461	147	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5511	148	—	—	—	—	—	—	—	1563	1647	Besutii
V 5513	149	—	—	—	—	—	—	—	}1564	1648	
V 5512	150	—	—	—	—	—	—	—			
V 5503	151	—	—	—	—	—	—	—	1560	1644	Brebbiae
V 5502	152	—	—	—	—	—	—	—	1561	1645	
V 5504	153	—	550	f. 57′	f. 63	433	527	—	1559	1642	s. l. Marc. (praec. Papiae) ad aedem S. Mariae Bebrianae Canonnae Fel. Ferr.
V 5500	154	—	—	—	—	—	—	—	1562	1646	
V 5499	155	—	—	—	—	—	—	—	1514	1643	
V 5608	156	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Seprii
V 5610	157	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5612	158	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5635	159	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tradate
V 5634	160	—	538	Med. 53	Med. 53	420	514	—	—	Vat. 201	
V 5632	161	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 5633	162	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 4099	163	—	540	f. 57′	f. 65′	434	528	—	—	—	Cremonae
V 4097	164	—	—	—	—	—	—	—	1641	1308	
V 3758	165	—	—	—	—	—	—	—	1640	1307	Hostiliae

[1]) 107. 137 seq. habes p. 275 (Parm. 323 329 cet.).

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
V 3721	166	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6517	86	—	—	—	—	—	—	—	1326	1659	Novariae
V 6549	87	—	—	—	—	—	—	—	1327	1660	
nummus	88	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6540	89	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6541	90	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6533	91	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
V 6530	92	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

IX. Cyriaci Picena, Campana, cet. *(cf. p. 207).*

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrar.		Red.	Iucundus		
	Parm.		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
IX 1558	280	P.D.f.72	311	876	f. 73	—	—	—	1121	1296	—	Beneventi
IX 1589	277	P. D. f. 112	306	873	f. 73	f. 102	542	664	1115	1294	—	
IX 2860	276	—	451	—	—	—	—	—	1478	1442	892	Histonii
IX 2845.6	—	P. D. f. 114	{488 489	1134	—	—	—	—	{1480 1479	{1356 1355	{1154 1153	
IX 4691	cod. Ottob. f. 71′	Marc. f. 167	441	457	—	f. 103	541	663	1213	1404	932	Reate
IX 5076	—	cod. Chis.	321	1009	—	—	—	—	1189	—	—	Interamnae
IX 5368	—	n. fr. n. 172	—	—	—	—	—	—	—	946	948	Firmi
IX 540*	{266 A. 84	P. D. f. 46′	291	1241	f. 70	f. 108	523	644	1223	1306	953	
IX 5568	{P. D. f. 82′ cod. Neap.	cod. Ashb.	312	460	—	—	—	—	1228	—	—	Tolentini
IX 5579 } cf. IX 4358 }	—	Marc f. 161 Neap. f. 25	299	{329 465	{f. 59′ R. 136	{f. 105 R. 117 = 163	{449 672	{567 793	1021	1345	1152	Septempedae
IX 5584	{197 A. 166	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
IX 5742	P. D. f. 84.	{cod. Neap. cod. Ashb.	301	—	—	—	—	—	1482	1333	947	Ricinae
IX 5747	A. 128	P. D. f. 83	298	468	—	f. 105	—	—	1020	1332	946	
IX 5770 } V 6008 }	332	cod. Ashb f. 81	—	503	Med. 19	Med. 18	381	474	840	—	—	
IX 5827	—	cod. Marc. f. 141	325	992	f. 69′1	f. 107 1	510	624	1179	1435	—	Auximi
IX 5849	—	f. 150	328	995	f. 69′4	f. 107 4	513	627	1182	1437	—	
IX 5865 } IX 5873 }	—	f. 149′	326	993	f. 69′2	f. 107 2	511	625	1180	1434	—	
IX 5884	{197 A. 166	f. 150	327	994	f. 69′3	f. 107 3	512	626	1181	1436	—	
IX 5898	—	{Neap. Ashb.	—	—	—	—	—	616	1045	—	—	Anconae
IX 5918	—	„	194	169	—	—	—	—	{1066 1051	—	—	
IX 5922	comm. n. 1	„	—	—	—	—	—	R. f. 89′	1050	—	—	

	Cyriacus		Marcanova		Felicianus		Ferrar.		Red.	Iucundus		
	epigr. p. Illyr.		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
IX 5932	—	Ashb.	—	—	—	—	—	R. f. 89′	1049	—	—	Anconae
IX 6078, 193	—	—	—	—	—	—	—	—	1048	—	—	
IX 5927 (cf. V 675*)	—	—	—	—	—	—	—	—	1046	—	—	
IX 5931 (cf. V 675*)	266	Neap. Ashb.	—	—	—	—	—	R. f. 89′	1047	—	—	
C.I.A III 1532	265	—	—	—	—	—	—	—	1052	—	—	
IX 633*	—	—	—	859	f. 68′	f. 106	490	601	—	—	—	
IX 641*, 5	—	—	—	857	—	—	—	600a	—	—	—	

	Cyriacus		Marcanova		Felic.		Ferrar.		Red.	Iucundus		
	Parm.		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
Kaibel 714 X p. 184	—	P. D. f. 116′ 117	—	1192	—	—	—	—	—	957	1094	Neapoli
X 2861	—	—	—	—	—	—	—	—	1066	972	1106	
X 1594 = V 583*, 1	—	—	639	302 808	R. 137	R. 164	673	794	—	—	—	Puteolis
X 6378	23	—	—	1216	—	—	—	—	1163	—	—	Tarracinae
X 6305	28	—	—	1217	—	—	—	—	1164	1238	1408	
X 6339	68	—	171	151	—	—	—	—	—	—	—	
X 6090	21	P.D. f. 67	50	46	—	—	—	—	1516/7	1778	—	Formiis
X 6087	349	—	—	—	—	—	—	—	—	1289 1711	1495	
X 6127 [1]	—	—	—	331	R. 138	R. 165	673a	794a	132 1520	1086	1025	
X 3833 [2]	214	—	—	—	—	R. 125	—	—	—	1031	1062	Capuae
X 3859 cf. IX 582*	25	P.D. f. 67	152 300	135 466	—	—	—	—	115	—	—	
X 711*	—	comm. p. 64	—	304	R. 144	R. 171	680	799	—	—	—	
IX 4800add.	29	—	200	173	—	—	—	—	—	—	—	Magliani Sabin.

X. Cyriaci Ravennatia

(cf. p. 208)

	Cyr.	Spreti		Marcanova		Felician.		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
		I	II	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
XI 5	cod. Tarv. f. 190	1	34	242	395	2	2	451	545	995	1409	985	Ravennae
XI 188	—	2	1	—	404	12	12	461	555	955	—	V. 5	
XI 126	P.D. f. 50′ Neap.	3	2	240	361	1	1 67	450	544	1014	913 1405	981/2	
XI 155	—	4	19	—	376	19	19	—	—	990	—	V. 7	
XI 25	—	—	—	—	—	20	20	—	—	986	1794	1463	
XI 216	—	5	40	—	401	21	21	—	558	956	—	V.278	

[1] Errore X 6271.

[2] Lemma codicis Magl. 25, 626 aliorumque (in castro Anniano) sumptum est a titulo XI 3126, qui praecedit in codice Parmensi et apud Petrum Donatum.

	Cyr.	Spreti		Marcanova		Felician.		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
		I	II	Bern.	Mut.	Marc.	Ver	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
XI 185	—	6	41	—	390	22	22	—	560	957	—	V.275	Ravennae
XI 133	—	7	3	—	391	23	23	—	—	958	—	V. 6	
XI 180	—	8	39	—	399	24	24	—	—	959	—	V.276	
XI 215	—	9	8	246	366	25	25	—	—	998	1804	1470	
XI 166	—	10	38	—	400	26	26	—	—	960	1805	1471	
XI 162	—	11	15	—	377	3 / 27	3 / 27	452	546	961	1406	—	
XI 158	—	12	9	250	367	11	11	460	554	1002	1415	990	
XI 138	—	13	16	253	373	28	28	—	—	1003	1416	991	
XI 170	—	14	—	—	—	29	29	—	—	962	1807	1473 / V.277	
XI 108	—	15	20	—	378	30	30	—	—	963	1806	1472	
XI 182	—	16	10	—	368 / 411b	31	31	—	—	991	1808	1474	
XI 163	—	17	44	251	359	32	32	—	—	992	1809	1475	
XI 199	—	18	—	—	411a	33	33	—	—	993	1810	1476	
C. I. G. 8862[1]	—	19/21	—	—	—	34	69	—	—	—	—	—	
XI 225	286	22	37	257	398	35	34	—	—	1007	1420	992	
XI 156	—	23	32	249	393	36	35	—	—	1001	1414	—	
XI 159	284	24	35	244	396 / 405	17	17	466	563	996	1410	986	
XI 171	—	25	42	—	402	37	36	—	—	964	1811	1477	
XI 34	—	26	11	—	369	38	37	—	—	965	1812	1478	
XI 240	—	27	13	254	372	15	14	464	561	1004	1417	—	
XI 135	Vat.Marc.	28	12	243	370	8	8	457	551	994	1407	983	
XI 200	—	29	14	255	371	39	38	—	—	1005	1418	—	
XI 197	—	30	46	—	—	40	39	—	—	966	1814	1480	
XI 229	—	31	43	—	403	41	40	—	—	967	—	—	
XI 153	—	32	17	259	374	9 / 42	9	458	552	1009	1422	996	
XI 17	—	33	18	256	375	43	41	—	—	1006	1419	993	
XI 174	—	34	45	—	360	44	42	—	—	968	1813	1479	
XI 176	—	35	36	248	397	45	43	—	—	999	1412	988	
XI 110	—	36	29	206 / 262	197 / 384	7 / 46	7 / 44	456	550	1013	1426	999	
XI 183	—	—	28	207 / 242	180 / 387	47	45	—	—	1000	1413	989	
XI 213	—	—	—	—	388	48	46	—	—	969	1815	1481	
XI 175	—	—	25	—	383	50	47	—	—	971	1817	1483	
XI 203	—	—	26	—	385	51	48	—	—	972	1818	1484	
XI 236	—	—	53	—	—	52	49	—	—	973	—	—	
XI 151	283	—	23	—	—	53	50	—	—	974	1819	1485	
XI 173	—	—	22	—	379	54	51	—	—	975	1820	1486	
XI 133	—	—	21	258 / 202	175 / 318	55	52	—	—	1008	1421	995	
XI 237	—	—	6	203	176 / 363	56	53	—	—	976	1821	1487	
XI 222	—	—	6	—	365	57	54	—	—	977	1823	1489	
XI 26	—	—	49	—	—	58	55	—	—	979	1824	1490	
XI 83	—	—	54	—	—	59	56	—	—	980	1825	1491	
XI 218	—	—	31	245	389	60	57	—	—	997	1411	987	
XI 103	—	—	48	—	412	61	58	—	—	982	1826	1492	
XI 130	—	—	55	—	—	62	59	—	—	983	1827	1493	
XI 211	—	—	56	—	—	63	60	—	—	984	—	—	
XI 23	—	—	57	—	—	64	61	—	—	985	1828	1494	
XI 29*[2]	—	—	—	—	—	—	62. 63	—	—	—	—	—	
XI 77	—	—	—	—	—	—	64	—	—	987	1795	—	
XI 205	—	—	—	—	—	—	65	—	—	988	1796	—	
XI 71	—	—	—	—	—	—	66	—	—	989	1797	—	

[1]) Cf. supra p. 208. — [2]) Vere Aquileienses duo V 1064. 1079.

	Cyr.	Spreti		Marcanova		Felician		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
	comm.	I.	II.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
XI 127	A. 129	—	—	241	408	—	—	—	—	954	—	—	Ravennae
XI 66	—	—	4	—	392	13	13	462	556	978	1822	1488	
XI 142	P. 285	—	5	{204 259	{177 364	4	{4 68	453	547	1010	1423	997	
XI 60	—	—	33	{205 260	{178 394	5	5	454	548	1011	1424	994	
XI 235	—	—	27	{208 261	{181 386	6	6	455	549	1012	1425	{998 V. 146	
XI 342	—	—	47	—	406	10	10	459	553	981	1408	984	
XI 117	—	—	—	—	362	14	15	463	557	—	—	V. 4	
XI 81	P. 218	—	24	—	380	{16 52	16	465	562	970	1816	1482	

XI. Cyriaci Ariminensia, Caesenatia, Faventina, Bononiensia (cf. p. 209).

	Cyr.	Rig.	Marc.	Felician.		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	comm.		Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
XI 387	—	121	—	7	7	443	994	—	—	—	264	Arimini
XI 385	—	122	—	—	—	—	—	—	—	—	269	
XI 417	—	123	830	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 395	—	124	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 383	—	125	826	—	—	—	—	—	—	—	263	
XI 421	—	126	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 390	—	127	829	—	—	—	—	—	—	—	268	
XI 391	—	128	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 411	—	129	823	—	—	—	991	—	—	—	—	
XI 419	—	130	825	2	2	437	983	739	—	—	266	inter Veron. Red.
XI 415	—	131	824	—	—	—	—	—	—	—	267	
XI 376	—	132	827	3	3	439	985	—	—	—	265	
XI 378	—	133	832	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 405	—	134/5	{833 831	6	6	442	993	—	—	—	—	
XI 412	—	136	828	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 422	—	137	822	—	—	—	990	—	—	—	—	
XI 392	—	138	834	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 377	—	139	841	11	11	447	999	—	—	—	271	
XI 372	—	140	840	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 386	—	141	821	—	—	—	996	—	—	—	—	
XI 418	—	142	837	5	5	441	992	—	—	—	262	
XI 410	—	143	838	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 407	—	144	836	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 409	—	145	839	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 379	—	146	842	—	—	—	—	—	—	—	270	
XI 414	—	147	843	4	4	440	986	—	1865	1459	—	
XI 522	—	148	835	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 459	—	149	851	—	—	—	984	—	—	—	—	
XI 413	—	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 531	—	151	853	1	1	438	982	1016	—	—	261	
XI 367	168	152	{B. 273 855	—	—	—	997	1017/8	{547 1864	{966 1458	— —	
XI 514	—	153	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 420	—	154	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

	Cyr.	Rig.	Marc.	Felician.		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	comm.		Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
Pogg. 73/4 [1])	—	155/6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Arimini
XI 468	—	157	849	9	9	445	987	—	—	—	259	
XI 357	—	158	845	—	—	—	989	—	—	—	—	
XI 484	—	159	814	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 513	—	160	848	—	—	—	—	—	—	—	260	
XI 382	—	161	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Tonini Rim. II p. 68	—	162	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 358	—	163	852	8	8	444	995	—	—	—	—	
XI 361	—	164	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 512	—	165	854	—	—	—	981	—	1863	1457	—	
XI 356	—	166	846	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 506	170	167	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 467	—	168	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 371	—	169	847	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 434	—	170	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 389	—	171	—	—	—	—	988	—	—	—	—	
XI 466	—	172	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 465	—	173	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 365	169	—	850	10	10	446	998	1019	548	965	—	
XI 30*	{ Marc. Vat. Neap.	—	856	—	f. 68	491	602	—	{ 544 1866	1460 —	— —	
XI 568	—	174	423	4	4	243	277	—	—	—	199	Caesenae
XI 554	—	175	420	—	—	—	278	—	—	—	—	
XI 49*	—	—	421	2	2	241	275	—	—	—	—	
XI 557	—	—	422	3	3	242	276	—	—	—	198	
XI 593	—	—	424	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 556	—	—	425	1	1	240	274	—	—	—	197	
XI 632	167	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Faventiae
XI 752	—	176/8	{ B. 671 810	2	2	217	244	—	—	—	—	Bononiae
cf. XI p. 130	—	179	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 764	—	180	{ B. 666 809	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 695	—	181	{ B. 665 812	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 747	—	182	{ 667 813	—	—	—	253	—	—	—	—	
XI 712	—	183	{ B. 668 814	—	—	—	247	—	—	—	—	
XI 704	—	184	{ B. 669 811	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 703	—	185	B. 670	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 691	—	186	{ B. 672 815	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 715	—	—	{ B. 673 819	3	3	218	245	—	—	—	—	
XI 780	—	—	—	1	1	216	243	—	—	—	195	
XI 814	—	—	—	4	4	219	230	—	—	—	—	

[1]) Sunt vere Arretinae XI 1823, 1831; cf. supra p. 249.

XII. *Cyriaci Pisana, Mutinensia, Parmensia, cet.* *(cf. pag. 209).*

	Cyr.	Marcanova		Felician.		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
	comm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Vat.	
XI 1461	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Pisis
XI 1435	11	—	—	—	—	—	—	—	1322	1669	—	
XI 1499	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 196* / Kaibel 2273	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1452	14 / P. D. f. 121	—	—	—	—	—	—	948	1323	1670	—	
XI 1463	15	—	—	—	—	—	—	945	—	—	—	
XI 1424 b	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1490	17	—	—	—	—	—	—	—	1319	1666	—	
XI 1456	18	—	—	—	—	—	—	—	1320	1667	—	
XI 1476	19	—	—	—	—	—	—	—	1321	1668	—	
XI 1472	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1415	21	—	—	—	—	—	—	—	1324	1671	—	
XI 1468	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1438	23	—	—	—	—	—	—	—	952	1664	—	
XI 1424	24	—	—	—	—	—	—	944	1325	1672	—	
XI 1539	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1526	26	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1322	27	—	941	f. 39	f. 95	264/5	326	—	1328	1663	—	Lunae
XI 1334	28	—	—	—	—	—	—	—	1329	1662	—	
XI 1368	29	—	945	f. 39'	f. 95	266	327	—	—	—	8	
XI 1323	30	—	—	—	—	—	—	949	1330	1661	—	
XI 832	cod. Tarv.	—	753	1	1	220	255	917	1496	1609	—	Mutinae
XI 863	33 / cod. Tarv	—	754	2	2	221	256	915	1497	1610	—	
XI 889	—	—	755	3	3	222	257	921	—	—	—	
XI 884	32 / cod. Tarv.	—	756	4	4	223	259	914	1498 / 1503	1611 / 1616	—	
XI 830	cod. Tarv. / Petr. Don. f. 49'	—	757	5	5	224	260	912	1499	1612	—	
XI 847	34	f. 201'	758	6	6	225	262	913	—	—	37	
XI 892	—	—	759	7	7	226	263	910	1500	1613	—	
XI 855	cod. Tarv.	—	761	8	8	227	267	904–907	1501	1614	39	
XI 839	31 / c. Tarv.	—	762	9	9	228	266	919	1502	1615	—	
XI 868	—	f. 201'	763	10	10	229	258	918	—	—	38	
XI 831	35	—	764	11	11	230	264	903	—	—	40	
XI 694	—	—	816	12	12	232	—	—	—	—	196	
XI 110*	—	—	760	13	13	233	254	—	—	—	—	
XI 1048	36	—	—			—	—	—	1528	1339	—	Parmae
XI 1059	37	—	—			—	—	—	—	—	—	
XI 1092	38	—	—			—	1011	—	—	—	—	
XI 1067	39	—	—			—	1018	—	—	—	—	
XI 1056	40	—	—			—	1027	—	—	—	—	
XI 1078	41	—	—			—	1016	—	—	—	—	
XI 6657	42	—	—			—	1012	—	1529	1340	—	
XI 1118	43	—	—			—	1025	—	—	—	—	
V 6440	44	—	—			—	—	—	—	—	—	Ticini
V 6426	45	—	—			—	—	—	—	—	—	
XI 1241	—	—	—	f. 57'	f. 65	435	529	—	—	211	—	Placentiae

XIII. Cyriaci Florentina, Volaterrana cet.

(cf. pag. 210.)

	Cyr.		Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
	comm.	Parm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
XI 223*	—	A. 82	343	1200	f. 65	—	488	599	938	—	—	Florentiae
XI 221* Rossi II 394	—	—	617	1198	f. 65	—	487	598	939	—	—	
XI 212* cf. X 379*	—	353	—	1199	f. 65	—	489	600	—	—	—	
XI 1747	2	228	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Volaterris
XI 1750	3	232	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1771	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1759	5	231	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1768	6	233	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1746	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1794	8	234	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1772	9	230	—	—	—	—	—	—	—	1530	1341	
XI 1737	—	229	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 1839	cod. Ham. f. 129′	247	—	—	—	—	—	—	950	—	—	Arretii
XI 1820 XI 1849	Petr.D. f. 78	—	—	1238	—	—	—	638	—	—	—	
XI 1924 Pogg. 78	cod. Marc. f. 161′	—	340	973	f. 69	f. 106′	507	621	1058	—	—	Perusiae
XI 1926	—	279	341 / 313	975 / 1001	f. 69 / R.30	f. 106 / R.153	508	622	1059	1395 / 1299	924	
XI 1929	—	—	339	974	f. 69	f. 106	509	623	1057	1396	925	
XI 2329	—	235	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Clusii
XI 2121	—	236	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 2588	—	237	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 2450	—	238	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 2379	—	239	—	—	—	—	—	—	—	1586	1510	
XI 2451	—	240	—	—	—	—	—	—	—	1584	1193	
XI 2367	—	241	—	—	—	—	—	—	—	1585	1509	
XI 2105	—	242	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 2316	—	243	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 2098	—	244	—	—	—	—	—	—	943	1588	1195	
XI 2108	—	245	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 3004	Petr. D. f. 78	262 A.86	289	1236	f. 70′	f. 108	520	634	1062	1304	907	Viterbii
XI 3026	—	265 A.83	290	1239	f. 70′	f. 108	521	637 / 642	1063	1305	908	
XI 3012	comm.	—	—	1235	—	—	—	639	—	—	—	
XI 2995	192	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Tuscanellae
XI 2956	193	—	—	445	—	—	—	R.f.146′	—	—	—	
XI 2959	194	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 2990	195	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 2989	196	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 2955	197	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 3249	—	—	172	152	—	—	—	—	—	—	905 / A.811	Sutrii
XI 3884	Vat. 24	—	329	1206	f. 73	f. 103	540	662	1474	899	910	Rignani
XI 3126 XIV 409*	Petr.D. f. 67′	—	52	48	—	—	—	—	—	—	—	Campagnani

XIV. Cyriaci Umbrica
(cf. pag. 211).

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par		Ver.	Magl.	
XI 4090	P. 264 A. 69	—	—	—	—	—	Reg. f. 99′	—	902	923	Ocriculi
XI 4170	P. 281	—	311/3 1002 1004/5	Rom. 31/3	Rom. 154/6	572/4	695/7	1184/6	497/9	913/4	Interamnae
XI 4209	P. 226. 282	109 317	104 1003	95	79	634	758 1161	187	527	915	
XI 4639	223	336	464	f. 34′-35	f. 91	235	279	1229	—	—	Tuder
XI 4975	A. 85 P.D.f.87	295	998	3	3	516	630	1053	1307	919 Vat.220	Spoleti
XI 4789	A. 86 P. 268 P.D.f.81	296	996	1	1	514	628	1055	1308	921	
XI 4813	A. 87 P.D.f.86	297	997	2	2	515	629	1056	1309	920	
XI 4899	P.D.f.81	294	999	—	—	—	635	1054	—	—	
XI 5761	P. f. 93 A. 40′	—	442	—	—	—	Reg. f. 146′	—	—	—	Sentini
XI 5763	—	—	443	—	—	—	Reg. f. 146′	—	—	—	
XI 5774	—	—	444	—	—	—	Reg. f. 146′	—	—	—	
XI 5940	—	—	474	—	—	—	Reg. f. 148′	—	1311	949	Tiferni
XI 5938	—	—	475	—	—	—	Reg. f. 139′	—	—	—	
XI 5935	—	—	1237	—	—	—	640	—	1314	951	
XI 5932	—	—	—	—	—	—	—	—	1312	—	
XI 5949	Petr.Don f. 78	—	879	—	—	—	Reg. f. 87	—	1313	950	
XI 6055	P. f. 57′ A.n.172	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Urbini
XI 6060	P. f. 57′ A.n.176	—	—	—	—	—	970	1030	—	V. 223	
XI 6218.6219	Marc. f. 157′ Vat.f.68′	265 269	984 987	1	1	492	603 606	1035	1428	960	Fani
XI 6633	iidem	266	985	2	2	493	604	1036	1429	961	
XI 6249	„	267	986	3	3	494	605	1037	1430	962	
XI 6243	„	268	988	4	4	495	608	1038	—	Vat. 1	
XI 6234	„	270	989	5	5	496	609	1039	1431	963	
XI 6271	„	271	991	6	6	497	610	1040	1432	964 Vat. 2	
XI 6224	„	272	990	—	—	—	607	1041	—	—	
XI 6334	Vat.	263	970	2	2	505	619	1024	931	980	Pisauri
XI 6313	Vat.	264	971	3	3	506	620	1025	923 928	—	
XI 6371	—	—	969	1	1	—	—	—	927	977	
XI 6369	—	—	967	—	—	—	—	—	930	979	
XI 6370	—	—	968	—	—	448	567	1029	926	976	
XI 6359	—	—	972	—	—	—	—	—	929	978	
XI 6337	Itin. p. 36	—	—	—	—	—	Reg. f. 84′	—	—	—	

	Cyr.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus			
		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	
XI 6378	Itin. p. 36	—	—	—	—	—	Reg. f. 84′	—	—	—	—	
XI 6520a	—	—	426	—	—	—	—	—	—	—	—	Sassinae
XI 6546	—	—	427	—	—	—	—	—	—	—	709	
XI 6580	—	—	428	—	—	—	—	—	—	—	711	
XI 6520b	—	—	429	2	2	236	269	—	—	—	—	
XI 6578	—	—	430	3	3	237	270	—	—	—	—	
XI 6588	—	—	431	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 6577	—	—	432	4	4	238	271	—	—	1756	—	
XI 6565	—	—	433 434	5	5	239	272	—	—	—	—	
XI 6531	—	—	435	—	—	—	—	—	—	—	710	
XI 6505	—	—	436	—	—	—	—	—	—	—	—	
XI 6503	—	—	437	—	—	—	—	—	—	—	708	
XI 6528	—	—	438	1	1	234	273	—	—	—	—	
XI 6521	—	—	439	—	—	—	—	—	—	—	—	

XV. Cyriaci Tiburtina et Ostiensia
(cf. pag. 212).

	Cyr. Parm. Ang.	Marcanova		Felicianus		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
		Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
XIV 3661	P. 9	618	—	—	R. 157	—	—	1193	—	—	Tibure
XIV 3607	P. 14 A. 130	107	102	R. 110	R. 94	648	768	—	—	—	
XIV 3606	P. 15 A. 131	108	103	R. 109	R. 93	647	—	—	—	—	
XIV 3608	P. 16	—	—	R. 111	R. 95	649	769	—	—	—	
XIV 3667/8	P. 17 Petr. D. f. 82	165 238 615	458 461	R. 117 R. 25	R. 101 R. 148	654	772 900	1198/9	898 1104 1103	855 854	
XIV 3579a	P. 22 P. D. f. 68	—	—	—	—	—	Reg. f. 128′	—	—	—	
XIV 3543	Scalam. p. 89	239	459	R. 118	R. 102	655	771	1200	—	—	
XIV 3820	—	—	332	R. 140	R. 167	676	774	1191	—	—	
XIV 3857	—	—	333	R. 141	R. 168	677	802	1192	—	—	
XIV 3536	—	—	352	R. 34	R. 20	575	698	—	—	—	
cf. XIV 3573	—	—	—	—	R. 140	—	—	1195	—	—	
XIV 3757	—	—	—	—	R. 141	—	—	1196	—	—	
XIV 3590	—	—	—	—	—	—	—	1203	—	—	
XIV 1	—	236	349 1242	R. 96	R. 80	635	759	1112	—	—	Ostiae
XIV 401	P. 73 Petr. D. f. 80′. 113′.	161 174 210 310	142	R. 51	R. 37	542a 592	664a 715	242 1120	12 1293	1006	„
XIV 439	—	—	—	—	—	—	916	629	842	—	Ostiae (apud Terracinam Ferr.)

XVI. Cyriaci falsa Hispana
(cf. pag. 212).

	Cyriacus		Marcanova		Felician.		Ferrarinus		Red.	Iucundus		
	Ang.		Bern.	Mut.	Marc	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	
II 149*	—	—	—	—	—	—	—	Reg. f. 143	—	—	—	Gadis in mole marmorea Ferr.
II 410*	88	P. D. f. 88' cod. Ashb. 1174 f. 111	—	1203	f. 64	f. 102	482	593	1491	549	1358	in Barchanonia vel sim.
II 383*	89	P. D. f. 90'	533	1201	f. 64	f. 101	481	592 931	1501	1445	1736	in Terragona
II 382*	90	P. D. f. 89' cod. Cenn. f. 18	532	1202	f. 64	f. 101	480	591	—	550	1359	„ „

SYLLOGA LAURENTII BEHEM.

1. Laurentii Behem urbana. Pars I.

(cf. pag. 213).

	Cyr.	Marcanova		Felician.		Ferrar.		Red.	Iucundus				
	Parm. Ang.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	Picc.	
VI 25537	—	—	—	—	—	—	—	112	—	771	1	—	
VI 1319 Sign. 51	—	—	—	—	—	—	—	113	—	772	2	—	post Capitolium in via quae nunc scissa dicitur Red. Iuc.
VI 3*[d]	—	—	—	—	—	—	—	123	—	773	3 75	—	
VI 2*[i]	—	237	—	—	—	—	—	124	—	774	4 76	—	
VI 1*[d]	—	—	—	—	—	—	—	125	—	775	5	—	
VI 17018	P. 151 A. 50	—	—	—	122	—	—	126	—	—	6	—	
VI 10078	—	—	300	4	4	547	668 818	127	301	474	—	—	
VI 276	—	—	200	—	—	—	—	128	—	776	7	—	
V 2518 cf. p. 268	—	567	932	—	—	—	—	129/30 620	—	777/8	8/9	—	Patavii
VI 9*	—	—	—	—	—	—	—	131 45	—	779 798	10 37	66 81	
X 6127 cf. p. 313	—	—	331	138	165	673[a]	794[a]	132 1520	1086	1025	—	—	Formiis
VI 26195	P. 134 A. 30	616	296	—	130	—	—	133	—	780	11	—	
VI 16310	—	—	201	—	—	—	—	135	—	715	12	67	
VI 3644	—	—	199	—	—	—	—	136	434	566	—	—	
VI 3*[c]	—	—	—	—	—	—	—	137	—	781	13	68	
VI 15349	P. 182	—	215	—	—	—	—	140	—	782	14	—	
VI 10499	—	—	216	—	—		891	141	—	783	15	—	
VI 14617	—	—	208	—	—	—	894	142	—	—	16	69	
VI 12430	—	—	217	—	—	—	—	143	—	—	—	—	
VI 13323	P. 154	—	219	—	—	—	—	144	—	—	—	—	
VI 9439	—	—	221	—	—	—	—	145	—	784	17	70	
VI 12773	P. 190 A. 158	—	220	—	—	—	—	146	—	—	—	—	
VI 10755	—	—	212	—	—	—	—	147	132	317	—	—	
VI 12889	P. 195	—	222	—	—	—	—	148	—	—	—	—	
VI 11700	—	—	—	—	—	—	—	149	—	785	18	—	
VI 9025	—	—	—	—	—	—	—	150	—	—	19	—	
VÌ 26450	—	—	273	—	—	—	—	151 241	— —	786	20 66	— —	
VI 32083	—	—	—	—	—	—	—	152	—	787	21	—	
VI 23232	—	—	223	—	—	—	—	153	—	—	—	—	
VI 24793	—	—	224	—	—	—	—	154	—	—	—	—	
VI 10060	—	—	—	—	—	—	—	155	—	788	22	—	
VI 18516	—	—	—	—	—	—	—	156	—	—	23	71	
VI 17900	—	—	227	—	—	—	—	157	—	—	24	72	
VI 9975	—	—	228	—	—	—	—	158	—	789	25	73	
VI 15421	—	—	229	—	—	—	—	159	—	—	26	—	
VI 29340	—	—	230	—	—	—	—	160	—	—	27	74	
VI 14377	—	—	231	—	—	—	—	161	—	790	28	75	in S. Marco in montibus Red. — in S. Martino Ashb. Marc.
V 3139	—	—	—	—	—	—	—	162	—	791	29	—	Vicetiae
VI 22*	—	—	—	—	—	—	—	164	—	792	30	76	
VI 435	—	—	—	—	—	—	—	169	—	793	31	77	

	Cyr.	Marcanova		Felician.		Ferrar.		Red.	Iucundus				
	Parm	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	Picc.	
VI 14393	—	—	244 279	—	—	—	—	170	—	—	32	78	
VI 12315	—	—	245 280	—	—	—	—	171	—	—	40	83	
VI 24613	—	—	247	—	—	—	—	172	—	—	—	—	
VI 18584	—	—	246 281	—	—	—	—	173	—	—	41	—	
VI 21609	—	—	Rig. n. 59	—	—	—	—	174	788	218	42	—	
VI 19088	—	—	241	—	—	—	—	175	—	—	43	84	
VI 1840	59	—	195	—	—	—	—	176	—	801	44	—	
VI 23408	—	—	240	—	—	—	—	177	—	802	45	85	
VI 19566	—	—	—	—	—	—	—	178	—	—	—	—	
VI 10751	150	—	236 275	—	—	—	—	180 308	—	—	—	—	
VI 21474	118	—	232	—	—	—	—	181	—	796	35	79	
VI 31090	—	—	Rig. n. 85	—	—	—	—	182	143	328	—	—	
VI 19952	—	—	204	—	—	—	—	183	181	364	—	—	
VI 13349	—	—	209	—	—	—	—	184	—	—	—	—	
VI 25034	139	—	290	—	121	—	—	185	302	—	—	—	
VI 23338	—	—	—	—	—	—	—	186	—	—	—	—	
VI 12273	—	—	248	—	—	—	—	187	—	—	50	—	
VI 14147	—	—	206	—	—	—	—	188	—	804	51	—	
VI 15230	—	—	291	—	—	—	—	189	77	261	52	—	
VI 18004	—	—	210	—	—	—	—	190	—	—	53	89	
VI 18250	—	—	207	—	—	—	—	191	131	316	—	—	
VI 29301	—	—	212	—	—	—	—	192	132	317	—	—	
VI 27785	—	—	205	—	—	—	—	193	—	715	54	90	
VI 3429	—	—	293	—	—	—	—	194	—	—	—	—	
VI 13100	—	—	213	—	—	—	—	195	—	—	—	—	
VI 22066	—	—	—	—	—	—	893	196	—	—	55	177	
VI 25721	187	—	214	—	—	—	—	197	—	—	56	—	
VI 24292	—	—	—	—	—	—	—	198	158	342	—	—	
VI 12934	40 163	—	218	—	—	—	—	199	293	466	—	—	
VI 21526	—	—	—	—	—	—	—	200	—	—	—	—	
VI 29073	—	—	—	—	—	—	—	201	—	—	—	—	
VI 28981	—	—	—	—	—	—	—	202	—	—	—	—	
VI 30667	—	—	—	—	—	—	—	203	—	—	—	—	
VI 21420	—	—	—	—	—	—	—	205	—	—	—	—	
VI 1438	—	—	—	—	—	—	—	206	—	—	—	—	
VI 27544	—	—	—	—	—	—	—	207	—	—	—	—	
XIV 2336	—	—	—	—	—	—	—	208	—	—	57	—	Albae Iuc. Romae Red.
VI 22036	—	—	—	—	—	—	—	209	—	—	—	—	
VI 2152	—	—	—	—	—	—	—	210	—	—	—	—	
VI 16361	—	—	—	—	—	—	—	211	—	—	—	—	
VI 1312	—	—	—	—	—	—	—	216	—	—	58	91	
VI 1279	—	—	—	—	—	—	—	217	—	—	—	—	
VI 19579	—	—	—	—	—	—	—	218	—	—	—	Stuttg. 246	
VI 422	—	—	—	—	—	—	—	219	228	408	—	—	
VI 418	—	—	—	—	—	—	904 958	220	305	477	—	—	
VI 20020	—	—	—	—	—	—	—	221	—	—	—	—	
VI 3434	—	—	—	—	—	—	—	222	—	—	60	—	
VI 2602	—	—	—	—	—	—	—	223	—	—	61	—	
VI 14117	—	—	—	—	—	—	—	224	—	—	—	—	

	Cyr.	Marcanova		Felician.		Ferrar.		Red.	Iucundus				
	Parm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	Picc.	
VI 12832	—	—	—	—	—	—	—	225	—	—	—	—	
VI 26192	—	—	—	—	—	—	945	226	1216	58	—	—	
VI 1528	—	—	—	—	—	—	—	227	—	—	—	—	
VI 24231	—	—	—	—	—	—	—	228	—	—	—	—	
VI 16087	—	—	—	—	—	—	—	229	—	—	—	—	
VI 8544	—	—	—	—	—	—	—	230	267	442	—	—	
VI 1867a	—	—	256	—	—	—	—	231	—	—	62	—	
VI 16400	—	—	—	—	—	—	—	232	—	—	63	—	
VI 14895	—	—	—	—	—	—	—	233	—	—	—	—	
VI 21318	—	—	—	—	—	—	—	234	—	—	—	—	
VI 15228	—	—	264	—	—	—	—	235	363	516	—	—	
VI 15207	—	—	—	—	—	—	—	236	366	519	—	—	
VI 20882	—	—	268	—	—	—	—	237	119	299	—	—	
VI 22355	—	—	—	—	—	—	—	238	—	—	64	—	
VI 1866	—	—	225	—	—	—	—	240	—	—	—	—	
VI 10073	—	—	—	—	—	—	—	243	—	—	67	—	in alio marmore (praec. apud S. Marcum) Red. in S. Maria de Pace Ashb. Sab.
VI 12091	—	—	—	—	—	—	—	244	—	—	—	—	
VI 25809	—	—	—	—	—	—	—	245	—	—	—	—	
VI 12059	—	—	—	—	—	—	—	246	—	—	155	—	
VI 18102	—	—	—	—	—	—	—	247	—	—	—	—	
VI 28537	—	—	—	—	—	—	—	248	—	—	156	—	
VI 26874	—	—	—	—	—	—	—	249	167	351	—	—	
VI 20807	—	—	—	—	—	—	—	250	166	350	—	—	
VI 29490	—	—	—	—	—	—	—	251	—	—	—	—	
VI 2768	—	—	—	—	—	—	—	252	235	414	—	—	
VI 26257	—	—	202	—	—	—	—	254	—	—	—	—	
VI 24692	—	—	—	—	—	—	—	255	—	—	162	—	
VI 9666	—	—	—	—	—	—	—	256	—	—	68	92	
VI 23057	—	—	—	—	—	—	—	257	—	—	—	—	
VI 24667	—	—	—	—	—	—	—	258	—	—	—	—	
VI 709	74	15 21	269	11	11	553a	676a	259	175	359	—	—	
VI 22208	—	{—6	—	—	—	—	—	260	—	—	69	—	
VI 378	—	{—2	—	—	—	—	—	261	176	360	—	—	
VI 1503	216	—	{ 233 274	—	—	—	—	262	—	—	—	—	
VI 1*i	—	—	—	—	—	—	—	268	—	—	70	93	
VI 23*	—	—	—	—	—	—	—	269	—	—	71	94	
VI 24* III 129* }	—	—	—	—	—	—	—	270	—	—	72	{ 95 Vat.387	
VI 2296	—	—	—	—	—	—	—	271	1049	—	—	—	
VI 2298	—	—	—	—	—	—	—	272	1050	2	—	—	
VI 1*m	—	—	325	57	43	599	—	273	—	800	39	—	
VI 2*g	—	—	—	—	—	—	—	274	—	—	74	—	
XI 4428	—	—	1250	—	—	—	—	275/6	—	—	77	—	Ameriae
VI 25512	—	—	1253	—	—	—	—	277	—	—	78	96	
VI 26067	—	—	1254	—	—	—	—	278	—	—	79	97	
VI 24*	—	—	—	—	—	—	—	279	—	—	80		
XIV 99	—	—	—	—	—	—	—	280	—	—	81	98	
VI 20214	—	—	—	—	—	—	—	281	—	—	—	—	
XIV 2113	—	—	—	—	—	—	—	282	1331	844	—	—	
VI 8508	—	—	—	—	—	—	—	283	1243	762	—	—	
VI 20323/4	—	—	—	—	—	—	—	284	—	—	—	—	
VI 13014	—	—	—	—	—	—	—	285	—	—	82	99	
XIV 412	—	—	—	—	—	—	—	288/9	268	443	—	—	Ostiae
VI 22213	—	—	—	—	—	—	—	290	—	—	—	—	
VI 1886	—	—	—	—	—	—	—	291	—	—	—	—	

	Cyr.	Marcanova		Felician.		Ferrar.		Red.	Iucundus				
	Parm.	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.		Ver.	Magl.	Ashb.	Picc.	app. Marc.
VI 27836	—	—	—	—	—	—	—	292	—	—	—	—	—
VI 20204	—	—	—	—	—	—	—	295	—	—	—	—	—
XIV 397	—	—	—	—	—	—	—	296	—	—	84	101	—
VI 15891	—	—	—	—	—	—	—	297	—	—	—	—	—
VI 19827	—	—	—	—	—	—	—	298	—	—	—	—	99
VI 8955	—	—	—	—	—	—	—	299	—	—	—	—	—
VI 13144	—	—	—	—	—	—	—	300	—	—	—	—	97
VI 19810	—	—	—	—	—	—	—	301	—	—	—	—	98
VI 10233	—	—	—	—	—	—	—	302	—	—	85	102	—

II. Laurentii Behem urbana. Pars II.

(cf. pag. 214).

	Marcanova		Felician.		Ferrar.		Red.	Ham.	Monac.	Iucundus			
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.				Ver.	Magl.	Ashb.	Picc.
VI 12652	—	—	—	—	—	—	—	42. 43	1	—	—	—	—
VI 662	—	—	—	—	—	992	303	44	3	513	—	—	—
VI 14796	—	—	—	—	—	—	304	45	—	—	—	—	—
VI 25796	—	—	—	—	—	—	59	46	4=9	—	—	—	—
VI 18348	—	—	—	—	—	—	305	47	5	514	1399	—	—
VI 22326	—	—	—	—	—	—	306	48	—	—	—	—	—
Kaibel 1234	—	—	—	—	—	—	—	49	8	—	—	—	—
VI 24292	—	—	—	—	—	—	198	50	6=10	—	—	—	—
VI 21714	—	—	—	—	—	—	307	51	12	—	—	—	—
VI 14529	—	—	—	—	—	—	66	52	13	—	—	—	—
VI 8636	—	—	—	—	—	—	179	53	—	—	—	—	—
VI 10751	—	—	—	—	—	—	308	54	11	—	—	—	—
VI 18594	—	—	—	—	—	—	309	56	14	—	—	86	103
VI 17018	—	—	—	—	—	—	126	57	15	—	—	—	—
VI 16956	—	—	—	R. 136	—	—	310	58	17	512	612	—	—
VI 10078	—	—	—	—	—	—	—	59	18	—	—	—	—
VI 22712	—	—	—	—	—	—	311	60	—	—	—	87	104
VI 13919	—	—	—	—	—	—	312	61	—	—	—	88	105
VI 20020	—	—	—	—	—	—	221	62	20	—	—	—	—
VI 24667	—	—	—	—	—	—	253	63	—	—	—	—	—
VI 418	—	—	—	—	—	—	220	64	21	—	—	—	—
VI 13919	—	—	—	—	—	—	313	65	22	—	—	—	—
VI 10558	—	316	R.41	R.27	582	705	314	66	23	1232	760	—	—
VI 13534	—	—	—	—	—	—	—	67	—	—	—	—	—
VI 26464	—	—	—	—	—	—	315	68	24	—	—	—	—
VI 1968	—	—	—	—	—	—	316	69	—	—	—	—	—
VI 10800	—	—	—	—	—	—	317	70	25	—	—	89	106
VI 16557	—	—	—	—	—	—	318	71	—	—	—	90	107
VI 10810	—	—	—	—	—	—	319	72	—	—	—	91	—
VI 12889	—	—	—	—	—	—	320	73	—	—	—	—	—
VI 12773	—	—	—	—	—	—	—	74	26	—	—	—	—
VI 1707	—	—	—	—	—	—	321	75	31	—	—	—	—
VI 9872	—	—	—	—	—	—	68	76	—	—	—	—	—
VI 20996	—	—	—	—	—	—	322	77	27	—	—	—	—
VI 18450	—	—	—	—	—	—	323	78	—	—	—	—	—
VI 3500	—	—	—	—	—	—	324	79	28	—	—	92	108

	Marc.		Felician.		Ferrar.		Red.	Ham.	Monac.	Iucundus			
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.				Ver.	Magl.	Ashb.	Picc.
VI 17050	—	—	—	—	—	—	—	80	32	—	—	—	—
VI 23033	—	—	—	—	—	853	325	81	33	878	712	—	—
VI 931	—	—	—	—	—	—	—	82	34	—	—	—	—
VI 975	—	—	—	—	—	—	—	83	35	—	—	—	—
VI 886	—	—	—	—	—	—	—	84	—	—	—	—	—
VI 19011	—	—	—	—	—	—	326	85	—	—	—	93	—
VI 26531	—	—	—	—	—	—	327	86	—	—	—	94	—
VI 23935	—	—	—	—	—	—	328	87	—	—	—	—	—
VI 27111	—	—	—	—	—	—	329	88	—	—	—	—	—
VI 28196	—	—	—	—	—	—	330	89	—	—	—	—	—
VI 23169	—	—	—	—	—	—	331	90	—	—	—	95	109
VI 3536	—	—	—	—	—	—	332	91	36	516	615	—	—
VI 24692	—	—	—	—	—	—	—	92	—	—	—	—	—
VI 21805	—	—	—	—	—	—	—	93	37	—	—	—	—
VI 1866	—	—	—	—	—	—	240	94	—	—	—	—	—
VI 26450	—	—	—	—	—	—	—	95	—	—	—	—	—
VI 9897	—	—	—	—	—	—	333	96	38	—	—	96	—
VI 1503	—	—	—	—	—	—	{ 262 1119	97	40	517	616	—	—
VI 26024	—	—	—	—	—	—	334	98	—	518	617	—	—
VI 23611	—	—	—	—	—	—	335	99	—	—	—	97	—
VI 19296	—	—	—	—	—	—	336	100	—	—	—	98	—
VI 17102	—	—	—	—	—	—	337	—	—	—	—	—	—
VI 9241	—	—	—	—	—	—	338	101	39	—	—	—	—
VI 29374	—	—	—	—	—	—	339	102	—	—	—	99	—
VI 18076	—	243	—	—	—	—	340	103/4	—	—	—	—	—
VI 20617	—	—	—	—	—	—	—	104a	41	—	—	—	—
VI 20403	—	238	—	—	—	—	341	105	—	—	—	100	110
VI 16079	—	—	—	—	—	—	342	106	43	—	—	101	111
VI 2508	—	—	—	—	—	—	343	107	—	—	—	—	—
VI 18510	—	254	—	—	—	—	344	108	—	—	—	—	—
VI 19350	—	—	—	—	—	—	345	109	—	519	618	102	—
VI 15365	—	—	—	—	—	—	346	110	42	—	—	103	112
VI 12996	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	104	113
VI 15366	—	—	—	—	—	—	347	111	—	—	—	105	114
VI 11962	—	—	—	—	—	—	348	112	—	—	—	106	115
VI 13521 cf. 34067 }	—	—	—	—	—	—	349	113	—	—	—	107	116
VI 12934	—	—	—	—	—	—	—	114	—	—	—	—	—
VI 25502	—	—	—	—	—	—	—	115	—	—	—	—	—
VI 1415	—	—	—	—	—	—	350	116	46	520	620	—	—
VI 14717	—	—	—	—	—	—	351	117	—	—	—	108	—
VI 22382	—	—	—	—	—	—	352	118	—	—	—	109	—
VI 16260	—	—	—	—	—	—	353	119	—	—	—	—	—
VI 24793	—	—	—	—	—	—	—	120	2	—	—	—	—
VI 22135	—	—	—	—	—	—	—	121	—	—	—	—	—
VI 28639	—	—	—	—	—	—	354	122	—	—	—	110	—
VI 3562	—	—	—	—	—	—	355	123	30	—	—	111	—
VI 22336	—	—	—	—	—	—	356	124	44	—	—	—	—
VI 28945	—	—	—	—	—	—	357	125	—	—	—	112	117
VI 13004	—	—	—	—	—	—	358	126	—	—	—	—	—
VI 505	—	—	—	—	—	—	359	127	47/48	521	620	—	—
VI 4385	—	317	42	28	583	—	360	128	50	486	—	—	—
VI 4400	—	—	—	—	—	—	361	129	51	} 487	—	—	—
VI 4409	—	—	—	—	—	—	362	130	52			—	—
VI 4335	—	—	—	—	—	—	363	131	—	488a	—	—	—
VI 4406	—	—	43	29	584	—	364	132	53	—	—	—	—
VI 4354	—	318	44	30	585	—	365	133	54	—	—	113	—
VI 4398	—	—	—	—	—	—	366	134	—	—	—	—	—

	Marc.		Felician.		Ferrar.		Red.	Ham.	Monac.	Iucundus				
	Bern.	Mut.	Marc	Ver.	Tr.	Par.				Ver.	Magl.	Ashb.	Picc.	
VI 4375	—	—	—	—	—	—	367	135	55	489	—	—	—	
VI 4362	—	—	—	—	—	—	368	136	56	500	—	—	—	
VI 4358	—	—	—	—	—	—	369	137	57	—	—	—	—	
VI 4341	—	—	—	—	—	—	370	138	58	—	—	114	118	
VI 4357	—	—	—	—	—	—	371	139	—	—	—	—	—	
VI 4333	—	—	—	—	—	—	372	140	—	—	—	115	119	
VI 4381	—	—	—	—	—	—	373	141	59	—	—	—	—	
VI 4386	—	—	—	—	—	—	374	142	60	—	—	116	120	
VI 4380	—	—	—	—	—	—	375	—	—	—	—	—	—	
VI 4332	—	—	—	—	—	—	376	143	61	—	—	117	121	
VI 4372	—	—	—	—	—	—	—	144	—	—	—	—	—	
VI 4383	—	—	—	—	—	—	377	145	—	—	—	—	—	
VI 4366	—	—	—	—	—	—	378	146	—	—	—	—	—	
VI 4350	—	—	—	—	—	—	379	—	—	1233	—	—	—	inter Latinam et Appiam portam — non inveni Iuc.
VI 4356	—	—	—	—	—	—	380	147	63	—	—	—	—	
VI 4390	—	—	—	—	—	—	381	148	—	—	—	—	—	
VI 4407	—	—	—	—	—	—	382	149	—	—	—	—	—	
VI 4413	—	—	—	—	—	—	383	150	—	—	—	—	—	
VI 4348	—	—	—	—	—	—	384	151	—	—	—	—	—	
VI 4379	—	320	45	31	586	—	385	152	64	501	—	—	—	
VI 4395	—	—	—	—	—	—	386	153	65	504=1252	1421	—	—	
VI 4349	—	—	—	—	—	—	387	154	66	1791	1364	118	—	
VI 4339	—	—	—	—	—	—	388	155	—	—	—	—	—	
VI 4336	—	—	—	—	—	—	389	156	—	—	—	119	122	
VI 4347	—	—	—	—	—	—	390	157	—	1253	1422	120	—	
VI 4403	—	—	—	—	—	—	391	158	—	—	—	—	—	
VI 4360	—	—	—	—	—	—	392	159	—	—	—	—	—	
VI 4359	—	—	26	149	567	690	393	160	67	—	—	—	—	
VI 4342	—	—	—	—	—	—	394	161	68	—	—	—	—	
VI 4327	—	—	—	—	—	—	395	162	70	—	—	121	123	
VI 4405	—	—	—	—	—	—	396	163	—	—	—	122	124	
VI 4352	—	—	—	—	—	—	397	164	71	1256	—	—	—	
VI 4328	—	—	—	—	—	—	398	166	72	1254	1423	—	—	
VI 4338	—	—	—	—	—	—	399	165	69	—	—	—	—	
VI 4355	—	—	—	—	—	—	400	167	73	—	—	123	125	
VI 4329	—	—	—	—	—	—	401	168	—	—	—	—	—	
VI 4369	—	—	—	—	—	—	402	169	—	—	—	—	—	
VI 4376	—	—	—	—	—	—	403	170	—	1257	—	—	—	
VI 4404	—	—	—	—	—	—	404	171	—	—	—	—	—	
VI 4394	—	—	—	—	—	—	405	172	81	—	—	124	126	
VI 4392	—	—	—	—	—	—	406	173	—	—	—	125	127	
VI 4345	—	—	—	—	—	—	407	174	82	—	—	—	—	
VI 4371	—	—	—	—	—	—	408	175	—	—	—	—	—	
VI 4384	—	—	—	—	—	—	409	176	—	—	—	—	—	
VI 4344	—	—	—	—	—	—	410	177	83	—	—	126	234	
VI 4361	—	—	—	—	—	—	411	178	84	—	—	127	235	
VI 4331	—	—	—	—	—	—	412	179	86	505	1396	—	—	
VI 4401	—	—	—	—	—	—	413	180	—	—	—	128	236	
VI 4378	—	—	—	—	—	—	414	181	87	—	—	—	—	
VI 4389	—	—	—	—	—	—	415	182	—	—	—	—	—	
VI 4377	—	—	—	—	—	—	416	183	—	—	—	—	—	
VI 4382	—	—	—	—	—	—	417	184	85	—	—	—	—	
VI 4388	—	—	—	—	—	—	418	185	89	—	—	—	—	
VI 4387	—	—	—	—	—	—	419	186	—	—	—	129	237	
VI 4411	—	—	—	—	—	—	420	187	90	506	—	130	238	
VI 4391	—	—	—	—	—	—	421	188	—	—	—	—	—	

	Marc.		Felician.		Ferrar.		Red.	Ham.	Monac.	Iucundus			
	Bern.	Mut.	Marc.	Ver.	Tr.	Par.				Ver.	Magl.	Ashb.	Picc.
VI 4412	—	—	—	—	—	—	422	189	—	—	—	131	239
VI 4408	—	—	—	—	—	—	423	190	92	—	—	—	—
VI 4340	—	—	—	—	—	—	424	191	93	—	—	132	240
VI 4393	—	—	—	—	—	—	425	192	91	—	—	—	—
VI 4363	—	—	—	—	—	—	426	193	94	—	—	133	241
VI 4367	—	—	—	—	—	—	427	194	95	—	—	134	242
VI 4368	—	309	R.27	150	568	691	428	195	96	502	—	—	—
VI 4399	—	—	—	—	—	—	429	196	—	—	—	—	—
VI 4397	—	—	—	—	—	—	430	197	—	503	—	—	—
VI 4337	—	—	—	—	—	—	431	198	—	—	—	135	243
VI 4346	—	—	—	—	—	—	432	199	—	—	—	136	244
VI 4334	—	—	—	—	—	—	433	200	97	—	—	137	245
VI 4365	—	—	—	—	—	—	434	201	—	—	—	—	—
VI 4353	—	—	—	—	—	—	435	202	—	—	—	—	—
VI 4351	—	—	—	—	—	—	436	203	—	507	1397	—	—
VI 4373	—	310	R.28	151	569	692	437	204	98	—	—	138	246
VI 4343	—	—	—	—	—	—	438	205	99	608= 1255	—	—	—
VI 4330	—	—	—	—	—	—	439	206	—	—	—	139	247
VI 4374	—	—	—	—	—	—	440	207	—	—	—	—	—
VI 4364	—	—	—	—	—	—	441	208	—	—	—	—	—
VI 4370	—	—	—	—	—	—	442	209	—	—	—	140	—
VI 4410	—	—	—	—	—	—	443	210	104	488b	608	—	—
VI 1877	—	—	—	—	—	—	444	211	105	510	—	—	—
VI 1636	—	—	—	—	—	—	445	212	—	522	621	—	—

III. Laurentii Behem Tiburtina et alia suburbana
(cf. pag. 216).

	Ham.	Red.	Iucundus				
			Ver.	Magl.	Ashb.	Stuttg.	
XIV 3608	231	1202	—	—	—	—	Tibure
XIV 3606	232	1194	—	—	—	—	
XIV 3607	233	1201	—	—	—	—	
XIV 3610	234	1190	1110	863	—	—	
XIV 3667/8	235/6	1198/9	—	—	—	—	
XIV 3685	237	1204	1129	875	—	—	
XIV 3797	238	1205	—	—	—	—	
XIV 3664	239	1197	495	1390	—	—	Romae Iuc.
XIV 3612	239a	1206	—	—	—	—	
XIV 3639	239b	1207	—	—	—	—	
XIV 3643	240	1208	—	—	—	—	
XIV 3595	241	1209	—	—	—	—	
XIV 3826	242	1210	—	—	—	155= 289	
XIV 3458 [1]	243	1539	—	—	—	—	
XIV 99	244	280	—	—	—	—	
XIV 1702	245	1113	1259	—	—	—	Ostiae
XIV 2609	246	1114	—	—	—	—	Frascati
XI 3201	247	—	—	—	—	—	Nepet
X 6526	248	1531	632	—	—	—	Corae
XI 3163	249	1533	1337	902	—	—	ʻin agro Faleriano apud oppidum Fabricaeʼ

[1]) XIV p. 369 init. „accedit decima quinta Sublacensis 3457“ errore scribitur pro 3458.

IV. Laurentii Behem Umbrica cet.
(cf. p. 216).

	Ham.	Red.	Iucundus Magl.	Iucundus Ashb.	
XI 5215	250	1534	922	906	Fulginiis
X 2861	251	1066	—	—	Neapoli
XI 6528	258	1521	—	908	Sassinae
XI 6520	259	1522	—	909	
	260	1523	—	910	— in eodem lapide pilari Ham. Ashb.
XI 6606	261	1524[1] 1525	—	—	
XI 6565	262	1528/9	—	—	
XI 6505	263	1526	—	911	
XI 6577 XI 6578	264	1527	1756	912	
XI 5375	265	1535	–	913	Assisii
XI 5392	266	1536	1757	914	
XI 5390	267	1537	1758	915	
XI 5427	268	1538	1759	916	

V. Laurentii Behem Capuana et Beneventana
(cf. p. 217).

	Ham.	Red.	Iucundus Ver.	Iucundus Ashb.	Iucundus Picc.	
X 4294	269	1111	—	—	—	Capuae
X 4422	270	1069	—	917	38	
X 4119	271	1070	—	918	—	
X 4411	272	1071	—	919	39	
X 3976	273	1073	—	—	—	
X 4370	274	1074	—	—	—	
X 4047	275	1075	—	920	40	
X 4185	276	1076	—	921	41	
X 4177	277	1077	—	922	42	
X 4418	278	1078	—	923	43	
X 4133	279	1079	—	924	44	
X 4131	280	1080= 1109	—	925	45	
X 4437	281	1081	—	926	46	
X 4379	282	1082	—	927	47	
X 4390	283	1083	—	928	48	
X 4352	284	1084	—	929	49	
X 4348	285	1085	—	930	50	
X 4166	286	1086	—	931	—	
X 4150	287	1087	—	932	—	
X 4366	288	1088	—	933	51	
X 4322	289	1089	—	934	52	
X 4400	290	1090	—	935	53	
X 4300	291	1091	—	936	54	
X 3833	292	1092	—	937	—	

[1]) est folio 172 non f. 271, ut errore ad titulum legitur.

	Ham.	Red.	Iucundus			
			Ver.	Ashb.	Picc.	
X 4097	293	1093	—	—	—	Capuae
X 4174	294	1072	—	938	—	
X 3978	295	1094	—	939	—	
X 4249	296	1095	—	940	55	
X 4344	297	1096	—	941	56	
X 4102	298	1097	—	942	57	
X 4004	299	1098	—	943	58	
X 4239	300	—	—	944	—	
X 4186	301	1099	—	945	59	
X 4231	302	1100	—	946	60	
X 4307	303	1101	—	947	62	
X 4202	304	1102	—	948	61	
X 4425	305	1103	—	—	—	
X 3909	306	1104	—	{ 949	—	
X 6942	307	1105	—		—	
X 4081	308	1106	1015	—	—	
X 4117	309	1107	—	950	63	
Sign. 67	—	1108	—	—	—	
X 4203	—	1110	—	—	—	
X 4294	—	1111	1025	—	—	
IX 1558	310	1121	—	—	—	Beneventi
IX 6003	311	1134	—	'890	—	
IX 1575	312	1136	—	891	—	
IX 2044	313	1140	—	892	—	
IX 1589	314	1115	—	—	—	
IX 1638	315	1123	—	893	—	
IX 1839	316	1138	—	894	—	
IX 1887	317	1137	—	895	—	
IX 1556	318	1127	—	896	—	
IX 1601	319	1139	—	897	32	
IX 1875	320	1149	—	'898	—	— in pariete domus notarii Ioannis Grossi Ham.
IX 1608	321	1147	—	899	—	
IX 1705	322	1152	—	900	33	— sub arcu domus notarii Nicolai Russi Ham.
IX 1927	323	1175	—	901	34	
IX 1810	324	—	—	902	35	
IX 1986	325	1159	1290	—	—	
IX 1912	326	1141	—	903	—	
IX 1783	327	1178	—	907	—	
IX 1894b	328	1130	—	904	—	
IX 1968	329	1169	—	905	—	
IX 1915	330	1170	—	906	36	

SYLLOGA IUCUNDIANA.

I. Iucundi codex Veronensis.

Folia quattuor codici praeposita
(cf. p. 240).

	Ver.	Magl.	App. Marc.
VI 2306	1	1	—
VI 29080	2	13	—
VI 20654	3	14	—
VI 10098	4	16	—
VI 30113	5	17	—
VI 28042	6	15	—
VI 1083	7	18	—
VI 1887	8	19	27
VI 21836	9	20	—
VI 26531	10	48	—
VI 2461	11	55	—
XIV 401	12	56	—
VI 3526	13	57	—
VI 21458	14	63	103
VI 24695	15	64	—
VI 9344	16	65	—
VI 26551	17	66	—
VI 20515	18	67	—
VI 20137	19	68	—
VI 1710	20	70	—
VI 531	21	72	46
VI 210	22	71	45
VI 23472	23	—	—
Kaibel 1490	24	73	—

Sylloga codicis Veronensis
(cf. p. 227 seq).

	Ver.[1]	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.
VI 8703	¹25	108	2	272	—	—
VI 15258	26	109	3	271	—	—
VI 13998	27	110	6	—	—	—
VI 930	²28	114	1	311	—	—
VI 17622	29	116	7	—	—	—
VI 23619	³30	118	9	—	—	—
VI 10776	31	117	11	—	—	—
VI 115	32	119	8	—	—	—
VI 29454	33	120	10	—	—	—
VI 430	34	121	14	237	235	—
VI 429	35	122	15	240	238	—
VI 117	36	123	12	238	236	—
VI 116	37	124	13	239	237	—
VI 18940	38	—	16	—	—	—

[1]) Numeri minores folia codicis Veronensis significant.

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.	
VI 22327	[4] 39	125	17	—	—	—	
VI 8615	40	126	19	—	—	—	
VI 8608	41	127	20	—	—	—	
VI 18690	42	128	21	—	—	—	
VI 15150	43	129	97	—	—	—	
VI 16484	44	130	18	233	232a	—	
VI 25982	45	131	23	231	—	—	
VI 19006	46	132	22	—	—	—	
VI 25987	47	133	27	234	—	—	
VI 8480	48	134	28	—	—	—	
VI 20528	49	—	25	—	—	—	
VI 1838	[5] 50	135	30	—	—	—	
VI 2990	51	136	31	—	—	—	
VI 16184	52	137	24	—	—	—	
VI 22418	53	—	32	—	—	—	
VI 15889	54	138	26	—	—	—	
VI 21636	55	142	41	—	—	—	
VI 24771	56	140	39	236	234	—	
VI 22503	57	141	40	—	—	—	
VI 940	58	139	29	—	—	—	
VI 710	59	—	36	—	232	—	
VI 708	60	147	34	—	—	—	
VI 3719	[6] 61	144	35	—	—	—	
VI 2130	62	145	37	235	233	—	
VI 2269	63	146	33	—	—	—	
VI 1603	64	148	38	—	—	—	
VI 1020	65	149	261	—	254	—	
VI 739	66	150	267	—	252	—	
VI 2129	67	151	270	—	255	—	
VI 1027	68	152	262	—	258	—	
VI 699	69	153	268	—	256	—	
VI 271	70	154	263	—	—	—	
VI 2553	71	155	264	—	253	—	
VI 2571	72	156	266	—	259	—	
VI 2567	[7] 73	157	265	—	257	—	
VI 9709	74	259	41	—	—	—	
VI 15844	75	260	42	—	—	—	
VI 28950	76	—	43	—	—	—	
VI 15230	77	261	44	—	—	—	
VI 896	78	262	49	—	—	—	
VI 1259	79	263	53	—	—	—	
VI 1246	[8] 80 876	—	512	—	—	—	in eodem loco dicitur fuisse epigr. quod non inveni Ver. 80.
VI 1035	81	—	46	—	5	180	
VI 1033	82	264	47	68	1	181	
VI 15346	83	265	51	69	6	182	
VI 8576	[9] 84	—	48	70	—	183	
VI 9619	85	266	50	71	7	184	
VI 13765	86	267	54	72	8	185	in domo Laurentii de Lallis in Trivio
VI 2441	87	268	55	73	9	186	
VI 2607	88	269	56	74	10	187	
VI 18358	89	270	57	75	11	188	
VI 16326	[10] 90	271	58	76	12	189	
VI 16974	91	272	59	77	13	190	
VI 24876	92	273	60	78	14	191	
VI 2624	93	274	61	79	15	192	
VI 8848	94	275	62	80	16	193	
VI 12217	95	276	64	81	17	194	
VI 17978	96	277	68	82	18	195	

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.
VI 28653	97	278	66	83	19	196
VI 18918	98	—	65	84	20	197
VI 18466	99	279	67	85	21	198
VI 28565	100	—	68	86	22	199
VI 17578	101	—	69	87	23	200
VI 27134	102	280	70	88	24	201
VI 27427	[11] 103	281	71	89	25	202
VI 24523	104	282	72	90	26	203
VI 14529	105	283	73	91	27	204
VI 2490	106	284	74	92	28	205
VI 60*	107	285	78	94	30	207
VI 521	108	286	79	93	29	206
VI 22133	109	287	75	95	31	208
VI 9366	110	288	76	96	32	209
VI 21420	111	289	77	97	33	210
VI 21290	112	292	80	98	34	211
VI 21714	113	293	45	99	35	212
VI 24341	[12] 114	294	81	100	36	225
VI 24202	115	295	82	101	37	226
VI 10810	116	296	83	102	38	227
VI 23991	117	297	84	103	39	228
VI 16578	118	298	86	104	40	229
VI 20882	119	299	52	105	41	230
VI 14440	120	300	85	106	42	231
VI 1319	[12'] 121	301	87	107	43	232
VI 937	122	302	88	108	—	233
VI 887	123	303	93	109	44	234
VI 886	124	304	92	110	45	235
VI 931	125	305	90	111	46	236
VI 975	[13] 126	306	89	112	47	237
VI 1275	127	307	91	113	48	238
VI 6812. 13	128	308	173	114	49	239
VI 2174	[13'] 129	309	174	115	50	168
VI 13987	130	315	143	116	51	169
VI 18250	131	316	94	117	52=269	170
VI 29301	132	317	95	118	53	171
VI 1274	133	318	103	119	56	172
VI 8439	134	319	104	120	57	173
VI 10751	[14] 135	320	100	121	54	174
VI 8636	136	321	99	122	55	175
VI 16534	137	322	96	123	58	176
VI 10194	138	323	98	124	59	177
VI 1139	[14'] 139	324	192	125	2	178
VI 13871	140	325	101	126	60	179
VI 17050	141	326	102	127	61	—
VI 471	[15] 142	327	130	128	62	285
VI 31090	143	328	106	129	63	—
VI 20994	144	329	105	130	64	—
VI 13397	145	330	117	131	65	—
VI 9905	[15'] 146	331	108	132	66	161
VI 24018	147	332	109	133	67	162
VI 20306	148	333	107	134	68	163
VI 27109	149	334	118	135	69	164
VI 22363	[16] 150	335	119	136	70	165
VI 1818	151	336	120	137	71	166
VI 22962	152	337	121	138. 142	72. 76	94. 167
VI 1117	153	338	122	139	73	—
VI 22521	154	—	—	—	—	—
VI 10670	[16'] 155	339	123	140	74	—

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.	
VI 2719	156	340	124	141	75	93	
VI 21724	157	341	178	13	77	95	
VI 24292	158	342	135	14	78	96	
VI 29484	159	343	133	15	79	97	
VI 25543	160	344	134	16	80	98	
VI 21091	17 161	345	131	17	81	99	
VI 25860	162	346	132	18	82	100	
VI 2183	163	347	125	19	83	101	
VI 14373	164	348	126	20	84	102	
VI 12993	165	349	127	21	85	103	
VI 20807	166	350	128	22	86	104	
VI 26874	17′ 167	351	129	23	87	105	
VI 21188	168	352	182	24	88	106	
VI 9872	169	353	136	25	89	107	
VI 23232	18 170	354	137	26	90	108	
VI 21287	171	355	138	27	91	109	
VI 20996	172	356	139	28	92	110	
VI 1929	173	357	112	29	93	111	
VI 14796	174	358	114	30	94	112	
VI 709	18′ 175	359	115	31	95	113	
VI 378	176	360	116	32	96	114	
VI 22326	177	361	111	33	97	115	
VI 25796	178	362	113	34	98	116	
VI 17605	179	—	110	35	99	117	
VI 25322	180	363	144	36	100	118	in quodam pariete prope domum d. Iacobi Bigneti prope turrim Ver. — d. comitis Hieronymi B. Vat. — q. domini Iacobi Magl.
VI 15835	19 181	364	142	37	101	119	
VI 19952	182	—	141	38	102	120	
VI 9418	183	365	151	39	103	121	
VI 10254	184	366	152	40	104	122	
VI 32929	185	367	140	41	105	123	
VI 24498	186	368	145	42	106	124	
VI 20472	19′ 187	369	146	43	107	125	
VI 20924	188	370	190	44	108	126	
VI 19796	189	371	191	45	109	127	
VI 1239b	190	372	142a	46	110	128	
VI 13323	191	376	148	47	111	129	
VI 1252	20 192	377	149	48	112	130	
VI 19211	193	378	150	49	113	131	
VI 733	194	379	147	50	114	132	
VI 18786	195	380	153	51	115	133	
VI 10647	196	381	154	52	116	134	
VI 18517	197	382	155	53	117	135	
VI 2	20′ 198	383	158	54	118	136	
VI 9345	199	384	156	55	119	137	
VI 21724	200	385	157	56	120	138	
VI 3353	201	386	159	57	121	139	
VI 12324	202	—	164	58	122	140	
VI 18029	203	387	162	59	123	141	
VI 19385	204	388	163	60	124	142	
VI 27067	21 205	389	161	61	125	143	
VI 27177	206	390	160	62	126	144	in ecclesia S. Sixti Ver. ibidem (praec. in S. Ioanne ante port. Lat.) Med.
Grut. 928, 11 (cf. supra p. 228)	207	391	—	63	127	145	
VI 18510	208	392	165	64	128	146	
VI 20617	21′ 209	393	166	65	129=205	147	

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.	
VI 18076	210	394	167	66	130	148	
VI 2508	211	395	168	67	131	149	
VI 10755	212	396	169	3	134	153	
VI 1310	213	397	381	4	135	151	
VI 12652	[22] 214	398	171	1	132	150	
VI 1770	[23] 215	399	2	2	133	152	
VI 317	216	400	5	5	136	153	in petris quibusdam effossis apud scholam Graecam, ubi erat templum Herculis, et translatis in domo Conservatorum Ver.
VI 312	[23'] 217	401	6	6	137	154	
VI 316	218	402	7	7	138	155	
VI 318	219	403	8	8	139	156	
VI 315	220	404	9	9	140	157	
VI 314	[24] 221	405	10	10	141	158	
VI 313	222	406	11	11	142	159	ibid. in alio lapide rotundo sunt hi versus, quorum finis singulis deest ob fragmentum lapidis Ver.
VI 20*	223	—	—	12	143	160	
VI 43*	[24'] 224	—	—	—	—	—	
VI 12307	225	21	241	—	291	338	in domo Ioh. Zampolini civis Ro. iuxta plateam Iudaeorum Iuc. Bemb.
inscr. gemmae (cf. supra p. 228)	[25] 226	22	242	—	—	339	
VI 24598	227	407	193	—	—	340	
VI 422	228	408	195	—	—	341	
VI 29172	[25'] 229	409	198	—	—	342	
VI 23566	230	410	196	—	—	—	
VI 26078	231	—	194	—	—	343	
VI 19393	232	411	197	—	—	344	
VI 10867	233	412	199	—	—	345	
VI 18138	234	413	200	—	—	346	
VI 2768	[26] 235	414	175	—	—	347	
VI 30334	236	—	176	—	—	348	
VI 2751	237	415	201	—	—	349	
VI 29692	238	416	206	—	—	350	
VI 319	239	417	207	—	—	351	
VI 24613	[26'] 240	418	208	—	—	352	
VI 28724	241	419	209	—	—	353	
VI 13758 a	242	420	172	—	—	354	in ecclesia hospitalis S. Spiritus apud chorum Iuc.
VI 1718	243	421	210	—	—	355	
VI 24454	[27] 244	422	181	—	—	356	
VI 27595	245	423	179	—	—	357	
VI 720	246	424	180	—	—	358	
VI 11931	247	425	205	—	—	359	
VI 18203	248	426	204	—	—	360	
VI 23083	249	427	203	261	270	361	
VI 18664	[27'] 250	—	202	—	—	362	
VI 1898	251	428	215	—	—	363	
VI 8580	252	429	213	—	—	364	
VI 12772	253	430	214	—	—	365	
VI 1714	[28] 254	431	212	—	—	366	ibidem ex informibus litteris (praec. in eccl. S. Mariae de Portugallo) Ver.
VI 19096	255	—	211	—	—	367	
VI 960	256	432	235	—	—	368	
VI 19566	[28'] 257	433	236	—	—	369	
VI 20070	258	434	237	—	—	370	
VI 16493	259	435	238	—	—	371	

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.
VI 27619	260	436	239	—	—	372
VI 2902	261	437	217	241	239	373
VI 19096	[29] 262	438	219	—	—	374
VI 15847	263	439	218	242	240	375
VI 14886	264	—	216	—	—	376
VI 26139	265	440	220	—	—	377
VI 25809	266	441	—	—	—	378
VI 8544	[29'] 267	442	221	—	—	379
XIV 412	268	443	223	—	—	453
VI 20488	269	444	222	—	—	454
VI 24107	270	445	224	—	—	455
VI 9865	271	446	225	—	—	456
VI 27111	[30] 272	447	227	—	—	457
VI 29229	273	448	226	—	—	458
VI 16263	274	449	228	—	—	459
VI 23489	[30'] 275	—	233	—	—	460
VI 21359	276	450	229	—	—	461
VI 15326	277	451	230	—	—	462
VI 19908	278	452	234	—	—	463
VI 21655	279	453	232	f. 37	249	464
VI 12431	[31] 280	454	231	—	—	465
VI 2181	281	455	379	—	—	394
VI 9013	282	456	378	—	—	395
VI 53*	283	457	376	—	—	396
VI 16501	284	—	374	—	—	397
VI 36	285	459	375	—	—	398
VI 8411	[31'] 286	458	377	—	—	399
VI 885	287	460	382	—	—	400
VI 1652	288	461	170	—	—	—
VI 26317	289	462	384	—	—	401
VI 11679	290	463	395	—	—	326
VI 23647	291	464	380	—	—	322
VI 25502	[32] 292	465	385	—	—	323
VI 12934	293	466	386	—	—	
VI 8811	294	467	383	—	—	324
VI 9023	295	468	387	—	—	325
VI 602	296	469	391	—	—	321
VI 24836	[32'] 297	470	388	—	—	320
VI 1175	298	472	399	—	—	402
Rossi II 321, 1 a	299= 459	—	—	—	—	—
VI 1005	300	473	396	—	—	403
VI 10078	301	474	400	—	—	404
VI 25034	302	—	401	—	—	405
VI 23785	303	475	402	222	219	{ 85 406
VI 24667	304	476	403	—	—	407
VI 418	305	477	405	—	—	408
VI 10465	[33] 306	478	406	—	—	—
VI 27972	307	479	407	—	—	409
VI 1653	308/9	480/1	389/90	—	—	410/11
VI 29073	310	482	411	—	—	412
VI 23162	311	483	410	—	—	413
VI 12034	[34] 312	484	379 a	—	—	414
VI 203	313	485	379 b	—	—	415
VI 12595	314	486	408	—	—	416
VI 9019	315	487	409	—	—	417
VI 28675	316	488	392	269	278	418
VI 18715	317	489	393	—	—	419

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.	
Kaibel 1598	318	490	394	270	279	—	
VI 2120	[34']319	491	415	—	271	420	
VI 1715 / Kaibel 1075	[35]320	492	421	—	265	421	
VI 3585	[35']321	493	397	—	—	422	
VI 13400	322	494	398	—	—	423	
VI 28199	323	495	404	—	—	424	
VI 1504	[36]324	496	412	—	—	425	
VI 26072	325	—	425	—	—	426	apud Pomponium virum doctissimum
VI 15648	326	—	423	—	—	427	ibidem
VI 24165	327	—	426	—	—	428	
VI 17129	328	—	422	—	—	429	
VI 24705	329	—	427	—	—	430	
VI 1[illegible]537	[36']330	—	431	—	—	431	
VI 14154	331	81	433	—	—	432	
VI 25303	332	—	424	—	—	433	
VI 16294	333	—	429	—	—	434	
VI 19377	334	—	430	—	—	435	
VI 16467	335	—	428	—	—	436	
VI 10552	[37]336	76	434	—	—	437	
Kaibel 2022	337	—	432	—	—	438	
VI 8434	338	497	413	—	—	439	
VI 20775	339	498	414	—	–	440	
VI 14064	340	499	416	260	268	441	
VI 21758	[37']341	500	418	252	250	442	
VI 433	342	501	417	253	262	443	
VI 9118	343	502	481	—	301	444	
VI 10872	[38]344	—	482	—	—	445	
VI 10125	345	503	419	—	—	446	
VI 15312	346	504	420	—	—	447	
	347	505	435	—	—	448	
VI 2156	348	506	436	—	266	449	
VI 11374	349	507	437	—	267	450	
VI 8485	[38']350	508	439	—	—	451	
VI 12773	351	509	440	—	—	452	
VI 12889	352	510	438	—	—	380	
VI 17523	353	511	441	—	—	381	
VI 15084	354	512	442	—	—	382	
VI 9375	[39]355	513	457	—	—	383	
VI 13261	356	514	458	—	—	384	
VI 14025	357	9	445	—	—	385	
VI 17673	358	10	443	—	—	386	
VI 21326	[39']359 = 781	—	—	—	—	387	
VI 999	360	11	444	—	—	388	ibidem (in domo Philippi de la Valle) cui desunt quaedam verba in fine Ver.
VI 22219	361	12	446	—	—	389	
VI 16645	362	515	441	—	—	390	
VI 15228	363	516	451	—	—	—	
VI 14895	364	517	450	—	—	—	
VI 12629	[40]365	518	452	—	—	—	
VI 15207	366	519	453	—	—	—	
VI 24160	367	520	454	—	—	—	
VI 21198	368	521	448	—	—	—	
VI 28542	369	—	449	—	—	—	
VI 18934	[40']370	522	447	—	—	—	
VI 830	371	523	455	—	—	—	
VI 14810	372	524	456	—	—	—	
VI 15801	373	525	461	—	—	—	

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3615	Stuttg.	Gar.	
VI 26515	374	526	459	—	—	—	
VI 28225	375	527	—	—	—	—	
VI 16376	[41] 376	528	462	—	—	—	
VI 20716	377	529	460	—	—	—	
VI 26662	378	530	467	—	—	—	
VI 27223	379	531	464	—	—	—	
VI 15118	380	532	465	—	—	—	
VI 13361	381	533	466	—	—	—	
VI 18924	382	—	—	—	—	—	
VI 14041	383	—	—	—	—	—	
VI 24757	[41] 384	535	468	—	—	—	
VI 629	385	534	474	—	—	—	
VI 19913	386	—	473	—	—	—	
VI 24757	387	—	472	—	—	—	
VI 23984	388	536	463	—	—	—	
VI 2008	389	537	471	—	—	—	
VI 23176	390	538	475	—	—	—	
VI 13226	[42] 391	539	470	—	—	—	
VI 14966	392	540	469	—	—	—	
VI 14773	393	541	477	—	—	—	
VI 17544	394	542	478	—	—	—	
VI 29380	395	543	479	—	—	—	
VI 9189	[42'] 396	1230	—	—	—	—	
VI 27657	397	544	—	—	—	—	
VI 17124	398	545	476	—	—	—	
VI 8438	399	546	487	—	—	—	
VI 15085	[43] 400	552	—	—	—	—	
VI 14969	401	547	483	—	—	—	
VI 19517	402	548	486	—	—	—	
VI 12811	403	549	482	—	—	—	
VI 27606	404	—	484	—	—	—	
VI 9222	[43'] 405	550	488	—	—	—	
VI 19904	406	551	485	—	—	—	
VI 3240	407/8	553/4	491/2	—	—	—	
VI 23854	409	—	490	—	—	—	
VI 24606	[44] 410	555	493	—	—	—	
VI 1662	411	556	—	—	—	—	
XIV 2709	412	841	—	—	—	—	
VI 18324	413	557	499	—	—	—	
XIV 2630	[44'] 414	558	480	—	—	—	
VI 11027	415	559	498	—	—	—	
VI 8649	[45] 416	560	489	—	—	—	
VI 11082	417	561	495	—	—	—	
VI 1095	[45'] 418	562	494	—	—	—	
VI 22223	419	563	497	—	—	—	
VI 23716	420	564	496	—	—	—	
VI 1936	421	565	501	—	—	—	
VI 29423	[46] 422	—	500	—	—	—	
VI 24321	423	—	—	—	—	—	
VI 3644	424	566	502	—	—	—	

Ver. 425—450 = Magl. 567 seq.: cf. supra p. 229. 230.

XIV 3826	[62] 551	—	—	155 280	289	20	in civitate Tiburtina
V 7570	552	—	—	164	—	29	in civitate Astensi
IX 2045	553	—	—	165	—	30	in Benevento
X 6520	554	848	—	—	—	331	Corae
X 6517	[63] 555	849	—	—	—	332	„
X 6511	556	850	—	—	—	—	„
X 6514	557	851	—	—	—	333	„

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.	
X 6529	558	852	—	—	—	334	Corae
XI 3294	559	898	—	—	—	335	in aquis calidis Vicareli
	Ver. 560—607: series Veronensis cf. supra p. 230. 269. 270.						
IX 5826	608	933	—	—	—	—	Auximi
IX 5833	[68'] 609/10	934/5	—	—	—	—	
IX 5841	611	936	—	—	—	—	
IX 5828	612	937	—	—	—	—	
IX 5839	[68] 613	938	—	—	—	—	
IX 5836	614	939	—	—	—	—	
IX 5843	[68'] 615	940	—	—	—	—	
IX 5823	616	941	—	—	—	—	
IX 5836	617	942	—	—	—	—	
IX 5840	[69] 618	943	—	—	—	—	
IX 5832	619	944	—	—	—	—	
IX 5831	[69'] 620	945	—	—	—	—	
V 6128	621	—	—	—	—	—	
VI 3*l	622	—	—	—	—	—	modernum puto
Burmann anth. IV 153	[70] 623	—	—	—	304	—	modernum credo
VI 3*m	624	—	—	—	—	—	modernum est et est Paduae
V 1*	[70'] 625	—	—	—	—	—	in Gallia sed ubi sit ignoro
VI 1343 } Sign. 79	626 = 426	—	—	—	—	—	
VI 9222	627	—	—	—	—	—	
VI 19904	[72] 628	—	—	—	—	—	in S. Bibiana
VI 234	630	624	—	—	—	—	Romae nuper effossum apud arcum L. Septimii (repertum a. 1480 Parm.)
IX 5894	631	—	—	—	—	—	in arcu portus Anchonae
X 6526	632	—	—	—	—	—	Corae
IX 4810	[73] 633	909	—	—	—	—	in Sabinis apud Montem Bonum in ecclesia S. Petri
XIV 2709	634	—	—	—	—	—	in agro Tusculano
VI 3*i Rossi II 399	635	—	—	—	—	—	Romae
fast. Cap. fr. Xa Xb. (CIL I ed. 2 p. 20. 21)	[73'] 636	—	—	—	—	—	Ro. apud aedem S. Mariae in Publicolis in pariete domus d. Prosperi de S. Cruce
VI 21129	[76'] 637	111	4	—	—	—	in domo domini Prosp. de Capharelis episcopi Asculani
VI 21151	638	112	5	—	—	—	
VI 2188/9	639	—	—	—	—	—	in domo d. Rigeti secret. apostolici
VI 26708	[77] 640	626	—	—	—	—	
VI 2489	641	627	—	—	—	—	
VI 10131	642	628	—	—	—	—	
VI 2547	[77'] 643	629	—	—	—	—	in domo Franc. Albarini
VI 533	644	630	—	—	—	—	
VI 28809	645	631	—	—	—	—	
VI 15630	646	632	—	—	—	—	
Kaibel 1923	647	633	—	—	—	—	
VI 11653	648	634	—	—	—	—	
VI 15057	649	635	—	—	—	—	
VI 14731	650	636	—	—	—	—	in domo Joh. Bapt. de Piccardinis, canonici S. Petri
VI 24807	651	637	—	—	—	—	
Kaibel 1631	652	638	—	—	—	—	
VI 25577	653	639	—	—	—	—	
VI 24355	654	640	—	—	—	—	
VI 27296	655	641	—	—	—	—	
VI 22267	656	—	—	—	—	—	

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.	
VI 20020	657	642	—	—	—	—	
VI 24453	[79] 658	643	—	—	—	—	
VI 24088	659	644	—	—	—	—	
VI 24098	660	645	—	—	—	—	
VI 23940	661	646	—	—	—	—	
VI 23334	662	647	—	—	—	—	
VI 26010	[79'] 663	648	—	—	—	—	
VI 28121	664	649	—	—	—	—	
VI 18591	665	—	—	—	—	—	
VI 10897	666	650	—	—	—	—	
VI 16048	667	651	—	—	—	—	
VI 9475	[80] 668	652	—	—	—	—	
VI 2551	669	653	—	—	—	—	
VI 24170	670	654	—	—	—	—	
VI 15674	671	—	—	—	—	—	
VI 8177	[80'] 672	655	—	—	—	—	
VI 8178	673	656	—	—	—	—	
VI 8190	674	657	—	—	—	—	
VI 8183	675	658	—	—	—	—	
VI 8175	676	659	—	—	—	—	
VI 8187	677	660	—	—	—	—	
VI 8180	678	661	—	—	—	—	
VI 8176	679	662	—	—	—	—	
VI 8174	[81] 680	663	—	—	—	—	
VI 8188	681	664	—	—	—	—	
VI 8189	682	665	—	—	—	—	
VI 8181	683	666	—	—	—	—	
VI 8182	684	667	—	—	—	—	
VI 8173	685	668	—	—	—	—	
VI 8186	686	669	—	—	—	—	
VI 8185	687	670	—	—	—	—	
VI 8184	688	671	—	—	—	—	
VI 8183	[81'] 689	672	—	—	—	—	
VI 8179	690	673	—	—	—	—	
VI 20664	691	674	—	—	—	—	
VI 14797	692	675	—	—	—	—	
VI 17590	693	676	—	—	—	—	
VI 15076	694	677	—	—	—	—	
VI 27001	695	678	—	—	—	—	
VI 12845	[82] 696	—	—	—	—	—	
VI 13782	697	679	—	—	—	—	
VI 17408	698	580	511	—	—	—	in castro S. Angeli
VI 9632	[82'] 699	23	241	—	—	—	in domo Ioh. Zampolini
VI 18414	700	24	243	—	—	—	
VI 17217	701	25	245	—	—	—	
VI 29311/2	702	26	250	—	—	—	
VI 27908	[83] 703	27	251	—	—	—	
VI 20139	704	28	255	—	—	—	
VI 684	705	29	256	—	—	—	
VI 15864	706	30	246	—	—	—	
VI 2421	707	31	247	—	—	—	
VI 2613	708	32	248	—	—	—	
VI 8210	[83'] 709	33	257	—	—	—	
VI 20838	710	34	260	—	—	—	
Kaibel 1859	711	35	258	—	—	—	
VI 9677	712	36	249	—	283	—	
VI 24745	713	37	244	—	—	—	
VI 29113	[84] 714	38	259	—	—	—	
VI 8550	715	39	254	—	—	—	

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.	
VI 1939	716	40	252	—	—	—	
VI 932	717	—	—	—	—	—	
VI 8915	84' 718	—	—	—	—	—	in domo Marcelli Capo de Ferro
VI 2703	719	—	—	—	—	—	
VI 23443	720	—	—	—	—	—	
VI 16782	721	—	—	—	—	—	
VI 16259	722	—	—	—	—	—	
VI 416	85 723	—	—	—	—	—	
VI 14964	724	159	283	—	—	—	in domo q. Francisci Porcarii
VI 20967	725	160	271	—	—	—	
VI 18017	726	161	269	—	—	—	
VI 28881	727	162	274	—	—	—	
VI 24024	728	163	275	—	—	—	
VI 14708	729	164	280	—	—	—	
VI 19455	85' 730	165	281	—	—	—	
VI 24638	731	166	282	—	—	—	
VI 24225	732	167	277	—	—	—	
VI 24793	733	168	276	—	—	—	
VI 26583	734	169	273	—	—	—	
VI 14539	735	170	279	—	—	—	
VI 15299	86 736	173	278	—	—	—	
XIV 299	737	171	272	—	—	—	
VI 24531	86' 738	172	285	—	—	—	
VI 28409	739	174	286	—	—	—	
VI 13654	740	175	287	—	—	—	
VI 16033	741	176	284	—	—	—	
VI 28273	742	—	292	—	—	—	
VI 4383	743	—	290	—	—	—	
VI 1768	87 744	177	289	—	—	—	
VI 18208	745	178	290	—	—	—	
VI 22888	746	179	305	—	—	—	
VI 20020	747	180	288	—	—	—	
VI 15820	87' 748	181	298	—	—	—	
VI 4362	749	182	299	—	—	—	
VI 4353	750	183	297	—	—	—	
VI 11804	751	184	295	—	—	—	
VI 24567	752	185	301	—	—	—	
VI 19196	88 753	186	304	—	—	—	
VI 4329	754	187	294	—	—	—	
VI 4356	755	188	302	—	—	—	
VI 22623	756	189	309	—	—	—	
VI 4345	757	190	293	—	—	—	
VI 20649	758	191	308	—	—	—	
VI 14391	759	192	296	—	—	—	
VI 26809	88' 760	193	310	—	—	—	
VI 24786	761	194	311	—	—	—	
VI 20022	762	195	312	—	—	—	
VI 15936	763	196	300	—	—	—	
VI 11661	764	197	303	—	—	—	
VI 22792	765	198	314	—	—	—	
VI 12217	89 766	199	307	—	—	—	
VI 25075	767	200	306	—	—	—	
VI 20839	768	201	315	—	—	—	
VI 14598	89' 769	202	318	—	275	—	
VI 24222	770	203	313	—	—	—	
VI 21479	771	204	322	—	—	—	
VI 3622	772	205	326	—	—	—	
VI 15041	773	206	325	—	—	—	
VI 4338	774	207	333	—	—	—	

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.	
VI 28970	[90] 775	—	323	—	—	—	
VI 12406	776	198	314	—	—	—	
VI 14616	777	199	307	—	—	—	
VI 24752	778	200	306	—	—	—	
VI 27410	779	201	315	—	—	—	
VI 8552	[90'] 780	202	318	—	—	—	
VI 21326	781	203	313	—	—	—	
VI 955	782	204	322	—	—	—	
VI 18006	783	205	326	—	—	—	
VI 17649	784	—	334	—	—	—	
VI 24439	[91] 785	215	329	—	—	—	
VI 28922	786	216	327	—	—	—	
VI 16326	787	217	331	—	—	—	
VI 21609	788	218	335	—	—	—	
VI 18584	789	219	325	—	—	—	
VI 15649	790	220	336	—	—	—	
VI 20980	[91'] 791	221	330	—	—	—	
VI 8494	792	222	340	—	—	—	
VI 2569	793	223	343	—	—	—	
VI 8601/2	794	224	342	—	288	—	
VI 15168	[92] 795	225	346	—	—	—	
VI 10388	796	226	350	—	—	—	
VI 4359	797	227	345	—	—	—	
VI 4358	798	228	332	—	—	—	
VI 4348	799	229	338	—	—	—	
VI 4396	800	—	362	—	—	—	
VI 15502	801	230	339	—	—	—	
VI 20529	802	231	337	—	—	—	
VI 4339	[92'] 803	232	341	—	—	—	
VI 14708	804	233	356	—	—	—	
VI 15235	805	234	347	—	—	—	
Mur. 1604,3	806	235	357	—	—	—	
VI 15822	807	—	365	—	—	—	
VI 24711	808	236	358	—	—	—	
VI 4380	809	—	359	—	—	—	
VI 16836	[93] 810	237	353	—	—	—	
VI 24449	811	238	344	—	—	—	
VI 14957	812	240	349	—	—	—	
VI 26337	813	239	348	—	—	—	
VI 20133	814	241	352	—	—	—	
VI 13517/8	815	242	360	—	—	—	
VI 18918	[93'] 816	243	—	—	—	—	
VI 28229	817	244	361	—	—	—	
VI 2553	818	245	354	—	—	—	
VI 4400	819	246	368	—	—	—	
VI 8470	[94] 820	247	364	—	—	—	
VI 8954	821	248	355	—	—	—	
VI 4360	822	249	368	—	—	—	
VI 19459	823	250	363	—	—	—	
VI 2527	824	251	366	—	—	—	
VI 4357	[94'] 825	252	369	—	—	—	
VI 18511	826	253	350	—	—	—	
VI 15295	827	254	367	—	—	—	
Kaibel 1586	828	255	372	—	—	—	
„ 1495	829	256	370	—	—	—	
„ 1818	830	257	371	—	—	—	
„ 1993	[95] 831	258	373	—	—	—	in domo P. de Maximis
VI 15244	832	—	—	—	—	—	

	Ver.	Magl.	Medic.	Vat. 3616	Stuttg.	Gar.	
Kaib. 1165 [1] Röm. Mitt. 1901 p. 161 n. 17	833	314	—	—	—	—	
VI 10360	834	310	—	—	—	—	
VI 10363	835	311	—	—	—	—	
VI 8816	95' 836	312	—	—	—	—	
VI 18357	837	313	—	—	—	—	
VI 24872	838	680	—	—	—	—	in domo D. Griffoneti
VI 23953	839	681	—	—	—	—	
VI 12950	840	682	—	—	—	—	
VI 16785	841	683	—	—	—	—	
VI 18527	96 842	—	—	—	—	—	
VI 8209	843	684	—	—	—	—	
VI 685	844	685	—	—	—	—	
VI 18528	845	—	—	—	—	—	
VI 208	846	686	—	—	—	—	
VI 8551	847	687	—	—	—	—	
VI 27903	848	688	—	—	—	—	
Kaibel 1006	96' 849	689	—	—	—	—	
VI 27718	850	—	—	—	—	—	
VI 24820	851	690	—	—	—	—	
VI 27091	852	691	—	—	—	—	
VI 9833	853	692	—	—	—	—	
VI 25866	854	693	—	—	—	—	
VI 26441	855	—	—	—	—	—	
VI 29023	856	694	—	—	—	—	
VI 29099	857	695	—	—	—	—	
VI 20600	858	—	—	—	—	—	
VI 16002	859	696	—	—	—	—	
VI 17543	860	697	—	—	—	—	
VI 2629	97' 861	698	—	—	—	—	
VI 2963	862	699	—	—	—	—	
VI 11833	863	700	—	—	—	—	
VI 14372	864	701	—	—	—	—	
VI 8208	865	—	—	—	—	—	
VI 24664	866	—	—	—	—	—	
VI 14596	98 867	—	—	—	—	—	
VI 28451	868	—	—	—	—	—	
VI 12328	869	702	—	—	—	—	
VI 22738	870	703	—	—	—	—	
VI 17538	871	704	—	—	—	—	
VI 28968	872	705	—	—	—	—	
VI 8207	873	706	—	—	—	—	
VI 29439	98' 874	707	—	—	—	—	
VI 8846	875	708	—	—	—	—	
VI 1244—46	876	710	512	—	—	—	
VI 28047	99 877	711	—	—	—	—	
VI 23033	878	712	515	—	—	—	
VI 10044	99' 879	713	—	—	—	—	
Kaibel 1477	880	714	—	—	—	—	
VI 15231	881	3	—	—	277	—	
VI 11541	882	4	—	—	—	—	
VI 20241	883	5	—	—	272	—	
VI 9121	884	6	—	—	273	—	
VI 29030	100 885	7	—	—	—	—	
VI 27824	886	—	—	—	274	—	
VI 24043	887	8	—	—	276	—	
VI 1427a	888	49	—	—	—	—	

[1] Errore: *ibidem i. e. in domo Franc. Porcari* Kaib.

	Ver.	Magl.	
VI 1427b	100' 889	50	
VI 27261	890/2	51/3	
VI 1363	893	54	
Kaibel 1111	101 894/5	755	
„ 1390a	101' 896	756	
„ 1390b	897	—	
cf. supra p. 231	898–910	—	
XIV 2523	911	839	in S. Mariae Criptae Ferratae agri Tusculani
XIV 2519	912	840	„ „ „ „ „ „
XI 126	103' 913	981	Ravennae
XI 6326	914	967	Pisauri in domo D. Pandulfi
XI 6435	104 915	968	ibidem
XI 6332	916	—	ib. cui desunt aliqua
XI 6458	104' 917	969	ibidem
XI 6378	918	970	
XI 6321	919	971	
XI 6357	105 920	972	
XI 6420	921	973	
XI 6409	922	—	fragmentum
XI 6313	923	—	
XI 6376	105' 924	974	repertum apud monasterium S. Clarae
XI 6373	925	975	in domibus fratrum Servorum
XI 6370 cet., cf. p. 285 fin.	926—931	—	Pisauri
XI 6446	932	—	extra Pisaurum in eccles. S. S. Decentii et Germani
III 2907	933	1345	Iaderae
III 2906	106' 934	1346	
III 2905	935	1347	
III 2950	936	1348	
III 2922	937	1349	
III 2921	938	1350	
III 2936	939	1351	
III 2938	107 940	1352	
III 2914	941	1353	
III 2872	942	1354	Nadini
III 2869	943	1355	
III 2870	944	1356	
III 2862	107' 945	1357	
IX 5368	946	948	in civitate Firmi
IX 5363	947	952	Firmi
X 5713	948	—	Sorae
IX 3101	108 949	—	Sulmonae intra portam de li boni homini
IX 3122	950	—	Sulm. in angulo cuiusdam domus in platea Regis apud portam de li boni homini
1965	951 (= 1054)	—	Neapoli
XI 1438	952	—	Pisis in aede S. Mathei
XI 1460	953	—	ibidem
III p. 859 (dipl. mil.)	108' 954	1361	Salonae in agro similes aeneae tabulae a fossoribus repertae
X 1795	109' 955	1092	Neapoli in ecclesia S. Mariae de Libera
X 2215	956	1093	ibidem
Kaibel 714	957	1094	Neap. in frontispicio quodam ante S. Paulum
X 1680	110 958	1095	Neap. in vico dicto la Giogiosa
X 1704	959	1096	ibidem
X 3675	960	1097	Neap. in domo Comitis de Matalona
X 1631	961	1098	ibidem
X 1555	962	1099	ibid. in ore putei
X 2493	110' 963	—	ibidem
Kaibel 727	964	1100	

	Ver.	Magl.	
X 1896	965	1101	ibidem in basibus quarundam statuarum
X 2429	966	—	ib. in viridario eiusdem comitis
X 1757	967	1102	Neap. in fundamentis domus Marini Freza
X 1764	968	1103	in fundamentis domus in Ruga Francescha
X 2313	969	1104	Neap. in domo D. Colae Caraffae
Kaibel 792	[111] 970	1105	ibidem
X 1484	971	1107	Neap. in Sessione Montanae
X 2861	972	1106	N. in Sess. Capuana apud domum Comitis S. Angeli
X 6928	973	1108	in quadam columna extra portam regalem in porta cuiusdam horti Comitis Matalonae
X 2111	[111'] 974	—	Neap. in aede S. Mariae Maioris
X 3007	975	1109	ibid. in Campanili
X 2013	976	1110	Neap. in aede S. Angeli ad signum apud Sessionem montium
Kaibel 792	977	—	Neap. in domo D. Colae Caraffae
X 2407	978	—	Neap. in fundamentis domus Joh. Bapt. Capesii
X 1679	979	1111	Neap. in horto D. Ioh. Anton. Caraffae
X 2646	980	1112	Neap. in S. Dominico
X 1777	[112] 981	—	N. in vico ad Arcum in fundamentis domus D. Vincentii de Nola
X 1208	982	—	ibidem (multa sequntur, sed res desperata est)
X 3706	983	1114	Neap. in vico dicto Mezo Cannone in pariete domus D. Io. Cardini Militis et utriusque jur. doct.
X 1578	984	1115	ibidem
X 2880	[112'] 985	1116	Neap. in fundamentis cuiusdam domus iuxta episcopium in domo Licinii Filymarini
X 2021	986	1117	Neap. in aede S. Martini
X 2910	987	1118	Neap. in aede S. Stephani
Kaibel 814	988	1119	Neap. in domo Magistri Iacobi Lapicidae
X 2937	989	—	ibidem
X 2667	990	—	"
X 3003	991	1120	"
X 2312	[113] 992	1121	Neap. in portella apud S. Hirpinum
X 1480	993	1122	Neap. apud D. Ioannem Dentice
X 2178	994	1123	ibidem
X 2560	995	—	"
X 2188	996	1124	"
X 1496	997	1125	Neap. in domibus D. Fernandi Ianuarii iuxta castrum Capuanum reperti sunt aquaeductus plumbei
X 1947	998	1126	ibidem
X 3115	[113'] 999	1127	Neap. in fundamentis carcerum vicariae
X 1557	1000	1128	Neap. prope vicariam infra quandam domum D. Silvestri Protho-medici Regis
X 3047	1001	1129	Neap. in aede S. Georgii
X 1574	1002	1130	Neap. in domo D. Pontani
X 2703	[114] 1003	—	Neap. in clivo S. Barbarae in fundam. domus Colae Aneli
X 1782	1004	1131	repertum Puteolis in maris littore et translatum Neapolim in domo D. Pontani
X 2814	[114'] 1005	1132	Neap. in Sessione Nidi in S. Nicolao domus Bracatiorum
X 1799	1006	1134	Neap. apud Sessionem Capuanam
X 2764	1007	1133	Neap. in S. Andrea Sessionis Nidi
X 1700	[115] 1008	1135	Neap. in fundamentis domus Ioh. Aiossa nobilis Capuani
X 1900	1009	—	Neap. in aquaeductu plumbeo in quodam vico Puteolano repertum a fossoribus
X 1561	1010	—	Neap. apud portam Petrucii in domo cuiusdam lapicidae
X 2659	[115'] 1011	1136	Neap. in domo D. Hieronymi Caraffae
X 2677	1012	1137	ibidem
X 717b	1013	—	Neap. in Sessione Portenovensi apud D. Robertum Bonifacium iusticiarium studii Neapolitani
X 1678	1014	1138	N. apud aedem D. Georgii apud vicariam
X 4081	1015	1046	Capuae in S. Maria Magdalena

	Ver.	Magl.	
X 3865	1016	1047	Capuae prope S. Mariam Magdalenam
X 3800	[116] 1017	1048	Capuae in ecclesia S. Benedicti
X 3967	1018	1049	ibidem
X 4084	1019	1050	ibid. in campanili
X 4441	1020	1051	ibidem
X 4190	1021	1052	Capuae apud sessionem Antonianam
X 4260	1022	1053	ibidem prope
X 4395	[116'] 1023	1054	Cap. apud ecclesiam S. Vincentii
X 4242	1024	1055	ibidem
X 4294	1025	1056	Cap. in pariete aedis S. Mariae Picarellae
X 3907	1026	1057	Cap. ante aedem S. Andreae in pariete domus D. Oliverii
X 3910	[117] 1027	1058	ibidem
X 3972	1028	1059	Cap. in quadam domo parrochiae S. Martini
X 3918	1029	1060	Cap. apud plateam S. Martini in quadam domo
X 4166	1030	1061	Capuae in platea S. Petri
X 3833	1031	1062	Cap. ad arcum frumenti
X 3825	[117'] 1032	1063	ibidem
X 4133	1033	1064	Cap. in platea indicum
X 4300	1034	1065	Cap. in porta S. Mariae matris domini
X 4397	1035	1066	Cap. apud vicum S. Ioannis
X 4245	1036	1067	ibidem
X 3976	[118] 1037	1068	Cap. in pariete S. Scholasticae
X 4370	1038	1069	ibidem
X 4425	1039	1070	Cap. apud sessionem olivae
X 4199	1040	1071	Cap. in claustro S. Benedicti
X 1613	1041	1073	Puteolis in fronte maioris ecclesiae
X 1614	1042	1074	in latere eiusdem ecclesiae
X 1843	1043	—	in fundamentis campanilis eiusdem ecclesiae sunt quatuor epigrammata
X 1479	[118'] 1044	1144	apud illustriss. Ducem Calabriae advectum ex Pausilipo
X 1803	1045	1145	apud eundem in castro Capuano
X 2542	1046	—	ibidem
X 2142	1047	1146	
IX 421	[119] 1048	1147	apud illustriss. Ducem Calabriae est haec pars Kalendarii . . reperta . . in agro Venusino
I^2 p. 211	[121'] 1049	—	Romae in S. Martino in montibus sunt haec duo fragmenta duorum mensium
I^2 p. 240	[122'] 1050	2	Ro. in domo D. Laelii de la Valle sunt hi duo menses quorum secundus fragmentatus est
X 1550	[124] 1051	1139	Neapoli apud Accium Sincerum Patricium Neapolitanum et poetam egregium
Kaibel 716	1052	1140	apud eundem
X 2300	1053	1141	apud eundem
X 1965	1054	1142	apud eundem
X 4763	1055	1033	Suessae in pariete aedis S. Eustachii
X 4771	[124'] 1056	1034	Suessae ubi dicitur la Polita
X 4748	1057	1035	Suessae ante aedem S. Mathei apud Sessionem
X 4744	1058	1036	ibidem
X 4756	1059	1037	ibidem
X 4747	1060	1038	Suessae ante fores S. Dominici
X 4762	[125] 1061	1039	Suessae in ecclesia S. Bartholomaei de Polita
X 4759	1062	1040	Suessae, fragmentum
Kaibel 888	1063	1041	Suess. in domo D. Petri Pauli de Conestabulo
X 4750	1064	1042	S. in domo horto Episcopii
X 4754	[125'] 1065	—	S. in porta S. Margaritae fragmentatum
X 4760	[126] 1066/7	1043	Suessae inter duas portas-ex latere fragmentatum
X 6049	1068	1044	in ruinis Mynturnarum
X 6027	1069	1045	ibidem
X 6181	1070	1015	Molae in aede S. Laurentii

	Ver.	Magl.	
X 6112	1071	1016	ibidem
X 6126	1072	885	Formiani in porta cuiusdam viridarii
X 6077	[126'] 1073	886	Form. in Abbatia S. Herasmi Castellonis de Caieta
X 6144	1074	887	ibidem
X 6164	1075	—	in Formiano apud Ciceronis villam
X 6151	1076	1017	Gaietae in aede S. Ioannis Baptistae
X 6188	1077	1018	Gaietae in aede S. Georgii
X 6171	[127] 1078	—	Gaietae in aede S. Katherinae
X 6167	1079	1019	Gaietae in S. Quirico
X 6128	1080	1020	ibidem
X 6098	1081	—	Gaietae in campanili episcopatus fragmentum
X 6146	1082	1021	Gaietae in episcopatu
X 6174	1083	1022	ibidem
X 6175	[127'] 1084	1023	Gaietae in S. Salvatore
X 6139	1085	1024	Gaietae in aede S. Antonii
X 6127 (cf. supra p. 288)	1086	1025	apud Itrum in aede S. Donati
X 6239	1087	1026	Fundis in porta civitatis
X 6235	1088	1027	ibid. in moeniis exeunti ad sinistram
X 6233	1089	1028	ibid. in moeniis in confinibus episcopii
X 6242	1090	1029	Fundis in turri apud episcopium
X 6236	[128] 1091	1030	in ecclesia S. Mariae Fundorum
X 6853	1092	1031	inter Fundos et Terracinam in via Appia sub castro Monticelli
X 6229	1093	1032	ibidem prope fragmentatum
X 6368	1094	1013	Terracinae in pariete monasterii S. Angeli
X 6356	1095	1014	Terracinae in burgo ante quoddam hospitium
X 6609	[128'] 1096	846	Velitris in S. Clemente
X 6629	1097	847	Velitris in vico S. Martini
XIV 2408	[129] 1098	845	Marini in scala Dominorum
X 682	[129'] 1099	1088	Surrenti ante januam D. Antonii
X 676	1100	1089	ibid. in porta quae dicitur Parzano
X 677	1101	1090	Surr. in arcu episcopatus
X 689	[130] 1102	1091	ibidem ex opposito
XIV 3668	1103	854	Tiburi in quodam aedificio antiquo apud portam obscuram in fornice ipsius aedificii
XIV 3667	1104	855	ibidem in alio lapide opposito
XIV 3669	1105	856	Tiburi in basilica D. Ioannis apud eandem portam obscuram supra clibani os
XIV 3728	1106	857	Tiburi in aede D. Archangeli Michaelis
Kaibel 1125	[130'] 1107	858	ibidem
XIV 3664	1108	861	Tiburi in aede S. Silvestri
XIV 3712	1109	862	ibidem
XIV 3610	1110	863	Tiburi in aede S. Pauli
XIV 3579	[131] 1111	—	ibidem fragmentum
XIV 3639	[132] 1112	864	Tiburi in aede Apostoli Petri
XIV 3745	1113	865	ibidem
XIV 3536	1114	866	Tiburi in aede D. Francisci
XIV 3656	1115	867	in aede D. Clementis Tiburi
XIV 3748	[132'] 1116	—	ibidem
XIV 3765	1117	868	
XIV 3826	1118	—	in aede S. Mariae de Empesone extra Tibur
Kaibel 1186 } Röm. Mitt. 1901 p. 167 n. 30	1119	859	ibidem
Kaibel 1136 } Röm. Mitt. 1901 p. 156 n. 4	1120	860	
XIV 3611	1121	869	Tiburi in platea Trivii
XIV 3543	[133] 1122	870	Tiburi in platea ante basilicam D. Laurentii
XIV 3834	1123	—	Tiburi in domo Ioannis Stephani in vico Lucolae

	Ver.	Magl.	
XIV 3606	1124	871	in via Tiburtina apud pontem Lucanum in tabula marmorea ex magnis litteris
XIV 3608	[133'] 1125	872	ibid. a latere dextro ex minoribus litteris
XIV 3607	[134] 1126	873	ibid. a latere sinistro ex min. litteris
XIV 3661	[134'] 1127	874	Tiburi in aede S. Laurentii
XIV 3585	1128	876	apud castrum versus Tibur
XIV 3685	1129	875	Tib. in vico Coccerini sic ter scriptum est
XIV 3820	1130	—	Tib. in quadam urna
VI 1928 cf. 32304	1131	—	Ro. in via Appia ad primum lapidem nuper effossum
VI 2256	[135] 1132	719	Ro. in pariete cuiusdam domus ad radices Capitolii
VI 27514	1133	77	— in domo Pomponii Laeti patris
VI 37	1134	78	ibidem
VI 14154	1135	—	
Kaibel 1490	[135'] 1136	73	
VI 14211	1137	79	
VI 9449	1138	—	
VI 26325	1139	82	
VI 19377	1140	83	
VI 18537	[136] 1141	84	
VI 15439	1142	85	
VI 3095	1143	86	
VI 26072	1144	74	
VI 17129	1145	75	
VI 16467	1146	88	
VI 18552	[136'] 1147	89	
VI 17623	1148	87	
VI 16294	1149	90	
VI 2235	1150	91	
Kaibel 2022	1151	92	
VI 3433	1152	93	
VI 8202	1153	94	
VI 8206	[137] 1154	—	
VI 24611	1155	95	
VI 8203	1156	96	
VI 8200	1157	97	
VI 18219	1158	98	
VI 8199	1159	99	
VI 8204	1160	100	
VI 16489	1161	—	
VI 25303	[137'] 1162	101	
VI 8198	1163	102	
VI 24165	1164	103	
VI 8195	1165	—	
VI 8194	1166	—	
VI 8196	1167	104	
VI 8205	1168	105	
VI 24705	1169	106	
VI 15648	[138] 1170	107	
I^2 p. 29, XLV	1171	720	
VI 244	[138'] 1172	721	
Kaibel 2045	1173	722	
VI 27490	1174	723	
VI 16535	1175	724	
VI 29621	[139] 1176	725	
VI 25780	1177	—	
VI 11120	1178	726	
VI 26854	1179	727	

	Ver.	Magl.	Stuttg.	
VI 29054	1180	728	—	
VI 22687	1181	729	—	
VI 21392	[139'] 1182	730	—	
VI 8781	1183	731	—	
VI 27671	1184	732	—	
VI 24196	1185	733	—	
VI 29044	1186	—	—	
VI 17219	1187	734	—	
VI 18565	[140] 1188	735	—	
VI 2720	1189	736	—	
VI 27221	1190	737	—	
VI 21948	1191	738	—	
VI 23384	1192	—	—	
VI 25525	1193	740	—	
VI 22666	[140'] 1194	745	—	
VI 26419	1195	741	—	
VI 15954	1196	739	—	
VI 26415	1197	742	—	
VI 17155	1198	—	—	
VI 28255	1199	743	—	
VI 18939	1200	744	—	
VI 10395	[141] 1201	746	—	— fragmentum
VI 26901	[141'] 1202	747	—	— in S. Chrysogono
VI 234	1203	748	—	
VI 20431	[142] 1204	374	—	Ro. in domo D. Marii de Melinis
Kaibel 1206 = Roem. Mitt. 1901 p. 171 n. 39	1205	375	—	ibidem
VI 1390	1206	366a	—	
VI 174	1207	749	—	
VI 2650	1208	750	—	ibidem
VI 759	[142'] 1209/10	751	—	
VI 2730	1211	603	—	in domo dominorum de Ursinis in monte Iordano
VI 1505	1212	752	—	ante domum D. Prosperi Bocacii
VI 2687	1213	753	241	in angulo domus cuiusdam prope S. Mariam Pacis (prope S. Andream Stuttg.)
VI 2465	1214	754	—	ante domum Ceci de Monteleone iuxta montem Iordanum
VI 12413	[143] 1215	757	—	in domo D. Protonotarii Caesarini
VI 26192	1216	58	—	in domo D. Augustini (Achillis Magl.) de Maffeis
VI 20329	1217	59	—	ibidem
VI 26016	1218	60	—	
VI 29276	1219	61	—	
VI 3474	1220	62	—	
Rossi II 399	[143'] 1221	758	—	in pariete cuiusdam domunculae Pomponii sitae in colle Quirinali sub aede S. Silvestri
VI 1884	1222	41	—	in pariete domus Ioann. Zampolini
	1223	42	—	in domo eiusdem in aquaeductu plumbeo
VI 25531	1224	759	—	in domo Ludovici Mathei
VI 92	[144'] 1225	592	—	in Ara Caeli
VI 22463	1226	593	—	"
VI 25288	1227	594	—	"
VI 12242	[145] 1228	595	—	"
VI 1968	1229	596	—	"
VI 26464	1230	597	—	"
VI 24312	1231	598	—	"

Ver. 1232—1334 e prioribus auctoribus sumpta, cf. p. 233.

IX 2807	[161] 1335	1077	—	in castro di Sanguene in angulo ecclesiae S. Nicolai
IX 2819	1336	1078	—	ibidem

	Ver.	Magl.	
XI 3163	1337	902	Fabricae in heremo quodam in heremitae mensa
IX 4541	1338	928	in Tripuncio prope Nursiam in flumine
IX 4967	[162] 1339	896	
III 531	1340	—	
X 6069	1341	—	in Turri Gareliani ex parte fluminis Liris, fragmentum
X 4782	1342	1149	Theani
IX 2226	[162'] 1343	1150	Thelesiae in ecclesia ad basim
X 6950	1344	1151	in Principatu ad basim
IX 5579	1345	1152	apud Severinum
XI 4358	1345a	—	
X 4727	[163] 1346	1079	apud Petrinum Suessanum — Carinulae (prius lemma deletum)
IX 984	1347	1080	apud Bucinum Lucaniae oppidum — Compsae (prius lemma deletum)
X 410	[163'] 1348	1075	apud Bucinum praefatum
X 417	1349	1076	ibidem
X 6009	1350	1081	Traiecti fragmentatum
X 531	[164] 1351	1085	in archiepiscopatu Salernitano
X 589	1352	1086	Salerni
IX 260	1353	1087	Materae ante fores unius ecclesiae
III 3197	1354	—	apud Dalmatas
IX 2846	1355	1153	in arca gemina (Histonii)
IX 2845	1356	1154	„

Ver. 1357—1382 Cyriacana pleraque, cf. supra p. 258.

XIV 2884	[162'] 1383	877	Praeneste ad porticum Fortunae
XIV 3008	1384	—	ibidem
XIV 2866	1385	878	
XIV 2872	1386	879	
XIV 2932	1387	880	
XIV 2973	[169] 1388	881	
XIV 2874	1389	882	
XIV 2954	1390	883	in agro Praenestino
	1391—98	—	Nepet (v. p. 247), Perusiae (p. 284)
IX 4672	[171] 1399	—	Reate in porticu D. Virginis sedis Pontificalis, quod repertum a patre Pomponio primum lectum est
IX 4703	1400	—	Reate
IX 4684	1401	929	— in domo D. Petri de Sanctis
IX 4682	[172'] 1402	930	— apud S. Petrum
IX 4716	1403	931	in suburbio Reatino ad aedem S. Angeli
IX 4691	1404	932	apud Reatem

Ver. 1405—1444 Cyriacana pleraque, cf. supra p. 234, item Tab. p. 279—281. 285. 278.

II 383*	[176] 1445	1736	Terraconi
II 4238	[176'] 1446	1737	„
II 4097	1447	1738	„
II 4542	1448	1739	Barcinonae fragmentatum
II 4498	1449	1740	— in domo Pontii de Galbis
II 4504	1450	1741	ibidem iuxta synagogam Iudaeorum
II 4497	1451	1742	Barcinonae
II 4526	[177] 1452	1743	„
II 4192	1453	1744	in Hispania inveni in quodam libro, ubi notatum est esse Cordubae
II 3660	1454	1745	in Ebuso insula Hispania(e), quae vulgo dicitur Evissa, ante quandam ecclesiam
II 3665	1455	1746	in eadem insula
II 3667	1456	1747	in eadem insula
VIII 9988	1457	1735	apud Tinge in Aphrica

Ver. 1458—1701 Cyriacana pleraque, cf. supra p. 234.

IX 2186	[200'] 1702	1155	in hospicio de la Campice de lo prato d'Airola ad Furcas Caudinas
IX 2122	1703	—	apud S. Iulianam de la Pelosa iuxta Beneventum
IX 1167	1704	1159	apud Mirabelam

	Ver.	Magl.	
IX 1258	[201] 1705	—	ibidem
IX 1168	1706	1160	
IX 1160	1707	1161	ibidem
X 1546	1708	1143	Neapoli in domo illustrissimi Marchionis Betonti
X 3004	1709	1144	Neap. apud Illustrissimum Ducem Calabriae
X 6137	1710	—	Gaietae in S. Scholastica
X 6087	[201'] 1711	1495	Ga. in turri quae vulgo dicitur Orlandi
X 6143	1712	1156	apud Castellonem olim Phormias in loco ubi dicitur el Talento
X 6124	1713	1157	ibi prope ubi dicitur Benice
X 6190	1714	—	ibidem prope fragmentum
X 6193	1715	—	Molae fragmentum
X 3726	[202] 1716	1158	Vulturni in fundamentis Castri quod nunc dicitur Castel a mare

Ver. 1717—1758: series Patavina, cf. supra p. 235. 267.

IX 4816	1759	—	in Sabinis iuxta Stimiglianum
IX 4792	1760	—	ibi prope
X 3984	1761	1072	Capuae in latere portae d. Jacobi de Capua
IX 3128	1762	1182	Sulmonae in S. Maria Petralonga
IX 3122	1763	1183	Sulmonae in angulo domus cuiusdam in platea Regis apud portam de li Boni homini
IX 3118	1764	1184	S. prope suprascriptum in eadem platea Regis
IX 3103	[206'] 1765	1185	Sulmonae
IX 3115	1766	1186	S. in angulo ecclesiae S. Mariae novae
IX 3136 cf. Rossi II 399	1767	1187	S. in quodam angiportu christiano homini factum
IX 3111	1768	—	S. in angulo domus cuiusdam
IX 3086	1769	1188	S. in aede S. Francisco in quodam altari
IX 2806	[207] 1770	1173	in Castro Sanguinii intra ecclesiam S. Nicolai
IX 2808	1771	1174	in S. Maria de Cinque Meglia apud Castrum Sanguinis
IX 3881	1772	—	in ripa Fucini in agro Transaquano
X 4893	1773	—	Venafri
X 4992	1774	—	Venafri in via
X 4884	1775	—	Ven. in claustro S. Augustini fragmentum
X 4907	1776	—	in ecclesia eiusdem S. Augustini
X 5003	1777	—	in via
X 6090	[207'] 1778	—	Gaietae in quadam ecclesia Burgi
X 6185	1779	—	Gaietae in quadam ecclesia
IX 3895	1780	—	ad ripam Fucini in sacello quodam apud aedem S. Mariae ad Lucum
X 6009	[208] 1781	—	Traiecti
X 5998	1782	—	Traiecti ad Arcum
X 6007	1783	—	Tr. ad os cisternae quae est in claustro S. Francisci
X 6023	1784	—	Tr. in sacristia nova eiusdem S. Fr. in quadam urna

Ver. 1785—1872: cf. supra p. 235

II. Iucundi codex Ashburnhamianus.

(cf. p. 237 seq.)

	Ashb.[1])	Magl.	Cic.	App. Marc.	Picc.
VI 9625	141	—	—	30	—
VI 13319/20	[14'] 142	805	—	—	248
Murat. 1908,5	143	806	—	—	249
VI 18029	144	—	—	—	—
VI 21570	[15] 145	—	—	—	250

[1]) Ashb. 1—140 v. pag. 288—294. Numeri minores folia codicis Ashburnhamiani significant.

	Ashb.	Magl.	Cic.	App. Marc.	Picc.	
VI 24106	146	—	—	—	251	
VI 20276	147	—	—	—	—	
Kaibel 1439	148	807	—	—	252	
VI 21399 VI 34136	149	808	—	—	253	
VI 18191	150	—	—	—	—	
VI 17126	151	—	f. 60′	—	—	in aede S. Ioannis ante portam Latinam Ashb.
VI 20867	152	—	f. 60′	—	—	
VI 21576	153	—	—	—	254	
VI 563	154	809	f. 112′	—	—	
VI 12059	155	—	f. 112′	—	—	
VI 28537	156	—	f. 112′	—	—	
VI 17308	[16] 157	—	f. 112′	—	—	
VI 751	158	—	f. 112′	—	—	
VI 752	159	810	f. 112′	—	—	
VI 2659	160	811	—	—	—	
VI 18478	161	812	—	—	255	
VI 24692	162= 657	—	f. 88	—	—	
VI 10218	163	813	—	39	—	
VI 8768	164	814	—	—	—	
VI 193	[17] 165	815	—	40	—	
VI 2623	166	816	—	—	—	
VI 20901	167	—	f. 72	—	—	
VI 12747	168	—	f. 72	—	256	
VI 3416	169	—	f. 72	—	—	
inedita[1])	170	—	—	—	—	ibidem in lapide fracto (praec. in S. Potentiana) Ashb.
VI 3277	171	817	—	—	—	
VI 1130	172	—	—	—	—	
VI 1662	[18] 173/4	—	—	—	—	
VI 1830= VI 1807 cf. add.	175	—	—	—	257	
VI 13115	176	818	f. 113′	—	258	
VI 1915	177	—	—	—	259	
VI 28118	178	819	f. 113′	—	—	
VI 12027	179	—	f. 113′	—	260/1	
VI 26502	180	—	f. 113′	—	—	
VI 27460	181	—	f. 113′	—	262	
VI 20645	182	—	—	—	—	
VI 29630	183	—	—	—	263	
VI 2483	184	820	f. 113′	—	—	
VI 19123	185	—	—	—	264	
VI 8687	[19] 186	821	—	—	—	
VI 25722	187	—	f. 9	—	265	
VI 8710	188	—	f. 8	—	—	
VI 3437	189	—	f. 8	—	—	
VI 10957	190	—	f. 8	—	266	
VI 654	191	—	f. 8	—	—	
VI 23213	192	—	f. 8	—	—	
VI 19003	193	—	f. 8	—	—	
VI 23118	194	—	f. 8	—	—	
VI 13004	195	—	f. 8′	—	—	
VI 27868	[20] 196	—	f. 8′	—	—	
VI 29480	197	—	f. 8′	—	267	

[1]) . . . *Traian. [Parth. f. divi] Nervae n. [Traian. Hadrian.] Aug. pontif. [max. trib. pot.] III cos. III p. p. . . . . porticibus . . . .*

	Ashb.	Magl.	Cic.	App. Marc.	Picc.	
VI 25147	198	—	f. 8′	—	268	
VI 8849	199	822	f. 8′	—	269	
VI 9239	200	—	f. 8′	—	—	
Rossi II 322	201	—	f. 8′	—	270	
Kaibel 1585	202	—	f. 8′	—	271	
VI 15500	203	823	—	—	—	
VI 24883	204	—	f. 105	—	—	
VI 25845	205	—	f. 105	—	—	
VI 2893	[21] 206	824	—	—	272	
VI 22682	207	825	—	—	—	
christ.? [1])	208	—	—	—	273	in aede S. Agnetis et Constantiae in via Nomentana Ashb.
VI 15491	209	—	f. 105	—	—	
VI 25168	210	—	f. 105	—	—	
christ.? [2])	211	—	—	—	—	ibidem
VI 2485	212	826	—	—	274	
VI 15051	213	—	f. 105	—	—	
VI 13600	214	—	f. 105	—	275	
VI 23140	215	—	f. 105	—	276	
VI 28364	216	—	f. 106	—	—	
VI 28359	217	—	—	—	—	
VI 17231	218	—	—	—	—	
VI 29026	219	827	—	—	—	
VI 18085	220	—	—	—	277	
VI 19583	221	—	—	—	—	
VI 28547	222	—	—	—	—	
VI 11724	[22] 223	—	f. 77	—	—	
VI 27152	224	—	f. 77	—	—	
VI 2232	225	828	—	41	—	in quadrivio montis Marii iuxta Romam Marc.
VI 29100	226	—	—	—	278	
VI 22866	227	—	—	—	—	
VI 12028	228	—	f. 114	—	279	
christ.? [3])	229	—	f. 114	—	280	in vinea Car^lis Sabelli in via Appia in suburbio Ashb.
VI 28969	230	—	f. 114	—	281	
VI 27529	231	—	f. 114	—	282	
VI 24434	232	829	f. 114′	—	283	
VI 28016	233	—	f. 114′	—	284	
VI 1906	234	—	f. 144	—	285	Romae, sed ubi sit, ignoro Ashb.
Grut. 712, 4 (spur.)	235	830	f. 6	—	—	
VI 1266	236	831	f. 114′	—	—	
VI 1415	[24] 237	—	f. 122	—	—	
VI 504	238	832	f. 114′	—	—	
VI 377	239	833	—	—	—	
VI 1305	240	—	—	—	—	
VI 1236b	241	834	f. 114′	—	—	
VI 1236c	242	835	f. 115	—	—	
VI 1771	243	836	f. 115	—	—	
VI 13125	[25] 244	—	f. 115′	—	—	
VI 2631	245	—	f. 115′	—	—	
VI 1507	246	837	f. 115′	—	—	
VI 122	247	—	—	—	—	
VI 975	248	—	—	—	—	
VI 3542	[33′] 249	838	f. 115	—	—	ante domum Evangelistae de Rubeis in platea del Cavaliere Ashb.
christ.? [4])	250	—	f. 115′	—	—	in domo Ludovici Belli Ashb.

[1]) *Simpliciano.* — [2]) *Cubiculum Domitiani.* — [3]) *Celasiae Celasius.* — [4]) *Nunnius qui vixit.*

	Ashb.	Cic.	App. Marc.	Picc.	
Kaibel 1084	[34] 251	f. 37′	—	—	in domo Carlis S. Petri ad vincula apud S. Apostolos Ashb.
„ 1654	252	—	—	—	in templo S. Mariae in via lata Ashb.
„ 1051	253	f. 117′	—	—	repertum apud S. Cosmam et Damianum anno 1499 Ashb. Cic.[1])
Kaibel 1206	254	—	—	—	
VI 9424	[35] 255	f. 77′	—	—	
VI 13534	256	—	—	—	
VI 8765	257	f. 82	—	—	
VI 934	258	—	—	—	
VI 20688	259	—	—	—	
VI 16586	260	—	—	—	
VI 10730	261	f. 117	—	—	
VI 8983	262	f. 117	—	—	
VI 1512	263	f. 117′	—	—	
VI 640	264	f. 117′	—	—	
VI 8583	[36] 265	f. 117′	—	—	
VI 11996	266	f. 117′	—	—	
VI 26532	267	f. 117′	—	—	
VI 15675	268	f. 117	—	—	
VI 2497	269	—	—	—	in domo Carlis S. Crucis quae est Millinorum Ashb.
VI 23645	270	f. 117′	—	286	
VI 23368	271	f. 118	—	—	
VI 1131	272	f. 118	35	—	in Camillano Ashb. Sab., in thermis Dioclet. Marc.
VI 3263	273	f. 88	—	287	
VI 16408	274	—	—	—	
VI 21714	275	—	—	—	
VI 328	276	f. 41	—	—	
VI 8463	[37] 277	f. 118	—	—	
VI 1892	278	f. 41′	—	—	
VI 3547	279	f. 51′	—	—	
VI 15906	280	f. 118	—	—	
VI 9678	281	—	—	288	
VI 28079	282	f. 81′	—	—	
VI 28924 }	283	f. 81′	—	—	
VI 28970 }	284				
VI 16658	285	—	—	289	
VI 17164	[38] 286	f. 8′	—	290	
VI 9275	287	f. 6′	—	—	
VI 29129	288	f. 6′	—	291	
VI 12438	289	f. 7	—	292	
VI 11731	290	f. 7	—	—	
VI 29700	291	f. 7	—	—	
VI 22350	292	f. 87	—	—	
VI 30124	[39] 293	f. 87	—	293	
VI 26032 }	294	f. 118′	—	294	
+ VI 26302 }	295				
VI 11781	296	f. 118′	—	—	
VI 13927	297	f. 118′	—	295	
VI 22612	298	f. 118′	—	296	
VI 8767	299	f. 119	—	297	
VI 26976	[40] 300/1	f. 119	—	—	
VI 27132a	302	f. 119	—	—	

[1]) E Iucundo verba similia cepit Marini (cf. C. I. L. VI p. LXV) cod. Vat. 9146, e quo Kaibel titulum edidit. Cf. Lanciani *Storia degli scavi di Roma* I 99.

	Ashb.	Cic.	Picc.	
VI 1867a	303	f. 143	—	
VI 8950	304	f. 119	—	
VI 8615	305	f. 22′	—	
VI 9141	306	f. 144′	—	
VI 3403	307	f. 144′	—	
VI 23255	308	f. 52′	298	
VI 10250	309	f. 52′	—	
VI 662	[41] 310	—	—	
VI 20395 Kaibel 1690	311	f. 119′	299	
VI 19673	312	—	—	
C. I. G. 9907 cf. Rossi II 453	313	f. 120	300	
VI 27110	314	f. 120	301	
VI 22003	315	f. 120	302	
VI 19713	316	f. 120	303	
VI 618	317	f. 120′	—	
VI 8971 VI 33755	318 319	f. 120′	—	
VI 9675	[42] 320	f. 120′	—	
VI 468	321	f. 12	—	
VI 2687	322	f. 13	—	
VI 1815	323/5	f. 13	—	
VI 10091 cf. add. p. 3492 Kaibel 1092	326 327	f. 13′	—	
VI 749	328	f. 121	—	
VI 11570	329	f. 121	—	
VI 229	330	f. 121′	—	
VI 15163	331	f. 13	—	
VI 24375	332	f. 88	—	
VI 2931	333	f. 121′	304	
VI 9799	334	f. 121	305	in domo Nardi de Zodonis Ashb.
Kaibel 1494	335	—	128	ibidem Ashb., iuxta moenia inter Latinam et Appiam Picc. apud quem praecedit Ashb. n. 125.
VI 2724	336	f. 122	129	
VI 10729	[44] 337	f. 122	—	
VI 11915	338	f. 122′	—	
VI 1415	339	f. 122′	—	
VI 10114	340	f. 41	—	
I^2 p. 29, XLV	341/2	—	—	
Kaibel 1008	343	—	—	in domo d. Marci Antonii Alterii Ashb.
VI 85	344	f. 76′	—	
VI 7	[45] 345	—	—	
VI 25369	346/8	f. 57′	—	
VI 20893	349	f. 122′	—	
VI 15075	350	f. 122′	130	
VI 25311	351	f. 122′	131	Romae, in insula Picc. in domo episc. Torcellensis Ashb.
VI 28222	352	f. 123	132	
VI 15352	353	f. 123	133	
VI 20267	354	f. 123	—	
VI 16031	355	f. 123	134	
VI 26558	356	f. 123	—	
VI 26503	[45] 357	f. 123	135	
Kaibel 1264a	358	—	136	
Kaibel 1886	359	—	137	
VI 16619	360	—	—	

	Ashb.	Cic.	Picc.	
VI 63*	361	—	—	
VI 26742	362	—	—	
VI 24720	363			
VI 16283	364	f. 123′	—	
VI 9105	365	f. 123′	—	
VI 25022	366	f. 123′	—	
VI 17901	367	f. 123′	—	
VI 1181	368	f. 123′	—	
VI 18833	369	f. 123′	—	
VI 19178	370	f. 123′	—	
VI 14805	[47] 371	f. 124	—	
VI 9991	372	f. 124	—	apud episcopum Caiacensem Ashb.
VI 2679	373	f. 124	—	
VI 121	374	f. 124	—	
VI 3*k	375	f. 144′	—	
VI 21598	376	f. 64′	—	
VI 18781	377	f. 124	138	
VI 22609	378	f. 124′	—	
VI 212	379	f. 15	—	in domo episcopi Hortini, numc Archiepiscopi Taranti Ashb.
VI 1315	[48] 380	f. 18′	65	
VI 20200	381	f. 88′	—	
VI 23851	382	—	—	
VI 21104	383/4	f. 83	—	
VI 21302	385	f. 124′	—	
VI 3422	386	f. 109	—	
VI 24983	387	f. 109	—	
VI 12837	388	f. 124′	—	
VI 18004	[49] 389	f. 55 f. 124′	—	
VI 20991	390	f. 125	—	
VI 13447	391	f. 125	—	
VI 3505	392	—	64	
VI 1883	393	f. 125	—	
VI 24350	394	f. 125	—	
VI 19252	395	f. 125	—	
VI 23555	396	f. 125	—	
VI 26288	397	f. 125	—	
VI 3434	398	f. 125	—	
VI 24896	399	f. 83	—	
VI 15230	400	f. 125	—	
VI 24544	[50] 401	f. 83′	139	
VI 26423	402	f. 83	—	
VI 20796	403	f. 83′	—	
VI 11424	404	f. 83′	—	
VI 22137	405/6	—	—	
VI 25374	407	f. 89	—	
VI 26276	408	f. 89	140	
VI 28660	409	f. 89′	141	
VI 26193	410	f. 125′	142	
VI 277	[51] 411	f. 125′	—	
VI 1018	412	f. 125′	143	
VI 22573	413	f. 125′	—	
VI 24264	414	f. 125′	—	
VI 19881	415	f. 15	144	
VI 25552	416	f. 15	—	
VI 9456	417	f. 83	145	
VI 16503	418	f. 83	146	
VI 22834	419	f. 83	147	

	Ashb.	Cic.	Picc.
VI 27750	420	f. 125′	—
VI 1759	[55] 421/2	f. 125′ f. 126	—
VI 8842	423	f. 57′	—
VI 841	424	f. 110′	—
VI 26527	425	f. 126	—
VI 22202	426	f. 126	—
Rossi I 1031	427/8	f. 126′	—
VI 20674	[53] 429	f. 127	—
VI 285	430	f. 40′	—
VI 29722	431	f. 127′	—
VI 20610	432	f. 127′	148
VI 12134	433	f. 127′	—
VI 18602	[54] 434	f. 127′	—
VI 21235	435	f. 127′	—
VI 9463	436	f. 128	—
VI 28447	437	f. 128	—
VI 12528	438	f. 128	—
VI 21200	439	f. 128	—
VI 9288	440	f. 128′	—
VI 9289	441	f. 128′	—
VI 9637	[35] 442	f. 128′	—
VI 24888	443	f. 128′	—
VI 26339	444	f. 128′	149
VI 16367	445	f. 128′	150
VI 2649	446	f. 128′	—
VI 23823	447	f. 128′	—
VI 26814	448	f. 129	—
VI 11515	449	f. 129	—
VI 2423	450	f. 129	—
VI 25520	451	f. 129	—
VI 9709	452	—	—
VI 14931	453	—	—
VI 2997	[56] 454	f. 129	—
VI 29276	455	—	—
VI 8625	456	f. 129′	—
VI 20949	457	—	—
VI 28296	458	f. 129′	—
VI 28781	459	f. 129′	—
VI 2621	460	f. 129′	—
VI 20826	461	—	—
VI 12062	462	f. 129′	151
VI 14571	463	f. 130	152
VI 13782	464	f. 130	153
VI 24332	465	f. 130	154
VI 15069	[57] 466	f. 130	—
VI 28247	467	f. 130	155
VI 34185	468	—	—
VI 28810 cf. VI 34185	469	f. 130	—
VI 14051	470	f. 130′	156
VI 12457	471	f. 130′	157
VI 2618	472	f. 130′	—
VI 2537	473	f. 130′	158
VI 22732	474	f. 130′	—
VI 12845	475	f. 130′	—
VI 28546	[58] 476	f. 131	159
VI 375	477	f. 131	—
VI 8992	478	f. 131	—

	Ashb.	Cic.	Picc.	
VI 12742	479	f. 131	160	
VI 11989	480	f. 131	161	
VI 15110	481	f. 131	162	
VI 28601	482	—	—	
VI 8191	483	f. 131	—	
VI 27060	484	f. 68	163	
VI 24499	485	f. 131	—	
VI 8843	486	f. 131′	—	
VI 28588	[59] 487	f. 131′	—	
VI 24363	488	—	—	
VI 26902	489	f. 130	164	
VI 12557	490	f. 131	—	
VI 9857	491	f. 104	—	
VI 10354	492	f. 58	—	
VI 20311	493	f. 58	—	
VI 14376	494	f. 58	—	
VI 9343	495	f. 58′	—	
VI 10980	496	f. 58′	—	
VI 15769	497	f. 58′	—	
VI 9813	498	f. 58′	—	
VI 15785	499	f. 117	—	
VI 1964	[60] 500	f. 131′	—	
VI 16481	501	—	—	
Kaibel 1206	502	—	165	
VI 2243	503	—	—	
VI 11401	504	f. 81′	—	
VI 20622	505	f. 14′	—	
VI 10543	506	f. 14′	166	
VI 26103	507	f. 14′	—	
VI 18092	508	f. 14′	—	
VI 23856	509	f. 14′	167	
VI 27029	510	f. 14′	168	
VI 17865	511	f. 15	—	
VI 21397	512	f. 113′	169	
VI 28923	513	f. 114	—	
VI 8543	514	f. 113	—	
VI 23475	[61] 515	f. 113	—	
VI 20938	516	f. 113′	170	
VI 11193	517	f. 113′	—	
VI 2357	518	f. 113′	—	
VI 9707	519	f. 20	—	
VI 999	520	—	—	in vestibulo d. Andreae de la Valle Ashb. Sab. (Philippi de la Valle Iuc. Ver. 360 Magl.)
VI 15900	521	f. 5	—	
VI 8525	522	f. 5′	—	
VI 15233	523	f. 20	—	
VI 3301	[62] 524	f. 34	—	
Kaibel 1620	525	—	171	
VI 28376	526	f. 61′	172	
VI 27971	527	—	—	
VI 29913	528	—	—	
VI 1643	529	—	—	in domo Pauli Ulterii iuxta Capranicenses Ashb.
Kaibel 2063	530	f. 132	173	
VI 23647	531	f. 56	174	
VI 15426	532	f. 19 f. 126′	—	
VI 20596	[63] 533	f. 108	—	
VI 15988	534	—	—	

	Ashb.	Cic.	Picc.	
VI 9072	535	f. 115′	—	
VI 12036	536	f. 116	—	
VI 8617	537	f. 116	—	
VI 9769-70	538	f. 116	—	
VI 15902	539	f. 116	—	
christ.? [1])	540	f. 116	—	in domo Ludovici Belli Ashb.
VI 12489	541	f. 116	—	
VI 24354	542	f. 116′	—	
Gruter 723,4	543	f. 116′	—	
Kaibel 1874b	544	f. 116′	—	
VI 9490	[64] 545	f. 57	—	
VI 8487	546	f. 57′	—	
VI 8811	547	—	—	
VI 21328	548	f. 57	—	
VI 3306	549	f. 131′	—	
VI 2253	550	f. 53	175	
VI 3122	551	f. 53	—	
VI 18930	552	f. 53	176	
VI 15527	553	f. 53	—	
VI 23665	554	f. 53	—	
VI 34949	555	—	177	
VI 25975	[65] 556	f. 87′	—	
VI 9957	557	f. 64	—	
VI 29560	558	f. 64	178	
VI 8789	559	f. 64	179	
VI 26302	560/1	f. 117′	—	
VI 9006	562	f. 110′	—	
VI 19585	563	f. 110′	—	
VI 13715	564	f. 110′	—	
VI 24798	565	f. 110	180	
VI 9679	566	f. 119′	—	
VI 18083	[66] 567	f. 120	181	
Kaibel 915	568	f. 119′	182	
VI 274	569	f. 120	—	
VI 11395	570	f. 132	183	
VI 14573	571	f. 132	184	
VI 3209	572	—	—	
VI 16028	573	f. 87	185	
VI 116/117	574	—	—	
VI 8784	[67] 575	f. 114	—	in domo q. Card. Sabelli Ashb.
VI 11065	576	f. 114	—	ibidem Ashb.
VI 14093	577	f. 110	—	
VI 238	578	f. 110	—	
VI 11925	579	f. 110	—	
VI 23598	580	f. 110	—	
VI 13831	581	f. 114	—	
VI 433	582	—	—	
VI 20340	583	f. 55′	—	
VI 879	584	f. 117′	—	
VI 1370	585	f. 132	—	
VI 1371	586	f. 132	—	
VI 2168	587	f. 88	—	
christ. [2])	588	f. 132	—	in S. Marcello Ashb.
VI 2711	589	f. 132′	186	
Kaibel 1786	[68] 590	—	187	
VI 9753	591	f. 116	—	

[1]) *Igia Salvia lib.* — [2]) *Pro merito Urbane Fl. Pastor.*

	Ashb.	Cic.	App. Marc.	Picc.	
VI 26816	592	f. 116′	—	—	
VI 13657	593	f. 116′	—	—	
VI 26826	594	f. 116′	—	—	
VI 3498	595	f. 116′	—	—	
VI 12489	596	f. 116	—	—	
VI 24975	597	f. 132′	—	—	
VI 18330	598	f. 132′	—	—	
VI 20544	599	f. 132′	—	—	
VI 18018	600	f. 119	—	188	
VI 24400	[69] 601	f. 121′	—	—	
VI 18566	602	f. 120′	—	—	
VI 10357	603	f. 120′	—	—	
VI 15294	604	f. 120′	—	—	
VI 14111	605	f. 74′	—	—	
VI 876	606	f. 74′	—	—	
VI 2516	607	f. 132′	—	189	
VI 27056	608	f. 132′	—	190	
VI 11254	609	f. 132′	—	—	
VI 641	610	f. 133	—	—	in domo episcopi Caputaquensis in contrata Regulae Ashb.
VI 11097	611	f. 133	—	—	
VI 26597	612	f. 133	—	—	
VI 24915	[70] 613	f. 133	—	—	
VI 25694	614	f. 121	—	—	
VI 2510	615	f. 120′	—	—	
VI 20201	616	f. 121	—	—	
VI 8550	617	—	—	—	
VI 1009	618	f. 11	—	—	
VI 468	619	—	—	—	
VI 10267	620	f. 82	125	—	
VI 2131	[71] 621/2	f. 133	—	—	
VI 2136	623/4	—	—	—	
VI 2137	625/7	—	—	—	
VI 2132	628	—	—	—	
VI 2143	[72] 629/30	—	—	—	
VI 2141	631/2	—	—	—	
VI 2138	633	—	—	—	
VI 2133	[73] 634/5	f. 134′	—	—	
VI 2727	636	f. 19	—	—	
VI 23045	637	f. 19	—	—	
CIG 9803	638	f. 19	44	—	
VI 13016	639	f. 134′	—	—	
VI 10091 } Kaibel 1095 }	640 = 326	—	—	—	iuxta S. Victorem Ashb. prope S. Mariam de Pace Sab. ut Ashb. n. 326
VI 21233	641	f. 135	—	—	
VI 11758	642	f. 135	—	—	
VI 20470	643	f. 135	—	191	
VI 2256	644	f. 135	—	—	
VI 21104 a	[74] 645	f. 83	—	—	
VI 21104 b	646	f. 83	—	—	
VI 120	647	—	—	—	
VI 16823	648	—	—	—	
VI 29178	649	—	—	—	
VI 15019	650	—	—	—	
VI 18161	651	—	—	—	
VI 18298	652	f. 135′	—	—	
VI 23457	653	f. 121	—	—	
VI 14420	654	f. 121	—	192	
VI 8779	655	f. 135	—	—	

	Ashb.	Cic.	App. Marc.	Picc.	
VI 11476	656	f. 135	—	—	
VI 24962	75 657	f. 88	—	—	
VI 14622	658	f. 135′	—	193	
VI 2931	659	f. 121	—	—	
VI 25812	660	f. 122	—	194	
VI 23584	661	f. 122	—	195	
VI 28401	662	f. 122	—	196	
VI 2520	663	f. 122	—	—	
VI 26317	664	—	—	—	
VI 25832	665	f. 122	—	197	
VI 14683	666	f. 122′	—	198	
VI 8539	667	f. 135′	—	—	
VI 34148	76 668	—	—	199	
VI 16786	669	f. 135′	—	—	
VI 12234	670	f. 135′	—	200	
VI 15356	671	—	—	—	
VI 18736	672	f. 136	—	—	
VI 18021	673	f. 136	—	—	
VI 19002	674	f. 136	—	—	
christ.[1])	675	—	—	—	in S. Apollinare Ashb.
Rossi II p.383b not.3	676	—	—	—	
VI 22609	677	f. 124′	—	—	
VI 9918	678	f. 136	—	—	
VI 8886	679	f. 136	—	—	
VI 21130	77 680	f. 136	—	—	
VI 21131	681	f. 136	—	—	
VI 2470	682	—	—	—	
VI 18891	683	f. 136′	—	—	
VI 28888	684	f. 136′	—	—	
VI 23943	685	f. 136′	—	—	
christ.[2])	686	f. 136′	—	—	in S. Simeone prope Tiberim Ashb.
VI 24266	687	f. 136	—	—	
VI 20217	688	f. 136′	37	—	in S. Simeone prope Tiberim Ashb. in domo Pomponii App. M.
VI 21634	689	f. 137	—	—	
VI 2526	78 690	f. 137	—	—	in atrio S. Antonii Ashb.
VI 4385	691	f. 137	—	—	
Kaibel 1811 Rossi II 391	692	—	—	201	
VI 29579	693	f. 137	—	—	
VI 21306	694	f. 137	—	—	
VI 12276	695	f. 137′	—	—	
VI 28563	696	f. 137′	—	—	
VI 25546	697	f. 104′	—	202	
VI 28202	698	f. 135′	—	—	
VI 23626	699	f. 89	—	203	
VI 32744	700	—	—	—	
VI 10048	701	f. 137′	32	—	ex majusculis grandioribus a versu in versum decrescentibus, duo tamen primi versus fere aequalibus Cic.
recens[1])	702	—	—	—	
„ [2])	703	—	—	—	
VI 18*	82 704	—	—	—	
VI 1188	705	—	34	—	

[1]) *in somnum pacis . . . Apronia Netae.* — [2]) *Filio Primo Innocenti.* — [3]) *Di, nutu et imperio quorum nata et aucta est res Romana cet.* — [4]) *Gratias tibi, Iupiter optime maxime cet.*

	Ashb.	Magl.	Cic.	App. Marc.	Picc.	
V 7749	706/7	—	—	—	—	ex tabula aenea . . effossa ad iugi seu Apennini radices in Liguriae villa quae Porcifera dicitur.
	708—711	—	—	—	—	Sassinae (cf. p. 286)
V 7989	[87] 712	—	—	—	—	Aquileiae
V 2071	713	—	—	—	—	Feltriae
	714—761	—	—	—	204—211	Polae
	762—781	—	—	—	212, 215-229	Venetiis, Torcelli, Muriani (cf. p. 265. 266)
XIV 3955	[92] 782	—	f. 152	—	—	in agro Nomentano ultra Anienem
VI 2968	783	—	f. 152	—	—	ibidem
XIV 2487	784	—	f. 150′	—	230	Marini Ashb. in agro Nomentano Picc.
XIV 2481	785	—	f. 150′	—	231	
XIV 2464	786/7	—	f. 150′	—	232	
Kaibel 1584a	788	1440	f. 149	—	—	in civitate Albae
— 1584b	[93] 789	1441	f. 148′	—	—	
XIV 2365	790	—	f. 149	—	233	
XIV 2272	791	1442	f. 149	—	—	
XIV 2262	792	1443	f. 149	—	—	
XIV 2333	793	—	f. 149	—	2	
XIV 2125	794	1444	f. 149	—	3	
XIV 2376	795	1446	f. 149	—	4	Albae ubi nunc Castellum Gandulfi in aedibus Carlis Sabelli Ashb. Picc.
XIV 2372	796	1447	f. 149′	—	5	
Kaibel 1386	797	1448	—	—	6	
XIV 2468	798	1445	f. 149	—	—	
V 4656, Kaib. 2388a	[94] 799	1449	—	—	7	Azani in villa antiquissimum epigramma Ashb. Picc.
X 186*	800	—	—	121	213	epigrammata reperta inter Baias et Aversam inter spineta
X 185*	801	—	—	122	—	
X 187*	802	—	—	123	—	
X 6572	[95] 803	—	f. 151′	115	214	Velitris
inedit.[1])	804	—	—	—	—	ubi sit ignoro
XI 691*	805	—	—	—	—	in territorio Camerini Ashb.
II 761	806	—	—	—	—	in Hispania — — Alcantara
XI 339*	[96] 807	—	f. 160′	—	—	Viterbii
XI 3261	[97] 808	903	f. 160	—	—	Sutrii
XI 3259	809	—	f. 160	—	—	
XI 3258	810	904	f. 160	—	—	
XI 3249	811	905	f. 160	—	—	
XI 3256	812	906	f. 160	—	9	
XI 3943	813	—	f. 162	—	10	apud Arignanum
XI 3886	814	—	f. 162	—	—	
XI 3872	815	—	f. 162	—	—	
XI 3963, XI 3995	816	—	f. 162	—	—	ibidem in ecclesia S. Ioannis
IX 5011	817	—	f. 157	—	—	in coenobio Farfareo
Rossi II 400, IX 5012	818	—	f. 157	—	—	
XII 1904	[99] 819	—	—	50	—	in Vienna Galliae
XII 1897	820	—	—	51	—	
	821-865	—	—	52—96	11—17	Lugduni
	886-871	—	—	1—6	18—20	Nolae
IX 1414	872	—	f. 200	15	21	in castro Flumari

[1]) *C. Canius Aug. lib. filio Ascanio.*

	Ashb.	Magl.	Cic.	App. Marc.	Picc.	
IX 1415	873	—	f. 200	16	22	in castro Flumari
X 6928	874	—	—	17	—	Neapoli
IX 6031 cet.	875–880	—	f. 192	18—23	23	Trani (Neapoli Picc.)
X 1168	881	—	f. 200	24	24	apud Montem Fortem vallis Beneventanae (in Trano Picc.)
IX 659. 654 650. 649	882–885	—	f. 201	9—12	25—28	Lavelli
X 507	886	—	f. 201	14	29	in vico S. Blasii Basilicatae
IX 1403	887	—	—	13	30	in Aquedia castro Apuliae
XI 3201	[108] 888	—	f. 159	—	—	in foro Nepesino
XI 3273	889	—	f. 160	—	31	Sutrii
	890–907	—	—	—	32—36	Beneventi (cf. p. 296)
	908–912	—	—	—	37	Sassinae (cf. p. 295)
	913–916	—	—	—	—	Assisii (cf. p. 295)
	917–950	—	—	—	38—63	Capuae (cf. 295. 296)
	951— [116] 978	—	f. 242 sq.	—	—	'Cordubae' (Hispana et Pedemontana, cf. p. 242)
XI 3108	979	—	f. 162′	—	—	in Civitate Castellana
XI 3083	980	—	f. 163	—	—	
XI 3125	981	—	f. 163	—	—	
V 2823	982	1221	—	—	—	Paduae
V 2835	983	1222	—	—	—	„
V 194*	[117] 984/5	1231	—	—	—	„
XIV 2852	986	—	f. 152′	—	—	Praeneste
V 5278	987	—	f. 206′	—	—	Comi
V 5329	[118] 988	—	f. 206′	—	—	„
V 5326	989	—	f. 206′	—	—	„
X 3800	990	Ver.	—	—	—	Capuae
	991— 997	—	1—7	—	—	Cremonae
V 23*, 1	998	—	—	f. 229	—	Polae, modernum puto
X 191*	999	—	f. 184′	—	—	Puteolis
t. recens	[119] 1000	—	—	—	—	Florentiae in templo divi Io. Baptistae
XI 6623	1001	—	—	—	—	apud Forum Sempronii
V 2801	1002	—	—	—	—	Paduae
V 2937	1003	—	f. 221′	—	—	„
V 2872	1004	—	—	—	—	„
V 2874	[120] 1005	—	—	—	—	„
V 2984	1006	—	—	—	—	„
inedit.? [1]	1007	—	—	—	—	in villa S. Fidentii, quae vulgo dicitur San Fenzo agri Paduani
V 2947	1008	—	—	—	—	in vico Alticherio ad septentrionem agri Paduani
V 2873	1009	—	—	—	—	in villa Liviani in ecclesia agri Paduani

[1]) *Aurelio Sex. Pub. Anae Salvi f.*

Conspectus inscriptionum, de quibus supra disputatum est.

E. ZIEBARTH.

ADDITAMENTA SECVNDA AD CORPORIS VOLUMEN XIV.

Viginti annis post editum parvum supplementum voluminis XIV Corporis inscriptionum Latinarum (Eph. ep. 7 p. 355 seq.), viginti duobus annis post editum ipsum volumen iam prodit alterum supplementum eiusdem voluminis, comprehendens inscriptiones quae ab a. 1889 ad a. 1909 in vetere Latio prodierunt, item quae in inscriptionibus antea editis nuper observanda vel corrigenda videbantur. His annis non tantum quidem novarum inscriptionum prodiit quantum in quibusdam regionibus imperii olim Romani diu neglectis et nuper demum explorari coeptis, ut in Africa et in partibus quibusdam Illyrici, sed tamen multo plus quam sperari poterat. Debetur id fervori et diligentiae multorum hominum quibus haec studia cordi sunt. Nam non solum qui Romae publice antiquitatum curam agunt inter alia maiora etiam veteris Latii oppidula respiciunt, sed in ipsis oppidis plerisque non desunt qui inscriptiones recens repertas describunt et ipsos lapides ab interitu vindicant. Pleraque oppida hodie 'museum' aliquod habent quo inscriptiones recens repertae congeruntur. Quid quod ipsa prima apographa accuratius quam antea confici solent; ita ut ad lapides redire eosque denuo conferre minus saepe quam antea necessarium sit.

Exterorum quoque studia ad vetus Latium pertinentia his annis mirum in modum effloruerunt. Nam cum antea inter exteros Romae degentes et agrum Romanum studiorum causa peragrantes Germania nostra longe primarium locum occupasset, iam succreverunt Britanni et Americani, utrique conditis scholis in urbe Roma. Et scholae Britannicae rector Th. Ashby non solum in actis eius scholae accurate de plerisque partibus veteris Latii egit, sed etiam quae nondum edidit liberaliter mecum communicavit; ex Americanis peculiariter me devinxit W. Dennison, inscriptionibus quibusdam lectu difficilioribus mea causa diligenter recognitis. Ex Italis qui huic supplemento faverunt primo loco nominandus est Dante Vaglieri, doctissimus et liberalissimus effossionum Ostiensium curator,[1] alii suis locis nominabuntur.

Scr. mense Oct. 1909.

---

[1]) Eiusdem viri merito factum est, quod hoc ipsum supplementum iam imperfectum evasit alteroque supplemento eget, illo enim effossionibus Ostiensibus impigre instante rudera coloniae Ostiensis hieme a. 1909/10 tot novas inscriptiones dederunt, ut eae in supplementi huius partem Ostiensem antea excudi coeptam recipi non potuerint. Eae igitur proximo huius Ephemeridis fasciculo reservantur, simul eae quas ex ruderibus Portuensibus nuperrime protulit Hieronymus Carcopino, scholae Francogallorum Romanae olim alumnus (*Mélanges de l'Ecole franç. de Rome* XXIX 1909 p. 341 seq.).

OSTIA.

Accedit PORTVS OSTIENSIS.

Corp. XIV p. 1. 481. Eph. 7 p. 355.

ad Corp. n. 21 (= p. 481). Marucchi *il museo egiziano vaticano* (1899) p. 113.

ad n. 46. Schedae Cassiani del Pozzo, quas ad hanc titulum et ad n. 176 adhibuimus (cf. item infra ad n. 472), quas olim possedit A. W. Franks, post mortem eius pervenerunt in museum Britannicum (*library of the department of Greek and Roman antiquities*, plut. 25 *e*): cf. Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 70; hic titulus legitur ibi f. 60 (Th. Ashby l. c. p. 71).

ad n. 51. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum (cf. *Guida del museo nazionale nelle terme diocleziane* ed. 1896 p. 13 n. 3). De anaglyphis egerunt Helbig *Führer* ed. 2 p. 206 n. 1086; Ducati *mél. de l'Ecole franç. de Rome* 26, 1906 p. 483 seq.; cf. etiam Lucas *Roem. Mitth.* 14, 1899 p. 220 not. 1, qui anaglypho anticae non Martem et Venerem, sed Aeneam et Venerem repraesentari putat. — Inscriptionem lateris sinistri (VOTVM SILVANO) posteriorem esse quam reliquas inscriptiones, has ipsas arae eiusque anaglyphis aequales putat Ducati, dubito num recte.

ad n. 53. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum (a. 1905 in repositis).

ad n. 98. Gavin Hamilton, in epistula ad Townleium iam servata in museo Britannico (Stowe ms. n. 1019 [antea 902], cf. *catalogue of the Stowe manuscripts in the British Museum* vol. I 1895 p. 661), edita ab A. H. Smith *Journal of hell. studies* 1901 p. 315 (excerpta minus accurata dederat Dallaway *les beaux arts en Angleterre*, 1807, II p. 128), inter inscriptiones a se Ostiae effossas memorat unam elegantissimam temporum Traiani, eam a se datam esse Carolo Albacino. Fortasse significatur C. n. 98. Sane haec non est aetatis Traiani, sed Traiani nomen extat v. 1.

ad n. 99. Legitur etiam, ut iam dixi in indice auctorum (Corp. p. XIII), in codice Hamiltoniano iam Berolinensi, legitur etiam in codice Iucundi Ashburnhamiano nunc Laurentiano f. 9 n. 81; in illo additur, quod non notaveram, marmor Romam delatum esse 'tempore Pii pontificis maximi' (a. 1458—1464). Cf. Ziebarth supra p. 215, 290, 294.

ad n. 118. Partem (v. 1 IMP·CAES, v. 2 ⌉ O — — PERTIN⌉ cet.) postea possedit Raoul Rochette, post cuius mortem publice veniit a. 1855, eam partem edidit Longpérier *bull. archéolog. de l'Athénaeum français* 1855 p. 52. — 4 CANTNO··· etiam Longp.

ad n. 128. A. 1893 auctione partis antiquitatum Borghesianarum facta nescio quo ablata est: *Catalogue des collections du Pavillon de l'Horloge* (Romae 1893. 4°) p. 122 n. 795.

ad n. 135—137. Certe n. 137, fortasse etiam n. 135. 136 memorat, qui effodit, Gavin Hamilton in epistula, de qua vide p. 334 ad n. 98 (A. H. Smith *Journal of hell. stud.* 1901 p. 315).

ad n. 168. Eodem loco *(cortile del Penitenziario femminile, Viale Manzoni)* vidit Vaglieri a. 1892.

ad n. 176. In codice Cassiani del Pozzo (vel certe magna ex parte conflato ex schedis Cassiani del Pozzo), iam musei Britannici (cf. ad n. 46), legitur f. 60: Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 71.

ad n. 188. Initium sic legit Villefosse *Revue épigraphique* V (fasc. 121, 1907/8) p. 221:

ITEM· · LEG · III · *Ital scribae*

AED · CVR · cet.

ad n. 244. Carmelus Mancini *Atti della R. Accad.* (*napol.*) *di archeologia, lettere e belle arti* 13,2 p. 151, adfirmat non recte et ab aliis et a me v. 2 editum esse P· LVCILIVS G)*amala*; ectypo examinato se repperisse primam cognominis litteram fuisse aut C aut O, non G. — (Lapidem nuper frustra in museo Capitolino quaesivit, ut eum denuo examinaret a me rogatus, M. Bang).

ad n. 255. Ostiae vel certe prope Ostiam inventam esse, quod antea in sola coniectura positum erat, testatur Fr. Piranesi in epistula data d. 28. April. 1787 ad regem Sueciae, quam edid. Geoffroy *revue arch.* ser. III t. 29, 1896 p. 12 (cf. p. 13): *dans le voisinage d'Ostia · · · on y a également trouvé une inscr. sur laquelle on voit les noms des serfs publics de la colonie d'Ostie, avec ce titre*: *Familia Ostiensis.*

Ipse lapis pervenit Olisiponem, eum ibi extare in aedibus ducis de Palmella ab uno ex maioribus eius ex Italia asportatum, nuntiavit mihi Jos. Leite de Vasconcellos.

ad n. 298. Idem exemplum, cum eadem praescriptione, legitur etiam in codice Manzoni nunc Berol. 432 f. 47.

ad n. 299. Jucundus habet etiam in codice primario Mediceo (nunc Vaticano 10482 cf. Ziebarth supra p. 222 seq.) n. 272 (cf. supra p. 227. 307).

ad n. 309. 324. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum.

ad n. 340. Hanc ut videtur inscriptionem, cuius exemplum decurtatum dederat p. 318,6, formam longiorem (solamque ut puto veram) p. 398,7, Gruterus a Wouvero (tunc Romae degente) petierat, ut recognosceret (scilicet ut ea recognitione uteretur in addendis voluminis sui), sed frustra, nam Wouverus eum laborem inutilem iudicavit. Cf. Joannis Wouveri epistularum centuriae II (Hamburgi 1619) p. 266 (cent II ep. 28) (epistula data Jano Grutero, Romae VII Kal. Mart. 1602): 'Basis quam in palatio Caesii positam scribis, curio'sissimis oculis inspexi, mire attritam, et fugientibus litteris adspersam potius 'quam inscriptam, adeo ut vix aliud colligere licuerit, quam quod epigraphe 'tua praefert. Quare eorum fidem, qui integriorem viderunt, sequi oportebit, 'vereor enim, si diligentiorem contemplationem iniecero, ne novum errorem 'pariam'. (Monuit Ziebarth *Festschrift für die 48. Phil.-Versammlung* Hamburg. 1909, p. 78 not. 2).

n. 375. 376. Longo commentario instruxit C. Mancini *Atti della R. Accad.* (*napol.*) *di archeologia, lettere e belle arti* 13,2 p. 146—170. Lucilium Gamalam praefectum (n. 376 v. 6. 7) ille putat fuisse non L. Aelii Caesaris, sed Commodi et anno quidem 176/7. Commodum dici potuisse L. Caesarem verum est. — In inscriptione 376 v. 26 supplemento Mommseniano *extru[e]ntibus*

lacunam non satis expleri ait, supplendum esse putat *extru[de]ntibus* vel potius *ex trudentibus* (l. c. p. 165). Trudentes qui sint si quis scire velit, ipsum Mancinii commentarium adeat.

ad n. 397. Legitur etiam in Jucundi codice Ashburnhamiano f. 9′ n. 84 (cf. supra p. 291).

ad n. 412. Legitur etiam in Jucundi codice Mediceo (Vat.) n. 223 (cf. supra p. 302).

ad n. 415. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum (in repositis).

ad n. 429. Imaginem edidit W. Altmann *Altäre* p. 237 fig. 191.

ad n. 472. Delineata extat in codice quem A. W. Franks reliquit museo Britannico (de quo cf. supra p. 334. 335 ad n. 46. 176) f. 51 (delinatio signata est n. 283), unde accuratissime repetivit Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 74: exemplum est iam notum, sed fortasse accuratius exaratum quam in reliquis quas adhibueramus schedis, v. 3 VIX·ANN XIII HIC·TANIAE cet., 6 VOLVMINI·POTIVS).

ad n. 704. Imaginem edidit W. Altmann *Altäre* p. 120 n. 122 fig. 97.

ad n. 791. Nunc Ariciae in villa Chisia extare nuntiat mihi H. L. Wilson.

ad n. 852. Iure me reprehendit Grossi-Gondi *bull. comunale* 1904 p. 331 quod dubitaverim de villa Sacchettiorum Tusculana, idem tamen concedit, inscriptionem sine causa a Matteio inter Tusculanas editam esse.

ad n. 933. Fuit deinde Petroburgi in museo Montferrand, cf. Koehne *mémoires de la société impériale d'archéologie* (Petersb.) VI 1852 p. 87.

ad n. 934. Imaginem Robert *die antiken Sarkophagreliefs* II (*mythol. Cyklen*) p. 194.

ad n. 935. Eodem exemplo quod exhibet Donius cod. Vat., legitur etiam in schedis Cassiani del Pozzo Franksianis, nunc musei Britannici f. 14.

ad n. 956. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum.

ad n. 996. Froehner *Musée de Marseille* [1897] p. 75 u. 178.

ad n. 1307. Vidit, sed imminutam, Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 336 (v. 1 EX·TEST|, v. 2 ARBITRATV·T·T·MANLI|).

ad n. 1312. Ut nuper denuo reperta videtur memorari *Notizie degli scavi* 1907 p. 289 ('*CIL.* XV 1312' errore pro '*CIL.* XIV').

ad n. 1442. Nuper denuo prodiit, apparuitque titulum scriptum esse in ollariis duobus ollarum binarum: Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 123.

ad n. 1455. Desumpsit Muratorius ex codice Siederi Mutin. f. 67', ubi tamen sine loco datur. Iam cf. Corp. VI n. 36066.

ad n. 1626. Imaginem edid. Altmann *Roem. Grabaltäre* p. 73 fig. 63.

ad n. 1976—2010°. 4168. Eph. ep. 7, 1228. Fistulas aquarias Ostienses et Portuenses denuo edidit Dressel C. XV 7735—7743. 7746—7768 (accesserunt in his 7749^{a} et 7752). Coniectura Ostiensibus addidit Dressel fistulas duas originis incertae ib. n. 7744. 7745, quas hic non repeto.

ad n. 2006. Alia fistula eodem nomine inscripta (*Q. Vergilius Eupsychu[s]*) prodiit Aenonae in Dalmatia: Corp. III 143368 (se spectante eam fistulam illo loco ex solo erutam esse testatur P. Sticotti).

ad n. 2027. Iam pictura optime edita est in opere splendido *le nozze Aldobrandine e le altre pitture antiche conservate nei musei pontifici*, *con introduzione del dott. Bart. Nogara* (Mil. 1907) tab. XLIII cf. p. 68. — *c* EYRYDICE est pictum (non EVRYDICE).

ad n. 2028. Edita est ibid. tab. XLVI cf. p. 71. — Pro FECI Nogara praefert FECE

ad n. 2029. Edita est ibid. tab. XLIV *b* cf. p. 71.

ad n. 4134. cf. infra ad n. 470.

ad n. 4168 (= Corp. XV 7748). *L. Apulei Marcelli* nomen etiam in alia fistula (vel illius continuatione) reperta a. 1905 Ostiae in eadem regione: cf. Gatti *notizie degli scavi* 1906 p. 84.

ad Eph. 7, 1210 inscr. lat.: de agendi vocabulo absolute adhibito cf. O. Hirschfeld *Sitzungsber. Akad. Wiss.* 1893 p. 422 not. 4.

---

433 fragmentum epistylii longum m. 0.67 altum m. 0.19 ad aediculam quandam ut videtur pertinens. Ostiae rep. ad viam quae a theatro ducit ad castra vigilum.

l OLLIANO · CALLINICO · PATRE ·
p ETRONIVS · FELIX · MARSVS ·

SIGNVM · ARIMANIVM · DO · DE · D

Gatti *notizie degli scavi* 1899 p. 62 (inde Inscr. sel. 4265). Vaglieri misit ectypum.

---

434 basis marmorea semicircularis reperta in stagno Portuensi loco dicto '*campo Saline*'.

in latere:
DEDICANTIBVS ·
SALLVSTIO · SATVRNINO ·
ET · ORFITO · PROCC ·
AVGG · N · N ·

PRO SALVTE · IMPP · SEVERI · ET · ANTONINI
AVGG · ET · GETAE · NOBILISSIMI · CAES · ET · IVLIAE · AVG ·
M · AVGG · ET · CASTR · GENIo · SACCARIORVM · SALARIOR
TOTIVS · VRBIS · CAMP · SAL · ROM · RESTITVTIANVS · CORNE
LIANVS · DE · XVI · A|B|AER · ET · ARK · SAL · ROM|ANARVM CVM|
INGENVA · FILIA · DONVM · DEDIT ·

in latere:
navicula, a cuius prora oriuntur funes duo

Gatti *notizie degli scavi* 1888 p. 228; Lanciani *bull. comunale* 1888 p. 86 (inde repetivi ego Inscr. Lat. sel. n. 6178).

2 GETAE vocabuli pars erasa, sed legitur. — 3. 4 *Genio saccariorum salarior(um) totius urbis camp(i) sal(inarum) Rom(anarum).* Saccariorum in portu Ostiensi multam operam fuisse consentaneum est. Corpus saccariorum portus Romae, quod mercium adventiciarum comportandarum privilegium quoddam habuit, memorat constitutio Valentiniani cod. Theod. 14, 22, 1. Saccarii salarii 'totius urbis' videntur operam dedisse salibus urbi Romae destinatis compor-

tandis. Campi salinarum Romanarum nomen loco mansit per saecula, cf. Nibby *analisi della carta dei dintorni di Roma* I p. 369. — 5 *de XVI ab aerario et ark(arius) sal(inarum) Romanarum.* 'Sedecim ab aerario', quorum unus fuit Restitutianus Cornelianus, praeterea ignoti. Ceterum tam *ab* vocabuli secunda littera, quam pars extrema versus scripta in litura, quid ante lituram ibi fuerit, sciri non potest.

---

435 fragmentum lapidis Tiburtini longum m. 0.36 latum m. 0.35. Ostiae rep. a. 1892, ibi fere ubi n. 470.

DVO · V*ir*
ISI · ET · S*erapi*
ta BERNAS

Borsari *notizie degli scavi* 1892 p. 161; Gatti *bull. comunale* 1892 p. 373.

---

436 Ostiae rep. una cum n. 439 *sulla via che da quella dei sepolcri si dirige verso le Terme* (*B* 9 in ichnographia edita *notizie degli scavi* 1909 ad p. 412), in ruderibus sacelli forma consueta Mithraeorum (cf. imaginem *comptes rendus de l'Acad. des inscr.* p. 185). Sabazii sacellum fuisse ex n. 439 colligi posse videtur. (In pavimento repertae sunt n. 443. 481.)

NVMINI · C*ae*LESTI ·
P · CLODIVS *fl*AVIVS ·
VENERA*n*DVS ·
VI · VIR · *a*VG
SOMNO MONITVS FECIT

Misit Vaglieri et edid. *notizie degli scavi* 1909 p. 22, *comptes rendus de l'Acad. des inscr.* 1909 p. 189.

2. 3 fortasse idem P. Clodius Verus Flavius Venerandus qui filio posuit titulum C. n. 1388.

---

437 cippus marmoreus Ostiae rep. prope theatrum, ubi tempore antiquo adhibitus erat in emissario reficiendo.

NVMINI
DOMVS
AVGVSTI
VICTOR · ET
HEDISTVS
VERN · DISP
CVM
TRAIANO
AVG · LIB
A · $\overline{X}$ · $\mathring{M}$

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 655.

10 *a(eris) decem ..?*

438 Ostiae rep. a. 1909, *in una delle stanze presso porta Romana.*

NVMFABVS sic
TITVS AMIN
NERICVS DO
NVM FECIT

Vaglieri misit et edidit *notizie degli scavi* 1909 p. 58. 293.

2. 3 *Aminnericus* idem nomen nisi fallor quod alibi (in titulis Pompeianis Corp. IV 5611 seq. 5630. 5764. 5765) scribitur *Abinnericus* (sic pro Habinna reperitur etiam *Amin-*); *Amminaracus* nomen canis Corp. VI 29895 citat Vaglieri.

---

439 Ostiae rep. ibi ubi n. 436.

L·AEMILIV*s*
EVSC·EX·IMPERIO·IOV
IS·SABAZI VOTVM·FECIT

Misit Vaglieri, edid. *notizie degli scavi* 1909 p. 22, *comptes rendus de l'Acad. des inscr.* 1909 p. 189.

2 in. videtur intellegendum *[F]usc(us)* vel *Eusc(hemus).*

---

440 Ostiae rep., '*via del teatro*' (*via che dalle "Capanne" si dirige verso il teatro*, cf. *notizie* 1909 p. 48. 83. 411).

inuicto DEO·SOLI
mnip OTENTI
O·CAELESTI
N *u* M *ini p* RAESENTI
F O *r* TV *nae* ·LARIBVS
T V T *e l a* EQVE
s a C
u e n e r a ND V S

Misit Vaglieri, ed. *notizie degli scavi* 1909 p. 84.

8 an idem qui posuit n. 436?

---

441 Ostiae rep. ibi fere ubi ea quae praecedit.

s · I · M
d ORYPH *or*
OMPE

Misit Vaglieri et edid. *notizie degli scavi* 1909 p. 52.

442 cippulus Ostiae rep., *via del teatro*, *nel portico innanzi alle 'Terme' e negli ambienti retrostanti.*

L·HORT
ENSIVS
HERAC
LIDA·N
FECIT

Misit Vaglieri et edid. *notizie degli scavi* 1909 p. 54.

---

443 Ostiae in pavimento musivo Mithraei vel potius Sabazaei (cf. n. 436).

FRVCTVS
SVIS·IN
PENDIS
CONSVM
M AVIT

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 21, *comptes rendus de l'Acad. des inscr.* 1909 p. 188.

---

444 in margine (orificio) putealis fracti. Ostiae rep., *peristilio delle Terme.*

| ◊GVNTAS◊FECERVNT·DE SVA PECVNI | *a*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 177.

Guntha nomen reperiri in titulo Mithriaco Corp. VI 737 monet Vaglieri.

---

445 Ostiae rep. a. 1909, *via dei vigili.*

ti clau DI *o*
germanic O·PON *tifici max*
c OS

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 128.

---

446 Ostiae rep., *via del teatro.*

h ADRIANO

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 126.

---

447 Ostiae rep., *via dei vigili.*

aur ELIO
AVG·
III

Vaglieri ed. l. c. p. 128, idem denuo contulit.

3 fortasse superest ex ··IM··.

448 tabula Ostiae rep. a. 1907 *nel peristilio delle Terme.*

L·AELIO·AVRELIO·CO|*m*
MODO·IMP·CAES·T·AE|*li*
HADRIANI·ANTONINI·AV|*g*
PII·PP·FILIO
M·MARIVS·M·F·PAL·PRIMIT|*iuus*
DECVR·DEC·AED·II·SAC·V|*olk*
FAC·CORPORI TRAIECT·RV
S·P·D·D·DED·XIII·K·OC|*t*
i|MP·CAES·ANTONINO·II|*ii* p. Chr. 145
M·AVRELIO·CAES·II C|*os*

Ectypum misit Vaglieri; idem lapidem contulit; edidit *notizie degli scavi* 1909 p. 174.

5 homo eiusdem nominis recensetur in albo corporis ignoti infra n. 462. — 6 *decur(ionum) dec(reto) aed(ilis) II* (= *secundus*? — sic videtur intellegendum, collato praetore sacris Volcani faciundis primo et tertio, cf. Corp. XIV p. 4) *sac(ris) [Volk(ani)] fac(iundis)*; de aedile sacrorum Volcani cf. Corp. l. c. — 7 corpus hoc *traiect(us) Ru . .* accedit ad corpora similiter appellata Corp. XIV n. 254. 403. 409. 425; vide etiam infra n. 468. — 8 in. *s(ua) p(ecunia) d(onum) d(edit)*, scilicet statuam Commodi, Augusti filii. — 8 dies XIII kal. Oct. (19. Sept.), quo statua dedicata est, natalis fuit Antonini Pii, qui eo die sexagesimum aetatis annum ingressus est.

---

449 Ostiae rep. fossionibus in theatro institutis a. 1890.

a

ca ES·I
seuerus · pius · perti NAX *aug.*
VC

b P·/

c AB

d |TER·I

e I V

Lanciani *notizie degli scavi* 1890 p. 37.

Lancianius putat superesse ex alio exemplo inscriptionis C. n. 114, collocato supra introitum theatri (*'sopra l'ingresso doveva essere incisa copia delle grande iscrizione scoperta nel 1881 nella scena del teatro'*), sed certe aliter conceptam inscriptionem fuisse fragmentum *d* indicat. — *c*: *[Ar]ab(icus)* vel *[Adi]ab(enicus)* supplet Lancianius. — *d* integrum a sinistra et infra exhibet Lanciani, idem subtus spatium vacuum indicat; videtur igitur hoc fragmentum superfuisse ex ultimo versu inscriptionis.

---

450 fragmentum altum latumque m. 0,15 — m. 0,17. Ostiae rep. a. 1897 fossionibus institutis inter theatrum et castra vigilum.

s · I M P
S E V E r
A R A B ic

Borsari *notizie degli scavi* 1897 p. 527.

---

451 fragmentum altum latumque n. 0,22 — m. 0,16. Ostiae rep. una cum eo quod praecedit.

I O O
ant O N I N I ·
l i c c . c

Borsari *notizie degli scavi* 1897 p. 527.

---

452 Ostiae rep., *via del teatro (dopo la via dei vigili verso le capanne).*

! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !
! ! ! ! ! ! ! ! !
! ! ! ! ! ! ! !
! ! . ! ! !
S E V E R I

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 205.

Videtur superesse ex titulo Elagabali vel Severi Alexandri, cuius nomina erasa fuerunt, illaesum mansit nomen Severi avi.

---

453 Ostiae rep., *via dei vigili.*

I
? c A E S

S · D
imp E R A *tor?*

Vaglieri l. c. p. 96.

453a Ostiae rep., '*piccolo mercato*'.

i M P C *aes*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 17.

---

454 fragmentum tabulae marmoreae latum m. 0.28 altum m. 0.35. Ostiae rep., *via del teatro.*

O P · M I S C V M S
S · D I I A I A T A M
impe R A T O R I S I I I I C *os..*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 126.

Litteras abrasas, sed certae lectionis esse ait Vaglieri. — 2 *dilatatam?* (Hirschfeld).

455 in parte aversa tabulae n. 462. Ostiae rep. *in una taberna delle Terme sotto il portico.*

RI

*se*PTIMIO·PO

? proc a NNONAE

Vaglieri l. c. p. 91.

456 tabula marmorea longa 2 p. 1 unc. [m. 0,46], alt. 1 p. 11 unc. [m. 0,43] litteris altis v. 1 : 4 unc. 3 lin., 2 : 4 unc., 3 seq.: 3 unc. [cm. $5^1/_2$] KELL. Ostiae 1836 effossa, nunc Romae ap. Braunium KELL. (locum non adnotat HENZ.). Romae in aedibus Alexandri Castellani FORC. His aedibus *(piazza Poli)* dirutis quo pervenerit, mihi incompertum.

·TI · FIL · PAL

imp caes t RAIANI · HA *driani aug*

eodem t EMPORE·IVSSV·

NVM SECVNDA

SIS·VBI·IVSSV

Sic descripserunt Kellermann et Henzen, quorum apographa inveni inter schedas varias ab Henzeno relictas. Vv. 2—5, versu primo ut videtur deperdito, descripsit Forcella Corp. VI 1567.

Titulus nimium mutilus quam ut suppleri vel etiam intellegi possit. Pertinuisse eum ad hominem origine Ostiensem fortasse tribus Palatina (v. 1) indicat.

457 litteris aetatis labentis Ostiae rep., *via del teatro.*

V · PRAEF

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 51; idem denuo contulit.

458 Ostiae rep., *via del teatro (dopo la via dei vigili verso le capanne).*

D M

VALENTINO DIS

PENSATORI

FILI FECERVNT

5 BENE MERENTI

QVI BIXIT ANNIS

XLVIII·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 205.

459 tabula, alta (vel certe spatium scriptum altum) m. 0,20 lat. m. 0,32 litteris cm. $1^1/_2$—1, quam a negotiatore rerum antiquarum, qui repertam dicebat Ostiae, accepit Le Louët, ab hoc H. Thédenat; is servat Parisiis. — Ostiae in castris vigilum eam stetisse apparet; fortasse stetit eo loco quem indicat Lancianius *notizie degli scavi* 1889 p. 81, ut conicit Villefosse *revue épigr.* (cf. infra) p. 88.

COH · III · 7 · CARPIANI · FELIX
MAMERTINO ET RVFO COS · I QVI — a. 182
DESCIDERVNT OSTIS IN VEXILLAT ·
EX ID DECEMB · IN IDVS · APRILES · T · CXXVII ·
L · CRITONIVS · L · F · TROPHIMVS · F · P A · D · VIII
OX
L · TVLLIVS · L · F · FELICISSIMVS INC · F · P · D · IIII
M · AEMIL · M · F · HERMES · INC · FP · D · IIII OST X
Q · FAERONIVS Q · F · CASTOR IMP · COMM — a. 183
P · BRITTIVS P · F · FELIXS IIII · ET VICTO
L FANNIVS LF SATVRNALIS · RINO · II · COS
!!!!!!!!!!!!!! D · D · VII · ID ·
Q VIBIDIVS Q · F · TIMOCRATES APRILES

Ectypum misit Villefosse. Thédenat *Société des antiquaires de France, centénaire 1804—1904*, *Recueil de mémoires* p. 434.

1—4 *coh(ors) III*, *(centuria) Carpiani felix*, | *Mamertino et Rufo cos.*; *i* (=hi) *qui* | *desciderunt* (=descenderunt) *Ostis* (Ostia) *in vexillat(ionem) ex id. Decemb. in idus Apriles.* Collatis inscriptionibus Ostiensibus C. XIV 230 *s(uscepit) v(otum) id. Apr. s(olvit) r(eversus)* — intellege in urbem — *id. Aug.* et Eph. ep. 7 n. 1215 *[ex] id. Aug. in [i]dus Dec.* apparet ter in anno, idibus Aprilibus Augustis Decembribus, vexillationes vigilum sibi successisse Ostiae (ut iam ante hanc inscriptionem repertam vidit Domaszewski *Relig. d. roem. Heeres* p. 14 not. 61). Cf. etiam H. de Villefosse *revue épigraphique* V (1904) p. 87 seq.

5 (cum v. 4 fin.) *L. Critonius L. f. Trophimus f(rumentum) p(ublicum) a(ccepit) d(ie) octavo t(abula) CXXVII*, intellege tabulas incisorum frumento publico. Similiter in noto catalogo vigilum Corp. VI 220 passim legitur *f. p. a. d. X t. CXLIV.*

6. 7 *inc(isus) f(rumento) p(ublico) d(ie) IIII o(stio)* vel *ost(io) X.* Similiter Corp. VI 10222 *inc(isus) fr(umento) publ(ico);* ib. 10224b. 10225: *frumentum accepit die X* vel *d. VII, ostio XV* vel *XXXIX.* Significantur ostia porticus Minuciae, ubi frumentum publicum distribuebatur.

Inscriptio parietaria *stationem [fe]cimus principis diem XXX* (Eph. ep. 7 n. 1217) ad hanc vexillationum successionem non pertinet.

---

460 fragmentum marmoreum altum latumque metr. 0.12 — 0.10, crassum cm. 5 Ostiae rep. a. 1897 una cum n. 450. 451.

co H · III · C ·
· MAMER *tino*
et R V *fo cos*

Borsari *notizie degli scavi* 1897 p. 528.

1 *[co]h(ors) III*, *(centuria)* . . ., cf. n. 459 v. 1.

461 tabula marmorea, in qua antea alius titulus, nunc deletus scriptus fuit. Ostiae rep., *via del teatro*, in ruderibus tabernae cuiusdam.

L·VIRIO·LVPO·ET·L·MARIO·MAXIMo CoS p. Chr. 232,
CORPVS·FONTANORVM·Q·EX·S C·COIRE·LICE sic
PAT*r*ONI PPETRONLVS·FELIX· sic
L *pe*TRONIVS CHA////ON ⊖ LVCIVS·POMPELVS·QVLNT INVS· sic
////////IVS·C*l*EM*ens* GIVLIVS·SATVRVS
/////////IVS GRVMEN*ti*NVS NEVIVS·CATVLLINVS·
/////////ONIVS·M*y*RISMVS Q·AVRELIVS·VITALIO·
TI·CLAVDIV*s* E PAG*a*TVS·*pl*EB S·CAECILIVS·SOTERICVS
T·IVLIVS FELI X· P·SEXTILLVS·SEBERIANVS
M·C........*u*S·DIONYSIVS
//////////THALAMVS L·FLAVIVS·ONESIMIANVS·
VOLVS*ius s*ATVRN*i*N
L///FIVS ANTIN//////////
///*pe*TRONIVSON*esim*
//*pet*RONIVSMYRISMVS
LAC//IVSATHENODOR
P IVLIVS GEMINVS
P IVLIVS GRVMENTINVS
PETRONIVS MYRISMVS IVN
*i*VLIVSSATYRVS
LFIVS·DAPHIS
LIVS·HILARVS
VCCIVS MITHRES
NIVS·COGNITVS
IVS HESPER
S LIBERALIS
*gru*MENTIN·IVN
NVS
*feli*CISSIM
*ma*RTIALIS
*e*PAGATVS
MVS·VI sic

Summa cura composuit et descripsit Vaglieri, edidit *notizie degli scavi* 1909 p. 120 cf. p. 90; ectypum quoque misit, sed in quo nomina *a* 4 seq. non omnia discernuntur.

1 nomina plena consulum huius anni nunc primum innotescunt.

4 ⊖ notum signum defuncti. — *a* 7 *q(uaestor?)*. — 8 *[pl]ebs* vocabulum secundis curis agnovit Vaglieri. — 10 *M. C...pius* vel *C...rius* (non *C...dius*). — 16 LAE*l*IVS Vaglieri *not.*, LAC//IVS *(L. Ag[r]ius?)* idem secundis curis. — 19 in litura scriptus. — 21 DALIS Vaglieri *not.*, sic ut supra secundis curis; quid subsit, incertum.

b 3 Petronius aliquis Felix reperitur supra n. 433, *b* 8 Caecilius Sotericus Corp. n. 714, *a* 18 Julius Grumentinus Corp. n. 1151.

462 alta m. 0.56 litteris v. 1 cm. 6, v. 2 cm. $3^1/_2$, deinde cm. 2. Ostiae rep., *via del teatro*, in ruderibus tabernae. (In parte aversa est n. 455.)

R O ❦ II T I
❦ C O R P O *r*
V S P A P A · P · A N T E I V S
V S F R V C T V S · M · C A M P V N N *ius*
S · FELICISSIMV S · T · POMPEIVS · C
VS VIC TOR · P · ARRVNTIV
VS SERVILIO · Q · VENNIVS
NNVS · AGATHOP M · SVLPICIVS · MAR
VS BRADV A L · LAECANIVS · ALEXANDER
IVS DEVTE R · M · MARIVS PRIMI TIVO *s*
VS VIC TOR · CN · RVLLIVS FELI *x*
VS HILARVS · Q · CERELLIVS MARINV *s*
S · FORTVNATVS · A CAEDICIVS · CALLISTIAN
VS · CORINTHIAN · C · ANIN IVS PRIMV *s*
VS CRISPINVS Q · TADIV S · CERIA *lis*
CALLISTIO M · VLPIV S FORT *nat*
.. S · M · CAMPVNN · PRIMIGE *nius*
M · CAMPVNN · RESTI *tutus*

Vaglieri misit ectypum, edidit *notizie degli scavi* 1909 p. 91.

1 videtur supplendum esse *[Cn. Claudio Seve]ro II Ti. [Claudio Pompeiano II cos.]* (a. p. Chr. 173). — CORPO potius quam CORPV (quo ectypum ducit) Vagl. — *b* 8 fin. MATO Vagl. — *b* 10 idem nomen supra n. 448.

463 Ostiae rep., *peristilio delle Terme.*

M · S · I
l licinio SVRA' II *ii*
q sosio sene CIONE' I *i cos* p. Chr. 107

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 199.

464 tabula marmorea Ostiae rep. inter theatrum et castra vigilum.

M
sex auienius SEX · F I L
DEC · A L L *ectus*
me NSOR · F R V M *entar*
II SIBI · ET ANNIAE
AE · CONIVGI KARISSIMAE
se X · FIL · FLORAE · SEX · AVIENIO
O IVN SEX AVIENIO SEX *fil*
se X · AVIENIO AGATHVRSO FRA *tri*
NICONI · SEX · AVIENIO · HER
LIBERT POSTER EORVM

Borsari *notizie degli scavi* 1897 p. 527.

465 *via Laurentina, vigna già Ferrari ora Bianchi.*

· · · S DEC*u*R
· · · THI · ET
· · · E · CONIVG
· EBIO · CASTO
· · FILLIIS 'sic'
· · · RHODINE
EX·OFILIA
· · ME PIISSIM
· · OCA · · · · ·

Tomassetti *archivio della società romana di st. patria* XIX 1896 p. 135.
1 fin. DECYR traditur. Reliqua non attigi.
Propter v. 1 recepi inter Ostienses, quamquam locus, ubi inscriptio descripta est, multo propius Romam est.

466 Ostiae rep., *via del teatro (sopra la via dei vigili verso le capanne).*

L · CHARITO
seuir augustali S · IDEM · Q · Q
sibi ET ·
RIAE · VXORI
E · ALVMNAE 5
COGNATO
ET · CET*eris libertis libertab*VSQVE
POSTERI*sque i* N AG·P·XV

Vaglieri misit; ed. *notizie degli scavi* 1909 p. 205. 97.

467 urna cineraria marmorea, ex qua iam bibunt gallinae, in Portu Romano prope episcopium.

TI · CLAVDIO · SP · F
SVRIACO · D · C · C · N

Tomassetti *archivio della società rom. di st. patria* XXIII 1900 p. 150.
2 *d(ecurioni) c(oloniae) C(astro)n(ovanae)?*

468 Ostiae rep., *via della Fontana.*

fel I X · ET L · FALE
MARTINVS M · MARIV*s*
im AG · EX · ARG · P · II ~ CORPO R *i*
ANTE AEREV IMAG *inem .... d d*
5 *corpori? t* RAIECTVS ET · OB · D *edic*
CELI · D · D ·
· DIVISERVNT DED · XVII *al*
spor TVLAS · SING · X II ·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 122, idem denuo contulit.
a 5. 6 cf. supra n. 448 v. 7 cum not.

469 Ostiae rep., *via del teatro* (cf. n. 440).

]NER[
pa]RENTES[
]RE·Q·A·[
]ANTE S[
]II A V I[

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 51; idem denuo contulit.
In parte aversa vestigia inscriptionis erasae.
3 *q(uaestori) a(erari)?*

470 tabula marmorea lata m. 0.52 litteris cm. 3—2 (vv. 9. 11 cm. 3½). Ostiae rep. in alluvie Tiberis inter horrea et navalia quae dicuntur.

P·Q *st*]MVS · PLOTIVS · M · F · QVARTO
A · GENVCIVS · A · F · ITER · DVO · VIRI
LOCVM · DEDERVNT · COMPITI · AEDIFICANDI
C · CARTILIVS · C · F · POPLICOL · DVO · VIR · VII
CENS·III· COMPITVM · TRANSTVLIT
D · CAECILIVS · D · D · L · NICIA · MEDICVS
L · MARCIVS · L · L · STEPHANVS
P·NAEVIVS· P · L · HERACLIDA
MAG · VICI · MACERIEM
ET · COLVMNAM · DE · SVO · FECERVNT
C · CARTILIVS · C · L · HERA[

Contuli ad ectypum quod misit Vaglieri. Gatti *bull. comunale* 1892 p. 370 eodemque exemplo Borsari *notizie degli scavi* 1892 p. 162 (inde repetivi Inscr. lat. sel. 5395).

1 I_/MVS Gatti et Borsari, reliquiae O et V litterarum in ectypo cernuntur. — 1 fin. QVARTIO priores, non recte; intellege: *quarto*, sc. duovir.

4. 5 idem ut videtur homo memoratur in titulo pavimenti operis musivi Corp. n. 4134, ubi v. 1.2 iam apparet sic legendum esse *[C. C]artilius C. f. [Poplicola duovir] V, [c]ens. II.*

471 Ostiae rep., *via del teatro, nelle taberne di fronte al portico.*

D *m*
SERVIO[
FELICI[*oni?*
FECIT[
SERVIVS·SAI[
ISID[
SIBI[

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 123.
5. 6. *[sacerdos] Isid[is]?*

472 Ostiae rep., *via del teatro.*

I
//////////S ETAV
///AVG PSVC
MLIB HEL
III

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 fasc. 6.

---

473 Ostiae rep. in castello, *demolendosi un muro.*

ERECV
AGENT
MAXI *m*
TYRAN

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 471.
1 *[V]erecu[ndus]?*; an 1.2 *cu[ram] agent[ibus]?*

---

474 Parisiis, olim possedit Raoul-Rochette, anno 1855 inlata in bibliothecam publicam, ubi extat, in introitu nummophylacii muro immissa (in parte aversa, quae nunc non cernitur, scriptum esse 'a. 1810 Μαρτίου 4' legitur in inventario nummophylacii, ut refert Mowat). — Quin Ostiensis sit, dubitari non potest; idem Raoul-Rochette apud se habuit etiam aliud fragmentum Ostiense (C. n. 118 cf. supra p. 334).

d M
///////TIANI·DECVR·OST
*omnib. hon*OR·FVNCT·SAL·L·L·
////////LIC·MAIORIS
5 *sacerdo*S·ISIDIS·OST
*inconp*ARABILISSIMO

A. de Longpérier *bulletin archéologique de l'Athénaeum français* 1855 p. 52; Mowat *bull. de la soc. des antiquaires de France* 1896 p. 212.

Omissa in Corp. Inscr. Lat., ut monuit Mowat, qui recte statuit Ostiae repertam esse.

3 fin. *sal(io) L(aurentium) L(avinatium)*; cf. Corp. n. 390. 391.

4 . . . *[portus fe]lic(is) maioris?* cf. Corp. n. 408: *sacerdoti M. d. m. Port. Aug. et Traiani felicis.*

5 cf. C. n. 429. 437.

---

475 Ostiae rep., *taberne sotto il portico delle terme.*

T·VI·VIR
SIBI
*co*NIVG

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 92.

476 Ostiae rep., *via della Fontana.*

M· P R A I

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 122.

---

477 Ostiae rep., *via del teatro (sopra la via dei vigili verso le capanne).*

M E N V S
N E A
C O R V S

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 fasc. 6.

2. 3 *neacorus* (sine dubio Serapidis, cf. C. p. 5) scriptum, ut *Naeacore* in titulo item Ostiensi C. n. 785.

---

478 Ostiae rep., ibi ubi ea quae praecedit.

D · M
P · RAGONI
EROTIANI
COLLEGAE
PINGENTES

Vaglieri misit; edidit bipartitam *notizie degli scavi* 1909 p. 98 et fasc. 6.

---

479 Ostiae rep., *via del teatro.*

D M
PO ∘ NOT
c OLLEGAE

Vaglieri misit et edid. l. c. p. 55.

2 fin. *not(ario?).*

---

480 eiusdem ut videtur inscriptionis magnae fragmenta duo (maius in altitudinem latitudinemque patet m. 0,22 — m. 0,335). Ostiae rep., *via del teatro, nelle taberne di fronte al portico.*

M A N ·
·P·P·DE
C O R
Γ · EXS

E R
S

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 122.

481 tabula litteris parvis et consumptis, Ostiae adhibita in pavimento Mithraei (cf. n. 436).

EXEDR PECVLIAR ARPOC | *rat..*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 20.
Quid significetur, incertum.

---

482 in opere musivo Ostiae rep., *via del teatro,* in pavimento tabernae *che corrisponde al fondo di via della fontana.*

FORTVNATVS
ATERA QVOD SITIS
BI crater BE

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 92.

---

483 in latere crasso *(grossezza)* tabulae ornatae ramo et coronis, litteris rudibus Ostiae rep.

AMA PVERVM

Misit Vaglieri, ed. *notizie degli scavi* 1909 p. 85.

---

484 in fistulis plumbeis Ostiae rep. *fra il teatro e il tempio di Vulcano, dinanzi ai quattro tempietti scoperti nell' anno 1886* (cf. *notizie* 1886 p. 162), *quasi a fior di terra, in fondo all' area probabilmente ridotta a vasta piazza nei tempi dell' impero ... la condottura portava l'acqua alle fabbriche esistenti nell' area anzidetta.*

rEI PVB COL OST EX OFF VAL·ZOSIM·
REI PVB COL OST EX OF /// /// ////·

Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 84.

---

485 fistula plumbea Ostiae rep. sub via publica prope templum Vulcani; inscriptio bis repetita.

T·AELI·AVG·LIB·PROCVLI·A RĀ

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 330.

---

486 *cippo di cipollino grezzo* (m 1,68×0,45×0,45), *su uno dei cui lati era inciso trasversalmente ed in caratteri di m 0,065 di altezza il bollo di cava.* In Portu rep. fossionibus a. 1907.

AVGVRIN COS p. Chr. 132

Carcopino *notizie degli scavi* 1907 p. 737.

486a fragmentum marmoreum *con marca di cava.* Ostiae rep. in castello.

CRES
a VGG

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 18.

---

487 Ostiae rep., *via che dalla 'via del teatro' si dirige verso l'ingresso della caserma dei vigili.*

HOC·SEPVLC *rum*
M·ACILIVS·IS
con CESSIT·DON *ationis causa*
SEPTIMIA *e*
TONICES·
AMICE CA *riss*
AEOBBEL
BEA IN SE
p ARTE·ET
O·FORT
NO·FILIO

Misit Vaglieri et edid. *notizie degli scavi* 1909 fasc. 5.

---

488 Ostiae rep.

SA·I
M·AEL
CRESCE
ANNIS

Lanciani *notizie degli scavi* 1890 p. 38.

---

489 Ostiae rep., *via dei vigili.*

D
AEMILIA *e*
SIMAE·F
DIONY
ILIA·RF
ITIA CI

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 128.

489a Ostiae rep., *via dei vigili.*

ATTI
VJTA
CARI

Vaglieri l. c. p. 96.

---

490 Ostiae rep., *via del teatro, nel corridoio dietro i pilastri.*

D M
M · AVRELIO · CHRO
NIO · FILIO · DVLCIS
SIMO · QVI · VIXIT
*an*NO VNO · MES
III · DIEBVS · XXIII
*hori*S · II

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 88; idem denuo contulit.

---

491 Ostiae rep. ad viam *che dalla Ostia moderna va al mare.*

D M D M
BABERIAE AVGENI FILIAE KA
S · BABERIVS SCVPINVS ET EC
ISIAS FILIAE · Q · VIXIT · A · VIIII · M
D XXVIIII
LOC · DON · SE VIVI ET SIBI FECER
ΛGAPE ICDORMI

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 140.

2 fin. fortasse *Eg[rilia].* — 7 *Agape (h)ic dormit.* Apparet lapidem aetate christiana denuo adhibitum esse.

---

492 fragmentum tabulae utrimque scriptae. Ostiae rep. ibi n. 442.

M
s EX · F · CAN
*fe*CIT · BAEBIVS
M · V · M

in parte opposita:

NNIVS
GELVS · ET
VS · VICTOR
RENTIBVS
*fecer*VNT

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 54.

493 Ostiae rep., *via del teatro.*

BIANC *r*
DITA

Vaglieri l. c. p. 126.

---

494 Ostiae rep., *via del teatro, nei vani sotto il portico.*

D
Q · BILLI
COIVCI BE *ne merent*
Q · V · ANNIS

Vaglieri l. c. p. 121.

---

495 Ostiae rep., *via dei vigili.*

protome rudis adulescentis bullati

BVRDO

Vaglieri l. c. p. 97.

---

496 Ostiae rep., ibi ubi n. 490.

TI · ET · C · L · I
LIBERTAB · SVIS
· C · L · CAI
I · VERNA

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 88.

---

497 Ostiae rep.

AE · CALI//
VS · OLYM *pus*
I · KARISSIM *ae*
H · S · E

Lanciani *notizie degli scavi* 1890 p. 38.

---

498 Ostiae rep., ibi ubi n. 487.

D M
IO · KALED
IIDO ·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 fasc. 5.
2 . . *io Kale(n)d[ioni!].*

499 Castel Fusano. — Ut antea (cf. Corp. n. 126. 127. 381. 671), ita etiam nunc (vide infra n. 512. 513. 526. 558) inscriptiones illo loco extantes sine ulla dubitatione recepi inter Ostienses.

· · · CARVIL
p AMPHIL
P · CARVIL ·
HILARVS
fe CERVNT·SIB
SVIS · ET ·
· · CARVILIO · F ·
e T · CARVILIAE ·
HYCENI · LIBERT

Tomassetti *archivio della Società romana di storia patria* XX 1897 p. 91.
7 fin. pro F expectaveris cognomen Carvilii. — 9 fortasse *[T]hyceni.*

---

500 tabula marmorea rep. inter Ostiam et Castel Fusano.

D M
P · CELERII · AT
TICI · FECIT
SERVATIO
CAESARIS·N·B·M

Gatti *notizie degli scavi* 1901 p. 255.

---

501 in ollario trium ollarum Ostiae rep. ibi ubi C. n. 1442.

titulus erasus	CARITO	AGRIPPA

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 123.

501[a] Ostiae rep.

VS CHR
VTIA CHRE

Misit Vaglieri.

---

502 fragmentum sarcophagi. Ostiae rep., *taberne sotto il portico delle terme* (cf. n. 475).

CL
PRIMI
ET·HERM
ET·HEREI

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 93.

503 Ostiae rep., *via del teatro*, ibi ubi n. 452.

\\.AVDIO·RAPIDI

Vaglieri l. c. fasc. 6.

---

504 fragmentum tabulae opisthographae. Ostiae rep. *nelle stanze a sin. della via che dalla 'via dei sepolcri' si dirige verso la 'via del teatro'*.

ETFILIORV|*m*
·ET·M·CLODI|*o*
ET CLODIAE Z
OSTENSI CON*iugi*
ET AB OCTAVI/
RVFINA·ET AB O*ctau*...
LIBERTABVS QV/
·IN /

in parte opposita:

·M·CLOD
FECIT SIB|*i*
OSTESE C|*oniugi*
FILIS SVIS
ET M CLODIO
~~CLODIAE·Z~~

Vaglieri misit et edid. bipertitam *notizie degli scavi* 1909 p. 47. 117; idem denuo contulit.

---

505 basis parva (alta m 0,13). Ostiae rep, ibi ubi n. 433.

M·COEL TR
OPHIM·M C
OEL·CRES
T D·S·D·D·

Gatti *notizie degli scavi* 1899 p. 61.
2—4 *M. Coel. C(h)rest(us) d(e) s(uo) d(ono) d(ant).*

---

506 in sarcophago pueri educationem repraesentante. Olim Romae apud Campanam, nunc Parisiis in museo Louvre.

M·CORNELIO·M·F·PAL·STATIO·P/ |FECER·|

Wernicke *arch. Zeitung* 43, 1885 tab. 14 fig. 2 (delineatam ab Eichlero) cf. p. 211.
Marci Cornelii multi fuerunt Ostiae, praesertim inter lenuncularios a. 152 et a. 192, Corp. 250. 251; M. Cornelii M. filii, tribu Pal., pater et filius, in titulo Ostiensi Corp. 341, Cornelius Statius ib. n. 340. Fortasse igitur hic quoque M. Cornelius M. f. Pal. Statius Ostiensis fuit.

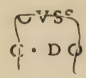
---

507 Ostiae, *presso lo stabilimento delle macchine per la bonifica.*

D *m*
CORN*el*
ZOTICV*s*
FILIO DV)*lciss*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 58.

508 Ostiae rep. una cum n. 475 cet.

Vaglieri l. c. p. 93.

---

509 sarcophagus rep. *nella tenuta di Castel Romano (via Laurentina).* — Inter Ostienses recepi propter vv. 6. 7, cf. infra.

D · M
DOMITIAE·HILARITATI
QVAE·VIXIT·ANNIS·IIII
MENS·XI·DIEBVS·XV
FECERVNT
Q·DOMITIVS
//ATERIANVS·ET
DOMITIA·PRIMITIVA
PARENTES

Gatti *notizie degli scavi* 1904 p. 402 ad ectypum datum a Navone.

6. 7. idem ut videtur Q. Domitius Aterianus titulorum Ostiensium Corp. 37. 912; 7 in. litteram unam periisse indicat Gatti; fortasse erasa est H.

---

510 Ostiae rep., *via del teatro.*

D M
EGRILI·IVLIA
NI LYCISCVS
AMICVS

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 fasc. 6.

---

511 in parte aversa inscriptionis quae praecedit.

·D CONCESSA·M
LOCA TRIA·AB
EGRILIO·TELES
PORO·AEMILIO
PICENTIO·ET QVE
⊥IE RVFINE *sic*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 fasc. 6.

1. 2 *d(is) m(anibus) concessa loca tria.* — 5. 6 *Quelie*, intellege Coeliae?

512 Castel Fusano (cf. ad n. 499).

A · EGRILIVS
A · LIB · NARCISS
FECIT · SIBI · ET
EGRILIAE · A · LIB
PHOEBE · CONIV *gi*
ET · FILIS · FILIABVS
LIBERTIS · LIBERT
ABVS · POSTERIS
QVE · EORVM ·
LVCILIA · 7 · LIB · EPICH̄

Tomassetti *archivio della Società romana di storia patria* XX 1897 p. 91.
10 *(mulieris) lib. Epich[aris].*
1. 2. 4. 5 eorundem nominum homines sunt Corp. n. 960. 964.

---

513 Castel Fusano.

······ FECIT ······
RARAE · CONIVGI · ET
*a eg*RILIO · ZOSIMO · EGRILIAE · HELPIDI
A · EGRILIO · ABASCANTO · EGRILIAE · THALLVSAE
A · EGRILIO · SPERATO · EGRILIAE · PAVLAE
LIBERTIS · LIBERTABVS · POSTERISQ *eorum*
H · M · HE · EX · NON *sequitur*
IN · FR · P · XI ··········

Tomassetti *archivio della Società romana di storia patria* XX 1897 p. 91.
7 *h(oc) m(onumentum) he(redem) ex(terum)* cet.

---

514 Ostiae rep. ad eandem viam ad quam n. 436.

i l i
ONA
e GRILI

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 24.

---

515 Ostiae rep. una cum n. 494.

D · M
EVPHROSYNE · LIB
MERENTISSIMAE
A · CORNELIVS ·
AMARANTVS · L · F ·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 121.

516 fragmenta duo lapidis Tiburtini. Ostiae *presso lo stabilimento delle macchine per la bonifica.*

S·I·L·I·V·S | S·FECIT·L
GILIO·L·F·C | FABRICIANO
O·ET·L·LIBE *rtabu* SQVE
POSTERIS | V

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 58.

516a litteris rudibus. Ostiae.

A
PFELI
EST
V

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 331.

---

517 Ostiae rep. ibi ubi n. 487.

C·FOI
FORT
B·

Misit Vaglieri et edid. *notizie degli scavi* 1909 fasc. 5.

---

518 Ostiae rep. ibi ubi n. 475.

dis ma N
fort VNATE

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 93.

---

519 Ostiae rep., *presso la cappelletta, di fronte al camposanto.*

di S
man IBVS
g RANIAE
APHROSIDIAE

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 141.
4 scr. APHRODISIAE.

520 Ostiae rep., ibi ubi n. 452.

D · M
HIERON · SOSTRA
TO · FRATRI · B · M ·
FEC · VIX · AN · XXXV
MEN · V · DIEB · X ·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 fasc. 6.

---

521 Ostiae rep. ad viam *che dalla Ostia moderna va al mare.*

DIS · MANIBVS · HOSIDIAE · IONICE · FECIT
Q · HOSIDIVS · AMPLIATVS · LIBERTAE · ET
CONIVGI · SVAE · CARISSIMAE

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 139.

---

522 Ostiae rep., *via del teatro.*

IRENE
EVHEMER
B · M · FECIT

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 118.

---

523 Ostiae rep., in eadem regione in qua n. 485.

D
C //// · O [illegible]
IVLIA OLE
CONIVGI · B*ene* MEREN*ti fec*IT

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 331; idem denuo contulit.

---

524 Ostiae rep., *via del teatro (dopo la via dei vigili, verso le capanne).*

VS · IVN
[illegible] O

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 fasc. 6.

---

525 Ostiae rep., *via di congiunzione tra quella de' sepolcri e quella de' vigili.*

D · LABERIVS *d* F · PAL
FRONTO · FEC*it* SIBI · ET
LABERIAE · ITA*lia*E · LIBERT ·
VXORIQ · SVAE · RA*riss*IMAE · FEMINAE
ET · DVABVS · LABERI*s* ANTIOCHIDI · ET ·
FRONTINAE · FILIABV*s* ET · D · LABERIO · D · F
PAL · PRONTONI · NEPOTI · SVO
ET · LIBERT · LIBERTAB POSTERISQ · EORVM
IN FRONT · P · XXXX · IN AGRO · P · XXXX

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 82.

---

526 Castel Fusano (cf. ad n. 499).

A · LIVIVS · EVTYCH
· A · LIBERTV*s*
A · LIVIO · CLEM
PATRONO · · ·
MERITO · · · · · · ·

Tomassetti *archivio della Società Romana di storia patria* XX 1897 p. 91.

---

527 Ostiae rep. una cum n. 475 cet.

D M
LIVIAE · A · F · BERONICES
MEMORIAM CONSECRAVIT
P · LVCRETIVS
LICINIANVS
CONIVGI · SANCTISSIMAE

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 93.

---

528 litteris bonis. Ostiae rep. *nei campi.*

SINI
LIVI

Vaglieri l. c. p. 58.

---

529 Ostiae rep., ibi ubi n. 477.

D ·
M · MAN

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 fasc. 6.

530 Ostiae rep., *peristilio delle terme.*

ramus
◊ MARTINIANVS ◊

Vaglieri l. c. fasc. 5.

---

531 Ostiae rep. una cum 450. 451.

D · M
METTIAE · RHODINES
MATRI·DVLCISSIMAE
STATILIA·RHODOPE·ET
SERVILIA·RHODOPE — pars anterior
FECERVNT — pantherae
PERMISSV · STATILI
CRESCENTIANI

Borsari *notizie degli scavi* 1897 p. 527.
7. 8 idem videtur Cn. Statilius Crescens Crescentianus C. n. 421.

---

532 Ostiae rep., *via del teatro,* ibi ubi n. 441.

MINIVM
MARIVM
GVNTI

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 53.

---

533 urna Ostiae rep., *via del teatro.*

DIIS .
MANIBVS
Q·MINVCI·Q·F
FELICIS·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 57.

---

534 Ostiae rep. ibi ubi n. 490.

D N·FAVSTINA C·CASSIO HERA
CLITO DVLCISSIMO FILIO *m*

Vaglieri l. c. p. 88.

534a Ostiae in castello rep., *demolendosi un muro.*

ET MODI
ET AVREL
EX CONCES *sione ... m*
ONOMENT
STRATI LIB

in parte opposita:

II V V
ANI
ANI

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 471; idem denuo contulit.

---

535 Ostiae rep., *via del teatro (dopo la via dei vigili, verso le capanne).*

E · NI
CERNY
DVLCISSI

Vaglieri l. c. 1909 fasc. 6.

---

536 Ostiae rep., *peristilio delle terme.*

P · NO *ni*
P · NONI

Vaglieri l. c. fasc. 5.

---

537 Ostiae rep., *via dei vigili.*

D M
NONIA
SYMFERVSA
FECIT SIBI · ET
LIB · LIB · POST
EORVM

Vaglieri l. c. p. 98.

---

538 Ostiae rep., *via del teatro.*

O R
si BI ·
ob ELLIO · TE
o BELLIO · T
o BELLIAE ·
OBELLIAE
OBELLIA
ET CON
NV *o bellio*

Vaglieri misit et edid. l. c. p. 51.

539 Ostiae rep., *casa di via dei vigili di fronte alle terme.*

D *m*
*pa*NTVLEI*a e*
NAE · AVF
EVS · C*oniugi?*

Vaglieri l. c. p. 130.

---

540 Ostiae rep., *via della Fontana.*

GIVS · PRIM
f _CIT ·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 121.

---

541 Ostiae rep., *via dei vigili.*

D
PRI · MI *gen..?*
FECI
MA · R
O·NE·S *im..*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 128, idem denuo contulit.
3 intellege FECI*t*.

---

542 de loco parum constitisse videtur Sabino et Iucundo, apud Sabinum praescribitur 'ibidem' et praecedit titulus aliquis descriptus Romae 'in domo Alphonsi Anagnini', in Iucundi codice Cicognano praecedit titulus Veliternus C. X 6572, in cod. Stowe, in quo ultimus est syllogae epigraphicae, fragmentum aliquod incertum (cf. supra p. 328 not. 1). — 'Romae ut aiunt' BEMB. In S. Anastasia ALC. — S. l. PICC. — Azani in villa REIN. propter loci indicationem quae praecedit apud Piccartum. — De origine Ostiensi cf. infra.

D M
PVBLICIVS GLAVCVS PVBLICIO FLORO
FRATRI DVLCISSIMO FECIT
QVI BIXIT ANNIS XXVIII DIES XVIII
LOCA CONCESSA DVA A FLAVIO
CRESCENTIANO PATRONO FILIO ET FRATRI

Fortasse non plus semel descripta est saec. XV exeunte, quod apographum exhibent Sabinus cod. Marc. f. 204' et codices Iucundi Marcianus Cicogn. f. 151, Britannicus Stowe f. 244'. Ex Jucundo Donius Vat. 7113 f. '91, ut videtur; Piccart

n. 8 (inde Reinesius 15,14 ex eoque auctores quidam Brixiani, cf. huius Corp. V 583*,8). Praeterea Io. Bembus f. 22; Alciatus Feae f. 113. Est iam C. VI n. 25131 inter urbanas.

Versuum divisio incerta. Verba exhibuimus ad Sabinum et Iucundum Cicognae.

Ostiensem esse probabiliter collegit Ziebarth supra p. 240 not. 1, cum Publicius Glaucus, Publicius Florus, Flavius Crescentianus nominentur inter lenuncularios Ostienses a. 192 (Corp. XIV 251 pag. VII 36. 37 et pag. VIII v. 9).

---

543 Ostiae rep., *taberne sotto il portico delle terme.*

L·PVLLAE*nio*
FILIO·D*lciss*
PVLLAE*ni..*
—ET·A·I

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 93.

---

544 Ostiae rep., ibi ubi n. 477.

RIOI
*qu*A.DRATO
*fecer*VNT·SIBI·ET·SVIS
in AGRO·P·XX

Vaglieri l. c. p. 207.

---

545 Ostiae rep., ibi ubi n. 442.

FILI·FECER
VNT·PATRI
SALVTAR
IN CONPA
RABIL

Vaglieri l. c. p. 54.

3 *Salutaris* num nomen patris fuerit non certum.

---

546 Ostiae rep., *via vel teatro.*

TREI
C. SEILI
C·SILIVS
C·SILIVS·C
C·SILIVS·C·L·E

Vaglieri l. c. p. 118.

Vv. 3—5 postea additi.

547 Ostiae, *peristilio delle terme.*

D · M
STATILIAES
CN·TVRPILIV*s*

Vaglieri l. c. 1909 p. 176.

---

548 Ostiae ibi ubi ea quae praecedit.

ST
STLACCIO VE *con*
IVGI CONPAR sic

Vaglieri l. c. 1909 p. 176.

---

549 Ostiae rep., ibi ubi n. 475.

O SVLPICIO FE
TILIA ΠILA sic
DVLCI
T QVI V
S

Vaglieri l. c. p. 93.

---

550 Ostiae rep., *nel primo tratto della via a Mare.*

D M
Q·TANNVSSIVS
SVCCESSVS·QVI
VIXIT·ANNOS·III
MENSES ·VI·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 289.

---

551 Ostiae rep., ad viam *che dalla Ostia moderna va al mare.*

RENTIO

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 138.

552 Ostiae rep., ibi ubi n. 475.

D · M
P · THVRANIVS
CRATERVS · ET
MECLASIA BA
SILICE · P · THVR *a*
NIO EVPRA
FILIO DVL *cissimo*
QVI VIXIT *annis*
VI · MES

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 94.

---

553 Ostiae rep., ibi ubi n. 452.

A · M · LIB · TYCHE
M · HERENNIO
/ CONIVGI
m her ENNIO · CLADO
ATIMETO ET · HEREN
IS
EORVM
XXII

Vaglieri l. c. p. 206.

---

554 Ostiae rep., ibi ubi n. 463.

L · VALEI
EV

Vaglieri l. c. p. 207.

---

555 Ostiae rep., ibi ubi n. 477.

LIVS · I
VALERIAE · FILI
DVLCISSIMAE ·
ANN · XV

Vaglieri l. c. 1909 p. 207.

555a Ostiae rep., *via del teatro (dopo la via dei vigili verso le capanne).*

C · VENTI *lius?..*
O S T
O I

Vaglieri l. c. p. 207.

556 Ostiae rep., ibi ubi n. 477.

D · M
VIBIA REPENTINA
EVTYCHIAE VER
NAE SVAE FECIT
VIX·AN·V

Vaglieri l. c. p. 207.

---

557 Ostiae rep., ibi ubi n. 455.

d m S
*z*OSIMIANO · PA
''O'TA

Vaglieri l. c. p. 199.

---

558 Castel Fusano (cf. ad. n. 499).

···INIVS·C
····INIO·C·L
···E·D F·PR
···IAE CN
···NNIO·C

Tomassetti *archivio della società Romana di storia patria* XX 1897 p. 91.

---

559 Ostiae rep. *nelle terme presso l'ingresso di via dei vigili.*

protome
CILIAE·F

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 131.

---

560 litteris aetatis labentis. Ostiae rep., *via del teatro nel corridoio dietro i pilastri.*

RIAG E/
APvTO

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 89.

---

561 Ostiae rep., ibi ubi n. 559.

D
ERCOR
R TVAS

Vaglieri l. c. p. 131.

561a Ostiae rep.

in parte opposita:

OO | NIMA
CIO | MI
E·SV | *uix.* T·AN
R· | N

Vaglieri *notizie degli scavi* 1908 p. 179.

---

562 Ostiae rep., ibi ubi n. 477.

IM
PHORO | L
O·L·ET
LIB·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 207.

---

563 Ostiae rep., *via del teatro,* ibi ubi n. 480.

TROPO
EFRI
TRO

Vaglieri l. c. p. 122.

---

564 Ostiae rep., ibi ubi n. 477.

KIIM LI
FIL
POSTERISQVE
IN·AGRO·P·XX

Vaglieri misit.

---

565 Ostiae rep., ibi ubi n. 563.

A I A
CVM·QVA·VIXIT
sine VLLA·QVERELLA·ET
E·CONIVGI·CARISSIMA
*liberta*BVS·POSTERISQ·EORVM
in fronte ped XII·IN·AGRO·PED·XX

Vaglieri l. c. p. 123.
4 fin. *carissima(e).*

566 Ostiae rep., *via dei vigili.*

d | M·
| ·TRICLINI
de | XTERIORE
| ORVM

Vaglieri l. c. p. 128.

---

567 Ostiae rep. ibi ubi n. 450. 451.

figura muliebris
| EXIMAM |

Borsari *notizie degli scavi* 1897 p. 528.

---

568 Ostiae rep. ibi ubi ea quae praecedit.

//
mulier //
sedens S
in sella, T
dextra A
calipodium M
protendens A
PA
L
A

Borsari *notizie degli scavi* 1897 p. 528.

---

569 fragmentum tabulae aeneae. Ostiae rep. ibi ubi eae quae praecedunt.

VN
D

Borsari *notizie degli scavi* 1897 p. 525.

---

570 *frammento lapidario monumentale.* In Portu Romano.

VC

Tomassetti *archivio della società rom. di storia patria* 23, 1900 p. 150.

VICVS AVGVSTANVS LAVRENTIVM. Corp. XIV p. 183. 486.

ad C. n. 2045. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum in xysto. Memoratur *Guida del museo nazionale nelle terme diocl.* ed. 1896 p. 8 n. 3.

ad C. n. 2046. Iam Romae in museo thermarum (in repositis, sign. n. 27205, ubi vidi a. 1905). V. 1 in. (ante OPILIO) fortasse L fuit, non R (L vel C fuisse ait Tomassettius *Museo ital. di antichità class.* III 1896 p. 535 not. 1, *bull. comunale* 1895 p. 149 not. 2).

---

571 *si legge in un macigno di peperino lungo circa palmi 8, largo 4, alto 2, le lettere son palmari, e scolpite in tre lati così: — giace nella strada tra Porcigliano e Torpaterno.*

SACRM ROMANO MO E IVRE QVIRITIVM

Aloys. Petit Radel in epistula quam edidit Petr. Marquez *delle ville di Plinio il Giovane* (Rom. 1796) p. 174. (Omissam in Corp. indicavit Lanciani *monum. dei Lincei* XIII 1903 p. 144). Hic collocavi dubitans; fieri potest ut lapis ex ruderibus Lavinii in locum quo descriptus est translatus sit.

Porcigliano (Castel Porziano), Decimo. Corp. XIV p. 185.

ad C. n. 2057. Nunc Romae in museo thermarum Diocletianarum (a. 1905 in repositis).

ad C. n. 2059. Nunc Saargemünd in collectione Huber. Ectypum misit Keune.

---

572 ara marmorea, Castel Porziano rep., est Romae in museo thermarum.

intra coronam:

VICTO*riae*
AVGVSTAE
SACRVM

FABIA · NATALIS C · CALVISI · FELICIS
P · S P

Descripsit Bang.

572a fistula plumbea, rep. *tenuta reale di Castel Porziano, sito detto il Quarticciolo*, iam Romae in museo thermarum; in ea saepius impressum

AVRELI CAESARIS

Lanciani *monumenti dei Lincei* XVI 1906 p. 266; Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1906 p. 410; Germain de Montauzan *nouv. arch. des miss. scientif.* XV (fasc. 2, 1907) p. 99, qui vidit.

573 Castel Porziano rep., est Romae in museo thermarum.

puella iacens in lecto

DIS · MANIBVS ·
SACRVM
BATHYLLIDI · VIXIT
ANNIS · V · M · III · D XXII
BATHILLVS · FILIAE KARIS

Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1908 p. 478.
5 scr. BATHYLLVS.

---

574 rep. et adservata una cum n. 573.

D · M
CL OPTATINA
HΛRMONIΛE
ΛNCILLΛE BENE
MERENTI · FECIT
Q · V · A · XVIII · M · XI
D · V

Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1908 p. 478.

---

575 cippus Castel Porziano.

DIS · MANIB
FLAVIAE · SOZVSAE
FLAVIA · AVG · LIB
urceus OEOGONOMIA patera
VERNAE · SVAE
CARISSIMAE · FECIT
VIXIT · ANNIS · XIII
MENSIBVS · X ·
DIEBVS · II ·

Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 182.
4 nomen mirum.

---

576 rep. et adservata una cum n. 573.

| EDI ΛNIM
ae dulc (?) ... *n*(|)N MΛRT
| S FECERVNT

Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1908 p. 478.
2 supplevit Gatti apud Ghislanzonium.

577 fragmentum magnae inscriptionis *(iscr. monumentale).* Decimo *(nel recinto dell' osteria di Castel di Decimovecchio).*

VG
\C·
'N
II

Lanciani, qui vidit a. 1900, *mon. dei Lincei* XIII p. 154.

---

578 ad viam Laurentinam, *oltrepassato il casale della Perna* [fundus est pertinens ad massam *Decimo* cf. Nibby *anal.* II p. 539; Tomassetti *archiv. soc. rom.* XIX 1896 p. 318, 1], iacentem intra foveam repperit Tomass.

dIS · MANIBVS
C · SIGNII · C · F · PAL · CELERIS · E(?)
ET P..................

Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 137, *notizie degli scavi* 1895 p. 349.
Ex v. 3 primae tantum litterae legi potuerunt.

Capocotta.

Fundus huius nominis situs est ad miliarium fere decimum sextum viae Laurentinae (cf. Nibby *analisi* I p. 386, II p. 197).

Inscriptiones sepulcrales in ea regione repertae videntur Ostiensibus adnumerandae esse; publicae (n. 579 seq.) fortasse pertinuerunt ad ipsam viam Laurentinam.

---

579 alta m. 0.72, lata m. 1.02, rep. *nella tenuta della Capocotta.* Iam Romae in museo thermarum.

imp. caes. m. aur. commodus
antoninus pius fe...
S ARM · GERM · MAX · BRIT · P · M · TRIB ·
p OTEST · XV · IMP · VIII · COS · VI · P · P · a. 190
PONTEM · ARCENDAE ·
i NVNDATIONIS · GRATIA ·
FECIT · DEDICAVITQVE ·

Descripsit Bang. Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1908 p. 476.

580 fragmentum tabulae marmoreae altum m. 0.24. Rep. et adservata una cum n. 579.

anton I N I · PII · *Germ*
di VI · PII · NF *p*

Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1908 p. 476.

Aut Commodi aut Severi, ut recte observavit editor.

---

581 litteris cm. 5—5½, v. 3 cm. 7, v. 4 cm. 8. Rep. cum iis quae praecedunt.

ANTO *nin*
GERM *anic*
I
VIA *m*
PER/

Descripsit Bang. Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1908 p. 477.

3 fortasse superest ex R. — 5 fin. M.

---

582 fragmentum cippi rep. cum iis quae praecedunt.

i M P A *es p licinius gallie*
NVS · PIVS · F *elix inuictus aug germ*
MAX · PERS *max pont max tr pot xiii* (?)
COS · VI · DES *ignatus uii* . . . . . .
P · P · PROCO *s* . . . .
NVM VI TEM *pestatis collapsu*
M · PRO · VI · D *entia sua ad me*
LI · OREM CV *ltum restituit*

Descripsit Bang. Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1908 p. 471.

Tam v. 1 in CA*es* quam v. 8 in CV*ltum* C littera G formam habet.

Consul sextum Gallienus fuit a. 264, consul septimum a. 266, titulus est igitur anni 264 vel potius (propter designationem iam factam in a. 266) anni 265. Persicus maximus dicitur Gallienus in titulo Tripolitano Corp. VIII n. 22765 (= *Revue archéolog.* 1902, II p. 344 n. 46), anno ut videtur 263, et in papyris Hermopolitanis, quas edidit Wessely Corp. pap. Hermop. n. 52 seq. 93. 119, annis 266—268.

---

583 tabula marmorea rep. *al decimo sesto miglio della via Laviniate, di contro al casale della Capocotta* Lanc.; *proviene da Castel Porziano* Ghisl. Iam dono regis Romae in museo thermarum.

universitas IVDEORVM·
in col ost commo RANTIVM·QVI COMPARA
uerunt ex conlat IONE·LOCVM·C·IVLIO·IVSTO·
gerusiarchae ad m VNIMENTVM·STRVENDVM·
VS·LIVIO·DIONYSIO·PATRE·ET·
NO·GERVSIARCHE·ET·ANTONIO
dia BIV·ANNO·IPSORVM·CONSENT·GE
c iulius i VSTVS·GERVSIARCHES·FECIT·SIBI
et coniug ISVAE·LIB LIB·POSTERISQVE·EORVM·
in fro NTE·P·XVIII·IN AGRO·P·XVII

Descripsi. Lanciani *mon. dei Lincei* XVI 1906 p. 269/270; Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1906 p. 411 cum imagine et iusto commentario.

Pleraque supplementa (inprimis v. 1. 7 in.) praeivit Ghislanzoni; 7 *dia biu* munus etiam Corp. IX 6208. X 1893 et alibi. — 7 fin. GE| vel potius GR|; *ge[r|us(ia)]* suppleverunt Lanc. et Ghisl.

---

584 rep. una cum ea quae praecedit Lanc., una cum ea donata museo Romano thermarum Ghisl.

uixit annos XXX·MENSES·V *ex*
dies quin QVE·BENEMEREN
f ECIT·TI·CLAVDIVS·VR
posteris QVE·SVIS·HOC·MON
umentum exteru M·HEREDEM·NON·SE
q VETVR

Lanciani *monumenti dei Lincei* XVI 1906 p. 273; Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1906 p. 410.

1 MENSES X\ Lanc. — 6 VETRVR *mon. Linc.*, errore sine dubio typogr.

LAVINIVM (Pratica). Corp. XIV p. 186. 486.

ad C. p. 186 not. 7. Ut Petrus Rosa, ita etiam Lancianius *monum. dei Lincei* XIII 1903 p. 137 seq. a via Laurentina distinguit Lavinatem, sed Lavinatem, quam Rosa indagavisse sibi visus erat, Ardeatinae viae contiguam et per locos dictos *Trigoria* et *Castel Romano* in regionem maritimam Latii ferentem, Lancianius appellat Laurentinam, via ea quae ab Ostiensi, tertio fere miliario, discedens a plerisque appellatur Laurentina (cf. Nibby *analisi* III p. 492. 611 seq.; item Tomassetti *archiv. della società rom. di stor. patr.* XIX 1896 p. 314), ab hodierna *via di Decimo* fere non diversa, Lanciano dicitur Lavinatis (sic in tab. XII) vel *Lauro-lavinate* (p. 151 sq.). — Non nego duabus viis

Roma in agrum Laurentem iri potuisse; alteri earum Lavinatis nomen fuisse, antiquis plane ignotum, non puto; videndum an altera in alterius locum successerit et re vera altera fuerit Laurentina vetus, altera Laurentina nova; sic fere etiam Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 136: *propongo di distruggere la via lavinate del Rosa; la quale altro non é che la via laurentina ... La via del Rosa non è che una deviazone comoda, di età tarda, dell' antica Laurentina, per accedere a Lauro-Lavinio.*

ad C. n. 2065. Buecheler carm. epigr. n. 212, qui v. 2 recte supplevit *[v]irecta* (ea scriptura legitima, cf. Vergil Aen. 6,638 cet.) *Pilumni* (cf. Verg. Aen. 9,3: *luco ... Pilumni*).

---

585 basis lapidis Albani. Praticae.

FIDEI · D · S · S ·

Descripsit Dennison. Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 144.

---

586 Praticae in horto principis Borghesii.

ISIDI · REGINAE
duo pedum paria
C · SEMPRONIVS CRHYSE
ROS · VOTVM · SOLBVIT 'sic'

Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 147, *notizie degli scavi* 1895 p. 349.

---

587 Praticae, ibi ubi eae quae praecedunt (haec, et pleraeque ex iis quae sequuntur effossae a Kambo loco dicto *la Vignaccia)*.

. . . IVS · MAXI
sacerdos m D · M · I · L · L · ET · I
sac ERDOTIA · TAVROB *oliata*
T · V · IIII · III ·
BRES · ASPRO ITERV *m et* p. Chr. 212.
· ASPRO · COS ·

Descripsit Dennison. Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 146, *notizie degli scavi* 1895 p. 350; Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 172.

2 *[sacerdos M(atris)] d(eum) m(agnae) I(deae) L(aurentium) L(avinatium)* 3 sacerdotia pro muliere sacerdote etiam in titulo taurobolii Lugdunensi Corp. XIII 1754 (Dessau inscr. sel. 4134) et in titulo urbano Dess. 4438. — 4 in. IT Tom., non recte. — 4. 5 *V, IIII, III [kal.* vel *non.* vel *id.] ..... bres.* Significantur dies 28. 29. 30. Aug., vel 9. 10. 11. Sept., vel 27. 28. 29. Sept., vel 3. 4. 5. Oct., vel 11. 12. 13. Oct., vel 28. 29. 30. Oct., vel 9. 10. 11. Nov., vel 27. 28. 29 Nov., vel 9. 10. 11. Dec.

588 Praticae, ibi ubi ea quae praecedit.

PRO SAL*ute*
..VS · ET REL

Descripsit Dennison. Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 146, *notizie degli scavi* 1895 p. 350; Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 172.

---

589 Praticae, ibi ubi ea quae praecedit.

imp CAES · M · AV*r*ELIVS
..S ·

Descripsit Dennison. Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 146, *notizie degli scavi* 1895 p. 350; Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 172.

2 fin. incertum utrum s fuerit an c, magis tamen s.

---

590 litteris altis cm. circ. 8. Praticae, ibi ubi ea quae praecedit.

· NEPOS · DIV*i*
/////// /////
trib POT · VIII ·
TVTAE · ET
INCENDIO ·

Descripsit Dennison. Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 146, *notizie degli scavi* 1895 p. 350; Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 172.

V. 2 erasus. — Fortasse Severi Alexandri.

---

591 ibi ubi eae quae praecedunt.

*te*MPORIS SVI
. LICINIO
.ICTIS

Descripsit Dennison. Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 146, *notizie degli scavi* 1895 p. 350; Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 173.

Fortasse spectat ad Gallienum. — 3 fortasse *[in]victis* vel *[de]victis.*

---

592 basis fracta (frustulum cum vv. 1. 2 et parte v. 3 separatum a reliqua inscriptione). Praticae in horto aedium Borghesiarum.

RECIPV
ALITATEN
AM IN MELIO
CIVITATEM RECI
QVOQVE ANNONAE
QVAM TEMPORIBVS TYRAN
CARVIT ORDO LAVRENTVM LAVINA
TIVMDNMQ EIVS DEVOTISSIMVS

Descripsit Dennison mens. Mart. 1909.

1 ·· RECIPV ·· vel etiam ·· RECEPV ·· — 4 fin. RECR ··· vel etiam RECIP ··· potius quam RECE ···. — 5 fin. S vel C.

..... *[ob p]r(a)ecipu[am? .. libe]ralitatem [ac reformat]am in melio[rem statum] civitatem, recip[erata?] quoque annonae c[opia?] qua(m) temporibus tyran-[ni] caruit, ordo Laurentum Lavinatium d(icatus?) n(umini) m(aiestati)q(ue) eius devotissimus.* Partem supplementorum suggessit Dennison.

Apparet 'tyrannum' aliquem privilegia Laurentium Lavinatium (cf. C. n. 2070) imminuisse, ablata annona, quae iis praestabatur. Eam restituit legitimus imperator, Constantinus fortasse devicto Maxentio vel, quod magis crediderim, Constantius devicto Magnentio.

593 basis Praticae, ibi ubi eae quae praecedunt.

ALERIO CLAVD
ACILIO PRISCILINO
a VGVRI • LAVR • LABI
nati comiti augg NN • INTER XX • COS
cur aluei ti BERIS RIPARVM
cloacaru N IQVAE SACRAE sic
urbis cons VLARI ORDINAR
praet tu TELAR QVAEST
O QVAEST
PONTIFICI
I • TRIVM
uiro m ONETARVM
a a a f • F • SEVIRO
equit r OM • TVR
mae .. OB EXIMIVM
amor EM • IN CIVES
sa CERDOTALES • ET
popul VS SVE PECVNIAE
p OSVERVNT

Descripsit mihi Walter Dennison, Praticam profectus a. 1909. Praeterea habui imaginem photographicam quam fecit Ashby, dedit Huelsen. Edidit Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 171. Tractavit Domaszewski *mus. Rhen.* 58, 1903 p. 538 seq.; cf. etiam Cantarelli *Ausonia* II (Rom. 1907/8) p. 202.

4 in. NN recte Lanciani; noli dubitare de lectione. Videtur supplendum esse *[comiti Augg.] nn.* (cf. infra).

9 in. vix fuit ꝛO quod ed. Lanciani, sed potius ⟍ıO.

13 in. ante SEVIRO non E sed F, ante hanc fortasse reliquiae alterius, quae potest fuisse F.

[V]alerius (vel *[G]alerius) Claud(ius)... Acilius Priscil(l)ianus* quo tempore vixerit, apparet ex v. 4, quo memorantur viginti consulares anni 238 (cf. infra); praeterea ex v. 7 apparet eum consulem ordinarium fuisse. Quis ex consulibus ordinariis aetatis illius (temporum Severi Alexandri et Maximini vel proxime antecedentium) significetur, incertum. Sane alter ex consulibus ordinariis anni 230 Priscillianus dicitur in fastis Theonis et Heraclianis (chron. min. III p. 377. 392) et in titulo Rhenano Corp. XIII 8588 (= Brambach 231); sed plerumque ille dicitur Clementinus, in titulis nonnullis Sex. Catius Clementinus. Nihilominus de hoc cogitavit Domaszewskius, coniciens ruptura vv. 1—3 et Sex. Catii et Clementini nomina periisse. Verum, ut monuit Cantarelli, Catius Clementinus videtur fuisse legatus Cappadociae (Corp. III 6924), item fortasse legatus Germaniae superioris (Corp. XIII 6749), quorum munerum nulla umquam fuit mentio in hoc titulo. Priscillianus igitur — quod et ipsum proposuit Domaszewskius — unus ex iis consulibus aetatis illius fuisse putandus est, quorum usque ad hunc diem unum tantum nomen novimus, quales sunt Probus (a. 228), Modestus (a. 228), Maximus (a. 233), Paternus (a. 233); unum ex iis nominibus potest periisse v. 2 init. — Iunius Priscilianus Maximus, qui multis annis postea fuit curator Laurentium Lavinatium (Corp. XIV 2074—2076; infra n. 594) num cum hoc Valerio Claudio Prisciliano aliqua parentela coniunctus fuerit, incertum.

4 lege *[comiti Augg.] nn. inter XX co(n)s(ulares)*. Viginti viri illi creati quidem sunt nuntio de Gordianis occisis accepto, sed manserunt etiam Maximo et Balbino imperatoribus creatis; et potuit unus ex illis, qui Maximum proficiscentem contra Maximinum comitatus est, dici *comes Augustorum inter viginti consulares.*

7 *[cons]ulari ordinar(io).* Similiter Volusianus cos. a. 261 videtur dici *v(ir) co(n)s(ularis) ordinarius* in titulo Arretino Corp. XI 1836 (Dessau inscr. sel. 1332).

8—10 *quaest. [urban]o, quaest. . . .* De duplici quaestura cf. Momms. Staatsr. II ed. 3 p. 269 not. 2.

10. 11 *[praetori et] pontifici [Laur. Lab]i.* supplet Dom. — 18 requiritur *sua pecunia.*

---

594 Praticae in horto principis Borghesii.

priscilia

NO · MAXIMO · C · V
VATI · PRIMARIO · QVAES ·
TORI · CANDIDATO · PRAE
TORI · VRBANO · PONTIFICI ·
MAIORI · PONTIFICI · DEI ·
SOLIS · ELECTO · AD · LEGATION ·
PROVINCIAE · ASIAE PATRONO
ET CVRATORI · L · L · SACERDOTA
LES · ET · POPVLVS

Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 144, *notizie degli scavi* 1895 p. 349; Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 172.

Nomen recte supplevit Tomassettius. Est Iunius Priscilianus Maximus qui inter annos 293 et 305 posuit titulos C. XIV 2074—2076.

---

595 litteris circa cm. 2, ibi ubi eae quae praecedunt.

LARCI
PRAETORI·V
ΓII·PRISCI

Descripsit Dennison. Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 146, *notizie degli scavi* 1895 p. 350; Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 172.

3 in. potest fuisse *fil.*

---

596 Praticae.

N I V S
ODOTV *s coniu*
GI BEN *e mere*
N·TI FEC

Descripsit Dennison. Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 146, *notizie degli scavi* 1895 p. 350; Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 173.

---

597 fistula plumbea. Praticae *presso il sig. Kambo* Tom.

COGITATVS FEC

Tomassetti *bull. comunale* 1895 p. 147 (inde C. XV n. 7787); Lanciani *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 173.

---

598 fistula plumbea. Praticae ('in oppido Patrica').

IVLIVS EVTYCHIANVS FEC

Volpi vet. Latium VI p. 119 litteris minusculis (inde Dressel C. XV 7889).

LANVVIVM (Civita Lavinia). Corp. XIV p. 191. 486. Eph. 7 p. 372.

In Lanuvinis adiuvit me Albertus Galieti sacerdos, doctus iuvenis, qui historiae eius oppidi capita selecta tractavit *Archivio della società rom. di storia patria* XXXII 1909 p. 173—283. — Museum quoddam privatum in aedibus suis instituit Vincentius Seratrice sculptor.

Imperante Severo per aliquod tempus vexillationem vigilum urbanorum Lanuvii moratam esse videtur colligi posse ex inscriptionibus nuper repertis infra n. 602 (v. 4 seq.). 605. 614. 615.

---

ad C. p. 192 not. 3. Draconis, qui Lanuvii colebatur, mentionem invenit Buecheler *Berlin. phil. Wochenschr.* 18. Apr. 1908 (p. 510) apud Pseudo-Plutarchum parall. min. c. 14 p. 309 B (II p. 364 ed. Bernardakis), ubi sane Λαμουσ- traditur pro Λανουου-. Narrat ille bello Punico (primum videtur indicari) Metellum ducem Romanorum coactum esse, filiam suam hostiam Vestae offerre; ἡ δὲ ἐλεήσασα δάμαλιν ὑπέβαλεν καὶ αὐτὴν ἐκόμισεν εἰς Λαμούσιον καὶ ἱέρειαν τοῦ σεβομένου παρ' αὐτοῖς δράκοντος ἀπέδειξεν· ὡς Πυθοκλῆς ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν. Fortasse hoc ex scriptoris futilissimi testimonio sive mendacio colligi potest, draconem illum custoditum esse Lanuvii non in Iunonis, sed in Vestae fano.

ad C. n. 2112. Iam est Romae in museo thermarum Diocletianarum. Contulit et imaginem edidit de Manteyer *mélanges d'arch. et d'hist. publiés par l'école franç. de Rome* XVIII 1898 tab. VII. VIII cf. p. 271 sq. — Pag. I v. 8 K est in lapide (non KAL), ut notavit Manteyer, qui praeterea p. 275 seq. recenset puncta in nostra editione omissa (quod idem monet, pag. II v. 14 QVO ferri non posse, non corrigit sed confirmat id quod ego posueram).

ad C. n. 2118. Pars intuenti sinistra (non agnita ab editore) denuo prodiit *notizie degli scavi* 1907 p. 128 n. 4.

ad C. n. 2125. Legitur etiam, ut iam indicavi in indice auctorum Corp. p. XVI, in codice Iucundi Ashburnhamiano f. 93, cf. infra p. 398 ad n. 2262.

ad C. n. 2135. Repertam esse in ruderibus *Roma vecchia*, sitis ad miliarium V viae Appiae, testatur Gavin Hamilton in epistula quam edidit A. H. Smith *cat. Lansdowne House* p. 72 cf. *Journal of hell. stud.* XXI 1901 p. 306 not. 8.

ad C. n. 4178. Mavortium esse Quirinum statuit Buecheler *mus. Rhen.* 1908 p. 195. 196.

ad C. n. 4178*c*. Edidit Tomassetti *mus. ital. di ant. class.* II p. 491. Anno 1900 in *casale S. Martino, Due Torri*, vidit St. Clair Baddeley, cuius apographum exhibuit Th. Ashby.

---

599 tabula marmorea, *adoperata come materiale da costruzione*, in territorio Lanuvino, *località Quarti di Presciano, confinante col territorio di Cisterna* repperit Vinc. Seratrice et pertulit Civita Lavinia in domum suam (ubi iam non extat, Romam ut dicitur delata).

B E L L O N A E · D *eae?*
L · SEXTIVS · EROS C
P E R M I S S V · C · S E X
ET · P · ACCOLEI · LARISC *oli*

in parte aversa

LIB ·
SAC ·

Borsari, qui vidit, *notizie degli scavi* 1898 p. 66. 67.

P. Accoleius Lariscolus notus ex denario cuso ut videtur anno u. c. 711, Eckhel 5, 118; Babelon I p. 100 (de aetate etiam Bahrfeld *numism. Zeitschr. Wien* 32, 1901 p. 6. 7).

---

600 parva basis lapidis Tiburtini. Civita Lavinia, Borgo S. Giovanni, *nel fondo del sig. Seratrice*, rep. cum plerisque quae sequuntur; extat in aedibus Seratrice.

ANNIVS = C
herc OLE = DAT

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 125 n. 2.

---

601 parva basis lapidis Tiburtini, rep. et adservata cum ea quae praecedit.

CN · DECIMIVS
EVHODVS
HER *culi*

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 125.

---

602 basis ex lapide Albano, litteris vv. 1—3 vetustis et incisis accurate, vv. 4 seq. neglegenter. Civita Lavinia rep. et adservata cum iis quae praecedunt.

P · FOVRIVS · N *f*
DIC · TERTIVM
HERCOLI EA DAT
SEVERO III ET ANT *oni*
NO AVG COs — p. Chr. 202
COH VI
F I T

Descripsi utramque partem; item descripsit, qui primus coniunxit Alb. Galieti, idem misit imaginem photographicam. Solam partem inferiorem Vaglieri *notizie* 1907 p. 126 n. 6.

Vv. 4 seq. alia manu scriptos esse primo obtutu apparet. Cf. ad n. 615.

603 cippus ex lapide Albano. Civita Lavinia rep. cum iis quae praecedunt.

L·OCTAVIO·VI
HERCOLE · DEDIT

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 125.
1 fin. *V(ibi) f(ilios)?*

---

604 fragmentum basis parvae ex lapide Albano. Civita Lavinia rep. *località detta Faccia Sole,* deinde apud V. Seratrice.

HERC|*uli*

Borsari *notizie degli scavi* 1892 p. 236.

---

605 tabula parva marmorea ex multis fragmentis composita. Civita Lavinia rep., iam Romae in museo thermarum in repositis.

HERCVLI · SAN|*cto*
ET IVNONI SISPIT|*i*
SEX · VALERIVS·
CIA ///IVI //V
CESA·MILES
CHO· VII·VIGV *lu*
M/

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 657.
4 in. *Cla(udia)?*, 5 in. *C(a)esa(rea)?* — 6 fin. fragmentum cum litteris GV postea accessit, deest igitur in editione Vaglierii.

---

606 Civita Lavinia rep. in pavimento ecclesiae cathedralis.

I V N *oni* *r*EG *inae*
TI·CLAVDIVS·AVG·L
CAPITO·DIODORIAN
CLAVDIA·//EMMA
CLAVDIVS·ATTICVS
CLAVDIVS FELIX
SEVIRI AVGVSTALES
dono DED

Borsari *notizie degli scavi* 1901 p. 512.
Nota inter seviros Augustales — eosque numero quattuor — recenseri feminam; nisi forte, ut coniecit Hirschfeld, seviri Augustales soli fuerunt Atticus et Felix.

607 fragmentum urcei striati. Civita Lavinia rep. non longe ab aedibus Seratrice *in uno scavo fatto per pozzolana.* Mox in museo Britannico, cui dono dedit Lord Savile.

VESTAI POCOLO

Recognovit nobis, rogatus a Dresselio, Warwick Wroth. Pascal *notizie degli scavi* 1895 p. 45 cum imagine delineata a Vincentio Seratrice; A. S. Murray *Account of the income and expenditure of the Brit. Mus.* 1896/7 p. 54 (inde *Jahrb. des arch. Instituts* 1897 *Beibl.* p. 195). In nova editione voluminis primi Corporis erit n. 452. — Inscr. sel. 2968.

VESTAI Murray et Warwick Wroth; VESTA Pascal el Seratrice. Similes inscriptiones Corp. I n. 43 seq. (ed. 2 p. 418 n. 439 seq.).

---

608 tabula marmorea. Civita Lavinia GATTI. Romae apud antiquarium quendam, qui exportandam curavit a. 1890 HUELSEN.

SI · DEO · SI · DEAI · *sic*
FLORIANVS · REXS

Descripsimus ex ectypo Huelsen et ego. Gatti *notizie degli scavi* 1890 p. 218.
2 *rexs*, scilicet sacrificulus municipii Lanuvini.

---

609 tabulae magnae marmoreae fragmenta multa. Civita Lavinia, extat ibi in aedibus Seratrice.

ti caes AR · D *ui augusti fil*
aug VSTVS · P *o* NTIFE *x ma* XIM *us*
t RIBVNIC · POIEST *at*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 658; frustulum v. 2 fin. adiecit Galieti.

---

610 in parte aversa tabulae eius in qua n. 609.

di VI · TRAIA NI · PAR *thici fil*
TRAIANV S · HADR *ian* VS · AVG *ustus*
pont ma XIMVS · T *rib pot . .*
coll A PSA A

Vaglieri particulas quasdam ed. *notizie degli scavi* 1907 p. 127 n. 14, pleniorem ib. p. 659; frustulum v. 2 fin. adiecit Galieti.

---

611 fragmentum tabulae marmoreae rep. Civita Lavinia, *colle di S. Lorenzo.*

IM *p . .*
DIV *i . .*

Borsari *notizie degli scavi* 1892 p. 235.

612 fragmentum tabulae marmoreae altum latumque circa cm. 20, litteris cm. 4. Civita Lavinia in aedibus Seratrice.

x ui R · STLIT · I *ud*
trib leg VIIII · HIS *pan*
legio NIS · EIVSD *em*
LATIC

Descripsi. Ex apographo Alberti Galieti edita est *notizie degli scavi* 1907 p. 129.

---

613 fragmentum tabulae marmoreae crassae cm. 4, altum cm. 32, litteris cm. 4. Civita Lavinia in aedibus Seratrice.

OVAT
PRAESVL
BIS TRMIL *xvir*
STLIT *iud*
E · R
L

Descripsi.
2 post *praesul* fortasse fuit C vel O. Praesul fortasse fuit saliorum.

---

614 fragmentum (vel potius fragmenta duo) lapidis Albani litteris vv. 1. 2 cm. 2, v. 3 seq. cm 4—5. Civita Lavinia rep. cum n. 600 seq., est in aedibus Seratrice.

in latere sinistro:

TERENTI

M
FEC · MESES
COH IIII V*igil*
7 TERTI ·
AA /ACIV
IT

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 126 n. 5.
2 in. //EC/ Vaglieri, mihi videbatur tertia littera C posse fuisse.
5 in. particulam M litterae enotavit Vagl., ego omisi.

---

615 fragmentum lapidis Albani rep. cum eo quod praecedit.

COHI
LINI
DEA

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 126 n. 7.
3 SPEN/ Vagl.

Cum his inscriptionibus coniungenda est n. 602 vv. 4 seq., quam in parte inferiore basis multo antiquioris anno 202 inscripserunt vigiles. Apparet milites illos usos esse basibus donariorum antiquorum.

616. 616[a] fragmenta lapidis Albani rep. cum iis quae praecedunt.

615 I L

MAXIMVI

616a

.

ↃST

Descripsi. Vaglieri *notizie* 1907 p. 126 n. 8.

Descripsi. Vaglieri *notizie* l. c. p. 127 n. 12.

Duo haec fragmenta pertinuisse ad eandem inscriptionem ad quam n. 614 putat Galieti.

---

617 fragmentum lapidis Albani rep. cum iis quae praecedunt.

pr IMITIVV

RVTII IA

Descripsi. Vaglieri l. c. p. 126 n. 10.

617[a] fragmentum lapidis Albani rep. cum iis quae praecedunt.

IRPI

ESRP

Vidi. Vaglieri l. c. p. 126 n. 11.

Haec duo fragmenta inter se similes, sed diversas ab iis quae praecedunt habere litteras iudicat Galieti.

Fragmenta n. 616. 616[a]. 617. 617[a] huc collocavi quoniam non certum sed tamen probabile est superesse ex inscriptionibus eiusdem generis cuius sunt n. 602 v. 4 seq. 614. 615.

---

618 fragmenta tabulae marmoreae rep. Civita Lavinia una cum n. 604.

senatu S · POP VL *usque*

la NIVINVS

Borsari *notizie degli scavi* 1892 p. 236.

---

619 in labro urcei aenei Civita Lavinia rep., est Romae in museo thermarum in repositis.

Q·A·AIDICIO Q Г TREBINIO· Q·F·AIDILE·MOLTATICO

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 656 legit adiutus ab Huelsen, addidit imaginem p. 658. Initio cernuntur litterae singulares duae, earum prior Q, altera A (certe ita videtur, sed fatendum eam multum differre a reliquis A eiusdem inscriptionis); sequitur post spatium aliquod vacuum (nihil periit) AIDICIO (potius quam AIDILIO); deinde Q et F. — *Aidicios* et *Rebinios* nomina mira; nec minus mira initio duplex illa littera singularis QA, pro qua expectaveris simplex praenomen alterius aedilis. Fortasse in hac quoque parte caelator aliquid turbavit, ut sine dubio errore *aidile moltatico* scripsit pro *aidil⟨es aer⟩e moltatico*.

620 litteris olim aere repletis (in parte earum aes etiamtum extat), circum marginem labri vel conchae ex lapide Tiburtino, Civita Lavinia rep. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum.

a

//'⌒///TIO · L · F · //\IDILE FA////\

b | QVE · DEDIT · |

c (A)

d /VAQVE · ADOVXET

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 659 imaginem.

Ex nomine, a quo inscriptio coepisse putanda est, . . . *tio(s)* tantum certum est. — Post AIDILE *(= aidiles)* vestigia litterarum quae supersunt ducunt ad FAICE··. Quid subsit, non apparet. — *d* fortasse intellegendum: *[aq]ua(m)-que adouxet* (= adduxit).

---

621 Civita Lavinia.

LICIVA\
pri NCIPALIB
VANI · H
VTSI · PE
PAP · T\

in parte aversa

THI

Alb. Galieti descripsit et misit, accuratius quam ed. *notizie degli scavi* 1907 p. 129 n. 2.

---

622 Civita Lavinia.

\II
VIIII · I
· COS
IDOR\

in parte aversa

ICI
LADI\
IM

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 127 n. 16. 17; contulit Galieti.

1 sic Galieti, · I I · Vagl. — 4 in litura restitutum esse ait Vagl. — In inscriptionis, quam in parte aversa extare ait Galieti (fragmentum separat ab altero Vaglieri) v. 1 ICI\ Vagl., ICI Galieti.

Ad eandem inscriptionem pertinuisse n. 621 ait Galieti.

623 fragmenta duo tabulae marmoreae. Civita Lavinia rep. cum n. 600 seq.

IIC·FXVKA
M·M·ASVRA
ET·HERI////

Fragmenta duo descripsit et coniunxit Galieti. Solum alterum (v. 1 et v. 2 dimid.) ed. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 127 n. 15.

1 sic Galieti, EX (pro FX) Vaglieri.

623a fragmentum tabulae marmoreae Civita Lavinia rep. una cum n. 611.

IER·ROC
PORTICV*m*
IVN

Borsari *notizie degli scavi* 1892 p. 235.

---

624 Civita Lavinia.

LICIS
ERARIO
H·VII
OR

Albertus Galieti descripsit et misit, paullo aliter atque ed. *notizie degli scavi* 1907 p. 129.

3 *[scr. q. ab a]erario?* (Hirschfeld).

---

625 fragmentum tabulae marmoreae crassae cm. 2. litteris cm. 1; a sinistra superest margo. Civita Lavinia rep. cum n. 600 seq., extat in aedibus Seratrice.

IIII
III
PR SEN
IDVS LEV
XIX
XIIX
XVII

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 125.

Fragmentum hemerologii, formae diversae ab ea quae passim in usu fuit; absunt enim litterae nundinales et 'notae' dierum quas appellare consuevimus.

Fragmentum quod superest spectat aut ad mensem Ianuarium vel mensem Augustum vel mensem Decembrem, in quibus solis diem iduum subsequitur a. d. XIX kalendas, vel potius (ut vidit Vaglieri) ad mensem Ianuarium, teste margine. Adnotationis reliquiae *(sen..., lex?...)* non intelleguntur.

---

626 fistula plumbea Torre Padiglione, inter Civita Lavinia et Antium, medio fere intervallo ab utroque loco, rep.

C · BRYTTI · VITALIS · FEC

Rizzo *notizie degli scavi* 1908 p. 49; Gauckler *comptes rendus de l'Acad. des inscr.* 1908 p. 344.

Sic Gauckler: //BRYT///IVITH///FEC Rizzo.

Bruttiorum nomen reperiri Lanuvii, atque eodem modo quo hic *(Brytt-)* scriptum (C. n. 2140) monuit Gauckler.

---

627 fistula aquaria rep. Civita Lavinia, *Borgo S. Giovanni.*

C · CORDIVS · NYMPHICVS

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 128.

---

628 fistula plumbea rep. una cum n. 626.

HERMES FECIT

Rizzo *notizie degli scavi* 1908 p. 49; Gauckler *comptes rendus de l'Acad. des inscr.* 1908 p. 344.

Eiusdem aquarii nomen repertum etiam in fistula *r(ei) p(ublicae) L[a]nivinorum* Corp. n. 2129.

---

629 fistulae aquariae decem prope Civita Lavinia, *in vocabolo Vagnere* ut videtur rep.; servat Seratrice.

litteris retrogradis C · SABVCI · PERPETVI

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 128.

---

630 fragmentum fistulae plumbeae rep. *a Monte Cagnolo nel territorio di Civita Lavinia,* a duce Sforza Cesarini dono datum museo nationali Romano.

|IDI · TELESPHORI

Barnabei *notizie degli scavi* 1896 p. 226.

631 tabula marmorea. Civita Lavinia, in aedibus Seratrice.

N I C E T V S
TIM SISTE PARVMPER
VE · ACERBA LEGE
SIT IN ANNOS

ICVS
ENS
TA

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 128 n. 5.

---

632 Civita Lavinia rep., *terreno Baccarini vocabolo Macchia,* est in aedibus Seratrice.

D M
A N N I A E · S *e*
cu NDINE · ET · FI
S · STAFILVS *con*
iu GI · B E N E M *eren*
TI · FEC

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 128 n. 2.

---

633 Torre del Padiglione (cf. n. 626).

I I I
L I B · H I M I
P L O C A M I A I
LIBERT · CLAVD · PHOSPOP/// · CLAVI
T V S

Rizzo *notizie degli scavi* 1908 p. 49.
2 fin. *Him[erus?]*, 3 *Plocamian..*, 4 *Phosp(h)o[r...].*

---

634 Civita Lavinia.

D · M
FLAVIAE ALVM
NAE BENE MERENTI
QVAE VIXIT ANNIS
IIII MENSIBVS · VII
FLAVIVS MAXIMVS
ET CANINIVS · PACVLVS
FECERVNT

Barnabei *notizie degli scavi* 1891 p. 254.

635 Civita Lavinia.

I
VX
QVI
COMVI
RISCO
ETGL
TRISC
ΛH\

Ex apographo Galieti edita est *notizie degli scavi* 1907 p. 129.
5 *[P]risco*, 7 *[P]risc..*

635a fragmentum tabulae marmoreae litteris bonis cm. $6^1/_2$. Civita Lavinia in aedibus Seratrice.

L · RO

Descripsi.

---

636 Civita Lavinia.

COIVG
CARISSIM
M · VLPIVS
DORION
BENE
MERENTI
FECIT

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 128 n. 3.

---

637 fragmentum tabulae marmoreae. Civita Lavinia in aedibus Seratrice.

Q
PA
Q·
Q·
S·

Vidi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 127 n. 1.

---

638 cippus ex lapide Albano. Civita Lavinia rep., *colle S. Lorenzo, proprietà di Lord Savile.*

MENINIC
//NINIO · DIO

Seratrice *notizie degli scavi* 1891 p. 133. Imaginem photographicam misit Galieti.
2 in. C litterae vestigia valde incerta in imagine photographica.

638a pars ima cippi lapidis Albani. Civita Lavinia rep. ibi ubi n. 638.

|OMVRENN|

Seratrice *notizie degli scavi* 1891 p. 133.

---

639 fragmentum tabulae marmoreae. Civita Lavinia rep. una cum n. 604.

ONORDE
TORIAM

Borsari *notizie degli scavi* 1892 p. 236.

---

640 Civita Lavinia rep. una cum n. 600 seq.

QVI
T·ID
ET

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 127 n. 18.

---

641 basis lapidis Albani rep. Civita Lavinia, *località S. Lorenzo, vigna Minelli.*

SCANI

Notizie degli scavi 1890 p. 218, communicatam a V. Seratrice.

---

642 Civita Lavinia.

I · V

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 548.

---

643 Civita Lavinia.

M A
G I

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 548.

643a tabula marmorea rep. Civita Lavinia *nel pavimento della chiesa collegiata* Schneider, prope Civita Lavinia *nei campi di Presciano* (cf. n. 599) Galieti; deinde Civita Lavinia in aedibus Seratrice.

pri MITIBA
in DOM · DOR
mi T VIXIT · ANN ·
·· X FILI MATRI
ANIME DVLCI·
P I
P

Schneider *nuovo bull. di arch. crist.* 1907 p. 242 (inde *Roem. Quartalschr. f. christl. Altertumskunde* 1907 p. 213); Galieti *Archivio della Società rom. di storia patria* 32, 1909 p. 178.

3 in. T non habet Galieti. — 4. 5 MATR | *i a* NIME, 6. 7 om. Schneider.

NEMVS DIANAE (Nemi). Corp. XIV p. 210. 487. 499. Eph. 7 p. 373.

n. 2219. Ad servum huius Cossuti Myrmecis pertinet titulus urbanus Corp. VI n. 25086: *Promo Cossuti Myrmecis ser.*

n. 2224. Velitris in museo Borgiano vidit Cl. Cardinali *iscr. ant.* n. 408, act. Arcad. vol. 11, 1821 p. 76 n. 11.

n. 2224*b*. Buecheler carm. epigr. n. 745.

n. 2225. De exploratione hac lacus Nemorensis non solum Nibbyus rettulit, sed etiam is qui eam instituit architectus Fusconi libello, qui me fugerat et cuius admonuit Barnabeius *notizie degli scavi* 1895 p. 367, inscripto '*memoria archeologico-idraulica sulla nave dell' imperator Tiberio*', edito (sine nomine auctoris) Romae a. 1839. Narrat Fusconi d. 10. Sept. 1827 coram magno populo multisque nobilibus urinatores descendisse in lacum, mox signo dato ascendisse et monstravisse spectantibus *alcuni mattoni intelarati di ferro coll' iscrizione 'Tib. Caes.' e varî chiodi di metallo;* etiam insequentibus diebus idem evenisse, usque ad d. 28. Sept.; rerum repertarum partem emptam esse museo Vaticano, in his *un frammento di graticola coll' epigrafe 'Tib. Caes.'* (Fusconi l. c. p. 17—19; repetivit Barnabei *notizie* 1895 p. 366). Haec est sine dubio '*graticola di ferro*', in qua Nibbyus testatur extare '*il marchio*' CAISAR et quam, inlatam, ut ille ait, in bibliothecam Vaticanam, postea nemo vidit. Nibbyi testimonium in suspicionem vocat Barnabeius, quippe qui praeoccupatus fuerit opinione quam habebat de villa Caesaris dictatoris in Nemorensi extructa et mox diruta; sed et Fusconio fixa erat opinio de navi Ti. Caesaris.

Omnino, quamquam Fusconius fortasse fide dignior quam Nibby (Fusconius ipse his temptaminibus institit et res repertas manu tractavit; Nibbyus Fusconii nomen non belle celavit), tamen quid in illis sive craticulis ferreis sive tegulis ferro intextis impressum fuerit, sciri nequit, nisi forte ipsae ex bibliotheca Vaticana vel aliae similes ex lacu Nemorensi emergent. Recenti exploratione lacus Nemorensis craticulae huius generis nullae repertae sunt (cf. Malfatti *le navi rom. del lago di Nemi* Rom. 1905 p. 58); in fistulis plumbeis nuper repertis non Ti. Caesaris sed C. Caesaris nomen lectum; v. infra n. 650.

n. 4182a. 4184 edidit Tomassettius etiam *museo italiano di antichità class.* II 1887 p. 483. 486.

n. 4184a. Iam Corp. inscr. Lat. I ed. 2 n. 42. — Catalogus vendit. H. Hoffmann (Paris. 20. 21. Mai 1892) p. 26 n. 190. — Imago, sed quae inscriptionis postremam tantum partem *(...ed Diana)* exhibet, est *mon. dei Lincei* XIII 1903 p. 330 fig. 30.

n. 4185. Ectypum gypsaceum est Nottingham in museo, unde edid. Wallis *museum and art gallery Nottingham castle* p. 32 n. 611 cum tabula capita duo hermae (non inscriptionem) exhibente (cf. *Classical Review* 1902 p. 373). — Aliud exemplum inscriptionis prodiit anno 1895, cf. infra n. 644.

n. 4187. Edidit etiam Pullan *archaeologia* (Lond.) vol. 50 p. 62.

n. 4189. Nunc Nottingham in museo: edid. Harry Wallis *museum and art gallery Nottingham castle* p. 45 n. 731.

n. 4190. Pullan *archaeologia* (Lond.) vol. 50 p. 63, male.

n. 4191. Pullan l. c. cum tab. IX fig. 2.

n. 4192. Pullan l. c. p. 63.
n. 4195. Nunc Nottingham in museo: edid. Harry Wallis *museum and art gallery Nottingham castle,* p. 45 n. 732 et ante eum Pullan *archaeologia* vol. 50 p. 63, male. Cf. praeterea Buecheler carm. epigr. Lat. n. 875.
n. 4196. Nunc Nottingham in museo: Harry Wallis l. c. p. 53 n. 829.
n. 4197. Pullan *archaeologia* p. 62.
n. 4198. 4199. 4202. Nunc Nottingham in museo: Harry Wallis l. c. p. 52 n. 828, p. 52 n. 827, p. 53 n. 830.
n. 4203. Edid. etiam Tomassetti *mus. ital. di ant. class.* II 1887 p. 501.
n. 4207. Nunc Nottingham in museo: Harry Wallis l. c. p. 46 n. 733, praeterea Pullan *archaeologia* p. 62.
n. 4268—4273. Edidit Tomassetti *mus. ital. di ant. class.* II 1887 p. 495. 487. 483. 490. 502. 499.

---

ad p. 487. De rebus antiquis, fossionibus potissimum a. 1885 seq. in area fani Dianae repertis, fuse rettulit O. Rossbach etiam *Verhandlungen der 40. Versammlung deutscher Philologen in Görlitz* 1890 p. 147 seq.

---

644 stipes (*pilastro quadrangolare)* marmoreus, qui videtur sustinuisse hermam, altus m. 1.35, latus m. 0.21, rep. a. 1895, *scavi nell' area del tempio di Diana Nemorense.*

SACR·DIAN·

Borsari *notizie degli scavi* 1895 p. 431; nuper vidit Th. Ashby.

Est aliud exemplum inscriptionis Corp. n. 4185, quae et ipsa fuit sub herma.

---

645 in orificio vasis aenei rep. nescio quo tempore effossionibus Nemorensibus, est Romae in museo thermarum.

DIANA·AF·LOVCO

Ghislanzoni *bull. comunale* 1907 p. 103 imaginem.

Intellegendum esse *Dianae ab (= de) luco* recte statuit Ghisl.

---

646 (= Eph. VII n. 1238[a b]) basis parva, ex cuius quattuor lateribus tria inscripta. Rep. fossionibus Nemorensibus a. 1888. Iam Romae in museo thermarum in armario vitreo.

CN·ARBVXSE	BASVS	L·LVCRETI	
IVS·CN·F		L·F·SEDVLVS	vacat
DIANAE		DIANAE·D·D	
D·D·L·M		L· M	

Vidi, descripsi ex ectypo quod misit Ghislanzoni. *Notizie degli scavi* 1888 p. 193 (inde Eph. l. c.).

Basus (= Bassus) fortasse cognomen Arbuxseii in latere adiunctum.

647 in cuspide aenea fossionibus Nemorensibus a. 1896 rep.

DIANA · MIIRIITO
NOVTRIX · PAPIIRIA

Barnabei *notizie degli scavi* 1895 p. 436 cum imagine. C. I. L. I ed. 2 n. 45.

---

648 basis marmorea, Nemi rep., nunc Nottingham in museo.

VENERI Q · RAECIVS

Harry Wallis *museum and art gallery, Nottingham castle* p. 44 n. 730.

---

649 in octo vasis marmoreis eleganti sculptura ornatis, in ruderibus templi Nemorensis rep., quattuor ex iis nunc extant Philadelphiae in museo *(Free museum of science and art).*

CHIO D D

Borsari *notizie degli scavi* 1895 p. 425 — 429; Furtwängler *Sitzungsber. der philos.-philol. u. hist. Cl. d. bayr. Akad. d. Wiss.* 1905 p. 260.

Chio (nomen dedicantis ut videtur) *d(onum) d(edit).*

---

650 fistulae plumbeae, opera Elisaei Borghi ex lacu Nemorensi, sub area aedis Dianae, non multum a *Casetta dei Pescatori*, mens. Oct. vel Nov. 1895 extractae.

a

C · CAESARIS · AVG GERMANICI

b

C · CAESARIS · AVG GERMAN

Barnabei *notizie degli scavi* 1895 p. 394. Repetivit Dressel huius Corp. vol. XV n. 7816. Alterius fistulae imaginem dedit Malfatti *le navi romane del lago di Nemi* Rom. 1896 p. 40, 1895 p. 102.

Primam litteram in utroque exemplo imperfecte expressam esse, sed clare apparere partem inferiorem, ut de C littera dubitari non possit, testatur Barnabeius (in imagine quam edidit Malfatti prima littera non agnoscitur). — Notandum est, etiam Ligorium C. Caesari Augusto tribuisse res antiquas in lacu Nemorensi submersas, atque etiam nomen eius referre lectum esse in plumbeis tabulis (non in fistulis) sua aetate ex lacu extractis (Corp. n. 114*. 115*).

Memorari praeterea debet, unum ex urinatoribus qui a. 1895 in lacum descenderunt, anno 1903 narravisse Aemilio Giuria percunctanti (ut didici ex Franc. Sabatinio *le due navi romane nel lago di Nemi*, Rom. 1907 p. 24, qui repetivit ex libello Giuriae mihi non viso), se in altera ex navibus duabus submersis quas reperisse sibi visi sunt manu tetigisse fistulam nomine Ti. Caesaris inscriptam *(allungando il braccio verso la chiglia afferrai un tubo, sul quale sentii impressa una epigrafe . . .; l' epigrafe attribuiva il tubo a Tiberio Cesare)*, ceterum ea fistula fuit, teste illius narratione, multum diversa a solitis fistulis aquariis *(il tubo aveva una serie di fori sulla stessa fila longitudinale, e supposi che potesse servire ad asciugar le acque della sentina; in quanto che il tubo ricorre sulla chiglia, per tutta la lunghezza della nave).*

De exploratione illa lacus Nemorensis opera Elisaei Borghi mens. Oct. Nov. 1895 facta exposuit Barnabei *notizie degli scavi* 1895 p. 370 seq. 461 seq., cuius narrationi non multum addiderunt V. Malfatti, in regia classe ordinem ducens, *le navi romane del lago di Nemi* Rom. 1896 *(ex Rivista marittima)* p. 35 seq. itemque in altero libello *le navi romane del lago di Nemi* Rom. 1905 p. 63, et ipse Borghi *la verità sulle navi romane del lago di Nemi* Rom. 1901 p. 22 seq. Quae deinde ipse Malfatti, cum post Borghium, mense Dec. 1895 et Jun. 1896, mandatu publico, accitis operis ex classe regia Neapolitana, fundum lacus examinavisset, observavit, exposuit *notizie degli scavi* 1895 p. 471 seq., 1896 p. 393 seq., *le navi romane del lago di Nemi* 1896 p. 43 seq,, 1905 p. 77 seq. — Quomodo reliquiae illae submersae luci redonari possint, quaesiverunt multi, in his Malfatti locis citatis et Aemilius Giuria *le navi rom. del lago di Nemi, progetto tecnico cet.,* Rom. 1902.

Praeter fistulas inscriptas anno 1895 eodem loco lacus repertae sunt tegulae inscriptae, figlinarum Marcianarum aut omnes aut pleraeque:

1) *de figlinis Marcianis,* | *St(ati) Marci Rabbaei* (=Corp. XV n. 310);
2) *C. Satrini Communis,* | *ex figlinis Marcianis* (cf. Corp. XV n. 306);
3) *C. Satrini* | *Communis, Marcian.* (= Corp. XV n. 308);
4) *C. Calpetani* | *Aucti* (cf. Corp. XV n. 302);
5) *Dam[a Marci C. s.?]* (cf. Corp. XV n. 1268);
6) *M. Fulvius* | *Zosimus f.*;
7) *Stati Marci* | *Statoris* (cf. Corp. XV 1289. 1290).

Barnabei *notizie degli scavi* 1895 p. 395.

---

651 tabula marmorea rep. ad aream templi Dianae Nemorensis.

IMP · CAESARI
DIVI · TRAIANI
PARTHICI · F · DIVI
NERVAE · NEPOTI
TRAIANO · HADRIANO
AVG · PONT · MAX · TRIB · POT · VI — p. Chr. 122.
COS · III
SENATVS · POPVLVSQVE
ARICINVS

Borsari *notizie degli scavi* 1895 p. 431 (memorat Barnabei ib. p. 361).

---

652 fragmentum tabulae marmoreae ansatae altum latumque m. 0.10 — m. 0.07 rep. fossionibus Nemorensibus a. 1895.

co NTENDERE · C *ursu?*
AGITATOR · HA *benas?*
NINI

Borsari *notizie degli scavi* 1895 p. 424.

Repertum est praeterea aliud frustulum eiusdem tituli, pertinens ad ansam tabulae, cum litteris TI contignatis.

653 fragmentum tabulae marmoreae altum latumque m. 0.26 – m. 0.15, rep. fossionibus Nemorensibus a. 1895.

VLAS
SABERIS

Borsari *notizie degli scavi* 1895 p. 431.

---

654 tubus plumbeus Nemi rep.

ARRIAES PRISCILLAE

Borsari *notizie degli scavi* 1895 p. 107. Repetivit Dressel huius Corp. vol. XV n. 7830.

MONS ALBANVS (Monte Cavo). Corp. XIV p. 213. 490.

n. 2236—2244. Fragmenta fastorum feriarum Latinarum denuo recognovit Huelsen huius Corp. vol. I ed. 2 p. 55—59 (cf. vol. VI p. 3236).

---

655 (= 2231). Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum.

DIVEI
ARDEA|TES

Sic excepit Huelsen *Roem. Mitth.* 1895 p. 65, huius Corp. VI 32322.
1 intellege *Divei.*

AGER ALBANVS (Albano. Castel Gandolfo). Corp. XIV p. 216. 440. Eph. ep. 7 p. 375.

Ursinus episcopus Albanensis videtur memorari in inscriptione reperta in coemeterio suburbano Domitillae, quam, in multas partes fractam, composuit Marucchi *nuovo bull. crist.* 5, 1899 p. 24, cf. ib. 8, 1902 p. 110.

ad n. 2262. Haec et reliquae inscriptiones 'Albae' a Iucundo descriptae (praeter n. 2700) leguntur etiam in codice eius Ashburnhamiano f. 93, ut iam indicavi in indice auctorum. Syllogae huius conspectum dedit Ziebarth supra p. 328 cf. p. 241.

ad n. 2262. 2300. 2336. Ex epistula Wouveri data ad Gruterum d. VII Kal. Mart. 1602 (cf. supra p. 335 ad n. 340) apparet Gruterum a Wouvero petisse, ut

inscriptionem aliquam Albae extantem recognosceret, sed is id facere noluit. 'De altera, quam Albae extare ais, nequicquam comminisci potui. equidem nihil recusassem eo excurrere, si spes aliqua inventionis se nobis ostendisset, sed ad incerta per molesta et sumtuosa niti, ne te quidem velle arbitror.' Utrum agatur de una ex inscriptionibus Albanensibus a Grutero editis n. 2262. 2300. 2336, an de aliqua ab eo in volumen suum non recepta, non apparet.

ad n. 2299. Epistulas de hac inscriptione Bianchii ad Marinium et Marinii ad illum ediderunt, illas ex codice Vat. 9043, quem et ego adhibueram, has ex codice bibl. Paris. ms. ital. 1553, Auvray et Goyau *mélanges de l'école franç. de Rome* 12, 1892 p. 455 seq. 13, 1893 p. 61 seq. (ipsam inscriptionem in epistula Bianchii ib. p. 64).

ad n. 2327. Nuper denuo prodiit, eodem sine dubio loco quo viderunt priores, *alla distanza di circa 300 metri da Albano, presso il XIV° miglio della via Appia e sulla destra di essa, proprietà del sig. Giovanni Matteucci:* edid. (ut ineditam) Ed. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 202 qui vv. 2. 3. legit NEP|OTI ISTERCORIVS, fortasse recte; v. 5 confirmat FERVNT.

ad n. 2365. Nescio quo tempore translata est in villam Chisiam quae est Ariciae, ubi vidit Harry Langford Wilson ediditque *American journal of philology* 1909 p. 71. Recte a nobis edita erat.

ad n. 2386. Denuo edidit Marucchi *bull. crist.* 1902 p. 103. 104 adiecta imagine tab. V.

---

656 Albani rep., *località Crocifisso* SCHNEIDER.

im P · C A E S · M
aurel I O · A N T *onino*
pio feli C I · A V *g*
H · P///

Bevignani *nuovo bull. crist.* 10, 1904 p. 275; G. Schneider ib. 12, 1906 p. 157.
1 CAE (pro CAES) Bevign. — 4 sic Bevign., ///H·P Schneid.

---

657 (= Corp. n. 2367) fragmentum marmoreum altum m. 0.52 litteris v. 1 cm. 14, v. 2 cm. 12, v. 3 cm. 9. Castel Gandolfi apud G. E. Moram *(segretario municipale)*.

an | T O N I V | *s*
SABIN |
pr | A E T O R |

Descripsit mihique misit Raph. V. D. Magoffin. Olim descripsit Settele, unde edidi Corp. l. c.

3 |AETOL| Settele, rectius sine dubio Magoffin sic ut supra.

658 cippus lapidis Albani rep. prope *la galleria di sopra, fra i Cappucini di Albano e l'ex convento dei PP. Riformati, in un terreno di proprietà del sig. Alberico Cittadini.*

M AV R DIZA
MIL LEG II PAR SE
7 VILLI APRICos
QVI VI AN XXXVII
MIL AN ○ XVIII
MES VII DIE XV
BRAIS COIVGI
CARISSIMO
equus

Salustri *notizie degli scavi* 1899 p. 388.

V. 3 si recte exceptus est, est *(centuria) Villi Apricos(i).* — 5 cavum lapidis puto; certe nihil deesse videtur. — 7 in. sic editum est.

---

659 operculum sarcophagi lapidis Albani, rep. ad viam Appiam, inter XIII et XIV miliarium, *località denominata s. Sebastiano, nell' eseguire lo sgombero del nuovo cimitero.*

AVR MAIO C·AR
TIJ EX SAGITTA
RIS SAIARIVS
IEG · II PART SEVE
RIMIAE VIXIT AN
NIS · IVI FIII A
TRI SVO BM·E

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 130.

Ut aliae inscriptiones sarcophagorum militum legionis secundae Parthicae, ita et haec neglegentissime incisa est; '*sono omesse persino le lettere che al lapidicida erano oscure*', ait Vaglieri, qui legit *Aur. Maio(r) Car|t[h(agine]* — sed hoc dubitans —, *ex sagitta|ris, sa[l]arius| [l]eg. II Part. Seve|ri[an]ae;* v. 6 post numerum annorum *fi[l]i[us p]atri suo b. m. [f.].*

---

660 lapis magnus ex saxo Albano, inter lacum Albanum et *Galleria di sopra.*

AVRELIVS / / / / / / / / VNI
SERRAPIO · LEG · II · PARTH
SEVERIANAE · VIIII · PRPOS
QVI VIXIT ANIS · XL · ME · N
SIBVS · VII · DIEB XI · MI*l*I*t*AV*it*
*an*N · XVI · AVRELIA RV*f*INA
/ / / / / / / / / / , / / / ESBNE

Descripsit mihique misit Raph. V. D. Magoffin.

2 scr. SERAPIO. — 4 intellege *(cohorte) nona (centuria) pr(incipis) pos(terioris).* Cf. titulos aliorum militum eiusdem legionis eodem modo centuriam enun-

tiantium, eiusdem sepulcreti Corp. XIV 2279 cet., alibi repertos Corp. III 187. XIII 6231 (Inscr. sel. 2360). — 5 fin. MIIIIAVR, 6 in. ꟿVN, 6 fin. RVIINA traditur. — 7 fin. fortasse *[soror]es b(e)ne [m(erenti)].*

---

661 tabula marmorea rep. in fundo Salustri-Galli inter Albanum et Castrum Gandulphi; dono data municipio Romano.

D M
IVL · VALENS · MILEX · LEG·II · PART · STRAT ·
ET · AEL · SEVERAE · CONIVGI · SVAE · ET · IVL ·
VALENTINO · EQ · R · FILIO · SVO · SE BIBOS ·
FECERVNT · SIBI · ET · FILIAB · IVL · VALENTINAE ·
ET · AEL · VALERIAE · ET · LIBERT · LIBERTAB · Q · SVIS ·

Salustri *notizie degli scavi* 1895 n. 461; Gatti *bull. comunale* 1896 p. 121 cf. p. 297 (inde Corp. VI 32878).
2 MIL·EX, 5 FILIAE Sal.

---

662 Albani rep., *località Crocifisso; può appartenere al cimitero pagano, che dalla contrada Bologna si distendeva fino alla posizione del cimitero di s. Senatore* SCHN.

MILC ALIG
*a*N · XXIIII · S · AN
N*i*S III HIC · SITVS ·
IN · AEVO · EST ·
GALATIA · MATRO
NA CONIVGI · PI
ENTISSIMO

Bevignani *nuovo bull. crist.* 10, 1904 p. 275; G. Schneider ib. 12, 1906 p. 157.
Supra fractam, a dextra et sinistra integram exhibet Schneider, recte ut videtur (a dextra et sin. fractam dat Bevign.). — 1 sic Bevign., VLLC·LIG Schn. — 2 signum inter XXIIII et AN om. Schn. — 3 in. ꟿS Bev., ꟿS Schn.
1—3 intellege: *mil(itavit) calig(atus) an. XXIIII, (centurio) ann[i]s III.*

---

663 lapis Albanus, in sepulcreto ad lacum Albanum.

D m
AELIVS MA*r*
CVS QVI VIXIT
ANN VIIII IVLI
A VALERIA FI
LIO MEMORIA
FECIT IIIX KL
IVNIAS

Descripsit H. L. Wilson; idem imaginem photographicam misit.
2. 3 sic ex imagine, MAS|SVS Wilson.

664 operculum sarcophagi rep. una cum n. 659.

|\EMILIVS · L · F
FILONIQVIX
AN · XXXI · CL · SA
VINIANVS ·
H E R
B M · F ·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 n. 130.
2 *Filoniq(us)?*

---

665 cippus lapidis Tiburtini. Albani rep., *via del Sambuco, prossima al palazzo baronale, scavandosi le fondazioni di una casetta del sig. Ignazio Pierucci.*

Q · CAECILIVS · Q
L · ALEXANDER
ET · L · MACLONI*us*
L · L · MAHES · IN
FRON · P · XII · IN
AGR · P · XVI

Salustri *notizie degli scavi* 1896 p. 292.

---

666 operculum sarcophagi lapidei, rep. prope Albanum, ad viam Appiam, e regione eius loci ubi sunt n. 659. 664, *via di s. Caterina.*

A VEIDIVS
O////\LES\//
MARCIE ELPI
DI · ADVOTATI
CON PIENTI

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 131.
4 quid significetur, obscurum.

---

667 rep. circa 400 metr. a miliario XIII Appiae (Romam versus ut videtur), *vigna di Carosi Gius. di Castel Gandolfo;* iam Marini in museo.

D M
L · VIBIO ZOSIMo
VIBIA TYCHE ·
COIVGI KARISSI
MO · B · M · F ·

Descripsi. Seccia *notizie degli scavi* 1908 p. 358.

668 Albani in catacumbis rep.

////DV//,//
////ASVL///
///O BEN///
,//FI,//

Marucchi *nuovo bull. crist.* 1902 p. 106; correxit Schneider ib. 1906 p. 156.

668a *caratteri in parte di forma cursiva.* Albani in catacumbis rep.

PAREN*tes* ///
LOC·D ////
FILA ////

Marucchi *nuovo bull. crist.* 8, 1902 p. 105.

668b Albani in catacumbis rep.

VS·FILIV*s*
ENTI·FECE*runt*
B

Bevignani *nuovo bull. crist.* 10, 1904 p. 275; Schneider ib. 12, 1906 p. 157.
1 |VS, 3 B·C· Schneider.

668c Albani in catacumbis rep.

// VIII ///
///RCIA ///
/// TER //
/// NE ///

Marucchi *nuovo bull. crist.* 8, 1902 p. 106.

---

669 fragmentum marmoreum. Albani in catacumbis rep.

SEN
IEP
DIN

Schneider *nuovo bull. crist.* 12, 1906 p. 153.
1 SEM··· vel SEA··· potius quam SEN···· (Schn.).

---

670 Albani in catacumbis rep.

/// IATE ///
/// VSDEI
////TVS·B/////
////ETII ////

Marucchi *nuovo bull. crist.* 8, 1902 p. 105.
2 *[serv]us dei* supplevit Marucchi, sed ipse dubitans.

670a Albani in catacumbis rep.

ↃIEMER

Bevignani *nuovo bull. crist.* 10, 1904 p. 275; Schneider ib. 12, 1906 p. 157. R in fin. om. Schn.

---

671 Albani in catacumbis rep.

///// QVI V*ixit*
ann IS · V · DI *ebus* //
///CONTRA V*otum*

Marucchi *nuovo bull. crist.* 8, 1902 p. 106.

---

672 Albani in catacumbis rep.

r EQVIISCET · IN *pace*
BVS · SVB
uix ITANN
IAN *uar*

Marucchi *nuovo bull. crist.* 8, 1902 p. 105.

---

673 *frammento di transenna marmorea.* Albani in catacumbis rep.

////TINE · IN · PACE

Marucchi *nuovo bull. crist.* 8, 1902 p. 105; Schneider ib. 12, 1906 p. 152.

BOVILLAE (prope Le Fratocchie). Corp. XIV p. 230. 491.

ad n. 2406. Iam in museo thermarum Diocletianarum in repositis.

ad n. 2414. Ibidem, contulerunt Vaglieri et Muenzer; v. 3 fin. exceperunt (fere ut priores) AI\ vel A\.

ad n. 2420. Errore ut videtur edita est, item ex schedis Amatii Vaticanis, Corp. XI n. 2916. 2919 cum hac indicatione: '*trovata nella campagna di Latera ed esistente nel cortile di una casa del paese*' (cf. Corp. XI add.).

ad n. 4225. Exhibet etiam Canina *via Appia* I p. 196. 232, male descriptam, sed in fine (v. 7 seq.) pleniorem, sic: IN FRON P XIIX | IN AG P · XIIX; idem

l. c. p. 195. 196 fragmenta duo exhibet, quae pertinuerunt ad alia exempla eiusdem tituli, haec: IVLIVS · CAL · · · | DIONYSIVS L · IVNIVS | Ɔ · L · EVPRANOR · MARI · · | M · L · ALEXANDRIA · · ·, et M · ARIA · Ɔ · L · NIGELIA | C · IVLIVS · CAESARIS · L · · | DIONYSIVS · IVLIVS · Ɔ · · · ·. — Praeterea eodem loco extat titulus Claudiae Hilaritatis, ad meum apographum editus inter urbanos Corp. VI 15467[a] (edid. etiam Canina *via Appia* I p. 196. 232), quem hic repetere nolui.

---

674 tabula marmorea, in vinea quadam, prope Bovillas, ad sepulcrum rotundum, cuius imaginem dedit Canina *via Appia* tab. XLIX.

i MP · CAESA *ri*
DIVI
VESPASIANI · F ·
d OMITIANO · AVG
ge RMANICO · PONT
m AX · TRIB · POT · XIV IMP XXI*i* — p. Chr. 94/5
c OS · XVII · CENS · PERP
? *p* VB · PEC *n* ?

Descripsit et misit W. Barthel a. 1910.

Num vere Bovillana sit, incertum est, cum praeter nomina imperatoria vix quicquam supersit.

Inter Bovillas et Castrimoenium. Corp. XIV p. 237. 491.

n. 2435. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum; cf. Paribeni *bollettino d'arte* 3, 1909 p. 301.

n. 2450. Iam Marini in museo, ubi vidi a. 1908.

---

675 lapis magnus (altus m. 0.36, latus m. 1, crassus m. 0.41 Seccia), rep. circa 3 mil. a Marino occidentem versus *contrada Costarotonda*, *vigna Quagliarini* Seccia *(fra la Torre Messer Paoli e le Frattocchie* addit Grossi-Gondi). Extat Marino in museo.

SALBIS DD · NN · COSTANTINO
AVG
ET COSTANTINO ET COSTANT *io*
NOBILISSIMIS CAESARIBVS
FELICES DOMINI FVNDI

Descripsi. Seccia *notizie degli scavi* 1908 p. 357; Grossi-Gondi *il Tuscolano nell' età class.* p. 200.

Titulus videtur positus post caedem Crispi (a. 326), antequam Constans Caesar factus est (a. 333). Lineae inter v. 2. 3. 4. 5 non rasuram indicant, sed sic cernuntur in lapide. Rasurae vestigia nulla inveni. — 5 domini fundi, quibus nomen suum ponere non placuit, felices se praedicant salvis imperatore et filiis. Cf. Corp. VI 180 (= inscr. sel. 3703): *salvis Augg. et . . . Caes. felix Romulius;* ib. 9223 (= inscr. sel. 7289): *salvo Aug. felices calcarienses;* et similia passim. Non recte Grossi-Gondi putavit Constantinum filiosque dici dominos fundi.

CASTRIMOENIVM (prope Marino). Corp. XIV p. 239. 492.

n. 2464 (item 2481 et 2487). Exhibet etiam codex Ashburnhamianus Iucundi, ut iam notavi in indice auctorum Corp. p. XVI; cf. etiam Ziebarth supra p. 241. 328.

n. 2474. Ex titulo dudum fracto insuper periisse litteram M et partem litterae O, refert Rocchi *studi e monumenti di storia e diritto* 17, 1896 p. 140.

---

676 epistylium Marini in museo, quod in aedibus municipalibus constituit Seccia; lapidem repertum esse *in contrada Pantanelle, vigna Trinca* testatur Seccia in epistula ad me data.

MARCELLVS · CLAVDIVS · FIL
bellici VS · SOLLERS · PONTIF · MIN · PROC · AVG
sua PECVNIA · FECIT

Descripsi.

1 fin. *fil(ius)*, scilicet Sollertis v. 2. — 2 videtur esse Bellicius Sollers procurator provinciae Britanniae teste titulo Veronensi Corp. V 3337 (idem fortasse etiam procurator Dalmatiae, cf. Corp. III 13250). Collato titulo Veronensi Corp. V 3338 Sollers hic postea ad ordinem senatorium videtur translatus atque etiam consul factus esse; cf. Mommsen ad titulos Veronenses; item Prosopogr. imp. Rom. I p. 234 n. 85. Uxor eius fuit Claudia Marcellina, testibus titulis Veronensibus, unde filio eius (v. 1) nomina Marcelli et Claudii.

---

677 fragmentum fistulae aquariae rep. *nel territorio di Marino, contrada Colle Olivo.*

a

· · · · FAVENTIN · AVG · L · PROC

b

VRBANVS · FECIT

Seccia Cortes *notizie degli scavi* 1903 p. 22.

677[a] fragmentum tabulae marmoreae. Marini in museo; repertum esse *nel Pascolare di Marino* adfirmat Seccia in epistula ad me data.

D M
b OVILLANI
m ARCIANI ·
u IXIT · ANNIS ❦
'I · MENSIBVS
DIES · XIII · I ❦
Ī · BOVILLAN
ET SS

Descripsi.

2. 3 libertus sine dubio rei publicae Bovillanorum, vel potius liberti filius (v. 7 fortasse intellegendum *duo Bovillan[i]).*

---

678 rep. circa 7 chil. *a nord-ovest di Marino, contrada Colle Olivo* [cf. ad n. 677], *vigna Ingami Barnaba.*

D M
SVCCESSI
VA · I · M I D XII
SVCCESSVS
ET TYCHE
PARENTES
FEC

Descripsi. Seccia *notizie degli scavi* 1908 p. 359.

AD DECIMVM. Corp. XIV p. 492.

Ager Tusculanus: VICVS ANGVSCVLANVS.

Titulus n. 680 docuit, ad lapidem fere decimum viae Latinae extitisse vicum Angusculanum, nominis praeterea plane ignoti, sacrorum eius vici saeculo p. Chr. II (nam huius aetatis videtur esse titulus) curam egisse magistratus Tusculanos. — Notandum est, paene eodem loco sedem fuisse Decimiensium, accolarum lapidis decimi viae Latinae, testibus fistulis aquariis Corp. XIV 4229 (= XV 7811); vinea Senni, in qua fistulae eae repertae sunt, vineae Gentilini, ubi reperta est n. 679, paene contigua est (limite tantum viae vicinalis dictae *Cavona* ab illa divisa; cf. Lanciani *bull. comunale* 1905 p. 135 et tab. VI).

ad n. 4229. Eiusdem ductus aquarii in eadem vinea aliae partes eodem modo inscriptae prodierunt a. 1888, ut testatur Lugari *cronachetta Armellini* 1888 p. 98, qui ait in una earum ante PVB fuisse numerum X.

679 ara, patera et urceo in lateribus ornata, rep. a. 1888 in eadem vinea *(vigna di Ciampino,* iam *vigna Senni),* in qua effossae sunt fistulae plumbeae Decimiensium (Corp. n. 4229) Lugar. Ibidem *(a Ciampino)* vidit circa a. 1902 Grossi-Gondi (*bull. comun.* 1906 not. 2 ad p. 20), postea frustra quaesivit. — In via Latina rep. Caffi.

LARIBVS · AVG ·
C · VIBIVS · PHILIPPVS
M · PVBLILIVS · STRATO
C · CESTIVS · PRIMIO
CVLTORIBVS · LARVM D S D D
DEDICATA · V · IDVS FEBR ·
L · CORNELIO · SVLLA · FELICE ·
SER · SVLPICIO · GALBA COS — p. Chr. 33

in utroque latere

C · VIBIVS · PHILIPPVS
PAVIMENTVM · ET ·
LIMEN · D · S · D · D ·

Lugari *cronachetta Armellini* 1888 p. 98, inde repetivit Grossi-Gondi *bull. comunale* 1906 p. 20; nescio unde M(ich.) C(affi) *arte e storia* 7, 1888 p. 255.

3 om. Caffi. — 5 CVLTORIBVS LARVM in rasura scriptum esse ait Lugari, confirmavitque de visu Grossi-Gondi (*bull.* p. 20 not. 2); '*però per abrasione*' Caffi, male sine dubio. — 6 FEBR in lacuna om., 7 SYILLA, 8 fin. COSS Caffi.

3 idem sine dubio *M. Publilius, Publiliae et C. Vibi Rufi l., Strato* qui sibi et suis posuit titulos Corp. XIV 2556—2558, quos eodem fere loco, quo hic, repertos esse traditur. Collega eius C. Vibius Philippus fortasse etiam collibertus eius fuit, scilicet a C. Vibio Rufo manumissus.

---

680 tabula marmorea litteris saec. p. Chr. secundi potius quam primi. Rep., nescitur quo tempore, in villa Gentilini, circa mil. X viae Latinae, nuper cura Lancianii et Vaglierii illata in museum publicum Romanum.

EX AVCTORITATE · S · P · TVSCVLANI
M · LORENTIVS · ATTICVS · AED ·
AEDICVLAM · LARVM · AVGVSTORVM
VICI · ANGVSCVLAN · VETVSTATE ·
DILAPSAM · PECVNIA · PVBLICA · A · SOLO
RESTITVIT

P · CLODI · PAVLINIANI · L · COMINI · SECVNDI
AED Q · Q ·
C · PLOTIVS · BASSVS · SABINIANVS · PRAE · F · — sic

Contuli. Lanciani memorat *Athenaeum* 11. Nov. 1905 (p. 634), ed. *bull. comunale* 33, 1905 p. 136; Vaglieri *notizie degli scavi* 1905 p. 271. Repetivit Ashby

papers of the British school at Rome 4, 1907 p. 125. Cf. etiam Grossi-Gondi *bull. comunale* 1906 p. 18 seq., *Tuscolano* p. 45.

7 Cominius aliquis Secundus Pannoniam inferiorem rexit anno 150 (Dipl. mil. C, Corp. III p. 2213); sed is num idem fuerit atque hic aedilis Tusculanus, an diversus ab eo, plane incertum. — 8 *aed(ilitate) q(uin)q(uennali);* aediles magistratus eponymi Tusculani etiam Corp. n. 2579. 2590.

---

681 tabula marmorea alta m. 0.83 lata quantum extat m. 1.10, rep. ad viam Latinam miliario fere decimo, in vinea Gentilini, iam Romae in museo thermarum.

IO . T · F · PAPIR · RVFI
no . . NICIO · OPIMIANO
pro C · PROVINC · ASIAE · ET
IAE · C · F . IVSTAE
parent IBVS · DVLCISSIMIS · AC
PIENTISSIMIS
S · OPIMIANVS · FILIVS

Lanciani *bull. comunale* 1905 p. 141; Vaglieri *notizie degli scavi* 1905 p. 272. Repetivit Grossi-Gondi *il Tuscolano nell' età class.* p. 53.

2 *[A]nicio, [V]inicio* vel similiter. — 3 *[pro]c(uratori)* potius legendum esse quam *[pro]c(onsuli)* ait Vaglierius ap. Lancianium l. c., recte opinor.

---

682 rep. una cum n. 680.

VLPIA · SOPHE
MARCIANAE · AVG · LIB
CONSECRAVIT

Lanciani *bull. comunale* 33, 1905 p. 136 (cf. *Athenaeum* 11. Nov. 1905 p. 654), Vaglieri *notizie degli scavi* 1905 p. 272.

---

683 tabula lapidis Tiburtini rep. ibi ubi n. 679 Lug. Caffi. — Locum non indicat Stevenson.

C · VOLVMNI · C · L ·
SALVI
POENICA L · DE S
FECIT OV

Lugari *cronachetta Armellini* 1888 p. 99, inde repetivit Grossi-Gondi *bull. comunale* 1906 p. 21; nescio unde M(ich.) C(affi) *arte e storia* 7, 1888 p. 256; praeterea ex schedis Stevensonii, inlatis post mortem eius in bibliothecam Vaticanam (cod. Lat. 10572), enotavit Th. Ashby.

2 sic Stevens., SALV · L · Lugari, SALVI · L Caffi. — 3 fin. 4 fin. sic Lugari, DE S|QV Stevens., DESVO (etiam VO litteras ad v. 3 trahens) Caffi.

Intellege: *C. Volumni C. l. Salvi: Poenica l(iberta) de suo fecit.*

Alterum exemplum huius tituli, quod repertum esse dicitur inter Ciampino et Frascati, est Corp. XIV 2759: *C. Volumni C. l. Salvi; Volumnia Poen[ic]a* — sic legendum esse iam apparet — *de suo fecit.*

Diversus ab hoc videtur *C. Volumnius C. Ɔ. l. Salvius,* memoratus in titulo Volumnii Philargyri et uxoris, de quo monuit Grossi-Gondi, reperto ut dicitur trans Tiberim, XVI mil. pass. a porta Cavalleggeri (Armellini *cronachetta* 1888 p. 105).

---

684 tabella columbarii. Romae emit a. 1903 Franc. Groh professor Pragensis ab antiquario, qui repertam dixit Ciampino.

L AEMILIA·D·Ɔ·L
TALASSA sic

Ectypum misit Franc. Groh.

1 in. L superest ex alio titulo, iuxta posito, qui praeter hanc litteram totus periit.

Ager Tusculanus: *Casamari.*

Vicus, a cuius magistris titulus n. 685 positus est, et ipse, ut vicus Angusculanus (cf. n. 680), videtur fuisse Tusculanorum.

685 tabula marmorea rep. loco dicto Casamari, a Frascati inter sept. et occid. versus, paullo ultra *Macchia della Sterpara,* inter miliarium decimum viae Latinae et miliarium decimum viae Labicanae. Nunc Frascati apud Dominicum Romalli.

A · MVRRIVS · D · L
ALEXSANDER · MAG
VEICI · ITER · ARAM
DEDIT · HERC · OPSEQ·
L · M

P · MVRRIVS · P · L ·
PHILEROS · MAG ·
RESTITVIT
in parte posteriore
CN · MG

Descripsit mea causa Walter Dennison. Grossi-Gondi *il Tuscolano nell' età classica* p. 179 acceptam a Seghetti.

Vv. 6—8 ab alia manu postea additos esse iudicat Dennison.

Ager Tusculanus: *Grottaferrata.* Corp. XIV p. 244.

n. 2509. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum.
n. 2520. Pistolesi *Vaticano* vol. III tab. 54.
n. 2523. Vide infra n. 726.
n. 2555. In vinea Santovetti *(trovata a Carbone)* viderunt Tomassetti *archiv. soc. rom. di storia patria* 9, 1886 p. 13 = *via Latina* p. 143 et Rocchi *dissert. della pontif. accad. rom. di archeologia* ser. II t. 7, 1900 p. 236. — V. 2 SPESSINAE Tomass. et Rocch.
n. 2556—2558. Vide supra ad n. 679.
n. 2561. Pro inedita edidit Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 352 n. 6 inter fragmenta '*che provengono dal seminario*' (Frascati). — 2 H·ACENI, 3 |CISSIMO Tom.

---

686 fistulae plumbeae rep. *sulla via moderna Frascati-Marino, oltrepassato di poco il ponte detto degli Squarciarelli, in un terreno dei RR. PP. Trappisti.*

l ANTONI ALBI
DEMETR L ANT ALB SER FEC

F. Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 320, *il Tuscolano nell' età class.* p. 193.
L. Antonius Albus memoratur inter fratres Arvales ab anno 117 ad annum 145, idem proconsul Asiae fuit temporibus ut videtur Antonini Pii, cf. Prosopogr. I p. 94 n. 643. Antonii Albi servi etiam Corp. VI 25050.

---

687 rep. *in una vigna dappresso il vicolo di Campovecchio* (cf. Corp. n. 2495. 2500. 2543. 2558) *per il Ponte* Rocchi; *nel territorio di Marino, contrada Valle Marciano* Seccia.

C·AT···
VIX· ··
ATTIA C···

Rocchi *studi e monumenti* 17, 1896 p. 137 not. 3; Seccia Cortes *notizie degli scavi* 1903 p. 23.

---

688 rep. ad mil. XII viae Latinae, *presso il bosco di Grottaferrata, nella vigna già Passamonti, oggi Tappi, non lungi dal sepolcro di Metilio Regulo* (Corp. 2501).

d M
FABIO AVGVSTALI
BENE MERENTI
FECIT CHARITO
FRATER

F. Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 109.

689 cippus lapidis Albani rep. prope *Castel Savelli*, *nel quarto denominato Borghetto.*

D · M
C · MALLIO · ABASCANTO
APRHODISIVS sic
PATER · FILIO
VIX · MENS · $\overline{\text{VIII}}$
DIEB · $\overline{\text{IIII}}$

Barnabei *notizie degli scavi* 1894 p. 381 ad ectypum missum a Rocchi.

---

690 cippus rep. *territorio di Grottaferrata, quarto La Cipriana.*

L · PVLLAIENVS
SABINVS
PVLLAIENAE
PRIVATAE
NVTRICI ·
FECIT

Barnabei *notizie degli scavi* 1894 p. 313 ad ectypum missum a Rocchi.

---

691 in Grottae ferratae veteris aediculae pavimento Winghe, in ecclesia monasterii Cryptae ferratae Alem.

SALBO FORTVNATO EPISC
SEMPER CRESC *ente* IN
VIA DIVINA + ꟾPSIVS TEMPO
RIB ADHVC MELIORA VIDEVIS
☧ A | ω
HIC PRO V|OTO SARABO *nu*|S PRESB FECIT
T| \VI

Paene integram descripserunt saec. XVI exeunte Winghe cod. Bruxell. 17872 f. 32, saec. XVII Nicolaus Alemanni, ex cuius schedis edita est apud Donium 20, 69 (inde Mur. 1904, 5). Particulas quasdam (ex vv. 5—7, cf. infra) descripsit de Rossi qui inscriptionem restituit *bull. arch. crist.* ser. II 3, 1872 tab. VII fig. 1 et p. 112 (inde repetivit *civiltà cattolica* 1904 vol. IV p. 215).

1—4 sic descripsit Winghe, nisi quod v. 2 habet CRES · A ////C IN. Versus aliter distribuit, 1 LOTVNATO EPIS, 2. 3 CRESC | AVT A DIVINA 4 MAIORA Doni. — 5 monogramma christianum sic exhibent Winghe et Alemanni, partem (cum litteris A et ω) vidit Rossi. — 6 sic fere Winghe et Alem., nisi quod SARABO PRESB (sine lacunae nota) exhibent; initium et finem vidit de Rossi. — 7 litteras T et VI, minore modulo in arcu scriptas, excepit solus de Rossi (arcum hic fuisse indicat etiam Alemann.).

4 similiter in titulo Africano eiusdem fere aetatis (Corp. VIII 2220 p. 948), de quo monuit Rossius, legitur: *deo iubante meliora videvis.*

In parte aversa supersunt reliquiae exiguae inscriptionis sepulcralis antiquioris Corp. XIV 2561[a].

Titulum saeculi fortasse quinti vel sexti ineuntis (sic iudicat de Rossi) memoraveram quidem sed omiseram in Corpore (cf. ad n. 2561[a]), nunc recipere eum rectius visum est, postquam de eo monuit Duchesne *archivio della società rom. di storia patria* 15, 1892 p. 498.

Cuius loci Fortunatus episcopus fuerit, non apparet; episcopum Tusculanum eum fuisse putat de Rossi.

691[a] fragmentum marmoreum rep. Grottaferratae in ipso monasterio, cum festa saecularia anni 1904 parantur.

OMAR
COPVSVL

de Waal *Roem. Quartalschrift f. christl. Alterthumskunde* 1904 p. 231.

Litteras non 'Gothicas' sed 'Romanas' esse adfirmat editor. Nihilo minus an non supersit ex inscriptione medii aevi, dubitari potest.

Inter Tusculum et montem Albanum. Corp. XIV p. 252.

ad n. 2568. Postea Romae in museo thermarum Diocletianarum (in repositis; vidit Muenzer).

ad n. 2570. 2571. Repetivit Dressel Corp. XV 7834. 7857.

ad n. 2572. Repetivit Dressel l. c. n. 7867 additque alterum exemplum a Lanciano (*bull. comunale* 1884 p. 53) et se ipso descriptum, quod et ipsum dicitur repertum in agro Tusculano.

ad n. 2573. Repetivit Dressel l. c. 7848a, addens 7848b fragmentum a Gagliardi descriptum M TREBELLI, fortasse non diversum n. 7848[a].

---

692 fragmenta duo litteris aetatis labentis rep. *valle S. Lorenzo*, ad rudera ecclesiae medii aevi, *nel posto detto Gargara*, medio fere loco, ut ex tabula adiecta apparet, inter *Ponte Squarciarelli* et *Convento di Palazzola.*

a

LAI
SCRI
MISCI
RVIA

b

IVI
DINE II
TIFICIA
ARVM
ALII
CEI

a A. Rocchi *antica via consolare presso il XII miglio della Latina (diss. della pontif. acc. rom. di arch.* ser. II t. 7, 1900 p. 240).

b 3 fortasse fuit *[pon]tifici.*

TVSCVLVM (prope *Frascati*). Corp. XIV p. 252. 493. Eph. ep. 7 p. 378.

ad C. p. 255 not. 1. Quaestionem de loco ubi fuerit Tusculanum Ciceronis retractavit F. Grossi-Gondi *la villeggiatura tusculana di M. Tullio Cicerone (civiltà cattolica* 1904 vol. III p. 420 seq. 697 seq. IV p. 434 seq.).

ad n. 2577. 2578. De loco ubi et hi duo tituli et n. 2700 seq. prodierint, egit Grossi-Gondi *Ausonia* 1, 1907 p. 56 seq.

ad n. 2610. Accuratius, quam Borghesius, sane non paucis annis postea, locum, ubi basis reperta est, ita indicavit Henzen *ann. inst. arch.* 1857 p. 101: *al disotto della villa Aldobrandini di Frascati, e precisamente accanto al gran cancello che apre sulla strada pubblica conducente verso Marino e Rocca di Papa.* Cf. Grossi-Gondi *il Tusc. nell' età class.* p. 191 not. Eodem loco repertum est epigramma Graecum I. G. XIV 1003.

ad n. 2637. Frascati in museo vidit Th. Ashby anno 1901.

ad n. 2639 'cippus altus palm. 2 lat. p. 1½ Tusculi inventus a Iac. Veloci (a. 1837?)' KELLERMANN cum quo 'communicavit possessor' in scheda quam inveni inter Henzeniana.

ad n. 2655 extare adhuc prope *Casale Falcognana,* ultra *Castel di Leva,* nobis significavit Th. Ashby.

ad n. 2656. Frascati in villa Falconieri vidit Huelsen a. 1889, qui ex cippo lapidis Albani evanido haec excepit v. 1 SOSI///O, 2 STRVC/O///, 3 LOCVS II////, 4 POSVIT (reliquis omissis); in fine cernuntur instrumenta structoris parietarii (perpendiculum, trulla).

ad n. 2657. Dressel Corp. XV 7818, qui vidit tria inscriptionis exempla in repositis municipalibus urbanis. Grossi-Gondi *il Tuscolano nell' età class.* p. 130.

ad n. 2659. De visu exhibet Dressel Corp. XV 7853. De loco ubi haec fistula reperta est cf. infra ad n. 701.

ad n. 2661. 2662. Repetivit Dressel Corp. XV 7847. Propter has fistulas F. Grossi-Gondi *bull. comunale* 1898 p. 323 seq., cf. *il Tuscolano nell' età class.* p. 143, statuit Quintiliorum fratrum villam fuisse eo loco ubi est villa Mondragone.

ad n. 2717. A. 1893 ex villa Borghesiorum publice divendita: *catalogue des collections du pavillon de l'horloge* (Rom. 1893. 4°) p. 1 n. 1.

ad n. 2727. Exempli novicii imaginem dedit Piranesi *vasi, candelabri cet.* vol. II tab. 73.

ad n. 2760. Ex huius frustuli supplementis Guattanianis veniunt quae scribit Grossi-Gondi *il Tuscolano nell' età class.* p. 24 not. 3: *frammento d' iscrizione, dove si legge un* '*Rufinus Epulo*'. — Narrationem Guattanii de inventione huius frustuli, quam ego repetere supersederam, dedit Dressel ad tegulam una repertam Corp. XV 1039, 2 (= XIV 4090, 10^{b}).

ad Eph. 7, 1257. Repetivit Dressel C. XV n. 7822. — Fistularum harum partem aliquam (*a* et *c* ut videtur) sibi comparavit Lugarius (cf. infra), aliam partem a Rocchio inlatam esse museo monasterii Grottaferratensis narrat Grossi-Gondi *bull. comunale* 1898 p. 327, *le ville tuscolane* (1901) p. 35 not. 1. Partes *a* (vel *b* sed sine numero LXXXII) et *c* edidit Lugari apud Armellinium *cro-*

nachetta mensuale 1891 p. 180, qui in *c* (pro SALON·EPICTETVS·F) legit SALON ········ TV^r, cogitavitque de Tuendo aliquo aquario Traiani Corp. XV 7771, non recte. Salonii Epicteti nomen non sollicitandum, eiusdem nominis homo C. VI 36253 (= Dessau *inscr. sel.* 8548).

Titulus Ulpiae Ephirae sive potius Ephyrae, quem Grossi-Gondi *bull. comunale* 1904 p. 132, *il Tuscolano nell' età class.* p. 103 not. 4, p. 135, p. 136 saepius citat tamquam repertum in agro Tusculano, Corfiniensis est Corp. IX 3279, memoravi eum Corp. XIV p. 252 not. 5 fin.

Archigallus Tus[culanorum] videtur memorari in fragmento tabulae marmoreae reperto ad viam Latinam non procul ab urbe Roma Corp. VI 32466.

Ex inscriptionibus infra editis paucae tantum in ipsis ruderibus Tusculi videntur repertae esse (fortasse sola n. 697), pleraeque veniunt ex sepulcris et villis agri Tusculani, nonnullae fortasse aliunde in agrum Tusculanum adlatae sunt. — Vici rustici complures agri Tusculani, antea plane ignoti, innotuerunt ex inscriptionibus n. 680. 685.

---

693 *nella parete esterna del casale Micara, presso il gran sepolcro romano, detto il Torrione* Tomass. De loco, qui situs est inter vineam Gentilini, ubi prodierunt n. 679. 681. 682, et oppidum Frascati, cf. Grossi-Gondi *il Tuscol.* p. 118 qui rudera illa putat fuisse sepulcrum L. Luculli.

V S
TR · P

Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 352 n. 12.

---

694 ex magno marmore superest particula alta m. 0.24 lata m. 0.52 litteris vv. 1. 2 cm. 5 vv. 3 seq. 2. Frascati rep., *città bassa presso il giardino Pentini,* est in museo.

I V
cos *xu* V I R · S · F
legatus pro PR AVGVSTI CAESARIS I N *illyrico*
primus? t RANS FLVMEN DANIVIVM
M ET BASTERNARVM EXER *citum*
fu GAVITQVE · COTINOS *e*
S ET ANARTI*o s*
a VGVS TI *caesaris*

Imaginem photographicam, missam a Dante Vaglieri, repetivit A. v. Premerstein *Jahreshefte des oesterr. archaeol. Instituts* VII 1904 p. 216; lapidem ei contulerunt Gaheis et Groag. Hoc exemplum secutus sum. — Primus edid. Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 350, *rendiconti della r. accad. dei Lincei* ser. V t. 4, 1895 p. 308, denuo idem *bull. comunale* 1899 p. 287.

1 ···CIVS·· potius quam ··SIVS·· (S finalis vestigium sane tenue). — 2 seq. supplementa praeivit Premerstein, qui rettulit ad M. Vinicium consulem a. u. c. 735, cuius res gestas in Illyrico memorant Velleius 2, 96 et Florus 2, 24, coniectura incerta. — 5 Bastarnas (*Bastern-* scribitur etiam Tac. ann. 2, 65 et alibi, cf. Ihm ap. Pauly-Wiss. *R. E.* III 112) anno u. c. 725 devicerat M. Crassus (Dio Cass. 51, 23 seq.); iidem postea legatos ad Augustum miserunt (mon. Ancyr.). — 6 Cotini cum Osis Buris Marsignis 'terga Marcomanorum Quadorumque claudunt', teste Tacito Germ. 43; 7 Anartii sive Anartes finitimi Dacorum, teste Caesare bell. Gall. 6, 25, postea ipsius provinciae Daciae, cf. Corp. III 8060; Ptolem. geogr. 3, 8, 3. Romanos cum his gentibus temporibus Augusti vel conflixisse vel pepigisse plane novum accidit, cf. quae exposuit Premerstein l. c. p. 228. 229.

---

695 basis magna marmorea rep. a. 1889 *presso Prata Porci, in un fondo del sig. Reali,* dono fratrum Reali est Frascati in museo.

D M
L·SEP·AGRIPPINVS
L·SEP·ANTONI·AGATH *o*
NICI·NEPOS·V·P·A RAT·P *er?*
L·SEP·AGATHONICI V E
FILIVS · MEMORIAM · VI
VVS·MIHI·MEISQVE FEC *i*
LIBERTIS LIBERTABVSQVE
POSTERISQVE EORVM CVM
LOCO QVI EST POST DORSO
MEMORIAE FINIBVS SVIS
VNA CVM CASA ET AEDIFICIO
SVPERPOSITO AT CVSTODEM
LOCI CIBARIORVM GRATIA
PERTINEBVNT

Descripsit Huelsen a. 1890, contulit W. Dennison. Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 351, *rendiconti della r. accad. dei Lincei* ser. V 4, 1895 p. 310.

---

696 prope Monte Porzio, ad XIII mil. veteris viae Labicanae, loco dicto *i Trugli,* repperit ASHBY.

NAONI·
d ONATO AB
NO AVG
? mac ED 7 LEG X
F

Tomassetti *notizie degli scavi* 1901 p. 327, acceptam ut videtur ab Ashby, qui ipse edidit *papers of the British school at Rome* I p. 247 imaginem ad ectypum confectam, cf. p. 248.

Sic Ashby; 1 AONI· 3 VO edid. Tomassetti.

697 cippus ex lapide Gabino altus m. 0.66. In arce Tusculana, *fra i massi che sorreggevano la croce collocata sulla cima del colle.* Iam in villa Aldobrandinia.

AED*itui a*EDIS · CA*s*
POL · EX D · D
M · AVILLIVS · Ɔ · L
STABILIO
ANICIVS · P · L
· FVRIVS · P · L
· PLAETORIVS · D · *l*
VOLCACIVS · C · L
MAG · FAC · COER

Tomassetti *notizie degli scavi* 1901 p. 280 (inde Inscr. sel. 6214); Grossi-Gondi *il tempio di Castore e Polluce sull' acropoli di Tuscolo* (Rom. 1901) p. 4.

1. 2 de collegio aedituorum aedis Castoris et Pollucis Tusculano cf. Corp. p. 254. Libertinos hos aedituos plerumque fuisse ex titulis Corp. n. 2629. 2637. 2639 sciri potuit. Notandum, ex quinque his hominibus, libertini generis omnibus, solum primum cognomen habere, reliquos cognomine carere (nam a dextra lapis videtur integer esse), qua re videtur indicari aetas Sulla paullo antiquior (cf. Mommsen *Staatsr.* III p. 426). — 7. 8 Plaetorius et Volcacius Corp. n. 2620. 2638.

---

698 tabula marmorea rep. in agro Tusculano, *nei lavori di sterro per la costruzione della linea ferroviaria Roma-Segni, al chilometro 22, al di quà della 'grotta dello stinco', nella località detta 'Prata Porci'.*

*f*LA · VI · AES
ATHE · NAI*dis*
FLA · VI · VS
*r*ESPAECTV*s*
*m*ATRI SVAE BE*ne*
MAERENTI FECI*t*
MARIVS ALECSHN/// *der*
*et m*ARIVS FELIX NEΓ///
*sace*RDOTI BONAE · DE*ae*
*q*VAE VICSHIT A//////
///VII DIXX OR
MARMARARIVS ISC////
IT CVRAE////
///LA

Marchetti *notizie degli scavi* 1891 p. 289; Lugari *origine di Frascati* (1891) p. 16.

1 //LA·VI·AE// March. — 2 in. A non habet, 5 fin. E non habet March. — 6 in. sic Lugari, \MERENTI March. — 8 fin. sic Lug., NE/// March. — 9 in. R non habet March. — 9 fin. DΓ/// March., Dλ\ Lug. — 10 in. V, 12 in. MA non habet March.

4 lege *[R]esp⟨a⟩ectu[s]*, 7 *Marius Alecs[a]n[der]*, 8 *nep[otes]?*, 9 *[sace]rdoti Bonae de[ae]*; 12. 13 fortasse fuit ··· *marmararius isc[ulps]it cura* ···.

698[a] olim Frascati apud comitem Senni, deinde apud Lugarium.

P·TREMELI·SP·F·COL
PRAECONIS
ATTIAE·P·L·CHELIDONIS
P·TREMELI·P·L·ROMANI
P·ATTI Ɔ·L·ALBANI

Lugari *cronachetta Armellini* 1891 p. 180.

---

699 fragmentum marmoreum, rep. mense Apr. 1902 in villa Mondragone prope Frascati, inter saxa adhibita a. 1575 ad construendam aram aediculae S. Gregorii. *Il modo col quale era costruito il predetto altare induce a credere che i materiali adoperati fossero presi o dalle ruine antiche del luogo medesimo . . . o certo in luogo molto vicino* Grossi-Gondi.

ıvıAG
PARHEDRVS GLVTIN
DEME TRIVS TOPIAR
APPA TOPIAR
///IO·CAMILLO·SEX·NONIO·CO*s*
MAG
/// POLIT//

F. Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 99.

Superest ex albo magistrorum collegii cuiusdam servilis, quale est notissimum Antiatinum Corp. X 6638. — 2 glutinatores adsunt etiam in albo Antiatino. — 5 *[M. Fur]io Camillo Sex Nonio co[s.]* (p. Chr. 8).

---

700 fistula plumbea rep. regione dicta *Cocciano*, circa 1 chil. a Frascati inter sept. et orient. versus, in vinea Campoli.

t I·CAESARIS·ET·IVLIAE AVGV*stae*

Tomassetti *bull. comunale* 1892 p. 359,9 descriptam a Seghetti (inde Corp. XV 7814); Lugari *cronachetta Armellini* 1891 p. 181 (inde Grossi-Gondi *Tuscolano nell' età class.* p. 168).

701 fistula plumbea rep. a. 1891 Frascati, *alla croce bianca, rimpetto alla chiesa dei pp. Riformati.* Locum non multum *(un centinaio di metri)* distare ab aedibus Sturbinetti, sub cuius fundamentis antea prodierat fistula Agrippinae Corp. n. 2659, notat Grossi-Gondi.

NERONIS · CLAVDI · CAESARIS

Rocchi *notizie degli scavi* 1891 p. 58 (inde Corp. XV 7817); F. Grossi-Gondi *bull. comunale* 1904 p. 122 = *il Tuscolano nell' età class.* p. 127.

Titulum fistulae bis impressum, secunda impressione priorem aliquando confusam, nihilominus lectionem certam esse ait Rocchi.

---

702 fistula plumbea reperta a. 1879 prope Frascati loco dicto *il Cocciano nella vigna Spinetta* Lugari *(orig. di Frasc.)*, apud quem servatur.

IMP · VESPASIANI · AVG

Lugari *monumenti al IV miglio dell' Appia* (1882) p. 65 (inde Corp. XV 7272), *origine di Frascati* (1891) p. 12, *cronachetta Armellini* 1891 p. 181 (inde Grossi-Gondi *Tuscolano nell' età class.* p. 173).

---

703 fragmenta duo fistularum plumbearum, rep. in territorio Tusculano *nei lavori di sterro per la costruzione della linea ferroviaria Roma-Segni* (eodem loco ut videtur quo n. 698).

AELIAE · ASTE'

ae LIAE · ASTE'

Marchetti *notizie degli scavi* 1891 p. 289 (inde Corp. XV 7829).

---

704 fistulae plumbea duae rep. in extremo territorio Tusculano viam Labicanam versus, *contrada Prata Porci* Tom.; *donata al collegio di Mondragone* Grossi-Gondi.

a dextr. ad sin.: L · NOV · CRISPI*ni*

a dextr. ad sin.: L NOV *c*RISPINI

Tomassetti memorat *Roem. Mitth.* 1897 p. 84, edidit *notizie degli scavi* 1897 p. 459 (inde Corp. XV 7843; Grossi-Gondi *il Tuscol.* p. 182).

L. Novius Crispinus notus praeterea potissimum ex titulis Africanis; consul suffectus fuit circa a. p. Chr. 150. — Temporibus Gregorii II (a. 715—731) memorari 'fundum Crispinis (sic) et Amonetis, via Lavicana miliar. plus minus XIII' (collect. canonum ed. Martinucci p. 324, cf. Jaffe-Ewald Reg. pontif. n. 2210; Kehr Reg. pontif., Ital. pontif. II p. 6) monuit Tomasettius; sed num vere, ut coniecit idem, nomen illud fundi derivatum sit a Novio Crispino possessore quondam in regione vicina, propter plures causas valde incertum, cf. Ashby *papers of the British school* I p. 245; Grossi-Gondi l. c.

705 fistula plumbea rep. in agro Tusculano loco q. d. *Prata Porci.*

SER OCTAVI LAENATIS PONTIANI

Descriptam a Stevensonio edidit Dressel Corp. XV 7845. Vix diversa L. Octavii Laenatis fistula aquaria, quam eodem loco quo n. 704 repertam (non de visu, sed famam incertam secutus) memorat Tomassettius *Roem. Mitth.* 1897 p. 83. 84 (inde Corp. XV 7844).

Est idem qui posuit titulum Corp. n. 2610, inventum et ipsum in agro Tusculano, sed loco multum distante.

---

706 in ductus aquarii plumbei variis partibus rep. *a Grotta Piattella, territorio Tusculano, a nord di Frascati.*

a) *spendo* PHORI · AVG LIB · ACV|
b) SPENDOPHORI · AVG LIB · AC\|
c)–f) XV XI XII I·V·X·X·X·X·I·I

F. Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 317, *il Tuscolano nell' età class.* p. 177. *a b: Spendophori Aug(usti) lib(erti) a cu[biculo?]*

---

707 fistula plumbea. Repertam esse medio saec. XIX prope Monte Porzio Tessieri quondam custos musei Kircheriani narravit Hieronymo Sabatucci, ex hoc audiit Grossi-Gondi. Fuit Romae in museo universitatis, deinde in Kircheriano.

sic TRIBATIA · MARCELLINA
in parte aversa
P AEMILI VICTOR F

Descripsit Dressel Corp. XV n. 7553. De Ruggiero *cat. mus. Kirch.* p. 146 n. 587; Lanciani syll. aquar. n. 486; Grossi-Gondi *il Tuscolano* p. 215.

---

708 fistula plumbea rep. *Prata Porci, nella vigna del sig. Angelo Cortesi;* possessor donavit collegio Mondragonensi.

ᴬNNEIVS FORTVNATVS F//LIX F

Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 323, repetivit *il Tuscol.* p. 182.

Quod in 'aquaeductu' i. e. in fistula plumbea Tusculana Corp. XIV 2668 = XV 7874 lectum esse dicitur: L.AENNIVS FORTVNATVS, fortasse, ut monuit Grossi-Gondi, ex hac fistula corrigendum est (ceterum *Nasennius Fortunatus* est in fistulis Ostiensibus Corp. 1999).

709 fistulae plumbeae duae, repertae et adservatae una cum n. 704.

CINCIVS FELIX FEC
· · · · ELIX FEC

Tomassetti *notizie degli scavi* 1897 p. 459 (inde Corp. XV 7856; Grossi-Gondi *il Tuscol.* p. 182).

709a fistulae plumbeae rep. in agro Tusculano, alteram Frascati apud Panizzam vidit Tomassetti, alteram apud Stevensonium Dressel.

sic
C·VETTENNIVS FEL IX FEC

Integrum exemplum ed. Tomassetti *bull. comunale* 1892 p. 392 n. 15, alterum, initio mutilum, descripsit Dressel Corp. XV 7870.

Gaios Vettennios plumbarios habuimus in agro Labicano (C. n. 2776) et Praeneste (ib. n. 3045).

---

710 Frascati, in *un capitello corinzio, già esistente nel pubblico giardino.*

A·VAR

Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 352 n. 10.

710a fragmentum epistylii marmoris albi, alti m. 0.26, latum m. 0.56, litteris cm. 15. Tusculi supra amphitheatrum.

/CTOAE

Dedit Th. Ashby.

710b in latere angusto saxi (m. 1.27 × m. 0.60) litteris cm. 9. Tusculi.

COCTVS OLC

Dedit Th. Ashby (a. 1910).

710c tabula marmorea litteris magnis, rep. in agro Tusculano (viam Labicanam versus), *località detta Grotte Dama, proprietà Valentini e Troiani Simone.*

P·C·

Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 106.

Eodem loco repertus est titulus Graecus hic:

ΙΜΗΙ
ΛΠЄΛΘΟΥCΗΙC
ΟΙ ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΙ
ΠΑΤЄΡΕC

Grossi-Gondi l. c.

711 Frascati, *proviene dal seminario vescovile,* deinde in museo.

D M S
//////////////AE
QVAE VIXIT
(sic) ANIS XXXVII M
urceus III L ACILIVS *patera*
FORTVNATVS
VXORI CARIS
SIME FECIT

Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 351.

---

712 tabula marmorea, rep. *fra il Tuscolo e la via Labicana, contrada Prata Porci* Tomassetti, eodem loco (a dextra viae Labicanae, a loco ubi miliarium eius undecimum fuisse putat paullo meridiem versus) vidit Ashby.

D · M
FECIT · BATI
NIANVS · F
RATISVO A
GATHOPO
BENE MERE
NTI QVI VIB
IXIT ANNIS

Tomassetti *notizie degli scavi* 1901 p. 327; Th. Ashby *papers of the British school at Rome* I p. 243.

1 om. Tomasssetti, qui titulum supra integrum exhibet. — 3. 4 F|RATI, addito 'sic', 7. 8 VIB|IXIT, item addito 'sic' Ashby, F|RATRI| et VI|XIT Tomassetti.

---

713 rep. in territorio Tusculano, *contrada Fontana Calida.*

D ❦ M ❦
T · HELVIO
HYMNO FECIT
BAEBIA MERCV
RIA · NEPOTI · ET ·

L
VIANV
S PIISSIMO QVIVI
XIT ANNIS IIIIMV
DIEB VIIII

Barnabei *notizie degli scavi* 1895 p. 249 ad ectypum datum a Rocchi.

714 rep. *proprietà del sig. Cesare Panizza, situata nel quarto SS. Apostoli,* eodem fere loco quo n. 712.

D I S M A N I B V S
P A R A M E N I S
VIXIT ANNOS XX
F E C I T M A T E R
INFELICISSIMA

F. Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 323.

---

715 Frascati, *proviene dal seminario.*

I SECVND
PR IMA

Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 352 n. 8.

---

716 lapis tofaceus, *vigna Sciarra, Fosso di Fontana Candida*, ad viam Labicanam, miliar. circ. XII.

DVENI AE
Q·V·A·XL·M·II
F · T R O P H I ME
F I L I A

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* I p. 246.
1 fortasse *[A]dven[t]ae.*

---

716 a cippus marmoreus, Frascati, *oliveto De Nicola, dietro il cimitero publico, infisso nel muro d'un fienile;* deinde apud Lugarium.

D ◊ M
PROSPERITATI
CONIVGI INCON
PARABILI QVAE
urceus V I X I T A N N I S *patera*
XXXV M IIII DIEBVS
V FIRMIANVS
MARITVS BENE
MERENTI FECIT

Lugari *cronachetta Armellini* 1891 p. 179.

717 urna marmorea. Rep. prope Frascati '*alle Cisternole*', deinde in museo.

Q·VITELLI
ALEXIDIS

Seghetti *Tuscolo e Frascati* (1891) p. 82 not., quem citat Grossi-Gondi *bull. comunale* 1904 p. 127; Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 352.

---

718 Frascati, *proviene dal seminario vescovile*, est in museo.

DIS MANIBVS
MATHR FHCIT
BHNH MHRHNTI
AN V MH VIII

Descripsi. Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 351.

2 seq. *mater fecit bene merenti; an(norum) V, me(nsium) VIII.* — Nomen infantis omissum.

---

719 litteris altis cm. 9. Frascati, *giardino pubblico,* deinde in museo.

|R DIA

Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 352 n. 11.

---

720. 720[a] Frascati, *frammenti che provengono dal seminario.*

720 LIBE
TERIS

Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 352 n. 7.

720[a] ۹
A·NI
CIA
A·NIN

Tomassetti *notizie degli scavi* 1895 p. 352 n. 5.

---

721 lapis coemeterialis, ibi ubi n. 698[a]. Lapides huius generis, qui extra urbem Romam inveniuntur, plerumque adlatos esse ex coemeteriis urbanis, notum est.

SIRICA FECIT BISOMV SE BIBA

Lugari *cronachetta Armellini* 1891 p. 180.

721[a] truncus columnae ex lapide Tiburtino, ibi ubi n. 716a.

HIC IACET ANIMA
DVLCIS C·I· VICTO
RIA CARVIT ACER
VA LVCE REFRI
GERIV SOMNIO
RVM VIXIT AN
III · M · XII 'sic'
DXXII CHRIS
PVS ET IVLIA
P ϕ F

Lugari *cronachetta Armellini* 1891 p. 179.

2 C·I quid sibi velit, obscurum (gentilicium *Cl.* hic fuisse, parum probabile). — 3. 4 acerba lux dicitur, translatione non infrequenti.

Inter Tusculum et Labicos.

Hic collocari debuit Corp. n. 2925 *(C. Iulio P. f. Hor... Cornuto Tertullo* cet.), a me inter Praenestinas relata propter testimonium Suaresii, sed teste relatione quam citat Lanciani *bull. comunale* 1884 p. 210, *storia degli scavi di Roma* 3 (1908) p. 56 cf. Grossi-Gondi *il tuscolano nell' età class.* p. 175 reperta est a cardinale Pallotta a. 1640 cum villam suam extrueret, non aliunde ad exornandam eam allata.

LABICI (prope Monte Compatri). LABICI QVINTANENSES (inter Monte Compatri et La Colonna). Corp. XIV p. 274. 493.

De Labicis Quintanensibus cf. ad n. 722 (vv. 5. 6).

Tegulas factas in praediis Quintanensibus iam recensuit Dressel C. XV 462 (ea quae ad ipsos Labicos reperta est, est ibi 462,4) cf. p. 132.

De tractu viae Labicanae accuratius quam Rosa, quem ego secutus eram, nuper egit Th. Ashby *papers of the British school at Rome* I p. 256 seq.

Ut antea, ita nunc quoque cum Labicanis coniunxi titulos repertos in tota regione interposita inter Monte Porzio et La Colonna. In oppidi La Colonna hortis ducalibus extare lapides originis urbanae, nuper demum ex urbe eo advectos, Corp. VI 327. 2461. 8832 aliosque ait Tomassettius *archivio della società rom. di storia patria* 26, 1903 p. 183.

ad C. n. 2773/4. Repetivit Buecheler carm. epigr. n. 886, qui putat hortulum fuisse Varii alicuius, de herma intellegendum esse: *est opus Alcinoi.* — Premerstein *Herm.* 43, 1908 p. 326 putat Alcinoum, scilicet regem illum Phaeacum, dici varium (ποικίλον), eiusque hortis hortulum illum Labicanum comparari. Sed quomodo hortulus ille dici potuerit opus Alcinoi, non video.

722 basis marmorea alta m. 1.40, rep. a. 1900 in vinea Moretti ad viam recentem qua itur *Frascati* ad *La Colonna*, quae eo tractu non differre videtur a vetere Labicana, 700 cubitis (i. e. circa 500 metris) a loco ubi extat titulus arcarii Lavicanorum Quintanensium Corp. n. 2770 Ashby. Mox translata est Frascati, ubi extat in museo municipali.

· IMP · C · M · VALERIO ·
· MAXIMIANO · PIO ·
· FELICI ·
INBICTO · AVG ·
ORDO LABICAN
· Q · Q ·
· D · N · M · Q · EIVS ·
STITVIT ////////////////////////////////// IN
SCRIPTA //////////////////////////////// TO
STATVAM ////////////////////////////////// NT
CVR L TITEDIO L F FAB PROCV *lin* O
PATRE ET L TITEDIO L F FAB PROCVLO
FRATRE · L · D · D · D

in latere dextro:

K · IVNIS
DEXTRO · II · C
TRASEA PRISC
MNESTHERAE
SYNCHAERONT
IIII · VIR

Summa cura contulit Walter Dennison, idem ectypa misit; lapidem ipse vidi. Edidit primus Tomassetti *bull. comunale* 1899 p. 289. 290, *notizie degli scavi* 1900 p. 51; deinde Ashby *papers of the British school at Rome* I 1902 p. 258; denuo, a se ipso recognitam, Dennison *American journal of archaeology* 1909 p. 125 seq.

Lapis bis scriptus est; ex priore scriptura, praeter pauca vestigia v. 1 et v. 7 (cf. infra), supersunt vv. 8—13, item inscriptio lateris; priore scriptura erasa, in partem basis superiorem intrusus est titulus Maximiani (vv. 1—7); deinde hic quoque abrasus est.

V. 1 in. ex scriptura priore superest initio L, et post IMP pars litterae M, v. 7 in. RP.

5. 6 videtur legendum esse *ordo Labican(orum) Q(uintanensium).* Eos igitur eo loco, ubi hic titulus repertus est, forum suum habuisse iam constat. Vetus oppidum Labicorum potest ibi fuisse ubi est Monte Compatri.

9. 10 *[aere colla]to statuam [ponendam censueru]nt.* — Inscriptio lateris ita videtur esse legenda: *k(alendis) Iunis*, *Dextro II*, *Trasea Prisc[o] c[os.]* (hoc vocabulum sane post prioris consulis nomen collocatum) — id est anno p. Chr. 196 —; *Mnestherae, Synchaeront[e] IIII vir(is).* (An vv. 2—5 ante nomina quae supersunt umquam aliquid scriptum fuerit, plane incertum est.)

Nomina quattuorvirorum mira (Συγχαίρων tamen aliquis reperitur Inscr. Graec. XIV 1473); pro *Mnestherae* scribi debuit *Mnestere.* In mentem venit superesse haec ex acclamatione quadam Graeca Latinis litteris scripta (μνησθῃ ..., συγχαιροντ ...), sed ea coniectura videtur abicienda esse.

---

723 fragmentum lapidis Tiburtini altum m. 0.55 latum m. 0.70 litteris altis m. 0.22. Rep. inter *Frascati* et *La Colonna, mentre si sistemava la moderna via nel punto che fronteggia la vigna di Imperatrice Saltarelli* prope rudera mausolei formae rotundae (cf. etiam Ashby *papers of the British school at Rome* I p. 257). Iam Frascati in museo.

Tomassetti *bull. comunale* 1899 p. 288, *notizie degli scavi* 1900 p. 50.
1 *[ex testame]nto a[rbitratu]* proposuit editor.

723a in silice inscriptum, litteris cm. 6, via Labicana, ad XIV fere miliarium, non multum a statione viae ferratae 'Monte Compatri-Colonna'.

Ashby *papers of the British school at Rome* I 1902 p. 255.

---

724 urna cineraria marmorea. Monte Compatri supra portam domus *via del Mercato n. 53.*

D · M
MACROTHYMIAE

Descriptam a Stevensonio mense Aug. 1890 edidit Th. Ashby *papers of the British school at Rome* I p. 262.
2 Μακροθυμίας nomen fortasse alibi nondum repertum, ductum a μακρόθυμος.

---

725 cippus, rep. *a Colle Mattia presso la stazione Monte Compatri-Colonna dalla ferrovia Roma-Napoli, poco oltre il miglio XIV della via Labicana antica.*

///ERNIVS PHILEROS
///CINIA P*hi*LEROTIS FECIT
SIBI ET VIRO SVO

F. Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 323.
1 in. fortasse *[Caes]ernius.*

726 rep. a. 1899 sub Monte Compatri.

m POMPEI·M·F·C*ol asp*R*i*
VIXIT·ANN·IV·MENSIB·VI·DIEB·XI
FILIORVM
M·POMPEI·ATIMETI·ET
CINCIAE·SATVRNINAE

Tomassetti *archivio della soc. rom. di storia patria* 28, 1905 p. 117 not.

Initio fractam dedi coniectura; item v. 1 coniectura correxi id quod traditur: POMPEI·M·F·C////DR////, propter Corp. n. 2523.

M. Pompeius Atimetus, maritus Cinciae Saturninae, non diversus ab Atimeto M. Pompeii Aspri liberto, Cinciae Saturninae marito, qui patrono et suis posuit titulum notissimum Corp. n. 2523. Apparet hunc quoque titulum ad idem monumentum pertinuisse. Titulus Corp. n. 2523, primum descriptus in coenobio Cryptoferratensi, potest eo allatus esse ex vicinia Montis Compatri.

---

727 tabula lapidis Tiburtini, Colonna in horto ducis, inter lapides ex urbe Roma oriundos, fortasse et ipsa urbana.

S E N T I A
SATVRNINI
CN·L·SOTERIS
P·V·POST·AGROS
/////////POST AGROS

Tomassetti *archivio della soc. rom. di storia patria* 26, 1903 p. 183; descriptam mihi misit Raph. V. D. Magoffin Americanus.

V. 2 scriptum esse litteris multo minoribus (cm. 4) quam v. 1 (cm. 8) et v. 3 (cm. 7) cum testetur Magoffin, eum postea additum esse crediderim. — 3 fin. SOTERIS Magoff., SOTER Tomass. — 4 in. sic Tomass., TVTOST Magoff. — 5 sic Tomass., sed ipse dubitans, OECIA·/// (fortasse CEI vel CL·T) OST // (AP vel AD) HOS Magoff.

1—3 patronus huius Soteridis, Cn. Sentius Saturninus, aut is est qui fuit consul a. p. Chr. 4, aut is qui anno 41 (cf. Prosopogr. imp. Rom III p. 200 n. 295. 296). — Vv. 4. 5 nondum expediti.

---

728 cippus *(termine semicilindrico)* ex lapide Tiburtino rep. in territorio oppidi Colonna, *contrada 'Pasolina', in seguito di lavori di sterro per la costruzione della linea ferroviaria Roma-Segni.*

IN FRONTE P/////////////
IN AGRO /////////////////
P XXVII

Marchetti *notizie degli scavi* 1892 p. 24.

729 tubula magna marmorea in fundo E. Ciuffa *detto de' Mattei, od anche Collicola, a levante [ponente?] del paese di Colonna.*

ÆCIX

Tomassetti *notizie degli scavi* 1890 p. 89.
Notam marmorarii esse editor significavit.

GABII (Pantano-Castiglione). Corp. XIV p. 278. 493.

ad C. n. 2796. Est Vesontione in museo, *collection de M. Paris,* ubi descripsit O. Hirschfeld (cf. Eph. ep. 4, 781). — 3 fin. vere in lapide est TROIA|*no*. Idem error etiam alibi non raro invenitur; cf. Corp. III p. 2570 (ind.); XIV 3626; et potissimum Dressel Corp. XV p. 95 ad n. 313.

ad C. n. 2797. Extat *Casale di Pantano,* in opera positus, lapis altus m. 0.73, crassus cm. 31, litteris v. 1—3 cm. $4^1/_2$, v. 4 cm. $6^1/_2$: Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 205, qui ait v. 1 ante TRA litteram N errore incisam et postea erasam esse, praeterea inscriptionem recte editam esse.

ad C. n. 2812. A. 1893 auctione partis antiquitatum Borghesianarum facta nescio quo ablata est: *catalogue des collections du pavillon de l'horloge* (Romae 1893. 4°) p. 3 n. 14.

ad C. n. 2819 et add. p. 493. Accedit fistula rep. *nella tenuta di Pantano,* quam Frascati apud Panizzam vidit Tomassetti *bull. comunale* 1892 p. 360 n. 11 (edid. etiam Lugari *cronachetta Armellini* 1891 p. 179): T·STATILI FELICIO FEC (palma). — Dressel, qui vidit exemplum Romae in repositis municipalibus adservatum, Corp. XV 7868.

---

730 tabula marmorea, prope *Osteria dell' Osa* (cf. C. n. 2789), in sepulcro aetatis posterioris adhibita.

·D· ❦ ·M·
VERVS SACERDOS
LIBERI PATRIS·ITEM·SOLIS IN
VICTI·DOMVM AETERNAM·
BAEBIAE·BERAE MATRI·ET·BAEBIAE
TROFIMENI SORORI·ET·PACCIAE SAL
SAL·VISTIAE CONIVGI·SEVIVO SVIS
ET POSTERISQVE AEORVM·FECIT·

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 41 acceptam a Th. Ashby; is deinde ipse edidit *papers of the British school at Rome* I 1902 p. 180.
6. 7 intellege *Sallustiae* (SAL errore bis positum).

731 fragmentum marmoreum altum m. 0.12, latum m. 0.09, crassum cm. 1,6 litteris cm. 1½. Gabiis rep. in ruderibus ecclesiae S. Primitivi.

IDI
? *pl* OTIV *s*
a ELIV *s*
u OLVS *ius*
a VRE/ *ius*

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 205; J. C. Egbert *supplementary papers of the American school of class. studies in Rome* II 1908 p. 273 cum imagine p. 274.

Sic Egbert; Ashby v. 1 om., item om. 5 fin. litteram L. — 1 inter primam litteram, omnino incertam, et IDI esse spatium vacuum indicat Egbert. In parte aversa extare M ait Egbert.

An fragmentum pertineat ad eandem tabulam fastorum consularium ad quam Corp. n. 2801. 4233, incertum; in fastis consularibus locum ei aptum nullum inveni.

---

732 fistulae plumbeae *a* rep. *tenuta di Pantano; b* fuit Frascati apud Alexandrum Fausti antiquarium, iam Romae in repositis municipalibus.

ATRIAE MOSCHARVS C F/

a Tomassetti *bull. comunale* 1892 p. 360 n. 12. Corp. XV 7831.
b Descripsit Dressel. Lanciani *bull. comunale* 1886 p. 103 n. 1157, titulum bis exhibens, alterum infra alterum positum. Corp. XV l. c.

Atriae Moscharûs c(larissimae) f(eminae). Μοσχαροῦς nomen (nom. Μοσχαρώ) alibi quantum scio nondum repertum; Μοσχάριον quaedam est Corp. VI 35633.

---

733 (= Corp. n. 2820) lapis Tiburtinus altus m. 0.60, latum m. 0.93. Gabiis *at the tower of Castiglione (serve per salire a cavallo* TOMASS.).

s EX·CLOVLIVS·P·F
FAL·V·A·LXXXXV
fu LVIA·CLOVLI·V·A

Nuper descripsit Th. Ashby *papers of the British school at Rome* I p. 194. Memorat etiam Tomassetti *archivio della soc. rom. di stor. patr.* 29, 1906 p. 73. Habent Amati et Sarti in schedis, cf. Corp. l. c.

1 in. partem E litterae solus habet Ashby. — 3 CLVIA Am., LVIA tam Sarti quam Ashby, hic supplens sic ut supra, recte puto. — 3 fin. numerum annorum non expletum fuisse in lapide iam apparet.

734 fragmentum tofaceum. Gabiis in macerie quadam prope templum Junonis.

ıDE

Ex schedis Stevensonii (f. 7) edidit Th. Ashby *papers* l. c. p. 197.
Ante DE fuit aut N aut A.

Inter Labicos Praeneste Gabios. Corp. XIV p. 285. 494.

n. 2829. V. 1 esse DMS (ut habet Cardinali) ait Tomassetti *archivio della soc. rom. di storia patria* 27, 1904 p. 463.

n. 2831. Exhibet etiam Fr. Ficoroni *osservazioni sopra le antichità di Roma descritte nel diario italico del Montfaucon* (1709) p. 62, qui ait se adfuisse a. 1692 cum effoderetur ad viam Latinam XVI mil. a Roma, seque dedisse marchioni Camillo Massimo.

n. 2841. Edidit etiam Cozza-Luzzi, cui Gallicani monstravit Pinci parochus et ectypum dedit, *giornale arcadico* ser. III vol. 5, 1900 p. 329 (v. 8 in. *d*IBVISTI, 8. 9 FAC*i*|AT); '*trov. giacente in fondo al campanile della chiesa*' Cozza-Luzzi.

n. 2842. Edidit etiam Tomassetti *archivio della soc. rom. di storia patria* 29, 1906 p. 75. De titulo 'Allii Timoleni' (rectius Aelii Timoxeni), quem memorat idem l. c., cf. Corp. XIV 288,1*.

Errore, de quo moneo ne latius serpat, Tomassettius *archivio della soc. rom. di storia patria* 29, 1906 p. 289 not. inscriptionem editam a Garruccio syll. inscr. Lat. aevi rei publ. n. 553 tribuit territorio oppidi Gallicani: Garruccius l. c. verba facit de inscriptione quadam Graeca ab ipso edita in libro *i piombi antichi* p. 59, iam repetita a Kaibelio Inscr. graec. XIV 954. Ceterum ne hanc quidem Graecam inscriptionem Garruccius, cum eam ederet, territorio Gallicani tribuit, sed repertam eam dicit *presso Gavignano (*non *Gallicano);* praeterea si re vera inscriptio ea intra fines veteris Latii reperta est, nihilo minus a Latio plane aliena est, pertinens scilicet ad vetus Agrigentum.

---

735 cippus marmoreus rep. *nella tenuta di Passerano, territorio di Gallicano.*

aquila

DIS · MANIBVS
C · ATTIO · C · LIB · BLASTO
LICT · III · DECVR
fasces QVI · IMP · ET · COS · ET · PR fasces
5 APPARVIT · ET
ATTIAE · FAVSTILLAE
PARENTIBVS · PIISSIMIS
C · ATTIVS
PLOCAMIANVS

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 131 ad ectypum acceptum ab Aemilio Cicerchia.

3 *lict(ori) trium decur(iarum), qui imp(eratori) et co(n)s(ulibus) et pr(aetoribus) apparuit.* Cf. Mommsen *Staatsr.* I[3] p. 344.

---

736 Passerano, *sotto il davanzale di una fenestra (della fortezza).*

····NIOR · AVGVR

Tomassetti *archivio della società rom. di storia patria* 29, 1906 p. 82.

---

737 cippus a dextra viae Praenestinae, inter Gallicano et Zagarolo, loco dicto *Colle del Pero*, XIX fere mil. pass. ab urbe, portae cuidam immissus.

C IVLIO C F PAL
SEVERO VIXIT
ANNIS XXVIII ET
C IVLIO·AVG LIB·
CRESCENTI CLARANO
PATRI IN FRO P L
IN AGR P LXV

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* I 1902 p. 207.

5 fin. de lectione sua dubitat Ashby (fortasse sine causa).

---

738 tabula marmorea rep. *nella tenuta di Passerano, territorio di Gallicano.*

ANNIVS · PACCIVS · CALLISTHENE*s*
sibi ET ·
AN · PACC*io* GENNAEO
PACCIA*e se*X · L · NAIDI ·
ANNIO · PACC*io an*N · L · ARISTAEN*eto*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 131 ad ectypum acceptum ab Aemilio Cicerchia.

In eodem sepulcro sine dubio stetit titulus saec. XVII sine certa originis nota prolatus, nunc in museo Vaticano adservatus, Corp. VI 11745 (= Inscr. sel. 7997): *d. m. reliqui(i)s Anni Pacci Aristaeneti* (cf. ibid. VI 23654).

1. 3. 5 *Annius* hic iusti praenominis Romani locum occupat. Notus est Cn. Flavius Anni filius ex scriba aedilis curulis (Gell. 7, 9, cet.); cf. praeterea quae congessit W. Schulze *lat. Eigennamen* p. 519 not. 1.

PRAENESTE (Palestrina). Corp. XIV p. 288. 494. Eph. 7 p. 379.

ad p. 291, IV. De sylloge Praenestina Iucundi iam cf. Ziebarth supra p. 234. 316.

n. 2849. 2851 aliasque nonnullas (n. 2872. 2886. 2889. 2921. 2930. 2946. 2978. 3002. 3336. 3344), a me vel a Rossio variis locis Praenestinae urbis visas, iam extare Praeneste in curia ait Magoffin *American journal of archaeology* 1910 p. 57. 58.

n. 2852. Legitur etiam, ut iam notavi in indice auctorum Corporis, in Iucundi codice Ashburnhamiano f. 117 (versus finem, multo post reliquas inscriptiones Latii; cf. Ziebarth supra p. 329).

n. 2860. Nuper denuo prodiit, extat in cavaedio musei, columella dimidia.

n. 2863. Imaginem exhibet etiam Froehner *collection Auguste Dutuit* (Paris. 1897) tab. 74 cf. p. 43 n. 77.

n. 2864. Romae apud antiquarium *via Montanara* vidit Th. Ashby a. 1907.

n. 2867. Cura Marucchii empta in museum Vaticanum, ubi extat *galleria lapidaria:* Marucchi *bull. comunale* 1904 p. 252 not. 2; idem imaginem exhibet *bull. comunale* 1907 p. 295 cf. p. 310.

n. 2876. Berolini in museo, cf. *Jahrb. des archaeol. Instituts* 1903 *Beibl.* p. 40.

n. 2888. Denuo prodiit anno 1896, ad aream quae extenditur retro basilicam S. Agapiti, operi ut videtur immissa (*'per sostegno di una piccola cordonata'*), extat in museo. Cf. Borsari *notizie degli scavi* 1896 p. 48.

n. 2890. Vidi Praeneste in museo (cf. Magoffin *Americ. journal* 1910 p. 58). — 1 in. |:, 1 fin. fortasse SEX|N vel SER|N (N in latere dextro, quam notaverunt etiam priorum aliqui, certa est).

n. 2899. Imaginem arae dedit W. Altmann *die röm. Grabaltäre der Kaiserzeit* p. 62 fig. 54 cf. p. 61 n. 2.

n. 2905. Iam Berolini in museo (reposit.). Watzinger *Jahrb. des archaeol. Inst.* 1903 *Beibl.* p. 40. — V. 4 in lapide est AQVILI (ut edid. Cicerchia).

n. 2907. Nuper prodiit eodem loco quo n. 2888. Borsari *notizie degli scavi* 1896 p. 49. In fronte cippi cerni figuras duas sustinentes sertum, suspensum inter dua columnarum capitula Copiae cornibus adornata, ait Magoffin *Americ. journal of archaeology* 1910 p. 58.

n. 2914. Pars intuenti dextra (v. 1 |N·CL, v. 2 |IANO cet.) nuper prodiit in ecclesia S. Francisci, ubi adhibita fuerat sepulcro recenti, et translata est in aedes municipales: Marucchi *bull. comunale* 1904 p. 249.

n. 2925. Iam mihi videor minus recte hanc Praenestinis inseruisse; cf. supra p. 424.

n. 2935. Nunc Berolini in museo. Imago edita est *Jahrb. des archaeol. Instituts* 1903 *Beibl.* p. 40.

n. 2958. Eandem inscriptionem multo ante Cecconium exhibent Grut. 565,8, missam a Gutenstenio ex schedis Ursini, et fragmentum codicis saec. XVI exeuntis, quod extat in schedis Marinii Vaticanis (cod. Vat. 9119): Romae collocat Gruter, quod potest tribui errori vel neglegentiae Gutenstenii, 'prope abbatiam Ferentilli' (i. e. *Badia di S. Pietro in Ferentillo* prope Spoletium)

codex saec. XVI (inde iam Corp. XI n. 4995); haec indicatio vix ficticia, sed potius vera, videturque Cecconius hanc inscriptionem, quam novit sine dubio ex Grutero (exemplum idem est, aliquanto diversum exemplum codicis Vaticani, cf. Corp. XI l. c.), nescio quo errore agro Praenestino tribuisse.

n. 2975. Imaginem ed. R. Delbrück *hellenistische Bauten in Latium* I 1907 p. 57 cf. p. 58.

n. 2992. Iam Romae in museo thermarum (ubi vidi a. 1905 in repositis.)

n. 2997. In hortis Barberiniis servari ait Magoffin *Americ. journal* 1910 p. 58.

n. 3010. Narrat Marucchi *giornale arcadico* ser. III vol. 2 (1898) p. 81 (cf. etiam *bull. di arch. crist.* 1898 p. 44) partem quae extat in aedibus Petrini a se emptam et e muro extractam esse, tunc apparuisse lapidem habere formam cunei, pertinuisse igitur sine dubio ad ipsum opus amphitheatri.

n. 3025. Vide infra n. 784.

n. 3046—3310. Vide infra p. 449. 450.

n. 3325. Berolini in museo, cf. *Jahrb. des archaeol. Instituts* 1903 *Beibl.* p. 40.

n. 3415 seq. Vide infra p. 463.

Reliquias fastorum Praenestinorum denuo edidit Mommsen Corp. I ed. 2 (part. 1, 1893) p. 230—239 (ubi p. 239 ad priorem eius editionem accesserunt fragmenta incertae sedis, a me Corp. XIV p. 294 not. edita). — Fragmenta pleraque (tabulae quae ad mens. Ianuar. Mart. Mai. Dec. pertinent) iam ex domo olim Stoppani in museum publicum thermarum Diocletianarum translata sunt. — Quae post a. 1893 prodierunt frustula, hoc loco componere visum est.

---

739 Praeneste rep., *contrada Madonna dell' Aquila*, *vigna del sig. Carlo Sbardella*, ubi repertae sunt etiam n. 768. 776 et ubi videtur fuisse forum antiquae civitatis.

RITIS
RVM · IDEM
? *sabino nom* INE · HASTA · CVRIS
I · DICANT QVIRINVM
stul T *or* VM FERIAE

Marucchi *bull. comunale* 1904 p. 277; A. Sbardella *notizie degli scavi* 1904 p. 393 cum notis Marucchii. Contulit Barthel.

1 fin. videtur fuisse ···RITIS vel ···CITIS. — 5 in. particulam litterae alicuius prominentis (sine dubio T) agnovit Barthel, confirmavitque misso ectypo.

Recte ad diem 17. Febr. rettulerunt editores. Initium (vel certe vv. 3. 4) spectabat ad diem festum Quirinalium; cf. Polem. Silv. latercul. ad d. 17. Febr.: *Quirinalia, quo die Romulus occisus a suis — Qui. ab hasta, quae a Sabinis curis vocatur — non apparuisse confictus est.* Ovid. fast. 2, 475 seq.: *Quirino; qui tenet hoc nomen, Romulus ante fuit: sive quod hasta curis priscis est dicta Sabinis.* — 5 cf. Ovid. fast. 2, 513. Festus p. 254 s. v. Quirinalia.

740 Praeneste ad occidentem oppidi loco dicto *Carrara publica, vocabolo Rocca Piana* sive *valle Losbrindo, tra un mucchio di rottami* repperit Agapitus Cesini Gatti (*presso la località dei Prati* repertum esse ait Marucchi *giornal. arcad.* 1898, 2 p. 121). Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum.

*aegypt*VS · IN POTESTATEM · PO*puli*
romani redacta est
VICTORIAE · VICTORIAE
VIRGINI · IN PALATIO · SPEI IN
k aug NP FORO · HOLITORIO · FER EX *s c*
Q · E · D · IMP · CA*esar rempublicam*
tristissimo periculo liberauit

Gatti *Notizie degli scavi* 1897 p. 421 imaginem. Vidimus ego et Barthel.

1.2 supplevit Gatti. — 3.4 recte contulit Gatti Livium 35, 9, 6: *aediculam Victoriae Virginis prope aedem Victoriae M. Porcius Cato dedicavit.* — 5 seq. suppleri potuerunt ex hemerologiis Arvalium et Amiternino, cf. Corp. I ed. 2 p. 323.

---

741 fragmentum a principe Barberini dono datum museo Praenestino.

// OSCVMET · SAn
A · HRTIVS · C · CAES
T · NOSTROS · D

Misit Vaglieri a. 1909.

Hoc fragmentum et id quod sequitur non certum est sed probabile pertinere ad hemerologium Verrii. — 1 [*vocabulum*] *Oscum.* Verrium Flaccum saepius usum esse veriloquiis ex Osca lingua petitis apparet ex Festo. Cf. Paul. p. 130 Müll.: *Mamercus praenomen Oscum est ab eo quod hi Martem Mamertem appellant;* et similia passim. — 2 A. Hirtii mentio quo spectet, obscurum. Consulatum eius et Pansae (a. 711) significari non crediderim, fortasse fuit *A. H(i)rtius C. Caes*[*aris legatus*]. — 3 [*apu*]*t* (?) *nostros.*

---

742 fragmentum altum latumque m. 0.12, m. 0.10. Praeneste rep. *nel fondo denominato le Quadrelle.*

PROVENIEBANT ·

Gatti *Notizie degli scavi* 1897 p. 423; Marucchi *giornale arcad.* 1898, 2 p. 111.

Pertinere ad hemerologium Praenestinum coniecit Gatti.

743 Praeneste rep. cum plerisque sequentibus, fossionibus institutis a. 1907 in oppido, *piazza Savoia* sive *Regina Margherita*, ante seminarium (aedem Fortunae, secundum plerosque; sed cf. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 291 not. 1). Iam in museo quod instituerunt iuxta aedem cathedralem.

FORTVNAE · PR *imigeniae*
TI CLAVDIVS · ASINI///
DONVM · DEDI*t*

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 302 (inde pendet Marucchi *bull. comunale* 1907 p. 285 not. 2).

2 fin. *Asini[anus]?* (ASINI/ Vaglieri).

---

744 cippulus Praeneste rep. cum ea quae praecedit.

FLAMINIA
NAIS
FOR · PRI
V · S · L · M

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 302.

744[a] basis calcaria quae donarium sustinebat, alta m. 0.08 lata quantum extat m. 0.18, litteris, quae videntur esse liberae rei publicae (punctum in v. 1 quadratum) altis v. 1 cm. 3, v. 2 cm. 2. Praeneste rep., iam Berolini in museo (repos.).

P · LAEVIVS
FORTVN | *ae primig*

Descripsi. Watzinger *Jahrb. des archaeol. Instituts* 1903 *Beibl.* p. 40.

---

745 frons parvae basis lapideae. Praeneste rep. fossionibus a. 1907, ibi fere ubi n. 743. 744 (in cuniculo quodam, una cum n. 750. 755. 763), est in museo.

S · Q · L · PHILPV ·
*fortun*AE · PRIMOGEN · D · D · L · M

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 686 imaginem.

Puncta formae quadratae sunt. — 1 *Phil(i)p(p)u(s)*. — 2 M littera formae solitae (non M, ut est in imagine l. c. edita).

746 cippus marmoreus Praeneste rep. a. 1896 retro ecclesiam cathedralem, fossionibus institutis *col fine di mettere allo scoperto l'area sacra adiacente al santuario della Fortuna* [de loco — 'area sacra' — vide Marucchium *bull. comunale* 1907 tab. IX. X, Vaglierium *notizie degli scavi* 1907 p. 690], una cum n. 749, operi immissus. Servatur in aerario.

FORTVNAE
PRIMIGENIAE
M · TERENTIVS
SOZON
SIGNVM

Descripsi. Borsari *notizie degli scavi* 1896 p. 48.

---

747 Praeneste rep. prope ecclesiam cathedralem *nello sgombrare un pianterreno prossimo all' 'Antro delle sorti'* [cf. Marucchi *bull. comunale* 1907 tab. IX. X].

L · VATRONIVS · Q · F
BOLANVS
FORTVNAE · PRIMIGENIAE
DAT

Acceptam ab Alex. Sbardella ed. Gatti *notizie degli scavi* 1906 p. 344.

---

748 fragmentum tabulae marmoreae altum m. 0.53 litteris cm. 5—4, rep. circa a. 1903 in campo quodam prope Praeneste; scholae Americanae Romanae dono dedit Olcott; ibi extat.

FORTV *nae*
primig ENIAE · S *acr*
VILIVS · I
AG · NAVA *lis?*
VOTO · SVS *cepto*
L M
l D · D · D

Contulit et ectypum misit A. W. van Buren. Olcott *American journal of archaeology* 1908 p. 38.

---

749 cippus marmoreus m. 0.24 × m. 0.18. Praeneste rep. una cum n. 746.

FORT · PRI *migeniae*
VOTO · SVS *cepto pro*
FEST O

Borsari *notizie degli scavi* 1896 p. 48.

750 fragmentum columnulae. Praeneste rep. a. 1907, una cum n. 745 cet.

PA/////////LARIVS
FORT · PRIM · D · D · L
M · SACRVM

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 686.

---

751 summa pars arae marmoreae, conversa in arcam ex qua gallinae vescuntur. Praeneste, *via della Fontana 12.*

FORTVNAE //////////
PRIMIGENIAE

Miserunt Magoffin et Th. Ashby; ille edid. *American journal of archaeology* 1910 p. 52.

V. 1 fin. legi nondum potuit (///N · VII/// Mag., VIRTVTIS, sed dubitans, Ashby).

---

752 fragmentum tabulae. Praeneste rep. a. 1907, ibi fere ubi n. 743 seq.

for T V N A *e*
N V M · I
sign V M · I O V *is pueri?*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 479; Marucchi *bull. comunale* 1907 p. 285 not. 2.

---

753 fragmentum tabulae marmoreae. Praeneste rep., *Piazzetta dell' Erbe.*

fortuna E · P R I M *igeniae*
ex V I S V

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 692.

---

754 fragmentum tabulae. Praeneste rep. ibi ubi n. 752

I / \ V
fortu NAE · P *rimigeniae*
ANDA ·
I

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 479.

755 fragmentum tabulae. Praeneste rep. una cum n. 745 cet.

a

fortunae primi G E N I A *e*
TOR ·

b

E C

c

N S C H O
NTO

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 685.

---

756 basis marmorea Praeneste rep. ibi ubi n. 743 seq.

NVMINI · CAE
LESTI · FORTV
n AE · P R I M *i*
geniae

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 137.

---

757 fragmentum parvae basis marmoreae (m. 0.30×0.11). Praeneste rep. ibi prope ubi n. 746. 749 et non longe a loco ubi denuo prodiit Corp. n. 2888. Servatur in aerario.

M · OBELLI M · F · VO
AVRVFIC DE · SACRA · V *ia*
APELLA · L · F · P · D

Descripsi. Borsari *notizie degli scavi* 1896 p. 49.

2 ultima littera vocabuli AVRVFIC antiqua fortasse rasura temptata.

1 fin. tribus ut videtur vel etiam cognomen Obellii. — 2 *aurufic(es) de sacra v[ia].* — Incertum utrum significetur sacra via urbis Romae an via eiusdem nominis Praenestina.

---

758 Praeneste rep. (in museo Magoff.).

conleg... G · MAG · COIR *au*
alexa NDER · PLAVTIVS · L · M *s?*
NVS · CORDIVS · A · S · F · P *d d*

Ectypum misit Vaglieri. Ad apographum Cecconii dedi Corp. n. 2879. De visu Magoffin *American journal of archaeology* 1910 p. 58.

2 *[Alexa]nder* vel *[Mena]nder Plautius L(uci)* (et) *M(arci) [s(ervus)]*, 3 *...nus Cordius A(uli) s(ervus).* Similiter formata nomina servorum sive libertinorum reperiuntur in titulo Delio Corp. III 14203, 3 et in aliis quibusdam (vide Inscr. meas selectas n. 7821. 8566), cf. quae exposuit Oxé mus. Rhen. 1904 p. 108 seq.

759 basis lapidis calcarii, Praeneste, servatur in aerario.

CONL/////////////////
C·NVM////O////C·L·
P·CECCI ·Q·ETRILI
ANTIPO·OPPI·L·S·
SILVCVS·ALBINORV·S
TOVRISCVS CORDI·M

Descripsi lapidem et ectypum.

1 *conl[egium]*, cf. Corp. n. 2878. — 2 in. C·NVM/// potius quam *d*ONVM. — 4 *Antipo Oppi* — vel *Oppi(us)*, cf. ad eam quae praecedit — *L(uci) s(ervus)*. — 5 fin. *Albinoru(m) s(ervus)*, 6 fin. *Cordi(us?) M.* (servus). *Silucus*, *Touriscus* nomina servilia praeterea inaudita, fortasse originis Gallicae (*Tauriscus* servus in vasculis Corp. XI 6700, 504 aliusque Corp. XV 6105); libertinus nomine Gallico *Alaucus* est in titulo Praenestino, sane multum recentiore, Corp. XIV 3369.

---

760 fragmentum calcarium Praeneste *in una vigna presso colle Martino* vidit Marucchi. Iam in aerario.

d (O)NVM
O MAG·COIR
LTATORI SALT·
EL ATDICELI

Descripsi. Marucchi *notizie degli scavi* 1903 p. 63, *bull. communale* 1904 p. 247.

3 in. C potius (ut edidit Marucchi) quam L (quod praetulit Vaglieri apud Marucchium *bull.* p. 248).

4 ...*atrice*.. mihi videtur legendum esse (AIDICETDR Marucchi).

---

761 basis calcaria Praeneste rep. *fuori Porta del Sole, nei lavori per la costruzione di un mulino.* Nunc in museo.

TONARIES·MAG
VRECEMNI·L·L·SOTR
DA TESSL·ICV

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 696. Ego quoque vidi.

Sic excepit Vagl., lectionem incertam esse significans ('*di difficile lettura*'); ego haec tantum agnovi: 1 \\////ARIESM (vel NF)///, 2 //VRECIMNIL·ISOLK, 3 in. ⁻DA, 3 fin. SI·ICV. — 1 in. *[cen]tonaries* supplet Vagl.

762 fragmentum lapidis Tiburtini (m. 0.23×0.13). Praeneste repp. Attilius Sbardella *nelle vigna Rossi,* 300 m. a *porta del Sole.*

VS·L·C·L
HERCOL

E. Gatti *notizie degli scavi* 1903 p. 24.

762a parva basis marmorea. Praeneste in gradibus ducentibus ad partem inferiorem hortorum Barberiniorum.

IO · VI
OPTIMO
L · APONIVS
MITHERES
CVM PATRE
D D

Magoffin *American journal of archaeology* 1910 p. 51.

---

763 fragmentum tabellae latum m. 0.18 litteris cm. 1. Praeneste rep. una cum n. 745 cet.

fa TA · IOVEM · SVPERANT · ID
f TA · TRAHVNT · VRBÉS · S

Vaglieri et misit ectypum, et edidit *notizie degli scavi* 1907 p. 685; imaginem edid. Marucchi *bull. arch. comunale* 1907 p. 305.

1 in ·TA edidit Vaglieri, sed idem in litteris admisit TA (ectypum in incerto rem relinquit). — 1 fin. ID certum est. — 2 fin. S fortasse ectypum. Supplere temptavit Engelmann *Berliner phil. Wochenschr.* 21. Apr. 1909 p. 542 (1 *id[eoque ea summa vocantur),* 2 *s[eu bona sive mala]).*

---

764 fragmentum tabulae marmoreae litteris malis (ne suspicione quidem carentibus). Praeneste rep. *piazza Savoia* una cum n. 743 seq., est in museo.

VICTORIAEFC
GERM · LANIS
CT

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 303.

765 fragmentum columnae marmoreae Praeneste rep., *sotto la scala del seminario*, est in museo.

V S
C · VERGINIVS · PRIMVS
ET
MIA THV

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 473.

3 in. particulam praenominis enotavit Vaglieri, ego non vidi.

---

766 fragmentum trapezophori marmorei Praeneste rep., *piazza Savoia*, una cum n. 743 seq., est in museo.

PRO
AELIO · EROTE
COIVGE SVO
LVC · CAP · P · X ·
V · IDVS
MAIAS

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 303.

4 *luc... cap..* quid sit obscurum (de lucerna vel lucernis vix cogitandum); 4 fin. *p(ondo) X* sine dubio.

---

767 basis statuae rep. Praeneste *contrada S. Rocco*, *terreno Galeazzi*.

IMP · CAESARI · DIVI · NERVAE · F
NERVAE · TRAIANO · AVGVST
GERMANICO · PONTIF · MAX
TRIB · POTESTAT · COS · IIII · P · P — p. Chr. 101—102.

DECVRIONES · POPVLVSQVE

a sinistra:

DEDICATA XIIII K · OCT ·
TI · CLAVDIO ATTALO MAMILIANO
T · SABIDIO · SABINO · II · VIR ·

Barnabei *notizie degli scavi* 1894 p. 96 ad ectypum acceptum a Vinc. Cicerchia; Geoffroy *comptes rendus de l'Acad. des inscr.* 1894 p. 126.

3 PONT, 4 TRIB · POTESTATE · V · COS · III Geoffr.; in inscr. lat. 2 in. II (cum signo dubitationis), 3 SALIDIO idem.

Diem 18. Sept., quo haec basis dedicata est, diem natalem Traiani fuisse observat Barnabei. — 2 Mamilianus is, quem consulem suffectum fuisse circa haec ipsa tempora docent fasti feriarum Latinarum (cf. Prosopogr. imp. Rom. II p. 326 n. 92), fortasse non diversus fuit ab hoc duoviro Praenestino.

---

768 fragmentum tabulae marmoreae Praeneste rep. in vinea Caroli Sbardella, non longe ab aedicula *della Madonna dell' Aquila*, ubi forum antiquae civitatis fuisse putant.

xv VIR · SACRIS · FACIVND
VII · VIR · EPVL · SODALI · AVGVSTALI
L · NERIANVS · TERTIVS · PRAECO · APPARITO*r*
IPSIVS · ET · L · NERIANVS · VENVSTV*s*
SEVIRI · AVGVSTALES
FRATRES

Gatti *notizie degli scavi* 1903 p. 580. Contulit Magoffin *Americ. Journal of archaeol.* 1910 p. 59.

6 primam litteram super reliquas eminere notavit Magoff.

Vix hominis privati, nam privati in singula tantum ex quattuor collegiis amplissimis sacerdotum cooptabantur, fortasse Ti. Caesaris, qui in titulo Hispano Corp. II 2062 a. p. Chr. 26/27 et in urbano vel potius Antiate Corp. VI 903 a. p. Chr. 36/37 dicitur augur, XV vir sacris faciend., VII vir epulon.

3. 4 Nerianus nomen pro gentilicio adhibitum etiam in titulo Praenestino Corp. 3387; *Macrini, Neriani aed(ilium)* in tegula Praenestina Corp. 4091, 10.

---

769 fragmentum epistylii Praeneste rep., fossionibus institutis *piazza Savoia* (cf. n. 743).

uar RO □ LVCVL *lus*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 293 cum imagine p. 294; vidi ipse.

Supplevit Vaglieri, qui probabiliter rettulit ad M. Terentium Varronem Lucullum, consulem anno u. c. 681; eum iussu L. Sullae coloniam Praeneste deduxisse, ut Pompeios eiusdem iussu coloniam deduxit P. Sulla (Cic. pro Sull. 21, 62).

---

770 fragmentum tabulae marmoreae Praeneste rep. eodem loco quo n. 768.

P · VE
PVP
ATTIAN
COS · PO *ntif?*

Gatti *notizie degli scavi* 1903 p. 580.

2 tribus Pupinia Praeneste non rara (Corp. 2924. 2930. 3004).

771 epistylium Praeneste rep. eodem fere loco quo n. 769, *sotto la scala del seminario.*

? *le* GATO · L

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 474 imaginem; vidi ipse.
Litterae diversae sunt a litteris inscriptionis n. 769, sed non minus antiquae.

---

772 fragmentum tabulae marmoreae Praeneste rep. ibi ubi n. 768.

pr OVINC
mac EDONIA *e*
AR · PRCCO *s*

Gatti *notizie degli scavi* 1903 p. 580. Vidit Magoffin *Americ. journ. of archaeology* 1910 p. 59.
1 OVINCIA Magoff.

---

773 Praeneste rep. ibi ubi n. 743.

R · TRIB
ae D · CVR

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 303.

---

774 fragmentum m. 0.20×m. 0.30×0.04. Praeneste rep. ibi ubi n. 768.

V
LIVS D
PROV · B
VICTR · E
PRAEF · AER · I

Sbardella *notizie degli scavi* 1904 p. 394.
5 *praef. aer. m[ilitaris].*

---

775 fragmentum tabulae marmoreae. Praeneste rep., *piazza Savoia* (cf. n. 743).

CEIV
? *c* OS · IT

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 138.

776 basis marmorea rep. sub Praeneste prope aediculam *Madonna dell' Aquila*, in vinea Caroli Sbardella. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum in xysto.

ar L/ENII

P · AELIVS · APOLLINARIS · ARLENIVS · NATVS · DIE
IIII · KAL · NOB · HONESTE VITA MORIBVS ADQVE
LITTERIS EDVCATVS CVM DIE · VIII · KAL · IVLIAS
AGENS ANNVM OCTAVVM DECIMVM CAELO
DESIDERATVS CORPOREO CARCERE LIBERA
RETVR PETIT ADQVE IMPETRAVIT A PVBLIO ·
*a*ELIO APOLLINARE V · P · PATRE SVO ACTORE CA
SARVM PRESIDE PROVINCIAE CORSICAE PRAE
FECTO VIGILIBVS VTI FVNDVM · Q̄ V Ā / DVAS CASAS
CONSTITVTVM TERRITORIO PRAENESTINORVM
DARET AC TRADERET COLLEGIIS PRAENESTI
nae CIVITATIS EA CONDICIONE VT ISDEM VEL
*qu*IQVE IN EORVM IVRA CORPVSQVE SVCCESSERIT
*a*BALIENANDI QVOCVMQVE PACTO POTESTAS
NON ESSET SED EX IPSIVS FVNDI FRVCTIBVS CON
*v*IVIA BIS ANNVA DIEBVS SVPRASCRIPTIS EXHI
BERENTVR · ET QVO AVCTIOR ESSET EIVSDEM
VOLVNTAS PETIT A SVPRADICTO PATRE SVO
VT QVINQVE MILIBVS FOLLIVM HORTI SIBE
POSSESSIO CONPARARETVR QVAE EORVM
IVRI ADQVE CORPORI CVM SVPRADICTA
CONDICIONE TRADERETVR · ADQVE ITA OB C (sic)
CAVSA S̄S̄ IN FVNDVM S̄S̄ ET HORTOS CONPARATOS
SVPRADICTO MODO PECVNIAE
OMNES COLLEGIATI INDVCTI SVNT · PROP
TER QVOD VENIFICIVM COLLEGIATI OMNES
STATVAM EIDEM TOGATAM ///////
IN FORO CONLOCARVNT

Gatti *notizie degli scavi* 1903 p. 576, *bull. comunale* 1904 p. 69, *studi e documenti di storia e diritto* XXV 1904 p. 81; Huelsen, qui vidit ectypum, *Roem. Mitth.* 1904 p. 148. Loca difficiliora a me rogatus contulit Barthel.

Inscriptionem in locum antiquioris erasae esse incisam, ex ea hic illic reliquias superesse putavit Gatti; valde dubitat de hac re Barthel.

10 inter Q̄ et Ā, item inter Ā et D singulae litterae erasae; priore loco videtur fuisse V, cuius pars inferior etiamtum cernitur, inter A et D quid fuerit, incertum (ADDVAS CASAS edid. Gatti, nempe ex foraminibus duobus, quae cernuntur inter A et D, inferior ei est visa esse D parva). — 11 in. sic Barthel,

addito CONSTITVT legi in litura (CON/INIVM Gatti). — 18 pro AVCTIOR, quod nunc cernitur, antea fuisse AVCSIOR putat Gatti (*notizie degli scavi* p. 578 not. 6), dubitat Barthel. — 23 fin. C abundat; quadratarius vocabulum quod sequitur in v. sequenti, hic inchoaverat (sic Barthel; C ex scriptura antiquiore superesse putat Gatti). — 28 fin. post TOGATAM vocabulum (scilicet errore positum) erasum.

[Ar]lenii. | P. Aelius Apollinaris Arlenius, natus die | IIII kal. Nob., honeste vita moribus adque | litteris educatus, cum die VIII kal. Iulias | agens annum octavum decimum caelo | desideratus corporeo carcere libera|retur, petit adque impetravit a Publio | [A]elio Apollinare v(iro) p(erfectissimo) patre suo, actore cau|sarum, preside provinciae Corsicae, prae|fecto vigilibus, uti fundum q(ui) a(ppellatur) duas casas | constitutum territorio Praenestinorum | daret ac traderet collegiis Praenesti|[nae] civitatis ea condicione, ut isdem vel | [qu]ique in eorum iura corpusque successerit | [a]balienandi quocumque pacto potestas | non esset, sed ex ipsius fundi fructibus con|[v]ivia bis annua diebus supra scriptis exhi|berentur; et quo auctior esset eiusdem | voluntas, petit a supradicto patre suo, | ut quinque milibus follium horti sibe | possessio conpararetur, quae eorum | iuri adque corpori cum supradicta | condicione traderetur, adque ita ob ⟨c⟩ causa(m) s(upra) s(criptam) in fundum s(upra) s(criptum) et hortos conparatos | supra dicto modo pecuniae | omnes collegiati inducti sunt; prop|ter quod venificium (intellege *benif-) collegiati omnes | statuam eidem togatam | in foro conlocarunt.*

Titulum aliquanto antiquiorem esse quam similem eodem loco repertum Postumii Iuliani (Corp. n. 2934), anno p. Chr. 385 positum, contra Gattium recte monuit Huelsen. — 8. 9 *actore causarum*: causas egerat, adovcatus fuerat (cf. Inscr. sel. 7744—7747); sic recte Huelsen. — 10 *fundum q(ui) a(ppellatur) Duas casas:* fundos duos huius nominis recenseri in libro pontificali, vita S. Silvestri, inter res a Constantino ecclesiis urbis Romae donatas, monuit Gatti: *fundum Duas casas, territorio Sabinense* (lib. pontif. I p. 170, 19 ed. Duchesne); *possessio in territorio Sabinense quod appellatur Duas casas, sub monte Lucreti(li)* (ib. p. 183, 17); sed utrumque diversum esse ab hoc fundo constituto intra territorium Praenestinum apparet.

---

777 tabula marmorea litteris optimis, altis v. 1 cm. $6^1/_2$, v. 2 seq. cm. 4, prope Praeneste, ut dicitur, rep., est New York, *Columbia University.*

L · CLODIO · P · F · CLA
INGENVO · PRAEF · COH
M A T T I A C O R
TRIB · MIL · LEG · I · ITALIC
TRIB · MIL · LEG · $\overline{V}$ · MACED
TRIB · MIL · LEG · $\overline{VII}$ · C · P · F

Ectypum misit Olcott, qui ipse edid. *American journal of archaeology* 1906 p. 157 n. 6.

In fine fractam fuisse non traditur (sed ex ectypo id apparere videtur. — 1 fin. A litteram ectypum non sistit).

778 frustulum parvum (altum latumque cm. 6) litteris cm. circ. $1^1/_4$. Praeneste, prodiit *nel giardino annesso al palazzetto Barberini.*

ti cae S A R I *i ii germanicus caesar iii* p. Chr. 18
SVF · L · SI *ius*
SVF · C · RV
TI · CAESAR *augustus x x* p. Chr. 19

Vaglieri misit ectypum. Edid. Gatti *notizie degli scavi* 1897 p. 423 acceptum a Vinc. Cicerchia.

2 fin. intellege *Se[ius]*.

Spectat ad eandem tabulam fastorum consularium, ex qua superest Corp. n. 2963, in qua unoquoque anno ante nomina consulum perscriptus erat is qui tribuniciam potestatem gerebat; nec videtur dubitari posse, quin recte hoc fragmentum a Gattio relatum sit ad annos p. Chr. 18. 19, vide supplementa supra adiuncta. Annus 18, testibus fastis Antiatibus (Corp. I ed. 2 p. 72), consules suffectos habuit primo L. Seium Tuberonem, deinde Regulum aliquem (non Acisculum, ut antea legebatur), postremo cum collega aliquo, cuius nomen plane interiit, ...ium Gallum (vel Gallicum; *Gall.* certum est). De gentiliciis horum non constat, potestque uni ex his fuisse nomen *C. Ru....* atque adeo cogitari potest de C. Rubellio Blando, consule suffecto aliquanto ante annum p. Chr. 21 (nec tamen id certum, cum Blandi huius collega videatur fuisse Pollio aliquis, cf. Corp. VI 14221. Q. Marcius Barea, T. Rustius Nummius Gallus consules, noti ex titulo Corp. VI 244, vix recte relati sunt ad annum 18; immo hi videntur consules fuisse temporibus aliquanto posterioribus, cf. Prosopogr. imp. Rom. II p. 336 n. 160).

---

779 fragmenta quattuor epistylii calcarii Praeneste rep., *vicolo della Cortina (costruendosi una chiavica alla profondità di m. 0.30 sotto il piano stradale* Borsari de tribus prioribus). Nunc in museo *(collezione municipale).*

C · AV | S · C · F · RAVCVS · HAEC · C | · SENATVS | REFICIENdVM

Descripsi. Fragmenta tria priora ed. Borsari *notizie degli scavi* 1902 p. 120 et Marucchi *bull. comunale* 1904 p. 246; quartum Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 692.

---

780 cippus marmoreus valde corrosus Praeneste rep., *piazza Savoia.* Nunc in museo

L FABRICIVS C F VAARVS
M SA////////// CANIES
AID //////// A ///

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 137.

2 M · SAVFE Vagl.; mihi videbatur aliud nomen fuisse, fortasse Sallustii. Cognomen eiusdem hominis quale fuerit, incertum. — 3 fin. IA Vaglieri.

781 fragmentum lapidis Tiburtini rep. Praeneste, *vigna Scavalli.*

ROM// //
PR/// //
DEM · PR////
OVVM · V

Misit Vaglieri. Ectypum quoque habui.
Corp. n. 2994 confert Vaglieri.

---

782 fragmentum epistylii lapidis Tiburtini Praeneste rep., *piazza Savoia.*

ce I|NSOR · FACIEN|*dum cur*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 138.

---

783 fragmentum epistylii, ut iudicat Marucchi, *poi tagliato per formarne una specie di mensola.* Praeneste, *pietra adoperata in costruzione nell' alto di una stanza del palazzo baronale.*

ordo populu|S · Q · REFIC|*iendum coeravit*

Marucchi *bull. comunale* 1904 p. 246.

---

784 fragmentum cippi. Praeneste, *all' angolo di una casa in via delle Scalette.*

C VI · VIC \
/N · VIIII · KAL · FEBR\ 24. Jan.

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 304 not. Descriptam a de Rossio dederam Corp. n. 3025.
Sic Vaglieri; 1 om., 2 fin. VIC\, 3 in. |N · VIII de Rossi.

---

785 fragmentum cippi rep. Praeneste in vinea R. Scavalli-Borgia, *tra le vie di S. Lucia e della Madonna dell' Aquila.*

inscriptio frontis periit praeter unam litteram

C

in latere dextro

|AVG
? fe|LICIO

E. Gatti *notizie degli scavi* 1909 p. 134.

786 parva basis quae protomen sustinebat. Praeneste rep. ibi ubi n. 785.

ORA
RA

E. Gatti *notizie degli scavi* 1909 p. 134.

---

787 fragmentum tabulae lapidis Tiburtini, altum et latum m. 0.45—0.43, pars epistylii ut videtur, litteris altis cm. 11. Praeneste rep. ibi ubi eae quae praecedunt.

OPER

E. Gatti *notizie degli scavi* 1909 p. 135.

---

788 fragmentum tabulae marmoreae rep. Praeneste cum n. 743 seq., est in museo.

HIPPO v
STINO v

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 303.

---

789 fragmentum tabulae marmoreae, rep. et adservatum una cum n. 743 seq.

L ·
MINEP
OS
AO

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 303.

---

790 Praeneste rep. ibi n. 768. 770 cet.

NIEI
ET · EROS
L · F · ANNI

Gatti *notizie degli scavi* 1903 p. 580.

---

791 fragmentum abaci columnae Praeneste rep. extra oppidum, *essendosi allargata la via provinciale che da s. Rocco si dirige verso Palestrina.*

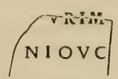
TAT · L · DINDIO ·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 694.

792 fragmenta tria tabulae margine carentis *(lastrone scorniciato)* Praeneste rep. in vinea Scavalli-Borgia *vocabolo S. Rocco.*

a)

b)

c)

Notizie degli scavi 1896 p. 331.

---

793 fistula plumbea rep. Praeneste a Joh. Bernassola in fundo ipsius, loco dicto *Colombella.*

PLOTIAE · L · F · PLOTILLAE

Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 122.

---

794 fistula plumbea (inscriptionis ter impressae partes extabant), Praeneste rep. eodem loco quo n. 793.

M · PRIMIG · ANTEROS FEC

Gatti l. c.

M. Primig(enius) Anteros fecit. Eundem plumbarium iam habuimus Corp. XIV 3040 (=XV 7891) (in qua fistula superfuit *..teros fec.)* et 3044[a] (=XV 7884), ubi traditur M · PRIMIG · ANTEROS · SOSIANI.

Collibertus Anterotis fuit *M. Primig. Abscantus* fistulae plumbeae Corp. XIV 3044 (= XV 7883). Liberti fuerunt Fortunae Primigeniae.

Inscriptionibus vetusti sepulcreti Praenestini numero plus CCL, repertis ante annum 1887, editis Corp. n. 3046—3310, iam accesserunt quae sequuntur. Repertae sunt sine dubio in eodem campo quo illae, quamquam id non de omnibus diserte traditur (quae anno 1905 innotuerunt, pleraeque delatae Romam in scholam Americanam, repertae esse dicuntur in fundo Bernassola, *in vocabolo Colombella,* cf. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 122; plures etiam a. 1907 repertae sunt, *via Loreto vocabolo S. Rocco,* fossionibus institutis a societate archaeologica Praenestina, de quibus exposuit Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 19 seq. 138 seq.). — Inscriptiones usque ad annum 1906 repertas composuit Lommatzsch in editione altera voluminis primi huius Corporis n. 64—357 (p. 391 seq.). — Ex inscriptionibus dudum notis multae locum mutaverunt, non paucae delatae sunt Romam in institutum archaeologicum Germanicum, nonnullae pervenerunt Berolinum in museum; earum mutationum, quatenus nobis innotuerunt, elenchum hic subieci (quae Romae in instituto archaeologico

servantur, editionis secundae voluminis primi causa denuo relegit Huelsen; Berolinenses vidimus ego et Dressel)[1]).

3060. Berolini in museo.

3066. Romae in instituto archaeologico Germanico.

3076[a]. Berolini in museo; contulit Dressel.

3083. Haec ut videtur Baltimore apud H. L. Wilson professorem: edidit Magoffin *American journal of archaeology* 1910 p. 52 n. 4 sic: CAMELIA.

3092. 3099. Berolini in museo.

3101. Romae in instituto archaeologico Germanico.

3102. ibidem; contulit Huelsen, qui v. 2 fin. excepit <ꟼ, idemque cernitur in ectypo quod adhibuit Lommatzsch Corp. I ed. 2 n. 128; videtur intelligendum esse *C. f.*

3119. Berolini in museo (inventar. n. 1506); contulimus ego et Dressel. In fine est ARIS/F, scilicet paenultima littera erasa; ea videtur fuisse I longa.

3123. Berolini in museo.

3141. Haec fortasse, sed iam fracta, Praeneste in museo, ubi descripsit Vaglieri sic: SEX·GEMIN|.

3142. Berolini in museo.

3150. ibidem; contuli; in fine est <·F.

3163. ibidem.

3168. Romae in instituto archaeologico Germanico.

3175. Praeneste in museo (vidi a. 1908; initio excepi P).

3181. Romae in instituto archaeologico Germanico.

3187. 3188. 3191. Romae in museo Vaticano *(cortile del Belvedere).* Amelung *die Sculpturen des vat. Museums* II p. 117 n. 47[a], p. 109 n. 40[a], p. 116 n. 45 tab. XI.

3192. Charlottenburg in aedibus Mommsenianis.

3193. v. infra n. 814.

3198. Romae in schola archaeologica Americana.

3200. Charlottenburg in aedibus Mommsenianis.

3201. Berolini in museo.

---

[1]) Reieci ut debui inscriptiones complures, quas partim Praeneste, partim in America vidit R. V. D. Magoffin, ab eoque descriptas mihi misit H. L. Wilson (iam edidit eas Magoffin *American journal of archaeology* 1910 p. 51 seq.), quas recens incisas esse in basibus vel cippulis antiquis inscriptione carentibus, vel certo constat vel suspicio est; sunt autem hae:

1) L·CARMO P.S — 2) D·MAGNIVS — 3) T·VRIFITE (Praeneste apud privatum quendam). Edidit Magoffin l. c. p. 52 n. 5, p. 53 n. 12, p. 55 n. 22.

4) ALBINIVS — 5) C·FABIVS — 6) M·MASSESIS·V (Baltimore in museo universitatis Johns Hopkins) — 7) T·VIBVLIÆ (possidet ipse Magoffin). Edid. Magoffin l. c. p. 51 n. 3, p. 52 n. 8, p. 53 n. 13, p. 55 n. 23. Harum etiam ectypa misit Wilson, additque n. 5 et 7 sibi videri esse posse antiquas; mihi nulla ex his certae antiquitatis videtur.

8) G·IREИIA·P·S — 9) L·C·LIBERTI (possidet J. L. Moore, Vassar College, Poughkeepsie, N. Y.). Ectypa misit possessor. Edidit Magoffin l. c. p. 52 n. 9, p. 53 n. 11.

3202. Postea fuit Romae in villa Borghesia, ubi viderunt Zoega ms. Havn. 480, 19 et Amati ms. Vat. 9737 f. 52'. — Quattuor primas litteras (ORCE) non vidit Zoega. — Anaglyphum, memoratum a Petrinio, memorat etiam Zoega (*'processione di cinque piccole figure'*), describit Amati ('magistratus, tribus lictoribus praecedentibus, quorum extremus dextra virgam tenet; pone magistratum alter, qui sellam humeris gestat'). — Apparet vix recte a nobis (iam Corp. I ed. 1) titulum antiquissimis his sepulcralibus insertum esse.

3221. Berolini in museo.

3226. Romae in schola archaeologica Americana.

3228. Berolini in museo; contuli; in fine est ⊾·⊾.

3233. 3236. Romae in instituto archaeologico Germanico.

3243. 3263. Iam dono principis Barberini Praeneste in museo: descripsit Vaglieri.

3265. Romae in instituto archaeologico Germanico; contulit Huelsen, qui legit <· (non ⊾) TAMPI·D·F.

3268. Praeneste in museo, quo venit dono principis Barberini; sic descripsit Vaglieri: P·///TAMPIO, de prima littera non certus.

3277. Berolini in museo (punctum post T non adest).

3295. Berolini in museo; contuli; v. 1 est VERGEI⊾IA (ut habet Garruccius), v. 2 in. una littera potest periisse.

3299. v. infra n. 866.

3310. Romae in instituto archaeologico Germanico, ubi Huelsen descripsit sic: /////\A.

---

795 in basi quadrata [Romae in instituto archaeologico Americano].

⊾·ACVTI⊾IO·⊾·I'

Descripsit Huelsen.

Utrum fuerit F an ⊾ in fine, non diiudicat Huelsen.

---

796 in pede pineae [Praeneste in museo].

ADTICONIA·<·I'

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

797 *'basetta circolare'*.

C·AEPVLCI·C·F

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

---

798 in pede pineae [Praeneste in museo].

ANICIA·SERTO·F

Vidi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

799 in pede pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

L·ANTONI·STRATO

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

---

800 in pede pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

Q· ATI

Descripsit Huelsen.

---

801 in basi quadrata [Praeneste in museo].

L·AVIL·IO·L·L

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 25.

Punctum inter AVIL et IO casui debetur.

---

802 in pede pineae [Praeneste in museo].

AVILIA·OPI F

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 24.

1 fin. lectio non prorsus certa; non videtur fuisse OPPI, dubitari potest inter OPPF et OPIF, hoc praeferendum (*Opi* praenomen etiam Corp. 3247).

---

803 in basi quadrata [Praeneste in museo].

L·AVLIO·L·F

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 25.

---

804 in pede pineae [Romae in Instituto arch. Americ.].

CAEDICIA

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

Litterae tres priores profunde incisae, reliquae scariphatae sunt.

---

805 in pinea.

A·CAN

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

806 in pede pineae [Praeneste in museo].

C·CANIO·M·F

Vidi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

807 in pinea.

M · CANI · C ·

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

808 in pede pineae [Praeneste in museo].

M · CANIO · M · F

Vidi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

809 in pede pineae [Praeneste in museo].

CANIA · M · F

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

810 in pede pineae [Praeneste in museo].

PAVLA · CANIA · C · F

Vidi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

811 in margine superiore basis pineae [Romae in instituto arch. Americano].

L · CARVILIO · L · F

Descripsit Huelsen.

---

812 in pede pineae [Romae in Instituto arch. Americ.].

L · CESTI · L · F

Descripsit Huelsen.

---

813 in pede pineae [Praeneste in museo].

M · CIISTIO · M · L

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

814 (= Corp. n. 3193) in margine inferiore pedis cippuli [Romae penes instit. arch. German.].

POPO · CEST\

Descripsit Huelsen.

'Intellege *Pupus Cest[ius]*' Lommatzsch (Corp. I ed. 2 n. 120). Fortasse *Po(m)po Cest[ius]*. — Priores (cf. Corp. l. c.) legerunt: P · OPIO · CEST.

815 in pede pineae [Praeneste in museo].

CIISTIA · M · F

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

816 in pinea.

V · CINCI · A · L

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

817 in pede pineae ordinis corinthii [Romae in instituto arch. Americ.].

ΓACIA · CLAVDIA

Descripsit Huelsen.

818 in plintho quadrato [Romae in Instituto arch. Americ.].

M · CORIARIO

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

819 in margine superiore pedis cippuli [nunc Berolini in museo (inventar. n. 1512)].

COVTIO · C · L

Contulimus ego et Dressel. *Jahrb. der K. preuss. Kunstsamml.* 1900 p. LVIII *Jahrb. des arch. Inst.* 1903 *Beibl.* p. 40.

In. c littera dubia, deinde fortasse punctum.

820 in pinea [Praeneste in museo].

DINDIA ΓLAVTI · C · VX

Descripi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 24.

Dindia Plauti G(ai) ux(or); similiter *M. ux(or)* infra n. 856, *M. uxor* Corp. n. 3156; cf. praeterea Corp. n. 3143 *(Cn. Vatroni uxor).* 3261. 4270.

821 in basi quadrata [Praeneste in museo].

C · ΓLAVI

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

822 in basi quadrata [Praeneste in museo].

M · MANTRONI

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

---

823 in margine superiore pedis pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

C · MATILI · C · F

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

---

824 in pede pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

C · MATILI · M · F

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

825/6 in basi quadrata [Praeneste in museo].

N · NERONI · C · Г

Descripsi.
Alii Neronii in eodem sepulcreto Corp. 3174. 3175.

---

827 in basi quadrata [Praeneste in museo].

C OΓIO C · Iᴾ

Descripsi. Hanc ut videtur sic exhibet, Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141: C · OTILO · C · F. — In fine F potius quam L.
C. Op(p)io(s) C. f.

---

828 in pede pineae ordinis ionici [Romae penes institutum arch. Germ.].

OΓIA · C · F

Descripsit Huelsen.

---

829 in margine pedis pineae (*'gola di pigna'*).

OPIᒻIA VIᒻᒻV

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 25.
Inscriptionem valde corrosam esse ait, de lectione dubitat Vaglieri.

---

830 in plintho quadrato [Romae in instituto arch. Americ.].

C · ORCVIO · M · F///

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

831 in basi quadrata [Praeneste in museo].

L·ORGIVI·L·F sic
VAPIDVS

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

---

832 in pinea [Praeneste in museo].

ORCVIA·NERONI

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

---

833 in basi quadrata.

Ŀ·OTRONIA
EΓVĿEI

Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

---

834 in basi quadrata [Praeneste in museo].

ⱶOTRONIA·ΓĿAVTIA

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 25, idem ectypum misit.
Ante OTRONIA mihi videbatur esse littera, fortasse Ŀ (om. Vaglieri). Collata ea quae praecedit videtur legendum esse *L. Otronia.*

---

835 in basi quadrata [Praeneste in museo].

MAXVMA
ΓEINARIA C·F

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

---

836 in pinea [Praeneste in museo].

ΓEINARIA·Ŀ·F·

Vidi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

---

837 in margine pedis pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

sic Γ·ΓTRONIO·Ŀ·Ŀ

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

838 in pinea [New York apud Helenam Tanzer].

MAIO · PETRONIA · M · F

Descriptam a Magoffin misit Wilson; edid. Magoffin *Americ. journal of archaeology* 1910 p. 53 n. 14.

---

839 in basi quadrata [Praeneste in museo].

C · PⱵAVTIO · Ⱶ · Ⱶ

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 25.

---

840 in pede pineae ordinis corinthii [Romae penes inst. arch. German.].

⟍<A POⱵIA · M · F

Descripsit Huelsen.

Vestigium ante A parum certum, fortasse ꓘ vel ⟍Ʒ.

---

841 in pede pineae.

M · POMPONI · C · F

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 24; idem misit ectypum.

---

842 in margine inferiore pedis pineae ordinis corinthii [Romae in instituto arch. Americ.].

Ⱶ · ΓOΓIⱵI · M · Ⱶ

Descripsit Huelsen.

---

843 in margine pedis superiore pineae magnae et ornatae [Praeneste in museo].

V · PORTV

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141. Eandem ut videtur Magoffin *Americ. journal of archaeol.* 1910 p. 56 n. 28 sic: ORTV.

Sic Vaglieri; mihi inter Γ (nam secundam litteram P esse, non F mihi quoque paene certo constat) et O videbatur punctum adesse.

---

844 in basi (quadrata) [Praeneste apud negotiantem quendam, iam Baltimore, *Johns Hopkins University*, in museo].

Ⱶ · ΓVⱵI · N · F

Magoffin in schedis, quas misit Wilson; idem edid. *American journal of archaeology* 1910 p. 53 n. 17.

Sic edidit Magoffin; CVⱵI (pro ΓVⱵI) sched.

845 in margine pedis pineae [Baltimore, *Johns Hopkins University*, in museo].

Q·PVLIVS·L·F

Magoffin *American Journal of archaeology* 1910 p. 54 n. 18.

---

846 in pede pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

S·PVLI·L·F

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

---

847 in pede pineae [Praeneste in museo].

A·R

Vidi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

848 in plintho quadrato [Romae in instituto arch. Americ.].

C·ROCIVS·C·F

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123 eandem, ut videtur, sic: C·CROCIVS·C·F.

---

849 in pede pineae [Praeneste in museo].

L·ROSCIO

Vidi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

850 in pede pineae [Praeneste in museo].

ROSCIA

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

851 in pede pineae [Romae penes institutum arch. Germ.].

RVPILIA·M·F

Descripsit Huelsen.

---

852 in pede pineae [Praeneste in museo].

RVTILA

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

853 in pede pineae ordinis ionici [Romae in instituto arch. Americ.].

T·SMIAI

Ectypum misit Van Buren; descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

Paene eodem iure tam SMIAI quam SANAI legi potest (ANI ductus nullo intervallo separati); illud tamen praeferendum videtur, ut scriptor in mente habuerit SAMIARI nec tamen perscripserit.

---

854 in margine inferiore basis striatae ionicae [Romae in instituto arch. Americano].

Q·SAVFI

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

---

855 in margine superiore pedis pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

C·SAVFIO·Q·F·SCA

Descripsit Huelsen.

Fortasse *Sca(to)*.

---

856 in basi quadrata [Romae in instituto arch. Americ.].

SAVFIA·M·VX

Descripsit Huelsen.

Cf. supra ad n. 820.

---

857 in cippulo [Berolini in museo].

M·SEGNINO·M·F

Vidit Dressel. *Jahrb. d. K. preuss. Kunstsamml.* 1900 p. LVIII, *Jahrb. des arch. Inst.* 1903 *Beibl.* p. 40, ubi utroque loco MV, non recte.

---

858 in plintho quadrato [Romae in instituto arch. Americano].

SEXTIA·ROSCI

Descripsit Huelsen.

---

859 in pede pineae [Praeneste in museo].

C·TERENTILIO·T·L

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

860 in margine superiore pedis pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

TIIRΓOLIA · L · F ·

Descripserunt Huelsen et nuper A. W. van Buren, idem ectypum misit.

Nomen sic ex ectypo (Terpolii reperiuntur Ostiae et alibi, cf. Corp. n. 1120 cum adnotatione). In fine Q_F · Huelsen.

---

861 in margine superiore pedis pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

C · TILANIO

Descripsit Huelsen.

---

862 in pede pineae [Romae in instituto arch. Americano].

C · TILANIO · C · F

Descripsit Huelsen. Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

---

863 in pede pineae [Romae in instituto arch. Americano].

sic C · TLANIO · C · F

Descripsit Huelsen.

---

864 in pede pineae [Romae in instituto arch. Americano].

C · TITILIO · C · F

Descripsit Huelsen a. 1905.

---

865 in pede pineae.

VEHIA

Vidi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 142.

---

866 in pinea [Praeneste in museo municipali].

MAIO · VO//MINIA

Magoffin *American journal of archaeology* 1910 p. 55 n. 24.

Fortasse non diversa a Corp. n. 3299: *Maio Volentilia.*

---

867 in margine superiore pedis pineae [Romae in instituto arch. Americ.].

VOLVTIA · S,F

Descripsit Huelsen.

868 in basi quadrata [Praeneste in museo].

//ΛΙΜ/Α///ΝLΝICI

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 141.

Ex priore parte inscriptionis litterae quae supersunt ··AMA··· videntur legi posse; in fine videtur esse ··ENICI.

---

869 in margine inferiore pedis pineae ordinis corinthii [Romae in instituto arch. Americ.].

CDΛVIM HMΓIΛ sic

Descripsit Huelsen.

Litterae omnino certae.

---

870 in pinea.

····ANIO

Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

---

871 in pinea.

····OTIA

Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123.

---

872 fragmentum basis rep. Praeneste una cum n. 743 seq.

A·HATILI

Descripsi. Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 303.

---

873 saxum Tiburtinum altum et latum m. 0.42 — m. 0.58. Praeneste rep. *contrada S. Gordiano, proprietà Paolo Rossi.*

M·ORCIVIVS·M·F
MARCIO

Borsari *notizie degli scavi* 1900 p. 635 acceptum a Vinc. Cicerchia.

---

874 fragmentum lapidis calcarei, Praeneste, immissum parieti aedium municipalium.

······L·PHILIPPVS
DIIIIDVO

Magoffin *American journal of archaeology* 1910 p. 53 n. 15.

Ubi fractus sit lapis, non traditur. V. 1 periit sine dubio Philippi nomen gentilicium cum praenomine ipsius et patroni; 2 vix fuit ···*[i.] d. IIII, duo[vir].*

875 tabula marmorea Praeneste apud privatum quendam Magoff. (cui dixerunt, repertam esse Castiglione), a. 1908 in museo.

M · STATIVS · M · LIB
GLAPHYR ET
POMPEIA CN · L · FELICVLA
FECERVNT · SIBI · ET · LIBERTIS
POSTERISQ · EORVM QVAM REM
IN FAMILIA · NOMINIS SVI · ESSE
DESTINARVNT

Descripsi. Magoffin *American journal of archaeology* 1910 p. 54 n. 21.

---

876 fragmentum cippi. Praeneste rep. una cum n. 785—787.

L · L · AI
NOC
IBVS
TEM
AE
A E
NIA

E. Gatti *notizie degli scavi* 1909 p. 135.

---

877 Praeneste in casa hortuli aedium Barberiniarum inferiorum.

VELIB
ΛB
И
Q

Magoffin *American journal of archaeology* 1910 p. 56 n. 29.
Alia inscriptionum frustula ab eodem auctore prolata omisi.

---

878 frons parvae basis. Praeneste in museo.

NIVS Q · F
M

Descripsi.

Tituli christiani Praenestini (Corp. n. 3415—3431).

Titulos christianos repertos anno 1864 sub Praeneste *alle Quadrelle* repetivit Marucchi *giornale arcad.* ser. III vol. 2, 1898 p. 101 seq., *nuovo bull. crist.* 5, 1899 p. 233 seq., addiditque nonnullos postea repertos.

ad n. 3415. Repetivit cum supplementis a se olim propositis Marucchi *giorn. arcad.* 1898 p. 101 n. 1, *bull. crist.* 1899 p. 233; repetivit etiam Duchesne ad libr. pontif. II p. 40. Habet etiam Buecheler carm. epigr. n. 746, qui (propter v. 12 *Placidianum versibus dixi*) coniecit carmen fuisse acrostichum.

ad n. 3421. Marucchi *giorn. arcad.* 1898 p. 102 n. 2, *bull. crist.* 1899 p. 236 n. 1, hic illic emendans; *a* 2 legit DE · TERN · VNC · FF · DD, i. e. *tern(as) unc(ias) f(un)d(orum)*; idem frustulum addidit a me omissum hoc:

//ITER
OSTHIC

Idem (*bull. crist.* l. c.) *b c* v. 5 explicat *Placida s(acra) v(irgo) d(ei)*, fortasse recte. (In titulo anni p. Chr. 514, reperto Romae ad S. Agnetis, *nuovo bull. crist.* 1901 p. 298, est: *Serena abbatissa, s. v.).*

ad n. 3424. Repetivit Marucchi *giorn. arcad.* 1898 p. 105 n. 11, *bull. crist.* 1899 p. 241 n. 21, posteriore loco recens repertam esse perhibens.

ad n. 3425. Marucchi *giorn. arcad.* 1898 p. 104 n. 7, *bull. crist.* 1899 p. 237 n. 4 legit (*bull. crist.*) vv. 2. 3 ERCVLI|VS, recte sine dubio.

ad n. 3427a. Marucchi *giorn. arcad.* 1898 p. 105 n. 9, *bull. crist.* 1899 p. 238 n. 8 (v. 1 MIVLLA, vix recte).

ad n. 3430. Marucchi repetivit *giorn. arcad.* 1898 p. 105 n. 12, idem *bull. crist.* 1899 p. 240 n. 16 dat in duo frustula (alterum v. 1 et 2 init., alterum v. 2 fin. 3. 4 comprehendens) divisam (v. 2 VI*x*IT).

879—887 rep. *alle Quadrelle*, ibi ubi Corp. n. 3415 seq., n. 880 *nell' antica basilica di S. Agapito*, *adoperata nel lastricato del presbiterio*, n. 879. 880. 884 seq. *nelle vigne adiacenti a quell' antico cimitero.*

879 †
METILI PAX
MENDICVLI
PAX

Sic Marucchi *nuovo bull. crist.* 10, 1904 p. 273. Eandem habent iam Cecconi p. 98 not. 37 et Petrini p. 387, 117.

Omissa in Corp., quippe quae saeculo VI recentior visa esset. In re dubia iam recipere eam placuit.

880 *Dulci*|SSIME CV*i*VGI PAVLINE
marit|VS BENEMERENTI IN PACE
quae uix|IT ANVS XXXIII FECIT IN M
atri|M · ANNVS XQII DEPOSITA

Marucchi *nuovo bull. crist.* 1899 p. 241 n. 19.

881 FRONIA HIC ◊ DOR*mit*

Marucchi ib. 1904 p. 272.

882

	VLENTI QVI BIXIT
annos plus	MENVS L
quiesci	T IN PACE
	DEAE
	IIS
	IS

Marucchi l. c. 1899 p. 239 n. 10, item *giornale arcad.* ser. III vol. 2, 1898 p. 106 n. 14.

883

+ LOC	
DEPOSI	
FILIO PI	
BENEME	*rent*
QVE VI	*xit*
IN SO	

Marucchi l. c. p. 241 n. 20.

884

	TI
in pa	CE REP
	PERST
	RT

Marucchi ib. 1904 p. 273.

885 ///S ◊ HIC DOR ◊ XVI KAL///

Marucchi l. c. p. 272.

886 IDVſ IAN ◊

Marucchi l. c. p. 273.
. . . *idus Ian.*

887

CIMO CAR
VIII

Marucchi l. c. p. 273.

Cave.

Inscriptiones in vico Cave repertas antea quidem coniunxeram cum Praenestinis (Corp. n. 3032. 3394), iam cum aliquanto plures factae sint, proprium locum iis attribuere placuit.

888 epistylium marmoreum longum m. 1.15. Cave, *via dell' Indipendenza, murato come cornice di una rozza fenestra di una cantina:* antiqua aetate videtur fuisse epistylium aediculae.

caput columnae [X] FORTVNAE·TARVTTENIAE·PAVLINAE [X] caput columnae

Tomassetti *bull. arch. comunale* 1892 p. 355, memorat *giorn. arcad.* ser. III vol. 2 (1898) p. 205 = *archiv. della soc. com. di st. patria* 29, 1906 p. 296 not. TARVTTENIAE (pro TARRVTENIAE) errori lapicidae deberi coniecit editor.

---

889 cippus calcareus, litteris evanidis (*'lapide corrosa dalle acque'*) prope *Cave, terreno denominato Tondicelli.*

D·IVNI D/
RVFI
D·IVNI DIO··
IN FRP XII
IN *ag* P·XII

Tomassetti *bull. comunale* 1892 p. 357.

1 D·IVNIDI Tomass. — 3 fortasse *D. Iuni Dio[cl.].*

Paliano.

Locus, ubi reperta est inscriptio n. 891 quamquam minus abesse videtur ab Anagnia et a Signia quam a Praeneste, tamen neque hanc neque una traditam n. 890 a vicinitate Praenestinarum separare placuit.

---

890 traditur una cum n. 891.

DEIS SILVESTRIB
M S*e*MPRONIVS I
PI-VTERVS APPIO
'IVNIO SILANO ΓI
NERVA COCEIO COS

Dedit Alex. Sbardella Praenestinus.

1 DEIS SILVESTRIS apographum nobis missum, BIS SIIVESTRIB temptamen aliquod apographi, ab eodem Sbardella nobis exhibitum. — 2. 3 *M. S[e]mpronius [El]euter* vel potius *[Dex]ter v(otum) s(olvit).* — 3—5 significantur sine dubio Appius Iunius Silanus, P. Silius Nerva consules ordinarii a. p. Chr. 28. V. 5 interpolatus esse videtur.

---

891 saxum Tiburtinum, quod videtur pertinuisse ad mausoleum formae rotundae, altum m. 0.80 latum m. 1.20 litteris cm. 10, rep. *territorio di Paliano, contrada Zancati, tenuta Benedetto Tucci* PINZA.

L·CATIVS·L·F·M·N·FAB
SENIVNIO SPECVLATOR
AVGVSTI SIBI ET
C·ALEIAE P·F·BVCVLAE
VXORI

Pinza *bull. comunale* 1895 p. 235, qui videtur vidisse et lapidem et ectypum (cf. p. 236 not. 1); nobis descriptam misit Alexander Sbardella.

Sic Pinza; versus aliter distribuit, 2 SENIVNIO om., 3 AVG (pro AVGVSTI), 4 L AELIAE LF exemplum Sbardellae (v. 2 CENIVNIO lectum esse a Sbardella refert Pinza p. 236 not. 1). — Possis conicere v. 2 fuisse CENTVRIO, v. 4 LAELIAE.

Anticoli. Corp. XIV p. 357.

892 (= Corp. n. 3471). Anticoli-Corrado.

A · FVRIVS R *ufu* S QVOD IN EVM TRANSSCRIPTVM
EST · A · C · CAE *sio* BASSO APSENTE *de*BITORE
NOMINIBVS *du* OBVS SVBSIGNATIS PRAEDIS
SOLVIT M IVN *io* SILANO A/////// COS XII M N
//SLVIII MN SOLVIT *saturni*NO ET SCIPIONE/// ////*a*DIECTIS
//CNII//

Post Zdekauerum (cf. Corp. l. c.) descripsit Huelsen, a quo acceptam ed. Mommsen in Brunsii fontibus iuris Romani ed. 6 p. 314 (ed. 7 p. 353).

2 fin. *[de]*BITORE certum esse ait Huelsen (antea legeramus *[ven]ditore*). Iam hoc vocabulo recte lecto, sic verba tituli explicavit Mommsen (ap. Bruns l. c.): 'Praedia, scilicet ea ipsa in quibus titulus inventus est, subsignata (v. 3) ostendunt agi de debitis publicis, sive populo Romano duo nomina haec debebantur, sive municipio alicui. Debitor fuit C. Caesius Bassus; praedia eius debiti causa subsignata fuerunt A. Furii R[uf]i. Eorum nominum cum dies venisset, debitor autem absens (v. 2) non solveret, aerario qui praeerant cum praedia illa vendere possent, eo iure usi non sunt, sed transscripserunt nomina illa a debitore in dominum praediorum, secundum praeceptum Gaii 3, 130: *a persona in personam transcriptio fit veluti si id quod mihi Titius debet, tibi id expensum tulero, id est si Titius te delegaverit mihi*; nisi quod Rufus debitor factus est non ex delegatione, sed sola creditoris transscriptione, id quod iure praediatorio creditori licuisse iam apparet. Rufus cum nomina illa solvisset itaque praedia liberavisset, ne postea de iis lis sibi moveretur, id ipsum in iis perscribi iussit, adscripto ad solutiones earum anno.' Et videntur vv. 5. 6 post tempus adiecti esse (sic coram lapide iudicavit Huelsen), scilicet *[Saturni]no et Scipione [cos.]*, i. e. a. p. Chr. 56. Consules in versu praecedenti memoratos Mommsen l. c. putat suffectos fuisse paullo ante annum 56; de anno 46 cogitari non posse, propter intervallum decennii in tali re nimium, et quod ad collegam M. Iunii Silani eo anno, D. ut videtur Valerium Asiaticum, vestigia nominis parum quadrent. — C. Caesium Bassum (v. 2) videri fuisse amicum Persii Mommsen pronuntiavit iam Corp. l. c.

VARIA *(Vicovaro)*. Vallis Digentiae. Corp. XIV p. 357.

ad n. 3480. Lapidem Mandelae, *palazzo Roccagiovane,* vidit Helbig. — Distichon supplevit Buecheler carm. epigr. n. 1459.

ad n. 3481. Superesse ex inscriptione medii aevi, quam integram vel paene integram 'in S. Cosma primo lapide a Vicovaro' descripsit Suaresius cod. Vat. 9040 f. 31, olim me docuit Rossius (principium ibi legitur sic: + IOHIS FACTV CAPE | COSMA LAVDE FACTV).

ad n. 3482. Vv. 6—8 sic legit Rossius (in litteris olim ad me datis): *in prediis suis masse Mandelanese* (= Mandelanensis), *pretor(i)um Hercules* (Herculis).

ad n. 3486. Falsis exemplis huius inscriptionis id quoque videtur adnumerandum esse, quod saec. XVIII fuit in museo Iohannis Guil. de Berger, professoris Wittenbergensis, teste catalogo eius museo edito Lipsiae a. 1754, p. 387.

---

893 Mandelae una cum Corp. n. 3480 vidit HELBIG.

QINQVES
MARCI
VERIBVS
LVBIO
ANTIC
ATI/// SVI///

Descripsit Helbig.
Non attigi.

---

894 Cineto Romano (= Scarpa, cf. Corp. n. 3491), *pal. Borghese,* in sanctuario.

AMPIVS · L · F
p ROCVLVS
ui XIT · ANN IIII

Descripsit Helbig.

Ciciliano. Corp. XIV p. 360.

Coniecturam meam de Trebula Suffenatium sita ibi ubi hodie est Ciciliano amplexus Otto Cuntz *Jahreshefte des oesterr. arch. Instituts* 2, 1889 p. 90 statuit hanc esse Trebulam Tibure frigidiorem memoratam a Martiale 5, 71, praeterea coniecit (l. c. p. 89) quod in tabula Peutingerana pingitur *Preneste* — XI — *Treblis* — XV — *Carsulis* (cf. Geogr. Rav. p. 274 Parthey: *Preneste* — *Trebio* — *Cussiolis*), pertinere ad viam quae Praeneste Carsulos ducebat per hanc Trebulam, non, ut ego p. 353 statueram, per Trebam. — Sane situm est Ciciliano inter Praeneste et Carsulos; sed tam inter Praeneste et Ciciliano quam inter Ciciliano et Carsulos ardui montes intersunt, nec probabile viam talem multo in usu fuisse.

ad n. 3513. Vv. 9 seq., quos in suspicionem vocaveram, tuetur Huelsen, vv. 10. 11. 13 sic traditam lectionem emendans: *T. Trebulano municip. [l.]. Albano; [T.] Trebulano municip. [l. R]e[p]entin.* — Idem coniecit, inscriptionem Corp. VI 29681, in qua complures Trebulani reperiuntur, municipalis autem sine dubio originis, ex hac Trebula Romam adlatam esse.

Castelmadama. Corp. XIV p. 362.

895 'fragmentum inscriptionis, sub sigillo Herculis ex lapide Pario, in oppido Castri Sancti Angeli vulgo Castell Madama Lesl.'

'Hercules sedet nudus in acervo armorum, iuxta clavis et pellis leonina neglegenter proiectae sunt.'

HERCVLI · · ·
SACR · ·
CLAVDIA R · · ·

Lesleius sched. (ms. bibl. Victor. Eman. n. 1619, cf. infra ad Corp. p. 371, XIX) n. 99.

S. Gregorio. Corp. XIV p. 364.

896 cippus sex laterum rep. *un quarto di miglio lontano da S. Angelo in Vall' Arcese tra S. Gregorio e Giricomio.*

*d*IS · MANIB
LVCRETIAE · SEX · F ·
SEVERAE

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 197 ex epistula Petronselli (civis oppidi S. Gregorii) d. 28. Oct. 1739, servata inter schedas Didaci Revillas, quas possidet Th. Ashby (cf. l. c. p. 144).

TIBVR (Tivoli). Corp. XIV p. 365. 495. Eph. ep. 7 p. 379.

ad p. 368, III. De hoc auctore, quem Antiquum Tiburtinum appellaveram, iam cf. Ziebarth supra p. 215. 216.

ad p. 371, XVI. Exemplar autographum libri Marziani possideri Mutinae a marchione Càmpori narrat Radiciotti *archivio della soc. rom. di storia patria* 27, 1904 p. 518 not. 1.

ad p. 371, XIX. Alexandri Lesley apographa inscriptionum Tiburtinarum, hucusque non nota nisi per Lupium et Vulpium, Vaglierius invenit in bibliotheca Victoria Emanuele Romana ms. Iesuit. 1619, et excerpta inde facta per aliquem ex discipulis suis liberalissime nobis subministravit. Apographa facta sunt a. 1736. 1737, unum adiectum est a. 1757. Duae inscriptiones Tiburtinae, Corp. 3548. 3612, reperiuntur etiam in eiusdem Lesleii 'miscellaneis numismaticis et epigraphicis' servatis in eiusdem bibliothecae ms. 506. — Autographa haec Lesleiana ad inscriptiones dudum notas non citavi, nisi ubi id

opus esse videbatur. Novae accesserunt inscriptiones supra n. 895, infra n. 912. 913. 913ª. 919. — Didaci Revillas schedas quasdam ad Tibur agrumque Tiburtinum pertinentes a. 1902 emit Th. Ashby ex hereditate Constantini Corvisieri (apparet hunc non omnia Revillasiana quae habebat a. 1873 bibliothecae Berolinensi vendidisse, sed partem sibi retinuisse); cf. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 198 et infra ad Corp. n. 3541. 3549.

ad n. 3541. Ad aquas Albulas repertam esse a. 1736 tradit Revillas in schedis, quas, a se emptas, citat Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 118. Ceterum Vulpius Lat. 10 p. 151 ait quidem repertam esse Tibure in hortis collegii Soc. Iesu, sed idem *diss. Cort.* ait aliunde allatam esse *nel sito del collegio vecchio de' PP. d. C. d. G.* (monuit Ashby l. c.). Exhibet etiam Lesleius in schedis (cod. bibl. Vict. Eman. 1619) n. 36, qui ait, v. 2 initio fuisse mutilum, primam litteram eius videri fuisse T; praetera Lesleius traditam lectionem confirmat.

ad n. 3548. Lesleius cod. bibl. Vict. Eman. 506 n. 86.

ad n. 3549. Secundum ea quae ex schedis Revillasii a se emptis refert Ashby *papers of the Brit. school at Rome* III 1906 p. 115, ara inscripta *Victori* | *Herculi* | *sacrum* reperta est inter XI et XII viae Tiburtinae ab urbe lapidem, inscriptio *Tiburs* | *Herculi* | *sacrum* reperta est circa annum 1724 'sub Carmelitarum ecclesiae pavimento', eamque Revillas accepit a Paullo Columna. Lapidem ita inscriptum extitisse ne nunc quidem credo.

ad n. 3566. Delineatam edidit, simul falsam esse apertissime demonstravit F. Cumont *revue de philologie* 16, 1892 p. 97. (Tractavit etiam Stevenson *dissertaz. della pontif. accad. di archeol.* ser. II t. 2 p. 68 [15. Mart. 1883], sine ulla suspicione.)

ad n. 3563. Babelon et Blanchet *Bronzes antiq. de la Bibliothèque nationale* p. 709 n. 2303.

ad n. 3567. Repertam in praedio Francisci Antonii [sc. Lollii] prope villam Hadriani, deinde emptam a cardinale Polignac et in Galliam translatam esse refert Lesleius sched. (cod. bibl. Vict. Em. 1619) n. 2, v. 8 fin. exhibet DEDICAVITQVE.

ad n. 3570. Lesleius sched. n. 5, qui v. 5 (cum plerisque) habet ER (pro FR).

ad n. 3584. Ectypum quoddam (delineationem in charta pellucida supra ipsum aes ut videtur imposita factam) inveni inter schedas ab Henzeno relictas. Apparet aes etiam nostris temporibus alicubi extitisse, sed locum adscribere omisit qui ectypum Henzeno misit; neque ego quicquam de loco ubi aes nunc extet comperi. Ectypum illud multas litteras, quae in aere videntur evanidae fuisse, non sistit (praesertim in fine inscriptionis), alias litteras dimidiatas exhibet; ceterum textum, quemadmodum nos eum constitueramus, confirmat (v. 2 spatium vacuum post SEX·IVLIVS confirmat ectypum, item v. 3 post V·F, spatium vacuum, sed aliquanto minus quam illud, exhibet; 1 in. L, 7 fin. SSE litteras non sistit ectypum, 9 in. OI ILE·ESS ACERE, 9 med. V S RA, 10 ANIM M et postea INDO CIMVS, 11 AR ÍBRABAMVR et postea VOBF' PEC//ATVM, 12 EIEISR /////////////// AT\//// CAI, 13 INDO//// OPORTET ITE//////// OPVLO). — Saeculo XVIII inscriptionem in aedibus Bar-

beriniis vidit etiam Séguier, qui in schedis cod. Paris. 16932 p. 194 (210) solum principium posuit. — E. Q. Viscontii apographum extat etiam in schedis eius Paris. 7 ms. Francog. suppl. 5972 f. 164' (8 EA om. Visconti etiam in schedis.) — In altera editione voluminis primi huius Corp. erit n. 586.

ad n. 3596. Lesleius sched. n. 48, qui v. 1 exhibet P·F|·MATVCCIA\, v. 2 fin. P om. (cum plerisque). — Videtur particula versus primi a reliqua inscriptione fuisse separata, eam particulam plerique recte MATVCCIAE vocabulo subiunxerunt, Lesleius ei praemisit et praeterea minus recte legit P·F pro L·F.

ad n. 3608. Ad verba inscriptionis '*regibus Bastarnarum et Rhoxolanorum filios Dacorum fratrum captos aut hostibus ereptos remisit*' adnotaveram, ante *Dacorum* cogitatione supplendum esse *regi* (vel *regibus*), pro *fratrum* scribendum esse *fratrem* (vel *fratres*). Contradixit Vollmerus mus. Rhen. 53, 1898 p. 637, statuitque Dacos fratres dici; etiam Haeduos fratres consanguineosque a senatu appellatos esse; fieri potuisse, ut Daci fratres populi Romani appellarentur in epistula quadam senatus ipso Plautio auctore data. Mitto inventum hoc mirificum, senatum Neronianum auctore legato Augusti Dacos fratres appellantem, mitto alia quae subiunxit Vollmerus (verba tituli *ab aliquis eorum opsides accepit* referenda esse ad Dacos non fratres); quomodo in narratione rerum a Plautio gestarum Daci, si umquam appellati sunt fratres populi Romani, dici potuerunt *fratres*, populi Romani mentione non adiecta? (Quae de Haeduorum et populi Romani fraternitate exposuit Hirschfeld act. acad. Berol. 1897 p. 1110 seq., ignota manserunt Vollmero. — Vollmerum secutus est Brandis in Wissowae *Real.-Encycl.* IV p. 1964). — Multo ante Vollmerum Dominicus de Sanctis *il mausoleo de' Plauzj* (1784) p. 62, item Henzen ann. inst. arch. 1859 p. 21 verba tituli *Dacorum fratrum* explicare studuerunt; Henzenus coniecit Dacos fratres dici Bastarnarum et Rhoxolanorum, quorum mentio praecedit; de Sanctis voluit, Dacorum fratrum vocabulo significari Degem vel Diegem et Decebalum (eorum filios captos aut hostibus ereptos a Plautio regibus Bastarnarum et Rhoxolanorum remissos esse). Talia inventa consulto a me praetermissa esse significaveram Corp. l. c. — Homines recti iudicii numquam dubitaverunt, quin *Dacorum fratrum* mero errore quadratarii, quales complures reperiuntur in hoc titulo, ortum sit; sic Mommsen hist. Rom. V p. 198 not. 1, sic ante eum Orelli ad n. 750 not.

ad n. 3609. Iam Tibure in curia, ubi vidi a. 1908. — V. 6 pro SAXAE VRYNTIANO scribendum est SAXAE *a*MYNTIANO (Uryntiani nomen plane inauditum solus legisse sibi visus erat Borghesius; ego primam nominis litteram incertam esse dudum adnotaveram, lapide denuo conlato et vestigium litterae A et particula litterae M apparuit). Ceterum sic (*Saxae Amyntiano*) legendum iam aliquot annis ante conieceram, reperto Phaselis in Lycia titulo Q. Voconii Saxae Amyntiani (Inscr. sel. 8828; Cagnat inscr. Gr. ad res Rom. pert. III n. 763). Accedit fragmentum in urbe repertum Corp. VI 31753, in quo ex nominibus supersunt ... *[Ruti]liano Rufino ... Amyntiano ...*, ex honoribus sacerdotiisque *[sodali] Antoniniano ... ci Antonini ... [d]onis mi[litaribus donato]*, quod ad hunc ipsum virum spectare probabile est.

ad n. 3612. Lesleius cod. bibl. Vict. Eman. 506 n. 152.

ad n. 3613. R. S. Bour *Studi e documenti di storia e diritto* 18, 1897 imaginem; Marucchi *Giornale arcadico* ser. V n. 1, 1904 p. 47 imaginem.

ad n. 3617. Adhuc extare testatur etiam Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 167.

ad n. 3666. Huius ut videtur inscriptionis particulam (v. 1 fin.), eodem fere loco, quem indicant antiqui, Tibure non multum a porta *'dell Colle'*, *poco prima di arrivare al cosidetto arco di Teoderico*, immissam structurae arcus cuiusdam Lancianius vidit a. 1872, edid. *bull. comunale* 1892 p. 294, sic: | L·F·PANSA |.

ad n. 3691. Legit etiam Lesleius sched. n. 14, plane ut Revillas, nisi quod v. 1 fin. LITO habet (pro ITO).

ad n. 3693. Partem uniuscuiusque versus priorem vel potius fragmentum prius (1 P·LICINIO·P···, 2 ATTIO) — nam duo fragmenta fuisse Giorgii apographum iudicat — exhibet etiam Lesleius sched. n. 95. Fortasse significantur P. Licinius Pansa L. Attius Macro consules suffecti mens. Sept. et Oct. ann. 134.

ad n. 3695a (cf. Eph. ep. 7, 1261). Exhibet Ficoronius in epistula ad Muratorium d. 13. Sept. 1735, cuius apographum extat cod. Vat. 8122 f. 27 (teste Huelseno *archaeol. Anzeiger* 1896 p. 47), additque: *vi resta ancora detto portico non intiero ma di retta linea e longhissimo.* Inscriptionem pertinuisse ad rudera villae Hadrianae quae vulgo Poecile appellantur (cf. H. Winnefeld *die Villa des Hadrian bei Tivoli*, *Jahrb. des arch. Inst.*, *Ergänzungsheft* III 1895, p. 94 tab. IV, item *archaeol. Anz.* 1895, p. 234) probabiliter coniecit Huelsen *arch. Anz.* 1896 l. c. (Fragmentum n. 3695 alienum esse idem iudicat).

ad. n. 3698—3708. Fistulas Tiburtinas post me edid. Dressel Corp. XV n. 7896. 7892. 7899. 7902. 7903. 7898. 7904. 7905. 7907. 7909 (ad Corp. XIV 3706 adde Corp. XV 7906).

ad n. 3709. Eleganter supplevit Buecheler carm. epigr. n. 603.

ad n. 3711. Exhibet etiam Coppi *diss. dell' accad. pontif. di arch.* 5, 1835 p. 226 (inde ut videtur pendet Nibby *analisi* III p. 234), qui ait repertam esse a. 1832 in fundo *Tor Mastorta* (id est circ. 12 m. p. ab urbe, viae qua Roma itur Monticelli a sinistra). — 2 NVMIO Coppi. — Eo ipso loco nuper vidit Th. Ashby *papers of the Brit. school at Rome* III 1906 p. 108.

ad n. 3713. Tibure in aedibus Hieronymi de Cecconaris vidit Lesleius sched. n. 15, qui v. 2 in. ··IO, v. 4 in. ····RI exhibet cum plerisque, v. 3 fin. (aliter atque reliqui) AEDIFICIORVM MS.

ad n. 3735. Etiam Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 167 vidit, vel certe partem, eo ipso loco.

ad n. 3793 (cf. p. 495). Vidit etiam Lesleius (in domu rustica vineae cuiusdam) sched. n. 112, descripsitque sic fere ut Maurus Sarti, Marinius, Viola.

ad n. 3796. 'Tibure in una ex antis basilicae S. Petri; inferior pars litterarum abscissa est, cum in formam antarum aptaretur marmor' Lesleius in schedis n. 19.

ad n. 3830. Est aliena, ut iam suspicatus eram, a Tibure; cf. Corp. XI 674.

ad n. 3846. Iam Palombarae apud Bonfiglium (Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 179).

ad n. 3869. Romae in museo Vaticano *(Gall. lapid.* par. III) viderunt Henzen et multo ante eum Marini cod. Vat. 9124. — 5 COLVIT vocabulum plene legit Henzen; praeterea v. 7 \TITIA·PICEA|, 8 in. \AIT, 9 MORV|, 11 \C|, 12 om. idem. — Repetivit Buecheler carm. epigr. Lat. n. 1758.

ad n. 3877. In cella aedis sitae iuxta aedem q. d. Sibyllae (i. e. *chiesa di S. Giorgio)* vidimus ego et Ihm.

ad n. 4234. Nunc Romae in xysto musei thermarum Diocletianarum. — 2 *Jazemis* nomen est etiam in titulo Graeco Kern *Inschriften v. Magnesia* n. 137; *Jazymus* aliquis Corp. VI 25363.

ad n. 4237. Nunc Romae in museo thermarum Diocletianarum. — V. 13 fin. scr. DESINGNATo (sic).

ad n. 4239. 4242. 4244. 4250. Ibi ubi n. 4234. 4237.

ad n. 4254. Est item in museo thermarum Diocletianarum. Imaginem anticae edid. W. Altmann *die römischen Grabaltäre der Kaiserzeit* p. 239. Graeca vocabula in plintho perscripta — sunt autem sex vocabulorum paria, non tria, ut dixeram, eaque leguntur non intra coronas, sed in umbonibus quibusdam — sic legit Kolbe apud Altmannum l. c. p. 241:

a	*b*	*c*	*d*	*e*	*f*
ΗΡΑ//ЄΙ	ΤΥΜΠΑΝΙCΤ	ΤΡΩΑCΙΝ	ΙΠΠΛΙ/ΩΙ	ΛΙΙ·Ι///	/////
ΟΡЄCΤΗΠ	ΛΙΛΠΑΝΤΩ/	ΒΛ/ΧΑΙC	ΝΙΑΠΑ\///	/////Δ//	////

b 1 ΤΥΜΠΑΝΙCΤ probabile iudicat etiam, qui lapidem a me rogatus inspexit, Walter Dennison. Significari Τυμπανιστὰς Sophoclis (Athenae. IV p. 176f.) coniecit Kolbe. — 2 διὰ πάντων sine dubio, quamquam prima littera Χ vel Α potius quam Δ, et in fine litterae Ν spatium vix sufficit. — *c* 2 Βά[κ]χαις. — *d* 1 Ἱππ[ο]λύ[τ]ῳ. — *d* 2 διὰ πάν[των].

ad n. 4258. 4259. 4262. Item in museo thermarum Diocletianarum.

---

897 basis parva marmorea (alta cm. 25½ Vagl.), Tibure reperta, nunc Romae in aedibus privatis Poll., empta ab antiquario ed inlata museo publico (thermarum) Vagl.

P · FVLCINIVS
VERGILIVS · MARCELLVS
PRAÉF · FABRVM · TRIB
MIL · LEG · VII GEM FELICIS
PRAEF · EQVITVM · ALAÉ
PARTHÓR · SVB CVRÁTOR
AÉDIVM · SACRARVM · ET
OPERVM · LOCORVMQVE
PVBLICOR · SVB PRAEF CLÁSS ·
PRAET MISENÉNSIS · CVRIÓ
P · R · SACRIS FACIVNDIS
HÉRCVLI · VICTÓRI

Descripsit Huelsen ex ectypo quod dedit Pollack. Vaglieri *notizie degli scavi* 1894 p. 283, cum commentario.

10. 11 *curio p(opuli) R(omani).*

898 fragmentum longum m. 0.60 latum m. 0.22 crassum m. 0.10 quod pars videtur fuisse transennae vel plutei. Tibure rep. *nel centro dell' area sacra del tempio (Villa di Mecenate).*

|DELANEI · H · V · SORTIAR ·/

Borsari *notizie degli scavi* 1902 p. 120.

Praeter *H. V.* litteras, notum Herculis Victoris signum, omnia obscura. Num *lanei* (lanii) significentur, incertum.

---

899 tabella alta et lata m. 0.21 litteris cm. 2½ non bonis (saec. II vel III, ut ostendit imago). Rep. *Colle di Stefano,* agri Tiburtini (a villa Hadriana inter meridiem et orientem); dono dedit Baddeley scholae Britannicae Romanae.

LVCV
SANCTV

W. St. Clair Baddeley exhibuit in consessu scholae Britannicae quae est Romae d. 3. Apr. 1905, unde edita est *Classical Review* 1905 p. 236, edid. ipse *villa of the Vibii Vari near Tivoli* (1906) p. 5 cum imagine fig. 4; Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 144.

---

900 fragmenta tabulae opistographae, quae repperit a. 1899, una cum Lanciano et Ashby iter faciens, St. Clair Baddeley, *Colle di s. Stefano* prope Tibur, *circa 1500 metri al di là degli oliveti Bulgarini e de Angelis*, donavit municipio Romano.

a

pila (margo)

MEI
C · RV1

a'
in parte aversa:

VLLIA
VARO
CYPRI

pila (margo)

b

c. iuli

VLK
VS · PLI
C

b'
in parte aversa:

D · AVC
E · C

c

//I · C · F
ICIO VA

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 34; St. Clair Baddeley *villa of the Vibii Vari near Tivoli* (Gloucester 1906, cuius libelli, ex ephemeride quadam sine dubio seorsum expressi, exemplum mihi subministravit Ashby) fig. 2 cf. p. 4. 10.

a 1 ME\ Baddeley. — *b* 1 |_VLK Lanc., /VLI\ Badd. — 2 fin. particulam litterae A (?) om. Badd. — *b'* 1 in. \ Lanc. — *c* frustulum bipartitum; Lancianius priorem tantum partem vidit (1 ⌒L⌒ exhibet).

Inscriptio partis aversae (certe aversa dicitur editoribus) videtur pertinuisse ad proconsulem vel legatum vel quaestorem provinciae Cypri; *b'* 2 fortasse fuit *[provinci]ae Ci[liciae]*. De Vibio Varo legato Ciliciae temporibus Hadriani (Dig. 22, 5, 3, 1) cogitavit Baddeley; idem in fragmento *c* monuit suppleri posse *[Pla]ncio Va[ro]*, in fragmento *b* v. 2 *[C. Iuli]us Pla[ncius Varus]*, quod nomen videtur fuisse etiam Corp. 2925. Cf. eam quae sequitur vv. 3. 4.

---

901 cippus marmoreus fractus, *Colle S. Stefano* agri Tiburtini.

CHI
IVS
NCIVS
RVS
R • NVSII

Ex epistula Petronsellii (cf. ad n. 896) ad Didacum Revillas ediderunt Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 145 et St. Clair Baddeley *villa of the Vibii Vari* p. 4 et ad fig. 5.

3. 4. *[Pla]ncius [Va]rus* supplet Baddeley, putans confirmari ea re supplementum fragmentorum eorum quae praecedunt, eodem loco repertorum.

---

902 fragmentum tabulae marmoreae patens m. 0.57, m. 0.45, m. 0.21. In agro Tiburtino rep., *località S. Pastore, vicino alla contrada Vitriano.*

VCCIC
NAE FLAM | *inicae*
po \\P EIVS

L. Pusterla *notizie degli scavi* 1898 p. 284.

Eodem loco territorii Tiburtini repertum est fragmentum Corp. n. 3596 dedicatum *Matucciae L. f.* Fortasse hoc fragmentum ad idem monumentum pertinebat.

---

903 tabula marmorea, rep. *nel territorio di S. Polo dei Cavalieri* [cf. Corp. n. 3569 cet.] *terreno in vocabolo Scalarola, Quarto Canale; acquistata dalla Commissione archeologica.*

L • LAENIVS • ANTEROS
DISSIGN • MAG • HERC • ET • AVG
LAENIA • PRIMA
L • LAENIVS • ELEGANS
L • LAENIVS • SVAVIS
L • LAENIVS • AMIANTHVS
L • LAENIVS • ARTEMA
L • LAENIVS • SECVNDVS

in parte opposita:

CƆCXXXVII
E A T

Gatti *notizie degli scavi* 1904 p. 403, *bull. comunale* 1904 p. 359.

2 *dissign(ator), mag(ister) Herc(ulaneus) et Aug(ustalis).*

Inscriptionem partis aversae incisam esse in lapicaedinis vidit Gatti.

904 cippus lapidis Tiburtini, ad viam Tiburtinam, circ. 14 mil. pass. ab urbe Roma, inter Aquas Albulas et Anienem (cf. *bull. comunale* 1899 tab. III fig. 1).

PINNIAE
SIBI · ET
L · PINNIO L *l* ACASTO
PATRON MAG · HERC
IN · AGR · P · XX

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 29; Th. Ashby *papers of the Brit. school at Rome* III 1906 p. 122.

---

905. 906 tabulae duae marmoris flavi *(giallo antico)*, immissae basibus operis structorii, rep. Tibure eodem loco quo a. 1883 prodierant mensae marmoreae Corp. n. 3687. 3688 (n. 905 a dextra, n. 906 a sinistra illarum).

905

m. lart IDIO · SEX *f*
PR
diphil VS · L
l d s C

906

VARENAI · Q · F
MAIORI
DIPHILVS · L
L · D · S · C

Borsari *notizie degli scavi* 1902 p. 118. 117 (inde ut videtur Gatti *bull. comunale* 1902 p. 211. 210).

Lartidius hic et Varena patroni fuerunt Diphili, qui in titulis C. 3687. 3688 appellatur *M. Varenus Ↄ. (= mulieris*, i. e. *Varenae) et M. Lartidi l. Diphilus.* — 4 *l(ocus) d(atus) s(enatus) c(onsulto).*

---

907 parva basis marmorea, rep. cum n. 905. 906.

VARENA Q *f maior*

Borsari *notizie degli scavi* 1902 p. 118.

---

908 Tibure rep. cum reficitur pavimentum ecclesiae cathedralis, deinde *in una parete della sacristia.*

LLINO·EIMAX
VM HERCVLA *n*

Lanciani *bull. comunale* 1892 p. 295.

1 fortasse consulum aliquod par; 2 fortasse *[iuven]um* (cf. Corp. n. 3638) *Hercula[neorum].*

---

909 fragmentum tabulae marmoreae m. 0.65 × m. 0.23, rep. cum n. 905. 906.

FACIVND · CVR

Borsari *notizie degli scavi* 1902 p. 118.

910 fragmentum fistulae plumbeae rep. loco dicto *Acquaregna*, paulo plus 1 chil. a Tibure, ad viam qua Ciciliano itur, *proprietà Bonfiglietti*, ubi inhaerebat muro alicui.

MVTTIA · PIS

Borsari *notizie degli scavi* 1892 p. 25.

---

911 fistula plumbea Tibure rep. in villa Vopisci.

L · VLPIVS HERMOFILVS · FEC

Revillas sched. Berol. (inde Dressel Corp. XV n. 7910). Fortasse scr. LVTTIVS, cf. Corp. n. 3701. 3702.

---

912. 913. 913[a] arcae lapideae Tibure in sepulchro antiquo, excavato in rupe, detecto a. 1695 dum via aperitur ad sacellum vulgo *la Madonna di S. Michele*, infra villam a card. Salerno extructam.

912 arca ex lapide Albano (peperino) longa palm. 8, lata palm. 3, alta palm. $4^1/_2$.

M · ORELI · SAL///

913 arca ex lapide Albano eiusdem magnitudinis cuius n. 912.

A · OCTAVI

913[a] 'arca, non ut ceterae ex lapide Albano, sed ex lapide eiusdem rupis, et cum reliquae in uno integro lapide excavatae sint, haec ex quattuor tabulis lapideis invicem ferro compactis constat.'

'littera M sola remanserat'

Lesleus sched. n. 87. 88, adiecta ichnographia sepulchri, in quod intravisse se dicit a. 1737.

Inscriptionis n. 912 solum initium incisum, secundam partem calce illitam fuisse ait auctor (ubi incidere desierit et pingere coeperit scriptor, non indicat Lesl.); addit 'post illud SAL non vana indicia litterae H apparebant et praeterea unius alteriusque litterae quas omisi quia clare non videbantur', legitque *Marius Orelius salius Herculis;* est potius *M(anius) Oreli(us) (=Aurelius) Sal..*

---

914 urna marmorea, rep. inter XV et XVI chil. viae Tiburtinae.

DIS · MANIBVS
CORNELIAES
NYMPHENIS
V · A · XII

Gatti *notizie degli scavi* 1899 p. 387.

915 cippus lapidis Tiburtini, ibi fere ubi n. 904.

C · FICTORIVS
C · L · MOSCVS 'sic'
SIBI · ET SVEIS
IN · FR · PXIIS

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 29; Th. Ashby *papers of the Brit. school at Rome* III 1906 p. 121.

---

916 saxum Tiburtinum, in territorio Tiburtino, *contrada Favale*, circ. 2 chil. ab oppido (cf. *notizie degli scavi* 1893 p. 520) Coccan.; eodem loco, *Casale Bellini*, a ponte Lucano sept. vers vidit Ashby.

HYGIA
MVRDIAE PHIALE
NVTRICI SVAE

Coccanari *notizie degli scavi* 1894 p. 146; Th. Ashby et dedit nobis et edid. *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 166.

---

917 ad viam Valeriam, circ. 2 chil. a Tibure, rep., *nei lavori di sistemazione della via.*

D · M
L · MAECIO
DONATO
LIBERT I
PATRONO
B · M

E. Gatti *notizie degli scavi* 1908 p. 179.

---

918 tabula marmorea rep., ut dicitur, *al di là del ponte Lucano.*

· D · M
TI · PLAVTI · TI · F
· PRIMI ·
QVI VIXIT · AN
NIS · XVIIII · MEN
VII · M · SAVFEIVS
VICTORINVS ·
ALVMNO BENE ME
· RENTI ·

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 30.

919 Tibure in aedibus Francisci Antonii Lolli.

... O · ΛESO
... VS · SAbINAE
... RARISSIMI
... *fe* CIT

Lesleius sched. n. 18.

---

920 fragmentum tabulae marmoreae, iacet *torre del Barco* prope viam Tiburtinam paullo ante pontem Lucanum.

RISSI
VED

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 31; Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 123.

---

921 urna Romae venum prostabat mense Mart. 1898 Sav. (rep. dicebatur *aux environs de Tivoli* Pollak). Iam in museo thermarum Diocletianarum.

D M
C · VOLCACIO
ARTEMIDORO
PARENTI PI
ISSIMO

Amor
Daedalus Pasiphae
sedens vacca taurus
lignea

Pollak *Revue archéol.* 1898 vol. 33 p. 12 cum tab. X; Savignoni *notizie degli scavi* 1898 p. 456.

Inscriptionem in locum antiquioris erasae substitutam esse putat Savignoni. De Pasiphaes fabula, sub inscriptione exsculpta, docte egerunt ambo editores. In Daedali figura, quippe cuius voltus referant hominem Romanum (saeculi p. Chr. fortasse II), expressam esse defuncti imaginem iidem statuerunt, eum videri fuisse sculptorem lignarium.

---

922 cippus fractus, via Tiburtina, ibi ubi n. 904.

MEL
IN · FRON*t*
IN AGRO · P ı

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 30; Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 122.

3 fin. ı om. Ashby.

923 fragmentum cippi, via Tiburtina ibi ubi n. 904.

LIBERTIS · LIBERTAB ·

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 30; Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 122.
LIBERTABVS Ashby.

---

924 fragmentum marmoreum, prope Tibur, *colle Cesarano* [inter pontem Lucanum et *Corcollo,* cf. Corp. p. 433 n. 3900/2], meridiem versus.

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 130, non ex ipso marmore ut videtur sed ex ectypo antiquitus impresso in tegula.

---

925 fragmentum lapidis Tiburtini, litteris altis cm, 17, sine dubio antiquis, ad antiquam viam Tiburtinam, inter Aquas Albulas et pontem Lucanum.

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 125.

---

926 in sarcophago ex lapide Tiburtino, rep. in hypogaeo antiquo, prope Tibur, *strada di Carciano.*

MAIOREO M

Ex "*Notitia delle reliquie ritrovate in una grotta del territorio di Tivoli*, *luogo d(ett)o Carciano*" excerpsit Stevenson cod. Vat. 10552, 23, unde edidit Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 194 not.

AQVAE ALBVLAE. Corp. XIV p. 435.

n. 3914. De visu ut videtur memorat etiam Th. Ashby *papers of the British school* III p. 116.
n. 3916. Edidit etiam Tomassetti *archiv. della società rom. di storia patria* 30, 1907 p. 383.
n. 3917. Videtur vidisse etiam Th. Ashby l. c. (ad n. 3914).

927 fragmentum tabulae marmoreae (*specie di mensoletta* Bors.), altum latumque m. 0.26, m. 0.16. Rep. ad aquas Albulas.

EFFIGIEM CA*rae ... con*
IVGIS ALBVLA I
VOLTVS TV DEA
QVOS EGO DESCRI*psi pu*
RO FVLGENTEM I*tallo*
ET COMPOS VOTI N*umi*
NIS AVXILIO
BVS ECCE TVIS POS
QVE SALVTE CO
NYMPH
EFF

Borsari *notizie degli scavi* 1902 p. 113; Engelmann, qui vidit una cum Huelseno, *oesterr. Jahresh.* 9, 1906 *Beibl.* p. 55 adiecta imagine, idem supplere temptavit.

2 fin. P fuisse adfirmat Engelmann (in imagine non agnoscitur), supplens *p[ono]*; L| Borsari, cogitans de *l[ympha]*. — 9 in. sic Engelm., primam litteram (Q vel O) om. Borsari. — 10 sic Engelm., ///MP| Borsari — 11 EKE vel EFF fuisse ait Engelmann, \E/ Borsari.

Supplementa Engelmanniana recepi vv. 4. 5, alia (vv. 2. 3 *[puros quod] voltus tu dea [restituis]*; vv. 8. 9 *[viri]bus ecce tuis pos[ca]que salute co[orta]*) memorasse sufficit.

---

928 fragmentum fistulae aquariae ibi rep. ubi n. 927.

AELIAE CRIS|

Borsari *notizie degli scavi* 1902 p. 113 (inde ut videtur Gatti *bull. comunale* 1902 p. 210).

Monticelli (iam *Monte Celio*). *S. Angelo in Capoccia. Stazzano.* p. 438. — Accedit *Palombara.*

ad n. 3919. Est sarcophagus marmoreus, iam collocatus Parisiis in museo Louvre: imaginem edidit Villefosse *bull. des antiquaires de France* 1904 p. 321 tab. Titulus legitur in latere sinistro sarcophagi; in fronte cernitur, intra duo Erotum paria coronam lauream sustinentia, M. Munius Lollianus, equo insidens, lauro coronatus, duobus servis stipatus; in latere sarcophagi dextro est: ZH (cf. Villefosse l. c.).

ad n. 3925. Monticelli apud Vincentium Buffalierium descripsit Kellermann sched. — 6 fin. DIOPHANI Kell.

ad n. 3929. Ex schedis Nibbyi, cui possessor lapidis (Ferretti) narraverat lapidem repertum esse *Le Rotavelle* (cf. Corp. n. 3928), repetivit Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906, p. 81. — 1 fin. FL, 3 fin. S·A| Nibby.

929 tabula marmorea. Monticelli apud Raymundum Sperandio.

ATILIA · B ·
AVRELIO
M A R T I O S A
Q V E · A N N

Kellermann in schedis quibusdam, quas inveni inter schedas ab Henzeno relictas.

---

930 tabula marmorea. Monticelli apud Franc. Severinum.

FAVOR
vIXIT · AN · VIII

Kellermann sched. qui vidit.

---

931 *Casale Sinibaldi*, ibi ubi Corp. n. 3923.

LAMITIA · L · L · ?
CHRYSARIO
EX TESTAMENTO
FC D) ①

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 180.
1 gentilicium vix recte exceptum. — 4 fin. *sex milia.*

---

932 Monticelli, *dagli scavi del princ. Borghese* Kell. Romae in repositis villae Borghesiae Hvels.

MAGIA · Ͻ L · GEMINA
HIC
SEPVLTA · EST

Descripsit Huelsen Corp. VI n. 21837. Kellermann sched. '*comunicata dal sig. Luigi, ma da memoria*'.

---

933 (= 3922 + ...) Monticelli, *dagli scavi del principe Borghese, 1835* Kell.

· · PORC · · · ·
· · · · PO · · · ·
Q V I · V I X · · ·
Q · P O R C I V S · · · *et*
L i V I A · A R E · · ·
M A X I M I L L A · · · ·
FILIO DVL CISSI *mo poste*
RISQVE SVIS LIB *ertis libert*
ABVSQV *e* . .
MCD

Kellermann sched. exhibet bis, altero loco bipertitam, altero partes coniunctas Partem superiorem ex epistula Cerasoli cuiusdam iam dedi Corp. l. c.

3 in. Q_om, 4 in. Q_om. Ceras. — 6 MA|XIMII · L/ Kell., · · XIMILLA Ceras. — 8 · · TSVIS Ceras. — 8 fin. LIB Ceras., LII Kell. — 10 tres litterae quid sibi velint, incertum.

---

934 ara marmorea eleganter ornata, rep. *nel territorio di Monte Celio.*

in fronte:

VIBIAE · PYTHIADI

Maenades tres

in margine:

T · VIBIVS · LYNX · CONIVGI

in parte aversa:

D corona lemniscata M

VIBIAE · PYTHIADI

in latere: Maenas

in altero latere: Satyrus saltans

Gatti *notizie degli scavi* 1898 p. 285.

---

935 tabula marmorea Monticelli in domo Vincentii Tuzzi, muro ut videtur immissa.

FORODA
uixi TANNV
VSHABET

Kellermann sched., qui vidit.

---

936 cippus lapidis Tiburtini, rep. S. Angelo in Capoccia *nella vigna Quattrocchi.*

TI · CLAV · AVG · L ·
IALYSO
EXCEPTO · IVGERO
IN · PRONTE · P · C 'sic'
IN · AGRO · P · CL

L. Mariani *notizie degli scavi* 1895 p. 422.
Alius ut videtur Ti. Claudius Ialyssus Corp. VI 34321.

---

937 urna marmorea, rep. *Colle Marocco,* inter Palombaram et Montecelio, est Palombarae apud Bonfiglium.

DIS MANIBVS
LAETILIAE L · F
GEMELLAE
VIX ANN X!I
PATER ET
MATER
FECERVNT

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 178.

938 stele, rep. ibi ubi ea quae praecedit.

d M S
TVSIDIAE
FORTVNIAE SI
FIL DVLCISSIME
Q·V·AN·XVI·M·III
D·XXIII THOS
DEVS VXSICVS ET
CLODIA NATE PA
*r*ENTES FILIA*e*

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 179, qui vidit et cui contulit Bonfiglius.

2. 3. 6—8 nomina vix recte excepta.

---

939 rep. inter Palombaram et viam Nomentanam, loco dicto *Colle Pedeschiavo,* in ruderibus quae videntur pertinere ad aediculam christianam medii aevi (cf. Ashby p. 72).

L·EGNATIVS
PHILARGV *r*

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 73.

---

940 rep. ibi ubi n. 939.

SCAEV

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 73.

---

941 rep. ibi ubi n. 939. 940, est Palombarae apud Bonfiglium.

C·SVLPICIVS·C·L
CHRESIMVS
HIRPIA·Q·L·MVSA
C·MARCIVS·C·L·THEOPHILVS
CN·CASSIVS·CN·L·EPAPHRA
C·SVLPICIVS·C·L·SALVIVS

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 73.

3 fortasse scr. HIRRIA.

942 rep. ibi ubi n. 939 seq.

BIIRI I V
NTIAE · L · IV

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 73.

---

943 frustum marmoreum litteris v. 2 cm. 3, prope Palombaram, in ecclesia S. Iohannis *in Argentella,* adhibitum in iconostasi.

l EGATO
v ESPASIAN *i*

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 177.

---

944 frustum epistylii quo usi sunt in ecclesia S. Iohannis *in Argentella* prope Palombaram in constituenda una ex columnis quae tholum altaris maximi sustinent.

T · IVNIVS

Monti *nuovo bull.* crist. 1898 p. 126; Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III, p. 1906 p. 178.

---

945 in pavimento ecclesiae S. Iohannis *in Argentella.*

ATVS NOXA SEVERVS
REDDITA VITA POLO
VI VIXIT HABENAS
AM CITO RAPTVS ABIT
IS COMMVNIS AMICIS
S SED MAGE MENTE PATER
p RODIGVS AVT MALE PARTIS
u IXIT EGENS ANIMO
E CVLTOR SEMPER HONESTI
E SEDVLVS ESSE DOMVS

Monti *bull. crist.* 1898 p. 134; v. 8. 9 de visu Th. Ashby *papers of the British school* III, 1906 p. 178.

8 |XIT EGENS Ashby, |IXITE GENVS Monti. — 9 in. E om. Ashby. — CVLTOR Monti, CVLTORIS Ashby.

Episcopi epitaphium fuisse ex v. 3 (ubi pro VIXIT coniecerim *rexit)* et v. 6 videtur colligi posse.

Inscriptiones n. 943 seq. antiquitus stetisse in hac regione minime constat; praesertim n. 943 et n. 944 facile ex urbe Roma ab operariis afferri potuerunt. — In eadem ecclesia, vel in abbatia adiuncta, dicitur descriptus esse titulus suspectus Corp. XIV 429*.

De vestigiis antiquitatis prope Palombaram extantibus cf. Ashby l. c. p. 76 seq.

Monte Rotondo. Corp. XIV p. 439.

ad n. 3933. Pro *Pacxea* (v. 3) non *Paccia* scribendum, sed intellegendum *Paxaea*, quod nomen gentilicium reperitur, ut monuit Huelsen, Corp. VI 36058.

ad n. 440*. Titulum a Ligorio in voluminibus Neapolitanis Ereto, i. e. Monte Rotondo tributum vindicavit et genuinum, licet interpolatum, demonstravit Huelsen egregio commentario edito *Ausonia*, *Rivista della società ital. di archeologia e storia dell' arte* II 1907 p. 71. Sed hic repetere non debui, quoniam illa indicatio loci vix vera fuit; ipse Ligorius variavit, in voluminibus Taurinensibus titulum tribuens modo urbi Romae modo Mediolano (cf. Corp. V n. 648*); videtur titulus stetisse alicubi in urbe Roma.

---

946 ad XXVII. chil. viae Salariae rep., *tenuta Tor Mancina, riserva detta Ontaneto.* Locum fuisse intra territorium Ereti (= Monterotondo) ait Tomassetti.

HERCVLI · SACRVM

P · AELIVS · HIERON · AVG · LIB · AB · ADMISSIO| *ne*

Tomassetti *notizie degli scavi* 1906 p. 213, *bull. comunale* 1906 p. 88.

NOMENTVM (La Mentana). Corp. XIV p. 440. Eph. ep. 7 p. 379.

Frustula actorum fratrum Arvalium nuper prope Mentanam reperta hoc loco indicare sufficit (Corp. VI n. 32395). Nec magis e re visum est repetere 'defixiones' plumbeas repertas prope Mentanam intra ollam cinerariam, delineatas a Borsario *notizie degli scavi* 1901 p. 207—210 (repetivit Audollent defixion. tabell., Paris. 1904, p. 189 seq. n. 133—135; nonnulla emendavit Wünsch *Berliner philol. Wochenschr.* 1905 p. 1078, cf. etiam Audollent *revue des études anciennes* Bord. 1909 p. 367).

ad n. 3941. A. 1893 auctione partis antiquitatum Borghesianarum facta nescio quo ablata est: *catalogue des collections du pavillon de l'horloge* (Romae 1893. 4°) p. 84 n. 541.

ad n. 3943. Apographum minus perfectum reperitur in schedis, de quibus v. infra ad n. 947 (excerpsit Ashby); in eo apographo ex *a* vv. 1 et 2 tantum adsunt; in *b* v. 1 deest, v. 2 ƆXXVI (pro XXXVI).

ad n. 3947 (videtur extitisse in parte aversa tabulae n. 3943, non 3942, ut errore impressum est). Reperitur in eisdem schedis in quibus n. 3943, et una cum hac. Apographum non differt ab Amatiano, nisi quod *b* 1 est VIGILV.

ad n. 3952. Postea fuit Romae apud Pellegrinium, deinde in museo Kircheriano amplificato, iam est in museo thermarum in repositis; descripserunt olim Pellegrini, postea Gatti.

ad n. 3955. Legitur etiam, ut iam notavi in indice auctorum Corp. p. XVI, in Iucundi codice Ashburnhamiano f. 92; cf. Ziebarth supra p. 328.

ad n. 3971. Apographum minus perfectum in schedis, de quibus v. infra ad n. 947 (1 FVRIVS omisso apice; 2 OGNOS reliquis omissis).

ad n. 3988. Est tessera eburnea Corp. I n. 726.

---

947 Nomenti rep. una cum Corp. n. 3943. 3947.

PAVLLAI
RVTILEIAI · Q · F ·

Ex actis aerarii pontificii (*'atti del camerlengato'*), iam servatis in archio publico, enotavit Ashby.

Paulla Rutilia Q. f., M. Iuni Iunci Maioris (uxor) est etiam in fragmento urbano Corp. VI 3837 = 31751.

---

948 cippus lapidis Tiburtini rep. circ. 1 chil. a Mentana *(dalla parte di nord-est, località detta Imaginella).*

ITER
PRIVATV

Borsari *notizie degli scavi* 1901 p. 205.

---

949 cippus lapidis Tiburtini rep. non longe a n. 948.

CORNELIA
SP · F · SPONSILLA
L · PONTIVS
L · L · VICTOR
IN · F · P · XIIII · IN · A · P · XV ·

Borsari *notizie degli scavi* 1901 p. 206.

---

950 cippus lapidis Tiburtini rep. ibi fere ubi is qui praecedit.

MARCIA
QVARTA
IN · FR · P · XXI
IN · AGR · P · XVII

Borsari *notizie degli scavi* 1901 p. 206.

951 tabula marmorea prope Mentana ibi ubi n. 948 rep.

C · PETRONIO · C · F · SER
LABEONI
C · PETRONIO · LABEONIS · LIB ·
QVARTIONI · PATRI · PATRONO
SABINVS · ET · SABINA · FECERVNT

Borsari *notizie degli scavi* 1901 p. 205.

951[a] ibi ubi n. 947.

DEN ·
ATTVS ·
VMNO
NI

Traditur una cum n. 947, ubi vide.

Tor Mastorta.

952 cippi marmorei pars dimidia, iacet in campis prope *Tor Mastorta* (orientem versus), prope cippum quem inter Tiburtinos dedimus Corp. n. 3711. — De loco cf. supra p. 471 ad n. 3711.

aquila
protome muliebris
////ENO/////
/////N TYRAN
////////////
////////////

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III p. 108.

1. 2 cogitavi de M. Vareno Clari liberto Tyranno tituli Praenestini Corp. n. 3010, cuius collibertus memoratur in titulis Tiburtinis Corp. n. 3687. 3688.

FICVLEA (la Cesarina) Corp. XIV p. 447. Eph. 7 p. 380.

De loco, ubi situm fuerit oppidum, post me egit Ashby *papers of the British school at Rome* III p. 61 seq.

Memorari debet epistula Innocentii I pontificis Romani (a. 411—417), recepta in Dionysii Exigui aliasque canonum collectiones, editam a Coustant epist. Rom. pontif. I p. 914 aliisque (Migne Patrolog. Lat. XX 606. LXVII 251. LXXXIV 655), qua pontifex ille Florentinum episcopum Tiburtinensem admonet, ne inconsulto Urso nescio cuius loci vicini episcopo sacra faciat in Nomentana

sive Ficeliensi paroecia ads dioecesim huius pertinente (pro *Ficeliens-* in optimo codice collectionis Dionysianae est *Faciliens-*, vulgo legitur *Feliciens-*; Ficuleam significari vidit Tomassetti *archiv. della soc. rom. di storia patria* 12, 1889 p. 56, probavit de Rossi *bull. crist.* ser. V vol. 3, 1892 p. 46. *Ficelia* dicebatur Ficulea etiam temporibus antiquis, vide locos Martialis et libri coloniarum Corp. p. 447 allatos).

Inscriptiones nonnullas in fundo Coazzo repertas, a me omissas et ab Henzeno inter urbanas receptas (Corp. VI 2164. 2165. 8937), hoc loco repetere nolui, quippe vere urbanas, neque ullo modo ad Ficuleam pertinentes. Contra recepi frustula nonnulla in fundo Olevano reperta, nondum in Corpus inscriptionum recepta, quamquam pari iure et haec et reliqua sepulcralia in hac regione reperta urbana iudicanda sunt, cf. quae dixi Corp. XIV p. 447 b.

ad n. 4001. In enumeratione inscriptionum, quae una cum hac ab Amatio exhibentur (*'Borghesiane, Ficulesi, Aprile 1826'*) pro 'n. 4009. 4018. 4036. 4037. 4048. 4051. 4052' scribi debuit 'n. 4009. 4020. 4039. 4040. 4051. 4054. 4055'. — Praeter Nibbyum (immo ante eum) verba *Fanum Bonae deae* ex hac inscriptione (v. 5) citat etiam Coppi *dissert. della pontif. accad. di archeol.* 5, 1835 p. 253 ex *notizie del giorno* 11. Mai. 1826, q. n. v. (inde, sive etiam ex Coppio, sine dubio Nibby).

ad n. 4002 (= Eph. 7 n. 1266). Fugit me, partem inscriptionis illatam in museum Vaticanam editam esse Corp. VI 2314 (cf. add. p. 3318).

ad n. 4012. Plenius quam in libro edito *analisi* Nibbyus in schedis, quas servat Ashby, egit de effossionibus quibus haec inscriptio debetur, et quidem duobus locis, sched. I 117 et III 36: edidit eas narrationes Ashby *papers of the British school* III p. 60 not. Locus, quo inscriptio reperta est, distabat *a casale La Cesarina* plus D pass. sept. versus; repertam eam esse loco non suo Nibbyus in schedis diserte indicat (*'sembra essere stata inserita in un muro'*).

ad n. 4014. Fragmenta *b c d* errore edita sunt inter inscriptiones Tudertinas Corp. XI 4664, propter indicationem schedarum Marinianarum *'nello scavo del Todino'*.

ad n. 4015. Photographice edidit Clemens Herschel in editione aquarum Frontini (*the two books on the water supply of the city of Rome*, Boston [1899]) p. 270.

ad n. 4016. Repetivit Dressel Corp. XV 7460. Propter hanc Funisulani Vettoniani fistulam titulus originis incertae Corp. VI 29703, quo Funisulani complures Augustales pondera et mensuras (rei publicae sine dubio alicui) dedicaverunt, Ficuleae attribuitur ab Ashby *papers of the British school* III p. 54.

ad n. 4017. Repetivit Dressel Corp. XV 7534.

ad n. 4018. E prioribus etiam Dressel Corp. XV 7626. De loco cf. Ashby l. c. p. 49.

ad n. 4031. Ex *giornale arcadico* etiam Corp. VI 23110.

ad n. 4039. 4040. Praeter Nibbyum has memorat etiam Coppi una cum n. 4001 (vide supra ad eam), ex *notizie del giorno* 1826.

ad n. 4054. 4055. Tractavit de Rossi *bull. crist.* 1892 p. 46 seq., qui praeter Amatii adhibuit etiam Settelei schedas, adservatas a marchionibus Ferraioli.

953 cippus marmoreus, *Casale Tor S. Giovanni* (inter viam Nomentanam et Salariam, 10 fere mil. pass. ab urbe), non longe inde orientem versus dicitur rep.

D M
ANNIAE · TYCHE
urceus M · ANNIVS patera
IVVENALIS
CONIVGI · B · M · F

Th. Ashby et misit nobis et edid. *papers of the British school at Rome* III, 1906 p. 50.

954—956 rep. a. 1861 *nel pavimento della chiesa scavata nella tenuta di Olevano.*

954
D | *m*
CASS
M · VII
FIL CA *riss*
P

955
VIX
EPICT
CARIS
SIBI
L·POMP
MERC

956
D M
ARINO ·
i ANVAR ·

Descripsit de Rossi.

---

957 rep. una cum Corp. n. 4011. 4033.

PAVLV *s*
ANNOR
VIII · D
M · OSCIV *s*
LONGV *m* ..

Ex schedis Nibbyi, quas servat, edidit Th. Ashby *papers of British school at Rome* III, 1906 p. 59.

5 sic Nibby altero loco (nam duobus schedarum locis inscriptionem exhibet), LONGI altero.

958 rep. una cum n. 954 seq.

pila

TERMINALI · b · M
QVI VIXIT ANNV

Descripsit de Rossi.

---

959 *Tor S. Giovanni* (cf. n. 953).

\NO
ATRO
ALAE
CILO

Descripsit de Rossi.

---

960 Ficuleae Amati. Romae in museo Kircheriano.

mulier manibus passis inter duos leones	SABVCIVS MAGNVS VIXIT ANNIS LX DEF	columba cum ramusculo oleae

de Rossi *bull. crist.* 1892 p. 49 qui citat Amatii schedas Vat. 9749 f. 45.

FIDENAE. Corp. XIV p. 453. Eph. ep. 7 p. 381.

Memorari debet titulus nuper prope Aecas *(Troja)* Apuliae repertus: *T. Terentius T. f. Taravos,* | *vixit annos LXXXIIII;* | *T. Terentius T. f. Cla. Taravos* | *dictator Fidenis quater;* | *T. Terentius T. f., vixit annos XXI;* | *T. Terentius T. f., vixit annos XXVII (notizie degli scavi* 1903 p. 349).

Episcopos Fidenates nullos videri fuisse exposuit, Marinium (cf. infra ad Corp. n. 4058) secutus, Rossius *bull. crist.* ser. V a. 3, 1892 p. 45 seq.

Graecas inscriptiones in regione Fidenate repertas edidit Kaibel I. G. XIV 1346. 1440 (has duas memorat etiam Nibby *analisi* II p. 303, errore tamen alteram Latinam dicens, indicatque repertas esse *presso la Buffalotta*, qui locus situs est inter vias Salariam et Nomentanam, a *Castel Giubileo* orientem versus, cf. Ashby *papers of the British school* III p. 47 cum tabula adiecta). 1688. 1689 (has ex schedis Amatii edidit etiam de Rossi *bull. crist.* ser. V a. 3, 1892 p. 50; n. 1689, nunc in museo Kircheriano adservatam, delineavit idem l. c. tab. II cf. p. 51).

ad n. 4058 (not., fin.). Commentarium Marinii ad hanc inscriptionem, quem frustra quaesiveram, servari in bibliotheca Vaticana (cod. 9116) ait Rossius l. c.

ad n. 4059. Cf. Eph. ep. 7, 1267.

ad n. 4060. Lancianius *bull. comunale* 1891 p. 327 ex ectypo sic excepit: *tr* MIL · QVAESTORI.

ad n. 4062. Sarcophagus, sed sine operculo, in quo inscriptio extabat, nunc extat Clieveden in Britannia, cf. Robert *Journal of hell. studies* 1900 p. 97.

ad n. 4065. Inscriptio Aeliae Caeciliae Philippae iam est I. G. XIV 1440 (cf. supra, ubi vide etiam de loco, ubi ea reperta est); inscriptio Naeviae Spendusae adhuc ignota manet.

ad Eph. ep. 7, 1269. Extat Romae in museo thermarum Diocletianarum, cf. *Guida del museo nazionale* ed. 1896 p. 10 n. 17.

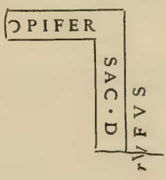
ad Eph. ep. 7, 1271. Ex Amatio etiam Dressel Corp. XV 7473. De loco, ubi haec fistula reperta est (*'nel grande scavo detto alla Bella Donna'* AMAT.) cf. Ashby *papers of the British school* III p. 49.

ad Eph. ep. 7, 1272. Ex Amatio etiam Dressel Corp. XV 7711 (initio mutilam fuisse non indicat Amati).

ad Eph. ep. 7, 1273. Ediderunt etiam Lanciani *bull. comunale* 1891 p. 326 et Gatti *notizie degli scavi* 1904 p. 402. — 1 ATRONIO (pro APRONIO) Gatti.

---

961 (= Eph. ep. VII n. 1268) fragmentum vasis quadrati; litterae inscriptae in labro vasis aliae extrinsecus, aliae intus. Rep. (a societate viarum ferratarum) ibi ubi fuerunt Fidenae (*espropriata dal sig. Giov. Rotti una parte del monte di Villa Spada*, ad XII chil. viae ferratae Roma Hortam ducentis, *nello ampliamento dell' area per la nuova stazione della Serpentara).* Nunc Romae in museo thermarum Diocletianarum (repos.)

Descripsit Huelsen. Lanciani *notizie degli scavi* 1889 p. 109 (inde Eph. ep. l. c.).
[Opi? Dianae?] opifer(ae) sac(rum). D. . . [R]ufus.

Repetivi, quoniam cognomen dedicantis plenius quam antea lectum est ab Huelseno.

---

962 urna marmorea rep. Fidenis, inter fontem *(fontanile)* villae Spadae contiguum et Torre Serpentara.

DIS · MANIBV*s*
GRANIAE · VRBANA *e*
P · GRANIVS
VRBANVS

Descripsit Huelsen a. 1889. Lanciani *bull. comunale* 1891 p. 328.

963 (= Corp. n. 4071) fragmenta duo (*a* longum m. 0.92, *b* m. 0.86) litteris magnis et bonis. Castel Giubileo *sulla bocca della cisterna.*

a	*b*
|· L · SALVIVS|	|OSÍÍIA|

Contulit Huelsen. Tomassetti *archiv. della soc. rom. di stor. patr.* 14, 1891 p. 124 not. 1 cf. p. 114 not. (= *campagna rom. nel med. evo* 3 p. 86. 77). Antea edid. Nibby, cf. Corp. l. c.

b lapidem admittere COSITIA ait Tomass.

---

964 basis parva marmorea, una cum n. 962 vidit Huelsen.

D M
M · SEIO · M · F
SECVNDIANO
FILIO DVLCIS
SIMO IMMATV
RA MORTE ERE
PTO POLYTIMVS
ET HERMETIL
LA PARENTES

Descripsit Huelsen a. 1889.

AQVAE VRBIS ROMAE. Corp. XIV p. 456. 500.

De cippis aquariis urbis Romae iam egit plenissimumque recensum eorum dedit Huelsen huius Corp. vol. VI (4, 2) p. 3124—3130. Ego, ut antea Corp. XIV, ita nunc quoque eos tantum recipio qui intra fines oppidorum veteris Latii reperti sunt; horum antea repertos habes Corp. XIV 4074—4085. 4278; iam procedunt pauci qui post a. 1887 in lucem prodierunt.

---

965 rep. *nei lavori di costruzione del secondo acquedotto della Marcia*, sub Roviano, *a m. 300 a monte del ponte di Anticoli-Corrado, a m. 200 di distanza dal bivio delle vie Valeria e Sublacense.*

MAR
IMP · CAESAR
DIVI · F · AVGVSTVS
EX · S · C
⋈CCXV · P · CC⅃

Borsari *notizie degli scavi* 1890 p. 164 (inde huius Corp. vol. VI n. 31562*f*).

Inserendus est hic cippus inter Corp. n. 4074 et 4075.

966 cippus, circ. 300 metr. a Tibure, *nel versante sud del monte Ripoli, fra la strada di Carciano e la provinciale romana, proprietà Fumaroli.*

M A R
I M P C A E S A R
DIVI·F·AVGVST·EX·S·C
D C C C X V I·P·C C X ⊥

Brigante-Colonna *notizie degli scavi* 1892 p. 52.

---

967 (= Corp. n. 4082) in sacello Deiparae Virginis iuxta villam marchionis Sanctae Crucis Tibure Lesl.

. . . .
DIVI·F·AVGVST·EX *s c*
ↀ CCCIII·P·CC *x l*

Sic Lesley in schedis (cf. supra p. 468) n. 13 melius quam Anonymus apud Lupium cod. Vat. 9143 p. 83.

1 fin. AVGVSTI, 2 fin. lacunam non indicat Anon.

---

968. 969 cippi duo, quos ab oriente oppidi Gallicano, loco dicto *Valle Serra* (iacet ea vallis inter *Colle Grotta dell' Acqua* et *Colle Caipoli)*, suis locis (n. 969 in latere vallis quod Romam vergit, n. 968 *nel versante opposto, cioè dalla parte dei monti tiburtini)* invenit Lanciani.

968

ani
i M P C A E S A R
D I V I·F·AVGVST·EX·S·C·
d C X ⊥ V·P C C X L

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 38; vidit Ashby a. 1900.

3 fin. S *c* Lanc. — 4 in. sic Ashby; ···XIV Lanc. (qui hanc inscriptionem non ipse excepit, sed ab aliis habuit).

969

Λ N I
im P C A E S Λ *r*
d I V I·F·AVG·EX·S *c*
ↀ CXXVI·P·CCX⊥

Lanciani *bull. comunale* 1899 p. 38, cf. etiam *Athenaeum* 22. Apr. 1899 (p. 505).

Pertinent ad Anienem veterem, ut cippi in eadem regione reperti Corp. XIV 4083. 4084 (= VI 31570 *a b*).

---

970 cippus ex lapide Albano rep. prope Grottam ferratam, *contrada Squarciarelli, nel letto della Marrana, verso la presa seconda dell' acqua della Mola grande;* translatus Grottam ferratam in abbatiam.

i VL
imp. CAESAR D *i*
VI·F·AVGVSTV *s*
PONTIF MAXIM
tr IB POTEST·XXXVII — p. Chr. 14
EX·S·C
II

Rocchi *notizie degli scavi* 1893 p. 240 (inde Corp. VI 31563 *c*).

In eadem regione repertus est alius cippus eiusdem aquae Iuliae, quem dedi Corp. XIV 4278 (= Corp. VI 31563*b*; Tomassettius edidit eum etiam *museo ital. di ant. class.* II p. 496). Tertius similis cippus repertus est multo propius Romam, Corp. VI 31563*a*. — Ceterum in hoc solo cippo aquario Augustus appellatus est pontifex maximus, tribunicia potestate; scilicet positus est hic cippus multo post reliquos illos, circa tempus mortis Augusti vel fortasse iam defuncto eo.

VIAE. Corp. XIV p. 457.

971 columna ex lapide Tiburtino, litteris quae videntur esse prioris partis saeculi ab u. c. VII. Repperit Ashby ad viam Praenestinam, paullo ultra Gabios, inter miliarium XIII et XIV ab urbe, *nel tratto che va dall' osteria dell' Osa verso il Ponte di Terra, a destra della strada, distante da questa circa 25 metri, presso il ramo sinistro del fosso di Corzano.* Iam Romae in museo thermarum.

x III
M · POPILLI · M · F
I CAECILI · Q · F ·
CVR

Edidit Th. Ashby *Rendiconti della R. Accad. dei Lincei* ser. V vol. 9, 1900 p. 217 cum imagine p. 218 (ex. I); denuo *papers of the British school at Rome* I 1902 p. 198 (ex. II); tertium, una cum Huelseno, eod. loc. III 1906 p. 206 (ex. III).

1 fuit sine dubio XIII (vestigia numeri alicuius ante III observavit Ashby III). — 2 M·PODILLI ex. II, I POPILI ex. I. — 3 praenomen aut L aut Γ fuisse videtur (N SA⁻CILI ex. II, ////I CILI ex. I). — 4 ante CVR vestigium litterae L exhibent ex. I. II; vestigium eius nullum cerni iam adfirmatur.

4 supplendum fortasse: *[aediles] cur(ules).* Vias suburbanas per aliquod tempus ab aedilibus curatas esse etiam ex aliis titulis constat (cf. Mommsen Corp. X p. 1019 ad columnam antiquissimam viae Appiae Eph. ep. 8, 676. 900 = Inscr. sel. 5801).

972 columna, *dentro le mura dell' Ariccia romana, pochi metri oltre la porta che guarda Albano* videtur vidisse Lanc. Nunc in hortis Chisiorum Aricinis.

IMP · D · N ·
M · AVR · VAL ·
MAXENTIO
PIO · FELICI ·
IN · VICTO · AC · sic
PERPETVO ·
AVG
XVI

Descripsit H. L. Wilson. Edid. Lanciani *bull. comunale* 1891 p. 329.

Non recepi miliarium Maxentianum viae Latinae ab Ashby prope Artenam descriptum *(papers of the British school* I p. 278), quippe ultra fines volumini XIV statutos repertum. — Etiam miliarios repertos sub Roviano, 200 metr. a cippo aquario n. 965, ad bivium viarum Valeriae et Sublacensis, numero XXXVI inscriptos, editos *notizie degli scavi* 1890 p. 160 seq., hoc loco memorasse sufficit, aliquando edendos in Addendis ad Corporis inscr. vol. IX.

INSTRVMENTVM DOMESTICVM.

Tegulae Ostienses et litoris Laurentini. Corp. XIV p. 459,

De tegulis Ostiensibus iam conferendus est Dressel huius Corp. vol. XV 2156—2223.

ad n. 4089, 5 (Corp. XV 716 inter urbanas). Alterum exemplum prodiit in ruderibus villae Laurentinae, cf. Lanciani *monumenti della R. Accad. dei Lincei* XVI 1906 p. 260.

973, 1

a Ostiae [ibi in museo].

b in ruderibus villae litoris Laurentini Lanc.; *proviene da Castel Porziano,* dono regis in museo thermarum Romano Ghisl.

c [Romae apud antiquarium quendam.]

◡ EX OFIC L TVT · IANVARI
FIG SCAVR L T L · P
nux pinea

a Descripsimus ego Corp. XIV 4089, 21 parum accurate, melius Dressel Corp. XV 2158.

b Lanciani *monumenti della R. Accad. dei Lincei* XVI 1906 p. 261; Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1906 p. 408.

c Amati ms. Vat. 9755 p. 78.

1 punctum inter TVT et IANVARI, et huius vocabuli ultimam litteram, quae in ex. *a c* deficiebant, exhibent Lanc. et Ghislanzoni.

973, 2 Ostiae.

◡ EX FIG SEM PETRONIORV
MAMER · TE · SEP†M

a C. L. Visconti ms. (inde ego Corp. XIV n. 4089, 20; Dressel Corp. XV n. 2159).
b c d Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p 129, 1909 p. 167, 1910 p. 110.

1 lacunam inter SEM et PETRONIORV indicat Viscontius in ex. *a*, nullam lacunam ibi fuisse apparet ex ex. *b c* (SE////// ex. *d*). — 1 fin. sic lectum est in ex. *a* (///////V ex. *d*, PETRON ex. *b*, PETR//// ex. *c*). — 2 sic ex. *d*, nec aliter *a c* (in fine SEPTI legit Visc. in ex. *a*, SEP/// Vaglieri in ex. *c*; |RESEPT·N| legit Vaglierius in ex. *b*).

Fistulam aquariam Petroniorum Mamertini et Septimiani, quam memoravi Corp. XIV l. c., iam edidit Dressel Corp. XV n. 7511.

973, 3 rep. in praedio Castel Porziano (*b* certe: *tenuta della Capocotta)*, iam dono regis in museo thermarum.

b intra coronam lauream
lineis rectis

○ CASTI
CAESARIs

a Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1906 p. 408 cum imagine p. 409 sed parum perspicua. — *b* idem ibid. 1908 p. 478.

Sic exemplum *b*; in ex. *a* ex v. 1 tres tantum ultimae litterae supererant, 2 fin. S non apparebat.

Casti, Caesaris (servi).

973, 4 rep. in praedio Castel Porziano.

intra coronam ex hedera aliisque frondibus compositam
lineis rectis

○ AVGVST
CASTVS

Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1906 p. 410 cum imagine p. 409.

Augusti (servus) *Castus.*

973, 5 *a* rep. in praedio Castel Porziano. — *b* [Velitris in museo Borgiano antea, iam Neapoli in museo].

intra coronam lauream
lineis rectis

○ CASTI
CÆS · ARIS
AVGV

a memorat, non edidit, Ghislanzoni *notizie degli scavi* 1906 p. 409 (*'mattone frammentato col bollo edito C. I. L. XV 919')*; *b* descripsit Dressel Corp. XV n. 919. Habet etiam Marini *iscr. dol.* n. 293 a Raponio.

'Pro litterarum ac sigilli forma tegula videtur esse saeculi I fere medii' Dress. — 2 'punctum in media voce *Caesaris* positum centrum est sigilli circularis' idem.

973, 6 Ostiae.

▭ corona (?) CASTI · C|*aesaris augusti*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1909 p. 178.

Q·CASTI·C| ed. Vaglieri, sed addit Q fortasse esse coronam.

973, 7 Ostiae.

◡ EX · OFICINA EGRILI
EVTYCH

Vaglieri *notizie degli scavi* 1906 p. 447.

Egrilii Eutychi complures in inscriptionibus Ostiensibus (v. indicem s. v., Corp. XIV p. 512).

973, 8 Ostiae.

◡ ? *nas*|ENNI · EYTYCH|*i*

Vaglieri *notizie degli scavi* 1906 p. 447.

Nasennii multi in inscriptionibus Ostiensibus.

Tegulae Lanuvinae.

974, 1

a Civita Lavinia in aedibus Seratrice.

b rep. inter Asturam vel potius inter San Donato, ubi reperti sunt tituli Eph. ep. 8, 648, 650, et Circeios (S. Felice), in ruderibus antiqui aedificii, a *lago di Caprolace* inter sept. et orient. versus circ. 100 metr.; deinde *Casale di Fogliano.*

▭ *b* SACRA · LANVIO
a *sacra la*|NVIO

a Descripsi.

b Th. Ashby *mél. de d'École franç. de Rome* 25, 1905 p. 203.

Pertinuerunt ni fallor hae tegulae ad aedem sacram celeberrimam Iunonis Sospitae Lanuvinam (cf. Corp. XIV p. 192). Ut Dianam Tifatinam (cf. Mommsen Corp. X p. 367, item inscr. meas selectas n. 3240/1), ita etiam Iunonem Lanuvinam habuisse patrimonium suum inde colligi potest, quod ab ea a. u. c. 718 pecuniam mutuam sumpsit Caesar Octavianus (Appian. bell. civ. 5, 24). In agris igitur deae Lanuvinae dicatis has tegulas factas crediderim. *Sacra* vocabulum puto significat rem sacram, in patrimonio deae constitutam. Conferendae

sunt tegulae Campanae inscriptae *Mefitu sacra* (Corp. X p. 976 ad n. 3811 = Inscr. sel. 4027 not.). (Etiam in titulis votivis quibusdam antiquissimis adscriptum reperitur *sacra*, ubi expectaveris *sacrum;* vide Inscr. meas select. n. 3096 not. 2, 3681 not. 1). — *Lanv-* pro *Lanuv-* non raro reperitur, cf. Corp. XIV p. 191 not. 2. — Locus, ubi reperta est tegula *b*, sine dubio fuit extra territorium Lanuvinum, sed non ita longe a finibus eius.

974, 2 rep. et adservata cum n. 974,1 *b*.

▭ M̲ · LEPIDI

Th. Ashby l. c.

Fortasse Manius Aemilius Lepidus consul a. p. Chr. 11.

Tegulae agri Tusculani et Albani. Corp. XIV p. 461.

Cf. Dressel huius Corp. vol. XV n. 2224—2290.

ad n. 4090, 2. Cf. infra n. 975, 1.

ad n. 4090, 44. 45 (cum add. p. 498) (Corp. XV 1239). *Iduarius* cognomen est etiam Corp. VI 17686. — Ex alio exemplo huius sigilli superfuit fragmentum quod loco *i Pallotta,* inter Frascati et La Colonna, descripsit Stevenson (sched.), unde edidit Ashby *papers of the British school* I p. 275 not. 2, sic: DVARI.

ad n. 4090, 66 (Corp. XV 2277). De loco, ubi inventum est exemplum Tusculanum, egit Grossi-Gondi *Civiltà cattol.* 1904 vol. 3 p. 427, vol. 4 p. 435; monet ille, nequaquam certo constare de loco, et minus recte a quibusdam locum eundem putari atque eum quo sunt aedes villae Rufinellae (cf. eiusdem *il Tuscolano nell' età class.* p. 89); idem ait *(Civilt.* l. c. 4 p. 436 not. 2, item *il Tuscolano nell' età class.* p. 151 not. 3), exemplum hoc, etiam Dresselio visum in museo Kircheriano, iam servari in museo thermarum Diocletianarum. — Simile, non idem, videtur fuisse sigillum repertum Terracinae a. 1894: ƵLI (*notizie degli scavi* 1894 p. 102).

975, 1 Albani in catacumbis ut videtur rep.

leg ĪĪPS

G. Schneider *nuovo bull. crist.* 12, 1906 p. 155.

Est aliud exemplum tegulae Corp. n. 4090, 2, in fine plenius ut videtur. *[Leg(ionis)] II P(arthicae) S(everianae?).*

975, 2 *in territorio di Colonna, contrada Pasolina.*

▭ Q · LEPIDI

Marchetti *notizie degli scavi* 1892 p. 25.

Fortasse superfuit ex una tegularum in hac regione reperiri solitarum, *Q. Lepidi Hilari*, *Q. Lepidi Hermia(e)*, *Q. Lepidi Iduari* (Corp. n. 4090, 9. 43—45); cf. etiam tegulas solo *Lepidi* nomine inscriptos Corp. XV 1237.

Tegulae Praenestinae. Corp. XIV p. 465. 498.

Tegulas Praenestinas post me composuit Dressel huius Corp. vol. XV n. 2291—2376.

n. 4091, 3 (Corp. XV 2293). Alia duo exempla prodiisse *nel fondo de Prosperis contrada la Conserva* narrat V. Cicerchia *notizie degli scavi* 1900 p. 635.

n. 4091, 14 (Corp. XV 2303). Aliud exemplum huius sigilli, in quo clare cernitur NAVT, prodiit Gabiis in ruderibus ecclesiae S. Primitivi, impressum in eadem tegula, in qua praeterea sigillum infra editum n. 976, 1; memorat Ashby, edid. I. C. Egbert una cum n. 976, 1 ubi vide.

n. 4091, 15 (Corp. XV 2304). Quartum exemplum Praeneste repertum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 302. 694; quintum prodiit prope Frascati, *villa Mondragone*, loco dicto *la Riserva:* cf. Grossi-Gondi *bull. arch. comunale di Roma* 1898 p. 337.

n. 4091, 17 (Corp. XV 2306). Alia exempla recensent E. Gatti *notizie* 1903 p. 25, Vaglieri ib. 1907 p. 694.

n. 4091, 19 (Corp. XV 2308). Aliud exemplum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 694.

n. 4091, 21 (Corp. XV 2310). Aliud exemplum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 694. Praeterea Dressel (Corp. XV l. c.) huc trahit etiam n. 4091, 36.

n. 4091, 24 (Corp. XV 2313). Aliud exemplum Praeneste repertum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 302. 688. Exemplum repertum ad XIV miliarium viae Labicanae edid. Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 324.

n. 4091, 26 (Corp. XV 2314). Alia tria exempla recenset E. Gatti *notizie* 1903 p. 25.

n. 4091, 29 (Corp. XV n. 2316). Fortasse ex eiusdem sigilli alio exemplo superest fragmentum repertum in agro Tusculano (viam Labicanam versus), *località Grotte Dama,* quod edidit sic Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 106: P·CENSORINI.

n. 4091, 31 (Corp. XV 2318). Aliud exemplum, inter Praeneste et Genazzano ut videtur a. 1859 repertum, ex actis curatoris antiquitatum pontificii citat Dressel Corp. XV l. c.; aliud prope S. Cesario in ruderibus dictis *riserva della nave* repperit Tomassettius *archiv. della società rom. di stor. patria* 27, 1904 p. 462 not. 1.

n. 4091, 34 (Corp. XV 2321). Alia exempla memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 302. 688.

n. 4091, 36. Cf. supra ad n. 4091, 21.

n. 4091, 40 (Corp. XV 2327). Aliud exemplum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 694.

n. 4091, 41 (Corp. XV 2328). Huc pertinet fragmentum editum a Vaglierio *notizie* 1907 p. 592: |STITVTI.

n. 4091, 42 (Corp. XV 2329). Alia exempla memorant E. Gatti *notizie* 1903 p. 25, Vaglieri ib. 1907 p. 694.

n. 4091, 43 (Corp. XV 2330). Aliud exemplum Praeneste repertum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 302, unum Gabiis repertum Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III p. 196.

n. 4091, 45 (Corp. XV 2331). Aliud exemplum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 694.

n. 4091, 58 (Corp. XV 2340). Aliud exemplum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 302.

n. 4091, 60 (Corp. XV 2342). Aliud exemplum exhibet E. Gatti *notizie* 1903 p. 25.

n. 4091, 64 (Corp. XV 2346). Alia exempla memorant E. Gatti *notizie* 1903 p. 25, Vaglieri ib. 1907 p. 694.

n. 4091, 67 (Corp. XV 2349). Aliud exemplum Praenestinum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 688. Praeterea duo exempla Gabiis reperta ex schedis Stevensonii edid. Th. Ashby *papers of the British school at Rome* I 1902 p. 197 sic: CP EI SABINI.

n. 4091, 68[a] (Corp. XV 2350[a]). Aliud exemplum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 302 not.

n. 4091, 68[b] (Corp. XV 2350[b]). Exemplum repertum prope Genazzano edidit Borsari *notizie* 1901 p. 514.

n. 4091, 71 (Corp. XV 2353). Alia exempla prodierunt Gabiis — cf. Th. Ashby *papers of the British school at Rome* I p. 194 — et loco agri Tusculani dicto *Grotte Dama;* edid. id Grossi-Gondi *bull. comunale* 1902 p. 106.

n. 4091, 72 (Corp. XV 2354). Aliud exemplum Praeneste repertum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 302. 694; aliud Berolini in museo adservatum, quo venit inter res a Kollero collectas, Dressel Corp. XV l. c.

n. 4091, 78 (Corp. XV 2359). Aliud exemplum memorat Vaglieri *notizie* 1907 p. 688.

n. 4091, 89 (Corp. XV 2369). Alia duo exempla ed. Gatti *notizie* 1903 p. 25.

976, 1 Gabiis in ruderibus ecclesiae S. Primitivi rep.; in eadem tegula etiam sigillum M. Nautii quaestoris (Corp. XIV 4091, 14, cf. supra).

▭ C · GEM · RVF · Q

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 205; I. C. Egbert *supplementary papers of the American school in Rome* II p. 275 imaginem.

In una eademque tegula et hoc et Nautii sigillum impressum esse indicat Egbert et clare ostendit imago ab eo edita; tacet de ea re Ashby.

976, 2 Praeneste.

▭ C · MINVCI · C · F
Q

Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 694.

Haec et quae praecedit accedunt ad tegulas quaestorum Praenestinorum dudum notas Corp. 4091, 12—14.

976,3 Praeneste.

○ ///ENI · SECVNDI · ·
palma

Vaglieri *notizie* 1907 p. 694.

976,4 Praeneste.

▭ SENTIb TYtAN

a E. Gatti *notizie* 1903 p. 25.
b Vaglieri ib. 1907 p. 694.
T. Sentidii Prisci tegulas Praenestinas habes Corp. 4091, 71.

Tegulae Tiburtinae. Corp. XIV p. 471.

ad n. 4092, 16 (Corp. XV 2385). Revillas hanc et Corp. XV 1061, 5. 1075, 23 fortasse habuit a Silvestro Petronselli cive oppidi S. Gregorio (cf. supra n. 896. 901), cuius epistulas de ruderibus *Colle Faustiniano* agri Tiburtini detectis, datas ad illum d. 7. et 13. Sept. 1739, citat Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III 1906 p. 132 not. 3; memoratur autem ibi tegula in qua QSE tantum litterae videntur legi potuisse.

977 prope Tibur (trans Anienem) in horto monasterii quod fuit S. Antonii.

traditur:	*lege:*
▭ CAECINA EXOCHI	CAECI *li* A *e* EXOCH *es*

Th. Ashby *papers of the British school at Rome* III p. 162.
Paene eodem loco (nam a *S. Antonio* paucis passibus distat *Quintiliolo)* reperta est tegula CÆCILIÆ | EXSOCES (Corp. XIV 4092, 11 = XV 2383); unde correxi.

Vascula fictilia Praenestina.

978,1 in vasculo fictili nigro *(piccola coppa di terra nera, ombelicata)*, intus scriptum colore albo. Praeneste.

ƆEMENI · CORDI

Gatti *notizie degli scavi* 1905 p. 123 (inde Lommatzsch Corp. I ed. 2 n. 457).
Gemna Cordia Praenestina est Corp. n. 3105. — Similis litterae G forma in aere Praenestino Corp. n. 2863.

978, 2 in fundis vasculorum nigro colore obductorum impressum. Praeneste rep. (*a* nunc in repositis musei thermarum Diocletianarum; *b* fuit apud Garruccium).

a	*b*	*c*
M · ᑎKCI · M · |	M · ORCIIVI	M · ORCIIVIVS

a Descripsit Dressel Corp. XV n. 6095. Stevenson *bull. dell' Inst.* 1883 p. 29.
b Garrucci *bull. dell' Inst.* 1886 p. 25, syll. n. 2230.
c Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 143.

a: M. Orci M. [f.] intellegit Dressel; sed fortasse collatis *b* et *c* praestat explicare *M. Orci(vi) M. [f.]* (vel etiam *M. [s.]*); Orcevii passim reperiuntur in inscriptionibus antiquissimis Praenestinis (Corp. XIV ind., p. 520; supra n. 830—832).

Specula aenea Praenestina. Corp. XIV p. 473.

Speculorum et vasculorum aeneorum Praenestinorum inscriptiones Latinas in posterum reperies in editione nova voluminis primi Corporis inscriptionum Latinarum p. 428 seq. n. 547—570, quam curat Ernestus Lommatzsch.

ad n. 4104. Koerte *etruskische Spiegel* V tab. 151 cf. p. 197.

---

979 speculum male habitum. Praeneste rep., est ibi in museo.

a
NOCIORV///
L//VALERI

b
TO●⌒OᑭOS

phallus (?)
taenia cinctus (?)

senex calvus sedens — cygnus — *c* AᑭCIS — femina stans

Delineavit Vaglieri *notizie degli scavi* 1907 p. 480 cf. p. 479; vidi ipse.

a NOCI videtur incisum esse, deinde ORV potius quam OPV.

b TO//DOFOS Vaglieri; ex D littera, si vere fuit D, particula tantum superest. Ut figurae, ita etiam inscriptiones neglegentissime incisae.

a 2 *L. Valeri* (nam sic videtur legendum esse) artificis fortasse nomen; ac possis conicere (cum Vaglierio), *a* 1 latere *[h]oc opu[s]*, vel etiam *b* fin. intellegendum esse . . *opos.* — *c: Ancis* pertinere videtur ad figuram feminae stantis; *Acila* vocabulum, in speculo Corp. n. 4104 adscriptum ad figuram puellae, contulit Koerte.

Figura supra cygnum delineata phallum significari taenia cinctum dubitans coniecit Koerte; '*idoletto primitivo con fiocchi o tintinnaboli?*' Vaglieri.

980 speculum Praeneste rep. [Parisiis fuit apud comitem M. Tyszkiewicz].

iuvenis et puella in abaco ludentes

supra iuvenem — retro puellam

OΓEINOD — DEVINCAM · TED

Comparetti *rendiconti della R. Acc. dei Lincei* 1889 I p. 253; Froehner *collection Tyszkiewicz* (Monach. 1892) tab. 28 cf. p. 26 seq., *coll. d'antiquités Tyszkiewicz* (catal. auct. Paris. 1898) p. 45 n. 131; Koerte *etrusk. Spiegel* V tab. 146 cf. p. 191. Lommatzsch Corp. I ed. 2 n. 547.

Loqui videtur iuvenis: *opeinor* (scriptum *opeinod*, fortasse littera *r* ad *d* vicinam adsimulata, ut in titulo Falisco Corp. XI n. 3081, de quo monuit Froehner, est *pretod de*), *devincam ted.*

Vascula aenea Praenestina. Corp. XIV p. 475.

n. 4109. Imago, confecta a. 1872, edita est *monumenti dell' Instituto*, suppl. (1891) tab. XV. XVI cf. p. 3.

n. 4110. Iam Lugduni in museo; cf. *catalogue sommaire des musées de la ville de Lyon* [1899?] p. 233 n. 72.

n. 4112. Inscriptionem accuratissime delineavit B. Graef apud Benndorf *Wiener Vorlegeblätter für archaeol. Uebungen*, 1889 tab. XII fig. 1ª.

Inscriptiones vasculi aenei Praeneste reperti, in quo caelati sunt coqui cenam praeparantes numero septem (Duvau *mélanges de l'Ecole franç. de Rome* X. 1890 tab. VI cf. p. 303 seq.; Engelmann *Jahrb. des archaeol. Instituts* VI 1891 p. 174; Froehner *collection Tyszkiewicz* 1892 tab. XXIX cf. p. 27, *coll. d'antiquités Tyszkiewicz* 1898 tab. XII fig. 132 cf. p. 45), hoc loco non repetivi, receptas in voluminis primi Corporis inscr. Lat. editionem quae paratur alteram p. 430 n. 560.

Tabulae lusoriae. Corp. XIV p. 479.

981 tabula marmorea, rep. *vigna Gentilini*, cf. supra n. 680. 681.

VALENS | VINCAS

Lanciani *bull. comunale* 1905 p. 142.

Scr. VALEAS.

AD FALSAS.

ad n. 209*. F. Grossi-Gondi *le ville tusculane nell' epoca classica e dopo il rinascimento* (Rom. 1901) p. 305, item *il tusculano nell' età classica* (Rom. 1908) p. 116, monuit Hannibalem Caro in epistula data Frascati d. 14. Sept. 1565 narrare, villulam a se extrui *nel tusculano nel loco proprio di Lucullo, che così mi hanno chiarito i vestigi degli grandi monumenti e d'alcune lettere che vi ho trovate (Lettere inedite di Annibal Caro* vol. III, Mediol. 1830, p. 117). Ex his epistulae de vestigiis aliquarum litterarum verbis Grossi-Gondi collegit, Luculli nomen in lapide antiquo a Caro lectum esse; indeque fidem adstruit 'inscriptionibus quorundam lapidum' (sic Kircher) teste Kirchero Frascati in villa Ludovisia inventorum: *L. Lucul. Luc. f.;* locum villulae a Caro extructae non diversum esse a villa Ludovisia, iam Torlonia. — Speciosa haec, sed valde incerta. Fama villae Luculli tam saeculo XVI quam saec. XVII efficere potuit, ut modo poeta aliquis, ut Caro, modo homo doctus sed ingentis socordiae, ut erat Kircher, in lapide Luculli nomen legere sibi persuaderet.

ad n. 284*. Babelon et Blanchet *Bronzes antiques de la Bibliothèque nationale* p. 734 n. 2420.

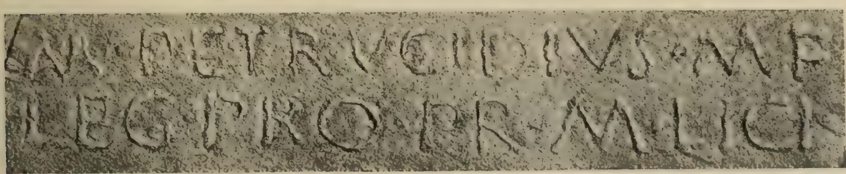
ad n. 440*. Cf. supra p. 485.

H. Dessau.

DE TEGVLIS QVIBVSDAM IN BAETICA REPERTIS.

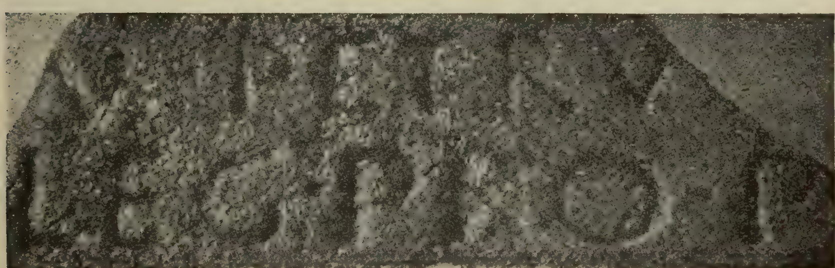
A *a* Carteiae *(el Rocadillo)* rep., a. 1860: servabat Gibraltare Iosephus Salazar tonsor.
b c Hastae Regiae *(Mesa de Asta)* rep., deinde ut videtur Cadiz.
d e Ilipae *(Alcalá del Rio)* rep.

a

litteris v. 1 cm. 1, 2
v. 2 cm. 1, 4

b

litteris cm. 1, 2

c *m. (?) petr* |VCIDIVS · M · F
leg *pr* |ƆPR · M · LICI

d *m. (?) pe* TRVCIDIVS
leg PRO · PR

e PR · PR

a Repraesentavi ad ectypum, quod ex Hispania reportavit Huebner. Edidit Huebner *Monatsberichte der k. preuss. Akademie* 1860 p. 635, Corp. II 4967, 1[a]. — Huius ipsius exempli pars, continens utriusque versus dimidiam partem posteriorem (v. 1 |IDIVS · M · F, v. 2 |PR · M · LICI), videtur esse fragmentum, a. 1865 in Britanniam translatum, quod, descriptum ab Haverfieldio, edidit Huebner Corp. II suppl. p. 1004; nam etiam aliae res antiquae, ab eodem tonsore collectae, in Britanniam migrarunt (Huebner *Monatsber.* l. c.).

b Repetivi imaginem quam edidit Fita *bol. de la R. Acad. de la Historia* LVI 1910 p. 74. Antea edidit Marianus Pescador in ephemeride mihi non visa *Boletín de la Comisión de Monumentos históricos de Cádiz* an. II, 1909 p. 228.

c Fita l. c. p. 75 edidit imaginem; antea edidit Pescador l. c.

d e ex schedis Patricii Gutierrez Bravo presbyteri Hispalensis (defuncti a. 1793), qui acceperat ab amicis, edidit Huebner Corp. II n. 4967, 1 *b c*.

b d e possunt pertinuisse etiam ad genus B (vel ad aliud adhuc ignotum); minime enim certum est, in harum v. 2 fuisse M · LICI, cf. infra.

Praenomen Petrucidii utrum *Marcus* an *Manius* fuerit, non certum; M legit Huebner in ex. *a*; sed imago exempli *b* edita a Fita clare exhibere videtur |V, id est litterae M hastas quartam et quintam (atque etiam in prima editione loco praenominis est V), in ectypo autem exempli *a* hasta quinta adest quidem, sed ita tenuis, ut eam casui potius attribuerim.

B Italicae rep., servat Almendraleji marchio de Monsalud.

litteris v. 1 cm. 1,4
v. 2 cm. 0,8

[M. (?) Petr]ucidius M. f.
[leg. pr]o pr., Alex. St.

Repetivi ad ectypum optimum, missum mihi a marchione de Monsalud, qui ipse edidit *bol. de la R. Academia de la Historia* L 1907 p. 251 n. 9. Supplevit editor.

Tegularum harum alterum genus dudum notum, postquam ante quinquaginta annos exemplum eius unum integrum ex taberna tonsoris Gibraltarensis protulit Huebner; alterius exemplum fractum nuper edidit marchio de Monsalud. — Huebnerus, qui recte propter formam litterarum statuit tegulas esse aetatis Augusti vel etiam antiquioris, putavit in iis memorari Petrucidium legatum pro praetore M. Licinii proconsulis Baeticae. Sed praeterquam quod Baetica proprium proconsulem accepit demum sub finem vitae Augusti, per omnem paene principatum Augusti recta a legatis Augusti pro praetore provinciae Hispaniae ulterioris[1]), M. Licinium proconsulem omnino expulit tegula B, in quo loco

---

[1]) Veterem quaestionem, quando Baetica senatui tradita proprium proconsulem acceperit (Marquardt *Staatsverw.* I ed. 2 p. 253), diremit anno 1889 repertus titulus statuae aureae pondo centum, quam imperatori Augusto patri patriae, id est post a. u. c. 752, Romae in foro Augusti posuit ipsa provincia, *beneficio eius et perpetua*

nominis *M. Lici(ni)* scriptum est *Alex. St.* Apparet tam M. Licinium quam Alexandrum St.... (cf. infra) fuisse inter eos qui iussu vel auctoritate Petrucidii legati pro praetore per varia Baeticae oppida tegulas faciendas vel potius opera quaedam struenda curaverunt. Quomodo autem factum est, ut legatus pro praetore in tot oppidis Baeticae, Italicae, Ilipae, Hastae, Carteiae nescio quae aedificia extruere vel reficere iuberet? Ambitione quadam commotus hoc ille fecit, an favore et liberalitate erga municipia provinciae? Nisi valde fallor, mira haec operositas legati non pacis tempore orta est, sed bello, vel potius cum bellum immineret, et quidem civile bellum (nam aliud bellum illis temporibus Baetica vix perpessa est), cum moenia oppidorum certatim contra adversarios reficerentur. Bello civili a. u. c. 707. 708 duces partium Pompeianarum in Africa, Attius Varus et Considius Longus, *leg(atus)* uterque *pro pr(aetore)*, Curubis oppidi moenia exaedificaverunt, teste titulo, quem illustravit Mommsen Herm. 30, 1895 p. 456, repetivi ego Inscr. sel. 5319 (legati propraetore dici voluerunt duces illi Metelli Scipionis, qui iis tunc temporis 'unus erat imperator populi Romani', bell. Afr. 4). Similiter legatus aliquis Sex. Pompeii, L. Plinius L. f. Rufus, a. u. c. 715 vel paullo post Lilybaei portam et turres faciendum curavit, teste titulo Lilybaetano, quem edidit Mommsen l. c. p. 460. Petrucidium legatum pro praetore crediderim fuisse Cn. Pompeii filii, qui, cum a. 708 ex Ebuso insula in Hispaniam traiecisset[1]) et apud Carthaginem novam imperator acclamatus esset[2]), mox pleraque Baeticae oppida occupavit[3]). Sed cum multi essent in provincia etiam Caesaris fautores, prope essent Caesaris legati Fabius Maximus et Pedius[4]), denique ipsius Caesaris adventus expectaretur, Pompeius omnibus viribus singula oppida, quae ei se dederant, tutari debebat. Carteia, ubi una ex tegulis Petrucidii reperta est, Pompeio dudum se dederat eoque ille se recepit, cum apud Mundam victus fugam capesseret (bell. Hisp. 36). Hasta quoque, ubi repertae sunt tegulae A *b c*, memoratur inter civitates, quae Pompeii fuerant et post proelium apud Mundam factum Caesari se dederunt (bell. Hisp. l. c.). Denique Italica et Ilipa non potest dubitari quin Pompeii fuerint, cum vicina Hispalis etiam post Mundense proelium defensionem contra Caesarem temptaret (bell. Hisp. 35. 36). — Petrucidius, quem iussu Pompeii oppida illa munisse coniicio, plane ignotus; sed item nobis non notus nisi ex nummis, quos in Hispania cudit, alius legatus eius pro praetore M. Poblicius[5]); pariter non notus nisi ex nummis quaestor eius M. Minatius Sabinus; apparetque quam recte olim iudicarit Mommsenus (*Roem. Münzwesen* p. 657): *dass*

---

cura pacata (Inscr. sel. 104 = Corp. VI 31267), sine dubio eo ipso tempore quo ab Augusto, utpote 'pacata', senatui reddita est, non multis annis postea. Cf. Kornemann *Festschrift O. Hirschfeld* (1902) p. 232.

[1]) Drumann III ed. 2 p. 566.

[2]) Imperatorem eum dictum esse constat ex nummis (Eckhel 5, 281; Babelon II p. 344 seq.), ita appellatum eum esse, cum Carthaginem obsideret, videtur colligi posse ex Dione Cassio 43, 30 (στρατηγὸν αὐτοκράτορα αὐτὸν ἑλόμενοι). Cf. Willers *Roem. Kupferprägung vom Bundesgenossenkrieg auf Claudius* (1909) p. 92 (paullo aliter Borghesi opp. 1, 157).

[3]) De bello civili anni 705 cogitari non potest, quoniam eo bello Baeticam tenebat legatus Pompeii M. Terentius Varro.

[4]) Drumann l. c. p. 568.

[5]) Mommsen, Röm. Münzwesen p. 651. Babelon II p. 344 seq.

sowohl der Proquästor M. Minatius Sabinus als der Proprätor M. Poblicius anderweitig völlig unbekannt sind, ist bezeichnend für die abenteuernde und von den leitenden Männern der Partei preisgegebene Expedition des jüngeren Pompeius. Ceterum Petrucidius legatus non solum ipse ignotus, sed etiam nomen eius paene inauditum, praeterea repertum nisi fallor in solo titulo agri Piceni Inscr. sel. 6132^{b} = *Notizie degli scavi* 1895 p. 414[1]). Fortasse Petrucidius legatus Pompeii oriundus erat ex regione illa, veteribus Pompeiorum clientelis referta (Vell. 2, 29, 1; cf. Drumann ed. 2 III p. 387). — *M. Lici(nius)* et *Alex(ander)* sive *St(atii)*, sc. servus, sive *St(atius)*, sive quo alio nomine fuit, cuius condicionis homines fuerint, non liquet; M. Licinius potest fuisse praefectus aliquis militaris; Alexandri nomen indicat servum vel certe libertinum. Iam quomodo post proelium Mundense Hispalim oppidum contra Caesarem acerrime defendit, auxiliis etiam ex Lusitania accitis, Philo aliquis (bell. Hisp. 35. 36), quem libertinum fuisse nomen indicat, ita Italicae, ubi tegula Alexandri nomen inscriptum habens reperta est, potest libertinus moenia contra Caesarianos refecisse. Sed magis crediderim tam Licinium quam Alexandrum fuisse conductores operarum vel opificum praefectos, a legato pro praetore ad munimenta facienda adhibitos, illum in oppidis maritimis vel orae vicinis Carteia et Hasta, hunc in oppido mediterraneo Italica[2]). Atque adeo fieri potest, id quod probabiliter suggessit O. Hirschfeld, ut in tegula B litterae ST non cum Alexandri nomine coniungendae sint, sed simpliciter intellegendum sit: *Alex(ander) st(ruxit).*

[1]) Etiam cognatum Petrusidii nomen videtur fuisse Picenum, certe reperitur in titulis Piceni Corp. IX 5777. 5778 (praeterea semel Romae I. G. XIV 1958, semel Antii Corp. X 6742, qui tituli de origine horum hominum nihil docent). Etiam in titulo agri Piceni supra citato propter peculiaritatem quandam scripturae non *Petrucid-* sed *Petrusid-* intellegendum esse coniecit Pascal *Notizie* l. c. p. 415, nescio num recte. — Ceterum de his et similibus nominibus regioni illi Italiae propriis cf. Schulten, *Beitr. z. alten Geschichte* [Klio] III 1903 p. 240 seq.

[2]) Ilipenses tegulae A *d e*, utrum post Petrucidii nomen Licinii habuerint an Alexandri an aliud nobis ignotum, non constat.

H. Dessau.

ADDITAMENTA QVINTA AD CORPORIS VOLUMEN VII.

Septimo Corporis volumini a. 1873 emisso supplementa adiecimus Huebner a. 1876. 1877. 1879 (Eph. epigr. III. IV), ego anno 1889 (Eph. epigr. VII). Quod iam prodit supplementum quintum, proventum inscriptionum Britannicarum annorum 1890—1911, item quae ad titulos dudum editos addenda videbantur continet. Contuli huius supplementi causa non solum titulos novos fere omnes, sed etiam antea repertos permultos; praeterea ex schedis quae in bibliothecis latebant studiose conquisitis multa enotavi. Contra novorum titulorum editiones non paucas sprevi, quippe quae alia ab alia pendeat, dum imperitus imperitum expilat. Cum autem viderem scripta permulta apud nos edita, lectu vere digna, exteris fere ignota esse, de rebus Romanis Britanniae interdum fusius egi quam huius Ephemeridis consuetudo ferebat.

Occubuerunt fere omnes supplementi mei prioris adiutores, C. R. Smith et Ioh. Clayton a. 1890, Ioh. C. Bruce a. 1892, Iac. Raine a. 1896, A. W. Franks a. 1897, R. S. Ferguson a. 1900; denique inde ab a. 1903 auxilio caremus Mommseni, summi viri. Novos amicos, quorum auxilio usus nova haec additamenta paravi, infra suis locis nominavi; hoc loco gratias agere liceat amico docto Scotico, Georgio Macdonald, et Hermanno Dessau, qui mihi in edendis titulis operam navavit; nonnulla me habuisse a Domaszewskio et Ritterlingio libenter confiteor.

Additamenta haec absolveram a. 1910; titulos postea repertos et nonnulla quae ad titulos editos pertinebant, dum opus imprimitur, addidi; novissima in mantissa (p. 683 seq.) adieci; emisi tandem opus mense Sept. a. 1912.

I. DVMNONII *(Cornwall, Devon).* Corp. p. 12. Eph. 3 p. 114; 7 p. 275.

Cornubiae metalla ceterasque antiquitates Romanas strictim tractavi *proc. soc. antiq. Lond.* XVIII 117 et *Mélanges Boissier* (Parisiis 1903) p. 249: de metallis vide infra Cap. LXXVI. Antiquitates in Devonia repertas qui recensere conatus est R. N. Worth *(transactions Devon association* XXIII 77) rem parum bene gessit.

---

982 *Winsford Hill*, in confinibus Somersetiae et Devoniae, a. 1890 detectus lapis rudis magnus.

CARACI

NEPVS

Descripsit Rhys: ediderunt J. Ll. W. Page *Exploration of Exmoor* (Lond. 1890) p. 91, Rhys *Academy* m. Aug. 1890 p. 179 cf. Sept. p. 201 et *Archaeologia Cambrens.* 1891 p. 29 cum tabula; inde ego *Victoria Hist. of Somerset* I 369.

Titulus est Celticus potius quam Romanus, saeculi fortasse quarti vel quinti; verbum *nepus* (i. e. *nepos*) hic gentem vel stirpem significare Rhys demonstravit, confer titulum Camulodunensem infra n. 1005.

II. DVROTRIGES *(Dorset).* Corp. p. 13. Eph. 3 p. 311; 4 p. 195.

983 prope *Dorchester*, ubi Durnovaria sive Durnonovaria (Itin. Ant. 468) fuisse putanda est, in vico suburbano *Fordington* rep. dum ecclesia a. 1908 instauratur, lapis fractus 35 dig. altus, 28 dig. latus, marmoris Purbeckiani, litteris bonis.

////////

G · A R I//

C I V I S D O M

A N [illegible] L

R V F I N V S E T

[illegible] A R I N A E T

A V I T A F I L I E I V S

E T *r* O M A N A · V X C *r*

Ioh. Wordsworth, episcopus Sarisburiensis, descripsit; W. H. Hope imaginem photogr. misit. Edita est, non recte, *assoc. journ.* 1908 p. 145; *Antiquary* 1908 p. 154.

Initio periit fortasse unus versus. — 2 *civis Rom(ani)* [nisi fuit *civis Dom* · · · ·].

III. CLAVSENTVM *(Bittern* prope *Southampton).* Corp. p. 15.

Reliquias Clausentanas tractavimus ego *Vict. Hist. Hampshire* I 330—339, G. E. Fox *proc. soc. antiq. Lond.* XIX 56.

ad C. n. 4. Contuli: v. 5 lege SMAN≡: asservatur in Hartley College, Southampton. — De miliariis hic repertis vide infra p. 632 n. 1249 seq.

IV. *Hants.* VENTA BELGARVM *(Winchester).* Corp. p. 15. Eph. 7 p. 275.

Antiquitates in comitatu Hants repertas tractavi *Victoria History of Hampshire* I p. 265—348; de Venta dixi ibid. p. 285—293.

984 Apud *Clanville*, prope *Appleshaw* et *Andover* (cf. infra n. 1300 a b), a. 1897 inter rudera villae rusticae rep. cippus rudis quadrangulus, 12 dig. latus, 14dig. altus: titulus integer est.

MAVR
K λRINO
NCAES

Descripsi: edidimus G. H. Engleheart *Archaeologia* LVI 2, ego *Victoria Hist. Hampshire* I 297.

Lapidem, miliariis saeculi tertii exeuntis haud dissimilem, cum quattuor fere chil. a via romana repertus sit, miliarium fuisse non crediderim. Cf. infra p. 636 (ad C. n. 1165).

V. CALLEVA ATREBATVM *(Silchester).* Corp. p. 16.

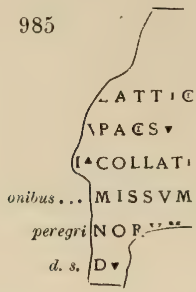
Oppidum Romanum totum, forum, templa, balnea, ecclesiolam Christianam, aedificia privata, portas denique et moenia oppido circumdata fossionibus laudabili constantia per viginti annos 1890—1909 continuatis G. E. Fox, W. H. Hope M. Stephenson, alii, patefecerunt parique diligentia de rebus quotannis repertis in *Archaeologia* rettulerunt. Quibus in relationibus omnia quae ad aedificia et artem aedificandi spectant, plenissime tractaverunt, ceteras res tantum attigerunt. Imaginem oppidi quantum quidem a. 1899 patebat, expressimus Fox, Hope, ego *Vict. Hist. Hampshire* I 271—284, 350—372: titulos ibi pp. 281 seqq. adiectis tabulis composui. Tantis fossionibus tantulam inscriptionum segetem prodiisse non est mirum. Nam Britannia meridionalis paene tota lapides aedificando idoneos nullos gignit, ita ut quos homines aetatis Romanae cippos arasque posuerint, seriores avide abripuerint.

Nomen oppido Callevam Atrebatum fuisse et antea certum erat et nunc titulo n. 986 demonstratum est.

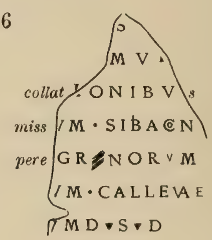
Quae Callevae in effossionibus reperta sunt (praeter n. 985—988 vide infra inter titulos instrumenti domestici), fere omnia Reading in museo publico prostant. Titulum Celticum (Ogam) hic repertum necessario praetermitto: vide Rhys *Archaeologia* LIV 233 (cf. p. 441), *Vict. Hist. Hampshire* I 279, adiecta tabula.

985/987 *Silchester* a. 1907 inter rudera aedis parvae, n. 985. 986 in cella aedis, n. 987 extra eam, rep. tres laminae fractae marmoris Purbeckiani, n. 985: 7 dig. lata, 15 dig. alta; n. 986: 15 dig. alta, 13 dig. lata; n. 987: 8 dig. alta et lata, eleganter exaratae, litteris parvis (3.3—4.2 cm.).

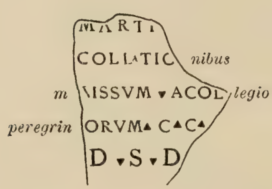
985

986

987

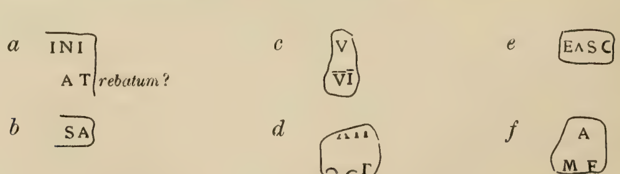
Descripsi edidique *Archaeologia* LXI 215 tab. XXIV.

Distingui possunt nomina hominum, n. 987: *Marti[alis* (nisi fuit *deo] Marti),* n. 985: . . . *l(ib?) Attici*, praeterea fragmenta formulae in omnibus exemplis fere eiusdem, *collationibus* et *missum sibi a collegio* (n. 986 *conl-*) . . . *grinorum Callevae [? consistenti]um* — n. 987 fortasse *c(ivitatis) C(allevensium)*, coloniae enim hic nullum adhuc vestigium repertum est. Collegium puto fuisse *peregrinorum:* collegia eiusdem nominis, C. XIII 4679, 6451, 6453, 6540, 8808 in Germania inferiori, ubi potius de hominibus plena civitate carentibus quam de mercatoribus fortasse putandum. Nec sane ita celebris erat Calleva ut copiam negotiatorum et commeatuum ibi quaereres.

Tamen Ritterling in litteris ad me datis fortasse recte coniecit, n. 985 v. 1 fuisse ··· *[Vo]l. Attici* (cf. Corp. XII n. 1854), v. 2 *[trib. mil. leg XXI R]apacis.*

---

988 fragmenta in effossionibus detecta, *a—e* litteris parvis, marmoris Purbeckiani aut in foro aut iuxta rep., *f* lapis arenaceus litteris 5 dig. altis, inter fundamenta aedificii (ut videtur) privati.

Descripsi. *a—e* edidi *Vict. Hist. Hampshire* I 281 adiectis tabulis; *a* Fox *Archaeol.* LIII 282 (cf. *Arch. journ.* XLIX 182); *f:* Hope *Archaeol.* LVIII 422.

Et haec et quae prius rep. sunt fragmenta marmorea (C. n. 9. 1338a) cum fere omnia ex foro veniant, recte fortasse Joycium secuti in fr. *a At[rebatum]*, in fr. *c [civit]ati[s]* mentionem reperiemus. Nec recte Huebner C. n. 9 pro sepulchrali habuit.

VI. REGNI *(Chichester)*. Corp. p. 17. Eph. 3 p. 114, 7 p. 275. — Accedit *Worthing*.

ad C. n. 12 = Eph. III, p. 114. Titulus a. 1740 repertus est. In actis ineditis (*'minutes'*) societatis antiquariae Londinensis (vol. IV p. 19, sub d. 18. Sept. 1740) sic legitur, missa praesidi societatis Folkes a duce de Richmond, exemplo satis accurato:

NERONI
CLAVDIO · DIVI
claudi f g ERMAN *ci*
caes n EPOTI · TI
caes p RONE ▸ POTID IV *i*
aug abn ▸ CAESARI · AVG
t R · P$\overline{IV}$ · IMP · IV · COS · $\overline{IV}$
S · C V A

Supplementa vv. 1—7 nos adiecimus. — Hoc exemplum, a me missum, edidit H. Stuart Iones *Revue archéol.* 1904 I p. 265, qui errore v. 7 posuit IMP·$\overline{V}$. — Novit hoc exemplum etiam Gough (Camden I p. 277), duos illos viros diserte memorans, sed in tabula adiecta tab. XV fig. 2 repraesentare se dicit exemplum, quod olim habuerat Bowyer; in textu (p. 277) autem secutus est restitutionem Galii, cuius citat epistulam datam ad Joh. Clerk (editam *Family memoirs of W. Stukeley, Surtees Society Publ.* LXXX, 3 p. 230), supplementa a traditis non distinguens (idem errore factum est Corp. n. 12). Galii exemplum, a nescio quo ei missum, extat Reliq. Gal., ap. Nichols *Bibl. topogr. Brit.* III (1784) 461, et in schedis quibusdam meis f. 459; praeterea habuit Stukeley a Tibbinsio quodam (cf. *Family memoirs of W. Stukeley* 3 p. 228 seq.). Exempla haec (Tibbinsianum non est editum) a Folkesiano vix differunt (v. 7 init. TR·P·$\overline{IX}$ Stukeley p. 232, manifesta coniectura; deinde IMP·P$\overline{IV}$ Gough in tabula, errore ut videtur incisoris; solus Gale v. 4 pro IMP·IV exhibet IMP·$\overline{V}$). Si vere in lapide fuit *t*R·P·$\overline{IV}$·IMP·IV·COS·IV, quadratarius erraverit necesse est; nam *trib. pot. IV* Nero fuit d. 13. Oct. 57—58, consul quartum processit anno demum 60; cf. Stuart Iones l. c.

---

989 *Worthing* in *Herschel Lodge* a. 1902 inter rudera aedificii Romani rep., lapis 40 dig. altus, 21 dig. latus, 7 dig. crassus.

D I V I
CONSTANT
P I I A V G
F I L I O

Descripsi edidique *Sussex Archaeol. Collections* XLVI 155 adiecta tabula.

Est Constantini Magni aut miliarium aut monumentum honorarium: viae in hac regione cum nullum prodierit vestigium, potius honori destinatum erat.

VII. CASTELLA LITORIS SAXONICI. AGER CANTIANVS.

De castellis litoris Saxonici Cantianis scripsit Fox *arch. journ.* LIII 352; de castello Porchester egi *Vict. Hist. Hampshire* I 328; de nomine Portus Adurni egi *Sussex archaeol. Collections* XXXVIII 217—221 (= *proc. soc. antiq. Lond.* XIV 112). Effossiones nuper factae sunt in duobus castellis, Rutupiis (Richborough, nn. 990. 1257) et Pevensey (Anderida, infra n. 1276. 1281).

ad C. n. 18. Contuli. V. 3 init. lego L. — L. Aufidium Panteram aut eundem esse credo qui Sassina oriundus a. p. Chr. 133 alae I Ulpiae contariorum praefuit (*Prosopogr.* I n. 1158; C. III S. pag. 1978) aut adfinem eius. V. 7 nullus est.

---

990 Rutupiis *(Richborough)* effossionibus a. 1900 rep. in medio fere castello inter alia fragmenta operis marmorei; nunc Canterbury in museo.

? opus consumm AT

Descripsi edidique *Antiquary* m. Nov. 1900 p. 334. Ioh. Garstang de effossionibus dixit *Archaeol. Cantiana* XXIV 271, adiecta tituli huius imagine. Massam argenteam una rep. habes infra n. 1257.

---

991 Shorne Warren, inter Rochester et Gravesend, haud ita longe a via Romana quae Londinio Rutupias ducit a. 1907 detectus, lapis rudis 45 dig. altus, 22 dig. latus, et ipse evanidus et titulo recenti super vv. 4 5 superinciso turbatus: servat Bernardus Arnold, *Milton Hall*, *Gravesend.*

D D N I
A V A L
SEVEROE I
C I L · V A L
A X I M I
O · N O B L

Descripsi cum G. L. Cheesman.

D(ominis) n(ostris) [Fl]a(vio) Val(erio) Severo e[t] [Ga]l(erio) Val(erio) [M]aximi[n]o nob[i]l(issimis)? [Caes(aribus)?], a. p. Chr. 306. Fortasse miliarium.

992/3 *Greenwich Park*, ad portam *Vanbrugh gate*, in summo colle prope viam Romanam quae ducebat Londinio Durovernum, a. 1902 rep. inter rudera aedificii parvi, fragmenta duorum titulorum, n. 992 lapidis arenacei, 6 dig. lati, n. 993 frustulum marmoreum: una rep. sunt fragmenta quatuor, apices tantum litterarum ostendentia. Nunc in museo Britannico.

992 *aes* CVLAP
IATVS

993 NV
CV
MO
SV

Descripsi.

VIII. LONDINIVM. Corp. p. 21. Eph. 4 p. 195, 7 p. 276.

Antiquitates Romanas Londinii repertas, sane infinitas, colligere conati sunt Smith, Reader, Walters *Vict. Hist. of London* I 1—145: titulorum mentionem tantum fecerunt.

ad C. n. 27. Exemplar diversum, idque paulo fortasse antiquius, servavit Tyrwhitt in schedis (cod. Bodleian., Clar. Pr. d. 50, f. 181); ibi est (id quod requiritur) v. 2 VALENS, 3 LEG.

ad C. n. 32. Denuo comparuit; Welch imaginem photographicam misit. — 5 est V S F, *v(ivus) s(ibi) f(ecit).*

ad Eph. 7 n. 816. Titulum statuasque una ut dicitur repertas tabulis illustravi *Archaeologia* LX 47. Confer etiam Cumont *Mystères de Mithra* II p. 389.

IX. AQVAE SVLIS *(Bath)* cum vicino agro. Corp. p. 24. Eph. 3 p. 114, 7 p. 277.

Antiquitates Romanas tam Aquis quam in toto comitatu Somerset repertas composui adiectis imaginibus *Vict. Hist. Somerset* I 206—371. Aquas ibi pp. 219—288 tractavi, titulos Aquenses denuo collatos pp. 265—285. Antiquitatum Aquensium maior pars in museo novo balneari servatur.

ad C. n. 38, 39. N. 38*a*, quod fragmentum numquam reperiri potuit, fortasse non diversum est a n. 39*c* init., et litterae D···|V··· Englefieldii aut errori aut incuriae debentur. — N. 38*b*, litteris magnis exaratus, a n. 39 plane diversus est. Tituli n. 39 fragmenta ab Huebnero non recte ordinata sunt. Pertinent ea aut ad titulum unum in duas partes divisum aut ad duos titulos iuxta incisos, incisa autem erant in muro quodam parastaticis columnis et figuris quattuor temporum anni exornato, ita ut titulus alter, sive tituli unius pars superior, epistylium impleret (hic pones *d*, *e*), alter (*c*) infra per intercolumnia curreret. Vide quae dixi l. c. p. 267 (fig. 14—18. 41); imaginem monumenti restituti habes ibid. p. 238.

ad C. n. 45 (cf. p. 306). Imaginem edidi *Vict. Hist.* l. c. tab. ad pag. 276 fig. 49. — Repetivit Dessau inscr. sel. 4920, qui auctore Mommseno in fine legendum proposuit: *centurio reg(ionarius).*

ad C. n. 49. 50. Habet etiam Al. Lesley (def. a. 1758) in codice bibliothecae Victorii Emanuelis quae est Romae, 506 n. 75. 83.

ad C. n. 51. Rep. est a. 1752 inter alia sepulcra Romana praeter viam quae Londinium ducit: eodem loco prodierunt etiam C. n. 48—50. 59. — 1 lege SER · A ... G ○ NVS, *A[nti]gonus.* Nicopolis haec fuerit Actia Nicopolis Epiri.

ad C. n. 60. Non diversum puto fragmentum c. a. 1803 in *the Borough Walls* (id est, in muro septentrionali oppidi Romani) repertum, quod ita legebant imperiti (*Duffield's Bath Guide* p. 35, inde ego *Vict. Hist. Som.* I 279):

CARNƎIV

ad Eph. VII n. 827. Tabulam alteram plumbeam denuo inspeximus ego et J. G. C. Anderson, litteras certas nullas vidimus. Lectionem quam Edwardus Nicholson in libello suo *Vinisius to Nigra* (Lond. 1904) proposuit, veram non esse pro certo habebamus.

ad Eph. III p. 114 fin. In nullo lapide Bathoniensi ala Proculeiana nominatur. Significabat Watkin constitutionem mil. Eph. VII 1119 editam.

---

994 (= Eph. VII n. 828) ara est parva 12 dig. lata, a. 1879 in balneis rep.

Q · POMPEIV*s*
ANICETVS
SVLI

Descripsi. Edidi *arch. journ.* L 283, *Vict. Hist. Som.* I 270.
3 *Suli* (in priore editione v. 3 omissus erat.)

---

995 Aquis in balneis c. a. 1880 detectus, diu neglectus, cippus inornatus 21 dig. altus: nunc ibi in museo balneari (n. 10).

PRISCVS
TOVTI · F
LAPIDARIV*s*
CIVES · CAR*nu*
TENVS · SV*li*
DEAE · V*s l m*

Descripsi edidique *bulletin historique du comité des travaux hist. et archéol. (procés verbaux)* 1900 (Ian.) p. XXIV (inde Dessau inscr. sel. 4661) et *Vict. Hist. Som.* I 271.

---

996 Aquis in balneis ante aliquot annos repertum, sed diu neglectum, nunc ibi in museo (n. 11), fastigium parvi monumenti.

. . . VES · VII · C . . . a. 76

Descripsi edidique *Vict. Hist. Som.* I 269 fig. 40.

Vicinia Aquarum. Corp. p. 29.

ad C. n. 62. Edidi cum imagine *Vict. Hist. Somers.* I 311. Cum titulus in villa certe rustica, una cum plumbo Eph. IV n. 707 p. 209, repertus sit, principia haec vix militaria putanda sunt; fortasse pertinuerunt ad sedem procuratoris.

ad C. n. 63. Nunc Bristol in museo. Edidi *Vict. Hist. Som.* I 291 cum imagine fig. 73 (ad p. 316).

Charterhouse-on-Mendip. Eph. III p. 121.

ad Eph. III n. 73—75 p. 121 (ins. post C. n. 64, non post n. 178). Tituli perierunt: ectypa n. 73 servat societas antiquaria Lond. evanida sane, n. 74. 75

societas antiq. Scotiae Edinburgi: inde edidi *Vict. Hist. Som.* I 340. In n. 73 v. 2 lege AVG (ara fuit fortasse Iovi optimo maximo et numinibus Aug. dedicata); v. 5 TVC·NI.. N. 74 lege.

DOMN
imp. l. SEPTMI *severi*
arab AD *iab*

De vestigiis metallorum hic repertis dixi *Vict. Hist.* loc. cit.; de massis plumbeis inde prolatis cf. infra p. 642.

X. DVROCORNOVIVM *(Cirencester).* C. p. 29. Eph. VII p. 280.

Musei Bathurstiani catalogum sed tabulis carentem edidit qui olim curator erat A. H. Church (Cirenc. ed. nov. 1910). Huic veteri museo accessit museum novum, non minus praestans, quod condidit Wilfridus Cripps, tuetur vidua eius.

ad C. n. 66 = Eph. VII n. 834. Corrige praeterea v. 5 fin. EX·TESTAME (pro ER TESTAME) (*arch. journ.* L 285). — Ad imaginem photographicam a me missam edita est in Mommsenii opusculis vol. V tab. ad pag. 352 Fig. 1 (cf. p. 385 not.).

ad C. n. 68 (cf. Eph. VII n. 835). 69. Ad imagines photographicas ib. fig. 2. 3.

997 Cirencester, *in the Victoria Road* (intra oppidum Romanum ad portam meridionalem) a. 1891 rep., nunc in museo Bathurstiano, basis ex lapide arenaceo 18 dig. alta, 17 dig. lata et crassa, tribus lateribus inscripta (quartum periit) litteris aetatis sequioris. Lectio certa est praeter *a* v. 5.

a in fronte

·I·O *m*
L·SEPT *imius....*
V·P·PR·I *ritann. primae*
RESTI *tuit*
C·IVFS

3 *v(ir) p(erfectissimus) pr(aeses) [Br(itanniae) primae.* — 5 neque punctum inter C et I certum, nec quid fuerit inter V et S (locus detritus; fortasse ibi cernitur F evanida).

b in latere intuenti sinistro.

sig NVMET
e ECTAM
p RISCARE
(?) *li* GIONECO
lu MNAM

c in latere (intuenti) dextro.

SEPTIMIVS
RENOVAT
PRIMAE
PROVINCIAE
RECTOR

Contuli. Hübner *Correspondenzblatt der westdeutschen Zeitschrift* 1891 p. 89 (misit Bellows); ego *arch. journ.* 1893 pp. 284. 308 et *archaeologia Oxoniensis* 1894 p. 215, cum tabulis; inde Bowly *transact. Bristol and Gloucester archaeol. soc.* XVII 63 et Church catal. mus. p. 45. Buecheler carm. epigr. n. 277.

Basis summa columnae inserendae cavata est. Eam columnam anaglyphum dei gigantem deicientis sustinuisse Huebnerus recte observavit. Quod monumenti genus, in Germaniis notissimum, in Britannia hic primum detectum est. Britanniam in quattuor provincias, quarum uni nomen erat primae, sub Diocletiano divisam esse constat: hic titulus igitur qui provinciam Primam commemorat, aperte saeculi est quarti — id quod forma etiam litterarum suadet. Prisca autem ea religio cum videatur Romana esse religioni Christianae tacite opposita, monumentum ipsum quarto saeculo, Iuliani fortasse temporibus, renovatum esse iure existimes: cf. C. III 10648 cuius Domaszewskius me monuit. Fines tamen provinciarum huius saeculi, antea omnino ignotos, nec hic quidem titulus satis illustravit.

b. c hexametros duos esse nemo non vidit. Cum *rĕlĭgĭonĕ* cf. Paulinum Pellaeum *eucharist.* 462.

[Sig]num et [de]rectam [p]risca regione co[l]umnam Buecheler, metri scopulos evitans. Sed inter RE et GIONE aliquid excidisse ex collocatione litterarum probabile fit. — Si re vera ita scripsit Septimius, ut voluit Buecheler, fortasse significare voluit, columnam renovatam plane eodem loco statutam eodemque modo contra caeli regiones derectam fuisse ac veterem.

---

998 *Cirencester*, loco dicto *Ashcroft* a. 1899 una cum anaglyphis duobus Matrum aliisque lapidibus caelatis reperta, ara 23 dig. alta, 12 dig. lata: nunc in museo Crippsiano.

SVLEIS
[S]VLINVS
BRVCETI
V·S·L·M

Vidi. Cripps misit ediditque *proc. soc. antiq. Lond.* XVIII 178 adiecta imagine et *transact. Bristol and Gloucester archaeol. soc.* XXII 70.

Idem Sulinus Bruceti filius *scul(p)tor* (ita dicitur in titulo Aquensi) iisdem Suleviis etiam Aquis Sulis aram dedicavit (C. n. 37). Durocornovii officinam eum habuisse ex lapidibus cum hac ara repertis Cripps collegit: mallem de aedicula Matrum Suleviarum cogitare.

999 *Cirencester* extra portam meridionalem oppidi Romani a. 1902 rep., nunc in museo Crippsiano, ara 10 dig. alta et lata, evanida.

SVLEVI
IMV

Descripsi.

1000 *Cirencester* ex puteo quodam extractum frustulum tituli sepulchralis 10 dig. altum et latum, nunc in museo Crippsiano.

CL
CV
vi XIT

Descripsi.

1001 *Cirencester* in vico suburbano *Watermore* a. 1868 inter rudera Romanae aetatis rep., frustulum operis tectorii Romani litteris bonis scariphatum: nunc in museo Bathurstiano, ubi vidi.

ROTAS
OPERA
TENET
AREPO
SATOR

Edidi adiectis tabulis *arch. journ.* LVI 1899 p. 319 et *journ. anthropological institute* 1899 p. 306: male nescio quis in Archaeologiae Cambrensis ser. 4 tom X p. 106 in tegula scriptum esse dicit. Primus edidit Church in catal. musei; inde Ward *Antiquary* 26, 1892 p. 152, et alii.

Cum et res ipsa et litterae Romanae esse videantur et inter rudera Romana rep. esse testetur locuples auctor (Church catal. p. 37), hoc exemplum carminis medio aevo notissimi Romanae aetati tribuendum est. Fortasse unicum ex ea aetate exemplum superest (de Corp. XII n. 202* dixi *archaeol. journ.* l. c.; neque Graeca exempla, quae attulerunt Sayce *Recueil d. travaux . . philol. égypt. et assyr.* XX p. 176 et Deonna *Revue des études grecques* 1907 p. 365, antiquiora esse videntur).

XA. GLEVVM COLONIA *(Gloucester)* cum vicino agro *(Gloucestershire)*.

Glevi tituli reperti sunt hi: C. n. 67 (cf. p. 306, Eph. 4 p. 195), 1339, Eph. IV n. 664. 665, tegulae ibidem n. 699 et aliae infra (n. 1283 seq.) edendae, aenea supellex C. n. 1278. 1281. Hiberna legionis II Augustae hic olim fuisse, scilicet circa a. 43—70 p. Chr., multi coniecerunt, nemo probavit: coloniam sub Nerva constitutam esse ex C. VI n. 3346 constat. *R(es) p(ublica) G(levensis)* legitur in tegulis infra editis. Spatium murorum, quos partim Bellows, partim nuperrime Baddeley indagare conati sunt, adhuc incertum est, sed coloniae incongruens esse non videtur; neque absona sunt quae intra muros casu reperta sunt (tegulae, cf. infra, pavimenta, cet.).

Ager Glevensis.

1002 (= Eph. IV n. 666 p. 196, ins. post C. n. 72) Glevi in museo.

VIXI *t*
sic ONOS XX
INGENVIN
a ON VNX

Contuli. Edidi *arch. journal* L 285.

. . . *vixi[t] an(n)os XX. Ingenuin[a co]n[i]unx.* Origo tituli in dubio est. Servabat certe Purnell in museo suo in Stancombe Park. Sed ibi multa erant Cirencestrensia (Buckman et Newmarch *Corinium* pp. 23. 105 cet.), multa quae videbantur ex villa rustica vicina extracta.

---

ad C. n. 73. Evanidum esse ait Baddeley qui inspexit; Martem Olloudium habes C. n. 166. 167.

ad C. n. 74. Ita legit Baddeley: DEO ROM/// ///AVG VELOEPIVS DONAVIT IVVENTI≡VS FECIT (*Transact. Bristol and Glouc. Archaeol. Soc.* XXIX 173), sed lectionem incertam esse recte monet. Ego a. 1912 v. 1 perquam evanidum sic excepi: DEO ROM//O|CVLIOETIVS.

ad C. n. 77. Rem (de qua nuper dubitavit Domaszewskius, *Westd. Zeitschr.* XXIV 77 not. 23 = *Abh. z. roem. Relig.* p. 126 not. 1) Lysons clare exposuit. In pavimento quadrangulo quatuor inerant tabulae octangulae mutilae. Ex una supererant tantum crura hominis, ex altera crura viri et feminae, ex tertia solae litterae BIINIIC . .; quarta fere integra litteras BONVM EVENTVM et pueros duos corbem tenentes exhibebat. Lectio videtur certa fuisse: qui tradidit Lysons auctor optimus est.

ad Eph. VII 813 (ins. post C. n. 77). Contuli in Easton Grey apud T. Graham Smith. Est lapis 16 dig. longus, 14 dig. altus, in speciem aediculae rudis sculptus: in aede figurae tres, quarta sedens (dea, ut puto, indigena): supra est titulus

CIVILIS FECIT.

XI. Mediterranea Britanniae.

Angliae mediterranea vestigiis aetatis Romanae fere carere exposui *Victoria Hist. Warwickshire* I 228. Antiquitates quae in comitatibus Warwick, Worcester, Northants, prodierunt, in voluminibus eius operis qui ad illos comitatus pertinent composui. Titulos ibi hos tractavi: C. n. 78 = *Northants* I 182; Eph. VII n. 842 = ibid. 176; C. n. 1156 = ibid. 170 (infra p. 634); C. n. 1157 = *Worcester* I 210; Eph. IV 714 p. 211 = *Warwick* I 248.

ad C. n. 83. Asservatur in *Broome Park* prope Canterbury: ectypa habui non bona. Vv. 4—7 lectionis omnino certae; nec de vv. 1—3 videtur dubitari posse quin recte editi sint. — Lapis in vico Oxoniensi Dorchester in media fere Anglia rep. est, ubi exercituum Romanorum vestigia nulla inveniri solent. Positum fuisse sub Claudio aut Nerone dum Romani hanc regionem pacant aliquis fortasse coniciat, sed obstant et numina Aug. et litterarum

formae. Putaverim potius, cum is locus sit Dorchester ad quem lintres fluvium Tamesim facile ascendant, Romanos in bellis saeculi secundi tertiive ineuntis fluviatili itinere usque ad Dorchester, inde terrestri ad castella nonnunquam usos esse. (Via recta Londinio Iscam, ad quam hunc titulum stetisse coniecit Domaszewskius *die Benefiziarierposten u. die roemischen Strassennetze*, *Westd. Zeitschr.* XXI p. 192, ea via numquam extitit. Tabula Kieperti Corpori inserta et hanc et alias vias non recte exhibet. Vide tabulas Britanniae antiquae a me ipso editas *Archaeologia* tom. LVII 1901 tab. 56 ad p. 382 et *Cambridge Medieval History* I tab. 13.)

1003 *Wilcote* prope *Charlbury* ad lineam viae romanae q. d. *Akemanstreet* a. 1892, dum aedificatur bubile, reperta pars tabulae aeneae litteris graecis inscriptae, $4^1/_2$ dig. longa: servat Dawkins ibidem.

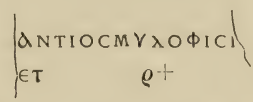

Descripsi (misit Niall D. Campbell) edidique adiecta tabula *proc. soc. antiq. Lond.* XVIII 9.

1 si πτολέμοισιν legendum est, carmen fuit hexametrum.

Locus ubi reperta est hodie infrequens est: vix crediderim, tabulam recentiore aetate in locum illum delatam ibi delituisse, donec e bubili denuo prodiret.

1003a ad *Amerden* prope *Bray*, ex fluvio Tamesi extracta, nunc in mus. Brit. (M. 2838), urnae nigrae pars, in qua post cocturam incisae sunt litterae Graecae.

Descripsi. Walters *catal. of Roman pottery in the Brit. Museum* (Lond. 1908) p. 436, non recte.

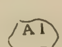
Lectio videtur certa esse. Sepulchralem esse puto ... *antii* cuiusdam; v. 2 numerus annorum significatus erat. Aliae quoque litterae supra in eadem urna conspiciuntur, sed evanidae: cum his videntur non cohaerere.

Fragmentum hoc ex Oriente recenter advectum esse posse non negaverim.

XI[A]. VERVLAMIVM *(S[t] Albans)*.

Partem ut videtur fori et basilicae W. Page a. 1898—9 effodit, cf. *transact. S[t] Alban's arch. society* I (1901) 201. 396. Prodierunt frustula quaedam marmoris Purbeckiani apicibus litterarum distincta, nunc ibi in museo; eorum maximum hoc, litteris magnis inscriptum:

1004

Vidi; inserui ne municipium certe olim amplum testimoniis omnino careat.

XII. CAMVLODVNVM *(Colchester).*

Corp. p. 33. Eph. ep. III p. 116, IV p. 196, VII p. 282.

Coloniam tribui Claudiae attributam esse docuit titulus a. 1879 Carnunti repertus (C. III 11233): *T. Statius T. (f.) Cla. Vitalis Camuloduni* cet.

1005 Colchester, extra muros coloniae Romanae meridiem versus in loco ubi olim fuit coemeterium monachorum S. Iohannis, a. 1891 rep. tabula aenea 8 dig. longa, $3^5/_8$ dig. alta, litteris punctim scriptis: nunc in museo Britannico.

DEO · MARTI · MEDOCIO · CAMP
ESIVM · ET · VICTORIE · ALEXAN
DRI · PII · FELICIS · AVGVSTI · NOSI
DONVM · LOSSIO · VEDA · DE · SVO
POSVIT · NEPOS · VEPOGENI · CALEDO

Descripsi edidique *proc. soc. antiq. Lond.* XIV 108 (conferatur Rhys ibidem p. 184—187) et *archaeol. journ.* XLIX 188. 215; Dessau inscr. sel. 4576. Confer praeterea Rhys *proc. soc. antiq. Scot.* XXXII 326.

l. 2 *deo Marti Medocio* — sic sine dubio legendum — *Campesium*. Campeses qui sint nescio. Fortasse CAMPESTRIVM scribi debuit; certe v. 3 fin. NOSI scriptum pro NOSTRI.

Qui vidimus omnes, A. W. Franks, Ioh. Evans, C. H. Read, ego, alii, titulum genuinum esse credidimus. Quae in textu offendunt, non fraudem indicant sed hominem barbarum ex Caledonia, sive is Celtica gente fuit sive, ut Rhys maluit, Pictus. Verba *nepos Vepogeni* Vepogeni vel gentilem vel agnatum significare videntur, vide supra n. 982: parentela est non Romanorum sed Celtica.

1006 Colchester in fundamentis ecclesiae sancti Runwaldi, in media fere urbe Romana, a. 1891 repertum fragmentum 12 dig. altum, 6 dig. latum, nunc ibi in museo.

imp cae S · M
PIO
trib · PC *t*

Descripsi.

1007 Colchester a. 1910 prope *the Grammar School*, id est, in sepulcreto Romano occidentali unde etiam C. n. 90 provenit, rep. lamina marmoris Purbeckiani 14 dig. lata, 8 dig. alta.

ACRI
VS · EQ R · VIX
· XX · AL · FRON
TINA · CONIVVX
ET · FLOR · COGITA
TVS · ET · FLOR · FIDE
LIS · FECERVNT

Descripsi ex imaginibus photographicis et ectypis ab Henrico Laver suppeditatis. Imaginem habes *Essex Review* XIX (1910) p. 165.

1008 Colchester extra coloniam meridiem versus *in the Abbey Wall* a. 1906 detectum, fragmentum marmoris Purbeckiani, 5 dig. longum et latum: nunc in museo.

V
D · XXVI
R N A
S V L L

Descripsi.
2 fortasse *anno(rum)*.

ad C. n. 94. Contuli urnam certe Saxonicam Liverpoolii in museo (M. 6383), edidique cum tabula *Vict. Hist. Norfolk* I 312 fig. 27. Me quidem iudice titulus sine dubio fictus est.

XII A. VENTA SILVRVM *(Caerwent)*.

Constat inter omnes Ventam Silurum (Itin. Ant. 485. 9, Rav. geogr. 426, 18), novem fere m. p. ab Isca Silurum orientem versus distantem, ibi sitam fuisse ubi nunc in vico Caerwent moenia portaeque oppidi Romani cernuntur. Cuius cum partes minutae a. 1855—6 et 1893 temptatae essent, fossiones amplas A. T. Martin, T. Ashby, alii, a. 1899 instituerunt et per duodecim deinceps annos impigre continuaverunt. Horum studio et industria, impensis vero praecipue vicecomitis Tredegar, fere totum oppidum antiquum, quantum non recentibus aedificiis tegitur, iam patefactum est. Habemus oppidum magnitudine quidem Callevae dimidiatae vix aequum, alioquin simile, foro et basilica, balneis, aedificiis privatis, amphitheatro parvo similiter ornatum. Legionis II Augustae quoque apparent vestigia (n. 1013), sed haec fortasse rectius inde explices quia propinqua est Isca Silurum. Confer etiam tegulam infra p. 645 edendam. Ceterum perpauca tantum Ventae reperta sunt, quae Vespasiani temporibus antiquiora sint.

De effossionibus a. 1899—1910 scripserunt Ashby, Martin, alii *Archaeologia* LVII 295, LVIII 119. 391, LIX 87. 289, LX 111. 451, LXI 565, LXII 1. 405. Res minores, nummos, suppellectilem tam cretaceam quam reliquam vix extremis digitis attigerunt: de nummis Hudd *Clifton Antiq. Club Proc.* v 170 strictim dixit.

1009 *Caerwent* intra urbem prope portam meridionalem a. 1904 reperta, basis 21 dig. longa, 17 dig. alta, litteris non magnis.

pedes hominis
(Martis?) et avis (anseris?)

M A R T I · L E N o
IVE OCELo · VELLAVN · ET NVM AVG
M · N O N I V S · R O M A N V S · O B
I M M V N I T A T · C O L L E G N
D D S D
GLABRION ET H////N//V LO · COS · X · K · SEPT — a. p. Chr. 152.

Descripsimus ego et Ashby: is postea ectypa misit. Edidimus, ego *Correspondenzblatt der Westdeutschen Zeitschrift* 1905 p. 16, ille *Archaeologia* LIX 293 fig. 3. Lectio certa est, praeter v. 4 ex., ubi inter E et I et inter N et N iure haesites: ipse, diu dubius, E deinde N malo.

Deo] Marti Leno [s]ive Ocelo Vellaun(o) et num(inibus) Aug. M. Nonius Romanus ob immunitat(em) collegni (i. e. *collegii) d(onum) d(e) s(uo) d(at), Glabrion(e) et H[o]mulo cos. X k(alendas) Sept(embres).*

Mars Lenus sive (ut saepius appellatur) Lenus Mars, deus Treverorum (C. XIII 3654. 3970. 4030 cet.) hic primum in Britannia inventus est; Mars Ocelus redit Luguvallii (infra n. 1219); Mars Vellaunus, et ipse aperte Celticus, mihi ignotus est. Mercurius agnomine Vellaunus adest in titulo regionis Allobrogicae Corp. XII 2373. Nonium credo, natione Treverum, patria patrio more relicta (C. XIII p. 584) Britanniae incolam factum deum Gallicum deumque ut ita dicam adoptivum una hac formula coniunxisse.

4 *collegni* (sive *colligni*) est *collegii*: vide C. XII n. 22, fortasse etiam VII 1069. 1070. Collegium credo Martensium fuisse. Minus placet Martini (*Classical Quarterly* 1909 p. 114) coniectura *colleg(ii) n(autarum)*. Quippe ad Caerwent nec portus est nec fluvius navicularum capax, nec talis collegii in hac regione ulla lia mentio est.

6 *Homulo* pro *Homullo* redit C. XIV 250.

1010 *Caerwent* effosionibus a. 1910 rep. ara 29 dig. alta, 11 dig. lata.

D E O
M A R T I
O C E L O
V E L · A G V S
T I N V S O P
V · S · L · M

Descripsi. H. L. Jones imagines photographicas misit. *Archaeologia* LXII 431 tab. 59; *Proceedings soc. antiq.* London XXIII p. 360.

5 fin. *op(tio?)*; noli solvere: *o(peri) p(raefectus).*

1011 *Caerwent* rep. extrema pars dedicationis, 3 dig. alta, 8 dig. lata.

V
O·DSD

Descripsi.

1012 *Caerwent* prope forum inter rudera monumenti magni a. 1903 rep. cippus 50 dig. altus, 22 dig. latus; litterae saeculo tertio ineunti conveniunt.

I A V L I N O
LEG·LEG·II
AVG·PROCONSVL
PROVINC·NAR
R B O N E N S I S
LEG AVG·PR·PR·PROVI
L V G V D V N E N
E X D E C R E T O
O R D I N I S·R E S
P V B L·C I V I T
S I L V R V M

Descripsimus Th. Ashby et ego: edidimus ego *Correspondenzblatt der Westd. Zeitschrift* 1903 p. 203 et *Athenaeum* 1903 II p. 420 (26. Sept.) adiecta imagine, ille *archaeologia* LIX 120 et tab. XII.

4. 5 R littera errore bis posita, deinde altero loco (v. 5) sublata.

. . . [P]aul[i]no, leg(ato) leg(ionis) i[i] Aug(ustae), proconsul(i) provinc(iae) Narbonensis, leg(ato) Aug(usti) pr(o) pr(aetore) provi(nciae) Lugudunen(sis), ex decreto ordinis, respublica civit(atis) Silurum.

Nominabatur, puto, Ti. Claudius Paulinus, legatus (ut antea noveramus) Britanniae et Lugudunensis saeculo tertio ineunte (Prosopogr. I p. 391 n. 758, item infra ad C. n. 1045). Usitatum enim erat Romanis eundem virum primum legioni alicui Britanniae, postea ipsi provinciae praeponere.

Titulus docet Britannos, si non omnes at certe meridionales, eadem fere civitatium administratione qua Galli trium provinciarum usos esse. Vide quae dixi *Romanization of Roman Britain* p. 21.

1013 *Caerwent* a. 1900 rep. fragmentum tabellae ansatae, 7 dig. altum, 6 dig. latum. Titulus fuit quinque versuum: supersunt tantum initia vv. 3—5.

M
II
H

Descripsi. Memorat Ashby *arch.* LVII 310.

Nominabatur, puto, legio II Augusta; confer tegulam eodem loco repertam, infra edendam.

1014 *Caerwent* inter rudera aedium privatarum, a. 1900 rep., columna his litteris scariphata.

A B C D

Vidi. Memorat Ashby *arch.* LVII 303 adnot.

1015 *Caerwent* in ruderibus aedium privatarum, in opere tectorio scariphata, *a* fractum et incertae lectionis, *b* frustulum tantum.

a

OMIT
VI ISVO
PV NI NNIN

b

TITI

a Ashby *arch.* LX 128 adiecta tabula: supplet Hülsen (exempli causa) *Domitilla Victori suo* et *puniamini.* *b* Descripsi.

XIII. ISCA SILVRVM *(Caerleon).*

C. p. 36. Eph. III p. 117, IV p. 197, VII p. 282.

Locum cura dignissimum diu negligebant antiquarii, donec a. 1908—9, consilio et impensis societatis Liverpooliensis ad antiquitates Cambriae explorandas institutae, pars aliqua castrorum et amphitheatri castrensis effossa est, opus ut spero a. 1911 continuabitur. Prodiit nuper musei catalogus parvus, scientiae epigraphicae omnino inutilis. Titulos ibi servatos paene omnes contuli. De castris ipsis monuerim, nummos vasa similia Vespasiano antiquiora hic paucissima reperiri.

ad C. n. 97. Imaginem lapidis photographicam edid. Domaszewski *Westd. Zeitschrift* XXIV p. 74 *(Abhandl. z. roem. Religion* p. 122*)*.

ad C. n. 98 (cf. Eph. IV p. 197). Exemplum autographum factum ab Aubrey, a quo pendent editiones, servatum Bibl. Bodl. Oxon. ms. gen. top. c. 24 f. 219, hoc est:

IOVI · O · M · DOLICHV
I · RONI · o · AEMILIANVS
CALPVRNIVS
RVFILIANVS · E · C
AVGVST · O · P · M
MONITV

4 pro RVFILIANVS etiam RVPILIANVS legi posse adnotavit Aubrey. — Aliud exemplum, factum ab amico quodam Thomae Ashmole, d. 1. Mart. 1653, ut adscribitur, reperitur in codice eiusdem bibliothecae *Ashmolean ms.* 826 f. 35 (cf. Eph. IV l. c.): id ab illo non differt, nisi quod v. 2 init. est FRONI · O · Apparet titulum ex multis fragmentis compositum fuisse; 1 fin. fortasse pertinuit ad litteram N vocabuli DOLICHeNo. — 2 in. videtur fuisse FRONTO, gentilicio dedicantis omisso. — 4 fin. 5. 6 *[l]e[g]. Augustorum, monitu* (sc. dei), ut iam Huebnerus recte intellexit.

ad C. n. 100. 101. Nomen dedicantis (n. 100 vv. 2. 3, n. 101 v. 5) lege SALLIENVS (non *Saltienus*). [*P. Sallienus Philumenus* aliquis Corp. III p. 857 dipl. mil., alii Sallieni vel Salieni: bell. Afr. 54, 5; Corp. X 2925, XI 4236. 4257. H. D.]

ad C. n. 103, Eph. III p. 117. — Reperta est, ut videtur, in mediis fere castris. Fragmenta duo tituli frontis in musei hypogeo repperi,

a ex parte priore (vv. 1—5), 24 dig. altum, 7 dig. latum,

b ex parte inferiore (vv. 12—14), 18 dig. latum:

a

N
G G
N I O
G
V G

b

S// ///
P ▲ P
D ▲ D

Descripsi. Ex meo apographo Domaszewskius *Religion des röm. Heeres* p. 77. Edita est primum, sed pessime, *Gent. mag.* 1800, II 1095. Titulus frontis ita intellegendus videtur esse: *N(uminibus)* (sic iam Hübner Eph. III) *Aug(ustorum) Genio leg(ionis) II Aug(ustae) in honorem [aquilae]* (sic recte ut videtur Domaszewskius l. c.) . . . *p(rimus) p(ilus)* (item Domasz.) *d(ono) d(edit)*. — In latere consules anni 244 agnovit Mommsen ('p. C. 224', C. n. 103, errore typographi).

ad C. n. 104. Lapis est 17 dig. latus, 42 dig. altus; pars superficiei periit, margo fere integer est. Nunc in museo, ubi vidi.

DEDICAT
? *v* IIII
OCT
V P NIO
MAXIMO II
ET VRBANO
COS

a. p. Chr. 234

Titulus frontis quem edidit Manby (cf. Eph. IV p. 197), fidem non meretur. — 2. 3 videtur esse dedicata eodem die (*VIIII kal. Oct.*) quo decem annis postea titulus C. n. 103; fortasse is dies (natalis Augusti) fuit etiam natalis legionis. — 4. 5 *[P]up[ie]nio Maximo.* Coniectura Borghesii (opp. 5, 496), Maximum hunc dictum fuisse Pupien(i)um nec diversum ab eo qui a. 238 imperavit, nunc demum testimonio antiquo firmatur. Ad monumenta eius viri etiamtum privati iam accedit titulus Ephesius editus a Domaszewskio Festschr. f. Gomperz p. 234 = Dessau inscr. sel. 8839.

ad C. n. 115 nomen centurionis lego PIAN.

ad C. n. 120, v. 4 est INI·V·L·II·A·

ad C. n. 126. In lapide est I·VALLAVMVS sed litterae restauratae sunt.

1016 *Caerleon* in coemeterio ecclesiae, id est, in mediis fere castris, a. 1908 rep., 7 dig. latum: nunc in museo.

anaglyphum dei Mercurii mutilum: pedes dei et avis supersunt.

DEO · MERCVRIO
:VR · D · D · SEVERP

Contuli. G. E. White *Report of Liverpool committee for excavation in Wales* I 72.

2 nihil periit praeter partem primae litterae.

1017 *Caerleon* in muro amphitheatri castrensis a. 1909 rep., lapis centurialis, bonis litteris. Nunc in museo.

COH · IIII >
RVF · N PRIMI

Ectypum vidi. Bosanquet *Manchester Guardian* 10. Iul. 1909. Inde memoratur *Antiquary* Aug. 1909 (p. 285).

1018 *Caerleon*, prope deversorium *Hanbury Arms*, in ripa fluminis, a. 1903 detecta, pars lapidis centurialis ansati 13 dig. longa.

q VINTINI

G. E. White ectypum misit.

1019 *Caerleon* extra castra occidentem versus prope *the Lunatic Asylum* a. 1909 una cum urna sepulchrali casu repertus, lapis magnus 35 dig. latus. Nunc in museo.

D · *m*
T · FL · NATALIS
VETERAN*u*S
VIXIT · AN LXV CVRATVM
5 PER · FL · NGENVINVM · ET · FL
FLAVINVM FL ET · FL
VEDICCAM CONV

Descripsi.

6. 7 *Fl[a]v(iam) Lediccam.* — Ledicca, puto, nomen est Celticum: confer *Leduccus*, C. XIII 855, cet.

Una repertum est fragmentum duas tantum litteras continens.

XV. CAMBRIA. C. p. 43. Eph. ep. III p. 119, IV p. 197, VII p. 284.

Cambriam a Romanis dicioni suae totam esse subditam nemo hoc tempore spero negabit. Dominationis Romanae documenta habes castella cohortibus alisve apta septemdecim certa, alia incerta. Fusius de iis tractavi in libello nuper edito *Military Aspects of Roman Wales* (ex *Transactions of the Honourable Society of Cymmrodorion 1908/9*, Lond. 1910 p. 53—187 seorsum expresso): —

(1) *Hope* sive *Estyn* prope *Caergwrle*, cf. *Milit. Aspects of Roman Wales* p. 24 seq. (tegula C. n. 1225*a*). Ipsius castelli situs adhuc incertus est.

(2) *Caerhyn* (Canovium) prope *Conway*, cf. l. c. p. 28 seq. (miliarius Eph. VII 1099 cum not.; tegulae ib. n. 1225).

(3) *Carnarvon* (Segontium), cf. l. c. p. 31 seq. C. n. 142, vide infra.

(4) *Tomen-y-mur*, prope *Festiniog*, cf. l. c. p. 38 seq. (inscriptiones ibi repertas vide infra n. 1020—4).

(5) *Pennal* in aestuarii litore prope *Machynlleth*, cf. l. c. p. 46.

(6) *Llandovery* inter flumina *Towy* et *Bran*, cf. l. c. p. 60.

(7) *Caergai*, lacui *Bala* imminens, cf. l. c. p. 43 seq. (Eph. VII 863, cf. l. c. p. 45, ubi adieci imaginem in tab. adiecta fig. 15).

(8) *Caer Flôs*, prope *Montgomery*, cf. l. c. p. 51 seq.

(9) *Caersws*, prope *Moat Lane*, cf. l. c. p. 48 seq. (tegulae C. n. 1243 aliaeque infra edendae).

(10) *Castell Collen*, prope *Llandrindod Wells*, cf. l. c. p. 53 seq. (Eph. VII n. 862, contuli, cf. l. c. p. 54; imaginem habes Arch. Cambr. 1911 p. 87). Frustulum tituli imperatorii ibi nuper deprehensum in mantissa dabo.

(11) *Llanio-i-sa*, inter *Lampeter* et *Tregaron*, cf. l. c. p. 54 seq. (inscriptiones ibi repertas vide infra n. 1025—9).

(12) *The Gaer*, prope *Brecon*, cf. l. c. p. 63 seq. (C. n. 152. 153; illam vidi, haec periit, de lectione utriusque cf. l. c. p. 70. 71; Eph. ep. IV n. 670 cf. l. c. p. 69, ubi contuli et edidi cum imagine photographica).

(13) *Coelbren* in summo monte inter *Brecon* et *Neath* (Nidum). Morgan a. 1906 patefecit: tituli prodierunt nulli (Arch. Cambr. 1907 p. 129). Cf. l. c. p. 97 seq.

(14) *Pen-y-daren*, prope *Merthyr Tydfil* (F. James, Arch. Cambr. 1906 p. 194). Cf. l. c. p. 91 seq.

(15) *Gellygaer*, inter *Merthyr* et *Cardiff*, infra n. 1031—4.

(16) *Cardiff*, vide l. c. p. 102 seq.; Ward *archaeologia* LVII 335, Arch. Cambr. 1908 p. 29.

(17) *Abergavenny* (Gobannium), cf. l. c. p. 75 seq. (tegula C. n. 1222*c*).

(18) His accedit *Usk* (Burrium, itin. Ant. 484) inter Gobannium et Iscam, cf. l. c. p. 11. 77 seq. (Eph. IV n. 671 cf. infra p. 530; tegula Eph. IV n. 693), quod utrum castellum auxiliariorum fuerit an aliquid maius, adhuc incertum.

Haec loca, exceptis n. 1 et 13, omnia adii certiorque factus sum castellorum vestigia, sive rudera et aggeres sive titulos militares, ubique satis inveniri. Addenda sunt vestigia aliquot castellorum minus certa, velut ad *Neath*, ubi fuit Nidum, cf. l. c. p. 101 seq., *Loughor*, ubi fuit Leucarum, cf. l. c. p. 108, *Dolaucothy* prope *Caio* infra ad C. n. 151. In summa, tota fere Cambria (excepta tantum ea parte quae ad meridiem et occidentem vergit) castellis custodiebatur. Praesidia castellorum minus comperta sunt: auxiliares certe apud *Carnarvon*, *Llanio, Brecon*.

fortasse ubique tendebant; neque tegulae legionariae compluribus locis repertae repugnant. Illud tamen confidentius affirmari potest, castella haec plerumque primo iam saeculo constituta esse — sive ea posuit Ostorius, sive Frontinus et Agricola —, id quod, deficientibus titulis, nummi et vasa Gallica quae multis in locis vidi satis demonstrant. Secundo vero saeculo, fortasse sub Hadriano Piove valla septentrionalia munientibus, nonnulla vacua relicta sunt: velut apud *Gellygaer* nihil Hadriano posterius prodiit, apud *Llanio* cohors secunda Asturum quae tendebat, postea vallum Hadriani tuebatur (C. n. 732. 1228).

Oppida in Cambria, regione et montuosa et pluviali, pauciora fuisse consentaneum est: vestigia tamen ad *Carmarthen* (Maridunum, *Military Aspects* p. 110), fortasse etiam ad Segontium videntur superesse, nec desunt in meridionali Cambriae parte villae rusticae duae vel tres (ibid. pp. 73. 107, adnot.). Sed in his tituli nulli reperti.

Admisi in hoc caput titulum unum notabilem aetatis sequioris (n. 1030). Praeterea lege geographica coactus relliquias prope Holt nuper patefactas, quamquam aptius cum Deva coniungerentur, inclusi. Omisi lapidem prope Nevern (Pembrokeshire) rep., quem Westwood Lapid. Walliae p. 104, tab. 51 (4) pro Romano habuit: est enim me iudice nomine Thomae Williams inscriptus.

ad C. n. 142 (cf. Eph. III p. 119, VII p. 284 n. 850). Nunc *Carnarvon Castle* ubi vidi. In fragmento *b*, supra litteras DVCTIVM, cernuntur vestigia versus erasi: periit ergo inter *a* et *b* versus tertius cum nomine Getae. — *b* v. 2 ex. lege SVNC·REStT· Vv. 3. 4 perierunt. Imago bona in Arch. Cambrensi 1905 p. 74 edita est; hanc repetivi *Military Aspects of Rom. Wales* ad p. 32.

ad C. n. 146. 147, cf. Eph. VII n. 855. Contuli (cf. *Military Aspects* p. 75): 146 lege >VALENTIF i. e. *Valentis*, linea casu addita.

ad C. n. 151. Contuli (cf. *Milit. Aspects of Roman Wales* p. 59): lapis est 12 dig. longus, 8 dig. altus, integer, ut nomen centurionis periisse parum probabile sit. — De vestigiis aurifodinarum apud Dolaucothy dixi *Transact. Carmarthenshire Antiq. Soc.* XV n. 222: inde *Mining Journal* 21. Aug. 1909. — Tegulas in vico vicino *Caio* circa a. 1830 repertas esse ait Lewis (*Topogr. Dict.* s. v. Caio: inde Westwood lapid. p. 100) ita inscriptas H MI et IVV; eas vidi in Dolaucothy House servatas: ƆH et MI distinguebam. Castellum in hoc loco nondum detectum est, nisi balneum a. 1830 erutum eo referas (cf. *Military Aspects* l. c.).

ad Eph. IV 671. Lapis in Usk repertus, asservatur Iscae in museo, ubi vidi: 14 dig. altus est, 10 dig. latus.

vi \ · A N · I I I
I N O V E
re C V Ɔ · F · E
II · A/G · F c P
· M · F I L ∘ F M

Puto genuinum esse sed interpolatum, litteris noviciis additis. Castellum in Usk fuisse ostendunt tegulae (Eph. IV n. 693): id primo saeculo excitatum fuisse declarant vasa Gallica eius aetatis ibi reperta, nunc Iscae in museo.

1020—1024 *Tomen-y-Mur* rep., nunc *Harlech Castle*, lapides centuriales.

1020 (= C. 144)

Ɔ PERPE
TVI
P·XX

1021 (= C. p. 306 n. 1339a, Eph. VII n. 851)

Ɔ IVLI
PERPETVI
P·XXI

1022 (= Eph. VII n. 852)

Ɔ PERPETVI
P XXII

1023 (= Eph. VII n. 853)

Ɔ IVLI
PERPETVI
P·XXXIX

1024

Ɔ PERPE
P XX

Descripsi ad imagines photographicas suppeditatas a D. H. Parry, edidique *Military Aspects of Roman Wales* p. 41. 42 cum tabula adiuncta. Priores auctores vide ll. cc.; n. 1024 nondum editus erat.

1023 v. 3 XXXIX potius quam XXXV, quod antea editum erat. — 1024 v. 2 numerus incertus est.

Alii lapides eodem loco reperti: C. 143 (tres sunt tituli, errore a Westwood coniuncti; extant *Tan-y-bwlch Hall;* cf. *Military Aspects* p. 41 not.; nuper a me rogatus R. W. Vaughan lapides inspexit); C. 145 (nunc *Harlech Castle*, cf. *Military Aspects* p. 42 et tab. adiunct. ad p. 41); Eph. IV n. 669 (cf. *Milit. Aspects* p. 42 et p. 41 not.). — Eph. III 67 non diversus est a C. 151, errore alieno loco repetitus.

1025—1029 *Llanio-isaf* (sive *-i-sa*) rep., ibi extant n. 1025. 1028. 1029 muris villarum immissae, n. 1026 *Llan-ddewi Brefi* in muro ecclesiae, n. 1027 *Lampeter* in bibliotheca collegii.

1025 (= C. 150, Eph. VII n. 859)

COH·II·ASTVR
//////////////

1026 (= Eph. VII n. 860)

M·BVS
coh. i IAST ·

1027 (= C. 148, Eph. VII n. 856)

> ARTI M
ENNIVS
PRIMVS

1028 (= Eph. VII n. 857)

ƆARTI

1029 (= C. 149, Eph. VII n. 858)

Ɔ VERIONI | *s?*

Descripsi edidique *Military Aspects of Roman Wales* p. 57 cf. p. 56 not. Priores vide ll. cc.

1030 In comitatu Carmarthen, olim *Castell Dwyran*, iam *Llanfallteg*, lapis rudis magnus, c. 80 dig. altus, 42 dig. latus, litteris tam Latinis quam Celticis (Ogam) inscriptus.

MEMORIA
VOTEPORIGIS
PROTICTORIS

Ediderunt Laws et Rhys *arch. Cambr.* 1895 p. 303. Imaginem bonam habes apud Traill et Mann *Social England* (Lond. 1901) I 173.

Litteras Celticas Rhys ita interpretatur: *Votecorigas.*

Notus est apud Gildam de excidio Britanniae c. 31 (chron. min. ed. Momms. III p. 43) rex Demetarum Vorteporius; praeterea in stemmate Celtico, quod citat Rhys l. c. p. 311, recensentur *Guortepir* et (inter maiores huius) *Protec* et *Protector.* Regem Gildanum in hoc titulo commemorari negabat Mommsen (chron. l. c. p. 727), credunt plerique. Mommseno fere omnes assentimur affirmanti protectorem non patris nomen esse sed appellationem militarem, ab imperatore Romano fortasse homini semi-barbaro honoris causa datam.

XV a. *Gellygaer.*

Gellygaer vicus est parvus loco edito situs, fere medius inter *Cardiff* et *Merthyr Tydfil.* Vestigia castelli hic superesse diu noveramus: tandem a. 1900—1 impensis societatis archaeologicae *the Cardiff Naturalists' Society* Ioh. Ward castellum totum, cohorti (ut videtur) quingenariae aptum, patefecit et postea a. 1909 balneum militare extra portam meridionalem situm: opus, ut spero, a. 1911 continuabitur. De castello videatur Ward *Transactions Cardiff Naturalists' Soc.* tom. XXXV (1903), seorsum ed. *The Roman fort at Gellygaer* (Lond. 1903), praeterea quae ipse exposui *Military Aspects of Roman Wales* p. 79 seq.

1031 *Gellygaer* a. 1909 rep. in fossa castelli extra portam meridionalem fragmentum 22 dig. altum et latum, litteris bonis.

imp. ca ES DIVI
ner(vae)f. n ER · TRAIANO
aug. ge RM · DAC · PONT
max. t RIB · P · P · P · COS V — p. C. 103–111.

Descripsi edidique *Military Aspects* p. 86. Edidit etiam Slater *Classical Review* 1910 p. 34 (non recte).

5 seq. fortasse fuit *[leg. I]I* | *[Aug.]*.

1032 fragmentum eodem loco ac tempore rep., 7 dig. altum, 7 dig. latum, litteris eiusdem formae $2^1/_2$ dig. altis).

ge R dac.
p. m. TRB·P·I p.
P

Ward inspiciendum misit: descripsimus ego et Ioh. G. C. Anderson. Edidi *Military Aspects of Roman Wales* tab. ad p. 87.

Est, puto, Traiani: v. 3 aut PMI (sive L) aut PAV (aut etiam PAN) fuisse ex apicibus conicere licet.

1033 *Gellygaer* circa a. 1822 rep., lapis (ut videtur) centurialis.

>DEMIO

Ex schedis Ioh. cuiusdam Jenkins, eius olim viciniae, excerpsit J. T. Jones parochiae rector (inde edidi *Roman Wales* p. 88).

Centurionis nomen male lectum.

1034 *Gellygaer* in balneo a. 1909 rep. fragmentum litteris minutis scariphatum.

ANIOSV

Descripsi.

Anglesea insula.

ad C. n. 1340 (ins. post C. n. 153). Lapis, ut iam suspicatus erat Hübner, quarto saeculo multo recentior est. Collatis quae legerunt a. 1802 Skinner (cod. mus. Brit. addit. 33636 fo. 92, arch. Cambrensis 1908 suppl. p. 54), a. 1907 antiquarii Cambrenses (ibid. 1908 p. 83), extrema ita interpretor: . . . *omn*|*ium civium adquae* (= atque) | *parentum*, *exem[plis]* | *et moribus, dis*|*ciplina ac sapientia⟨e⟩*.

XV^B. *Holt.* Eph. VII n. 1125c.

In extremo margine Cambriae, duodecim fere chilom. a Deva meridiem versus, fluminis Dee sinistrae ripae vicus Holt adiacet. Ibi a. 1908—9 Arturus Acton aedificia satis magna Romana patefecit, magnamque tegularum vasorumque vim inde extraxit. Haec vestigia esse figlinarum legionis XX Devensis, quanquam fornaces ipsae nondum prodierunt, idcirco conieci quia et argilla bona ibi affatim suppeditat et inter Devam et Holt flumen semper lintrium patiens fuit, et tegulae eadem matrice impressae in utroque loco inveniuntur, exempla denique tegularum imperfecta, a figulis ipsis aperte reiecta, in Holt reperiuntur. De loco nondum effosso dicebat A. N. Palmer *arch. Cambrens.* 1906 p. 223, confer Watkin *Roman Cheshire* p. 305.

Titulos, sane brevissimos, hic habes tres, praeter tegulas legionis XX infra edendas. Descripsi omnes.

1035 lapis centurialis ansatus, 16 dig. latus, 6 dig. altus.

ↃRVFI · SABI

ϘNATKV

V. 2 non intelligitur.

1036 lapis 7 dig. altus et latus, litteris parvis.

M ↃS

FOCUA

IIO

1036ª in margine molae lapideae, litterae rudes.

ʔ∩PΓ

Fortasse *(centuria) Apa*... Cf. C. n. 689 et Devensem infra n. 1042.

XVI. VIROCONIVM *(Wroxeter).*

C. p. 45. Eph. ep. III p. 119. VII p. 286.

De antiquitatibus oppidi Viroconii Cornoviorum scripsimus M. V. Taylor et ego *Victoria Hist. Shropshire* I 220—256: titulos ibi pp. 242—252 composui, additis imaginibus. Qui de aedificiis oppidi scripsit G. E. Fox *arch. journ.* LIV 123—173 titulos non tetigit. Tituli novi nulli prodierunt. In prius repertis nonnulla sunt corrigenda: contuli omnes.

ad C. n. 154. V. 1 fin. lego: T·POL·FA‖: una vel summum duae litterae perierunt. Supple: *T. Fl]aminius T(iti)* sc. filius *Pol(lia tribu) Fa[v(entia)].* Miles cognomine caret, ut C. n. 155 Petronius Vicetia oriundus. — V. 2 lege XXXXV. — 3 AQ in lapide est. — Vv. 4 seq. tractavit Buecheler carm. epigr. n. 806. Vide quae dixi *Vict. Hist.* I. 244.

ad C. n. 158, Eph. VII 864 Pleniore luce adiutus v. 1 fin. et 2 in. dispicere mihi visus sum: TIR (aut TER) | NTIVS: legi potest *Tirintius*, i. e. Tirynthius.

1037 (= C. n. 1166). E speluncis musei Shrewsburiani extraxi: miliarium non est, sed basis quadrangula 20 dig. lata et longa, supra ita cavata ut aut anaglyphum aut statuam acciperet. Titulus litteris rudibus quasi punctim scriptus est, initium credo cum statua periisse.

BONO REI

PVBLICAE

NATY

Edidi *Victoria Hist. Shropshire* I 247.

Fuit monumentum publicum aevi labentis.

1038 (= Eph. IV p. 204, ad C. n. 1166). Lapis est 17 dig. longus, 10 dig. altus, litteris rudibus: prostat Shrewsbury in museo.

Edidi *Victoria Hist. of Shropshire* I 247 cum imagine p. 246. Priores, Scarth *arch. journ.* XVI 65, XXXIV 399, et Watkin ibid. XXXIII 265 et *Shropshire arch. journ.* II 333, minus recte dederunt.

Denique etiam C. 1167 vix miliarius est, non solum columna accuratius laevigata quam in miliariis usu fuit, sed ipsae litterae, scariphatae potius quam incisae, noviciae videntur (v. 1 IB, v. 2 BEI vel BEL); cf. *Victoria Hist. of Shropshire* I 248.

XVII. DEVA *(Chester).*

C. p. 47. Eph. III p. 120, IV p. 198, VII p. 287.

Effossiones cum a. 1887 in muri castrorum septentrionalis parte orientali essent effectae et multa titulorum sepulchralium copia quasi ex visceribus eius extracta esset (cf. Eph. VII p. 287) necdum tota ea pars muri excussa esset, a. 1889 rem perficere conatus sum. Cui consilio cum obstarent ii a quibus venia impetranda erat, occidentalem partem eius muri, favente ordine municipali Devensi, collata pecunia, totam perscrutandam curavi. Opus a. 1890 exeunte inceptum, a. 1892 exeunte absolutum est: instabant I. M. Jones, architectus tum municipalis, et E. M. Benson, tum Cantabrigiensis: ex interiori parte muri bonus iterum fructus titulorum, exceptis duobus n. 1045—6 sepulchralium, perceptus est. Ita totum hoc latus murorum, praeter partem aliquam orientalem, titulos suos dedit. — Extra haec opera casu reperti sunt tituli sex, inter quos notabilis est fistula plumbea n. 1039.

Urbs Chester praeterea museo novo *(Grosvenor Museum)* ornata est; huc, ut decebat, tituli Devenses, sive ii ex muro sive aliunde provenerunt, fere omnes collecti nunc conservantur. Catalogum titulorum, hortante societate archaeol. Devensi, composui, *transact. of the Chester archaeological soc.* tom. VII (seorsum editum, Chester 1900; editio altera paratur). In titulis examinandis adiuverunt me H. Taylor Devensis et R. Newstead musei tum curator.

Ut antea (Eph. VII p. 287. 290), ita nunc quoque titulos in muris repertos reliquis, qui variis locis prodierunt, postposui.

ad C. n. 164. Contuli in museo Britannico adiuvante Arturo H. Smith. V. 4 certae esse videntur litterae PONI; antecedunt haec: T·T///TI. Haec cum T·POM legi sinant, placet coniectura Caroli R. Smith (vel amici eius I. B. Deane, *collect. antiqua* VI 40) — quem secuti sunt Watkin *Roman Cheshire* p. 173, Klebs *Prosopogr.* I p. 84, hic etiam ectypo usus. — *T. Pomponi:* confer praeterea *Prosopogr.* III p. 415 n. 318. Litteras aevi secundi exeuntis esse non spoponderim.

ad C. n. 165. Aram Genio Averni (ut putabatur) dedicatam, nunc in museo servatam, contuli. In v. 2, evanido sane, lego >AVERN, fortasse (ut observavit Huebner) *centuria A(urelii) Verin(i)*. Vide quae diximus, ille *Chester archaeol. soc.* III 125 adnot., ego ibidem VI 78 et *arch. journ.* XLIX 220, *Athen.* 1891 II p. 165. Catal. n. 4.

ad C. n. 175. Lego ita (Catal n. 116):

FESONIE·SEVERI
a NE · VIXIT · ANN
XXV · S . . . .
cetera detrita sunt

ad Eph. III 70. V. 1 fuit OGA vel OGM, non OGI, quod voluit Huebner, cf. *Athenaeum* 1891 II p. 591, Catal. n. 14.

ad Eph. VII 882. Vide infra n. 1076.

ad Eph. VII 887. Quae Mowat *Chester archaeol. soc.* III 114 v. 4 *Os[roenus,* Huebner *ibid.* p. 142 v. 6 ICES·H·S coniecerunt, mihi recta esse non videntur (v. 4 *Surus Co*... admitti potest; v. 6 fin. ET·S certum est, cf. *Athenaeum* 1891 II p. 591).

ad Eph. VII 904 v. 3 lege potius:

ima CINEIFEF

(*arch. journ.* XLIX 221, *Athen.* 1891 II p. 591).

ad Eph. VII 912. 913, idem est fragmentum.

1039 *Chester, Eastgate street*, ubi via ea viae q. d. *Northgate street* adpropinquat, id est in mediis fere castris, a. 1899 rep. fistulae plumbeae inscriptae: litterae tabella 46 dig. longa continentur. Nunc in museo.

IMP VESP VIIII·T·IMP·VII·COS·CN IVLIO AGRICOLA LEG AVG PR PR
a. p. Ch. 79

Descripsi. Edidi Catal. n. 199 adiecta tabula et *Correspondenzblatt der Westd. Zeitschrift* 1899 p. 103 (ubi typothetae errore VESP·VIII); H. Taylor *proc. soc. antiq. Lond.* XVIII 98; R. Newstead *Chester archaeol. soc.* VIII 88 et *Reliquary* VI 114, VII 45; Dessau inscr. sel. 8704*a*.

Fistulae plumbeae inscriptae castrorum legionariorum hic fortasse primum repertae sunt.

1040 *Chester*, *Shoemakers Row* prope media fere castra, ubi principia stetisse puto, a. 1897 rep. pars arae 8 dig. alta, 10 dig. lata: supra nihil deest.

GENIO | *leg. xx*
▲V▲V▲ | *sacrum*
▲T▲VET

Descripsi et edidi *Chester archaeol. soc.* VI 139, catal. n. 1. Jones *Builder* 21. Aug. 1897 adiecta tabula.

1041 *Chester, St. Werburgh street*, inter ecclesiam cathedralem et portam Romanam orientalem, intra aream castrorum, a. 1895 effossa ara integra, 30 dig. alta, 13 dig. lata, nunc in museo.

GENIO
patera *simpulum*
> ⊕

Descripsi et edidi *Chester archaeol. soc.* VI 76 et Catal. n. 3, adiecta tabula. Cf. C. n. 166.

1042 *Chester, Northgate street* intra castra a. 1897 rep., nunc dono Caroli Brown in museo, pars molae ex lapide tofaceo, cuius generis lapis dicitur nusquam in Britannia inveniri; 7 dig. alta, 12 dig. longa, extrinsecus per circulum inscripta.

7 NAEV
(centuria) Naev[i

Descripsi; misit etiam I. M. Jones. Edidi Catal. n. 204. Confer C. n. 689 et supra n. 1036[a].

1043 *Chester*, *Foregate street* extra portam castrorum orientalem a. 1890 rep. fragmentum lapidis Siluriani *(slate)* 8 dig. altum et latum, litteris bonis (2½ dig. altis) inscriptum: nunc, dono F. H. Williams, in museo.

ST
.TLI
uotum? Ꮖ ΞD D I *dit*

Descripsi.
3 supplevit Hirschfeld.

1044 (= Eph. VII n. 883) *Chester*, *Kaleyards*, extra murum castrorum orientalem a. 1894 rep. fragmenta duo lapidis Siluriani, litteris magnis (6 dig. altis): nunc in museo.

TV
NE
.

Descripsi; misit etiam F. H. Williams.
Confer C. n. 170, item ex lapide Siluriano. Traiani esse conici, sed certo affirmari non potest.

Tituli qui sequuntur n. 1045—1106 ex muro castrorum a. 1890—2 extracti sunt, excepto uno n. 1083 postea prope reperto. Exceptis lapidibus duobus centurialibus (n. 1045. 1046), sepulcrales sunt omnes et praecipue legionariorum: militum auxiliarium nullum est vestigium. Legiones occurrunt certe tres, fortasse quatuor: nominantur quaterdecies legio nota Devensis XX valeria victrix (n. 1058—1071), undecies legio II adiutrix pia fidelis (n. 1047—1057), semel legio II Augusta Iscensis (n. 1072); semel fortasse legio XIV gemina agnoscenda est (n. 1083). In quibus maxime notabilis est legio II adiutrix, antea in Britannia Aquis tantum C. n. 48 et Lindi C. n. 185. 186 nota. Ea legio, circa a. 70 (ut iam fere constat) in Britanniam in locum legionis XIV geminae missa, a. 85 a Domitiano revocata, Devae eadem castra cum vicesimanis habuisse potest. Erat enim antea etiam inter legiones XIV et XX quaedam coniunctio; secundanos autem alibi stetisse vix credes, cum titulos certos undecim, fere certos quinque (infra n. 1087. 1095, Eph. VII 885. 892. 908) Devae reliquerint. Quod autem duo tituli militum eiusdem legionis Lindi reperti sunt, id casui alicui attribuendum erit. De hac legione Devensi deque originibus militum scripserunt Domaszewskius *mus. Rhenan.* XLVIII 347, Ritterling *Westdeutsche Zeitschrift* XII 106, Fr. Gündel *de legione* II *adiutrice* (Lips. 1895).

Bonae sunt aetatis lapides omnes. Agmen, ut videtur, claudit n. 1093, vix ante Commodum positus. Quod si ita est, Deva fortasse iis castris adnumeranda est quae primum muris caespiticiis firmata, saeculo postea secundo exeunte lapide restituta sunt. Coniciebant sane antiquarii Devenses tum, cum murus septentrionalis erectus esset, ipsa castra maiora facta esse. Sed murus is septentrionalis, si lapides e sepulcreto abreptos exceperis, eiusdem operis est atque reliquus murorum ambitus, quantum quidam adhuc patefactus est.

1045 lapis centurialis 8 dig. latus, 7 dig. altus m. Febr. a. 1891 rep. in muri parte interiori.

>ATTI
CEI.E
RIS

Athenaeum 1891 I (n. 3316, 16. Mai) p. 644, Catal. n. 20.

1046 lapis centurialis ansatus, 17 dig. longus, 8 dig. altus ad murum iacens, aestate a. 1891 rep.

> T FLAVI
CICNRCVI.

Athen. 1891 II (n. 3340, 31. Oct.) p. 591, Cat. n. 21.

2 *Cicatricul(ae).* Nomina saeculum primum exiens referunt: Cicatriculae nomen in consule et legato Augusti aetatis Flavianae, cf. dipl. mil. XXVII (= Dessau inscr. sel. 1994). CIII (= Cagnat annuar. 1898 n. 41); praeterea Corp. XI 6344 = Dess. 2693.

1047 28 dig. altus, 26 dig. latus, infra fractus, a. 1891 m. Octobri rep.

G · CALVENTVS
G · F · CLAVD · CE
LER · APRO · MIL
LEG · II · A · D · P · F · >
VIBI CLEM

Athen. 1892 I (n. 3364, 16. Apr.) p. 509, Cat. n. 23.
5 *Vibi Clementis* . . .

1048 33 dig. altus, 20 dig. latus, a. 1891 m. Sept. repertus.

C · IVVENTIVS
C · CLA · CAPITO ·
APRO MIL LEG · II
ADPF · >IVLICLE
MENTIS AN · XL
STIP VII

Athen. 1892 I p. 509, Cat. n. 24 cum imagine photographica in tabula adiecta.
5. 6 *an(norum) XL, stip. VII* aut *[X]VII.*

1049 pars dextra tituli, 31 dig. alta, 10 dig. lata, evanida, a. 1891 auctumno rep.

postu AIVS
. . I
clau DIA
APRO
mil l EG II
ad. p. F
XX

Athen. 1892 I p. 509, Catal. n. 32; F. Gündel de leg. II adiutrice p. 33, ectypo usus.
7 diiudicari non potest utrum numerus XX tantum an aliquis maior fuerit.

1050 39 dig. latus, 52 dig. altus, fractus.

I TERENTIV
L · FVSCVS
PRO · MILE
G · II A D P F

Athen. 1892 II (n. 3376, 9. Jul.) p. 71 n. 9, Catal. n. 25.
L. Terentiu[s C]l(audia tribu) Fuscus [A]pro mile[s le]g II Ad. p. f.....

1051 25 dig. altus et latus, infra fractus, rep. auctumno a. 1891.

CVALERIO
CRISPO
VETRANO
EX · LEG · II
A · PIA ·

Athen. 1892 I p. 509, Catal. n. 26 adiecta tab.
5 *A[d].* (vel *A[di].*) *pia [fid....*

1052 33 dig. altus, 24 dig. latus, infra fractus a. 1891 mense Sept. rep.

Q V A L E R I
V S Q F C L A
FRO*n*TO CELE
A MILES LEG
II A D P F A N
NORVM · L
*s*TIPENDIO*r*
VV

Athen. 1892 I p. 509, Catal. n. 27 adiecta imagine.

Quamquam numerus stipendiorum omnino incertus est, miles legionis huius Devae mortuus anno aetatis quinquagesimo, annos minimum XXXV habebat cum ex classi in legionem translatus est.

1053 36 dig. altus, 26 dig. latus, infra fractus.

L · VALERIVS
L F CLAVDIA
SENECA · SAV
[illegible]

Athen. 1892 II p. 71, Catal. n. 28 adiecta tabula.
4 *mil]es leg. II A[d....*

1054 pars inferior tituli, 34 dig. alta, 20 dig. lata, m. Septembri a. 1891 rep.

ESIS · I VDLNSCIIL
SER · AVGVSTA · EQ
VES · LEG · II · AD · P · F ·
ANNORVM · XXX///
STIPENDIORVM
XIII · H · S · E · S*t*

Athen. 1892 I p. 509, Catal. n. 30 adiecta tabula.

1 non intellego. In mentem venit *Ani]esis Pudens*, sed obstat C FIL SER*gia*, nec magis nomen *Esistudeius* (quod lapis admittit, quamquam punctum post ESIS satis certum est) placet. — 2 Augusta utrum Praetoria Galliae Cisalpinae an Troas Asiae, dubitatur: illam suadet Domaszewskius mus. Rhenan. XLVIII 347 adn., hanc Ritterlingius *Westdeutsche Zeitschrift* XII 107 adn. Versus primus cum incertus sit, hoc quoque in incerto relinquendum.

1055 pars inferior lapidis, 34 dig. alta, 27 dig. lata, partim evanida a. 1891 rep.

ANSEQVL*es*
II · AD · P · F · >PETAONI
FIDI · STIPENDIO
AVM I XI ANNO
AVM XXV
HIC · SEP EST

Athen. 1892 II p. 71, Catal. n. 29.

4 hasta ante XI fortasse casui debetur, non lapicidae. Ceterum aut ipse numerus XI corruptus, aut numerus annorum vitae vero minor. — 6 utrum, post SEP, detritae sint litterae VLT, an spatium vacuum sit, in re praesenti dubitabam.

Litteras cursivas maiusculis intermixtas habes etiam C. n. 184 cf. infra p. 556 (item* primi saeculi), C. VIII 17787, XII 3329 et saepius. Omnino severius Gündel (*de leg. II adiutrice* p. 17 adn.) iudicavit.

1056 47 dig. altus, 26 dig. latus, auctumno a. 1891 rep.

. . . .
. . . .
. . . .
LEG · II · AD · PF
7METI FEROCIS
ANNOR · XXXI
STIPENDIORVM
XIII · HERES
FAC CVRAVIT

Athen. 1892 I p. 509, Catal. n. 31.

Tres versus primi de industria erasi sunt.

[5 centurio hic diversus a Q. Mettio Feroce, evocato Augusti, tituli Viterbiensis Corp. XI 3006, fortasse parentela cum eo coniunctus. H. D.]

1057 fragmentum, 22 dig. latum, 8 dig. altum, evanidum auctumno a. 1891 rep.

leg ii

AD P F VIX A XXX
STIP XIII
H SEPƎ T

Athen. 1892 I p. 509, Catal. n. 33.
3 *sepelit(us);* sed lectio non omnino certa est.

1058 lapis fere integer, 50 dig. altus, 24 dig. latus, a. 1891 mense Martio rep.

vir erectus paludatus dextra tenet baculum laeva tesseras (?) vel sacculum: a
D dextro latere est pugio M

C Æ CILIVS · AVIT
VS · EMER · AVG
OPTIO LEG XX
5 V V STP·XV·VIX·
AN · XXXIIII ·
H F C

Athen. 1891 I p. 644, Cat. n. 38 adiecta tabula. Shrubsole *Illustrated archaeologist* 1893 p. 23 item cum tab.

1059 lapis 34 dig. altus, 19 dig. latus, infra fractus, a. 1891 m. Sept. rep.

L · C A I A T V S
L · F · G A L · S E X
T N V S · L V G ·
MIL · LEG · XX VV

Athen. 1892 II p. 71, Catal. n. 39.

1060 34 dig. altus, 29 dig. latus, infra evanidus, a. 1892 rep.

C IVLIVS · C · C L ·
QVARTVS · CEL
MIL · LEG · XX · VV
ↃT · FL · VLPRO
AN \ \ X ST · VII
· · · · · ·

Athen. 1892 II p. 71, Catal. n. 44.
1 *C. Iulius C. (fil.) Cl(audia).* — 4 cognomen incertae lectionis. — 5 *an(norum) XXX.*

1061 lapis a. 1890 repertus, 20 dig. latus: supra fuit anaglyphum equitis hosti barbaro inequitantis, nunc tantum vestigia cernuntur.

D M
C · IVL · SEVERVS
EQ · LEG · XX V V
VIXIT · AN
XXXX

Athen. 1890 II (13. Dec.) p. 820, Catal. n. 45, *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 206.

1062 lapis 43 dig. altus, 22 dig. latus, integer, a. 1891 m. Sept. rep.

D M
L · LICINIVS · L
TER · VALENS
ARE · VETERAN
LEG · $\overline{XX}$ · V · V
AN · VL
H · F · E · C
H · S · EST

Athen. 1892 II p. 71, Catal. n. 46.

2 filii vocabulum omissum, ut saepius in titulis militum provincialibus, velut in Britannicis supra n. 1048, infra n. 1075, C. n. 154 (cf. supra p. 534) et n. 794. — 4 *Are(late)*. — 6 VL = 45, ita C. III 10550. 11227 et alibi. — 7 *h(eres) fec(it)*.

1063 cippus 50 dig. longus, 28 dig. altus, litteris magnis, aestate a. 1891 rep. m. Maio.

C · LOVESIVS · PAPR
CADARVS EMERTA · M
LEG $\overline{XX}$ · V · V · AN · XXV · STP · IIX
FRONTNVS · AQVILO · H · F · C ·

Athen. 1891 II p. 590, Cat. n. 47 cum tabula.

1. 2 et Lovesius et Cadarus nomina Hispana (cf. Corp. inscr. II, ind. nom.).

1064 47 dig. altus, 26 dig. latus, in partes fractus sed tamen fere integer, a. 1891 auctumno rep., bonis literis.

Q · POSTV
MIVS Q F
PAPR ... OLVS
EMERTA · M
LEG $\overline{XX}$ · > P P
ANN XXX
STIPXXI
H S E

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 48.

3 *[? S]olus*. — 5 *centuria primi pili*.

1065 cippus a. 1891 vere repertus, de industria concisus ut in murum insereretur, insuper evanidus, 32 dig. altus, olim fortasse 24 dig. latus et crassus.

COCC *eiae*
IRENE
CONIV G·
CASTI·S *s* ·ME
e TSANC T·S
s IMAE VIX
ANNXX · M
CVAL IV *s* TVS
ACTAR /////
LEG·XXP *os* VIT

Athen. 1891 I p. 644, Cat. n. 53.
9 *actar[ius] leg(ionis) XX.*

1066 lapis 44 dig. altus, 24 dig. latus, in fine mutilus, a. 1891 m. Oct. rep.

circuli
quatuor

D I S M A N I
B V S Q VIB
I V S S E C V N
D V S · A N N I E S
I S · C R E M O N
A · MILES LEG XX
V V · Ɔ O C T A V I

Athen. 1892 II p. 71, Catal. n. 52.

1067 fragmentum 26 dig. latum, 32 dig. altum, a. 1892 rep.

I LORNVS · I
MIL · LEG · X̄ *x u u*
AN// XXX
H F *c.*

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n 42.
1 *Flor[i]anus.*

1068 tituli magni, 42 dig. lati, fragmenta duo a. 1890 exeunte reperta, literis magnis et bonis.

CELEIA · MIES
LEG · XX · V V
NNO · XL · ST · XX
H F c

Athen. 1891 I p. 644, Catal. n. 55, *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 206.

1069 fragmentum 27 dig. altum, 15 dig. latum a. 1891 m. Septembri rep.

d. M
SARICO
leg. X X V V
centuria M I

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 57.

1070 fragmentum 28 dig. longum, a. 1891 rep.

PA
ENSOI
LEG XX · V · V · M

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 56.

Fortasse *Papiria (tribu) [Cresc]ens Opi[tergio].*

1071 infima pars tituli, 28 dig. alta, 34 dig. lata, a. 1891 mense Martio rep.

leg x X V V AN
STIP · XVII
H F C

Athen. 1891 I p. 643, Cat. n. 58.

1072 48 dig. altus, 31 dig. latus, litteris rudibus, a. 1891 mense Martio rep.

D M S
NI
GABIVS FE
LIXMILESL
ECIIAVC
S ANIS
XXXX H P C

Athen. 1891 I p. 643, Cat. n. 77.

Miles legionis Iscensis (cap. XIII) aut missus in Britanniam septentrionalem aut inde reversus, Devae mortuus est. Nota in titulo externi militis formulas v. 1 *d. m. s.*, v. 6 *h. p. c.* Devensibus alienas. — 4. 5 fortasse *[qu]i [vix]sit.*

1073 pars superior tituli evanida, 30 dig. lata, 50 dig. alta, rep. a. 1890 exeunte.

homo paludatus
stans

D M

AN • FELICIS • VET

VIX . . .

Athen. 1891 I p. 644, Cat. n. 61.

1074 ara mutila et evanida, 35 dig. alta, 14 dig. lata, a. 1891 m. Maio rep.

D M

patera ANNIVS. . . . . . *simpulum*

CESTI. . . . . . .

MI LEC. . . . . .

V. . AN XVIII . .

. . . .

. . . .

Athen. 1891 II p. 590, Catal. n. 11.

1075 30 dig. altus, 27 dig. latus a. 1891 m. Octobri rep.

L • ANTESTI

VS • L • SERG

SABINVS

C O R D V B

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 62.

2 *L. (f.)*, cf. supra n. 1062. — 4 Cordubam tribui Sergiae adscriptam fuisse ex hoc titulo discimus, et reperitur ea tribus in titulis eius oppidi Corp. II 2286. 5523.

1076 (= Eph. VII 882 +...). Alterum fragmentum huius tituli ex eadem fere muri parte a. 1891 aestate prodiit. Coniuncta hoc efficiunt.

D N

M • APRO | NO

M • F • FA | BIA

T | O O

O

Athen. 1891 II p. 591, Catal. n. 63.

1077 fragmentum 28 dig. altum, 34 dig. latum, a. 1891 m. Sept. rep.

homo stans —
(crura tantum supersunt)

LCAMVLIVSLF
STELATINA · A
LBANVS · TAV
RINVS

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 67 adiecta tabula.
3. 4 *Taurinus* ex Gallia cisalpina.

1078 cippus magnus, 60 dig. altus, 39 dig. latus literis magnis, per v. 5 in duas partes secatus ut muro insereretur, a. 1891 vere repertus.

D I S M A N I B V S
D · C A P I E N I ·
V R B I C I · V O L ·
T I N I A · V I E N N
S I G N I F L E G S T I
P E N D · X X I I I I ·
A N N O R · X L I I I I
H · F · C ·

Athen. 1891, I p. 644, Cat. n. 68 adiecta tabula.
5 fuit SIGNIF LEG STI.

1079 lapis fractus, 34 dig. longus, 16 dig. altus, 26 dig. crassus, a. 1891 m. Martio repertus: titulus tabella ansata continetur.

D · M ·
CASSIVS SECVN
DVS · MISSVS HO
NESTA MISSIONE
· VIX · AN · LXXX ·
COH

Athen. 1891 I p. 644, Cat. n. 69.

1080 pars superior lapidis, 30 dig. alta et lata, a. 1891 mense Maio rep.

Q C O R N
ELIVSQ F
AR

Athen. 1891 II p. 590, Cat. n. 73.

1081 pars superior lapidis, 29 dig. alta et lata, bonis litteris m. Sept. a. 1891 rep.

/// caput barbati hominis — servulus adstans

D > M

Q · CORNELIVS /

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 71 adiecta tabula.

1082 fragmentum evanidum, 28 dig. altum et latum, a. 1891 m. Sept. repertum.

luna dimidiata — rosa — luna dimidiata

Q CO*rneliu*S

Q F

Athen. 1892 II p. 71 n. 12, Catal. n. 72.

1083 prope *Pemberton's Parlour* ad occidentalem partem muri septentrionalis a. 1893 rep. lapis 32 dig. longus, 12 dig. altus, sine dubio sed nescio quo tempore ex muro extractus.

Q DOMITIVS

Q f CLA · OPTAT

VSVIRVNO

Chester Courant 10. Ian. 1894, Catal. mus. n. 74.

Si miles fuit, ut puto, potest fuisse miles legionis XIV geminae; confer C. XIII 6892.

1084 34 dig. latus, 28 dig. altus, a. 1892 rep.

D M

L · F STINIO PROBO FL

· *Vix* AN II · D XXVIIII

L · SEM PROBIANVS

PATER · F · C

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 76.

2 *L. F[e]stinio Probo f[i]l(io).*

1085 lapis 26 dig. longus, 37 dig. altus, bene servatus, m. Aprili 1891 rep.

D M
C · IVL · MARVL
LINI · B · F · TRIB
V N I · V I X I T
A N N I S XXXXV
H · F · C ·

Athen. 1891 I p. 644, Catal. n. 79 adiecta tabula.

1086 fragmentum 13 dig. altum, 17 dig. latum bonis literis, a. 1891 m. Sept. rep.

Q I V
N O VE M *ber*
V I X · A N · L X
I V I I · I C

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 80.
1 *Q. Iun[ius]* potius quam *Iul[ius]*.

1087 tituli pars superior 12 dig. altus, 30 dig. latus, evanidus, a. 1890 m. Dec. rep.

SEBDIVS · L · F · TR *o*
DENS AEQV

Athen. 1891 I p. 644 n. 8, Catal. n. 34.
1 fin. 2 *Tr[o(mentina tribu) Pu]dens Aequ[o* ... miles, ut videtur, legionis II Adiutricis.

1088 fragmentum 42 dig. altum, 28 dig. latum evanidum, a. 1891 rep.

leonis caput *hominis caput* *leonis caput*

eques cum servo.

SEXTVSSEXTI · FILIVS
FAB BRI *ia*
C E V I

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 91, adiecta imagine.
1 fin. *filius*. Nomen cognomenque defuncti videntur collocata fuisse post tribum et patriam.

1089 fragmentum magnis litteris, 35 dig. altum, 22 dig. latum.

vestigia equitis barbarum hostem calcantis

M · VALER · M · F
CL XX D · MARTIALS

Athen. 1892 II p. 72, Cat. n. 87.

1090 29 dig. altus, 18 dig. latus, fractus. a. 1891 mense Martio rep.

D *m*
C VALERI ....
MIL *leg* ...
> POSTV *mi* .
GALER *ixit*
A *nn*..
STPEN *d*...

Athen. 1891 I p. 643, Cat. n. 85.
7 *st(i)pen[d(iorum)]*...

1091 39 dig. altus, 30 dig. latus, fractus a. 1892 rep.

DIS · MAN
L · VAL ERIVS · L ·
AIA IA PVD
ens II

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 88 adiecta imagine.
3 in. quae tribus indicetur frustra quaesivi.

1092 fragmentum 23 dig. altum, 26 dig. latum, a. 1891 mense Maio rep.

D M
C VALERI
CC MAD

Athen. 1891 II p. 591, Cat. n. 86 adiecta imagine.

1093 lapis in duas partes fractus, 18 dig. altus, 38 dig. longus, a. 1891 m. Maio rep.

D | M
M · VLP | M · F
VLPI IA|NVARIVS
TRAIA S | XVIIII
AN X|XXVII
////.F

Athen. 1891 II p. 590, Cat. n. 51.

2 seq. *M. Ulp(ius) M. f. Ianuarius Ulpi(a) Traia(na) s[t(ipendiorum)] XIX, an(norum) XXXVII...* Ulpiam Traianam nec Sarmizegetusam fuisse puto nec Poetovionem sed Vetera. More non insolito (cf. C. III 6700, 6761 etc.) Ulpia pro tribu posita est. — 6 fortasse fuit H·F·C.

1094 tituli pars inferior 33 dig. lata, 38 dig. alta, a. 1891 m. Martio rep.

OPTONIS · AD · SPEM
ORDINIS · >LVCILI
INGENVI · QVI
NAVFRAGIO · PERIT
▲ S ▲ E

Athen. 1891 I p. 643, Cat. n. 92 adiecta imagine. Shrubsole *Illustrated archaeologist* 1893 p. 25; Dessau inscr. sel. 2441.

5 H fortasse de industria omissa, scilicet inserenda, cum ossa inferre licuerit, certe in lapide deest.

De optionibus ad spem ordinis videantur C. III n. 12411, Domaszewski *Rangordnung* p. 41.

1095 fragmentum 15 dig. altum, a. 1892 rep.

II
*claudi*A SAV*ria*
ann XXXX
stipe NDIORVM

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 96.

Miles fortasse legionis II Adiutricis.

1096 27 dig. altum, 20 dig. latum, litteris magnis, a. 1890 rep.

VS
·GAL
NITVS

Athen. 1890 II p. 820, Cat. n. 100, *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 207.

1097 fragmentum 26 dig. longum, 13 dig. altum, a. 1891 m. Iunio rep.

IX
S E R
VIX · AN · LXX
N · TIERIA H F C ·

Athen. 1891 II p. 590, Cat. n. 103.

4 *[co]ntiberna(lis)*, quod conieceris, certe non est in lapide.

1098 pars ima tituli, 32 dig. lata, 16 dig. alta, a. 1891 m. Iunio rep.

IIC ///// SVO EST
SEPVLTVS

Athen. 1891 II p. 591, Cat. n. 104.

Fortasse *hic [in] suo est sepultus*, quamquam tale aliquid in titulis Britannicis perraro additur.

1099 anaglypha duo equitum hostibus victis inequitantium, tituli fere deperditi; *a* a. 1890 rep., 36 dig. longum et latum, *b* a. 1891 rep., 29 dig. altum, 35 dig. latum, boni operis.

a D/*m* *b* D/*m*

a: Athen. 1890 II p. 820, Catal. n. 98, *b: Athen.* 1891 II p. 591, Catal. n. 99 adiecta imagine.

1100 fragmentum 34 dig. altum, 29 dig. latum, a. 1892 rep.

II H
F · HERES
FAC · C ·

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 102.

2 *f(ilius)*.

1101 pars infima tituli, 34 dig. lata, a. 1892 rep.

an NORXXV
S *ti* P X

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 97.

1102 lapis 48 dig. altus, 23 dig. latus, integer, a. 1891 m. Sept. rep.

femina d. calicem tenens
in lecto cubat: apposita est
mensa tripes: supra duae aves
sertis insident: in angulis
tritones tubis canunt.

D · M ·
CVRATIA · DINY
SIA · VIX · ANXXXX
· H · F · C ·

Athen. 1892 II p. 72, Catal. n. 108; *Manchester Guardian* 21. Oct. 1891, *Antiquary* Nov. 1891.

2. 3 intellege *Di[o]nysia.*

1103 lapis cubicus in quo titulus integer, 13 dig. longus et latus, vere a. 1891 rep.

D M
ET ACONTIO
LIBERTO BENE
MERENTI · C · ASV
RIVS FORTI · PATR
ONVS EIVS POSVIT

Athen. 1891 I p. 644, Cat. n. 75.

Summus lapis ut anaglyphum reciperet cavatus est.

1. 2 *d. m. Etacontio* (nomen alibi nondum repertum) vel etiam, sane miro modo, *d. m. et Acontio.* — 5 scr. FORTIS.

1104 42 dig. altus, 26 dig. latus, infra fractus, a. 1890 rep. Supra titulum cernuntur vestigia cenae sepulchralis.

D M
RESTITAE · V
N · VII · ET · M
ARTIAE V N//
///AI NIES
I

Athen. 1890 II p. 820 (n. 4. 5), Catal. n. 111, *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 206.

3. 4 *Martiae* potius quam *Martine.* — 5 *[p]ar[e]ntes.*

1105 lapis 30 dig. latus, 46 dig. altus: fractus, a. 1890 rep. titulus integer est.

mulier stans calicem tenens — vir stans tesseras tenens

VOCONIA CVA⁝ VICToR
NIGRINA

Athen. 1890 II p. 820 n. 3, Cat. n. 89, *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 206. V. 1 in. legendum *Voconia*, non, quod prius dedi, *Voconiae.*

1106 fragmentum miserum, 26 dig. longum, 23 dig. latum, a. 1891 m. Maio rep.

D · M
C

Athen. 1891 II p. 591, Cat. n. 105. In alio fragmento tantum SINI legitur (*Athen.* 1892 II p. 72).

West Kirby prope *Birkenhead.* Eph. VII p. 296.

ad Eph. VII 915 (post C. n. 176). Contuli: recentia omnia.

XVII a. *Derbyshire.* C. p. 50 (cf. p. 48). Eph. III p. 121.

Incipiunt in comitatu Derbyshire colles q. d. Pennini, qui, longo et fere continuo iugo usque ad montes Cumberlandiae vallumque Hadriani porrecti, cum loca planiora *Cheshire* et *Lancashire* ab tota regione Eburacensi, et ipsa campestri, dividant, aetate Romana castellis auxiliaribus custodiendi erant. Ex his castellis tria, in *Derbyshire* vel in regione vicina sita, nuper pervestigari coepta sunt, *Melandra* (infra ad C. n. 178), *Brough* in *Edale* (n. 1107), *Castleshaw* (vide infra inter tegulas cohortium): quartum longius septentriones versus situm vide cap. XXI. De castellis ceterisque rebus antiquis in eodem comitatu repertis plenius egi *Victoria Hist. of Derbyshire* I 191—263.

ad C. n. 177. Periit. Fraudis suspicione sane non caret titulus qui, praeter nomen unum Gellii, intellegi non possit, in praediis autem cuiusdam Gell, viri tum cum repertus est in ea regione nobilissimi, prodiisse affirmetur.

ad C. n. 178. Contuli. Castellum Melandram effoderunt primus a. 1899 Ioh. Garstang, tum a. 1905 Bruton et Conway, postea alii, nec tamen res ad finem perducta est. Confer Garstang *Derbysh. archaeol. journ.* XXIII 90, Hamnett *ibid.* XXX 321 (cum imagine principiorum parum accurata), Bruton et Conway *Melandra Castle* (Manchester 1906), Bruton *Excavations at Melandra* ibid. 1909. Plura sane de hoc loco scripta quam ibi reperta. Titulos inde novos habes nullos.

XVII^b. ANAVIO *(Brough).*

Castellum Romanorum ad *Brough* prope *Hope* in valle *Edale* fuisse iamdudum notum erat: primus data opera locum temptavit a. 1903 Ioh. Garstang, partemque principiorum et titulos duos eruit *(Derbyshire archaeol. soc.* XXVI 177—196). Nomen castello Anavionem fuisse demonstravi l. c. p. 201 (cf. Eph. VII n. 1102); praeterea de castello in universum dixi *Vict. Hist. Derbyshire* I 201—210. Cohortem I Aquitanorum ibi circa a. 158 in statione fuisse et tum quaedam aedificia aut struxisse aut restituisse ex n. 1108 patet; principia postea refecta esse videntur. Cohors redit C. n. 176. 620*a*. 1193 (a. 124). Eius fortasse fuerunt tegulae quaedam fractae, in balneo extra castellum c. a. 1761 repertae, COH vel OH inscriptae (S. Pegge *Roads through the Coritani* (1784) p. 40, W. Bray *Tour* (1783) p. 210: inde ego *Vict. Hist. Derb.* I 206).

1107 in hypogeo 'praetorii' inter fractos lapides et rudera, ara 20 dig. alta, 12 dig. lata, literis admodum evanidis. Nunc Buxton in museo.

intra sertum:

DEAE
. . . OI.CIE
KE VIC
VSLLM

Descripsi edidique *Vict. Hist. of Derbyshire* I 208. Garstang *Derb. arch. journ.* XXVI 194 cum fig. Quam praeterea ibi memorat Garstang aram DEO MART fortasse dedicatam, vidi, sed litteras nullas legebam.

1108 in eodem hypogeo rep. fragmenta quatuor, unum parieti hypogei reficiendo adhibitum, tria reliqua abiecta inter rudera varia, lapidis olim ut videtur 54 dig. longi, 32 dig. alti: nunc Buxton in museo.

IMP · CAESARI · T *ael. hadr.*
an TONINO AV *g. pio p. p.*
COH · I · AQVITA *norum*
SVB · IVLIO · V *ero, leg.* AVG
PR · PR · INST *ant* E
ca PITON *io fu* SCO PRAE

Descripsi et supplevi: edidi *Derbyshire arch. journ.* XXVI 197, *Vict. Hist. Derb.* I 207.

4 de Iulio Vero qui a. 158 Britanniam obtinebat, cf. ad titulum eius, repertum ad Pontem Aelium (infra n. 1163).

XVII c. RATAE *(Leicester).*

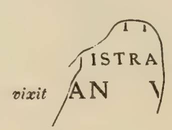
Oppidum Ratae Coritanorum (Itin. Ant. p. 477. 479) eiusdem generis videtur fuisse atque Calleva Atrebatum et Venta Silurum. Supersunt murorum antiquorum vestigia (velut porta occidentalis *Jewry Wall* dicta), pavimenta operis musivi, varia supellex aetatis Romanae nunc in museo publico asservata. Cf. quae nuper scripsit W. Page *Victoria Hist. Leicestershire* I 148: titulorum, qui pauci sunt, mentionem tantum fecit.

1109 Leicester prope *Jewry Wall* a. 1897 rep. parti infimae columnae leviter incisum: nunc in museo.

MERꞋ C
ADROP

Vidi et ectypum habui. Romanam esse non spoponderim.

1110 apud *the Old House, Westcotes,* in suburbio Ratarum prope viam Romanam, ubi sepulcretum Romanum fuit, a. 1894 rep., nunc in museo, fragmentum 20 dig. altum et latum, litteris magnis.

Descripsi. Memoratur *Thirteenth Report of the Leicester Museum Committee* p. III.

2 *[min]istra?* (Hirschfeld).

XVIII. LINDVM *(Lincoln).* C. p. 50. Eph. VII p. 296.

Titulos Lindenses superstites denuo contuli et cum ceteris rebus antiquis Lindi repertis in actis societatis archaeologicae *the archaeological Institute* a. 1909 tractavi, quae mox edentur.

Museum novum in vetere coenobio *Greyfriars* institutum est: illuc, spero, multa confluent.

ad C. n. 182. Vv. 2. 3 lege G·IVLI CAL | CALENI LVC. Lapicida G et C miscuit: intellege *Gal(eria) Caleni Lug(duno).* Calenus nomen Celticum est.

ad C. n. 184. Nunc in museo Britannico. V. 3 lege AAAVDI, *Babudi,* littera *b* cursive scripta (cf. supra n. 1055). Nomen hoc repertum in Umbria, Corp. XI n. 5185. 5196. In fine est ISPANI GALERIA | CLVNIA', *(H)ispani Galeria* (tribu) *Clunia:* id iam Kubitschek recte coniecerat *(Imper. Rom. tributim descriptum* p. 192). Non recte Huebnerus ait litteras tituli restitutas esse. Diximus de lapide ego *Arch. journ.* L 286, Kubitschek *archaeologisch-epigr. Mittheilungen aus Oest.-Ungarn* XVII 14, uterque adiecta imagine tituli.

ad C. n. 186. V. 4 in lapide est SALICA·IVGA (vel LVGA). V. 7 nullus est. Totus titulus ita legendus est: *miles le]g. II Ad(iutricis) p(iae) f(idelis) > [P]onti Proculi, L. Licinius L. f. Gal(eria tribu) Salica Lug(uduno), annorum XX [stip]end(iorum) II.* Nomen militis officio postpositum habes etiam Eph. VII n. 991 et alibi (Corp. XIII 6942, Mogontiaci). Salica nomen Celticum est.

ad C. n. 188. Iunge C. n. 196, quod fragmentum pertinuit ad v. 1 huius tituli. In C. 188 v. 1 fuit, puto, ...S·M·F, v. 4 LEG·V/*iiii*. Miles cognomine carens, Italia oriundus, hanc legionem sibi vindicat.

ad C. n. 189. A dextra est viri protome. V. 2 ex. lego CATIOTV////.

ad C. n. 193. Nunc in museo Lincolniensi: ectypa et imagines photographicas habui. — V. 3 lege CRYSIDI. — Rep. est ubi olim carcer fuit, extra portam Lindi orientalem inter alia sepulcra Romana. Vide *gent. mag.* 1840, I p. 79, *arch. journ.* XVII 8.

1111 Lincoln, loco dicto *the South Common*, prope sepulcretum Romanum meridionale, a. 1909 repertus lapis sepulchralis fractus 35 dig. latus, 45 dig. altus: nunc in museo. Lectio certa: puncta parva et incerta.

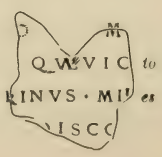
C V A L E R I V S C F
MAEC · MIL · LEG
IX · SIGN · > HOSPITIS
ANN XXXV STIP XIIII
T P I
H *s e*

Imaginem photographicam misit E. M. Sympson; postea contuli. Edidi *Lincolnshire Notes and Queries* Iul. 1909, adiecta imagine. Memoratur *the Antiquary* 1909 (Apr.) p. 127.

3 *sign(ifer), (centuria) Hospitis* (cf. Corp. III 6606).

Hiberna Lindensia primis statim annis Romanae dicionis posita esse, si quis unquam dubitaverit, evincunt tituli tres, hic et C. n. 183 et 188 (cf. supra).

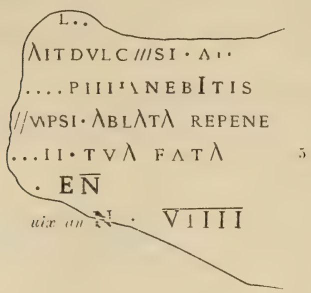
1112 Lincoln, insertum muro medii aevi prope *Pottergate*, ubi orientale Lindi sepulcretum fuit, fragmentum mutilum, 16 dig. altum, 12 dig. latum, litteris malis et partim incertis.

Descripsi indicatam ab E. C. Wickham, D. G. Hogarth, J. J. Phelps.

2 *Q. Val(erius?).* — 4 in. aut P aut B aut R aut D.

1113 Lincoln, prope portam orientalem *(Eastgate)* aliquot ante annos rep. fragmentum 17 dig. latum, 26 dig. altum, litteris parvis et evanidis: nunc in museo.

Hicks:

ΛITDVLCISSIMAFR *oles?*

..........PAREBITIS°

..AESTABLATARECENT

Descripsi tam lapidem quam, adiutus a Ioh. G. C. Anderson, ectypum. Praeterea vv. 2—4 E. L. Hicks, episcopus Lincolniensis, a me rogatus non semel inspexit.

Litterae IEFPC fere eandem formam habent: evanidae certe non distinguuntur. — 4 *ablata repente* (vel *recenti*). — 5 *tua fata.* Agnoscuntur versus dactylici.

XX. *Manchester.* C. p. 56. Eph. IV p. 199, VII p. 298.

Effossiones in *Castlefield*, ubi castellum situm erat, a. 1906—7 factae sunt, sed inde pauca tantum didicimus. Res antiquas et tum et antea ibi repertas tractaverunt F. A. Bruton et alii *The Roman Fort in Manchester* (Manch. 1909), quo in libro qui titulos composuit, rem parum bene fecit. Consulendus est praeterea Caroli Roeder liber *Roman Manchester* (Manch. 1900). Tegulas *c. III Br.* vide infra suo loco.

De nomine castelli — quod aut *Mancunium* fuit (itin. Ant. 482, 2) aut *Mamucium* (ibid. 468, 7) aut tertium nescio quod — disputavit H. Bradley *English Historical Review* XV 495. Res adhuc in incerto est: illud certum, per totum medium aevum usque ad saec. XV loci nomen a *Mam-*, non a *Man-*, incepisse.

ad C. n. 211. Oxonii in museo Ashmoleano, ubi vidi.

ad C. n. 212. Vidi Manchester in museo Peel Park. V. 1 incertus est. De vv. 2—4 Huebner recte iudicavit, legendum scilicet ...*praepo*SI|*tus* VEXIL| RAETOR·ET | NORICOR | V·S·L·L·M. Imaginem bonam exhibet Bruton *Roman Fort* tab. 8 (ad p. 24). Ara videtur ex monumento aliquo antiquiore exculpta esse.

ad C. n. 213—216. Perierunt; periit etiam Eph. IV n. 674.

ad C. n. 217. Servatur a Guil. Astor, Americano, in *Hever Castle.*

XXI. *Ribchester.* C. p. 58. Eph. VII p. 299.

Castellum Romanum, cuius reliquiae hodie prope ecclesiam vici Ribchester cernuntur, Bremetennacum appellatum esse, nunc fere constat. Coccium potius loco dicto Wigan quaerendum esse Watkin *Roman Lancashire* pp. 28. 200 recte vidit.

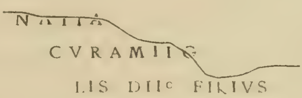
Effossiones hic temptaverunt a. 1898—9 Ioh. Garstang, a. 1907 antiquarii Mancunienses adiuvante G. L. Cheesman Oxoniense, sed castelli magnam partem ecclesia et sepulcra recentia satis defendunt. Illud certum est, castellum primo iam saeculo positum fere ad saeculum quartum mansisse ambitumque habere eum, qui alae auxiliariorum miliariae conveniat.

De effossionibus suis rettulit Garstang *Ribchester Exploration Fund Report* 1898—9; de antiquitatibus loci scripsit idem *Transactions historic. soc. Lanc. and Cheshire* XVII 190—208, ubi tamen de templo quodam coniecturas incautas addidit.

ad C. n. 221. Aram 32 dig. altam, 17 dig. latam, olim in Dingly Hall nunc in Stonyhurst servatam vidi; sed evanida tota est. Testimonia veterum Huebnerus confudit: quam enim sub Anonymi nomine dat lectionem, ea est revera Camdeni, qui a. 1580 titulum vidit; quam autem sub Camdeni nomine dat, ea est mera Camdeni coniectura. Huic coniecturae debetur mirum illud et insolitum *deis Matribus.* Initium tituli iam a. 1580 aperte evanidum factum erat. Praeterea animadvertendum est a. 1824 T. W. Dilworth haec legisse ...... *M. Ingenuius Asiacticus* (sic) ÆIIASTSSLLM: vide epistolam eius eo anno ad Ios. Dunn datam, *Stonyhurst Magazine* m. Apr. 1898 p. 140. Restituendum fortasse (v. 4): A. II AST.

ad C. n. 225. Servavit in cod. mus. Brit. idem Th. Braithwaite, qui etiam n. 230 servavit. Lapis a. 1587 repertus est.

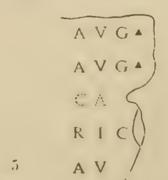
ad Eph. VII n. 924. Contuli Blackburn in museo publico: fragmentum est 31 dig. longum, 12 dig. altum.

.... *curam eg[it] ...]lis dec(urio) filius.*

Anaglyphum equitis ex eodem lapide factum et eodem loco repértum, nunc una servatum, ad titulum pertinere creditur.

1114 Ribchester, inter rudera principiorum castelli, a. 1908 rep. fragmentum tabellae magnae ansatae 15 dig. altum, 11 dig. latum.

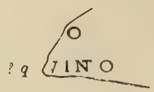

Descripsi. Edidit Conway *Manchester Guardian* 4. Mai. 1908, *Classic. Review* 1908 p. 197; vide etiam *assoc. journ.* 1908 p. 214.

V. 3 de industria erasus est. — 4 fin. c potius quam o.

Est Severi filiorumque potius quam Vespasiani filiorumque. Vv. 4. 5 Conway *vex. legionis sextae vict*|RIC*is*... *proc(urator)*|AV*gg* supplet, vix recte.

1115 Ribchester intra castellum in horreo a. 1899 rep. pars ut videtur columnae, 11 dig. longa, 7 dig. alta.

Vidi.

XXII. EBVRACVM *(York)*.

C. p. 61. Eph. III p. 122. 312; VII p. 299. 352.

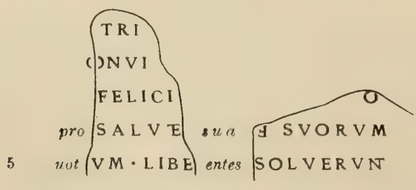
ad C. p. 62, Eph. III p. 312. Contuli laminas: lege *b* I ΘΕΟΤC, 4 οKPIB. Litterae cum punctim scriptae sint, videtur intellegi posse v. 4 CKPIB, *Scrib(onius)*. — Hunc Demetrium eundem esse qui apud Plutarchum in dialogo de defectu oraculorum introducitur ἐκ Βρεττανίας εἰς Ταρσὸν ἀνακομιζόμενος οἴκαδε, coniecit olim C. W. King Cantabrigiensis noster (*arch. journ.* XXXIX 1882 p. 23), nuper, huius ignarus, et coniecit et comprobavit H. Dessau in Hermae vol. XLVI 156. Laminae paullo ante annum 83 incisae esse videntur (cf. Dessau l. c. p. 159).

ad C. n. 238. Contuli: certa est lectio v. 1: AF·ITA, *Af(ris) Ita(lis)*. Quod Mowat *proc. soc. antiq. Newc.* V 130 *Af(liabus) Ita(lis)* coniecit, vix placebit. Repetivit Dessau inscr. sel. 4787.

ad C. n. 243. Exhibet etiam Al. Lesley in codice bibliothecae Victor.-Emanuele quae est Romae, 506 n. 60.

ad Eph. III n. 78. Errore repetitur ibid. III n. 180, ut observavit F. Haug *Jahresber. Fortschritte class. Alterthumswiss.* 1884, 3 p. 157, confirmavit musei curator Raine, cf. *arch. journ.* XLIX 233.

1116 (= Eph. VII n. 1182. 1183) fragmenta sunt unius lapidis (olim ansati), iam melius collocata in museo Bankfieldensi, Halifax, litterae altae cm. 3. 4.

Descripsi.

1117 Eburaci sub hospitio *the Mount Hotel* prope viam Romanam quae ad Calcariam *(Tadcaster)* ducebat, inter alia sepulcra Romana a. 1892 rep., nunc in museo; titulus in spatio 26 dig. lato incisus est.

anaglyphum
feminae infantem et
pateram (?) tenentis

D M
IVLIE BRICE AN · XXXI
SEPRONIE · MRTINE · N · VI
SEPRONVS · MRTNVS · F · C ·

Descripsimus Raine et ego, edidimus ille *Academy* 16. Apr. 1892, ego *arch. journ.* L 287.

3 *Se(m)pronie*, 4 *Se(m)pronius.*

1118 pars inferior lapidis sepulchralis cum praecedente rep. et servata, 20 dig. lata.

N
IVSPIISSIME
F · CO · S · T · T · L

Descripsi. Edita est cum ea quae praecedit.

3 in. *f(ecit) co(niux).*

XXIII. ISVRIVM BRIGANTVM *(Aldborough).*
C. p. 66. Eph. III p. 124, VII p. 302.
Accedunt comitatus Yorkshire partes meridionalis et orientalis.

ad C. n. 260. Contuli. V. 3 in. est v (2. 3 *Matribu[s]).*

ad C. n. 261. Vidi. Ara fortasse antiqua, litterae noviciae; a tergo item litterae noviciae exaratae sunt.

ad C. n. 263. Contuli. Recte edidit Huebner Eph. III p. 124.

ad C. n. 263a. Vide infra n. 1119.

ad C. n. 267. Contuli Eburaci in museo. Non est antiqua. Fortasse intellegendum: *inning.*

ad C. n. 268. Iustinianus hic, ut observavit A. I. Evans *numismatic chron.* 1887 p. 208 = *archaeol. Cambrens.* 1888 p. 318, ille est quem circa a. 407 Constantinus ex Britannia in Gallias misit (Zosimus VI 2; Olympiodorus apud Photium bibl. cod. 80, Mueller fr. hist. Graec. IV p. 59, ubi Ἰουστῖνος traditur). Titulus repertus fuit in summo monte *(the Peak)* mare prospicienti; rudera Romana simul reperta esse dicuntur. Saeculo igitur quinto ineunte castellum sive speculum hic fuit contra piratas Saxonicos constitutum. Ad praesidia similia pertinere videntur vestigia Romana per idem litus ad *Filey* et *Saltburn* deprehensa. — Lectionem denuo temptavi, sed parum feliciter. V. 3 credo SBI pro GIST male scriptum esse. In fine post A///O nihil deest. — Delineavit Huebner exempl. script. epigr. n. 781.

ad Eph. III p. 143 n. 125. Non debuit ab Huebnero inter tegulas collocari: lapis fuit rudis et (ut videtur) perparvus. A. 1857 (ut affirmatur) repertus est: edidit primum W. S. Cortis *Roman and British remains at Filey (Twentysixth Report, Scarborough Philosoph. and Archaeol. Soc.)* pp. 18—25 cum tabula mala: inde S. Mayhew *assoc. journ.* XLIV 355; Whellan *hist. of the North Riding* (Beverley 1859) II 895: confer praeterea Wright *intellectual observer* VIII (1866) 234. Si ex titulo ipso et ex tabula Cortisii iudicare licet, fictus est. Finxisse puto falsarium illum eius aetatis famosum, Edwardum Simpson sive '*Flint Jack*'. Finxit is certe ea regione et eo fere tempore talia multa, velut lapidem IMP CONSTAN EBVR inscriptum: confer *proc. soc. antiq. Lond.* II (1853) 298 et Ios. Stevens *Flint Jack* (Reading 1894) p. 8.

Lapis CORVMJ+ inscriptus (Huebner inscr. Chr. Brit. n. 172) aut mediae aut recentis est aetatis: primum edidit F. Hargrove *Knaresborough* (ed. 6, 1809) p. 350.

1119 (= C. n. 263*a*) lapis est 16 dig. longus, 8 dig. altus, litteris malis, Whitby in museo.

DEO MAR
RIGAE
SCIRUS DIC·
SAC VSLM

Contuli et edidi *arch. journ.* L 289. Primus quod sciam edid. Whellan *Hist. of the North Riding* (Beverley 1859) II 209. — Dessau inscr. sel. 4582.

3 DIC legit etiam Whellan.

Deo Mar[ti] Rigae Scirus dic(avit) sac(rum) — nisi mavis *sac(erdos)* — *v. s. l. m.*

1120 ex fluvio Calder ad Woodnook prope Castleford a. 1890 extracta ara rudis, 15 dig. alta, 8 dig. lata: nunc Leeds in museo. Ectypum gypsaceum intuli museo Ashmoleano Oxoniensi.

DEAEUIC
TORIAE
BRIGNNT
A·D·AURS
ENAPIANU

Descripsi edidique *arch. journ.* XLIX 191 cum tab. (inde Dessau inscr. sel. 4720). Dea redit C. n. 200. 203. 875. 1062; confer infra n. 1141; Eph. VII 920.

Deae Victoriae Brigant(iae) a(ram) d(edicat) Aur(elius) Sen[o]pianu[s].

1121 ara parva et rudis 17 dig. alta, 8 dig. lata, valde evanida, prope Chapeltown — vicus is a Leeds circiter 3 m. p. septentriones versus — rep., nunc Leeds in museo.

M Λ
T· · · · ·
· · · · · ·
· · · · · · ·

Vidi.

Mat[ribus?

XXIV. *Brough by Bainbridge, Catterick.* C. p. 67.

Castellorum auxiliariorum vestigia tam prope *Brough* quam prope *Catterick* hodie conspicua sunt.

ad C. n. 269. Manu ut videtur Camdeni sic legitur in cod. mus. Brit. Cotton Titus B. VI f. 251 (olim 244):

IMPCAESARI · L · SEPTIMIO
PIO · PERTINACI · AVGV
IMP CAESARI · M · AVRELIO · A
PIO · FELI AVGVSTO · FIPS
//////////////////////////////////
BRACCHIO CAEMENTICIVM
V̄ĪNERVIO T · SVBCVRA · L · A
SENECIO.V 1MPLISSIMI
OPERI · L · VIV S · PIVS · PRAIA
F · CIO

1122 *by the L(ord) William Howard, neare Catterick, 1622.*

DEO · SA
NCTO · V
HE T E R I
PRO · SAL
AVR · M^V CI
N·I·V·S·L·M·O

Camden in schedis suis Bodleianis Oxon. (ms. Smith 84 f. 8 *d*). Inde, ut puto, Thos. Smith (1638—1710) ms. Smith 86 f. 40. Meminit tituli etiam Roger Dodsworthe a. 1622 in schedis Camdenianis mus. Brit. Cotton Iulius F 6 f. 298=314. — Titulum, quem Camdenus anno vitae paenultimo accepit, diu latuisse vix mirum est.

2. 3 *V|heteri;* cf. infra n. 1182. 1183. — 4 seq. *pro sal(ute) Aur. Muciani v. s. l. m.;* 6 fin. O pro puncto hederaceo est.

XXV. LAVATRAE *(Bowes).* C. 69. Eph. VII p. 302.

ad Eph. VII n. 941. Vidi et ita excepi:

VSAEM VS
IITIR V
CLOIRAEF
FECIT

Ita fere etiam nescio quis in *Transactions of the Cumberland and Westm. archaeol. soc.* VI (1906) 324. — De cohorte II Thracum et praefecto eius cogitaverim.

XXVI. *Gretabridge, Rokeby.* C. p. 70.

Duo castella auxiliaria fuisse videntur in hac regione, alterum prope *Bowes* (cap. XXV), alterum IX chilom. inde orientem versus prope deversorium *Morritt Arms* ad *Gretabridge* et *Rokeby.*

ad C. n. 276. Contuli: ara est 28 dig. alta, 12 dig. lata.

DEO MART
I · NEMN
GENVS · A
RAM POS
VIT · VOL
caput apri — VM ET V — scutum
SOLVM
ET PRO SE

Deo Marti Nemn[o]genus aram posuit vo[t]um (i. e. quod voverat) *et v(ovit?) solum* — an *solv(it) m(erito)?* (O. H.) — *et pro se* (i. e. id fecit). Minus recte Bailey *Cumberland and Westmorland arch. soc. transact.* (nov. ser.) V 126.

ad C. n. 277. Contuli.

ad C. n. 280. 281. Frustra quaesivi.

ad C. n. 283*b*. Ricardus Gough, qui vidit a. 1763, a Naworth, id est a vallo Romano, lapidem venisse affirmat (ms. Oxon. Bodl. top. gen. *e* 25 f. 283), sed fortasse erravit (cf. infra ad C. n. 826). Ipse externum crediderim.

De titulis in Rokeby Hall asservatis, qui fere omnes Amboglannenses sunt, dixi infra in Addendis ad cap. LII (p. 600).

XXVII. *Watercrook.* C. p. 72.

Vestigia castelli quamquam nondum effossi certa sunt. Praeter auctores antiquos conf. W. G. Collingwood *Cumberland and Westmorland arch. soc. transactions* (nov. ser.) VIII (1908) 102—108.

ad C. n. 292. Nunc *Kendal* in museo. E. Hodgson imaginem photographicam misit (eandem repetivit Collingwood loco supra citato, ad p. 106). Repertam esse anno 1688 testatur Nicolson (cf. infra ad n. 1123): v. 7 dispicio INS AEL SVPINO.

1123 Watercrook rep. a. 1688.

····DEAB
SACRU
···VALENS
AVG·V·S
L·M

Ex schedis Guilelmi Nicolson olim episcopi Carliolensis edidit R. S. Ferguson *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 265, *Cumb. and Westm. arch. soc. transactions* XII 60; inde ego *arch. journ.* XLIX 194.

XXVIII. BRABONIACVM sive BROVONACAE *(Kirkby Thore).* BROCAVVM *(Brougham Castle).* C. p. 73. Eph. III p. 125, VII p. 306.

Duo videntur fuisse castella auxiliariorum, quorum alterum ad *Brougham Castle* ad confluentes fl. *Eamont* et *Lowther*, alterum XI fere chilom. inde orientem versus ad fl. *Eden* prope *Kirkby Thore* stetit. Haec loca ita inter se distant, ut hoc Brovonacas (itin. Ant. 467). illo vero Brocavum (ibid. 476) fuisse probabiliter statuamus.

ad C. n. 303. Qui in schedis musei Britannici (ms. Cotton Iulius F VI f. 308, olim 293) descripsit, non Sibbald est sed ipse Camden: a Camdeno Seldenus habuit. — Titulum revera Brougham repertum esse certum non est: Lowther ubi servabatur (id est Lowther Castle), sita quidem est prope Brougham sed ita ut etiam Plumpton Wall non longe absit. Vv. 3. 4 ausim restituere *Germa[norum] V[o]r[e]d(ensium):* Voreda nomen castelli est ad Plumpton Wall (cf. p. 566). Domaszewskius *Religion des römischen Heeres* p. 45 not. 195 coniecerat: *[Bro]v(onacensium) [Go]rd(ianorum).*

ad C. n. 303*a* (= 1352 p. 314 = Eph. III p. 127). Contuli: vv. 2. 3 IMAG | NIFERI.

XXIX. *Whitley Castle.* C. p. 75. Eph. 4 III p. 128.

ad C. n. 309 = Eph. III p. 128. Contuli a. 1895: lectio tota incerta est. — Testatur Moses A. Richardson (*Local Historian's Table book* IV, 1845, p. 386) aram, iam tunc evanidam, die 18. Sept. a. 1837 repertam esse circa C passus extra castellum orientem et septentriones — id est flumen Tinam — versus. Fragmentum tegulae rubrae MAR... inscriptum, teste eodem una repertum, vasis Gallicis videtur adnumerandum esse.

ad C. n. 310. In schedis suis bibl. Bodl. Oxon. (ms. Smith 84 f. 17) vv. 8 seqq. ita exhibet Camden:

FƎIA/GARM///IM///PONTM
TR·POTXIMPIЄS IIII////RII
PROPIETATE·AEDE·VOTONE
COMMVNI/C VRANTE
....LEG·AVG
PR·RVCOH·I·I·NERVIO
RVM·C·R·POS

Legendum igitur vv. 10—11 *pro pietate ac devotione communi* (cf. C. n. 322. 963), v. 13. 14 *coh. II* (non *III*) *Nerviorum* (inde, puto, numerum *II* adscripsit Smith ad exemplum Britanniae Camdenianae ed. 1607 in bibl. Bodl. ms. Smith 1 servatum). Numerum *II* (v. 13) habet etiam Bainbriggius cod. mus. Brit. Cotton Iulius F VI f. 331 (olim 313), quod exemplum repetivi, adiecta imagine, *Cumberland and Westmorl. arch. trans.* 1911 p. 359. Solum in Britannia edita Camdenus posuit *III*; cur id fecerit, apparet ex glossa ab ipso schedae Bainbriggianae adiecta: *cohors III Nerviorum Alione;* quae verba sunt Notitiae dignitatum occ. 40, 53; scilicet situm Alionis castelli ibi quaerebat. Iam statuendum erit, eo loco ubi est *Whitley Castle*, non tertiam sed secundam cohortem Nerviorum tetendisse.

XXX. VOREDA (*Plumptonwall* sive *Old Penrith*). C. p. 77. Eph. III p. 128.

ad C. n. 326. Credo Camdenum initia versuum non in lapide invenisse, sed more suo coniectura supplevisse. — In adnotatione (item in adnotatione ad C. n. 327) delendum Gericii nomen; pro eo scribendum: Anonymus Germanus (cf. infra p. 599).

ad C. n. 330. *Plumpton Wall* repertam esse testatur R. Patten in epistola d. 18. Mai. 1731 ad R. Gale scripta (*Stukeley's Correspondence* II p. 76).

ad C. n. 332. Testatur Guilelmus Nicolson, praebendarius et postea episcopus Carliolensis a. 1681—1718, in schedis Lhuydianis Oxonii in bibl. Bodleiana (Ashmole 1816, f. 466 d.) asservatis, repertam esse hanc aram circa a. 1690 *at Brampton in Gillesland* (cf. C. p. 151 fin.), id est, prope Castlesteads (cap. LIII cf. infra p. 603 seq.). Titulus igitur post C. n. 884 inserendus. Hodie prostat in museo Carliolensi, ubi vidi (catal. n. 4).

ad C. n. 333. Contuli apud propinquam quandam (Gillbanks) prioris possessoris. Pro V ubique est U. 2 CAIROPEISI. Est igitur: *deo Belatu|cairo* (sic etiam C. 746, *Blatucairo* C. 295, *[B]aliticauro* Eph. VII n. 1053) *Pei|sius* (nomen barbarum).

1124 *Plumpton Wall*, extra castellum, circa C passus ab eo septentriones versus, inter arandum a. 1908 rep. ara 58 dig. alta, 24 dig. lata, partim evanida; nunc *Brackenburgh Tower* apud I. Harris.

O I M N I B V S
D I B V S V N S E
N I S • F E R S O M A
R I S • B V R C A N I V S
patera simpulum — A R C A V I V S • I A G D A — securis culter
A R C V S T V S P O V /
. . I A R V S V E Γ E R A
. . . . . O S A L V T E
SVA E SVORVM VSLM

Descripsi, edidique cum imagine *Cumb. and Westm. arch. trans.* 1911 p. 470. Edita est (sed vv. 1—6 tantum) *assoc. journ.* 1908 p. 142 adiecta eadem imagine.

Omnibus dibus Unsenis Fersomaris, Burcanius, Arcavius, [V]agda[v]arcustus, Pov...iarus ve[terani? pr]o salute sua et suorum v(otum) s(olvunt) l(ibentes) m(erito).

1 quae post O hasta in lapide est, initium puto fuisse litterae M loco non suo exarari coeptum. — 5. 6 lego *[V]agda[v]arcustus*, ex nomine deae Vagdavercustis Germanicae (C. XIII 8702. 8703. 8805). Cetera quoque nomina puto Germanorum esse, sane hucusque ignota. Cum Burcanio (v. 4) Domaszewskius nomen insulae Borkum, Βουργανίς sive Βυργανίς (Steph. Byzant., Strabo VII 120), cum Fersomaris (v. 3. 4) nomen Matronarum Fernovinearum (C. XIII 7980) composuit.

1125—1127 fragmenta rep. *Old Penrith*, servabantur *Lazonby*.

1125
. . . . . VOMAI
VIXIIA • • •
. . A.A IIII
AXII . . . . .
. . . .

1126
• • UGVEX
X. VIC
. . . .
. . . .

1127 D M

Ex schedis Guilelmi Nicolson (cf. supra p. 566 ad C. n. 332), qui vidit circ. a. 1690, edidit R. S. Ferguson *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 266, *proc. soc. antiq. Newc.* V 16, *Cumberland and Westm. arch. soc. transactions* XII 61: inde ego *arch. journ.* XLIX 195.

XXXa. *Hardknott.* Cf. C. p. 80.

ad C. n. 334. Castellum fere totum a. 1891—2 effossum est: de quo rettulerunt Ferguson, Calverley, Dymond *Cumberland Westm. arch. soc. transactions* XII 375—438, nov. ser. I 303. Reliquiae repertae sunt paucae quidem sed aliqua ex parte saeculo ut videtur primo exeunti attribuendae, unde non ita absurdum videtur hunc titulum Iulio Agricolae adsignare.

XXXI. *Old Carlisle.* C. p. 80. Eph. III p. 128. VII p. 309.

De nomine antiquo vide infra ad cap. LIII. Castellum est satis amplum.

Asservantur hodie Carlisle in museo *Tullie House* tituli hi: C. n. 336. 338. 347. 348. 349 (vv. 2. 3 lege FL · AVE|NTINV). 350. 351. 352 (vv. 3—5), 355. 358: hos contuli edidique in catalogo musei.

ad C. n. 337. In adn. pro Gericio scr. 'anon. Germanus': vide infra ad cap. LII (p. 599). — V. 3 DIATOVA habet Camden etiam ed. V (1600): et est puto potior lectio.

ad C. n. 340. Contuli: v. 5 in lapide est INGM: debuit fortasse lapicida FI|LIVS MIVST cet. dare, sed exemplari non intellecto N pro IV et C pro S posuit.

ad C. n. 353 = Eph. VII n. 966. Contuli. V. 2 lege MAE, 5 EQVI.

ad C. n. 355. Contuli et edidi catal. mus. Carliol. *Tullie House* n. 14. — V. 3 lege VIGSIT, 4 SEGSAGINTA.

1128 *Old Carlisle,* C fere passus a castello a. 1908 rep., 13 dig. latum.

HERCVLI
SORTES · SIGI
LIVS EMERIT
D · D · S · P

Forster et Dudding imagines photographicas miserunt, ille edidit *assoc. journ.* 1908 p. 143 adiecta tabula; ego *Cumb. and Westm. arch. trans.* 1911 p. 472 cum eadem imagine.

Herculis sortes sive decumae notae sunt.

1129 (= C. n. 348) nunc *Tullie House, Carlisle:* fragmentum est 12 dig. altum, bonis litteris.

dea BVS ♁ MA *tribus*
pro s A LVTEM *. aur*
sev. alexa NDri · A *ug*
n. et iu LIAE · M *amaeae*
matris aug. . . . TI · ET · CA *st?*
PV

Descripsi edidique *arch. journ.* L 291, catal. mus. n. 9.

V. 3 de industria erasus, quaedam tamen agnosci possunt. — 5 in. videtur fuisse *nos*TRI.

1130 Ad *Westward Vicarage*, prope *Old Carlisle* a. 1901 detectus lapis cohortalis 9 dig. longus, 6 dig. altus: nunc *Tullie House*, Carlisle.

COH
VIIII

Vidi. Edidit R. Bower *Cumberland and Westm. arch. soc. transactions* (nov. ser.) II 411 cf. VI 302.

XXXIII. VXELLODVNVM *(Maryport)*.

C. p. 84. Eph. III p. 129, VII p. 310.

Titulos *Nether Hall* servatos, plerumque in castello vicino repertos, contuli.

ad C. n. 383. V. 6 numerus cohortis est XVIII.

ad C. n. 406. Non est Uxellodunensis: vide infra ad C. n. 919.

ad C. n. 408. V. 2 lego MARTIN. — Ex George (cf. Eph. ep. VII n. 972) repetivit E. T. Tyson *Cumberland and Westmorland archaeol. transactions* V (1881) 25.

ad C. n. 415 = Eph. III p. 130. Ectypa habui non bona, sed quae Brucii lectionem satis confirmant. Dessau inscr. sel. 2635.

XXXIV. *Piercebridge, Gainford.* C. p. 91. 308.

De castello, et certo et satis amplo, breviter dixit Wooler *proc. soc. antiq. Newc.* (ser. III) I 123—127. Huc, non ad Vinoviam, pertinere C. n. 430 testes mihi sunt Raine et Bruce: cf. *arch. Ael.* IV 37.

ad C. n. 1344a. Descripsi Dunelmi in bibliotheca capitulari: lapis est 8 dig. longus, 13 dig. altus.

1131 (= C. n. 422). Nunc Dunelmi in bibliotheca capitulari.

O M
DOLYCHENO
i VL · VALENTIN
ORD · GER · SV/
EX · IVSSV · IPSIV/
POSVIT · PRO · SE · ET
SVIS · L · L · M
pr AESENTE // EXTRICATO II COS

aquila sedens coronam lauream tenens

p. Chr. 217

Vidi a. 1908.

4 *ord(inatus) Ger(maniae) su[p(erioris)]*. — 8 consules certi sunt.

1132 (= C. 421)

d M
RACILI
INATO
ANSVPER
XXII AVREL
ILLA CON
iug I FACIEND
VM CVRAVIT

Sic legi in imagine photographica; eademque fere in lapide, quem mea causa inspexit, A. C. Headlam.

3 seq. *[ord]inato [Germ]an(iae) super(ioris) [stip.] XXII.* De ordinatis ordinariisve vide Mommsenum Eph. IV p. 240; infra ad C. n. 1078.

XXXV. VINOVIA *(Binchester).* C. p. 92. 308. Eph. VII p. 311.

De castello scripsit R. E. Hooppell *assoc. journ.* tom. XLIII, XLVI, XLVII = *Vinovia a buried city* (Lond. 1891). Praeter titulum qui sequitur n. 1133 reperta illic est etiam tegula infra edenda.

ad C. n. 424. 425. Recte Hooppell, Ihm, Mowat (cf. ad n. 1133) hoc in titulo et in n. 425 Matres Ollototas agnoverunt. Eligendum tantum utrum v. 2 fin. OI an QL in lapide fuisse existimes (cf. *proc. soc. antiq. Newcastle* V 143).

ad C. n. 425. Hic quoque v. 1 fuit *m*ATRIB OL*loto*T. — Testimonia Huebnerus confudit. Quam enim lectionem Sibbaldo attribuit, ea revera est Camdeni, ipsius manu exscripta: quam autem sub Camdeni nomine posuit, nihil est nisi Camdeni coniectura, quam ut solebat in Britannia sua edebat; Cottonem autem coniecturis usum esse quis credat? Confer quae dicam infra cap. LII (p. 600).

1133 *Binchester*, extra castellum circa 80 passus meridiem versus a. 1891 reperta, nunc Newcastle in museo Blackgate, ara 51 dig. alta, 14 dig. lata, fere integra.

I O M
ET MATRIB
VSOLLOTO
TIS SIVE TRA
NSMARINIS
POMPONIVS
DONATVS
BF COS PRO
SALVTE SVA
ET SVORVM
V S L A

Descripsi edidique *arch. journ.* XLIX p. 196 cf. p. 227 et *arch. Ael.* XV 225 utrimque cum tabula. Hooppell *Times* 22. Mai. 1891, *Reliquary* V (1891) p. 132 cum

tab. IX, *Assoc. journ.* XLVII 268 — *Vinovia* p. 60 cum tabula non bona; Dessau inscr. sel. 4785. Vide praeterea Grienberger *Westdeutsches Correspondenzblatt* X (1891) p. 204; Ihm *Bonner Jahrbücher* XCII 257; Mowat *proc. soc. antiq. Newc.* V 127; Schuermans *bulletin des commissions royales d'archéol. et d'art.* (Bruxelles) 1902 p. 400. De significatione nominis Ollototarum conferatur Grienberger: Hooppellii etymologias miras silentio praetereo.

XXXVI. *Lanchester*. C. p. 93. 308. Eph. III p. 131. IV p. 200.

Castello nomen Longovicio (Not. Dign. Occ. XI 30) fuisse ex n. 1135 (v. 6) probabile factum est. Titulos ibi repertos qui Dunelmi in bibl. capitulari sunt (C. n. 431—439. 442. 445—448) contuli edidique in Catal. Bibl. (Durham, 1899); qui penes Greenwell erant (C. n. 441. 444. 1344*c*, infra n. 1136), nunc, dono eius, Newcastle in museo Blackgate servantur, ubi vidi. C. n. 449 periit aut latet.

1134 ad C. n. 444. Arula est 16 dig. alta, 7 dig. lata. Sic lego:

D E O
VITIRI *i*
VIIIVS *s*
. . . . . .

1135 Lanchester, prope fontem quendam, circiter CCCC passus a castello, a. 1893 reperta, ara magna 62 dig. alta, 24 dig. lata, ambitiose exornata: nunc ibi in ecclesia.

DEAE GAR
MANGABI
ET N GO///
ANI AVG N PR/
culter simpulum — SAL · VEX · SVEBO — patera patella
RVM · LON · GOR · VO
TVM SOLVERVNTM

Descripsi. Edidimus Crake *Newcastle Daily journal* 24. Iul. 1893; R. E. Hooppell *illustrated archaeologist* I 121, *arch. Ael.* XVI 313 adiectis tabulis, *assoc. journ.* 1894 p. 105; ego *Academy* 19. Aug. 1893, *arch. journ.* L 293. 316 adiecta imagine, *arch. Ael.* XVI 321; Huebner *Westdeutsches Correspondenzblatt* 1893 par. 97; R. Blair *proc. soc. antiq. Newcastle* VI 55, *proc. soc. antiq. Lond.* XV 37 cum tab. A prioribus Dessau inscr. sel. 4742.

Lectio certa est: non recte Hooppell v. 1 DEÆ EGAR.

Deae Garmangabi et n(umini) Go[rdi]ani Aug(usti) n(ostri), pr[o] sal(ute) vex(illationis) Sueborum Lon(govicianorum?) Gor(dianorum) votum solverunt m(erito).

De nomine deae Germanico dixit Grienberger *Zeitschrift für deutsches Alterth.* XXXVIII 189; de Suebis his, fortasse cum Suebis Nicretibus componendis, Zangemeister *neue Heidelberger Jahrbücher* III 1—16.

Vv. 3—4 nomen Gordiani erasum est, sed litterae nonnullae in rasura distingui possunt; v. 6 intactum mansit. Erasum habes praeterea C. III 4644, fortasse nusquam alibi: certe C. II 3406, VII 510 (cf. infra ad eum titulum) nulla est huius nominis rasura.

1136 Lanchester rep., olim penes Greenwell, nunc in museo Blackgate, fragmentum 10 dig. altum et latum.

Ↄ *cohors*
I · L *ingonum*
ODE
C A N

Descripsi.

1137 Lanchester a. 1897 rep. lapis centurialis: ubi sit, ignoro.

ↃN.....

Greenwell *proc. soc. antiq. Newc.* VIII (1897) 18.

XXXVIII. *Ebchester.* C. p. 96. 309. Eph. IV p. 200; VII p. 312.

ad C. n. 458 contuli. V. 1 lego S, 2 fin. GR: fortasse supplendum *[deae] s(anctae) [Miner]vae Iul(ius) Gr[aeci]nus* cet. De cohorte IV Breucorum — nam haec significatur v. 4 — vide ad tegulam infra edendam.

ad Eph. VII n. 981—3 contuli; n. 981. 982 finxit potius quam legit Hooppell.

Tituli duo quos Hooppell aliique (Watkin *arch. journ.* XLI 177) huic castello attribuerunt, revera sunt Borcoviciani, vide infra p. 588 fin. — Notandus praeterea lapis apud Chesters, Snows Green (is locus m. p. duo ab Ebchester abest), quem ita inscriptum esse

COH V
VARDVL

ait Ryan *Shotley Spa* (1841). Aut fictus est aut male lectus. De loco confer *Proc. soc. antiq. Newcastle* III (1887) 57, Geo Neasham *Hist. of West Durham* (1883).

XXXVIII[a]. *South Shields.*

C. p. 108. Eph. III p. 131; IV p. 200. 212; VII p. 316.

Titulos hic repertos olim in cenaculo, postea in forica asservatos, ordo municipalis in museum transtulit. ubi vidi. Titulus Graecus anaglypho equitis ornatus, qui a. 1894 in fabrica artificis lapidarii detectus nunc Newcastle in museo Blackgate servatur, sine dubio externae originis putandus est, a nauta aliquo recentibus temporibus in Britanniam adductus: edidit Blair *proc. soc. antiq. Newcastle* VI 204 (non omnino recte) adiecta tabula.

ad C. n. 495. Edidi cum imagine *Hist. of Northumberland* VIII 278.

1138 South Shields ad angulum viarum *Trajan street* et *Baring street*, circa C pass. a castello, a. 1895 rep., nunc in museo municipali, ara 32 dig. alta, 16 dig. lata.

D E A E B R I
cantharus G A N T I A E patera
S A C R V M
C O N G E N N I C
C V S · V · S · L · M

Descripsi. Blair misit, ediditque *Academy* 20. April 1895, *proc. soc. antiq. Lond.* XV 404, *proc. soc. antiq. Newcastle* VII 44 cum tab. Dessau inscr. sel. 4717.

1139 South Shields, *Vespasian Avenue*, extra castellum meridiem versus, a. 1897 rep., nunc in museo municipali, pars superior arae, 23 dig. alta, 15 dig. lata.

I V L I V S
V E R A X
ↄ L E G VI

Contuli. H. E. Savage ectypa et imaginem photographicam misit; inde edidi *arch. Ael.* XIX 273 cum tab. Blair *proc. soc. antiq. Lond.* XVII 38 item cum tab.

Nomen dedicantis, ut alibi (C. n. 398, cet.), nomen dei praecedebat.

1140 South Shields, apud *Baring Street Schools*, intra aream castelli, a. 1893 rep., nunc in museo municipali, lapis 58 dig. longus, 39 dig. altus.

I MP C A E S D I V I S E VE R I
NEPOS DIVI MAGNI ANTONI FIL
MAVRE SEVERVS / / / / / / / / /
PIVS FELIX AVG PONTIF MAX
TRIB POT P P CŌS AQVAM
VSIBVS MIL COH V̄ GALL IN
DVXIT CVRAE MARIO VALERINO
LEG EIVS PR PR

Blair misit. Conluli edidique *arch. Ael.* XVI 157, *arch. journ.* L 294 cum tab.; Blair *proc. soc. antiq. Newcastle* VI 14, *proc. soc. antiq. Lond.* XIV 294. — Dessau inscr. sel. 5759[a].

Imp. Caes. divi Severi nepos, divi Magni Anton(i)ni fil., M. Aurel(ius) Severus [Alexander] pius felix Aug(ustus), pontif(ex) max(imus) trib(unicia) pot(estate) p(ater) p(atriae) co(n)s(ul), aquam usibus mil(itum) coh(ortis) V Gallo(rum) induxit curante Mario Valeriano leg(ato) eius pr(o) pr(aetore).

Cohortem V Gallorum hic tetendisse notum erat: cf. Eph. VII n. 1003, tegulas ib. III p. 142, IV p. 207, tesseram plumbeam ib. IV p. 209.

Marius Valerianus legatus est etiam C. n. 585 (Cilurni, a. 221) et 965 (Netherby, a. 222).

XXXIX. CORSTOPITVM *(Corbridge on Tyne).*

C. p. 97. Eph. III p. 131, VII p. 314.

Corstopiti effossiones a. 1906—1910 instituimus R. H. Forster, W. H. Knowles, G. L. Cheesman, H. Craster, ego, alii. Invenimus horrea duo (cf. infra ad n. 1144. 1146), aedificium permagnum sed adhuc parum exploratum, fontem ornatum, rudera pontis flumini Tyne impositi, praeterea vias et fundamenta multorum aedificiorum, quae partim ad opera militaria pertinebant, partim vitae communi inservisse videntur. Vicus ibi fuit generis nondum certi sed haud dubio castello multo maior. Supellectilis antiquae ibi repertae pars quaedam, scilicet quae altissime sub terra condita invenitur, aetatis est Vespasiani vel Domitiani; pars maxima saeculo secundo tertiove ineunti attribuenda est; nonnulla, nec tamen ita pauca, quarti sunt saeculi. De effossionibus rettulimus in *arch. Ael.* quotannis, 1907 p. 161, 1908 p. 205, 1909 p. 305, 1910 p. 205, 1911 p. 144; opus, ut spero, continuabitur, donec totus locus excussus sit. De Corstopito Romano in universum dixi *Hist. of Northumberland* tom. X (1911) append.

ad C. n. 477. Primus exhibet Inniss, cf. infra ad n. 1149, qui v. 1 dat IVSIO, 3 IDN, 4 KIVS 5 IVSHERFC.

ad Eph. VII n. 988. Lapide denuo collato, v. 5 ita excepi:

..V.IMI...

Itaque legionis XXII Primigeniae mentio minime certa.

1141 Corstopiti effossionibus a. 1910 rep., ara 33 dig. alta, 16 dig. lata.

IOVI ΛETERNO
DOLICHENO
ET CΛELESTI
BRIGΛNTIΛE
ET SΛLUTI
C·IVLIVSΛP
OLINΛRIS
7LEG·VI·IVS·DE

Genius cum cornu copiae et ara | Cupido alatus uvas tenens

Descripsi edidique *arch. Ael.* 1911 p. 176, *proc. soc. ant. Lond.* 1911 p. 479.

Vv. 6—8 scripti sunt in rasura. — 8 fin. *ius(su)* scilicet deorum, vel *ius(sus), de(dicavit).*

1142 Corstopiti in agro *Corbow* dicto, a. 1803 vel 1804, eodem fere tempore ac loco quo C. n. 477, 634, 664 reperta, basis parvae statuae, cuius pes tantum superfuisse dicitur, 6 dig. alta et lata: periit.

DEAEM | *inerrae*
TTFRNV | *s*
LIBREX

Thomas Inniss societati antiquariae Londiniensi misit. epistula data d. 18. Mai 1804 quae inter schedas societatis servatur. Ab eodem Inniss David W. Smith in schedis nunc penes me servatis. Cf. infra ad n. 1149.

1143 Corstopiti muro praedii *Orchard* (sive *Hole*) *Farm* dicti inserta, ara 32 dig. alta, 19 dig. lata, evanida et de industria oblitterata.

DEO . . . 'KVAN
. . . . . SVEXILL
IIAVGETC
ANIANO
R/MARAMDESVOPoS   sic
LIB

Describere conatus sum.

Fortasse *deo [s(ancto) S]ilvan[o milite]s vexil(lationis) [leg.] II Aug(ustae) et c . . . . . anianorum aram de suo pos(uerunt) lib(enter);* v. 3 init. perierunt fortasse litterae septem.

1144 Corstopiti in effossionibus a. 1908 prope portam horrei occidentalis rep., ara magna 54 dig. alta, 20 dig. lata, tam supra quam sinistrorsum detrita.

perierunt versus duo
vel fortasse tres

ET
NORVS
AEP · CV
AGENS
OR·TEMPO
culter //EEXPEDITIO
securis NISFELICISSI
BRITTANNIC
V S L M

Descripsi et edidi *arch. Ael.* 1909 p. 396 adiecta imagine parum bona.

. . . *norus* . . *[p]raep(ositus) cu[ram] agens [h]orr(ei)* — sive *[h]orr(eorum)* — *tempo[r]e expeditionis felicissi(mae) Brittannic(ae) v. s. l. m.*

De *praeposito curam agente* conferatur Domaszewskius *Rangordnung* p. 108. Expeditionem puto esse Severi a. 208—211: sic Cagnat *année epigraphique* 1895 n. 204 Severi Mesopotamica, C. VIII 2564 Caracallae Orientalis expeditio felicissima nominatur. Horrea ipsa potius exercitibus bellum Caledoniae inferentibus sub Pio (n. 1146) et Severo quam usui castrensi destinata esse videntur.

1145 Corstopiti a. 1907 prope fontem rep. basis magnae pars infima.

r s L *m*

Descripsi et edidi *arch. Ael.* 1908 p. 267.

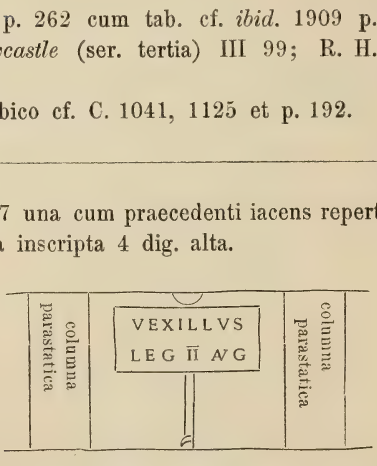
1146 Corstopiti a. 1907—1909 rep. in horreo orientali prope ostium, ubi sine ordine iacebant, fragmenta lapidis magni ansati ornati ornamentis, quae temporibus Pii bene conveniunt, 34 dig. alta.

securis IMP CAES *t.* AEL *. hadr.*
ANTONINO *a ug.* P I *o tr. p.*
pelta III CO *s iii p. p.* a. 140
SVBCVRA Q *lolli urbici*
LEG AV *g. pr. pr.*
securis LEG II A *ug* . . . .

Edidi *arch. Ael.* 1908 p. 262 cum tab. cf. *ibid.* 1909 p. 314 et 1910 p. 269, *proc. soc. antiq. Newcastle* (ser. tertia) III 99; R. H. Forster *arch. journ.* LXV 123 cum tab.

4 de Q. Lollio Urbico cf. C. 1041, 1125 et p. 192.

1147 Corstopiti a. 1907 una cum praecedenti iacens repertus, lapis 29 dig altus, 30 dig. latus: tabella inscripta 4 dig. alta.

Descripsi edidique *arch. Ael.* 1908 p. 266 cum tab. R. H. Forster *arch. journ.* LXV 123.

Vexillus legitur etiam C. III 79 (cf. ib. 1193).

1148 Corstopiti a. 1907—1908 ad fontem reperta fragmenta duo titulorum modo non gemellorum, *a* pars fastigii triangularis parvi, 9 dig. alta, *b* 10 dig. longum.

a

(intra sertum)

l e G
x x V · V
fec I T

b

leg. x X · V · *v*
fec I T

Descripsi edidique *a arch. Ael.* 1908 p. 267 fig. 14, *b* ibid. 1909 p. 399.

1149 (= C. n. 634) Corstopiti *(Corbridge)* repertum esse lapidem, non, ut credebatur Borcovicii *(Housesteads)*, m. Oct. 1802 una cum C. 477, in restituendo aedificio quodam Romano adhibitum, apparet ex schedis Davidis W. Smith. Utrumque lapidem (C. 477 et 634/664) diu servavit Georgius Gibson in museo suo, *Stagshaw Close;* ibi cum adessent complures tituli vere Borcoviciani (cf. infra ad C. n. 638), hic facili errore Borcovicio attribui potuit. Nunc Newcastle, Blackgate mus.

N T I O · P A V L I N *o*
a G · I N · P R A E T E N

Contuli. Thomas Inniss, Corbridgiensis, misit societati antiquariae Londiniensi d. 21. Dec. 1802 (vide acta eius inedita d. 13. Ian. 1803 et epistulam in schedis eius servatam). Ab eodem Inniss habuit David W. Smith (in schedis apud me servatis). Reliquos auctores vide C. l. c.

2. 3 intellege ...*ntio Paulin[o curam a]g(ente) in praeten[tura].* Non recte Huebner de Genio praetenturae cogitavit. V. 3 in. quae ante G obliqua lineola / vix cernitur, puto casui deberi.

In parte aversa titulus recentior C. n. 664, quem et ipsum contuli; in huius v. 3 elementum ultimum mihi quoque consulto erasum videtur; sed nunc cernitur tantum N.

1150 Corstopiti in claviculis arcuum aedificii cuiusdam permagni a. 1908 rep.

VII	VIII	XV vel XVI	XVIII	XX	X	X
					VIII	IIIIV

Descripsimus R. H. Forster et ego *arch. Ael.* 1909 p. 399.

Similes numeros habes alibi, velut Vindolanae C. n. 722.

1151 Corstopiti in lapidis rudis quadranguli, 13 dig. longi et lati, 5 dig. alti, a. 1910 rep., duobus lateribus ruditer incisum.

? coh. i | N I N G · | I N I O M | *arus*

Descripsi.

1152 Corstopiti effossionibns a. 1907 repertus lapis quadrangulus 14 dig. altus litteris scariphatis.

apo LLONIVS
IVS

Descripsi edidique *arch. Ael.* 1908 p. 267.

1153 Corstopiti ad *Trinity Terrace*, paulo extra stationem Romanam a. 1895 casu repertus lapis sepulchralis 45 dig. altus, 24 dig. latus, fractus: nunc Newcastle in mus. Blackgate.

D M
IVL · PRISCVS
CONIVGI C
P C

Descripsi. Prodiit *proc. soc. antiq. Newcastle* VII 50 et *arch. Ael.* XVIII p. XIV (non recte).

2 *Priscus* puto: sed etiam *Primus* admitti potest.

1153[a] Corstopiti inter rudera aedificii Romani a. 1911 effossus lapis, 33 dig. altus, 28 dig. latus.

d M
ba RATHES · PAL
MORNVS VEXLA
VIXITANOS · LXVIII

Descripsi et supplevi ex titulo *South Shields* reperto Eph. epigr. IV p. 212 n. 718[a].

2. 3 *Palmorenus.* Baraten credo non negotiatorem sed militem (*vexillarium* v. 3) in castello *South Shields* meruisse, deinde Corstopiti mortem obiisse.

1154 Corstopiti, fragmenta lapidum sepulchralium, *a* a. 1910, *b* a. 1911 effossum.

a — *m*
d caput hominis barbati S

b — D M
M . .

Descripsi.

XL. *Hexham.* C. p. 98. 309. Eph. III p. 131, VII p. 315.

Titulos Hexhamenses, qui fere omnes aut in ecclesia aut prope eam reperti sunt, a Corstopito, cum ecclesia Saxonica aedificaretur, huc advectos esse nemo fere iam negat (cf. Eph. VII p. 315). Itaque totum hoc caput cum praecedenti coniungendum est.

ad C. n. 483. Contuli. Est, ut C. Roach Smith olim vidit, pars arae: *deo* \PO*ll*|*ini m*\PO*no*..|.P·AE*l*.|...VS...|..*le*G·V*i*.... Cf. C. n. 1345.

ad C. n. 484 cf. Eph. III p. 131. Nunc Dunelmi in bibl. capitulari ubi vidi: v. 3 init. adest nota centurionis ↄ. — Titulum ad Northallerton repertum esse, ut affirmabat Ingledew (cf. Eph. l. c.), nec per se veri simile videtur, — nulla enim ibi castelli militarisve operis Romanorum adhuc prodierunt vestigia — et contrarium est narrationi antiquissimi auctoris *Gent. mag.* 1841 (XVI 306), qui titulum Hexhamo diserte tribuit. Itaque hic quoque, ut reliqui tituli Hexhamenses, Corstopito attribuendus est.

1155 Hexham in instauranda ecclesia a. 1908 rep. lapis ansatus 24 dig. longus, 14 dig. altus, evanidus.

CONCORDI
AE LEG VI
VI P F····
IECV

Descripsi ut potui indicatum ab J. P. Gibson.

1156 (*a* = C. n. 482) Hexham a. 1725 rep. pars *a*, ibi extat loco tenebricoso et incommodo. A. 1907 accessit pars *b* in ecclesia instauranda rep., nunc ibi servata.

a | *b*

IMP·CAES·L·SEP S | EVERVS PI
PERTINAX·ET·IMP·CA | ESAR·M·
AVR·ANTONINVS | PIVS·AVG
VSTI ET PS////////// | ///////////
CAES C/OHORTES// | M
VEXILLATION·M
FEC*er*VNT·SV*b*

Contuli. De parte *a* vide C. l. c. Partem *b* ediderunt Savage et Hodges *Record of Works connected with Hexham Abbey* (Hexham 1907) p. 46 tab. XXXV, non recte.

Vv. 4. 5 in rasura vestigia quaedam nominis Getae adhuc cernuntur.

XLI—LVIII. VALLVM HADRIANI.

Effossiones per lineam valli in castellis tribus temptatae sunt, quorum unum, Borcovicium, fere totum patefactum est (cap. XLVIII), Cilurni (cap. XLVI) et Aesicae (cap. L) partes aliquae exploratae: ex his fructus titulorum non spernendus. Quae vero a. 1894—1903 ego adiuvantibus Henrico Pelham, T. H. Hodgson, aliis, et quae postea a. 1908—11 F. G. Simpson effodienda curavimus, cum non castella sed potius limitis cursum naturamque scrutaremur, rei epigraphicae non multum profuerunt.

Praeter effossiones musea duo memoranda sunt. Namque occidentali in parte valli Luguvallii *(Carlisle)* cura Ricardi S. Ferguson a. 1892 museum municipale *Tullie House* dictum institutum est: quo confluxerunt tituli non pauci et in ea urbe et in vicinia reperti. A. autem 1895 is qui mediam partem valli a Cilurno ad Aesicam usque fere totam tum possidebat N. G. Clayton amplissimo receptaculo Cilurni extructo titulos in praediis suis detectos fere omnes in unum contraxit. Musei Luguvalliensis catalogum edidi *Catal. of the Roman inscr. and sculptured stones in Tullie House* (Carlisle 1899, ex actis soc. archaeologicae Cumbricae tom. XV seorsum editum): a. 1905 L. E. Hope auctarium addidit. Catalogum musei Cilurnensis *(account of the Roman antiq. in the museum at Chesters* Lond. 1903), optimo consilio inceptum, pessime perfectum, non operae pretium erit infra allegare: exemplum ad n. 1177 dedi. Ne imaginibus quidem huius libri fides habenda est.

Licebit denique breviter indicare quae de limitis origine et ratione his viginti annis comperimus aut comperisse nobis videmur. Et primum quidem iam constat murum illum saxeum cuius rudera hodie miramur, in antiquioris muri locum successisse. Si quidem inventa sunt prope Amboglannam muri caespiticii vestigia perspicua, muro saxeo certe antiquioris. Cum autem scriptores Romani quasi uno ore affirment, imperatores duos valla sive muros per hanc regionem duxisse, Hadrianum scilicet et Severum, opus autem Severi ad vallum Caledonicum referri non possit (vide infra cap. LXIII), inter ancipitia, credo, tutissimus ibit qui statuet, murum Hadriani fuisse caespiticium, eum a Severo totum lapide restitutum esse *(Arch. Ael.* XXIII 9—21. 268). Fossa denique illa inter aggeres terreos ducta quam nostri 'vallum' vocitant, ita Romanae originis est ut nec militare opus sit nec — id quod coniecerunt multi et nuperrime Krüger in annuario Bonnensi tom. CX 1903 p. 25 seq. 36 seq. — pro antiquissimo limite Romanorum habenda: cetera in obscuro sunt.

XLI. SEGEDVNVM *(Wallsend).* Corp. p. 106.

1157 Segeduni *in the Wallsend allotments,* a castello fere CCC passus occidentem versus a. 1892 reperta, nunc Newcastle in museo Blackgate, ara 35 dig. alta, 16 dig. lata, litteris non bonis.

I O M
COH · IIII · LIN
GONVM · EQ
C V ATTENDIT C
IVL · HONOR
ATVS · Ↄ LEG II
AVG
V · S · L · M

Descripsimus ego et A. H. Smith. Edidi *arch. Ael.* XVI 76 et *arch. journ.* L 296 adiectis tabulis; Hübner *Westdeutsches Correspondenzblatt* 1892 p. 82 et *proc. soc. antiq. Newcastle* V 164; Blair *proc. soc. antiq. Lond.* XIV 171.

Cohortem quartam Lingonum Segeduni tetendisse Notitia Dignitatum (Occ. XL 33) testatur, nec dubium est Segedunum ibi fuisse, ubi prope Wallsend relliquiae castelli et nuper ipse muri finis (conferatur W. S. Corder *proc. soc. antiq. Newcastle* 1903 p. 42) reperta sunt. Tituli C. n. 493. 494 aliique lapides Romani *Tynemouth* in muris abbatiae detecti a Segeduno aperte transvecti sunt — ut puto, cum abbatia aedificaretur (cf. C. p. 106 fin.). Castelli in *Tynemouth* nullum unquam prodiit vestigium.

4 formula *cui attendit* curam cohortis extraordinariam significare videtur.

1158 Segeduni eodem fere loco quo praecedens a. 1894 reperta ara fracta 15 dig. lata, nunc Newcastle in museo Blackgate.

i o M
c o r NEL
CELER · PR
AEF COH
IIIIII N

Descripsi. Edidit Blair *proc. soc. antiq. Lond.* XV 68 et *proc. soc. antiq. Newcastle* VI 138 adiecta tabula, non recte: correxi *ibid.* p. 223.

2 seq. *[C]o[r]nel(ius) Celer praef(ectus) coh. IIII Lin[gonum . . .*

1159 Segeduni eodem fere loco quo n. 1157. 1158 a. 1894 rep. fragmenta duo eiusdem monumenti, nunc Newcastle in museo Blackgate.

Mercurii
crura. caper
DO · M · S | D · F · P · COH
II NE R *uiorum* | M · PAGO
| DIORVM

Descripsi. Edidit Blair *proc. soc. antiq. Newcastle* VI 138, *proc. soc. antiq. Lond.* XV 68.

1 *deo M(ercurio) s(acrum)*; deinde . . . *ud. f. p.* obscurum. — 2. 3 pagos Vellaum et Condrustem Germanicos habes C. n. 1072. 1073.

1160 Segeduni prope n. 1157 a. 1892 rep. fragmentum, nunc Newcastle in museo Blackgate.

anaglyphum Mercurii fractum: distinguuntur caduceus, chlamys in dextro humero, caper ad dextrum latus

D . M . I
N . F . I

Descripsimus A. H. Smith et ego: edidi *proc. Newcastle soc. ant.* V 187, *Arch. journ.* L 298 adiecta imagine; Blair *proc. soc. antiq. Lond.* XIV 172 *adn.*

Observa puncta ad imas, non ad medias litteras adposita.

1 *d(eo) M(ercurio)* . . .

1161 Segeduni circa a. 1896 rep. fragmentum, nunc Newcastle in museo Blackgate.

I C O
P R A E
V M

Blair misit. — Imaginem habes *proc. Newcastle soc. antiq.* VII 298.

XLII. PONS AELIVS *(Newcastle)*. C. p. 109. Eph. III p. 132.

ad Eph. III n. 99. Ediderunt Bruce cat. mus. Newcastle n. 13 (*arch. Ael.* XII, 1887 p. 7); deinde Heslop et Mowat una cum ea quae sequitur, adiectis imaginibus.

1162 Newcastle ex fluvio Tina prope pontem *Swingbridge* (ubi pons fuit Romanus) m. Maio a. 1903 extracta ara 51 dig. alta, 19 dig. lata, Neptuni arae (Eph. III n. 99) eodem loco a. 1875 repertae gemella, optime servata: nunc in museo Blackgate.

sic OCIANO·LEG
VI VI
P *ancora* F

Contuli. R. E. Heslop *proc. soc. antiq. Newc.* (ser. 3) I 51 = *arch. Ael.* XXV 133, adiecta tabula; ego *Correspondenzblatt der Westd. Zeitschrift* 1903 p. 201; Mowat *arch. Ael.* XXV 137, *bull. de la soc. des antiquaires de France* 1903 p. 299, *revue épigr.* V (n. 110/1) p. 47.

Puto legionem sextam e Germania (fortasse ex ipsa Fectione, ubi redit deus ille rarus Oceanus C. XIII 8810. 8811) maritimo itinere huc advectam, has aras circa a. 120 posuisse. Conveniunt certe Hadriani temporibus et Graecus ille deus et Neptunus Graeco more maritimus.

1163 Newcastle ex fluvio Tina, eodem fere loco ac n. 1162, m. Aug. a. 1903 extracta tabula ansata 26 dig. alta, 19 dig. lata, 2 dig. crassa, optime servata: nunc in museo Blackgate.

I M P ▾ A N T O N
N O ▾ A V G ▾ P I O ▾ P
P A T ▾ V E X I L A T° sic
L E G ▾ $\overline{II}$ ▴ A V G ▾ E T ▾ L E G
▾ V I ▾ V I C ▾ E T ▾ L E G ▾
▾ $\overline{XX}$ ▾ V V ▾ C O N R sic
B V T I ▴ E X ▾ G E R ▾ D V
O B V S ▾ S V B ▴ I V L I O ▸ V E sic
R O ▾ L E G ▾ A V G ▴ P R ▾ P ▾

Descripsi. Heslop *proc. soc. antiq. Newc.* (ser. tert.) I 73 et *arch. Ael.* XXV 140, ego *ibid.* p. 142 et *Correspondenzblatt der Westd. Zeitschrift* 1903 p. 202.

3 x leviter tantum exarata est: sequitur spatium vacuum litterae I vel L capax: et hic et infra (v. 6 N pro NT) lapicida quaedam omisit. — 8 *duobus* videtur merus error esse: nimis quaesitum esset *ex* ⟨*ex(ercitibus)*⟩ *Germ(anicis) duobus* conicere.

Imp(eratore) Antonino Aug(usto) Pio p(atre) pat(riae) vexi[l]latio leg(ionis) II Aug(ustae) et leg(ionis) VI vic(tricis) et leg(ionis) XX V(aleriae) v(ictricis) con[t]r(i)buti ex Ger(maniis) du[a]bus sub Iulio Vero leg(ato) Aug(usti) pr(o) p(raetore).

Vexillatio haec trium legionum Britannicarum — nam inaudita breviatio *vexillatio(nes)* vix placebit — vexillarios significare videtur his legionibus destinatos sed nondum distributos et in ipso portu adhuc tendentes. Vexillarios eos extra ordinem ex Germania in Britanniam contributos, i. e. translatos esse (C. VIII 3157 = Dessau inscr. sel. 2317 contulit Mommsenus) propter tumultum aliquod Britannicum putandum est. Cuius tumultus fortasse et tempus et locus ex Iulio Vero legato definiri possunt. Nam cum is a. 158 Blatobulgii (infra n. 1230) nominetur, praeterea autem ad Brough (supra n. 1108), fortasse etiam ad Netherby (C. n. 967), agnoscendus sit, quae loca omnia intra fines Brigantum sita sunt, cumque motum Brigantum anni incerti sub Pio Pausanias memoret (VIII 43, Mommsen *hist. rom.* V 172), colligi potest Verum, subsidiis ex Germania adhibitis, bellum Briganticum profligavisse: idque Mommseno placuit. Cf. quae dixi *proc. soc. antiq. Scot.* XXXVIII 454.

XLIII. CONDERCVM *(Benwell).*

C. p. 110. Eph. III p. 132. 314; VII p. 318.

ad C. n. 510 (Dessau inscr. sel. 4828). Contuli cum Arturo H. Smith. Rasura vv. 3. 4 septemdecim fere est litterarum quae omnino oblitteratae sunt: nomen *Gordianae* in rasura non est. Supplevit Mommsen (ad C. III 6953): *[Pupienae Balbinae] Gordianae.* Dixi de re *arch. Ael.* XVI 323.

1164 Conderci (Benwell) 1904 reperta, nunc Newcastle in mus. Blackgate, ara 19 dig. lata, 26 dig. alta, fracta.

DEO · AN| EN OCIT ·
· SAC| RV
COH I VA
QVIB · P

Descripsi edidique *Athenaeum* 25. Febr. 1905. Blair *proc. soc. antiq. Newc.* (ser. tert.) I 142, cf. Mowat *ibid.* p. 176; *arch. Ael.* XXV p. VIII cum tabula.

Deo An[t]enocitico sacru[m], coh(ors) I Va[ngionum?] quib(us) p[raeest...

Deus Antenociticus sive Anociticus (nisi is diversus est) redit C. n. 503. 504. Cohors aut I Vangionum Risinghamiensis (C. n. 986 seq.) est, aut I Vardullorum, cuius tituli Lanchester (C. n. 435) et Bremenii (C. n. 1030 seq.) inveniuntur. Sed haec saepius cohors Fida Vardullorum appellatur. — 3. 4 *cohors quibus praeest* C. n. 806 cet.

Inter Condercum et Vindobalam.

ad C. n. 563. Secundum epistolas et Roberti Cay et anonymi cuiusdam inter schedas Wardii in museo Brit. (cod. addit. 6210 f. 32. 34) servatas, repertus est hic lapis a. 1751 exeunte dum via militaris, *Wade's Road* dicta, munitur, septem vel octo m. p. ab Newcastle occidentem versus. Prodiit igitur inter Condercum et Vindobalam, fortasse iuxta Heddon, ad ipsam muri lineam.

1165/8 rep. eodem fere tempore ac loco quo C. n. 563 (cf. supra).

1165 LEG VI I
GI . PEI F
ECIT · COH X

leg(io) VI [v]ict(rix) perfecit. coh(ors) X.

1166 LEG XXVV
COH VIII

1167 LEG XXVV
COH · X · PRIN

1168 C O H E R
IM · DC · SL
D

Anonymus cod. mus. Brit. add. 6210 f. 34.

1169 inter Condercum et Vindobalam reperti lapides duo centuriales, ambo nunc Newcastle in museo Blackgate, *a* 16 dig. longus, 12 dig. altus *West Denton* a. 1904 rep., *b* 13 dig. longus, 7 dig. altus, prope *Walbottle* rep.

a Ↄ · AVI / DIRVFI   *b* > IVLI PRO / CVLI

Descripsi ambos. — *a* Heslop *proc. soc. antiq. Newc.* 1904 p. 286 adiecta tabula, *b* ibid. 1906 p. 238 item cum tab., et *arch Ael.* 1907 p. XXIII. XXIV.

Cum *a* confer C. n. 629.

1170 (Eph. VII n. 1044) ad *Walbottle Dene House* iuxta castellum quoddam miliarium a. 1864 repertum esse testatur Bruce *arch. Ael.* VI (1865) 223 (idem postea errore Borcovicio attribuebat, cf. catal. musei Newcastle n. 19 = *arch. Ael.* XII p. 10: inde Watkin *arch. journ.* XLV 119 et ego Eph. l. c.): nunc Newcastle in museo, pars lapidis centurialis.

ↃGAI

Vidi. Bruce locis supra citatis.

XLIV. VINDOBALA *(Rutchester)*. C. p. 113.

ad C. n. 541. Contuli Otterburniae. — 2. 3 nomen dedicantis est P AEL | TITVLLVS.

XLV. HVNNVM *(Halton)*. C. p. 115.

De Hunno rebusque antiquis ibi repertis dixi *History of Northumberland*, om. X (1911) in appendice.

ad C. n. 560. Schedas Bainbriggianas cum Camdeni Britannia (ed. 1607 p. 666) si quis contulerit, vix negabit et hic et in titulo n. 571 Camdenum totum a Bainbriggio pendere. Vide igitur ne qui apud hunc desint versus 5—7 ille suo Marte finxerit. Vide quae dixi *Cumberl. and Westm. archaeol. soc. trans.* XI (1911) p. 374.

XLVI. CILVRNVM *(Chesters)*. C. p. 117. Eph. III p. 133, VII p. 319.

ad C. n. 579. Frustra temptavi: eadem est n. 656. Origo dubia est.

ad C. n. 581. V. 2 lege VITIRI, v. 3 TERTVLVS.

ad C. n. 587. Lego ita (v. 2 evanidus est):

D M
AVR · IIAENO
CVRATORI · ALAE
II ASTVR STIP XV
ÆL · GEMELLVS DEc
H F C

ad C. n. 595 a. Lege ﬨ VI|V P F F.

ad C. n. 601. Lege COH VIIII|> AEL·AEL|IANI.

ad Eph. VII n. 1015. Rep. est extra castellum in balneo.

ad Eph. VII n. 1019. Contuli. V. 1 est *ha*DR·A*nt.* — 3 reliquiae litterarum *le*G·VI·V indicant.

ad Eph. VII n. 1031. Ex ectypo descriptam inter Hispanas errore recepit Huebner C. II 6327 a.

1171 Cilurni prope castelli portam orientalem minorem a. 1897 rep. lapis 23 dig. altus, 38 dig. longus, ita in opere positus ut solo obversa esset inscriptio, litteris elegantibus exarata. Nunc in museo Cilurnensi.

AQVA · ADDVCTA
ALAE · II · ASTVR ·
SVB · VLP · MARCELLO
LEG · AVG · PR · PR ·

Descripsit primus Westcott episcopus Dunelmensis: postea contuli edidique *arch. Ael.* XIX 179 cum tab.; Blair *proc. soc. antiq. Lond.* XVI 387.

Ulpius Marcellus Britanniae legatus redit C. n. 504 qui lapis iudice Huebnero sub Marco et Vero positus est. Idem, vel eiusdem nominis alter Britannos rebelles anno circiter 183 pacabat. Equidem hunc lapidem Cilurnensem temporibus Marci primum attribuebam, praestat tamen utrumque titulum eidem aetati, i. e. temporibus Marci et Commodi, adscribere. Vide Prosopogr. imp. Rom. III p. 461 n. 557.

1172 Chesters apud N. Clayton una cum C. 581. 585 vidit a. 1801 Ioh. Skinner.

E AVG PR
R VV RAE

Cod. mus. Brit. addit. 33638 f. 130. 131.

Nominabatur puto legatus Augusti pro praetore.

1173 Cilurni a. 1890 rep. fragmentum 8 dig. longum, 4 dig. altum.

VILIN
? *a* DDITA · IN
S V

Descripsi: Blair misit ediditque *proc. soc. antiq. Newc.* IV 291; ego *arch. journ.* XLIX 198, ubi *militum virtute* . . *reddita imperio,* temere omnino, conieci.

1174 Cilurni, pars alphabeti, in lapide 9 dig. longo scariphata.

DEFGHIK

Descripsi edidique *arch. journ.* L 299. *Proc. soc. antiq. Newc.* V 162. 164.

1175 Cilurni in muro aedificii cuiusdam scariphatum.

M·V·N

Descripsi.

XLVII. PROCOLITIA *(Carrawburgh)*.

C. p. 121. Eph. III p. 133. 314; IV p. 201; VII p. 322.

ad C. n. 618 contuli. V. 1 DMD.

ad C. n. 620 (cf. Eph. VII 1038). Titulus totus evanidus est.

ad C. n. 620*a* contuli. V. 1 VLTS LEG.

ad C. n. 621 contuli. V. 3 RCOS. — 10 STO.

ad C. n. 624. Tituli non sunt duo sed rudis inscriptio vexillationis legionariorum; lego ita:

VEXILT
LEGION

ad C. n. 626. Titulus evanidus.

ad C. n. 627. Denuo prodiit, cf. *Proc. Soc. antiq. Newc.* VIII 95.

ad Eph. III n. 104 p. 134. Lego ita:

MI NR VI
QV'N IS
ARCHIT CT
V S L M

Minerv[ae] Quin[t]us architect(us) v(otum) s(olvit) l(ibens merito).

ad Eph. III n. 108 p. 135. Qui effodit Tailford, mihi adfirmavit lapidem in medio fere castello facie inversa iacentem a se inventum esse. Cf. infra n. 1198.

ad Eph. III n. 201 p. 317. Contuli fragmenta duo tituli unius, Cilurni in museo servata, evanida omnino:

....PAVDI REGVLO VIXIT
anno S XXX IIII ET A TENACTI
con IVGI PIEVIX ANNIS XXXI
et .. MIE FIL *e*ORVM VIXIT D
. *et* . . . . . *f* IKIO EORVM
VDIVAITIFIK
MIA HIC E

De nominibus v. 1 in. et v. 2 fin. nondum constat; v. 2 fin. *Ateancti* (sive *Atencti*) nomen Celticum videtur esse (cf. *Ategnutis* C. XIII 1193 aliaqua multa).

1176 inter Procolitiam et Borcovicium prope *Sewingshields Schoolhouse* (cf. C. n. 631) a. 1892 detectus, nunc Newcastle in museo Blackgate, lapis centurialis 16 dig. longus, 6 dig. altus.

COH I
////TERENTI
CANTAB

Repperi edidique *proc. soc. antiq. Newc.* V 188. 227, *arch. journ.* L 298.

XLVIII. BORCOVICIVM *(Housesteads).*

C. p. 122. Eph. III p. 135; IV p. 202; VII p. 323.

Castellum fere totum Mithraeumque adiacens R. C. Bosanquet nunc Liverpooliensis a. 1898 effodienda curavit, effossa optime explicuit a. 1904 *(arch. Ael.* XXV 193—300 = *the Roman Camp at Housesteads* Newcastle 1904). Titulos tum repertos, a Bosanqueto rogatus, descripsi edidique *arch. Ael.* XXV 277—281 = *proc. soc. antiq. Newc.* VIII (1898) 208. 253. Servantur omnes (n. 1177. 1179. 1181 seq.) in museo Cilurnensi.

ad C. n. 634. 664. Lapis repertus est Corstopiti: vide supra n. 1149.

ad C. n. 638. Inveni *Minsteracres*, penes Silvertopium, lapidem valde evanidum et pro non inscripto habitum, sed lectionis certae: recte legerat Horsleius. Lapidem huc venisse puto per Georgium Gibson, qui cum circa a. 1813 Borcovicii dominus esset, titulos haud paucos inde in museum suum ad *Stagshaw close house* transtulit, quorum plerique postea dono eius Newcastle in museum Blackgate pervenerunt (C. n. 633 cet., *arch. Ael.* 1822 append.): hunc tamen et duos alios (infra n. 1178. 1180) cum anaglypho certe Borcoviciano (lap. sept. n. 230) adfinibus suis Silvertopiis dedisse videtur. Bruce non recte et Ebchestriae attribuebat et legi posse negabat (lapid. n. 667); Hooppell (*arch. journ.* XLI 77, cf. Eph. VII n. 981) litteras vidit quidem sed male legit.

ad C. n. 654. Lego ita:

DEAE
NEMESI
ALOLLON
INSSACE
RDOS FEC

Deae Nemesi Apollonius sacerdos fec(it).

ad C. n. 657. Evanida tota praeter finem, quem sic excepi:

VATRIB·LIB
RTVS·EX·V·S·L

ad C. n. 668. Contuli in museo Cilurnensi:

COH·T·>OLC·LIBON

(centuria) Olc(atii) Libon[is. Si vere est (ut dicit Huebner) lapis Horsleii *Northumberl.* n. LXXV, repertus est prope Carvoran (Magnas).

ad C. n. 769. Clare aiunt tam Bainbriggius quam Camdenus aram hanc ad *Chester in the Wall* (prope *Busygap* et praedia hodie deserta *Iverton* et *Forsten*), ubi satis magnum fuisse oppidum ex ruinis appareret, repertam esse. Qui locus cum profecto ille sit quem usitate *Housesteads* nuncupamus, ubi semper rudera perquam manifesta patuerunt prope *Busy Gap* sita, titulum huic capiti addices. Sane nomen *Chester in the Wall* Aesicae (cap. L) appositum in charta quadam geographica saeculi octavi decimi in bibl. Bodleiana (cod. Gough Maps 201, ad fin.) inveni, sed hoc coniecturae deberi videtur. Nec impedit quod Hodgson et Brucius lapidem Magnis (cap. LI) attribuebant. Ille enim (*Hist. of Northumberland* (II) III 137 adn.), schedarum Bainbriggianarum inscius, Camdeni verba secus intellexisse videtur. Brucius autem cum autumet Camdenum C. n. 758 et 769 uno eodemque tempore cognovisse (qua re pro documento communis originis utitur), aperte erravit, nam Camdenus titulum n. 758 in editionem quintam (1600 p. 719), n. 769 autem in sextam demum (1607 p. 659) recepit. Moneo praeterea lectionem quam Gruterus tanquam a Cottono acceptam dedit eam esse quam Bainbriggius a. 1601 Camdeno misit: ipse Camdenus cum a. 1607 demum titulum ederet, lapidem Coningtoniae describere potuit, immo ut videtur descripsit. Dixi de re tota *Cumberl. and Westm. transact.* XI (1911) 358.

Lapidem denuo contuli et ectypa ab Ernesto Harrison habui. — Vv. 1—6 ita lego:

PRO SALVTE
DESIDIENI AE
mi LIANI · PRAF////
fecti ETSVASV////
POSVIT · VOT
\C · SOLVIT LBE

Nomina dei dedicantisque nisi supra incisa erant fortasse e loco satis apparebant. 4 *sua su[or(um)q(ue)]*, 6 *ac solvit?*

1177 Borcovicii, in Mithraeo iacebat cum reperta est, arula 18 dig. alta, 9 dig. lata.

I O M
ƎT DEO COCIDIO
GENIOQ̲HVIS
LOCI MILLEG
II · AVG · AGENES
IN PRAESIDIO
V S L M

Descripsi. *Arch. Aelian.* XXV 281 (cf. 262) cum imagine p. 280.

I(ovi) o(ptimo) m(aximo) et deo Cocidio Genioq(ue) hui(u)s loci, mil(ites) leg(ionis) II Aug(ustae) agentes in praesidio v. s. l. m.

Catalogus Cilurnensis (de quo dixi p. 580) de cohorte septima vel octava Tungrorum hariolatur.

1178 *Minsteracres*, servata cum C. n. 638 (cf. supra p. 588) et anaglypho certe Borcoviciano (Bruce lapid. n. 230), ara 48 dig. alta, 21 dig. lata, perquam evanida.

I O M
ENVMINIBVS
. . . .
. . . .
. . . .
QVALERIVS
· V P · · · · ·
*p*RAEFECTV*s*

Descripsimus ego et G. L. Cheesman.

1179 Borcovicii, iacebat in Mithraeo, arae pars superior 16 dig. lata, litteris malis.

MARTI
ETVI*c*
TORIAE

Descripsi. *Arch. Ael.* XXV 281 cf. 263.

Cataloquo Cilurnensis (de quo dixi p. 580) de lectione MARTI THINGSO somniat.

1180 ibi ubi n. 1178, sine dubio una cum ea reperta, ara 48 dig. alta, 20 dig. lata, rudibus litteris, mutila.

DEO
*m*ΛRTIET
*ui*CTORIAE
*et*NVMINIBVS · ΛGG
.VBCORAIA..
sequuntur versus octo evanidi

Descripsimus ego et G. L. Cheesman.

1181 Borcovicii, intra castellum rep. ara perparva, 7 dig. alta, 4 dig. lata.

DEO
VETERIB
VSVOTV
M

Descripsi. *Arch. Ael.* XXV 279.

Cf. ad eam quae sequitur. Titulum exaravit homo praeter modum incuriosus.

1182 Borcovicii intra castellum prope eam quae praecedit rep., ara 13 dig alta, 8 dig. lata.

DEO
H VITRI
ASPVNIS
PRO ET SVIS
VOT
SOL

Descripsi. *Arch. Ael.* XXV 277 cum imagine p. 278.

Deo Huitri, Aspuanis pro (se) et suis vot(um) sol(vit).

2 sic vel similiter huius dei horumve deorum (cf. C. p. 331) nomen etiam alibi scriptum *(deo Hueteri* n. 1183, *deo Huetiri* Eph. 7, 1087, *deo Huitri* n. 1182; ... *Hueteribus* C. n. 502 *b*, NVITIRIBVS lectum est C. n. 502 *a*; *deo sancto Vheteri* supra n. 1122). Ante repertos titulos Eph. 7, 1087, supra n. 1122, hic n. 1182. 1183 cogitari poterat de errore quadratarii in C. 502 *b* et de numinibus quibusdam veteribus C. 502 *a*. Iam dubitari non potest, quin *Hueter-* vel *Huetir-* sit vera ac propria huius nominis scriptura, non usitata illa *Veter- (Vitir-)*. Litterae HV initio positae vocabulum stirpis Germanicae aperte indicant. [Tale vocabulum ex lingua Germanica facile explicari posse adfirmat a nobis consultus M. Roediger professor Berolinensis.]

1183 Borcovicii a. 1910 inter fundamenta (ut videtur) turris muralis rep., arula 12 dig. alta, 7 dig. lata; nunc Chesters in museo.

D E O
HVETERI
SVPERSTES
ƎREGVL
V S L

Descripsi indicatam ab eo qui effodit F. G. Simpson.

3. 4 *Superstes [et] Regulu[s.*

1184 Borcovicii in principiis castelli repertae portiunculae tres magni lapidis, litteris 3¼ dig. altis.

IM P   C

Descripsi. *Arch. Ael.* XXV 279.

1185 Borcovicii intra castellum, *c* in muro principiorum rep., lapides in quorum superficie rudi litterae punctim scariphatae, *a* 18 dig. longus, 14 dig. altus, *b* 9 dig. longus et altus, *c* 17 dig. longus, 8 dig. altus.

a IMPE
RATOR

b AVR
SCA...

c MIAI ... EGN

Descripsi. *a* et *b* edidi *arch. Ael.* XXV 279, *c* memoravi ibid. 280.
b: *Aur(elius) scal(psit)?* — *c*: *(centuria) Egn(atii)?*

1186 Borcovicii intra castellum, arula male habita et evanida, 7 dig. alta.

AICSA
CALVE
GER

Descripsi. *Arch. Ael.* XXV 279, 3 cum imagine p. 278.
2. 3 *Calve(ntius) Ger(manus)?*

XLVIII[a]. Inter Borcovicium et Aesicam per lineam valli.

ad C. n. 692 v. 1. Nomen desinit in D: *Dagualda.*
ad C. n. 695. Contuli in mus. Cilurnensi:

CI DVRO
TRALENDI
NIESI

Aperte aliud exemplum tituli Eph. VII n. 1052.

1187—1190 prope *Cawfields* rep., n. 1190 a. 1901, reliqui a. 1905, nunc Newcastle in museo Blackgate, lapides centuriales quatuor.

1187 lapis 17 dig. longus, 6 dig. altus.

>GELLIPHILIP|*pi*

Contuli. Blair *proc. soc. ant. Newc.* (ser. tert.) II 240 cum tab.
Cf. C. n. 631.

1188 lapis 13 dig. longus, 8 dig. altus, evanidus.

ↃMAXI
V

Descripsi.

1189 lapis 8 dig. altus et longus.

>ROMV
L/EI
IVSTI

Contuli. Blair *proc. soc. antiq. Newc.* (ser. tert.) II 239 non recte. Intellege: *(centuria) Romulei Iusti.*

1190 lapis ansatus, 18 dig. longus, 8 dig. altus.

COH·III
>SOCELL
IANA

Contuli. Blair *proc. soc. antiq. Newc.* X 82 et rectius p. 119, cum tabula. Eadem ut videtur inscriptio Eph. VII n. 1070, in lapide circiter duo m. p. occidentem versus reperto.

XLIX. VINDOLANA *(Chesterholm)*. C. p. 128. Eph. IV p. 202; VII p. 325.

ad C. n. 705. Contuli non semel in museo Cilurnensi. Certa videtur lectio vv. 1—4 I·O·M | ET GENIO | DIISQ·CVS | TODIB·CO···. Cetera nemo enucleavit.

ad C. n. 712. Contuli in mus. Blackgate:

DEAE
MIIADAE
CVRIA TEX
TOVERDORVM
V·S·L·M

V. 2 incertus est. *Curia* videtur pagum vel tribum significare; *Textoverdi* nomen Celticum. Ita fere legit Mowat.

ad C. n. 724. Contuli Vindolanae. Lapis 48 dig. altus est, in parte inferiore clipeus q. d. heraldicus qualem nostrates usurpant; supra est titulus in tabella ansata 20 dig. alta, litteris pessimis:

INGENVI
VIXIT ANNIS
XXIIII · MENSES
IIII ET DIES · VII

Puto fictum esse.

L. AESICA *(Great Chesters)*. C. p. 132. Eph. IV p. 202; VII p. 326.

Fossiones hic faciendas esse a. 1894—5 et postea a. 1897 societas antiquaria Aelianensis curavit, et aliqua pars castelli patefacta est: tum opus incohatum relictum est. De rebus a. 1894 repertis diximus A. I. Evans et ego *Archaeologia* LV 179—198 (*arch. Ael.* XVII praef.): reliqua tractavimus ego *arch. Ael.* XIX 271, I. P. Gibson *ibid.* XXIV 19—62. Quaedam praeterea postea detecta sunt, velut ara n. 1191.

ad C. n. 726. Ioh. Skinner (cod. mus. Brit. addit. 33638 f. 143 seq.) vidit a. 1801 recens effossam ad molinam quandam (puto, *Walltown Mill*, vide Horsleii tabulam p. 158) castello Aesicae vicinam: recte igitur inter Aesicenses numeratur.

ad C. n. 730. Contuli. Fictam esse (ut asseverat Krüger ann. Bonn. CX 34 not. 2) non credo. V. 1 TRAIN in lapide est; in fine litteras ADRIA paene abolevit instaurator.

ad C. n. 731. Contuli. V. 3 Bruce (*arch. Ael.* XII (1887) p. 86 = *Catal. Blackgate Museum* n. 194) *cohortem] I Raetoru[m* nominari coniecit sed ea cohors in Britannia non fuit et elementum I potius finis litterae M vel N putandum est. Recte olim W. T. Watkin (*Academy* 16. Mai. 1885 p. 354) *[gaesatoru]m Raetoru[m* legebat. Male omnino Williamson (*Roman Fort at Manchester* p. 26) vv. 3. 4 *Raetoru[m et No]ricor[um* supplet, cui lectioni nec spatium nec vestigia litterarum v. 4 congruunt, nec res ipsa placet.

ad C. n. 743 (cf. p. 310) Contuli: recte Huebner. Quae Pennant *Iulia*, Bruce *Salute*, Mowat *Salviae* legebant, lineae fortuitae sunt.

1191 Aesicae in balneo extra castellum a. 1908 effossa, ara 24 dig. alta, 16 dig. lata: nunc Newcastle in mus. Blackgate.

D E *ae* F O R T V
V E X S · G · R E T O
Q V O R V M C V R
A M · A G I T · T A B E
L L I V S · V I C T O R
· > ·

Descripsi. Ediderunt Simpson et Gibson *arch. Ael.* 1909 p. 160 cum tabula.

D[eae F]ortu(nae) vexs(illatio) g(aesatorum) R(a)eto(rum) quorum curam agit T. Abellius (vel *Tabellius*) *Victor (centurio).*

1 *deae* (sive *dae*) *Fortu(nae)* recte supplevit qui invenit aram F. G. Simpson. — 2 *vexs. c(ivium) R(a)eto(rum)* proponunt editores, sed nec talis vexillatio placet nec elementum illud C est sed littera G ornate scripta. Gaesati Raeti sive Raeti gaesati, in Britannia Habitancii (C. n. 987. 988. 1002) et *Cappuck* (Eph. VII 1092) redeunt: vide praeterea supra p. 594 ad C. n. 731.

1192 Aesicae intra castellum, inserta muro aedificii cuiusdam principiis adiacenti, a. 1897 rep. ara 40 dig. alta, 21 dig. lata, ambitiose ornata. Lectio certa est praeter puncta quaedam.

// · O · M ·
DOLICENO LV·
CIVS · M · A · XIM
IV·S GAETVLIC
VS ɔ LEG · XX · V · V
V ///////// M

Descripsi edidique *arch. Ael.* XIX 271 cum tab.; Gibson ibid. XXIV 58 tabulam repetivit. Litterae sunt, ut credo, saeculi secundi. Eiusdem aedificii in muris pavimentoque reperti sunt tituli infra edendi n. 1194. 1198—9. Nihil obstare videtur quin hoc aedificium saeculo tertio ineunti attribuas.

[I]. o. m. Doliceno Lucius Maximius Gaetulicus (centurio) leg(ionis) XX V. v., v(otum) [s(olvit) l(ibens)] m(erito).

2—4 idem centurio Trimontii *(Newstead)* Apollini posuit titulum infra (n. 1233) edendum.

1193 Aesicae intra castellum, prope principia iacens a. 1897 rep., arae fragmentum 13 dig. altum, 15 dig. latum.

NVS · ɔ · LEG
AGENS CVR VA
a RAM DICAVIT
v S L M

Descripsi edidique *arch. Ael.* XIX 272.

1194 Aesicae rep. a. 1897, inserta pavimento aedificii ex quo n. 1192 prodiit, pars laeva lapidis ansati fere totius evanidi facti, litteris parvis.

IMP
PI
PI

Descripsi edidique *arch. Ael.* XIX 270.

1195 Aesicae rep. a. 1897, fragmentum, iacebat, quo casu abiectum erat, prope n. 1194 (non insertum pavimento).

s |EVERI
|SAR
C I

Descripsi edidique *arch. Ael.* XIX 272, adiecta imagine.

1196 Aesicae rep. 1897, iacebat prope n. 1195.

im |P CAES/
|MAX/
|P F A *ug*

Descripsi edidique l. c.

1197 Aesicae a. 1895 rep. lapis molaris fractus (diam. 16 dig.), nunc Newcastle in museo.

Ͻ · A‖TOMOLAVII/

Descripsi. Blair *Academy* 20. Jul. 1895 (p. 58).

Intellege: *(centuria) A[n]to(nini), mola VII...*

Blair l. c. pro lapide sepulcrali habuit et *tomolavit* legit, non recte.

1198 Aesicae inter effossiones a. 1897 rep. in eodem aedificio in quo nn. 1192. 1194. 1199, operi immissus cippus fastigiatus, 63 dig. altus, 24 dig. latus, bonis litteris saeculi fortasse secundi.

DIS MANIB
L NOVꟻL · LLAN
VCCVS · C · R · ANL
NOVꟻL · IVSTINA
FIL
F C

Descripsi edidique *arch. Ael.* XIX 270 cum tabula: Gibson *ibid.* XXIV p. 55 imaginem repetivit.

Dis manib(us) L. Novell(ius) Lanuccus, c(ivis) R(omanus) an(norum) LX, Novel(lia) Iustina fil(ia) f(aciendum) c(uravit).

V. 2 puncta certa sunt: posses itaque *Llanuccus* legere, ni notum illud hodierni sermonis Celtici *ll*, in titulis ogamicis (ut Rhys affirmat) primum usurpatum, Romanae aetati minime conveniret.

1199 Aesicae intra castellum, ibi ubi praecedens, lapis operi immissus a. 1897 rep. 60 dig. longus, 24 dig. latus, litteris fortasse saeculi secundi.

urna

D M
AVRELIAE
CAVL
AVR IA
S ILLN
SOROR I ca
RISSIME
VIXIT·AN·
sic XV MIIII

Descripsi edidique *arch. Ael.* XIX 268 cum tabula; Gibson *ibid.* XXIV 56.

1200 Aesicae extra castellum ad meridiem versus (ubi sepulcretum fuisse creditur) a. 1907 casu repertum fragmentum 15 dig. latum.

d M
NON

Descripsi indicatam a Simpson.

1201 Aesicae in effossionibus a. 1894—5 reperta fragmenta parva.

a M
IIIS
IO

b XLVIII

c IAE

d V
E
P

Descripsi. *a* Blair *proc. soc. antiq. Newc.* VII 161; *b—d* edidi *arch. Ael.* XVII p. XXVI, *archaeol.* LV 196.

Inter Aesicam et Magnas per lineam valli.

1202 prope Cockmount rep. a. 1907, lapis centurialis, nunc Newcastle in museo Blackgate.

Ͻ H V
Ͻ SIIXTI PROC

Descripsi. Simpson *arch. Ael.* 1909 p. 168 cum tab.

1203—1205 prope *Allolee* (cf. C. 735) rep. a. 1904, lapides centuriales tres, nunc Newcastle in museo Blackgate.

1203 ↃMAXI (vel T)

1204 COH III
ↃIMI... (? *Livi*)

1205 COH VIII
> SIICCI

Descripsi. Blair misit ediditque *proc. soc. Newc. ant.* (ser. tert.) I 175. 286. 1205 v. 2 = *(centuria) Secci.* Gemellus est lapis item prope *Allolee* repertus. (Bruce lapid. sept. n. 291, inde Eph. epigr. IV p. 202 n. 685) quem sic excepi:

COH VIII
> SIICCI

1206 ad turrim *Mucklebank* rep. a. 1892, cum eam exploraret Gibson; lapis centurialis.

COH · I · Ↄ
FL · GR///

Descripsi. Gibson *arch. Ael.* XXIV 15 cum imagine p. 12; ego *arch. journ.* L 301.

LI. MAGNAE *(Carvoran)*. C. p. 134. Eph. VII p. 326.

ad C. n. 759. Indicari Iuliam Domnam sub forma Virginis Caelestis Punicae demonstraverunt T. Hodgkin *arch. Ael.* XXI 289 et A. v. Domaszewski *Orientalische Studien Th. Nöldeke gewidmet* p. 861 = *Abhandl. z. roem. Relig.* p. 148.

ad C. n. 769. Vide supra p. 589.

ad C. n. 774. Contuli: est potius Agrippa praefectus quam Agricola cos.

ad C. n. 781. Contuli. Sic fere supple: *(centuria) Mar[tialis] Anto[nius] Viato[r ex* | *G(ermania) s(uperiore) f(ecit).*

ad C. n. 782. Lego > CLAVDI | P · XXXS.

ad Eph. VII n. 1054. Contuli. Est C. n. 756, melius lecta.

Inter Magnas et Amboglannam.

1207. 1208 lapides duo centuriales, Gilsland rep. n. 1207 a. 1896, n. 1208 a. 1903, ibique servati, n. 1207 7 dig. altus, 15 dig. longus, n. 1208 8 dig. altus, 16 dig. longus.

1207 COH I > LIBAN

1208 > VESVI
RVFI

Descripsi; priorem ed. Wright *proc. soc. antiq. Newc.* VII 235. 266, alterum Blair *ibid.* (ser. 3) II 54.

LII. AMBOGLANNA *(Birdoswald)*. C. p. 141. Eph. III p. 136; VII p. 329.

Titulos olim in *Birdoswald* servatos a. 1901 Carlisle in museum *Tullie House* transferendos curavi: dixi de eis *Cumberland and Westermorland arch. soc. transactions* XV 197 seq.: inde Hope in supplemento catalogi musei illius. Tituli novi praeter fragmenta tria n. 1209. 1210. 1214, nulli prodierunt; sed ex catalogo Rokebiensi (cf. infra) accesserunt n. 1211. 1215. In prius autem repertis corrigenda multa. Et primum in praefatione capitis (C. p. 142) complura sunt notanda.

Antiquissimus huius regionis explorator Reginaldus est (non Richardus) Bainbrigg, de quo data opera egi *Cumberland and Westmorland arch. soc. transactions* n. s. XI 345 seq. Is a. 1599 et rursus a. 1601 dum vallum Hadriani peragrat, Amboglannam bis adiit titulosque a se descriptos cum Camdeno communicavit.

Paullo post eum castellum adierunt Germanus quidam (cf. infra) et Angli duo ignoti (horum alter a. 1604) qui et ipsi titulos quos descripserunt Camdeno miserunt. Ea apographa omnia inter schedas epigraphicas Camdenianas in cod. mus. Brit. Cotton Iulius F VI asservantur. Dixi de re *Cumb. Westm. transact.* l. c. monuique ibi Huebnerum nec recte schedas has Cottono attribuisse (C. p. 7, 3) nec de scriptoribus earum diversis omnino bene iudicavisse.

Imprimis apographa titulorum C. n. 808. 813. 823. 844, scripta in schedis illis f. 322. 323 (olim 305. 306), ab Huebnero confidenter tributa Crispino Gericio *(Gericke)* Elbingensi, non ab hoc veniunt, qui sane tres inscriptiones Scoticas (C. n. 1110. 1126. 1127) Scaligero misit, eius enim manus diversa est, ut, collatis schedis quibusdam eius autographis servatis in bibliotheca Elbingensi, ope amicorum complurium, probavit Erich Ziebarth *(Festschrift des Wilhelm-Gymnasiums zur Philologen-Vers.*, Hamburg 1905, p. 86), sed ab alio quodam Germano, nominis etiamtum ignoti, nisi fortasse is fuit Servatius Reichell Silesius, memoratus ad C. n. 1126. 1143, cf. Ziebarth l. c., item quae ipse, Ziebarthium secutus, exposui *Cumberl. transactions* l. c. p. 372. (Idem fere corrigendum ad C. n. 326. 327. 337. 916. 920. 1110. 1143. 1178, ut suo quoque loco monui).

Falsa denique sunt quae de Sibbaldo proferuntur C. p. 142, 5 (dubitare coeperat ipse Huebner C. p. 308). Ex undecim enim titulis, qui leguntur in eiusdem codicis Cottoniani f. 308. 309 (olim 293), duo (C. n. 963. 303) scripti sunt manu Camdeni, reliqui novem (C. n. 807. 826. 831. 837. 839. 841. 850.

855. 875) ab amico aliquo Camdeni anonymo neglegenter adiecti. Sibbaldus vero, multis annis post et Camdenum et Cottonem mortuos natus, plane alienus est. Cf. quae exposui *Cumberl. and Westmorl. transactions* l. c. p. 349 seq.

Titulorum quos, tam Britannicos quam externae originis, Thomas Robinson circa a. 1730 in *Rokeby Hall* contraxit (cf. supra p. 564 fin.), catalogus haud ita multo post a scriptore anonymo compositus est (bibl. Bodl. ms. top. *Yorkshire* d. 1). De origine lapidum silet: lectiones varias quas exhibet nec per se utiles nec homini perito debitas praetermitto. Praeter titulos aperte externos hosce enumerat: C. n. 276. 277. 280. 283*b*. 808. 813. 815 (?). 819. 826. 831. 840. 844. 864. 1178. 1182, duos insuper adhuc ineditos, quos Britannicos credo et fortasse Amboglannenses: eos vide infra n. 1211. 1215. Ipse cum a. 1895 cum Arturo C. Headlam locum adirem, inveni praeter aras duas evanidas C. n. 808. 815. 827. 831. 844. Qui postea rem tetigit J. B. Bailey ait se, musco deterso, C. n. 807. 813 quoque agnovisse: de lectionibus coniecturas non bonas attulit (*Cumb. and Westm. arch. soc. transact.* XVI 138; ibid. nov. ser. V 119).

ad C. n. 821, v. 3 lege DAC C P NR.

ad C. n. 823. Exemplum anonymi Germani (cf. p. 599) delineandum curavi *Cumberl. and Westm. arch. soc. transact.* l. c. p. 373.

ad C. n. 824. Contuli foedo loco collocatam; agnovi v. 1—3 I O M | CO*h* I AE | L *da*C | et in fine BF · VSLM.

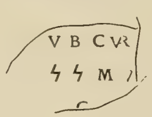
ad C. n. 825 lege I O M | C·H .. | AEL | DAC*or* | VM AVG? | *c(ui)* P AVR ... (*Arch. journ.* L 302).

ad C. n. 826. Gough vidit a. 1763 in agro consaepto Rokebeiensi affirmatque eum a. 1702 in vicinia rep. fuisse (bibl. Bodl. ms. top. gen. *e* 25), errore omnino.

ad C. n. 827. Vide infra n. 1212.

ad C. n. 828. Vide infra n. 1213.

ad C. n. 833 (cf. Eph. VII p. 329). Contuli lapidem, cuius pars inferior iam periit (*Cumberl. and Westmorl. transactions* XV 199 n. 8):

2 de duplici nota centurionis iam monuit Hooppell (cf. Eph. l. c.).

ad C. n. 833*b*, v. 2 lege IMVSDI: nulla est igitur domus divinae mentio.

ad C. n. 836. Contuli in *Tullie House* (catal. n. 28). Lapis est parvus (10 dig. longus et latus), litteris rudibus scariphatus: iam exaratum a lautumiis ad burgum advectum esse Brucius (lapid. n. 385) coniecit.

ad C. n. 837. Exemplum Anonymi quem Huebnerus non recte dixit Sibbaldum, delineandum curavi *Cumb. and Westmorl. transact.* n. s. XI p. 377.

ad n. 844. Vidi Rokeby. — Exemplum anonymi Germani (cf. supra) delineandum curavi *Westmorl. arch. transactions* n. s. XI p. 373, anonymi Britanni (cod. f. 347 [328]) ib. p. 378.

ad C. n. 846 (cf. ibid. p. 310; Eph. III p. 136). Contuli titulum hodie quoque in villa Scottiana *Abbotsford* Scotiae adservatum. — Primus edidit Iac. Wilson, verbi divini in *Falkirk* Scotiae minister (apud Ioh. Sinclair *Statistical Account of Scotland* XIX 1797, 110), qui vidit lapidem aut ipso anno 1797 aut paullo antea in *Callendar House* prope Falkirk. De origine lapidis nihil diserte tradit, sed adnumerat eum titulis per lineam valli (Pii) hic illic repertis. Cum vero nihil sit quod ei fidem abroges, frustulum autem huius generis e longinquo advectum esse parum probabile sit, titulus ipsi illi regioni adtribuendus erit, fortasse Camelon castello aut uni ex propinquis castellis vallaribus. Omnino non recte Brucius titulum primum Amboglannae, deinde Voredae *(Plumpton Wall)* tribuit; ii qui circa a. 1870 Brucio narraverunt, titulum a se visum esse *Plumpton Wall*, Brucio potius quam veritati morem gessisse videntur.

ad C. n. 847. Exemplum Anonymi (cod. f. 347 [ol. 328]) delineandum curavi *Cumberl. and Westmorl. trans.* p. 378.

ad C. n. 857. Nunc in *Tullie House* (catal. suppl.): lego ita >CONCAON | CANDIDP *Candidi p(edes* vel *passus) XXX.*

ad C. n. 864. Fuit postea in *Rokeby*, ubi periit (vide supra p. 600). Exemplum Anonymi delineandum curavi *Cumberl. and Westm. trans.* l. c. p. 378.

ad C. n. 865 cf. Eph. III p. 136. Titulus sine dubio Amboglannensis est, nec praeter Huebnerum (Eph. l. c.) quisquam de ea re dubitavit. M. V. Taylor ectypum misit, unde Brucium recte legisse vidi (lapid. n. 474).

ad C. n. 1348. Vidi; arula similis est n. 1213, litterae parum certae; excepi: D · III | LAT *(Cumberl. and Westmorl. transact.* XV p. 198, 7).

ad Eph. VII n. 1071. Contuli: v. 4 nota centurionis adest, sed aegre distinguitur. Ara extra castellum ad orientem effossa est.

ad Eph. VII n. 1078. Vidi: adde *v.* 1: IOM.

1209 olim apud Irving, *Greenhead*, nunc Newcastle in museo Blackgate.

i O M
coh i a EL ▴ D I *c*
orum C P ▴ F *l ?*

Proc. soc. antiq. Newc. VI (1893) 77.

1210 in muro villae rusticae *Birdoswald*.

coh
i A E L I *a dac.*
c. P · O C *tavius*
h O N O R *atus*
T R I *b*

Repperi et edidi *Cumb. Westm. arch. soc. trans.* XV 200 n. 12.
2 in. *[c(ui)] p(raeest).*

1211 Rokeby.

DEO M
RTI · AV

Anonymus in catalogo titulorum quos Thomas Robinson circa a. 1730 in *Rokeby* collegit (bibl. Bodl. ms. top. *Yorkshire* II 1, f. 34, vide supra p. 600).

1212 (= C. n. 827) Amboglannae ut videtur rep.; est Rokeby.

DEO MAR
ET VICTOR*i*
*a*E · IVLI*us*
MARIN*us*
SSLM

Contulimus A. C. Headlam et ego. Non recte Bailey *Cumberl. and Westmorl. arch. transactions* n. s. V p. 124.

1 fin. fuit MARt.

1213 (= C. n. 828) Birdoswald rep., iam Carlisle in museo *Tullie House* (catal. suppl. p. 48).

DAII
RATI
VOTV
M
PIIRP
IITVO

Contuli edidique *Cumberl. and Westmorl. arch. transactions* XV 198 n. 6. Brucii exemplum vide supra l. c.

D(e)ae Rat(a)e — sive *Rati* — *votum in perpetuo.*

1214 Birdoswald rep., nunc Carlisle, *Tullie House*, fragmentum 7 dig. latum, litteris bonis.

supra margo extat
im P ˇ CA *es*

Repperi edidique *ibid.* p. 199 n. 9 (catal. mus. suppl. p. 49).

1214 a Birdoswald, in muro villae rusticae lapis $4^1/_2$ dig. longus, $4^1/_2$ dig. latus.

Ↄ DECI SA
. . . .

Descripsi et edidi *Cumberland and Westmorl. transactions* XV p. 200 n. 13.

1215 Rokeby.

protome militis

D

AVREL CRCWV ΣIA

VS EMERITVS IXDFC

VIXIT ANNIS ///IX

Anonymus in catalogo titulorum Rokebeiensium (cf. supra p. 600) f. 31.
3 *emeritus (e)x dec(urione).*

Inter Amboglannam et *Castlesteads.*

Fragmentum nuperrime repertum vide in mantissa.

ad C. n. 871. Contuli *a—f* (*g* non vidi).

a sic excepi: ꓘ SECVRVS

IMI ꞁ EIU

IVSTVS

b, *c* habes nomina MATIIRNVS

MATHRNI, manu recenti turbata.

d, *e* non intellexi.

f recte edita est.

1216 lapides duo centuriales *a* 7 dig. altus, 12 dig. longus, ad *High House* rep., *b* 8 dig. altus, 13 dig. latus, ad *Hare Hill* rep.

a > CARI

SCIPON

b >P·P·

Vidi ambos. Wright *proc. soc. antiq. Newc.* VII 236. 266; *a (centuria) Cari(sii) Scip[i]onis*, *b* confer C. 502*i*. 534. 612*a*.

LIII. *Castlesteads.* C. p. 151. 310. Eph. IV p. 203; VII p. 330.

Castellum parvum Castlesteads, cohortis tantum quingenariae capax, stationem alae Petrianae miliariae fuisse et nomen inde Petrianas traxisse hodie vix quisquam credit. Nec magis in *Stanwix* (cap. LIV) Congavata, nec in *Burgh* (cap. LVI) Gabrosentum quaeres. Excidisse videntur ex Notitia Dign. Occ. cap. XL nomina castellorum muralium post Amboglannam; Petrianae, cum Aballaba *(Papcastle)* et Uxelloduno *(Maryport)* coniunctae, in eadem regione ponendae erint, fortasse ad *Old Carlisle*, si modo '*ala Augusta Petriana*' et '*ala Augusta ob virtutem appellata*' una eademque fuisse mutato nomine putari potest.

Inserenda est ara dei Maponi aut hic aut in vicinia reperta, cf. supra p. 566 ad C. n. 332.

ad C. n. 875. Testimonia Huebnerus parum recte exposuit. Primum enim quae in Cowplandi exemplo (cod. mus. Britann. Cotton Iulius F VI f. 406/7) inter lineas emendata exhibentur, non Cowplando sed (ut scriptura satis demonstrat) Camdeno coniecturas temptanti debentur; deinde qui Huebnero anonymus est (eiusdem codicis f. 307, olim 297), revera est ipse Camden, Sibbaldus autem Huebneri (cod. f. 309v) non Sibbaldus est sed amicus nescio quis Camdeni qui titulos quosdam, tum (ut videtur) in Naworth servatos, a se descriptos Camdeno dedit (cf. supra p. 600). Plautillae nomen merae Camdeni coniecturae deberi apparet etiam ex eo quod ipse Camden ad apographi sui (ib. f. 307, olim 292) v. 3 adscripsit *Faustinae coniugis*, ad v. 5 *Veri.* Immo ex tribus quae habemus exemplis v. 3 restituendum est: *salute et incolumitate.* — Moneo denique titulum originis ignotae esse: id solum certum, in hac regione repertum esse.

ad C. n. 881. Vv. 2—4 lego ita, evanidos omnino:

LOCI · C · VE
RECVNDIV
S · VERVS

ad C. n. 882. Rep. est a. 1660, teste Routhio in schedis quibusdam penes me servatis. V. 6 Routh legit CICIAV, unde *Cl(audius) Clau[dianus* facile conicias.

ad C. n. 885. Sic lego:

deo | OMARTI
s· | ET NEAG
| · PACO
ni | VS SATV
rni | NVS
praef | EQ POSVIT

2 fin. *n(um.) Aug.;* quadratarius erravit, deinde in corrigendo titubavit.

ad C. n. 886. Dessau inscr. sel. 4724*b*. Sic lego, sane dubitans:

d | EO
s. m | ARTI
c | OCIDIO
.. *m* | ARTVS
c | OH · I · BA
| GENO
VALI

Titulus evanidus est: vv. 6. 7 Genium Valli nominari non credo. V. 8 nullus est.

ad C. n. 896. Contuli. Recte Lysons, non recte Smith et Bruce.

DISCIPV
INAE
VGG̣G̣
VSTI

Ara primum Severo filiisque a. 209—211 dedicata, post a. 212 erasis litteris GG additoque v. 4, solum Caracallam commemorat (*arch. Ael.* XXIII 21). Ita Severus in tit. Thamugadiensi (Eph. VII n. 353 = Dessau inscr. sel. 446) *vindex et conditor Romanae disciplinae* appellatur.

ad C. n. 906. V. 2 fin. solve *c(ustos) a(rmorum)*. 3 quod priores pro littera s habebant, nota centurionis esse videtur.

ad C. n. 907. Contuli. Lege:

d \
IS · EX
coh.?.. *u* IX · AN
nos .. *sti* P IIIII
AVR
e X
test?

1217 *written yppon a stone found in the Picts Wall, about 13 ynches in length and a foote in bredth, neere Irdington brigg [= Irthington Bridge* prope *Castlesteads] 18° Augusti 1615.*

VEXIL
LATIO
LEG II
AVG
REFECIT

Camden in schedis autographis bibl. Bodleian. *Ms. Smith* 84 f. 45. Inde ut puto nescio quis (fortasse Smith) ibid. *Ms. Smith* 86 f. 39.

Inter *Castlesteads* et *Carlisle.*

Tam prope *Brampton* et *Watchcross* (C. p. 152) quam per lineam valli inter *Castlesteads* et *Stanwix* praesidiorum vestigia frustra quaesivi.

ad C. n. 916. Exhibet etiam Germanus quidam in cod. mus. Brit. Cotton Iulius F. VI f. 322 (vide supra p. 600).

ad C. n. 919. Contuli in *Nether Hall:* lege DIS·MANIBV··

ad C. n. 920. Contuli. In adnotatione pro Gericio scribendum est 'Anonymus Germanus' (cf. supra p. 599).

ad C. n. 922. Contuli: recte Brucii tabula.

LV. LVGVVALLIVM *(Carlisle).* C. p. 161. 311; Eph. VII p. 331.

De museo novo *Tullie House* et catalogo eius dixi supra p. 580 (cap. XLI praef.).

ad C. n. 924. 925. 927—931. Contuli. — 925 lectionis dubiae, vv. 1—2 *Barregi* potius quam *Barreci.* — 930 v. 2 LVCILIE in lapide est.

ad C. n. 932. Denuo prodiit a. 1894 in *Newby Grange* prope Carlisle; nunc dono eius qui invenit T. H. Hodgson in *Tullie House* (catal. n. 43), lapis 32 dig. latus:

d. luna crescens M

AVR · SENECITA

V · AN XX · IVL

FORTV *natus*

coniugi *posuit*

Descripsi. Edidit R. S. Ferguson *Cumberland and Westmorland archaeol. soc. transactions* XIII 439 et alibi.

ad Eph. VII 1082. Denuo contuli cum A. H. Smith. Iam sic videtur legenda esse *(arch. journ.* L 302, cf. cat. mus. *Tullie House* n. 35):

GENI*o* //////////////

· BASSI · · · CRESCE · · E

· · · DONO DONAVIT

1218 Carlisle, *English street*, ante aliquot annos reperta, pars basis parvae, 2 dig. alta, nunc in *Tullie House* (catal. n. 33).

pes dei

DEO · CAVTI · IV

ARCHIETVS

Descripsi edidique *Cumb. and Westm. arch. soc. trans.* XIII 225 adiecta tabula. R. S. Ferguson *proc. soc. antiq. Lond.* XV 119 et *proc. soc. antiq. Newc.* VI 140; Cumont *textes et monuments rel. aux mystères de Mithra* II p. 473.

1 *deo Cau[t]i Iu[lius?* ..... — 2 Zangemeister, a me consultus, legit *arch(itectus) l(a)etus [l(ibens) m(erito)]*, coniciens literas complures pictura aut suppletas fuisse aut suppleri debuisse; Cumont proposuit *archie[r]us:* sed in lapide est IETVS.

1219 Carlisle, extra oppidum Romanum ad meridiem, ubi sepulcretum Romanum fuit, in via *London Road* dicta a. 1893 rep., pars superior lapidis magni, 53 dig. longa, 17 dig. alta; nunc *Tullie House* (catal. n. 39).

DEO MARTI OCELO ET

NVMINI IMP ALEXANDRI AVG

TIVI TR CASTR

DOM

Descripsi edidique *Cumb. and Westm. arch. soc. trans.* XIII 224 adiecta tabula et *Correspondenzblatt der Westd. Zeitschrift* 1894 p. 22 (inde Dessau inscr.

sel. 4579). Ferguson *proc. soc. antiq. Lond.* XV 118 item cum tab., eadem tabula repetita est *proc. soc. antiq. Newcastle* VI 140.

Deo Marti Ocelo et numini imp(eratoris) Alexandri Aug(usti) et Iul(iae) [Mammeae ma]tr(is) castr(orum) . . totiusque] dom[us divinae.

Deum Ocelum habes supra Ventae Silurum n. 1009. 1010: nomen est plane Celticum.

1220 Carlisle (ut videtur) rep., olim penes Rob. Ferguson in Morton, nunc in *Tullie House*, lapis parvus 10 dig. altus, integer.

L E G

Descripsi edidique catal. musei n. 66.

1221 Carlisle extra oppidum Romanum in sepulcreto Romano in *London Road* a. 1907 rep., nunc in *Tullie House*.

anaglyphum mutilum:
vir sedens distinguitur et
fortasse nescio quis alius

d M D
R V ⸗ M
s T I P

Descripsi. Memoratur *Cumb. and Westm. arch. soc. trans.* nov. ser. VIII 384.

1222 Carlisle extra oppidum Romanum ad meridiem, ubi sepulcretum Romanum fuit, in *Gallows* sive *Harraby Hill* prope *London Road* a. 1892 rep., pro operculo sarcophagi recentioris usurpatus lapis 31 dig. longus, 20 dig. altus, nunc in *Tullie House* (catal. n. 41).

D M
FLAS ANTIGONS PAPIAS
CIVIS GRECVS VIXIT ANNOS
PLVS MINVS LX QVEMAD
MODVM ACCOMODATAM
FATIS ANIMAM REVOCAVIT
SEPTIMIA DOM

Descripsi edidique *Academy* 24. Dec. 1892 p. 594, et *Arch. journ.* L 303. 312 adiecta tabula. Ediderunt praeterea R. S. Ferguson *proc. soc. antiq. Lond.*

XIV 261, *Cumb. and Westm. arch. soc. trans.* XII 370, XIII 165, *proc. soc. antiq. Newc.* V 231; E. C. Clark *Cambridge Antiq. Soc. proceedings* VIII 85.

Lectio certa est praeter v. 7 fin.

D(is) M(anibus). Fla(viu)s Antigon(u)s Papias, civis Gr(a)ecus, vixit annos plus minus LX, quemadmodum accommodatam fatis animam revocavit, Septimia Do[m? . . . coniux posuit vel tale aliquid.

Titulus aperte aetatis serioris, fortasse Christianus est. *Quemadmodum* pro *quo fine* vel *quo tempore* (i. e. annos LX natus) positum esse videtur. *Animam revocavit* fortasse idem est atque *animam reddidit;* similiter *revocare* videtur usurpari in Gestis purgationis Felicis (Routh *relliq. sacrae* IV 290 a. 314 p. Chr. = Optatus Milev. ed. Ziwsa p. 201. 202), quorum me admonuit G. M. Rushforth.

Vicinia Luguvallii occidentem versus.

1223 *Dalston Hall* — locus abest a Carlisle m. p. IV meridiem et occidentem versus — a. 1898 rep., fortasse aliunde eo translatus, sive ex *Plumpton Wall*, ut dicebant, sive ex alio vicino castello, nunc in *Tullie House* (catal. n. 3), lapis 11 dig. longus, 8 dig. altus, adprime rudis.

DEO SILVANO
VOTVM · LET
POSVV

Descripsi edidique *Cumb. and West. arch. soc. trans.* XV 463 = catal. mus. n. 3.
Deo Silvano . . votum l(a)et[us] posuu[it.

1224 *Cardewlees* prope *the New Inn*, circiter m. p. IV a Carlisle prope viam quae ad *Old Carlisle* ducit, a. 1896 detecta ara 37 dig. alta, fracta et dedita opera erasa, nunc in *Tullie House* (catal. suppl. p. 52).

i. o M
ONNVA
AIIIG
E SIVALE
P

quinque versus omnino evanidi

Descripsi ut potui. Imaginem dedit R. S. Ferguson *Cumb. and Westm. arch. soc. trans.* XV 45 cf. *proc. soc. antiq. Lond.* XVI 299.

LVI—LVIII. *Burgh upon Sands, Drumburgh, Bowness.*
C. p. 163. 311. Eph. III p. 136, VII p. 332.

Effossionibus a. 1899 et 1903 factis invenimus T. H. Hodgson et ego castelli, quod prope *Burgh upon Sands* fuisse putandum est, et situm incertum esse et naturam, castellum *Drumburgh* perparvum fuisse *(Cumberl. and Westm. arch. soc. trans.* XVI 81, nov. ser. IV 247). Contra castelli *Bowness* satis ampli vestigia perspicua manent. Omnium horum praesidiorum nomina antiqua nescimus (vide supra p. 603 ad cap. LIII). De titulo imperatorio ad Bowness pertinenti vide infra (p. 639) ad C. n. 1191.

ad C. n. 934—936 (cf. p. 311). Vidit a. 1801 Ioh. Skinner (sched. mus. Brit., cf. ad C. 937) a. 1801 prope *Brough on Sands.* — 936 v. 2 legit NVMINIS, quod Brucius quoque exhibet (lapid. n. 511).

ad C. n. 937 (cf. p. 311). Vidit, sed multos post annos, idem Skinner in hortis Georgii Law, episcopi Bathoniensis, in Somersetia, cui fratrem baronem Ellenborough misisse putat; affirmat porro — ut credo, errore — apud locum Ellenborough, id est Uxellodunum, repertum esse. V. 2 legit COHNERVI . . . Vide schedas Skinneri cod. mus. Brit. addit. 33638 f. 173 seq.

ad C. n. 940. Repertam esse a. 1803 narratur *Newcastle Daily Chronicle* 30. April. 1803. Contuli: v. 2 fin. FL, v. 4 VI, v. 7 GESTA. Si ex litterarum forma iudicare licet, titulus post saeculum secundum medium incisus est. Iunius Victorinus, fortasse idem, in titulo Germaniae superioris (C. XIII 6638) nominatur.

ad C. n. 950. Contuli in *Port Carlisle:* lego MATRI|BVS SVIS | MILITES . . .

LIX. *Netherby.* C. p. 165. 311. Eph. III p. 137, VII p. 332.

Tituli olim Netherby servati nunc fere omnes Carlisle in *Tullie House* depositi sunt (catal. n. 71—86).

ad C. n. 963. *Atherith* eum ipsum vicum esse qui nunc *Arthuret* vocatur certum est. Auctor anonymus non Sibbaldus est sed Camdenus (vide supra p. 600). Alterum exemplum tituli repperi inter Camdeni schedas Oxonienses (bibl. Bodl. *ms. Smith* 19 f. 49, inde ibid. 86 f. 39). Eandem lectionem omnes proferunt.

ad C. n. 966. Contuli in *Tullie House* (catal. n. 78). Vv. 1. 2 haec mihi visus sum distinguere:

Cohors fortasse I Aelia Hispanorum opus quoddam eodem fere tempore quo n. 965 *[consu]mmavit* (v. 6).

ad C. n. 967. Contuli in *Tullie House*, cf. catal. n. 79, ubi errore, ut iam puto, saeculo tertio ineunti attribuebam: rectius Bruce litteras Pio vel Marco convenire observavit. Sed legatus ignotus esse videtur; Iulius Verus, de quo aliquando cogitatum erat (cf. supra ad n. 1163), Cn. fuit, non C. Iulius, teste titulo Dalmatico infra (ad n. 1230) citato.

ad C. n. 969. Contuli: litterae nullae sunt.

ad C. n. 970 (Bruce *wall.* p. 416, lapid. n. 400). Contuli in *Tullie House* (catal. n. 27). Origo latet. Pennant et qui ab eo pendent Hodgson et Gough (Camden Brit. IV 62) lapidem Hoddamensem non in *Netherby* sed in *Birrens* (cap. LXIII) repertum esse affirmant. Qua in re si erravit Pennant, errori eius hodie non medendum est, ut quid veri subsit decernas.

ad C. n. 971. Nunc in *Tullie House* (catal. n. 24), ubi vidi. Videtur C. n. 786 esse, revera prope Magnas reperta; plane diversa est C. n. 1077.

1225 *Netherby* reperta, nunc in *Tullie House* (catal. suppl. n. 86), ara 18 dig. alta, 10 dig. lata, perquam evanida.

D*eo ap*OLLINI
·*a*VRELIVS M
... VSPRA...
TC ... VAC
AIICIN . . .
V S L M

Descripsi. Aram inscriptam esse primus vidit C. H. Blakiston.

1226 *Netherby* reperta, nunc in *Tullie House* (catal. n. 80), ara 43 dig. alta, 15 dig. lata, evanida.

	. . . .	
	. . . .	
	. . . ANCIAM	
	VETVSTATE	
simpulum serpens	CONLAPSAM	patera culter
	RESTITVIT	
	EX VOTO C·V	
	··MAXIMVS	

Detexi litteras edidique catal. l. c.
Fuitne Aesculapio dedicata?

LX. *Bewcastle.* C. p. 168. Eph. III p. 137.

1227 Bewcastle prope ecclesiam (i. e. intra castellum) a. 1898 reperta ara 27 dig. alta, 16 dig. lata; nunc in *Tullie House* (catal. n. 102).

DO SANCTO CCDO
Q PELTRASIVS
MAXIMVS TRIB
EX CRNICVLARIO
PRÆFF PRÆTORIO EE
MMVV V S L M

Descripsi edidique *Cumb. and Westm. arch. soc. transactions* XV 459 (adiecta tabula quae *proc. soc. ant. Newc.* IX 3 repetita est); R. S. Ferguson et ego *proc. soc. antiq. Lond.* XVII 296. — Dessau inscr. sel. 4721.

Deo sancto Cocidio Q. Peltrasius Maximus, trib(unus), ex corniculario praef(ectorum) praetorio e(minentissimorum) v(irorum) v. s. l. m.

Titulus aperte saeculi tertii fortasse sub Alexandro vel Gordiano positus est.

LXI. HABITANCIVM *(Risingham).* C. p. 169a. 311. Eph. IV p. 203, VII p. 33.

ad C. n. 981. Collatis schedis Bodleianis (*ms. Smith* 1 f. 662. 84 f. 32), unum eundemque titulum fuisse hunc puto et C. n. 999, a Camdeno in editione tantum postrema, et quidem auctore Cottone, ut dicit, prolatum, Cottoni autem ipsi, qui non eum sed C. 981 Grutero misit, ignotum; nomina autem *Tertianae* et *Timothea* in n. 999 interpolationi sive coniecturae Camdeni deberi. Cf. quae exposui *Cumberl. and Westm. archaeol. soc. Transact.* XI p. 357. — Moneo praeterea Woodfordum in schedis suis (vide Eph. VII p. 353 ad n. 1186*) titulum n. 981 nulli loco attribuere: Gough erravit.

ad C. n. 986. Tegulae eodem fere titulo (in fine V·S·P·M) impressae apud Bubbenhall in aedificio saeculi sextidecimi repertae sunt: extant exempla Cantabrigiae (in bibl. Collegii s. Trinitatis) et alibi, quae vidi. Tegulas has a nescio quo antiquario animi causa ex tabula Camdeni Britann. effictas esse iam constat: vide quae dixi *Vict. History Warwickshire* I 245.

ad C. n. 987. 988. V. 2 legendum esse *v[e]xi[l.] g(aesatorum) R(aetorum)* recte vidit Watkin *Academy* 16. Mai 1885: confer titulum Aesicensem supra n. 1191.

ad C. n. 995. Contuli Dunelmi edidique in catalogo bibl. capitularis n. 29 (cum tabula parum bona). V. 8 legi dubitans MARCVS LEG (cf. C. n. 351. 1186, anni 213); v. 11 lege C·A·CÆCL·OPTATO. Caecilius Optatus circa a. 220 cohorti I Vardullorum Bremenii praefuit (C. n. 1035. 1039). Vicus Elsdon, ubi titulus repertus est, cum medius inter Bremenium et Habitancium sit, putandum est lapidem aut ibi, scilicet in aedicula Britannorum aliqua, erectum fuisse (conf. quae traduntur, sane non valde accurate ut videtur, *arch. Ael.* ser. alt. II p. XI) aut ex Bremenio per medium aevum huc advectum esse (cf. n. 1054). — Dessau inscr. sel. 4727.

ad C. n. 996. 997. Anonymus Huebneri est ipse Camden qui utrumque titulum inter schedas Bainbriggianas sua manu addidit (ms. mus. Brit. Cotton Iulius F. VI f. 309), confer *Cumberland and Westmorl. transactions* n. s. XI 1911 p. 357. — 997 v. 3 Camden INVENITVS DO legit.

ad C. n. 999. Cf. supra ad C. n. 981.

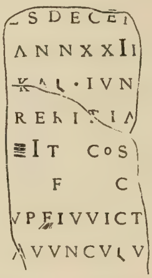
ad C. n. 1001. Scriptor codicis mus. Brit. certe Bainbrigg est.

ad C. n. 1002. Contuli fragmenta fumo squalida. V. 4 init. lege *patri pat*RIE (non *impe*RII), deinde agnoscitur *pro [dev]otion(e) com[muni]* (cf. supra p. 566 ad C. n. 310); v. 5 PATRIE PRO *pi*ETATE.

ad C. n. 1012. Contuli. Lapis fortasse antiquus, litterae certe noviciae.

ad C. n. 1021. Contuli. Lectio tota fere certa est:

sic

s posuit?

Titulus est sepulchralis Christianus. 1 *decep[tus]?* coniecit Domaszewskius. — 4 *rehitia[v]it?* quamquam non intelligo, aperte idem quod *requievit* significat. — 5 seq. videtur significari consulatus nescio cuius imperatoris: 7 *p(io) f(elice) invict[o]*.

LXII. BREMENIVM *(High Rochester)*. C. p. 178. 312. Eph. IV p. 203.

Titulum Graecum C. p. 178, lapide Dunelmi in bibliotheca capitulari (catal. n. 35) collato, nullum iudico; sic etiam Horsley et Bruce (dubitabat etiam Kaibel Inscr. Graec. XIV 2555). — Fragmentum arae, cuius mentio fit *proc. soc. Newcastle antiq.* ser. tert. III 183, et ipsum evanidum est.

ad C. n. 1039. Contuli. Recte Horsleius vv. 7—8:

CRANEIS · VOTVM DE desunt litterae 6— 8
A SOLO · EXTRVC · · · · · · 8—10

ad C. n. 1045 (cf. p. 312). Contuli: v. 2 sub rasura legitur ANTONINO, v. 3 III COS III, v. 5 VARDVL · AN, v. 6 B · CL · PAV

ad C. n. 1046. Contuli: v. 5 in. legere mihi visus sum BSA, i. e. *B(remeniensis?) S(everiana) A(lexandriana)*; v. 6 ita excepi:

SVB · C · CL · APELLINI · LE / AVG

id est: *sub c(ura) Cl(audi) Apellini* (?) *le[g.] Augg.* Titulus sub Alexandro positus esse videtur.

ad C. n. 1047. Contuli: v. 1 ANDR.... Titulus est *Severi Ale]xandr[i ..for]tissimi Aug[usti]* (v. 2) et matris eius.

LXIII—LXVII. CALEDONIA.

Rerum Romanarum in Scotia cognitionem strenue nuper docti Scoti promoverunt. In Scotia meridionali castella *Birrens* (cap. LXIII) et *Newstead* (cap. LXIV) fere tota luci reddiderunt, castellum *Lyne* prope *Peebles (proc. soc. antiq. Scot.* XXXV 154) et munitiones loco dicto *Birrenswark* extantes (ib. XXXIII 198) fossionibus temptaverunt; per universam valli Antoniniani lineam prospere laboravere (cf. infra p. 620 seq.); denique trans vallum castella complura et viae cuiusdam septentriones ducentis reliquias exploravere (cf. infra p. 630. 631). Dederunt hae effossiones, ut complectar quae infra suis locis dicam, occupationis Flavianae vestigia compluribus locis, plura aetatis Pii insequentisque; circa a. 180 imperium Romanum in Scotia eversum esse nummi demonstrant (enumerationi nummorum quam dedi *Antonine Wall Report* p. 160—168 nummi recens reperti congruunt). Pluribus egi de his rebus *Edinburgh Review* 1911 mens. Apr.

LXIII. BLATOBVLGIVM *(Birrens)*. C. p. 186. Eph. VII p. 333.

Effossiones a. 1895 duce Iacobo Macdonald factae paene totum castellum patefecerunt: vide *proc. soc. antiq. Scot.* XXX 81—199 et Macdonald et Barbour *Birrens and its Antiquities* (Dumfries, 1897 ex actis societatis antiq. Dumfriesianae seorsum publici iuris factum). Titulos in utroque libello Macdonald tractavit, sed in illo *(proc. soc. antiq. Scot.)* plenius, unde illum tantum, idque simpliciter sub eius nomine, allegavi: relationem Dumfriesianam fere semper praetermisi.

Relliquiae hic repertae, tam tituli quam nummi, vasa, fibulae, saeculum secundum referunt. Castellum igitur aut sub Pio a. 158 (n. 1230) aut, quod admitti potest, paulo antea positum est. Quando derelictum sit, nescimus, sed nummi Marco posteriores fere non inveniuntur. Nomen castello Blatobulgium, non Blatum Bulgium, fuisse coniecit primus vocabulumque ex lingua Celtica explicavit H. Bradley (Rhys *Celtic Britain* ed. 2, 1884 p. 281), idque iam constat (cf. Holder *alt-celtisch. Sprachschatz* s. v.).

Tituli ceteraeque res antiquae a. 1895 repertae Edinburgi in museo servantur.

ad C. n. 1061. Reperta est ara ante a. 1726 prope Barhill (v. infra p. 625): ibi in *Auchenvole House* vidit Gordon itin. sept. p. 55 tab. XIII. A. 1857 museo Edinburgensi illata est, non (ut dicit Huebnerus) 'empta in *Birrenswark*' sed dono Baronis Clerk. Non recte catalogus musei (F V 14) *Auchenvole* prope Falkirk ponit: recte Iac. Macdonald *proc. soc. ant. Scot.* XXX 152 titulum castello Birrens abrogat, male castello Croy attribuit. Iam vide de re tota Georgium Macdonald *Wall* p. 340. — Lapidem ipsum W. M. Ramsay et ego inspeximus, sed sine fructu; manus recens IOM a tergo incisit *(arch. journ.* L 305).

ad C. n. 1063. Versus sextus nullus est.

ad C. n. 1064. Extat *Knockhill*, prope Birrens, ubi contuli. Lapis est 13 dig. longus, 11 dig. altus; supra fuit anaglyphum, scilicet Fortunae.

FORTVNAE P*ro*
SALVTE P CAMPA*ni*
ITALICI PRAEF COH I*i*
TVN CELER LIBERTVS
L L M

Macdonald p. 145.

ad C. n. 1065 (inde Dessau inscr. sel. 4744). Extat in *Hoddam Hall*, ubi contuli. Vv. 3—5 lego ita:

LAE·SAC·GA
MIDIAHVS
5 ARCI·VSLLM

5 in. aut ARCI· aut ARC+; intellege: *Gamidiahus arc(h)i(tectus)* vel *arc(h)it(ectus)*. Macdonald p. 142.

ad C. n. 1066. Extat ad *Hoddam* in ecclesia: ara est 50 dig. alta, 20 dig. lata. Imaginem photographicam misit Macdonald, ad quam recognovi; lectio certa est.

I · O · M
C O H · Ī ·
N E R V A N A
G E R M N O R
5 ∞ · EQ · CVI
ꟼRAEEST·L·FAENI
VS FELIX TRIB

ad C. n. 1067. Prodiit ex Irvini schedis *Scots Magazine* 1817 p. 367. Lectio aperte incerta tota.

ad C. n. 1073 (Dessau inscr. sel. 4756). Extat in *Hoddam Hall*, ara 29 dig. alta, 18 dig. lata, tempestatibus pluviisque diu exposita, ideoque litteris fugientibus. Vv. 1—4 excepi ipse, vv. 5—6, qui mihi incerti remanserant, Macdonald legit p. 143:

DEAE VIRADE*c*
THIPA*g*VS C$_{o}$N
DRVSTIS MILIT
IN COH Ī̄I TVN
5 GROR SVB SILV*i*
O AVSPICE PRAEF

Ex meo apographo citat Zangemeister ad Corp. XIII 6486. — 1 fin. spatium litterae conveniens; littera nulla cernitur.

Alii tituli eidem deae dedicati Corp. XIII 6761: *Virodacti;* ibid. 8815: *deae [Vir]adecd.;* cf. ibid. 6486.

ad C. n. 1078. Extat *Knockhill*, ubi descripsi, lapis 21 dig. latus, 27 dig. altus.

D M
AFVTIANO
BASSI · OR
DINATO ·
COH · I ·
FLAVIA · BAETI
CA CONIVNX
FAC · CVRAV+

Macdonald p. 146. — V. 5 cohors II Tungrorum nominabatur, ut vidit Pennant.

1228 Blatobulgii, effossionibus a. 1895 ex puteo principiorum extracta ara elegans 39 dig. alta, 20 dig. lata, litteris titulo n. 1230 persimilibus, optime servata.

DISCIP ·
AVG ·
patera ornata — COH · II · — culter securis
TVNGR ·
M · EQ · C · L ·

Descripsi. Macdonald p. 131; R. Munro *proc. soc. antiq. Lond.* XVI 195.

Discip(linae) Aug(ustae) coh(ors) II Tungr(orum) mil(iaria) eq(uitata) c(ivium) L(atinorum).

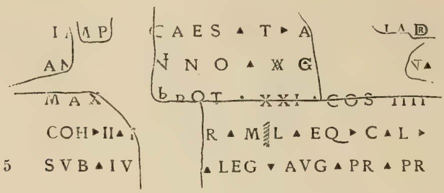
1229 Blatobulgii effossionibus a. 1895 intra castellum rep., ara 16 dig. lata, supra fracta.

DOL
NOSAC
MAGVN
NA · V S ·

Descripsi. Macdonald p. 127; Munro *proc. soc. antiq. Lond.* XVI 195 non intellexit.

I. o. m.] Dol[iche]no sacr(um) Magunna v(otum) s(olvit).

1230 Blatobulgii inter effosiones a. 1895 inter rudera principiorum rep. fragmenta lapidis olim 54 dig. longi, 27 dig. alti.

a. 158

Descripsi. Macdonald p. 128, *Birrens and its antiquities* p. 65 cum imagine bona, Munro *proc. soc. antiq. Lond.* XVI 195.

3 primum legebant XVI (pro XXI).

Imp. Caes. T. A[el(io)] Hadr(iano) An[to]nino Aug(usto) [Pio po]nt(ifice) max(imo) [tr]ib(unicia) pot(estate) XXI cos. IV, coh(ors) II [Tung]r(orum) m[i]l(iaria) eq(uitata) c(ivium) L(atinorum), sub Iu[l(io) Vero] leg(ato) Aug(usti) pr(o) pr(aetore). De Iulio Vero vide supra n. 1163 et fragmentum Corstopitense in mantissa addendum; adde titulum Dalmaticum Corp. III S. 8714, cum quo coniungendum esse fragmentum dudum notum Corp. III 2732 vidit Ritterling *Westd. Korrespondenzbl.* 1903 p. 216. Plenum nomen eius *(Cn. Iulius Cn. f. Verus)* est in titulo Dalmatico.

1231 Blatobulgii inter effossiones a. 1895 rep., lapis 10 dig. longus et latus, litteris punctim scriptis.

LEG · VI · VI
animal
mutilum

Descripsi. Macdonald p. 127, Munro *proc. soc. antiq. Lond.* XVI 195 (non recte).

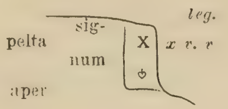
Reperta sunt praeterea fragmentum lapidis ornati in quo una littera M supererat, et tegula fracta COH inscripta.

Cappuck prope *Jedburgh*. Eph. epigr. IV p. 204, VII p. 333.

In *Cappuck* sive *Capehope* prope *Jedburgh*, ubi viam Romanam *Deer street* sive *Watling street* dictam secutus rivulum *Oxnam water* transmittis, castelli parvi vestigia supersunt. A. 1886 pars horrei patefacta est; prodierunt vasa nummique, quae partim Agricolae, partim Pii temporibus adtribui possunt, nec non fragmentum tituli n. 1232; ex eodem sine dubio castello medio aevo Jedburgh, dum abbatia ibi aedificatur, ablatus est titulus Eph. VII n. 1092. — Fossiones a. 1911 redintegratae; tituli nondum inventi.

ad Eph. VII n. 1092 (melius quam IV n. 691). Recognovi ad lapidem. Imago est *Proc. soc. antiq. Scot.* XXXIX 1904/5 p. 23.

1232 fragmentum tituli ansati, in morem saeculi secundi ornatum, quod ubi servetur, ignoro; nuper Monteviot frustra quaesitum est.

Contuli ad ectypum Edinburgi in museo servatum (F. V. 28). W. Laidlaw *Transact. Berwickshire Naturalists' Club* XII 191 male, ibid. XIV 3943, *proc. soc. antiq. Scotl.* XXXIX 25 adiecta tabula, denique *Poetry and Prose* (Jedb. 1904) p. 91 repetita tabula.

LXIV. TRIMONTIVM *(Newstead)*. C. p. 189.

Castellum Romanum ad *Newstead* prope *Melrose* in ripa fluminis Tweed meridionali fuisse iamdudum notum erat, titulosque inde (C. n. 1080. 1081) aliaque Romanorum vestigia habebamus. A. demum 1905 Iac. Curle, Melrosianus, sumptis in subsidium pala dolabraque, locum diligenter atque accurate excutere incepit. Opus iam absolutum est: patefactum castellum non unius tantum alae vel cohortis capax cum balneo adiacenti aliisque munimentis. Rerum minorum vis ingens reperta: ex puteis praesertim foveisque parta praeda armorum supellectilisque omnis generis. Quae omnia ipse Curle accuratissime exposuit in libro splendido *A Roman frontier post and its people: the fort of Newstead in the parish of Melrose* (Glasgow 1911. 4°) tabulisque multis illustravit. Res ipsae (praeter n. 1235) Edinburgi in museo publico servantur.

Castellum primo ab Agricola positum utrum a. 85 vel 86 statim desertum sit, an paulo amplificatum tanquam finium tutamen aliquamdiu (fortasse ad tumultum a. 115 seq.) manserit, nondum liquet.

Nomen loco Trimontium (Ptol. II 3, 8) recte inditum fuisse nemo qui adiit negabit. Incumbit enim imminetque mons ille trifidus *(Eildon hills)* carminibus poetarum nobilitatus, qui ut longe lateque per Scotiam meridionalem conspicitur, ita advenientibus ab Anglia nusquam non ante oculos est. Nomen autem *Red Abbey Stead*, cum pratulum tantum designet in quo pars castelli includitur, toti loco imponere non est aptum.

Praeter titulos statim proponendos rep. sunt signaculum plumbeum cohortis (ut videtur) II Tungrorum, et aera minora multa, infra edenda.

ad C. n. 1080. Imaginem edid. Curle *Fort of Newstead* tab. XVII fig. 1 cf. p. 141.

ad C. n. 1081. Repetivit Curle l. c. p. 141. — De C. Arrio Domitiano cf. ad n. 1234.

1233 Newstead a. 1910, ex puteo cum fragmentis fictilibus saeculi secundi extracta, ara 43 dig. alta, 14 dig. lata, optime servata.

D E O
A P O L L I N I
pharetra L · MAXIMIVS arcus
GAETVLICVS · 7
L E G

Contuli. Curle edidit *Fort of Newstead* tab. XVII p. 143.

Maximium Gaetulicum, centurionem legionis vicesimae, iam Aesicae (supra n. 1192) habuimus, ubi titulus item saeculo secundo convenit.

1234 Newstead a. 1909 rep. ara saxi arenacei mollissimi, 48 dig. alta.

DIANAE · REGI
NAEOR..RROS·
PE. . . . . . VS
C · ARRIVS
DOMITIANVS
Ↄ LEG · XX · V · V ·
V · S · L · L · M

Curle et Geo. Macdonald descripserunt, postea contuli; ille edidit *Fort of Newstead* p. 143. Vv. 2. 3 paene desquamati sunt. — 4. 5 C. Arrius Domitianus, qui et hunc titulum posuit et eum qui sequitur et C. n. 1081, si ex litteris iudicare licet, sub Pio vixit.

C. Arius Domitianus tituli Gallici vel potius Ligustini Corp. V 7876, quem Beckerum secutus citaverat Huebner ad C. n. 1081, ad hunc centurionem vix pertinet.

1235 Newstead a. 1905 in puteo intra principia reperta ara 48 dig. alta, 18 dig. lata, optime servata; litterae saeculum secundum medium referunt. Servat T. S. Roberts in Drygrange.

I · O · M ·
G · A R R I V S
D O M I T I N V S
Ↄ LEG · XX · V · V ·
V · S · L · L · M ·

Descripsi. Curle *Scottish Historical Review* 1907 p. 443, *Fort of Newstead* p. 142 tab. XVI. Statim cum prodiit pervulgata, ut fieri solet, per ephemerides, cf. *The Scotsman* 28. Oct. 1905, *Antiquary* 1905 p. 469, cet.

2 seq. cf. ad eam quae praecedit.

1236 Newstead intra castellum rep., fragmentum 8 dig. longum, litteris bonis.

ASRI
R·I

Descripsi. Curle *Fort of Newstead* tab. XVIII (ad p. 146) n. 5 cf. p. 144.

1237 Newstead rep. in puteo principiorum, fragmentum 9 dig. et latum et altum.

IIVS IIII
LEG XX *v. v*
N

Descripsi. Curle tab. XVIII n. 4 (ad p. 146) cf. p. 143.

1238 Newstead prope portam meridionalem castelli rep., litteris bonis.

a VR

Descripsi. Curle tab. XVIII n. 2 cf. p. 144.

1239 Newstead in principiis rep., fragmentum 8 dig. longum, litteris punctim scriptis.

ARINO

Descripsi. Curle tab. XVIII n. 3 cf. p. 144.

Reperta est praeterea ara magna, praeter litteras VS in versu ultimo evanida, Curle p. 142 tab. XVIII n. 1.

Inveresk. C. p. 190.

Ad Inveresk prope ecclesiam castelli Romani vestigia adhuc supersunt, ipsaque ecclesia lapidibus aut Romanis aut recentibus ad veterem morem Romanum formatis constructa est. In coemeterio adiacenti (i. e. intra castellum) a. 1906 prodiit titulus qui sequitur.

1240 lapis 6 dig. altus, 9 dig. longus.

CHVIIII

Descripsi.

LXV. *Cramond, Inglistown.*

ad C. n. 1083. Contuli; contulit postea G. Macdonald et ectypa misit. V. 4 in lapide est ⁊MINTHONV; elementum primum, fortasse fortuitum, certe non erat L. Vir aut eiusdem aut paene eiusdem nominis, *M. Minthonius Tertullus*, reperitur Mactari in Africa, C. VIII (auctar.) 23420 = *bull. arch. du Comité des travaux hist.* 1891 p. 512 n. 7, ut me Dessau monuit.

ad C. n. 1085. Pravam lectionem huius tituli Sibbaldianam (cf. C. l. c.) ipse Sibbaldus denuo posuit in commentariis suis nunc Edinburgi in Advocatorum bibl. asservatis (codicis folia numeris carent), sic (Georgius Macdonald misit): ••••• | AVG COSIV | GERMANICVS | PONTIFEX MAX.

LXVI. VALLVM PII.

De vallo Pii multa his viginti annis didicimus. Primum enim a. 1890—3 antiquarii Glasguenses ipsius valli naturam pervestigaverunt (*The Antonine Wall Report* Glasg. 1899): postea alii infra nominandi castella Rough Castle (cf. p. 623), Castle Cary (p. 624), Barhill (p. 625) palis dolabrisque aggressi sunt. Qui si quasdam res inchoatas reliquerunt, multa tamen perfecerunt, quae posteri spero absolvent. Accesserunt antiquae relationes dudum editae sed nihilominus ignotae vel certe neglectae duorum Oxoniensium, Iohannis Urry et Edwardi Lhuyd (sive Llwyd), qui vallum ille a. 1698, hic insequenti anno peragrantes titulos descripserunt nec non de titulorum originibus utilia servaverunt. Et Urrius quidem quae excepit extant in epistula Thomae Tanner ad Gibsonem edita primum *Letters to and from . . . W*^{m} *Nicolson* (Lond. 1809) I 337* (inde repetita *Scots Magazine* 1810 p. 829; nuper demum resuscitavit Alex. Gibb *Scottish Antiquary* XV 1900 p. 85); Lhuydii schedas nunc deperditas Stukeleius expilavit (*Account of a Roman Temple and other antiquities near Graham's Dike* 1720, s. l. cum tabula quam postea Itin. Boreal. tab. 74 repetivit). Confer praeterea Sibbaldi praecepta Lhuydio in Scotiam proficiscenti data, in cod. bibl. Oxon. Bodleianae Carte 269 f. 129 servata, quae *proc. soc. antiq. Scot.* XLIV 1909/10 p. 319 seq. exprimenda curavi. Inter recentiores Iac. Macdonald lapidarii Glasguensis Hunteriani catalogum bonis tabulis ornatum composuit (*Tituli Hunteriani*, Glasg. 1897): scriptores ceteros hic praetermitto. Prodiit enim a. 1911 Georgii Macdonald opus *The Roman Wall in Scotland* (Glasg. 1911), liber vere praestabilis et qui curione non eget. Disputavit is de rebus ad vallum gestis (pp. 1—84, 400 seqq.), de valli ipsius natura (pp. 85—151), de castellis et siqua minora fuerunt munimenta (pp. 152—267), de titulis et relliquiis minoribus (pp. 268—399); titulos superstites omnes imaginibus illustravit; quaestionem denique vallarem, quantum quidem hodie licet, profligavit. Plagulas suas mihi inspiciendas amicissime misit measque ipse legit. His igitur innisus adminiculis et meo Marte quaedam molitus, pauca de limite Caledonico praefabor.

Et primum quidem castellorum quae Agricola inter Clotam et Bodotriam disposuit (Tac. Agr. 23) vestigia ad Bar Hill et Camelon, fortasse etiam ad

Rough Castle et Castle Cary deprehendimus, ex quo colligi potest (quod quidem naturae huius regionis convenit) eadem fere loca Pium atque Agricolam muniisse. Tituli aetatis Flaviae (excepto fortasse C. n. 1124, vide infra p. 627) adhuc desunt, nec multos sane expectes. Nam revocato Agricola Romani praesidia trans flumen Tweed constituta omnia, ut videtur, statim deseruerunt (vide pp. 616. 625). Sero demum, post quinquaginta quinque annos, limes a Pio redintegratus est fossaque et vallo saeptus. Mansitque ita, turbante licet bello Brigantico a. 158, usque ad annum circ. 180: is finis tam valli quam totius Romanorum per Scotiam dicionis; ne Septimii quidem Severi per vallum ulla vestigia inveniuntur.

Limitis huius a Pio instaurati reliquiae non paucae supersunt, fossa multis locis patens, agger hic illic semirutus, castellorum quorumdam rudera manifesta, viae etiam militaris vestigia. Vallum ipsum totum e caespite excitatum esse constat (*Ant. Wall Report* p. 121; Macdonald *Wall* p. 95). Castella novimus certa decem, minus certa tria; sex oppido incerta viri docti coniectura suppleverant. Quae cum Huebnerus non omnia recte exposuerit, operae erit in laterculum componere; cui laterculo addidi et quae spatia situs castellorum, sive certos sive incertos, inter se dirimant et (ubi res patitur) quanta sint intra muros ipsa castella et qui tituli cuique loco adnumerandi sint. Magnam autem difficultatem parit quod qui ante c. a. 1700 prodierunt lapides certa originis nota fere omnes destituti sunt, antiquarii vero qui de iis disputabant, Stuartum dico aliosque, liberis coniecturis usi sunt. Nomina castellorum incertorum uncis inclusi.

1. *[Carriden]*, vestigia parum certa. C. n. 1089. Inter *1* et *2* spatium est, si vallum sequeris, 3700 metrorum; quo ex spatio prodiit C. n. 1088.
2. *[Kinneil]*, si quid aliud, incertum. Spatium 3100 m. inter *2* et *3*.
3. *[Inneravon]*, et hoc oppido incertum. Spatium 3650 m. inter *3* et *4*.
4. *Mumrills*, vestigia pauca sed quae suppetant. C. n. 1090. 1091. Spatium 3100 m. inter *4* et *5*.
5. *[Falkirk]*, nimium quantum incertum. Spatium 4400 m. inter *5* et *6*.
6. *Rough Castle*, castellum perparvum certum, vide infra p. 623. C. n. 1092 et infra n. 1241. Spatium 2600 m. inter *6* et *7*.
7. *[Seabegs]*, vestigia nulla: solus testis Irvine quidam apud Sibbaldum *hist. enquiries* p. 30, cf. eiusdem schedas Lhuydio datas (*proc. soc. antiq. Scot.* 1910 p. 325). Spatium 3015 m. inter *7* et *8*.
8. *Castlecary*, castellum certum et magnum (138 × 106 m.). C. 1093—1101; C. n. 1099 ex vicinia. Vide infra p. 624. Spatium 3000 m. inter *8* et *9*.
9. *Westerwood*, castellum certum (ca. 91 × 103 m.). C. n. 1102. Spatium 2800 m. inter *9* et *10*.
10. *Croy Hill*, castellum certum (ca. 90 × 103 m.). C. n. 1104 (cf. infra p. 625). Spatium 2900 m. inter *10* et *11*.
11. *Bar Hill*, castellum certum (110 × 112 m.). C. n. 1103 (Eph. VII n. 1093). 1110; infra n. 1242 seq. Spatium 3150 m. inter *11* et *12*.
12. *Auchendavy*, castellum certum (100 × 112 m.). C. n. 1111—1116; accedunt C. 1117—1120 e sepulcreto vicino Shirva. Spatium 2700 m. inter *12* et *13*: in hoc spatio C. n. 1121. 1122, cf. infra p. 626.

13. *[Kirkintilloch]*, omnino incertum; tituli nulli (cf. infra p. 626). Spatium 3775 m. inter *13* et *14*.

14. *Cadder (Cadir, Calder)* prope ecclesiam, castellum fere certum. C. n. 1124 (?). 1128. Spatium 3550 m. inter *14* et *15*.

15. *Bemulie* (sive *Balmuildy*), castellum certum (120×120 m.). C. n. 1125. Spatium 4200 m. inter *15* et *16*, in quo C. n. 1126 (?). 1130. 1131 rep. sunt.

16. *East* (sive *New*) *Kilpatrick*, castellum certum (120×100 m.). Spatium 2225 m. inter *16* et *17*.

17. *Castle Hill*, castellum parvum, certum (60 × 90 m.): prope rep. est C. n. 1129. Spatium 3150 m. inter *17* et *18*, in quo C. n. 1133. 1133a. 1135 rep. sunt.

18. *Duntocher*, in colle *Golden Hill*, castellum certum (90×120 m.). C. n. 1134, Eph. III n. 115. Spatium 3250 m. inter *18* et *19*, in quo C. n. 1136. 1140, fortasse etiam 1142 prodierunt.

19. *West* (sive *Old*) *Kilpatrick*, vestigia pauca sed quae, puto, suppetant, in *Chapelhill*.

Moneo praeterea titulos C. n. 1137. 1138. 1141. 1142 alicunde ex occidentali valli parte oriundos esse videri; titulos porro n. 1127. 1139. 1143 originis certe vallaris, ceteroqui incertae esse, C. n. 1144 contra originis esse externae. De C. n. 1145 vide infra p. 630.

Inter castella per lineam valli turres ceteraque opera minora, qualia per murum Hadriani certo ordine reperiuntur, hic fere desunt. Reperta est porta quaedam munita ibi ubi via Camelon et septentriones versus ducens vallum transit (Macdonald *Wall* p. 194): cetera perquam dubia.

Restat ut titulorum quorundam breviter meminerim, quibus spatia a singulis legionibus sive vexillationibus munita indicabantur, quos nostri *distance-slabs* nuncupavere (C. p. 193). Sunt ii numero undeviginti, nam C. n. 1099 aperte diversi generis est, C. n. 1139 omnino incertus; e quibus octo per limitis partem orientalem inter Carriden et Castle Hill dispersi (C. n. 1088. 1121. 1122. 1126. 1130. 1131. 1132; quibus addes C. n. 1143 incertae sedis) litteris MP mensuram spatiorum indicant, novem vero (C. n. 1133. 1133a. 1135—1138. 1140—1142), in extrema valli parte occidentali intra Castlehill et Old Kilpatrick reperti, littera simplice P utuntur; duo denique C. n. 1109. 1110a numeris hodie carent. Numeros autem in his titulis perscriptos non ita computari debere, ut connumeratis iis longitudo totius valli efficiatur, et ex aliis rebus planum fit (cf. C. l. c.) et inde, quod non raro in illis idem numerus adparet: bis adest III (C. n. 1133. 1133a), bis adest vel certe adfuit $\overline{\text{IIII}}$CXI (C. n. 1141. 1142), quater denique adest IIIDCLXVIS (C. n. 1126. 1130. 1131. 1132 cf. infra p. 628). Nam ut ponamus fieri potuisse, ut a diversis vexillationibus vel diverso tempore par spatium trium milium munitum sit, de numeris 4411 et 3666½ hoc credi nequit. Immo statuendum, titulos illos gemellos et quadruplices ad unum idemque valli spatium pertinere, scilicet in utroque termino spatii muniti memoria in lapide inscripta est, quaternarius autem titulorum C. n. 1126. 1130—1132 numerus inde explicandus, quod in hoc spatio muniendo duarum legionum, secundae (C. n. 1126. 1130) et sextae Victricis (C. n. 1131. 1132), vexillationes occupatae

fuerunt. — Iam si quaerimus, litterae hae M/P et P quid significent, cum Huebner ubique *p(edes)* interpretatus sit, Gibb (*Scottish Antiquary* tom. XIV—XVII 1900—1903) ubique *p(assus)* suppleverit, Bates (*arch. Aeliana* XIX 107) modo pedes modo passus indicari coniecerit, rem tandem G. Macdonald absolvit (*Wall* p. 269 seq.). Veris enim inscriptionum locis indagatis, emensis spatiis, demonstravit, C. n. 1133, 1133*a*, ubi PIII habes, ita inter se distare, ut manifesto pedes accipiendi sint, titulis vero C. n. 1126, 1130—1132, qui MPIIIDCLXVIS exhibent, passus totidem convenire. Quae si ita sunt, colligendum videtur, pensa vexillationum vallum munientium per passus plerumque divisa esse, sed in extrema occidentali parte, a Castlehill usque ad Old Kilpatrick (quod spatium est 6400 m.) mensuram pedalem adhibitam esse. Superfuerunt nimirum in hoc termino tam valli quam laborum quasi subsiciva quaedam: haec autem sive (ut suadet Macdonald) ut opus reliquum aequius dispertirentur sive (quod malim) ne numeros nimis pusillos lapidi inscriberent, per pedes dividebant. Vallum denique ab oriente incipientes Romanos muniisse et per se probabile est et his numeris commendari Macdonald putat.

Illud porro observandum, titulos hos mensurales nec in castellis inveniri nec, quantum quidem dispicere possumus, munitionis castellorum rationem habere, sed tantum ad vallum pertinere.

Cum his titulis comparandos esse similes titulos a militibus Salonas a. 170 munientibus muris eius urbis insertos (C. III 1979. 1980. 6374 = Dessau inscr. sel. 2287. 2616. 2617) Dessau monuit. Quanquam Salonis tam auxiliarii quam legiones, hic tantum legionarii operi interfuerunt.

Denique non supervacaneum erit, etiam hoc loco monere, titulum C. n. 846, de quo dixi supra p. 601, ex quo effici posse videtur, vexillationem legionis XXII Primigeniae aliquando in Britannia fuisse, non ad vallum Hadriani sed ad hanc Caledoniae partem pertinere.

LXVI, II. *Mumrills* sive *Mumerills*. C. p. 195.

Vestigia castelli nuper (a. 1912) comparuerunt.

ad C. n. 1091. Contuli. Lege v. 1 NECTOVELIVS, v. 4 BRIGANS. Cf. quae dixi *arch. journ.* L 304; Macdonald *wall* p. 352.

LXVI, III. *Rough Castle*. C. p. 195.

Castellum perparvum, sed magnis vallis tam terrenis quam caespiticiis magnisque fossis multiplicibus saeptum societas antiquariorum Scotiae a. 1903 effodiendum curavit; vide acta eius XXXIX 1904/5 p. 442—499, et Macdonald *wall* p. 229.

ad C. n. 1092. Contuli. V. 3 solve *c(uius) c(ur. agit)*.

1241 *Rough Castle*, fossionibus a. 1903 in porta aedificii quod videtur pro principiis sive praetorio fuisse, rep. pars lapidis ansati, 22 dig. alta, 24 dig. lata.

imp ca|ES ∧RI·TITO·
aelio|HADRIANO
anto|NINO·AVG·
pio|P·P·COH·$\overline{VI}$·
ner|VIORVM PRI
nci|PIA ➢ FECIT

Descripsi edidique *Correspondenzblatt der Westdeutschen Zeitschrift* 1903 p. 202; Buchanan *proc. soc. antiq. Scot.* XXXIX 472 adiecta tabula.

4. 5 cohors sexta Nerviorum in hoc castello iam nota erat, cf. C. n. 1092. — 5. 6 principiis id aedificium significari quod antea praetorium appellabamus, locus in quo titulus deprehensus est affatim demonstrat: inde C. n. 446 interpretaberis. Nota sunt quae ante hunc lapidem repertum iam perspexerat Domaszewskius *Neue Heidelberger Jahrbücher* IX 158 (cf. Mommsen *Hermes* XXXV 437 = *Ges. Schriften* VI 128).

Prodiit praeterea pars arae magnae, nunc Edinburgi in museo, in actis societ. Scot. omnino neglecta et sane lectionis desperatae.

LXVI, IV. *Castlecary.* C. p. 195.

Castellum Castlecary, magnum sane et muris lapideis firmatum, a. 1902 rimati sunt antiquarii Edinburgenses, sed sine titulorum fructu: vide acta societatis antiquariorum Scotiae XXXVII 271—346, Macdonald *wall* p. 207.

ad C. n. 1095. Vidi Edinburgi in museo.

ad C. n. 1096. Contulimus a. 1893 W. M. Ramsay et ego, deque vv. 1. 2 desperabamus (*archaeol. journal.* L 304). Nuper Macdonald (*wall* p. 345) cum titulo diu luctatus vv. 1. 2 DEO|...ANO dispexit.

ad C. n. 1101. Ad Castlecary viderunt iam Urry a. 1698, item Lhuyd (Stukeley *account* cet. p. 12).

LXVI, v. *Westerwood, Croyhill.* C. p. 197.

ad C. n. 1103, cf. Eph. VII p. 334 n. 1093. Ex eph. *Daily Gazetteer* (cf. Eph. l. c.) repetivit Nichols Bibl. topogr. Brit. (reliq. Galeanae) III 2, XCVI. Titulum prope Barhill repertum (cf. Eph. l. c.; Iac. Macdonald *titul. Hunterian.* p. 69 n. 28) Ramsay et ego ita excepimus (*archaeol. journ.* L p. 304, Macdonald *wall* p. 340):

DEOMAR
ti|CAMVLO
le|G $\overline{II}$ AVG·f
MARIO
..SC..

3 fin. sic excepimus ex lapide evanido; fortasse fuit F (= *fecit*).

ad C. n. 1104. A. 1910 translata Edinburgh in museum, ubi vidi. Ectypa G. Macdonald misit. Vv. 4. 5 cernitur P E SVB FA | /IOI/ BERA | ···: perierunt infra fortasse versus duo; cf. Macdonald *wall* p. 341. Vir eiusdem nominis, fortasse idem, cohorti primae Aquitanorum praefuit in limite Germaniae superioris (*Obergerm.-raet. Limes* fasc. 33, *Kastell Stockstadt* p. 95 n. 1).

ad C. n. 1108. Contuli:

ↃCKICONIS
LABRVCIVS

Archaeol. journ. L 304. V. 2 *L. Abrucius.* Nomina Orientem referunt.

LXVI, VI. *Barhill.* C. p. 198.

Castellum in colle Barhill prope viculum Twechar positum a. 1902—1905 impensis possessoris loci Alexandri Whitelaw, cura Georgii Macdonald aliorumque, multa cum diligentia effossum est. Patefacta sunt vestigia castelli perparvi ab Agricola, ut videtur, muniti, post breve tempus vacui relicti; porro rudera castelli maioris, temporibus aperte Pii superimpositi. Rem totam dilucide exposuerunt G. Macdonald et A. Park *proc. soc. antiq. Scot.* XL 403—546 (seorsum ed. *Roman Forts on the Barhill* Glasguae 1906): inde Macdonald *wall* p. 187 seq.

Pertinent ad Barhill etiam tituli C. n. 1061. 1103, cf. supra p. 613. 624.

ad C. n. 1110. A Gericio habuit quidem Scaliger, sed exemplum in cod. mus. Brit. servatum non Gericii est sed alius hominis Germani (vide supra p. 599).

1242 Barhill a. 1895 extra castellum circiter CCL passus orientem versus casu reperta ara 36 dig. alta, 17 dig. lata.

d | EO · SILV | *ano*
c | ARISTAN | *ius*
i | VSTIANV | *s*
| PRAEF |
c | OH Ī HAM | *ior*
| V · S · L · L · M |

Contuli edidique *Antonine Wall Report* (Glasg. 1898) p. 153 adiecta tabula: Neilson ectypa subministravit.

Cohors Hamiorum sagittariorum iam ante, et in Barhill (C. n. 1110) et Magnis (C. 748. 758, a. 136/7 et 162), et ex diplomate militari anni 124 nota erat.

1243 Barhill olim repertum, arae frustulum, 16 dig. altum penes Gordonem aliquem a. 1825 vidit Skinner.

DEO
II/

Ioh. Skinner cod. mus. Brit. 33686 f. 51.

1244 Barhill effossionibus a. 1903 una cum n. 1245 ex puteo principiorum extracta ara elegans, litteris aetati Pii convenientibus, 36 dig. alta, 17 dig. lata, integra.

COH Ī
BAETASIoR
❦ C ❦ R ❦

Descripsi edidique *Correspondenzblatt der Westdeutschen Zeitschrift* 1903 p. 203; Macdonald et Park p. 81 adiecta tabula, quae *proc. soc. antiq. Newc.* (ser. tertia) III 234 et alibi repetita est.

Cohors antea in Britannia et Uxelloduni (C. n. 386 seqq.) et Regulbii (*Not. Dign. Occ.* XXVIII 18 saeculi quarti) et ex dipl. a. 103 et 124 nota est. Vide praeterea infra n. 1245.

Dei nomen non periit, locus indicabat.

1245 Barhill effossionibus a. 1903 ex puteo principiorum extracta, fragmenta duo lapidis 24 dig. alti.

❦ | *imp. cae* | SARI ❦
T·AE | *l hadr. an* | ToNINo
❦ AV | *g. pio p. p. c* | OH ❦
·Ī· | *baetasior. c.* | R·OB
V I | *rtutem et fi* | DEM

Descripsi et supplevi: edidi *Correspondenzblatt der Westd. Zeitschrift* 1903 p. 203, *Athenaeum* 6. Febr. 1904; Macdonald et Park p. 82, adiecta tabula.

4. 5 *c(ives) R(omani) ob vi[rtutem et fi]dem* sc. *appellati*, sive id verbum infra additum fuit, sive subauditur.

LXVI, VIII. *Kirkintilloch.* C. p. 200.

Nec vestigia castelli supersunt, nec tituli prodierunt; sed locus praesidio peridoneus, nomen eius pristinum, priore parte castellum significans *(Cairpentaloch)*, amphora una Romana, nonnulli nummi Macdonaldo persuaserunt ut castellum admitteret (*wall* p. 174—182). Nihilominus res incerta est.

ad C. n. 1121. Titulus rep. est a. 1740 *a little bewest of Inchbelly bridge*, id est, iuxta lineam valli medio fere loco inter Auchindavy et Kirkintilloch, eodem fere loco quo postea C. n. 1122 prodiit. Haec testatur W. Maitland *Hist. of Scotland* (Lond. 1757) I 178, scriptor ceteroqui nullo numero sed in hoc utilis. Descripsit Galioque misit m. Iulio a. 1740 Ioh. Clerk sine loci indicatione (Nichols topogr. Bibl. Brit. III 2 p. 343).

ad C. n. 1122. In museo Hunteriano in penetralia substructionum coniectus diu latebat, unde eius non meminit Iac. Macdonald *titul. Hunterian.*; nuper luci redditus est. Contulit G. Macdonald *wall* p. 302.

ad C. n. 1123. Quem Huebnerus citat Sinclair tantum abest ut lapidem castello Kirkintilloch attribuat, ut ex castello aliquo vicino eum prodiisse dicat. Est profecto, ut idem Huebnerus suspicatus est, C. n. 1127.

LXVI, IX. *Cadder*, *Bemulie*. C. p. 201.

ad C. n. 1124. Servavit Camden manu sua adscriptam in margine exemplaris Britanniae suae ed. 1607, nunc Oxonii in bibliotheca Bodleiana (ms. Smith 1) servati, p. 699 (inde hausit Seldenus), originis quidem nota destitutam, sed ita collocatam, ut aut *Cadder* aut regioni vicinae ab auctore attributam esse appareat. — V. 2 L·TANICIVS Camden, idque nomen firmatur titulo Memnonis C. III n. 34, quo *L. Tanicius L. f. Vol. Verus*, Vienna oriundus, centurio legionis tertiae Cyrenaicae, anno 80/81 Memnonem saepius se audivisse testatur. Centurio ille aut idem est ac praefectus hic, aut adfinis eius. Cadit igitur coniectura Cichorii (P.-Wissowa IV 348), ex C. n. 1096 Trebium Verum huc inferentis.

ad C. n. 1125. Ad Bemulie in bubili vidit Urry a. 1698 *(at a village called Balmuildy in the sole of a byyer window):* recte igitur, ut Gibb *Scottish Antiquary* XV 1901 p. 85 animadvertit, huic castello attribuitur. Sine loci indicatione edidit Stukeleius *Account* cet. p. 11 ex Lhuydii schedis.

ad C. n. 1126. 1127. Titulos hos, circa a. 1600 in *Cadder* (sive *Cader) House* prope *Bemulie* servatos, Bemulienses esse Macdonald (*Wall* p. 293 seq. 312) recte negavit. Certe titulum n. 1127 teste Camdeno (huius enim est, non 'Anonymi', cod. Brit. Mus. Cotton Iulius F VI f. 295 olim 281), Naperus quidam — indicatur autem aperte Ioh. Napier logarithmorum inventor, cf. C. n. 1082. 1126 — socrui suae, praedii Cadderenis dominae, dono dedit. Cum autem Bemulie inter agros Cadderenses tum esset, si titulus ibi repertus esset, dono quid opus fuisset? Itaque Gordon qui primus (circa a. 1720) originem Bemuliensem affirmavit, erravisse videtur, sive coniectura sua usus sive ab aliis deceptus. Quod si in n. 1127 erravit, etiam in n. 1126 erravisse potest, quem una ex Bemulie venisse tradit. Nec quisquam nobis obiciat titulorum in *Cadder House* servatorum originem in Cadder potissimum quaerendam esse; qui enim circa a. 1600 praedium hoc possidebant, titulos quasi ornamenta villae ex tota vicinia contraxisse videntur. Quod si in re ita dubia coniecturis uti licet, iungendus erit C. n. 1126 cum n. 1130—1132 eandem mensuram, scilicet 3666½ passuum, exhibentibus. Titulum autem C. n. 1127, hodie quoque *Cadder House* servatum, prope *New Kilpatrick* repertum esse coniecit Macdonald *wall* p. 312 cf. p. 297. — Edidit C. n. 1126. 1127 (una cum n. 1110) Scaliger thes. tempor. Eusebii (Lugd. Bat. 1606) animadv. p. 175, a Gericio missos. — C. n. 1127 ex Lhuydii schedis Stukeleius *account* cte. p. 11, sine loci indicatione. — Moneo praeterea, Eph. VII p. 334 n. 1094 errore ad C. n. 1126 adscripta esse quae ad C. 1143 pertinent.

LXVI, x—xii. Pars valli extrema occidentalis. C. p. 201. Eph. III p. 138.

ad C. n. 1130. Collatis iis quae narrant Urry (de quo dixi p. 620) et Rob. Wodrow (a. 1729, cf. Analecta *Maitland Club* 1843 IV 66), puto titulum inter New Kilpatrick et Bemulie prope Dougalston ad vallum rep. esse. Gordon, cum castello Castle Hill addicit, aperte coniectura utitur. Quae si ita sunt, titulus eodem fere loco quo C. n. 1131 prodiit, nam praedia Low Millochan (sive Millichen) et Summerston, ubi hic rep. est, huic parti valli contigua sunt. Ita Macdonald *wall* p. 289 seq.

Contuli lapidem: v. 4. 5 est (ut monui *arch. journ.* L 305) MPĪĪĪDC (ut in lapide legit etiam Huebner, non MPIIIIDC)|LXVIS. Mensuram eandem habes in C. n. 1126. 1131. 1132. — Ex Lhuydii schedis edidit Stukeleius *account* cet. p. 9.

ad C. n. 1131. Nunc ad *Strathleven House*, prope Dumbarton. Macdonald imaginem photographicam misit et ipse descripsit (*wall* p. 298). — V. 6 in fin. lege:

IIIƆCL^{XVIS}

ut is etiam legit qui primus edidit Reekie *Glasgow Courier* 5 Mart. 1803, utque exhibet etiam Stuarti tabula. Titulus igitur tituli n. 1132 gemellus est.

ad C. n. 1132. Originem tradunt et Urry: *at the Castlehill near East Kilpatrick in the end of a small thatched cottage*, et Stukeleius, Lhuydium secutus (*account* cet. p. 9): *in the wall of Castlehill Dike House upon Grahams Dike in the new parish of Kilpatrik.* Locus videtur inter castella Castle Hill et East Kilpatrick fuisse. Qui in Monument. Scot. titulum ad Summerston attribuit, videtur veram tituli n. 1130 originem in n. 1132 transtulisse, ut Macdonald *wall* p. 287, 292 recte observavit.

Iam ut titulos C. n. 1130—1132 componamus duos habes n. 1130. 1131 prope *Millochan* sive *Summerston*, tertium (n. 1132) prope *Castle Hill* detectum. Quae loca, si lineam valli plerumque certam metiri velis, circa 5000 vel 6000 m. inter se distantia invenies: passus autem 3666½ metra fere quinque milia quingenta efficiunt. De C. n. 1126 quid statuendum sit, magis in dubio est: Macdonald *wall* p. 295 aut ex *Millochan* aut ex *Castlehill* — e longinquo profecto — ad *Cadder House* delatum esse putat. (Cf. p. 627).

ad C. n. 1133. 1133a. Edidit I. Buchanan *Transactions of the Glasgow Archaeological Society* (ser. I) vol. II 14. Demonstravit Georgius Macdonald (*wall* p. 280) ex iis quae de inventione utriusque tituli narrantur (cf. ichnographiam locorum ibid. p. 285) priorem titulum (n. 1133) circiter CCC pedes a castello *Castle Hill* occidentem versus repertum esse, alterum vero loco non quidem satis definito, sed qui ab illo pedes non minus 2500, non plus 3500 distet; vix igitur dubitari posse, quin utraque tabula ad unum idemque valli spatium pertineat, in utraque autem intellegendum sit: *p(edum)* — non *p(assuum)* — *milia tria.*

ad C. n. 1135. Edidit primum Anonymus *Glasgow Courier* d. 7. m. Iul. 1812 *(found in the farm of Braidfield near Graham's Dyke)*; inde pendet Stuart. Praedium *Braidfield* dictum prope Duntocher orientem versus patet: titulus

igitur inter castella Duntocher et Castle Hill repertus est. Dubitationem tamen movit, quod mensoribus publicis a. 1860 mappas geographicas illius regionis *(Ordnance Survey)* conficientibus nescio quis Wright e vicinia adfirmavit titulum prope rivulum *Dalmuir* (sive *Duntocher) Burn* a castello Duntocher occidentem versus repertum esse. Huic adstipulati sunt Gibb *Scottish antiquary* XVII 132 et Macdonald *wall* p. 279. Sed post huius librum editum certiores facti sumus praedium Braidfield nullo tempore ita longe occidentem versus patuisse. Erravit igitur Wright; Macdonald in litteris ad me datis conicit eum in mente habuisse non C. n. 1135, sed n. 1138. — Ipsum titulum contuli: v. 5 fin. est P, non F.

ad C. n. 1136. Repertum esse ad *Caer Lieth* (= Carleith), mille fere pass. a Duntocher occidentem versus, testantur Urry et Stukeleius *account* p. 9 Lhuydium secutus. Iam ante a. 1698 ad Cochno asportatus erat: ibi eum eo anno vidit Urry. — 7 fin. scr. ĪĪĪCCLXXI: sic legimus W. M. Ramsay et ego (cf. *archaeol. journ.* L 305); sic etiam Gordon in schedis quibusdam quas ego possideo, Stuartus in tabula, denique Macdonald *wall* p. 277; Urry ĪĪĪCCLXXII legit. — Monendum praeterea Sibbaldum et in commentariis Edinburgi in bibliotheca Advocatorum asservatis (codicis foliis numeri desunt) et in cod. bibl. Bodleianae Carte 269 f. 134 (quem exprimendum curavi *proc. soc. antiq. Scot.* XLIV 325) titulum exhibere ad Cochno servatum *(above the gate of Cochno castle: besides it is half an eagle and a Boars head)* hunc:

ANTONIN PIVS II
LEGION : XXII

Est omnino C. n. 1136 corruptus. Cum tamen mentio legionis vicesimae secundae revera prope Falkirk in hac regione reperta sit (supra adn. ad C. n. 846), ne hoc quidem frustulum omittere volui. Ex Sibbaldi commentariis citavit Gibb *Scottish Antiquary* XVII 77 (non accurate) putatque esse C. n. 1137 male descriptam.

ad C. n. 1138. Prope Duntocher, occidentem versus, repertum esse conicit G. Macdonald in litteris ad me post librum suum editum datis: vidi quae dixi ad C. n. 1135.

ad C. n. 1140. Stukeleius *account* p. 8, Lhuydium secutus, titulum *in the parish of Kilpatric where the wall ended* inter arandum repertum esse ait. Cum testimonium accuratius nullum sit traditum, apparet Stuartus coniectura eum ad *Castlehill* retulisse. Gibb (*Scottish Antiquary* XVI 28. 53) cur eum inter *Castlecary* et *Westerwood* posuerit, sane non intelligo.

ad C. n. 1141. De origine huius tituli multi multa temere dixerunt. Velut Gibb (*Scottish Antiq.* XV 201) ad Castlecary prodiisse autumat; Stukeley (*account* p. 10) sive Lhuydius ad Cadder House servari adfirmavit, cum alio titulo nempe confusum; errore Baxter et qui ab eo pendent Gordon, Stukeleius, Huebnerus, adfirmant lapidem a Sibbaldo castello *Ardoch* attribui. Illud certum, ex occidentali valli parte eum oriundum esse: vide Macdonald *wall* p. 273.

ad C. n. 1142. Originis est incertae; Stuartus more suo in coniecturis versatur. Cum tamen locus Erskine, ubi lapis asservabatur, e regione sit viculi *Old*

Kilpatrick, occidentali parti limitis attribuendus est. Stukeleius *account* p. 9 Lhuydium secutus sine loci indicatione edidit.

ad C. n. 1143 (cf. Eph. VII n. 1094, ubi errore legitur 'ad C. n. 1126'). Apographum servatum in codice musei Brit. Cotton Iulius F. VI f. 323 (olim 306) non Gericii est, ut voluit Huebner, sed anonymi cuiusdam Germani, cf. supra p. 599 cap. LII; in f. 295 (olim 281) autem non anonymus sed Camdenus titulum perscripsit. — Lapidem sine causa, ut solet, Gibb ad *Castlehill* transfert (*Scottish Antiq.* XVII 81).

ad C. n. 1145. Ara lectionis desperatae prostat Glasgoviae in museo Hunteriano, ubi vidi. Edidit Iac. Macdonald titul. Hunterian. p. 77 n. 34 tab. XII, 5, ex mea lectione, sic:

TRI·VΓ
I·A\
V

Origo omnino incerta est, sed qui in hoc museo servantur tituli omnes ex valli parte occidentali venisse videntur.

LXVI A. *Camelon.*

In *Camelon* prope Falkirk, ad ripam fluvii Carron, uno fere chilôm. a vallo Pii septentriones versus, castellum Romanorum fuisse iamdudum noveramus. Sed annis tandem 1899—1900 societas antiquariorum Scotiae tempus opportunum nacta castelli aedificiorumque ei adiunctorum aliquam partem scrutata est: de quo vide actorum eius vol. XXXV 329—417. Locus et sub Agricola et sub Pio occupatus fuisse videtur. Quippe saeculo secundo Romani non valli tantum lineam sed propugnacula quaedam, Camelon, Ardoch (cap. LXVII) et (si nummis casu repertis fidendum est) alia quoque castella translimitanea, velut Carpow prope Abernethy, usque ad aestuarium Tay obtinebant. Quae omnia fossorem desiderant.

Praeter n. 1246. 1247 in *Camelon* repertae sunt tegula inscriptionem habens scariphatam, quam vide infra, lucerna EVCARPI nomine impressa, ara denique, cuius inscriptionem reieci inter falsas (v. infra). — Titulus quoque C. n. 846, de quo dixi supra p. 601, ex hoc loco vel ex vicinia oriundus esse potest.

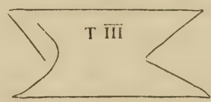
1246 Camelon a. 1900 rep. lapis muro inserendus, 17 dig. longus, 6 dig. altus, nunc Edinburgi in museo.

XX·VV·F

Descripsi. Anderson *proc. soc. antiq. Scot.* XXXV. 376; Gibb *Scottish Antiquary* XV 198.

In lapide iuxta collocato sine dubio incisum erat LEG.

1247 Camelon a. 1900 rep. pars mortarii magni lapidei, nunc Edinburgi in museo (F X 310).

Descripsi. Anderson *proc. soc. antiq. Scot.* XXXV 414.

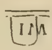
De *t(urma) tertia* vix cogitandum.

Adde fragmentum verbo FECIT, ut dicitur, inscriptum, prope Falkirk a. 1797 rep. (R. Kier *Falkirk Monthly Magazine* m. Febr. a. 1827, inde *Stirling Observer* 4 Mart. 1852, Mc-Luckie *Memorials of Falkirk* p. 13).

LXVII. *Ardoch.* C. p. 205.

Castelli munimentorumque adiacentium propter magnitudinem aggerum fossarumque valde insignium partem aliquam societas antiquariorum Scotiae a. 1896—7 rimata est, vide acta eius XXXII 399—476. Frustula tantum inscripta prodierunt.

1248 Ardoch rep., iam Edinburgi in museo (F Q 184. 185).

a *p*   *b*

Vidi. *Proceedings soc. antiq. Scot.* XXXII 1897/8 p. 467. 466 fig. 18. 17.

Memorandae denique fossiones duae, quas in terris longius septentrionem versus sitis antiquarii Scotici nuper instituerunt. A. 1900 viam antiquam investigaverunt, quae a castelli Ardoch porta septentrionali ad locum dictum *Strageth* sive *Innerpeffray*, ubi item castellum Romanum erat, nondum exploratum, deinde orientem versus usque ad *Gask* ferebat (pars eius viae, secundum vestigia quaedam, turribus speculatoriis ligneis videtur custodita fuisse) (*Proceedings soc. antiq. Scotland* XXXV p. 15 seq., 39 seq.). A. 1900 apud *Inchtuthil*, ad confluentes Tay et Isla, castrorum Romanorum reliquias scrutati sunt, quae ad Agricolae expeditiones videntur referri posse (ib. XXXVI p. 183 seq., 236). Sed tituli ibi nondum inventi.

LXVIII—LXXIV. VIAE.

LXVIII. Viae Britanniae meridionalis. C. p. 207. Eph. III p. 138. 318; IV p. 264; VII p. 334.

Miliarii Cornubiae.

ad C. n. 1147 (cf. Eph. III p. 138. 318). Contulimus Ioh. G. C. Anderson et ego; lege:

IMP CAES
FLAV VAL
CoNSTANTINo
PIO NoB
CAES
DIVI
CoNSTANTI
PII
AVG
FILO

Ediderunt nuper Iago *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 12 (fere recte, excepto v. 4), Lach-szyrma *assoc. journ.* XXXIX 50 (male), Worth *Devon Association Proceedings* XXIII 99 (male).

ad Eph. VII n. 1095. Contuli edidique *arch. journ.* XLVII 232:

....
MPCG
VA
LIC IN

(Exemplum Iagonis editum est *Athenaeum* 17. Aug. 1895 p. 234). Miliarium, aut fortasse titulum honorarium (cf. infra p. 636 ad C. n. 1165), aetatis sequioris crediderim: cogitari potest de Licinio.

Miliarii Clausentani.

ad C. n. 1148—1152, Eph. IV p. 204. Cf. quae dixi nuper *Arch. Journ.* LXVIII 140—144.

ad C. n. 1148. Extractus a. 1804—1805, una cum C. 4. 1149. 1150 (lectio Engl.), Eph. ep. IV p. 204, *Bitterne* ex munimentis Romanis; lapis Aureliani (C. n. 1152) antea (ubi, non traditum est) repertus erat; fortasse colligi potest locum circa a. 270 muris circumdatum esse. Edidit, sane neglegenter, Henricus Englefield *Walk through Southampton* ed. II (1805) p. 126 (inde Smith *arch. assoc. Winchester meeting* 1845 p. 163, ego *Vict. Hist. Hampshire* I 336 n. 3). Periisse videtur, ut et C. n. 1149. 1151. 1152. Certe Smith (loc. cit. et *Archaeol.* XXIX 257) et Kell (*assoc. journ.* XIII 210) cum circa a. 1840 locum adirent, item ipse a. 1898 et rursus a. 1909, praeter aram C. n. 4 (supra p. 511), duos tantum lapides scriptos vidimus, quos vide n. 1249, 1250.

ad C. n. 1149. Reperta una cum n. 1148, ubi cf. Servavit Englefield p. 125 (inde Smith l. c.; *ego Vict. Hist. Hampshire* I 336 n. 2). — V. 5 RPBI Engl.; fortasse intellegendum *r(es) p(ublica) B(elgarum)* ut C. n. 1165 (cf. infra p. 635) *r(es) p(ublica) c(ivitatis) D(obunorum).*

ad C. n. 1150. 1151. Vide infra n. 1249. 1250.

ad C. n. 1152. Rep. anno circiter 1799. Servavit Englefield *Hampshire Repository* II (1801) 295 et *Walk* p. 123.

ad Eph. IV p. 204 (add. ad C. n. 1150. 1151). Haud dubie fuit columna miliaria. Ex Englefieldii tabula, quam Huebner non vidit, Watkin non intellexit, patet v. 1 *trib.] p[o]t. XVIII*, v. 4 *d(evotus) n(umini) maiest[atique eius* legendum esse. Positus erat lapis aut Severo aut Caracalla tribunicia potestate XVIII, a. 210 aut 215. De Diocletiano Constantinove quominus cogitemus, obstat tribuniciae potestatis annus, in titulis Britannicis serioribus semper omissus. Apographum alterum quod Oxonii in bibl. musei Ashmoleani servatur, versuum 2—4, prorsus inutile est.

1249 (= C. 1150, lectio Kell) Bitterne paullo ante a. 1845 rep., lapis rudis, extat in Hartley College.

I P M c E X
S V V I O
T E T R I C
V S P F AVC

Descripsi edidique *Vict. History Hampshire* I p. 337 n. 5 et melius *arch. journ.* LXVIII 1911 p. 142. C. R. Smith *arch. assoc. Winchester meeting* 1845 p. 163; Kell *Journal of the Brit. arch. Association* XIII 1857 ad p. 211 fig. 5.

1 quadratarius erravit (scripturae antiquioris nulla vestigia); requiritur IMP C E.

1250 (= C. 1151) Bitterne ante a. 1841 rep. lapis rudis, nunc in Hartley College.

IMP C C
PO ESVIO
T E TR C O
P F A G

Descripsi edidique l. c. I p. 337 n. 6, cf. *arch. journ.* LXVIII p. 141. C. Roach Smith *Archaeologia* XXIX 257 cum tabula: eam repetiverunt is *arch. Assoc. Winchester meeting* p. 163 et Kell *Journal of the Brit. arch. Association* XIII 1857 ad p. 211 fig. 1.

Dubitari potest, utrum hic titulus idem sit atque is quem edidit Englefield p. 127 (inde Smith *arch assoc. Winchester meeting* 1845 p. 166, C. n. 1150 lect. Engl., ego *Vict. Hist. Hampshire* I p. 336 n. 4), an diversus, ut tres tituli Tetriciani Clausenti prodierint. Cum tamen Englefield lapidem bene formatum esse dicat *(a square stone of very neat workmanship)*, putaverim tres fuisse lapides.

1 fin. 2 *C. Pio Esu(v)io.* Miliarios fuisse titulos hos et C. n. 1148. 1149. 1152 non spoponderim; vide infra p. 636 ad C. n. 1165.

LXIX. Viae Britanniae orientalis. C. p. 208. Eph. VII p. 335.

ad C. n. 1156. Contuli Cantabrigiae. In fine (v. 6) lege (cum Huebnero) M·P·I. Caput viae in *Castor* fuisse videtur: ab eo vico vicus Chesterton ferē mille passus abest, in altera fluvii Nen ripae situs. Dixi de ea re *Vict. Hist. Northamptonshire* I 170.

ad C. n. 1157. Contuli Worcester in museo edidique *Vict. Hist. Worcestershire* I 210. Lapis supra fractus est. Via Romana huic lapidi propinqua nulla adhuc detecta est.

1251 Lindi in suburbio meridionali iuxta viam Romanam, quae Ratas ducebat, olim in equilis muro aedificii *John of Gaunt's House* dicti, nunc (1911) in museo, fragmentum columnae miliariae 28 dig. altum.

IMP·CÆS
P·LI[C] AE — a. d. 253—9
RIANO PIO
FEL·AVG·P
M·TR·P·P·P
R

A. Smith, musei curator, ectypa et imaginem photographicam misit, unde descripsi.

Locus ubi rep. est a media urbe Romana (ubi Eph. VII n. 1097 prodiit) mille fere passus abest; erat igitur primus miliarius Ratas versus. — V. 6 post R videor mihi dispicere punctum; fuit fortasse *[a L(indo)] R(atas) [m. p. LI].*

LXX. Viae Cambriae. C. p. 209. Eph. III p. 139; VII p. 335.

ad C. n. 1158. Contuli in *Margam abbey:* recte dedit Huebner, minus recte Westwood lapid. Walliae p. 38, male Francis *Neath Abbey and its Charters* p. 8.

ad C. n. 1159 = Eph. VII n. 1098. Contuli in *Nottage Court*, apud R. W. Gordon, titulos tres diversis lateribus lapidis unius insculptos:

a	*b*	*c*
IMP C	IM *p*	IIVI
MAGOR	CAES	DIO
DIANVS	NO	CLETI
AVG	LI	ANO
	p. FA	MARI
	u G	NOA

c edidi *Athenaeum* 1. Aug. 1896; vv. 5. 6 suppleri potest *[a] Mari[duno]* (cf. supra p. 530). — Lapis ipse, ut testantur geologi, eius generis est quod prope *Neath* et *Aberavon* abundat: errant igitur qui ex Gallia advectum eum credunt.

ad C. n. 1160. Hodie Swansea in museo, ubi contuli.

ad C. n. 1161. 1162. Horum lapidum origines Huebnerus commiscuit: titulus enim n. 1161 prope viam stabat quae a castello *The Gaer* (cf. supra p. 529) per Trecastle Hill Llandovery (supra p. 529, 6) versus ducit, 1162 vero ad viam quae ab eodem castello meridionali cursu Nidum *(Neath)* petit.

ad C. n. 1163. Hodie *Pantavon* prope Llanrug et Llandiniolen servatur, ubi vidit Rhys qui sic legit (arch. Cambrens. 1895 p. 209):

IMP
QTRO
DECIO
IC A I
E L

ad Eph. III p. 139 n. 116. Vidi lapidem *Carmarthen* in domo rectorum, 17 dig. latum et longum, ita inscriptum:

bon | O
| R P
| NATO

Edidi *Military Aspects of Roman Wales* p. 110; edidit item Westwood lapid. Walliae tab. LI, parum accurate. Miliarium fuisse non certum est.

1252 *Melincrythan*, prope viam ferream, ad viam Romanam, quae a Nido *(Neath)* Cardiffiam (supra p. 529) ducit, circ. 2 chilometr. a Nido rep., diu Neath penes Ioh. Griffith archidiaconum, nunc eius dono in museo Cardiffiano, lapis columnae rudi similis, 33 dig. altus, 6 dig. latus, fractus.

i ...
C · E · S
I) I O
c | \ E T I
a | N O
a | U C

Descripsi edidique *proc. soc. antiq. Lond.* XV 121, Ward et Thomas ectypa miserunt. Miliarium certum.

LXXI. Viae mediterraneae.

C. p. 210. Eph. III p. 139; IV p. 204; VII p. 336.

ad C. 1165 (cf. Eph. VII p. 336 n. 1101). Contuli Herefordi in museo. Lapis est rudis 24 dig. altus, 18 dig. latus. V. 5 est R// P C D: *r(es) p(ublica)*

c(ivitatis) D(obunorum), ut iam exposui *Academy* 1896 II p. 86. Magnis (*Kenchester*, itin. Ant. p. 484, 7) unde lapis provenit, rudera oppiduli satis speciosi et viae *Stoney Street* dictae supersunt. Vias Britannicas a civitatibus restitutas esse credi potest: manet tamen dubitatio utrum qui titulos tales posuerint, imperatorem colere an viam indicare voluerint. Sunt enim (ut supra identidem monui) non pauci huius generis tituli ex aetate sequiori (saeculum dico tertium exiens, quartum iniens) inter rudera oppidorum vel castellorum reperti, velut C. n. 1148 seqq. (supra n. 1250 adnot.) 1157. 1165. 1166. Eph. III n. 116 (supra p. 635), infra n. 1254; sunt etiam et inter rudera reperti et viae Romanae, quod sciamus, nulli contigui, velut Eph. VII 1095 (supra p. 632), supra n. 984, 989. Qui utrum miliaria an lapides honorarii fuerint, ambigi potest. Eadem dubitatio etiam in aliarum provinciarum titulis, velut Corp. XII n. 5881.

ad C. n. 1166. Vide supra p. 534 n. 1037.

ad C. n. 1167. Vide supra p. 535 (post n. 1038).

ad C. n. 1168 = Eph. VII p. 336 n. 1102. Nunc Buxton in museo publico. Dixi de titulo et de Anavione (v. 2) *Derbyshire archaeol. society proceedings* XXVI 201, cf. supra p. 555.

1253 (= Eph. VII 1104. 1105) Miliarium repertum est in Beancroft Road, Castleford, prope viam Romanam quae a Castleford (Legeolio, itin. Ant. p. 475, 6, sive Lagecio ibid. 478, 7: supersunt ibi relliquiae tam viae quam stationis) meridiem versus ducit. Ibi a. 1897 inveni, emi museoque Leodiensi dono dedi.

a		*b*	
	IMPC		IMPP
	CMQ		ϹCVIBIO
	DECIO		GΛLLO ET C V
	P F ΛVG		VOLVSIA
	ꟻ C M		NOPF
	Q ∓RV		ΛVGG EB
	/// C Ọ		MP XX
			⁞⁞

Descripsi edidique *Report of the Leeds Philosoph. Society* 1897/8 p. 19.

Ad incidendum titulum *b* lapis inversus est.

a: imp(eratore) C(aesare) C. M(essio) Q(uinto) Decio p(io) f(elice) Aug(usto) et C. M(essio) Etru[s]co.... Finem tituli tum, cum titulus *b* exararetur, periisse puto, nam *a* v. 7 et *b* vv. 7. 8 paene coeunt.

b: 1. 2 *impp. C(aesaribus)* cet. — 6 fin. *Eb(uracum)*. 7. 8 utrum XX an XXI an XXII legendum, mihi incertum in re praesenti. Distat locus ubi miliarium rep. est ab Legeolio D prope passus, Legeolium ab Eburaco (v. 6), teste itinerario Antoniniano, m. p. XXI.

LXXII. Viae orae occidentalis Luguvallium usque. C. p. 211.

ad C. n. 1172. 1173. Unus est titulus, rep. a. 1811 circa III m. p. a *Lancaster* meridiem versus prope *Burrow* sive *Borough*, *within the township of Ashton*, sive inter arandum prope fossam publicam *Lancaster Canal*, ut ait Clark, sive in ipsa fossa struenda, ut ait Whitaker: ediderunt primi C. Clark *hist. of Lancaster* ed. II, 1811 p. 122 et Whitaker *History of Richmondshire* II 1823 p. 215, cum tabula uterque; repetiverunt Baines *hist. and gazetteer of Lancashire* 1825 II 3 et *hist. of Lancashire* 1836 IV p. 488; Simpson *Lancaster* p. 118. 119; W. T. Watkin *Proc. Lanc. and Cheshire hist. Soc.* IV 1876, 107 et *Roman Lancashire* p. 181. Non recte autem Baines aliique, in his etiam Huebnerus, quae Clark et Whitaker narraverunt, ad duo diversa miliaria rettulerunt; errore autem Huebner ait C. n. 1172 prope Ribchester prodiisse. — Lapis servabatur atque etiamtum servatur prope Lancaster, *Stodday Lodge*, sive, ut nunc dicitur, *Lunecliffe*, penes E. B. Dawson, ubi contulimus M. V. Taylor et ego — 4 MP III se legisse ait Watkin (N Clark et Whitaker tab.); nunc sola M clare legitur.

ad C. n. 1174. Lapis repertus est non *on the Castlehill*, sed III milibus a Lancaster meridiem versus, ibi ubi C. n. 1172. 1173; servat E. B. Dawson in *Aldcliffe Hall* prope Lancaster, ubi contulimus a. 1912 ego et M. V. Taylor. Vv. 1. 2. 4 in fine evanidi facti sunt. — Edid. Watkin *Roman Lancashire* p. 182.

ad C. n. 1175 (cf. Eph. VII n. 1107). M. V. Taylor et ego contulimus: v. 5 elementum ꓘ non *K(astris)* significat ut voluit Mowat, sed pars est marginis tabulae ansatae; v. 5 fin. evanidus: in re praesenti III legebam, sed lapis prope IV m. p. ab Lancastria repertus est. — Edid. Watkin *Roman Lancashire* p. 183.

ad C. n. 1176. Extat Appleby inter lapides Bainbriggianos (cf. C. p. 73), ubi vidi a. 1912, lapis 27 dig. altus, 12 dig. latus, affabre sculptus, me iudice novicius. Sed extat alterum exemplum in *Brougham Hall* (una cum Eph. III n. 84—87. 89. 90), quod edidit Bruce lapid. p. 415 n. 815 quodque et ipsum vidi a. 1912; lapis est parvus (altus dig. 20, latus dig. 8) nec miliarii similis; is potest esse lapis repertus anno 1602, eumque antiquum iudico. (In hoc quoque v. 3 C·VAL certum est, sed deest v. 3 init. D, item certum est v. 5 PIENT).

ad C. n. 1178. In adnotatione adde: Anonymus Germanus (cf. supra p. 599) cod. mus. Brit. Cotton Iulius VI f. 305.

ad C. n. 1179. Servavit non Hayton sed Gough, qui cum in schedis suis libro cuidam Oxonii in bibl. Bodleiana servato (Gough gen. top. 128) insertis titulos Haytonianos exscripsisset (f. 43. 44[a]; cf. C. p. 73), verso folio (44[b]) hoc miliarium nescio unde addidit. Mirum sane neminem alium eius mentionem fecisse: putaverim esse C. n. 1178 male descriptum.

1254 *Plumpton Wall* (cf. supra p. 566) c. a. 1701 rep. inter rudera castelli.

IMP·CAL.S
M Q I A T O
N I V S V I C
T O R I N V S
P I V S·F·F·

Descripsit a. 1701 Guilelmus Nicolson, episcopus postea Carliolensis (cf. supra

n. 1123 et p. 566 ad C. n. 332), tam inter schedas (bibl. Bodl. ms. Eng. Hist. *b* 2. f. 235) quam in diario: ex hoc R. S. Ferguson *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 267, *Cumb. and Westm. arch. soc. transactions* XII 62; ego *arch. journ.* XLIX 196. 223. Exhibet idem Nicolson etiam in epistula quadam a. 1701 inter schedas Lhuydianas (bibl. Bodl. ms. Ashmole 1816 f. 515—517).

Aperte Piavonii Victorini; num sit miliarius, haud ita certum. — 2 secunda littera P deformata, cf. Eph. VII 1025.

1255 prope Luguvallium *(Carlisle)*, circa M passus ab oppido meridiem versus ex flumine Petterill iuxta *Harraby* (sive *Gallows*) *Hill* a. 1894 extracta columna magna rudis, 75 dig. longa, 18 dig. lata, inscripta bis, nunc ibi in museo *Tullie House* (catal. n. 46).

a

in ea parte extrema quae cum paulo maior sit, ab initio primaria fuisse putanda est:

IMPCM
AVRMAVS
CARAVSI·PF
INVICT·AVG

b

in lapide inverso:

FL VAL
CONS
TANT
[IONOB
CAES

Contuli. R. S. Ferguson *Cumb. and Westm. arch. soc. transactions* XIII 437 adiecta tabula, *proc. soc. antiq. Lond.* XV 263, *proc. soc. antiq. Newcastle* VI 263; ego *Academy* 12. Ian. 1895 p. 41; R. Mowat, qui ectypum habuit, *bulletin de la société des antiq. de France* 1895 p. 146, *revue numismatique* XIII 129, XIV 145, *arch. Ael.* XVII 281.

Lectio certa est, titulus uterque integer: non recte Mowat in *a* vv. 5. 6 *[Luguvalli]o*|*[Brovonac]as [m. p...]* fuisse coniecit. In *b* dubitari potest utrum *Constant[i]o* an *Constant[in]o* legendum sit. Mihi videtur titulus Constantii Chlori esse, post Allecti cladem incisus.

Carausius imperator hoc primum in titulo memoratur — nam Carausius ille Cambrensis (Huebner inscr. chr. Brit. n. 136 cf. A. J. Evans *num. chron.* 1887 p. 191) haud dubie alius est. Marcum Aurelium eum appellatum esse iam antea nummi testabantur. MAVS quid sit, minus certum. Ego primum de errore quadratarii litteras ARAVS male duplicantis cogitabam: nunc, cum nummos M AVR M CARAVSIVS inscriptos Mowat protulerit (l. c., confer praeterea Webb *numismatic chronicle* 1907 p. 38), probabilior videtur Mowati coniectura, Carausio nomen alterum Celticum, velut Mausaei, fuisse.

LXXIII. Viae Eburacum et inde ad vallum Hadriani per oram orientalem. C. p. 212.

ad C. n. 1180. Conteli Isurii penes Lawson. In fine (vv. 8. 9) vere est in lapide:

XXC
S

ad C. n. 1181. Titulum evanidum, servatum cum C. 1180, ita lego:

IMPC
..CD..
ΞΛ...

LXXIV. Viae vallares. C. p. 213. 313. Eph. VII p. 337.

Duae sunt ad vallum Hadriani viae, quarum altera ipsius muri, per omnem longitudinem eius, anfractus quasi comitatur, altera, *Stanegate* dicta, non nisi inter *Carvoran* (Magnas cf. supra p. 598) et *Fourstones* (prope absunt inde Cilurnum et Corstopitum) adhuc deprehensa, recta fere regione ducta est. Ad illam pertinent miliarii C. n. 1185. 1186. 1190, Eph. VII n. 1115. 1116; ad hanc (*Stanegate* dico) C. n. 1187 (vide infra) et Eph. VII n. 1108—1114. Incertum ad utram steterint C. n. 1188. 1189. 1350, item n. 1256 infra; C. n. 1191 miliarium non erat, vide infra.

ad C. n. 1186. Titulum ita ut Charlton descripsit, Ioh. Hodgson tanquam Corstopiti repertum diario suo inedito (d. 22. m. Nov. 1841), quod servat nepos eius I. G. Hodgson Aelianensis, inseruit, errore omnino. Moneo, ne qui post me haec diaria excutiant, decipiantur.

ad C. n. 1187. Huius fortasse miliarii frustulum eodem fere loco vidi quo Horsleius, mille pass. a Vindolana occidentem versus.

ad C. n. 1191. Lapides laureatos (?) et, ut ex Bainbriggii verbis (*'two faire hewn stones, wrought with lawrell leaves'*) dilucet, tabulas potius quam columnas vix pro miliario habebis. Erant fortasse frustula duo tituli magni imperatorii, ita male descripti ut restitui nequeat.

ad Eph. VII 1115. Contuli lapidem in lucem clariorem prolatum. — V. 6 pro certo habeo litteras IIIT revera nullas esse, litteramque T quae, quamvis rudis, sola certa videbatur, casui deberi.

ad Eph. VII n. 1116. Contuli. Vv. 2. 3 legendum videtur NVМЕ|RIANO.

1256 *Knells* (apud *Mrs. Fell*), 3 mil. a Carlisle inter sept. et orient., incertum ubi rep., sed vix multum ab eo loco, lapis 32 dig. altus, 17 dig. latus.

BONO
REI
PUBLICÆ
NATO

Hodgson et Hope miserunt et delineatam et imaginem photographicam, edidi *Cumberl. and Westermorland arch. soc. transactions* n. s. XI 469.

LXXVI seq. INSTRVMENTVM DOMESTICVM.

LXXVIA. Massae argenti. C. p. 220.

ad C. n. 1196. Contuli. V. 1 EX OFFI potius (= *ex officina)* vel fortasse EX OFFE quam EX OF FL. Etiam in reliquis lateribus huius generis nullum gentilicium adest. — ad C. n. 1196. 1198 *a*, *b*. De massis sive lateribus his argenteis scripsit H. Willers *Numismatische Zeitschrift* XXXI 369 et *Bronzeeimer von Hemmoor* (1901) p. 237 seq. adiectis utroque loco tabulis. Postea accessit later n. 1257. Habes igitur iam quatuor huius generis exempla Britannica, eiusdem formae (), eiusdem ponderis (sunt enim unius fere librae), eodem denique genere nominum inscripta: quibus addenda sunt tria in Germania Magna reperta, quae Willers primus edidit, paulo aliter inscripta sed alioqui similia (Corp. XIII 10036, 13—15). Et saeculo quarto (eique fortasse exeunti) attribuenda esse et tum pro nummis adhibita esse iam fere constat. In Britannia toties inveniri non mirum est: vide quae de nummis Romanis argenteis huius saeculi in Britannia repertis observavi *Vict. Hist. Somerset* I 356. — Falsum laterem infra dabo.

1257 Rutupiis (*Richborough*, cf. supra p. 514 n. 990) in medio fere castello a. 1900 rep., later eiusdem formae eiusdemque ponderis ac C. n. 1196; nunc Canterbury in museo.

EXOFFI
IƧATIS

Descripsi edidique *Antiquary* Nov. 1900 p. 335, *Athenaeum* 5. Ian. 1901 p. 24; Ioh. Garstang *arch. Cantiana* XXIV 272.
ex offi(cina) Isatis.

LXXVIB. Massae aeneae et stanneae. C. p. 221.

Qui de ratione quomodo veteres metalla aeris, ferri, stanni exercuerint, nuper disputavit Gowland (*the early metallurgy of tin, copper and iron in Europe, Archaeologia* LVI 266—322), massarum quoque inscriptarum sed breviter tantum meminit.

ad C. n. 1200. Contuli massam aeris, hodie quoque *Mostyn Hall* servatam. Reperta esse videtur non in *Caerhyn* sed circa a. 1650 prope *Aberfraw* in insula Anglesea; sic certe schedae Lhuydianae Oxonii in bibl. Bodl. (cod. Ashmole 1820 f. 156) servatae; cf. O. W. Stanley *arch. journ.* XXX 60 adn. Dixi de re *Military aspects of Roman Wales* p. 31 *adn.*

1258—1261 massae aeris (laminae rotundae, crassae, in facie superiori signatae), repertae in Cambria septentrionali, i. e. in eadem regione in qua similes massae C. n. 1199. 1200.

1258 prope *Conway* a. 1906 rep., nunc in mus. Brit., 15 dig. diam.

1259 prope *Capel Curig* in radicibus iugi Snowdoniensis a. 1906 rep., nunc in mus. Brit., 11 dig. diam., signaculis tribus notata.

1260 inter *Criccieth* et *Afonwen* prope praedium *Glanllynau* in litore maris a. 1907 rep., nunc *Criccieth* in bibliotheca publica, 13 dig. diam. pondo 44 librarum (chilogr. 20), ter inscripta.

1261 ibidem rep. et servata, 12 dig. diam. pondo chil. 16. 3.

1258 MF

	a	*b*	*c*
1259	ƆI.... XXXII OF · I	SACV (vel SATV)	evanuit

	a	*b*
1260	(bis impressum): IVLI	(litteris minoribus): LCVSCIR

1261 litteris minimis: DOCVI

Contuli n. 1258. 1259; reliquarum duarum Th. Griffith ectypa misit. Edidit, non omnino recte, illas C. E. Breese Archaeol. Cambrens. ser. VI vol. 8, 1908 p. 118; has idem ibid. p. 118 et p. 229 cum tab.

1262 massa stanni *(tin)* librarum fere 39½ (17,7 chilogr.), ad *the Barton of Carnunton* prope *Mawgan-in-Pydar*, *Cornwall* olim reperta, haud longe ab antiquis stannifodinis; nunc Truro in museo.

a	*b*
caput imperatoris galeatum (saec. IV ut vid.)	I D NN

Repperi in museo ineditam, edidique *arch. journ.* XLIX 177, *proc. soc. antiq. Lond.* XVIII 118, cum tab.

b fuit, puto, DDNN = *d(ominorum) n(ostrorum).*

Ex stannifodinis Cornubiis, tanto opere inter scriptores antiquos archaeologosque Britannos nobilitatis, hoc solum documentum adhuc prodiit. Metalla ipsa, si ex nummis rebusque aliis minoribus in Cornubia repertis colligere licet, primo quidem saeculo paene neglecta, tertio vel ineunte quarto saeculo fortasse rursus excerceri coepta sunt. Dixi de hac re *proceed.* l. c. et *Mélanges Gaston Boissier* (Paris 1903) p. 251.

Monendum est massam stanni quam Hübnerus *inscr. chr. Brit.* 10* ex relatione Alberti Way *Arch. journ.* XXIII 284 attulit, Gowland *Archaeol.* LVI 301 fig. 18 repetivit, medii aevi esse.

1263 (= C. 1221) laminae ex plumbo stannoque mixtae, formae rotundae sive ovatae, ponderis varii (3—7½ chilogr.), in facie superiore signaculis impressae. Repertae Londinii in alveo Thamesis prope *Battersea bridge* (cf. C. l. c.); tres a. 1890 accesserunt eodem fere loco repertae, ex quibus duae pervenerunt Eburacum in museum, una in museum Britannicum.

a

SYAGRI

c

SYAC
RIVS

b

circ. scr. SPESINDEO
☧

d

A ☧ ω

Contuli omnes, edidique *Archaeological journal* XLIX 185.

Ex octo laminis huius generis quas novi sex habent inscriptiones *a* et *b* (et quidem una, quae est nuper reperta musei Britannici, utramque ter; una, quae est altera Eburacensis, *a* ter, *b* bis; tres tam *a* quam *b* bis; una, sed quae videtur mutila esse, *a* bis, *b* semel); duae habent inscriptiones *c* et *d* (altera utramque bis, altera *c* bis, *d* semel).

LXXVI^c. Massae plumbeae.

C. p. 221. Eph. ep. III p. 141, IV p. 206, VII p. 341.

De plumbi fodinis Britannicis quas et in monte Mendip — qui locus est comitatus Somerset, non (ut Huebnerus dicebat) in Derbyshire, — et in Shropshire et prope Lutudarum in Derbyshire Romani exercebant deque antiquis rebus ibi repertis plenius egi *Victoria History, Somerset* I 334, *Shropshire* I 263, *Derbyshire* I 227, massas inscriptas in his regionibus repertas omnes ibi composui. Gowland praeterea (*the early metallurgy of silver and lead, part I: lead. Archaeologia* LVII 359 seq.) cum de arte metallaria antiquorum disputaret, massas quasdam plumbeas adiectis tabulis illustravit, quibus ego (l. c. tab. LVI ad p. 382) tabulam geographicam addidi.

ad C. n. 1201. Uno versu, non duobus, scriptam exhibet Lelandus, omnino recte:

TI. CLAVD. CAESAR. AVG. P. M. TR. P. VIIII IMP XVI DE BRITAN

ad C. n. 1202 v. 2. Contuli ad ectypa. Alteram ex inscriptionibus lateris lego V·ET P///, alteram V·ETP·Ͻ. Ultimum elementum puto *c(os.)* significare.

ad C. n. 1204. 1205; Eph. VII n. 1121 (Dessau inscr. sel. 8710). Contuli denuo. Post DE spatium nullum in plumbo exhiberi vix est quod moneam. Sed qui massas Devenses C. n. 1204 Eph. VII n. 1121 nuper inspexerunt, ii fere omnes, praeeunte Ruperto Morris olim Devensi, ibi ubi antea editum erat DE CEANGI, legere: DECEANGL. Mihi res dubia videtur, sed L admitti potest, atque adeo fortasse praeferenda est, cum parti regionis illius medio aevo nomen fuisse constet *Tegeingl.* Id si ita est, apud Tacitum quoque (annal. 12, 32)

restituendum erit *Decanglos* aut (si in nomine tali eum erravisse putes) *Decangos.* Vide quae diximus R. H. Morris *Journal Chester archaeol. soc.* (ser. nov.) IV 68, Rhys ibid. p. 78 et *Academy* 31. Oct. et 14. Nov. 1891 (p. 390. 437), ego *Academy* 7. Nov. 1891 (p. 412), *Arch. journ.* XLIX 222.

ad C. n. 1207. Contuli ad ectypa: in latere aut BRIC aut BRIG.

ad C. n. 1208. Quod Huebnerus Eph. III p. 141 adiecit exemplum huius inscriptionis in Caledonia prope fluvium Carron (id est, prope Camelon cf. supra p. 629) repertum, id errori debetur. Nam qui de rebus antiquis illo loco per annos 1849/50 repertis rettulit W. Grosart, *Stirling observer* 15. Sept. 1850 (cf. *proc. soc. antiq. Scot.* I 59, 8. Mart. 1852), plumbi quidem meminit — sed id insolitae formae fuisse videtur *(oblong square, resembling a hearth)*, — de titulo silet. Qui autem titulum primus publici iuris fecit D. Wilson (*archaeol. and prehistoric annals of Scotland* 1863 II 63, inde Mc Caul loco citato apud Huebnerum) Grosartum hunc auctorem diserte nominat, titulum autem a se vel ab alio quoquam visum esse nequaquam ait. Admittendum igitur Wilsoni humani aliquid accidisse. Exposui rem *Victoria Hist. Derbyshire* I 230.

ad C. n. 1209. Prostat *a* in museo geologico universitatis Birminghamensis, ubi vidi. In latere longo anteriori (non in margine)

MINB (vel P)

litteris minutis legi. Massam non in *Shelve* sed prope *Snead* et *Linley Hall*, ubi olim asservabatur, repertam esse ostendi *Victoria Hist. Shropshire* I 264. Eodem fere loco reperta fuit massa *b* (in hac ipsa inscriptionis verba non tradi, atque sigilli legionarii mentionem postea demum ab alio teste adiectam esse, monui l. c.). Massa vero *f* errori scriptoris imperiti et neglegentis deberi videtur (ibid. I 265).

ad C. n. 1213. Hanc quoque errori deberi dixi *Victoria Hist. Derbyshire* I 233—234.

ad C. n. 1218. Vidi: massa non est sed frustulum plumbi minutum litteris minutis, quales figuli vasorum Gallicorum adhibebant, impressum:

DOCCIAƧI

Doccius figulus notissimus est (Corp. XIII 10010. 795); dixi de re *Arch. journ.* XLIX 190. 234: hinc corrige C. XIII 2612 adnot. Vide infra n. 1300 (p. 654).

ad C. n. 1219. 1220. Plane non Romana.

1264 massa plumbea formae solitae, pondo CL libr. (66 chilogr.), rep. a. 1838 prope Tamworth in *Hints Moor* ad viam Romanam q. d. Watling street rep., nunc *Tamworth Castle.*

IMP·VESP VII T· IMP V CS p. Chr. 76

Vidi. Qui massae meminit H. Norris *Hist. of Tamworth Castle* (Tamw. 1899) p. 5, in latere litteras DECEA adesse ait, non recte.

Est alterum exemplum massae C. n. 1205, nisi quod abest inscriptio lateris.

1264[a] massa plumbea formae solitae, rep. a. 1885 inter arandum in *Theobalds Park, Cheshunt*, haud ita longe a via Romana quae Londinio iuxta fluvium Lea septentriones versus ducebat — casu sine dubio aliquo eo loco relicta, cum e regione metallorum Londinium, fortasse ut foras exportaretur, advehitur —; nunc in museo Britannico.

IMP CAES · HADRIANI · AVG

in latere, litteris parvis extantibus:

LAV (spatium litt. 7 vel 8 detritum) \X

Descripsi cum Reginaldo Smith.

1265 massa plumbi formae solitae, CXXXV librarum pondo, a. 1890 in South Cave prope *Brough-on-Humber*, ubi viae Romanae trans aestuarium traiectus erat, rep. Servat C. Barnard in South Cave.

C · IVL · PROTI · BRIT · LVT · EX · ARG

Barnard ectypa misit. Edidi *archaeol. journ.* XLVII 257.

Est alterum exemplum inscriptionis C. n. 1216. — Eodem fere loco antea fragmentum C. n. 1217 prodierat.

1266 massa CLXXVI libr. pondo (80 chilogr.) litteris elegantibus, a. 1894 ad *Portland Grange* in *Tansley Moor*, prope *Matlock (Derbyshire)* inter alia metallorum antiquorum vestigia reperta, nunc in museo Britannico. Lectio certa est.

P RVBRI · ABASCANT · METALI · LVTVDARES

Descripsi edidique *proc. soc. antiq. Lond.* XV 198 (ibid. Cox p. 185) et *Vict. Hist. Derbyshire* I 232, adiectis tabulis; inde *Assoc. journ.* 1894 p. 183, 1898 p. 267; Dessau inscr. sel. 8711 *e*; alii.

P. Rubri Abascanti, metalli Lutudare(n)s(is).

Lutudaron (sic Geogr. Rav. p. 429) locus sive ea regio erat, secundum hos titulos et C. 1208. 1214. 1215a fuit prope Matlock et flumen Derwent; et suffragatur Ravennas, Lutudarum iuxta Derbentionem collocans.

LXXVII. Tegulae. C. p. 225. Eph. III p. 142. IV p. 206. VII p. 341.

1267 Callevae *(Silchester)* in puteo prope foricam balneorum publicorum a. 1904 rep., tegula sigillo ligneo impressa, tegulis ceteris Callevensibus dissimilis.

NERCLCÆAVGGR

Descripsi. Fox et Hope *Archaeologia* LIX p. 366 cum tab.

Fuerunt igitur Callevae sub Nerone possessiones qualescumque fiscales; postea nulla huius rei mentio reperitur.

1268—1280 tegulae militares.

Tegulae legionariae propter inscriptionem aut propter originem memorabiles (nam has solas recepi) his ultimis annis repertae sunt locis his: 1) legionis II Augustae in *Honeyditches,* Ventae Silurum, Iscae Silurum, Luguvallii; 2) legionis VI victricis Corstopiti, Luguvallii; 3) legionis (ut videtur) IX Hispanae Luguvallii; 4) legionis XX in *Caersws*, *Holt*, *Warrington*, Devae, Luguvallii.

1268 tegulae legionis secundae Augustae (add. ad C. n. 1222, Eph. IV p. 206 n. 693).

1268[a] *Honeyditches* sive *Hannaditches*, prope Seaton in ora Britanniae meridionalis marituma inter Dorchester et Exeter, circa a. 1830 vel 1840 cum aliis Romanorum vestigiis rep., nunc Taunton in museo, tegula litteris rudibus retrogradis.

ƆVA II ƆIIꓘ

Repperi in museo ineditam, edidique *Arch. journ.* XLIX 180.

Secundani cum hac fere in regione sub Vespasiano legionis legato a. 43—45 pugnasse narrentur, castellum fortasse perbrevi postea in loco amoeno posuerunt, quo saltuum vicinorum occulta custodirentur. Statio Moridunum (itin. Ant. 482. 483. 486; Rav. geogr. 425. 8; tab. Peut.), modo vias huius tractus flexibus vallium implicatas recte indagavimus, prope Seaton quaerenda est.

1268[b] Luguvallii ad viam *London Road* (cf. supra n. 1219) prope Harraby (sive Gallows) Hill, ubi sepulcretum Romanum fuit, a. 1894 rep., tegulae sex sepulchro tegulario insertae, nunc in Tullie House (catal. n. 47).

LIIG II AVG

Descripsi. R. S. Ferguson *Cumberland and Westmorland arch. soc. transactions* XIII 251, *proc. soc. antiq. Lond.* XV 261; ego *Academy* 27. Oct. 1894 p. 334. Simul reperta est tegula una legionis XX infra n. 1271[c].

1268[c] Ventae Silurum (*Caerwent*, cf. supra p. 523) tegula fracta ex puteo a. 1905 extracta.

leg. ii ⟨AVG

Vidi. Th. Ashby *Archaeologia* LX 124 cum imagine.

1268[d] Iscae Silurum (*Caerleon*, cf. supra p. 526) inter effossiones a. 1908 cum tegulis LEG II AVG varie inscriptis rep. fragmentum evanidum.

|VAVVꓕO

Vidi. White *Report of the Liverpool Committee for Excavation in Wales* I 69. 73. Fuit, puto, *[leg. II] Au(gusta) Anto(niniana).*

1269 tegulae legionis sextae victricis (add. ad C. n. 1223).
Luguvallii *(Carlisle)* sub museo rep., tegula fracta.

LEG·VI

Vidi et edidi in catalogo musei n. 48.

Praeterea tegulae LEG VI V et LEG VI VI impressae multae Corstopiti rep. sunt tam antea (Bruce *catal. of Alnwick mus.* n. 690 cet.) quam effossionibus annorum 1906—1909.

1270 tegula legionis nonae Hispanae (add. ad C. n. 1224).
Luguvallii *(Carlisle)* sub *Fisher street* alte defossa, a. 1891 rep., nunc in museo (catal. n. 49), tegula fracta, litteris rudibus, 4 dig. lata.

*le*G·VIIII

Descripsi edidique adiecta imagine *arch. journ.* XLIX 199, *Cumb. and Westm. arch. soc. transactions* XII 280.

Prima quae superest littera G magis quam C; noli cogitare de cohorte aliqua octava vel nona. — Etiam vascula quae aetati Flaviorum attribuenda esse videntur non pauca Carlisle reperta sunt.

1271—1275 tegulae legionis vicesimae Valeriae victricis (add. ad C. n. 1225, Eph. III p. 142, IV p. 206 n. 694, VII n. 1125. 1126).

1271[a] *Caersws* (cf. supra p. 529. 19, infra p. 649 n. 1286) a. 1909 rep.

leg XX *v. v.*

Vidi.

Huc trahendum sine dubio etiam fragmentum eodem loco repertum C. n. 1243*b*: LEG, de quo apparet Huebnerum non recte iudicavisse.

1271[b] Wilderspool prope Warrington — locus is medius inter Devam et Manchestriam — a. 1898 rep. tegula fracta.

leg XX ▷

Vidi. Edidit Th. May *Proc. Historic soc. Lancashire and Cheshire* XIV tab. V (2) et *Warrington's Roman Remains* p. 64.

In fine quod cernitur, ornamentum est.

Castellum per aliquam partem saeculorum primi et secundi hic fuisse credi potest; vestigia eius, ni res me fallit, nondum recte investigata sunt.

1271[c] Luguvallii una cum n. 1268[b] reperta et adservata, tegula una.

LEG▴XX▴VV

Descripsi. Edidimus iidem qui n. 1268[b].

1272 tegulae ex eadem matrice impressae, aliae Devae in Hunter street inter rudera aedificii satis magni a. 1909 rep., aliae in Holt (cf. supra p. 533, infra n. 1274. 1275) a. 1908—9 rep.

LEGXXVVA

Exemplorum Devensium ectypa H. Taylor misit; quae prope Holt rep. sunt, vidi: M. V. Taylor indicavit. Intellegendum puto *leg. XX V. v. A(ntoniniana).*

Tegulas multas LEG XXVV simpliciter impressas apud Holt rep. esse supra observavi. Moneo praeterea fornaces tegularias nuperrime ibi comparuisse.

1273 Devae rep. tegulae fractae; servabat G. W. Shrubsole.

a. |GXXANTO *b.* |ANTO

a Descripsi edidique *arch. journ.* XLIX 190. Similium ectypa miserunt a. 1889 Hughes, a. 1909 F. Simpson Devenses.

b Vidi; Simpson ectypa misit.

Similia profert Watkin *arch. journ.* XLIII 289; *Anto(niniana)* omnia.

1274 (*a* = Eph. IV n. 694*b*) tegulae ex eadem ut videtur matrice impressae, *a* Devae rep., servabat Potts; *b* Holt (supra n. 1272) rep. a. 1911.

LEGXXVV·DE

a Vidi. Ediderunt I. N. Brushfield *Journal of the archaeol. soc. of Chester* 8, 1871 p. 20 et Watkin *Roman Cheshire* p. 118, uterque adiecta tabula.

b Acton misit ectypa.

Similes tegulas, alias LEGXXVDE, alias LEGXXVVDE impressas a. 1630 Devae repertas esse ex codice mus. Brit. Harl. 2014 fol. 31 et 2057 f. 6 Watkin enotavit. Indicatur, puto, *legio XX V(aleria) Victrix) De(vensis)* vel *De(vae).* — In provincia Moesia repertae sunt tegulae *leg. IIII Fl. Cuppis* (Vulić *Jahreshefte des oesterr. arch. Inst.* 1905 p. 3 cf. Corp. III S. 13815[a]); *l. V M(acedonica) Oes(census)* (Vulić *Klio* 1908 p. 130); *l. XIII G(emina) Rat(iariae)* (Corp. III S. 14597[4]), aliaeque similes.

1275 (= Eph. IV n. 694 *a* + VII n. 1126) fragmenta tegularum ex eadem matrice impressarum, alia Devae alia ad Holt (supra n. 1272) rep.; ea coniuncta hanc lectionem efficiunt:

L E G X X VV

SVBLOGOPR

Descripsi omnia, alia Devae penes Shrubsole et in museo (catal. n. 202), alia ad Holt penes Acton et A. N. Palmer. Edid. Brown *assoc. journ.* 1893 p. 153 (male); ego *catal. Grosvenor museum* (cf. supra p. 535) n. 200; Palmer Arch. Cambrensis (ser. 6) VI 231.

2 *sub Logo (?) pr(aefecto).* Cf. eam quae sequitur, item tegulas legionis septimae Claudiae Corp. III 1700, 4. 8275, 3 seq.

1275[a] tegula fracta ad Holt (supra n. 1272) a. 1912 reperta.

\PR F EGXX|

Descripsi; misit etiam Acton.

. . *pr(a)ef(ecto)* cet.

1276 tegulae classis Britannicae (add. ad C. n. 1226).

Pevensey, *Sussex* (vide infra n. 1281) inter fossiones quasdam a. 1906—7 repertae tegulae fractae duae.

a cl\BR *b* ⅂\C
BR\

Vidi; misit Ray. Edidit Salzmann *arch. journ.* LXV 132, *Sussex archaeol. coll.* LI 112, LII 87, *Excavations at Pevensey*, *First Report* p. 12, *Second Report* p. 13.

Ex tegulis CL BR dudum Dover vel prope Dover repertis duas vidi Liverpool in museo (M 7162. 7689), aliae extant Dover in museo, alia ibidem apud Hambrooke; eius imaginem photographicam misit Amos, in qua sane lego CL·ЯI; easdem memorat V.-I. Vaillant *bull. de la Commiss. des antiq. du Pas-de-Calais* VI 1888 p. 348. 353. Similes tegulas Gesoriaci *(Boulogne-sur-mer)* repertas composuerunt idem *Épigraphie de la Morinie* p. 242 seq. et E.-I. Hamy *bull. de la soc. académique de Boulogne-sur-mer* VII 1904/7 p. 541 seq.

1277—1280 tegulae cohortium reliquaeque militares (add. ad C. n. 1230 seq., Eph. III p. 142, IV p. 207, VII p. 342).

1277 ad C. n. 1230. Exemplum novum Manchester in castello (cf. supra p. 558) a. 1907 effossum.

C·III·BR

Vidi. Bruton *Roman Fort at Manchester* pp. 29. 90 tab. IX.

Indicari cohortem III Bracaraugustanorum iam constat.

1278 *Castleshaw*, ubi fuit castellum parvum, in summo fere iugo inter regiones Lancashire et Yorkshire situm (cf. supra p. 554), effossionibus a. 1907 rep., tegula.

COIIIIIBRE

Descripsi adiuvantibus Ioh. G. C. Anderson, Ioh. A. R. Munro, Guil. M. Calder. Edidit Bruton *Excavations at Castleshaw* (Manch. 1908) p. 29 adiecta imagine, quam repetivit *Roman Fort at Manchester* tab. XI (ad p. 33), *Castleshaw Second Interim Report* tab. 42.

Bruton legit COH IIII BRE ut est in tegulis prope *Slack* repertis C. n. 1231, Eph. VII n. 1127; sed numerus III certus est; de ultima littera dubitari potest, utrum ea fuerit E an, ut nonnulli voluerunt, A.

1279 *Hare Hill*, ad lineam valli Hadriani, inter Amboglannam et Castlesteads rep., nunc in Naworth penes *the Earl of Carlisle.*

COH·Ψ·IVI

Descripsi. *Proc. Soc. Antiq. Newcastle* (ser. tertia) II 294, non recte.

Videtur significari cohors prima Tungrorum; similis numeri I figura Corp. III 1918. Sane expectaveris cohortem secundam Tungrorum, quae *Castlesteads* tendebat, non primam, quae Borcovicii.

1280 Corstopiti rep. circa a. 1803.

COIIII/

Thomas Inniss (cf. supra ad n. 1142. 1149) in schedis societatis antiquariae Londiniensis.

Tegulae reliquae, praeter scariphatas. C. p. 228. Eph. III p. 142, IV p. 207, VII p. 343.

C. n. 1238. Vide infra n. 1289.
C. n. 1239. Non est tegula, vide infra n. 1339.
C. n. 1242. Vide infra n. 1287.
C. n. 1243. Vide infra n. 1285.
C. n. 1252. Vide infra n. 1288.
Eph. VII n. 1135. Aliud exemplum prodiit *Binchester* intra castellum in hypocausto, servatur in museo universitatis Dunelmensis, ubi vidi. Edid. Hooppell *Vinovia* p. 37 *(Assoc. journal* XLVI 269).

1281 *Pevensey (Sussex)* tegulae duae, altera integra a. 1902 casu detecta, altera fracta a. 1907 inter fossiones quasdam reperta, litteris parvis.

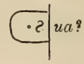
HONAVG
ANDRIA

Descripsi. Dawson *proc. soc. antiq. Lond.* XXI 1905/6 411, adiecta tabula; Salzmann *Catal. of objects discovered .. at Pevensey* (Hastings 1907) n. 552. 553.

Lectio certa: non recte quidam *Non(is) Aug(ustis)* legerunt. — 1 nominatur aperte Honorius imperator. — 2 *Andria* aut hominis nomen est (C. X 4936. 5731, cet.) aut, quod magis placet, nomen castelli, quod eo loco fuisse putandum est, memoratum in Notitia dignitatum Occ. cap. 28, 10 sub 'comite litoris Saxonici per Britanniam', ubi nomen scribitur *Anderidos*, item apud Geogr. Ravenn. p. 427, 18, ubi scribitur *Anderelio:* confer nomina locorum Saxonica: *Andredesceaster*, *Andredesleage*, cet. Castellum id sub Honorio instauratum esse potest; munitiones litoris Saxonici memorat Claudianus a. 399 et 400 (in Eutrop. 1, 392, de cons. Stilich. 2, 247 seq.).

Tegulas classis Britannicae eodem loco repertas habes n. 1276.

1282 rep. cum exemplo fracto tegulae quae praecedit fragmentum.

Ray ectypum misit. Nescio an legendum sit, ut in ea quae praecedit, sed litteris retrogradis, *[Hon. Au]g.*

1283 tegulae litteris incisis, ex diversis matricibus factae, *a* Glevi *(Gloucester)* ad quadrivium urbis medium (*'the Cross'*) a. 1894 rep. *b* *Hucclecote*, circa mille pass. a Gloucester, inter rudera villae Romanae rep. *c* ad *Ifold* (sive *Highfold*) prope Painswick, quinque fere m. p. a Glevo inter rudera villae rusticae Romanae, a. 1903 rep.

RPG

a vidi et ectypa a Ioh. Bellows habui: edidi *Academy* 10. Mart. 1894 (p. 214), confer Medland *Bristol and Glouc. arch. transact.* XIX 155.

b descripsi.

c Baddeley, qui effodit, ectypa misit ediditque ibid. XXVII 168 (fig. 2).

Fortasse huc pertinet etiam tegula Eph. ep. IV p. 207 n. 700: PRC, prope Dry Hill, 4 fere m. p. a Cheltenham rep. (sic qui primus edidit W. H. Gomonde *Notes on Cheltenham*, 1849 p. 7: ab eo Norman), scilicet neglegenter descripta. — Denique quod Medland *(Bristol and Gloucester archaeol. transact.* XIX 154) tegulam a. 1893 Glevi prope quadrivium repertam ita inscriptum profert: S.O.G, simili fortasse errori debetur.

Intellege: *r(ei) p(ublicae) G(levensium).* — Territorium coloniae Glevensis loca vicina quae nunc sunt Painswick et Cheltenham facile potest inclusisse.

1284 *Hucclecote* circa mille pass. a Gloucester prope viam Romanam quae Glevo Corinium ducebat, inter rudera villae sive aedificii alicuius a. 1910/1 repertae tegulae complures (tegulae *a* exempla sex, integrum unum, fracta quinque).

a RPGQQIVL
FLORTECRSM

b RPGIIVMETG

c |ARPG

Descripsi. W. Beazley qui effodit et C. Oman ectypa miserunt.

a v. 2 €, non €, in tegulis est. — *b* in fine aut C aut G.

Ad has tegulas Glevenses pertinet etiam Eph. IV p. 207 n. 699.

a: r(ei) p(ublicae) G(levensium), q(uin)q(uennalibus) — sic potius quam *duobus Quintis*, cum etiam in tegula *b* bina sint nomina praecedente ut videtur magistratus vocabulo — *Iul(io) Flor(o) et C...*

b: r(ei) p(ublicae) G(levensium), II v(iris) M. et P. G.

1285 (ad C. n. 1243) prope *Caersws* (cf. supra p. 529 n. 9) in ruderibus castelli Romani a. 1909 cura Roberti Bosanquet societatisque alicuius Liverpooliensis pervestigari coeptis, repertae tegulae.

a ▷ CIcF
S·P·P

b ▷ C·I·C·F ◁

Descripsi edidique *Military aspects of Roman Wales* p. 50. Earundem tegularum alia exempla eodem loco saeculis prioribus prodierunt, *a* = C. n. 1243 *a*, *b* = C. n. 1243 *c* (in hoc errore sine dubio pro C·I·C.F lectum erat C·I·C·T); adde huius tegulae exemplum recte a. 1804 exceptum a Colt Hoare, Girald. Cambrens. I p. CLVII. Quae in ephemeride *Cambrian Register* 1799 II p. 378 proferuntur CICTPB, item *Cambrian Quarterly Magazine* 1829 I 34 JCICI⁻AC, similes tegulae videntur fuisse, sed male descriptae, fortasse ornamentis et litteris confusis. — De C. n. 1243 *b* vide supra p. 646 ad n. 1271 *a*.

Vix cogitandum de cohorte aliqua prima; privati potius hominis nomen qui post milites a Caersws abductos hos lateres coxit.

1286 Cirencestriae in ipso oppido, partim a. 1860 (*Association journ.* 1867 p. 102. 226), partim nuper repertae, tegulae magnitudine litterarum inter se diversae, in una enim cm. 1, 8, in aliis cm. 2, 8, in aliis denique cm. 3 altae sunt, extant Cirencestriae in museo Crippsiano exempla quattuor, in museo Bathurstiano duo; praeterea Reading in museo pars extat tegulae similis (superest tantum SH), olim Silchester penes Davisium (cf. infra p. 654 ad n. 1293) asservata, quae eo loco reperta esse dicebatur, fortasse errore.

IHS vel SHI

Vidi et Romanae antiquitatis esse iudicavi. Hübner inscr. christ. Brit. n. 227 a prioribus.

1287 (ad C. n. 1242) *Hucclecote* prope Gloucester una cum n. 1283[b]. 1284 repertae tegulae.

TCM
TPFA *sive* T·P·F·A
TPFP

Descripsi et ectypa habui ab eo qui effodit W. Beazley.

Exempla nova tegularum C. n. 1242 *a b d*.

Praeterea Cirencestriae non solum tegulae TCM (ut dictum est C. n. 1242[a]), sed etiam tegularum TPFA TPFC TPFP exempla prodierunt, quae vidi in museo Crippsiano (supra p. 517). — Tegulam TPFA Cirencestriae repertam memorat etiam Buckman *arch. journ.* XII 1855 p. 286.

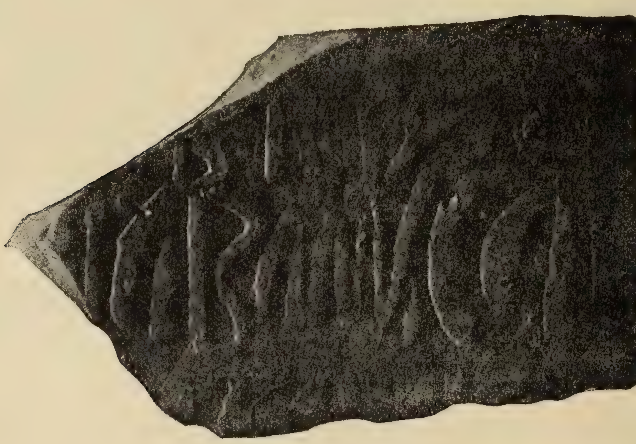
1288 (= C. n. 1252, Eph. III p. 142 n. 123) *Berkeley, Gloucestershire,* in ecclesia circa a. 1865 reperta, eiusdem tegulae duo exempla, alterum eodem loco servatum, alterum Bath in museo.

ECLVI

Descripsi utrumque exemplum; exemplum Bath asservatum ed. Hübner C. n. 1252, non recte, alterum Eph. l. c.; illud ego *Victoria Hist. Somerset* I 285.

Quid subsit, ignoro: elemento quod litteras CLVI praecedit *led* vel *del* significari crediderim: de Glevo vix putandum.

1289 (= C. n. 1238) lateres cavi (tubulati), litteris extantibus, signaculo impressis, ab omni parte repleti. Fragmenta sex vel septem. rep. a. 1857 prope *Plaxtol, Kent,* extant Maidstone in museo, unum est Liverpoolii in museo (coll. Mayer n. 6134), cui adglutinata schedula, in qua testatur prior possessor Fausset († 1776), repertum id esse circa a. 1773 Londinii prope *Bishopsgate*, errore nisi fallor.

ЬVBIЄꓕV ΓЄW

CABRIABANV.

ՐVՐIՐΛVIT

Descripsi edidique cum imaginibus duorum fragmentorum, quarum alteram supra repetivi, *proc. soc. antiq. Lond.* XXIII 109. Antea solus v. 2 lectus erat, cf. C. n. 1238.

Parietalem (sc. *tegulam*) *Cabriabanu(s)* (?) ... *icavit.* — 2 tam *Cabriabanu(s)* legi potest quam *Cabriabantu(s)*, si sumimus T et V fuisse contignatas; in T scilicet incurrit eadem littera vocabuli PARIETALEM.

Scariphata in tegulis. C. p. 229. Eph. III p. 143, IV p. 208, VII p. 344.

ad Eph. VII n. 1141 p. 344. Imaginem dedi *Journal of Roman Studies* I tab. XXVI.

1290 ad Eph. VII n. 1146. Contuli tegulam nunc in museo universitatis Dunelmensis asservatam; ad ectypa contulit Zangemeisterus. Cf. quae dixi *arch. journ.* L 293.

ARMEA ME DOCVIT

Aranea? *me docuit.* — (Subesse: *carmina me docuit* .... coniecit Gomperz.)

1291 (= C. n. 1227). Extat Cilurni *(Chesters)* in museo, tegula litteris ante cocturam scariphatis.

CO[D7I7URFI

Conturli et imaginem photographicam reportavi.

Est nomen militis *(Copa?)* adiecta centuria *(c. Urfi).* De *co(horte) II T(ungrorum)* cum Cichorio noli cogitare.

1292 Callevae *(Silchester)*, in tegulis scariphata ante cocturam, inter effossiones a. 1889—1899 rep.

a

cla VDII
?pae DICA
VS

b

KECITTUBV
CIEMENTI
NVS — *fecit tubul(um) Clementinus*

c magnis litteris, digito scriptis.

SATIS

d

SFECIT
RIONVS

Contuli et edidi *Vict. Hist. Hampshire* I 282 una cum aliis tegulis scariphatis Callevensibus C. n. 1259 Eph. III p. 143 n. 126. — *b* Fox et Hope *Archaeologia* LVIII 30 cum tabula, inde ego *Romanization of Roman Britain* ed. 1912 p. 25 fig. 3. — *c* Fox et Hope *Archaeol.* LVI 242. — *d ibid.* 123.

1293 Callevae *(Silchester)*, ut videtur, circum a. 1850 rep., certe diu possedit illo loco Stuart G. Davis (cf. ad n. 1286. 1294) emptam, ut perhibetur, ab homine rustico, nunc penes filium eius Londinii, tegula. Ectypum gypsaceum in museo Britannico.

PERTACVS PERFIDVS
CAMPESTER LVCILIANVS
CAMPANVS CONTICVERE OMNES

Contuli. Primus descripsit ediditque E. Maunde Thompson, musei Britannici olim praefectus, *Handbook of Latin and Greek Palaeography* (Lond. 1894) p. 211; inde ego *arch. journ.* L 281.

Conicit Thompson tegulam ab artis scribendi magistro exaratam esse, ut formas litterarum quasdam exhiberet. Vergilianum in Britannia meridionali notabile quidem, non mirum.

Pertacus, Perfidus, | *Campester, Lucilianus,* | *Campanus; conticuere omnes* (Vergil. Aen. 2, 1).

1294 Callevae *(Silchester)*, ut affirmatur, rep., diu ibi penes Stuart G. Davis (cf. supra ad n. 1286. 1293), nunc Reading in museo publico, in tegula scariphatum.

VIKOCTO *bres*
mANUICC

Descripsi. Imaginem dedi *Romanization of Roman Britain* (ed. 1912) fig. 4.

1295 Camelon (cf. supra p. 630), imbrex fracta a. 1900 rep., nunc Edinburgi in museo.

MESSIUS
SE
ƽOICI

Vidi. Anderson *Proc. soc. antiq. Scot.* XXXV. p. 394.

2 *Se[v]eru[s].*

LXXVIII. Tesserae. Corp. p. 229. Eph. III p. 143, IV p. 208, VII p. 346.

C. n. 1263. Tessera non est sed fortasse manubrium cultri.

C. n. 1264. Repetivi ex actis societatis antiquariorum *Vict. Hist. Northants* I 170.

C. n. 1265; Eph. III p. 143 n. 128, IV p. 208 n. 705. Alibi quoque tesserae similes prodierunt; quas vidi vix pro Romanis habuerim. Rectius credo antiquarius nescio quis saeculi septimi decimi (in actis ms. societatis soc. antiquariorum Lond. 29. Sept. 1725) tesseras esse viales recentes, quibus vectigal tutelae viarum exigebatur *(turnpike tickets)*, statuit. Dixi de re *Vict. Hist. Norfolk* I 317, *Northants* I 222: confer lamellam plumbeam infra notandam p. 658.

LXXIX. Plumbo nigro inscripta.

C. p. 230. Eph. III p. 144. 318, IV p. 209, VII p. 346.

ad C. n. 1269 add. p. 313; Eph. III p. 144, IV p. 209 n. 706, VII p. 346 n. 1152. De his tesseris sive lamellis plumbeis dixit Rostowzew *revue numismatique* 1897 p. 482 *(Catalogue des plombs de l'antiquité*, Paris. 1900 p. 21). Interpretationem Cootii, quam Hübner Eph. III p. 145 amplexus est, falsam esse iam fere constat. — Ad exempla dudum nota, variis locis reperta, accesserunt nonnulla ex duobus, quae nulla adhuc dederant, locis, ex Corstopito (n. 1296 *a–d*) et Trimontio (n. 1296 *e*).

1296 *a—d* Corstopiti (cf. supra p. 574) rep. fossionibus a. 1908. 1910 (*c* a. 1912), tesserae plumbeae.

a LVI / A F — CM7

c LXX / VA//// — QVR

b LXX / V — lectio evanida

d IIAS — TVD

Descripsi edidique *a: arch. Ael.* 1909 p. 399, *b d:* ibid. 1911 p. 179.

Agnoscuntur *a b c* legiones VI et XX, *d* aut cohors II Asturum Aesicensis (C. p. 132) aut ala II Asturum Cilurnensis (C. p. 117).

Observa litteras TVD in exemplo *d* cum Asturibus coniunctas in aliis tesseris huius generis coniungi cum litteris CVIIT (C. n. 1269, 15 cet.; quod Eph. III p. 144, 44 editum est: CVIT—TVD, errori deberi existimo; equidem complures CVIIT inscriptas, CVIT nullam vidi).

1296 *e* *Newstead* (cf. supra p. 617) fossionibus Curlianis rep., nunc Edinburgh in museo, tessera plumbea.

C II T / NER — MCH

Descripsi. Curle p. 309 tab. LXXXII 19.

Videtur significari *c(ohors) II T(ungrorum).* Cogitavi etiam de *coh. III Ner(viorum)*, sed plumbo non semel inspecto illud praefero.

1297 lamella plumbea praecedentibus non dissimilis, sed saeculi omnino quarti, a. 1869/70 Callevae in foro rep., nunc Reading in museo.

Contuli. Joyce *Archaeologia* XLVI 1881 p. 363 cum imagine quam repetivi *Vict. Hist. Hampshire* I 284. Credo Joyce magis coniecisse quam legisse.

1298 Londinii prope *Walbrook* a. 1902 rep. tessera (sive sigillum fuit) ex plumbo.

L·V·

Reader *arch. journ.* LX 198 fig. 11.

1299 *Lydney* (cf. C. p. 42) rep., ubi nunc possidet Bathurst, frustulum plumbeum, 3 dig. longum.

ABCDEF....

Descripsi edidique *arch. journ.* XLIX 189.

1300 *Charterhouse on Mendip* ad metalla (cf. supra p. 642) lamella plumbea rotunda, diam. 1 dig., impressa litteris qualibus figuli Gallici utebantur, nunc Bristol in museo.

CATV

Descripsi edidique *Vict. Hist. Somerset* I 344.

Confer supra p. 643 ad C. n. 1218. — *Catus f.* est in vasculis C. n. 1336, 268.

1300[a b] *Appleshaw* (cf. supra n. 984) inter rudera villae rusticae a. 1897 rep. vasa ex plumbo stannoque *(pewter)* facta; in duobus ex iis scariphatum

a VICTRICI *b* ☧

Descripsi edidique *Victoria Hist. Hampshire* I 298. — De rebus antiquis una repertis egerunt Engleheart (qui invenit), Gowland, C. H. Read *Archaeologia* LVI 1—20.

LXXX. Vascula vitrea. C. p. 231. Eph. IV p. 209, VII p. 347.

ad Eph. IV n. 709. Vidit Schuermans legitque ...AMVS: mihi in re praesenti A dubia videbatur. Schuermans *Verres à courses de chars*, Namur 1893 p. 20 (seorsum expressum ex *Annales de la soc. arch. de Namur* XX); ego *arch. journ.* L 282. Vasculum ipsum nuper periit.

1301 in fundis vasculorum vitreorum (*d e f* in circulo scr.).

a Corstopiti a. 1911 rep., exempla duo.
b Londinii rep., nunc *Guildhall mus.*
c, *d* Callevae rep., nunc Reading in museo, *d* fragmentum.
e in insula *Alderney* rep., nunc Cantabrigiae in museo.
f Aquis Sulis rep., fragmentum.

a AF *d* FRO
b FV *e* ...FROD...
c C·A·C *f* ..RI..

a Descripsi.
b Lambert ectypum misit. Editum est *Catal. of the antiquities in the Guildhall mus.* (Lond. 1903) p. 76 tab. VIII 19, sic: IV.
c Descripsi.

d Descripsi edidique *arch. journ.* XLIX 183.
e R. C. Bosanquet descripsit.
f Descripsi edidique *Vict. Hist. Somerset* I 284. An similis C. n. 1276, XII 5696, 19, XIII 10025, 9?

1302 vasculorum sive calicum vitri translucidi fragmenta perparva litteris incisis, *a b* Corstopiti (Corbridge), *c d* Callevae (Silchester) reperta.

a *piscis* F

b M

c *piscis* ⊢ *palma*

d O

Descripsi. *b* editum est *arch. Ael.* 1908 p. 268; *c* ed. Hope *Archaeologia* LVIII 32 adiecta tabula.

Similia frustula vitrea reperta sunt in castellis limitis Germanici Osterburken (Schumacher *Kastell Osterburken* p. 44 = C. XIII 10025, 240) et Saalburg (Iacobi p. 457 tab. LXXI 13. 14), item Carnunti (Groller *Bericht des Vereins Carnuntum 1897—8* p. 61 tab. IX 30); confer frustulum Mogontiacense Körber *Inschriften des Mainzer Museums* (1900) p. 112, n. 182. Integrum talis vasculi exemplum, quod sciam, nondum prodiit; sed simile est poculum quod edidit Krüger ann. Bonn. CXVIII 353. In exemplis Germanicis restituendum esse Blasti nomen (C. XV 6990), sine idonea ut videtur causa coniecit Groller.

Christiana esse coniecerunt multi et nostrates et Germani (cf. Kisa *Glas im Altertume* II 683); sed obstant exempla in castellis Germanicis reperta, a. 250 certe antiquiora.

1303 *Wilderspool* prope *Warrington* (supra n. 1271 b) a. 1899 rep. fragmentum vitri pellucidi albi, litteris exstantibus.

AL

Th. May, qui repperit, ectypum misit; edidit *Excav. at Wilderspool* 1899—1900 p. 37. May supplevit *[v]al[e]*, tanquam pars esset acclamationis in vasculis vitreis inter anaglypha et nomina aurigarum scribi solitae (C. VII 1273, XIII 10025, 171); sed in his *va.*, non *vale* scribi solet.

1304 in sepulcro aetatis Saxonicae ad *High Down* prope Brighton a. 1893 rep., phiala ex vitro subviridi, figuris et litteris leviter sed clare incisis.

+ΟΥΓΙΕΝⲰΝ ΧΡⲰ

Descripsi. Edidit C. H. Read *Archaeologia* LV 206 cum tabula optima. Videtur intellegendum esse: ὑγιένων χρῶ. Evans (*Archaeol.* l. c.) contulit inscriptionem auriscalpii aurei, editam a Millero *Revue archéol.* n. s. 38, 1879 p. 40: + ὑγιένουσα χρῶ, κύρα, καλῶν κερῶν ἀπολαύσῃς. — *Utere felix* passim legitur in instrumento domestico.

Phialam puto temporibus Romanorum in Britanniam advectam ibi postea in usum sepulcri Saxonici versam esse.

LXXXI. Pondera. C. p. 231. Eph. VII p. 348.

ad Eph. VII n. 1158. Prodiit Devae a. 1893 similis lamella, numero VIII inscripta, pondo gramm. 225. Lamella Eph. n. 1158, paulo magis detrita, et ipsa 220 gr. pendet. Vidi utramque.

Prodiit praeterea in Hope (cf. C. n. 1225 *a*) a. 1902 lamella rotunda plumbea, diam. 1¾ dig. (cm. 4.5), pondo gr. 220; nunc est in museo Devae.

G
VIII

Newstead ectypum misit. Cave ne recens sit; vide supra p. 654 ad C. n. 1265.

1305 Wilderspool prope Warrington (supra n. 1271[b]) pondus (ut videtur) plumbeum, pondo 3628 gr., in margine scariphatum est

XIII

Th. May *Excavations at Wilderspool 1899—1900* p. 38.

1306 Newstead rep. pondus plumbeum: pendet grammas 130.3. Nunc Edinburgi in museo.

S

Descripsi. Curle tab. LXXXII 18.

1307 Charterhouse on Mendip (supra p. 641) rep. nunc Bristol in museo, pondera plumbea quattuor aperte cohaerentia.

a	::	gramm. 107.17
b	∴	80.27
c	..	53.64
d	*non inscr.*	25.85

Descripsi edidique *Vict. Hist. Somerset* I 344.

1308 ibidem rep., nunc Taunton in museo, pondera plumbea quattuor.

a	II	gramm 552.82
b	VI	311.85
c	S	163.01
d	III	77.96

Descripsi edidique *arch. journ.* XLIX 186, *Vict. Hist. Somerset* I 344.

1309 in castello Melandra (C. n. 178 cum add. supra p. 554) a. 1903 rep. pondera plumbea.

....	gr. 6.28	☾·	gr. 39.98
⊙	11.21	.˙.	59.16
·	15.61	∓ vel ı|ı	77.24
—	26.24	IIII	110.74
●	27.73	·÷·	121.176
··	34.3		
(*a tergo* · D)			

May *Derbyshire archaeol. journ.* XXV 168; Conway *Melandra Castle* p. 103. Ego non vidi.

LXXXII. Supellex ex auro et argento. C. p. 232. Eph. VII p. 348.

ad C. n. 1283. Fibula est aurea, eius formae, quam quarto saeculo plerumque attribuimus (Almgren *Fibelformen* tab. VIII fig. 190. 191); servari eam nunc audio a *Miss Rannie*, *Conheath, Dumfries;* imagines photographicas benigne misit W. Gilchrist Clarke. — Verba IOVI (sic potius quam IOV) AVG — i. e. *Iovi Aug(usto)* — et VOT XX arcum fibulae adornant nec quidquam deest; infra scariphatum est PORTO. — Edidi *arch. journal* L. 305.

ad C. n. 1285. Conteli edidique tabulis repetitis *County History of Northumberland* IX 29.

ad C. n. 1286. Contuli. Recte Brucius, nisi quod in fine pro ⁞⁞ est ⁞⁞. De hac lance in universum dixi *County Hist. of Northumb.* tom. X.

1310 patella argentea ornata, reperta, ut venditor affirmavit, *près de Douvres dans une propriété appelée Caspet*, *située aux environs de Hastings*, nunc Parisiis in museo. Locum dictum Caspet frustra quaesivi, venditor fortasse veram originem dedita opera obtexit.

in fundo extrinsecus scariphatum (v. 1 in gyrum)

NVM AVGVS DEO M | ROMVLVS CAMVLO
GENI FIL
POSVIT

Descripsit Hirschfeld. Héron de Villefosse *bulletin des antiquaires de France* 1888 p. 129, *Gazette archéol.* XIII chron. p. 4, adiecta tabula: inde ego repetita tabula *Arch. journ.* XLIX 183.

1311 cochlearia argentea, in cava parte scariphata. *a* Callevae a. 1901 rep., nunc Reading in museo, *b* Barbary prope Swindon *(Wiltshire)* olim rep.

a PRIMANI *b* ψERECV
NDON

a Descripsi. — Fortasse *Primani.*
b I. W. Brooke Marlburiensis descripsit, Goddard misit. — Est *Verecunda.*

LXXXIII. Supellex aenea. C. p. 233. Eph. III p. 145; VII p. 349.

1. Paterae, patellae, cacabi.

ad C. n. 1292. Vidi in museo Britannico.

ad C. 1293 *a b* contuli. Lego P CIPI POLVYIBI et P CIPI POLIB. *Arch. journ.* XLIX 228.

ad Eph. VII n. 1167. Vidi in museo Norvicensi; edidi cum tab. *proc. soc. antiq. Lond.* XVI 239.

ad Eph. VII n. 1168. Ex scheda quadam a. 1720—30 tabulam edidit R. S. Ferguson *Cumberland and Westm. arch. soc. trans.* XIII 164 et *proc. soc. ant. Newc.* VI 66.

ad Eph. VII n. 1162 (Dessau inscr. sel. 4636). Nomen dei Anextlomarum non Anextiomarum esse, collatis titulis Gallicis C. XIII 1165. 10010 124, *rev. epigraph.* IV 1902 p. 246 n. 1491 (Langres), contendit Mowat *bulletin hist. de la Mayenne* 1892 p. 175 et *proc. soc. antiq. Newcastle* V 186. Mihi et Arturo H. Smith, denuo collato aere, littera de qua ambigitur I potius esse visa est, sed L admitti posse videbatur (*arch. journ.* L 296).

1312 *a Luton* prope *Chatham* a. 1869 rep., nunc in museo Britannico: intus in fundo impressum.

b East Lothian (locus ipse ignoratur) olim rep. nunc Edinburgi in museo (FT 38): in manubrio impressum.

c Barochan prope *Paisley* a. 1886 rep.: in manubrio impressum.

d ex fluvio Witham prope Fiskerton — haud longe a Lindo — a. 1898 extractum, nunc Sheffield in museo: in manubrio impressum.

e f Lindi rep., Carlisle in museo servata: in manubrio litteris evanidis impressa.
g Callevae *(Silchester)* rep. a. 1900, Reading in museo servatum: in manubrio impressum, admodum evanidum.

a	AFRICANV//
b	CIPPO////
c	*cipi p*OLIBY
d	FLORVS·F
e	SCASDC//
f	MLN///
g	//AIAV...

a Vidi. H. Wickham *arch. Cant.* IX 174.
b Descripsi edidique *arch. journ.* L 305.
c Descripsi edidique *arch. journ.* XLIX 200. 228, *proc. soc. antiq. Lond.* XIII 344. D. Murray *transact. Glasgow archaeol. soc.* (nov. ser.) I 498 et I. W. Paton *Scottish National Memorials* (Glasg. 1890) p. 18, ediderunt, neuter recte.
d G. T. Harvey imaginem photographicam misit ediditque *proc. soc. antiq. Lond.* XVII 272; postea vidi ipse.
e, f Descripsi ut potui.
g Descripsi ut potui. Hope *Archaeologia* LVII 244 (sic: AVI..).

---

2. Fibulae.

1313 fibulae aeneae eius formae quae a nomine inscripto Aucissa appellatur: *a b* Charterhouse on Mendip prope metalla (supra p. 642) rep., nunc Bristol in museo; *c* Ham Hill in comitatu eodem Somerset rep., nunc Taunton in museo; *d* Cirencester rep., nunc ibi in museo Bathurstiano (Bravender Coll. M 488); *e* ibidem rep., nunc in museo Crippsiano; *f* Mildenhall prope praedium Folly Farm, ubi videtur fuisse Cunetio mansio viae Isca Callevam (it. Ant. p. 486) rep., nunc Marlborough penes Ios. W. Brooke; *g* Avebury rep. a. 1911; *h i* prope South Ferriby in litore meridionali aestuarii Humber, nunc Hull in museo.

e f g i AVCISSA   *c* AVCIƧƧA   *a* AVCISS vel AVɑSS

h IIIAVCISSA   *b* IIIAVCISS

Descripsi *a—e h i.* *a b* edidi *arch. journ.* LX 240, *Vict. Hist. Somerset* I 344, adiectis tabulis; *c* edidi ibid. I 296, Gray *proc. soc. antiq. Lond.* XXI 131; *d, e* edidi *arch. journ.* LXII 265; *f* misit Brooke; *g* misit Gray; *h i* edidi *arch. journ.* LXII 266 cum tab., Th. Sheppard *Hull Museum Publications* XXVIII item cum tab.

Fibulas Aucissae a. 1905 notas composui *Archaeological journal* LX p. 237 seq., LXII p. 265, easdem fere edid. Bohn Corp. XIII 10027, 107. Adde exemplum ineditum circa a. 1887 Romae ex Tiberi extractum, nunc penes Arthurum Evans adservatum.

Fibulae hae similesque (nam passim reperiuntur similes non inscriptae) priori parti saeculi p. Chr. primi videntur adtribuendae esse; cf. quae exposuimus C. Schumacher *Westd. Korr.-Bl.* 1895 p. 26, ego *Archaeol. journ.* LX p. 242. Cur eas Abramić *oesterr. Jahreshefte* XII append. p. 93 aetati Flaviorum, Brizio *Ausonia* III p. 49 saeculo p. Chr. secundo attribuant, non intellego. In Britannia certe in iis potissimum regionibus reperiuntur, quas Romani ante Flaviorum tempora sibi subiecerunt; desiderantur Corstopiti, Trimontii, in tota denique Scotia.

1314 Viroconii (*Wroxeter*, cf. supra p. 534) in balneis publicis a. 1860 rep. fibula in canis similitudinem facta, nunc Shrewsbury in museo.

FECIT

Vidi. Scarth *arch. journ.* XXI 131; Wright *Uriconium* p. 280 cum tabula; ego *Victoria Hist. Shropshire* I 250; ex Scarthio Watkin *arch. journ.* XXXVIII 295.

1315 Aquis Sulis in suburbio Walcot a. 1815 rep., fibula.

ꓶARRAS

Bath and Cheltenham Gazette 20. Nov. 1816, inde ego *Victoria Hist. Somerset* I 283.

Male omnino descripta.

---

3. Aera perforata.

1316 (*a* = C. n. 1290; *c* = Eph. VII n. 1161 p. 349)
lamellae aeneae rotundae, operis perforati: in medio aquila globo insistit, circa per gyrum litterae caelatae sunt.

a Bremenii (*High Rochester*, cf. supra p. 612) a 1852 effossa, nunc Alnwick Castle, diam. $2^5/_8$ dig. (non $3^5/_8$ dig.) i. e. cm. 6.7, integra.

b Callevae (*Silchester*) a. 1891 effossa, nunc Reading in museo, diam. 6.5 cm., fracta.

c Eburaci, nunc ibi in museo, frustulum.

d Corstopiti a. 1910 rep., frustulum.

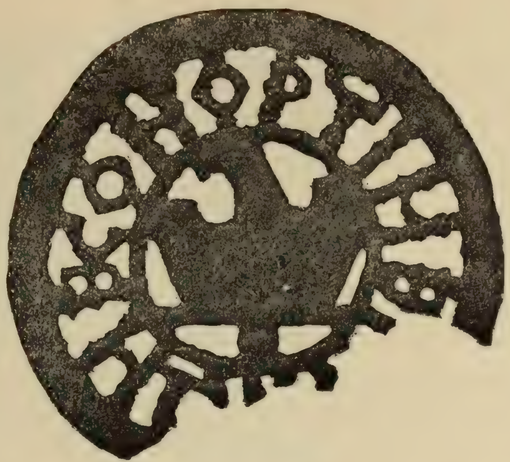
a COHOPTIMBMAXIMB

b COHOPTIMBI...'MB

c M

d H.PTI

b

a contuli. Bruce *wall* ed. II 1853 p. 463, *proc. archaeol. Institute Newcastle meeting* (1858) I 148, lapid. n. 578, *catal. of antiquities at Alnwick Castle* (1880) n. 772, ubique adiecta imagine: hanc repetivimus ego *arch. journ.* XLIX 183, alibi alii.

b contuli edidique *arch. journ.* XLIX 182 adiecta imagine. G. E. Fox *Builder* 1892 m. Ian. p. 41 et *Archaeologia* LIII 268 cum eadem imagine.

c descripsi edidique Eph. l. c. Imaginem dedi *proc. soc. antiq. Newcastle* 1910 p. 225.

d descripsi edidique *arch. Ael.* 1911 p. 178 adiecta imagine.

Quintum exemplum, ceteris admodum simile (diam. cm. 6.5), prodiit a. 1910 in castello Zugmantel Germaniae superioris: huius imaginem optimam photographicam H. Iacobi mihi benignissime misit ediditque *Saalburg Jahrbuch* 1910 p. 49 tab. 8.

De lectione COH OPTIME MAXIME vix videtur dubitari posse, quamquam H certe in exemplis Callevensi (*b*) et Germanico aliquantum ad N litterae formam accedit, et hanc litteram vere intellegendam esse suadent aera quae sequuntur n. 1317; non recte Huebner in exemplo Bremeniensi (*a*) alteram E pro nota centuriae habuit. — In interpretatione haeremus; aquila et verba *optime maxime* aperte Iovem indicant: cetera cum obscura sint, placebit credo quod et Domaszewski *Röm.-germ. Korrespondenzblatt* III 9 et H. Iacobi coniecerunt, insuta esse haec aera balteis militum, fortasse una cum laminis similibus infra n. 1317 atque adeo cum eis unum titulum sive unius tituli partem effecisse: vide quae sequuntur.

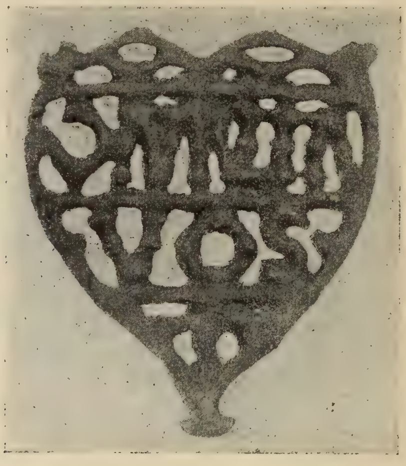
1317 aeris perforati frustula, *a b c* Isurii Brigantum (*Aldborough*, cf. supra p. 561) reperta, nunc ibi penes A. Lawson; *d* Corstopiti rep. a. 1909.

a OMHI
VM

b M....
ANTI
VM

c AH
V

d OMNIA
VOS

a b c Descripsi. Imagines dedi *arch. Ael.* 1911 p. 178 cf. p. 179.
d Descripsi et edidi *arch. Ael.* 1911 p. 179, adiecta imagine p. 175.

Confer quae aut omnino eadem aut simillima in Germania Pannoniaque prodierunt haec: (1, 2) Zugmantel: NVME | RVM | OMNI | VM | et | MILIT | ... (Iacobi imagines photographicas misit, confer *Obergerm. raet. Limes*, *Kastell Zugmantel* p. 86 tab. X 51). — (3) Weingarten prope Euskirchen: NVME | RVM | OMNI | VM (*Bonner Jahrbücher* XLII 72, XC 29 adiecta imagine, C. XIII 10027. 225). — (4) Originis ignotae, fortasse Mogontiacensis, nunc Mainz in museo: MILIT | ANTI | VM (*Mainzer Zeitschrift* III 8 adiecta imagine). — (5) St Valentin, haud longe a confluentibus Aniso et Danuvio: MILITA | NTIV | M | (Abramić *oesterr. Jahreshefte*, *Beiblatt*, XII 113 adiecta tabula). — (6) Carnunti: RVM | OMNI | VM | (ibid. p. 115 item cum tabula).

Conicere possis, Iovem con(servatorem?) optimum maximum (vide inscriptionem quae praecedit) invocari, ut numerum omnium militantium, i. e. omnes milites, tueatur: Domaszewskius *numer(or)um omnium* proposuit. Quae in castello Zugmantel rep. sunt, saeculo tertio ineunti Iacobi *Saalburg Jahrbuch* 1910 p. 51 attribuit.

1318 fragmenta aeris perforati, *a* Devae in *Godstall Lane* a. 1898 rep., nunc ibi in museo (catal. n. 205); *b* Cilurni a. 1890; *c* Cilurni a. 1895 rep.

a VTER|*e*
FELI|*x*

b VTE|

c |VTER|

a Vidi. H. Taylor *proc. soc. antiq. Lond.* XVIII 93, R. Newstead *Chester archaeol. journ.* VIII 85 cum tabula.
b R. Blair *proc. soc. antiq. Newcastle* IV 291.
c Blair *ibid.* VII 234 (tab. p. XXXVI).

4. Supellex varia aenea et ferrea.

ad C. n. 1296. Galeam hanc, Camuloduni ut dicebatur repertam, post Franksium nemo in museo Britannico vidit aut memoravit; neque umquam eam ibi fuisse C. H. Read et R. A. Smith mihi testantur. Cum autem galea Eph. VII n. 1166, Verulamii reperta, sed Camuloduni in museo (ac quidem iam Huebneri temporibus) servata, ab Huebnero omissa sit, paene certum videtur aut Franksium aut Huebnerum memoria lapsum esse. De lectione vide infra ad Eph. VII n. 1166.

ad Eph. III p. 146 n. 134. Manubrium hoc gladii, iam in museo Britannico servatum, aevi Saxonici esse, litteris *Leofric me fecit* inscriptum, vidit Romilly Allen *Illustrated Archaeologist* m. Iul. a. 1899.

ad Eph. VII p. 349 n. 1166. Galeam Camuloduni servatam contulimus ego et G. L. Cheesman. Legimus:

PP▨·PAPIRI

Utrum post PP littera una perierit an spatium unius litterae vacuum relictum sit, incertum est, sed legi potest *p(rimi) p(ili) Papiri.*

1319 Londini circa a. 1850 rep., olim penes C. R. Smith, nunc in museo Britannico, prora parva aenea, litteris retrogradis.

AJJIMMA
XIJƎꟻ·ƆVA

Contuli. Prorae figuram, omisso titulo, Smith *Illustrations of Roman London* p. 75 et *Museum of Roman London* tab. III dedit; litteras primus deprehendit legitque C. H. Read *proc. soc. antiq. Lond.* XVI 306 adiecta tabula.

Ammilla Felix Aug(usta). Nomen navis ut videtur.

1320—1328 *Newstead* (cf. supra p. 617) rep., in foveis puteisque prope castellum meridiem versus, a. praecipue 1906, arma instrumentaque militaria tam aenea quam ferrea, litteris scariphatis aut punctim incisis aut impressis. Quae una in iisdem puteis prodierunt, Curle saeculo primo non sine ratione tribuit.

1320 in casside equestri aenea, anaglyphis exornata, a tergo punctim scriptum.

V E Ŧ I · T · G E S

Vidi. Curle p. 167.

Equitis nomen incertum est; deinde *t(urma) Ges(sii).*

1321 in laminis novem aeneis levigatis, diam. 10—11 cm. quarum octo rotundae sunt, nona speciem cordis praebet, scariphatum

in sex DOMIITI
ATTICI

in una DMIITI
ATTICI

in una DOMIITI
ATICI

in una DOMIITI

Vidi. Curle tab. XXXI p. 174.

Laminae hae, phaleris et numero et magnitudine similes, fortasse a Romanis loco phalerarum nonnunquam usurpabantur.

1322 in rebus quattuor aeneis incerti usus — fortasse umeralia erant — nomina scariphata, numeri punctim scripti.

a XIISIINIICIONIS

b XIISIINIICIONIS

c XIISIINIICIONIS

d CRIISCIIS
XVSIINIICIO

Vidi. Curle p. 177.

Nomina sunt *Senecio* et *Cresce(n)s;* numeri quid sibi velint nescio.

c super XII et primam sequentis vocabuli litteram alius numerus scariphari coeptus (XV).

1323 in aeneo lebete punctim scriptum.

TVRM CRISPI
NIGRI

Vidi. Curle p. 274.

1324[a] in catino aeneo, extrinsecus in fundo scariphatum.

LVCANV

ILVCANI

Curle et ego descripsimus; ille edid. p. 274.

1324[b] in catino aeneo

in margine punctim scriptum ↄ S ∩
in latere scariphatum A ✱

Vidi. Curle edid. p. 274.

1325 in fundo poculi aenei,

MAXIMV

Vidi. Curle p. 129. 275 fig. 37, 4 (p. 274).
Loco X litterae scriptor primo Λ dederat.

1326 in capite dolabrae ferreae impressum.

ATTICVS

Vidi. Curle p. 279 (p. 120 omisit): lectio dubia est.

1327 in capite securis ferreae *a* impressum, *b* punctim scriptum.

a L·G·R
b ↄ BARRI
COMPITALICI

Vidi. Curle p. 283 (p. 120 omisit).
b v. 1 Λ, 2 P incertae sunt.

1328 in cuspide ferrea punctim scriptum.

ʃIVN
BA

Vidi. Curle p. 188.
Fortasse: *(centuria) Iun(ii) Ba(ssi).*

1329 *Barhill* (cf. supra p. 625) effossionibus a. 1905 rep., mallei ferrei caput, in quo scariphatum

>IIBVTI

Descripsi. Macdonald et Park (cf. supra l. c.) p. 114.
Intellege: *(centuria) Ebuti.*

LXXXIV. Anuli. C. p. 234. Eph. III p. 146, IV p. 211, VII p. 350.

ad C. n. 1299. Contuli anulum in museo Britannico adservatum adiuvante Franksio; lege sic:

MATR
VM C◦
C◦AE

Dixi de anulo *arch. journ.* L 303, de toto thesauro, cuius partem faciebat, *County Hist. of Northumberland* IX 26—32.

ad C. n. 1300. Contuli anulum penes ducem Northumberlandiae in Alnwick castle. Prodiit primum *arch. journ.* VII 191 adiecta imagine. Brucius edid. lapid. n. 655, in catalogo Alnwickensi neglexit.

ad C. n. 1301 cf. infra ad n. 1330.

ad C. n. 1305 cf. Eph. VII n. 1171. Edidi denuo *Bristol and Gloucestershire archaeol. trans.* XIII 203.

1330 anulus aureus hendecagonus, ad *Birchington* in insula Thanet repertus (ante a. 1850), possidebat Powell; ego frustra quaesivi.

FIDES CONSTANI

Literary Gazette Sept. 1860 p. 166 ex ephemeride aliqua Cantiana; inde Mowat *mém. de la soc. des antiquaires de France* L 1889 p. 336. Repetivi *arch. journal* L 282.

Similem anulum prope Norwich repertum (C. n. 1301), iam ibi in museo servatum, sic descripsi et edidi *Victoria Hist. Norfolk* I 311:

C|O|N|S|T|V|N|T|FI|D|ES

Alios similes in Gallia et Germania repertos habes C. XIII 10024, 29 (sed in his omnibus est FIDEM CONSTANTINO).

1331 Callevae rep., nunc Reading in museo, anulus argenteus.

circa caput rude
IVL BELLATOR VIVAS

Descripsimus, evanidum sane, C. Oman et ego. Edidi *Victoria Hist. Hampshire* I 284.

1332 Corstopiti a. 1907 rep., anulus argenteus.

SVO
CES

Vidi. Woolley *arch. Ael.* 1908 p. 268.

Cave ne recens sit.

1333 Cirencestriae rep., anulus ferreus.

equus
MA
Ⅎ

I. H. Middleton descripsit, inde edidi *arch. journ.* XLVII 186.

1334 *Kilbride* in comitatu Lanark, haud ita longe a Glasgow, anulus ante a. 1711 e tumulo erutus; in pala incisum erat:

VTERE
FE|LIX

R. Sibbald tractatus varii, miscell. quaedam eruditae antiquitatis (Edinb. 1711) p. 110 tab. II 6. Est puto C. n. 1327.

1335 Callevae a. 1908 rep., nunc Reading in museo, anulus argenteus.

* ƧΛVIV *
caput

Descripsi.

LXXXV. Signacula medicorum oculariorum. C. p. 235. Eph. III p. 147.

ad C. n. 1318 (= Corp. XIII 10021, 175). Lapis periit, ectypa penes societatem antiq. Lond. servata contuli, inde corrige: *a* 1 — THALASSER — *c* 1 DIOXVM — *d* 1 PHOEBVMADQV. Edidi *Victoria Hist. Somerset* I 283.

1336 Cirencestriae rep. a. 1900, lapis schistos viridis, nunc ibi in museo Crippsiano.

a ATTICI·COL·LY·R·TVRINVM
ADOMNES·DoL₀RES·EX·OVOF

b ATTICI·LENE·ADOMNES·DOLo
RESPOST·IMPETVM LIPPITV·

c ATTICI·DIAGLAVCAEVM
AD OMNES DOLORES·F·

d AT·TICI COL·LYR·MELI·Q
NVM AD ASPRITVDIN·F

Contuli. Cripps descripsit et misit. Corp. XIII 10021, 218.
d 2 fin. F non certa.

1337 ad vicum *Harrold* prope *Bedford* a. 1895 rep., lapis duobus tantum lateribus inscriptus; ubi extet, nescio.

a C·IVN·TERTVLLI·DIA
LEPID·AD·ASPR·ETc

b C·IVN·TERTVLL
DIAMISVS AD CIC

Cox misit ediditque *proc. society antiquaries Lond.* XVI 82 (inde Corp. XIII 10021, 219).

1338 aut steatitis viridis aut marmor Purbeckianum, originis incertae sed olim Camuloduni penes hominem privatum aliquem et fortasse ibi rep., nunc in museo Britannico.

a VLPDECIMIN·
PEN·C...

b VLDECIMINIDIA
*l*EPIDOSCROCOD
a DOMNIAVITA·

c LVPDE

d vacat

Descripsimus A. W. Franks et ego. Edidimus *arch. journ.* L 306; Espérandieu *rev. archéol.* XX 1893 p. 325, Corp. XIII 10021, 198.

a, *b*, *c* 1 in. L (non C) esse denuo collato signaculo pro certo habeo.

Alia supellex lapidea. Eph. III p. 147.

1339 (= C. n. 1239) lamina lapidis mollis, pigmentis fortasse miscendis adhibita, Wroxeter a. 1859/60 rep., nunc Shrewsbury in museo, litteris minutis scariphata.

CLICINIANVS

Descripsi edidique *Victoria Hist. Shropshire* p. 249, 16 cum imagine p. 246. Habent Wright *assoc. journ.* XV (non XVI) 316 tab. XXVIII, *Intellectual Observer* 1863 p. 15, *Uriconium* p. 117, inde Scarth *arch. journ.* XVII 246; I. Corbet Anderson *Uriconium* p. 97; W. T. Watkin *Shropshire archaeol. journ.* II 337, nemo recte.

Errore Huebnerus inter tegulas rettulit.

LXXXVI. Signacula ex aere. C. p. 237. Eph. III p. 148, IV p. 211, VII p. 351.

1340 signaculum aereum in comitatu Yorkshire a. 1838 rep., olim apud Bateman, nunc Sheffield in museo publico (I 93. 684).

C·STATILI
LAVRI ❥

Descripsi.

1341 signaculum aereum ad *Broad Hinton* prope *Swindon (Wiltshire)* circa a. 1820 rep., nunc penes H. Story-Maskelyne in *Bassett Down House.*

SER SVLPICI
ABASCANTI

Goddard ectypum misit edititque *Antiquary* Octobr. 1894 p. 138 et *Wiltshire archaeol. mag.* XXVIII 90.

1341[a] signaculum aereum, *Winchester* rep., servat I. W. Brooke in *Marlborough.*

C·PVRSIO

Brooke descripsit, ego non vidi.

LXXXVII. Gemmis inscripta. C. p. 237. Eph. III p. 146, IV p. 212.

1342 in gemma Callevae a. 1899 reperta, nunc Reading in museo.

Abraxas cum scuto et flagello	ab altera parte IAω

Descripsi et edidi *Vict. Hist. Hampshire* I 284. Fox *Archaeol.* LVII 111.

Supellex ex osse.

1343 Corstopiti (supra p. 574) in manubrio osseo scariphatum.

>PVλ(ISΛMΛ
I↑IL Ӿ H T((II/

Descripsi.

Praeter notam centuriae litterasque PVBLIS omnia incerta sunt.

1344 lamellae rotundae osseae diametr. *a* cm. 1,3, *b* cm. 2,2, Callevae a. 1900 rep., nunc Reading in museo.

a P R I M / V S ab altera parte L

b MAR

Descripsi; Colyer indicavit.

1345 lamella ossea, Eburaci extra portam castrorum septentrionalem in *Sycamore Terrace* a. 1901 in sarcophago saxeo cum alia supellectile rep., est in museo.

ᶜ///ORAVEVIVASINDEO

Descripsi. Edita est cum tabula *Yorkshire Philosophical Society*, *Report for 1901* p. 105.

. . *orave (?), vivas in deo.*

Supellex lignea.

1346 Callevenses (cf. supra p. 511), cum puteos aquae quaerendae causa demitterent, latera eorum nonnunquam cupis longis ligneis firmabant, quas, credo, mercibus frugibusve onustas aliunde acceperant. Quarum cuparum quattuor, a. 1896-7 repertae, litteras extrinsecus exhibent, alias scariphatas, alias signaculis inustas.

a in cupa, quae constat ex duodeviginti palis; in XVII eorum continentibus scariphatum

CA A | I | R | D | M | N | K | II | C | K | II | P | I | a | C | O | S

b, *c* in eadem cupa signaculo inustum

b DO *c* GI

d in alia cupa, scariphatum

SVAKINOS

e in tertia cupa, bis inustum

AR

f in quarta, quater inustum

HERM

Descripsi. *a—e* edidi *Archaeologia* LVI 122, *f* Hope ibidem LV 414.

a fortasse disiecta membra alphabeti; de Lepido consule (C. n. 287) vix cogitandum.

1347 Barhill (cf. supra p. 625), in cupa lignea, fossionibus a. 1905 rep., scariphatum

IΛNVΛRIVS

Descripsi. Macdonald et Park p. 100.

In amphoris et urnis scariphata et picta. C. p. 245.

ad C. n. 1332, 4. Contuli; recte Huebner, nisi quod in fine est: —I. — Indicatur pondus; urnam ipsam, quae integra est, libras Anglicas fere 6 (chilogr. 2,05) pendere testatur mihi Wright musei curator. — Non recte nonnulli, velut E. L. Cutts *Colchester* (Lond. 1888) p. 5 cf. *archaeol. Journal* XLVII 22 legerunt: *fuisti*, tamquam mortuus invocaretur.

ad C. n. 1337, 61. Scariphatum est: lege *Mer|qur|io.* Watkin *arch. journ.* XXXVIII 297 non recte edidit.

1348 *Newstead* (supra p. 617) rep. in collo amphorae, saeculi ut videtur primi, atramento pictum: nunc Edinburgi in museo.

ΛTTISECVNDITL

LΛGVNV · M · II

Contuli. Curle *Newstead* p. 267 tab. LII 20, imaginem amphorae ib. tab. XLIX B fig. 1, qui titulum confert olim Santonis in museo asservatum (C. XIII 10008. 4): *Martiali sol(i)dam lagona(m).*

1 fin. TL vel Th quid significet nisi *thus* nescio.

1349 *Newstead* rep. in collo urnae magnae, atramento scriptum, nunc Edinburgi in museo.

ΛPRILIS

H E L ⊣-

Contuli. Curle *Newstead* p. 267 tab. LII 21.

1350 Londinii prope *Guildhall* rep., in amphora scariphatum

MVIISVINI

Assoc. journ. XVII 325.

Recte lectum esse non spoponderim.

1351 *Colchester* (C. p. 33) in urnis, quae cineribus repletae erant cum repertae sunt, scariphatum:

a THALIVS VASSA

b PVIIRORVM

a Misit Laver ectypum plumbo factum; edidi *arch. review* III 274, *arch. journ.* XLVII 241.
b Laver *arch. journ.* XLIX 189.

1352 *Silchester* (supra p. 511) a. 1901 rep., extrinsecus in urna nigra scariphatum; nunc Reading in museo.

/VMSSEERPCTVIRMIIV

Descripsi.

1353 Corstopiti (supra p. 574) urnae magnae, figuris deorum extantibus, ut videtur, ornatae, frustulum a. 1910 rep.; ad pedes dei nescio cuius ante cocturam bis incisum:

ΛƧƧIITIO

ΛƧƧIITIO

Descripsi edidique cum imagine *arch. Ael.* 1911 p. 202 et *archäol. Anzeiger* 1911 p. 293.

Nomen, sive id *alletio*, sive *asletio* sive *assetio* sive aliud nescio quid, mihi ignotum est.

1354 Corstopiti *a* a. 1911 rep., in vase rubro Gallico scariphatum, *b* in vase rubro Gallico eius generis quod sive pelvis sive mortarium nuncupatur, ante cocturam exaratum.

a T·VINDΛΛICI·IIPTACIINΛ *b* ΛΛ MORTARIO

Descripsi.

a: *T(iti)* sive *t(urma) Vindalici Eptacen[ti.* In vase nomen figuli *An*DEGENI impressum est.

Cretacea varia.

ad Eph. VII n. 1179. Repetivit ad ectypum gypsaceum et tractavit Siebourg ann. Bonnens. CXVI 1907 p. 4.

1355 Duroverni *(Canterbury)* a. 1867 rep. statuncula cretacea alba feminae sedentis infantemque tenentis, in ima parte a tergo scariphatum

S I ⱡ I

Vidi; edidi *arch. journ.* L 281.

1356 Camuloduni *(Colchester)* prope valetudinarium publicum a. 1905 rep., nunc ibi in museo, caput statunculae albae cretaceae:

a tergo in circulo

SERVANDVS·CCMFEC·T

Descripsi; Laver misit.

Servandus c(oloniae) Cl(audiae) A(rae) A(grippinensium) fecit. Cf. Corp. C. XIII 10015. 108 et Lehner annuar. Bonnens. CX, 189.

Inveniuntur Camuloduni alia quoque minora aperte ex Germania adlata, velut vasa humana facie ornata, — ni Camulodunenses haec imitati sunt — quae in Britannia reliqua fere desunt.

1357 *Wilderspool* prope *Warrington*, in vase Gallico *(Samian ware)* formae 37 (Déchelette tab. II) extrinsecus inter ornamenta. Nunc Warrington in museo.

ACTA
ERCVL
EI

Vidi. May *Roman Fortifications at Wilderspool (Historic Soc. of Lancashire, Cheshire)* p. 27 tab. IV et *Warrington's Roman Remains* (Warr. 1904) p. 63. 79; Déchelette *vases céramiques ornés* I p. 216 fig. 127, ex ectypo.

Vasculis cretaceis Gallicis impressa. C. p. 249 n. 1336.

Duobus locis Britanniae, *Pan Rock* scilicet et *Corbridge*, reperti sunt vasculorum Gallicorum, quibus figuli nomen solito more impressum est, quasi acervi; quos ex ingenti numero talium vasculorum in Britannia repertorum necdum in Corpus inscriptionum additamentave eius relatorum selegi; digni enim sunt, de quibus accuratius agatur, propterea quod figuli in utriusque acervi vasculis memorati aequales fuisse eodemque tempore artem suam exercuisse putandi sunt. Ornamentis omnia haec vasa carent; sunt plerumque formarum 31 et 33 (Dragendorff ann. Bonn. XCVI/XCVII 1897 tab. II).

1358 ante ostia fluvii Thamesis, prope oppidum Whitstable, ad vadum dictum *Pan Rock*, reperta sunt inde ab anno 1750 (certe antiquior memoria deest, primus publice de re rettulit Pownall *Archaeologia* Londin. V 1779 p. 282 seq., cf. Jacob ib. VI 1782 p. 125 seq.) vasculorum milia multa; ex his supersunt, in musea publica vel ad homines privatos delata, circiter CCLXXV, alia sine dubio latent, pleraque perierunt. Ex CCLXXV his vasculis nomina figulorum impressa habent circiter CCX, nomina sunt circiter XL, ex quibus alia semel, alia saepius, nonnulla duodevicies vel etiam vicies redeunt. Sane fieri potest, — immo, accidit — ut unum alterumve vasculum bis numeratum sit, quod dominum mutaverit, aut male descriptum et ideo pro diverso habitum. — Locum, quo vascula prodierunt (nam est in vicinia locus similis nominis *Pan Sand*), et ipsa vascula laudabili diligentia nuper indagavit R. A. Smith e museo Britannico, qui de ea re rettulit *Proceedings of the Society of Antiq. of London* XXI 1907 p. 268 seq.,

XXII 1909 p. 395 seq. adiectis tabulis. Is tamen cum ad formas vasculorum magis quam ad nomina figulorum attenderet, e re duxi catalogum dare inscriptionum quas ipse vidi — eae sunt pleraeque — aut quarum aliunde notitiam habui. — Locum ipsum a. 1909 explorare conati sumus, adhibitis urinatoribus, sed fere sine ullo eventu, cf. Smith l. c. XXII p. 396 seq.

1.	AIISTIVI·M	12 ex.	*22.*	MACRIANIM	1 ex.
2.	ALBVCINI	8—9 ex.	*23.*	MAINCNI	7 ex.
3.	ALBVcIAF	3 ex.	*24.*	MAIORISM	7—8 ex.
4.	ANCIMA	7—8 ex.	*25.*	MARCELLNII	3 ex.
5.	ATILIANI	circ. 18 ex.	*25a.*	MARCI	1—2 ex.
6.	BELSA·ARVF	3 ex.	*26.*	MARTINIM	2 ex.
7.	C·ETIM	6—8 ex.	*27.*	MASCIILLIO	1 ex.
8.	CAMPANIO	2 ex.	*28.*	MATERNI	7 ex.
9.	CARATIIIM	3—4 ex.	*29.*	MAIERNAIIA	18 ex.
10.	CAS/IVSFII	1 ex.	*30.*	MVXTVL*li m*	1 ex.
11.	CATIANVS	8 ex.	*31.*	NAMILIANI	4 ex.
12.	CINTVSM sive CINIVSM	13 ex.	*32.*	PATTOF	3 ex.
13.	CONGI·M vel CONGI·M	1 ex.	*33.*	PAVLK·KI	4—5 ex.
14.	CRACINA·F	1 ex.	*34.*	PRIMANI	2 ex.
15.	CRAC\\//AF	1 ex.	*35.*	QVINTIM	7—8 ex
16.	DECMI·M	1 ex.	*36.*	SACRIKK·I·M	3 ex.
17.	·FLAI	2 ex.	*37.*	SATVRNINI	17 ex.
18.	GIPPI ·M	1 ex.	*38.*	SEVERIANM	1 ex.
19.	IVLLINIM	1 ex.	*39.*	SEVERIANIC (sic)	2 ex.
20.	IVSTIMA	3 ex.	*40.*	SEXTIMA	2 ex.
21.	MACCALIM	2 ex.			

Lectionis vel originis minus certae:

41.	A····RCI	*44.*	PRIMVLI
42.	···ISPINI	*45.*	TAVRINVS F
43.	ACCIVS		

1: London Guildhall mus. (olim J. E. Price) — Bethnal Green mus. (E 72 = 1735, 1901) — Canterbury mus. (n. 705; rep. a. 1862) — Liverpool mus. — Swansea mus. (olim Saunders) — Alnwick (L 574. 575, Bruce catal. tab. XVIII, 6) — coll. Seb. Evans (114. 176) — Arnold, *Milton Hall* (2 ex., cf. *arch. Cant.* XI 118) — Hilton Price (2 ex.) — Hayward. Idem sigillum Corp. VII 1336, 21; XIII 10010, 49.

2: London mus. Brit. (ex coll. Towneley, 3 ex.) — Maidstone mus. (*Report* 1906 p. 16) — Liverpool (2 ex.) — coll. Evans — Swansea mus. (olim Saunders); cf. *Archaeologia* VI 124; *arch. Cant.* XI 120, XVIII 153. — ALBVCINI interdum editur, non recte. Idem sigillum Corp. VII 1336, 43.

3: London Bethnal Green mus. (E 71 = 1734, 1901) — soc. antiquar. — Seb. Evans (n. 177; hoc exemplum edidit R. A. Smith *Proceed.* XXII 405, qui non recte legit ATRVCIANI). Idem sigillum Corp. VII 1336, 44. XIII 10010, 84f.

4: London mus. Brit. et Guildhall (olim Saunders) — Swansea mus. (olim Saunders, 2 ex.) — coll. Arnold *Milton Hall* (2 ex., cf. *arch. Cant.* XI 118) — Seb. Evans (n. 128) — Sparshott, Whitstable. Non diversum puto MARN: C *Archaeologia* VI 124. Idem sigillum Corp. VII 1336, 90; XIII 10010, 169.

5: London mus. Brit. (coll. Towneley) — Oxford Ashmolean mus. (olim Holden) — Liverpool (2 ex.) — Swansea mus. (olim Saunders, cf. *arch. Cant.* XVII 154) — Arnold (cf. *arch. Cant.* XI 118) — Seb. Evans — F. Haverfield (olim Holden) — H. Price (3 ex.) — Sparshott; cf. praeterea *Archaeologia* V 287. 290, VI 392 — *arch. Cant.* XI 120. XVII 153. Idem sigillum Corp. VII 1336, 100; XIII.

6: London Guildhall mus. (olim Saunders) — societas antiquar. — Canterbury mus. (n. 715; idem puto Brent *proc. societ. antiq. Lond.* II 1863, 201) — *Assoc. journal* XXXV 427. Ita excepi. Idem sigillum Corp. VII 1336, 143.

7: London mus. Brit. (coll. Towneley) — Guildhall mus. (olim Saunders) — Oxford bibl. colleg. aedis Christi — Liverpool mus. (2 ex.) — coll. Arnold; cf. praeterea *Archaeologia* V 290, VI 124, *arch. Cant.* XI 118 (plerumque male editur). Idem sigillum Corp. VII 1336, 211.

8: London mus. Brit. (olim Saunders) — Swansea mus. (item), cf. *arch. Cant.* XVII 155. Idem ut videtur sigillum Corp. VII 1336, 222. 223.

9: London mus. Brit. (coll. Towneley) — mus. Guildhall (n. 560; male ed. in catalogo) — coll. Saunders (cf. *arch. Cant.* XVII 155); cf. praeterea *Archaeologia* VI 124, *arch. Cant.* XI 120, XVII 155, *arch. journal* XXXV 291. *Caratili m(anu).* Idem sigillum Corp. VII 1336, 238.

10: coll. Arnold, *Milton Hall* (male *arch. Cant.* XI 118). Fuit CASSIVS FII (non recte CASVRIVS·FE Smith), ut Corp. XIII 10010, 475.

11: London mus. Brit. (coll. Towneley) — Bethnal Green mus. (E 73 = 1734, 1901) — Guildhall mus. (olim Saunders) — Canterbury mus. — Liverpool mus. — Swansea mus. (olim Saunders) — coll. Brocklehurst, *Sudeley Castle* — Sparshott. Male lecta: CADANVS *Archaeologia* VI 124; item OTINNVI *Archaeologia* V 290 (inde Corp. 1336, 1370; *arch. Cant.* XVII 158). Idem sigillum Corp. VII 1336, 263. XIII 10010, 485.

12: London mus. Brit. (olim Saunders) — Guildhall mus. (coll. Mayhew) — Canterbury mus. (n. 1055. 1195) — Swansea mus. (olim Saunders, 2 ex.) — Arnold (2 ex., *arch. Cant.* XI 118) — Seb. Evans (n. 244, 245) — Sparshott; cf. praeterea *Archaeologia* VI 124: CINTVS. Profert Payne *arch. Cant.* XVII 155 tanquam ex *Pan Sand.* Idem sigillum Corp. VII 1336, 315. XIII 10010.

13: Canterbury mus. (n. 1198), lectionis paullum dubiae. Payne *arch. Cant.* XVII 155 vado *Pan Sand* addicit. Idem sigillum Corp. VII 1336, 341.

14: Maidstone mus. (*Report* 1906 p. 16; vidi). CRACVNA·F passim reperitur in vasculis Corp. VII 1336, 358. 359. XIII 10010, 689, *Cracina f.* nondum lectum.

15: coll. Arnold, *Milton Hall* (cf. *arch. Cant.* XI 118). Cf. ad sigillum quod praecedit.

16: London mus. Brit. (coll. Towneley) — Swansea mus. (3 ex.) — coll. Arnold — Hayward; cf. *Archaeologia* VI 124 — *arch. Cant.* XI 120, XVII 156. Idem sigillum Corp. VII 1336, 406.

17: London Guildhall mus. — S. Evans (n. 250). Sic excepi; OF·CAI Smith.

18: coll. Arnold, *Milton Hall.* — CIPPI.M *arch. Cant.* XI 118, C·IPPI·M Smith, non recte. Idem sigillum Corp. III 6010, 98. 12014, 41. XIII 10010, 969.

19: possidebat Hilton Price. Idem sigillum Corp. VII 1336, 530. XIII 10010, 1083.

20: London Guildhall mus. — Liverpool mus. — coll. Arnold. Idem sigillum Corp. VII 1336, 538. XIII 10010, 1092.

21: Canterbury mus. (n. 1148) — coll. Arnold. Idem sigillum Corp. VII 1336, 590[b]. XIII 10010, 1195[a—c].

22: Liverpool mus. Idem sigillum Corp. VII 1336, 602[c, d].

23: London mus. Brit. (olim Saunders) — societ. antiquar. — Liverpool mus. (3 ex.) — Swansea mus. (olim Saunders) — coll. Arnold; cf. praeterea Archaeologia VI 124, *arch. Cant.* XI 120, XVII 157. Idem sigillum Corp. VII 1336, 1352. XIII 10010, 1234.

24: London mus. Brit. (coll. Towneley) — Guildhall mus (2 ex., alterum olim Saunders) — Bethnal Green mus. (E 70 = 1733, 1901) — societ. antiquar. (ex coll. J. E. Price) — Canterbury mus. (n. 1098, 1115) — Maidstone mus. (*Report* 1906 p. 21).

25: coll. Arnold (2 ex.) — Seb. Evans: evanida omnia sed tamen puto certae lectionis. Idem sigillum Corp. VII 1336, 633[e]. XIII 10010, 1264[i]. Smith omisit.

25a: Mus. Guildhall (olim Mayhew); misit Lambert. Cf. infra n. 41, Smith *Proceed.* XXII 403.

26: London Guildhall mus. — Maidstone mus. (*Report* 1906 p. 21). Idem sigillum Corp. VII 1336, 659.

27: Canterbury mus. (n. 987). Idem sigillum Corp. VII 1336, 665.

28: London mus. Brit. (coll. Towneley, 3 ex.) — Maidstone mus. (*Report* 1907 p. 26) — Liverpool (ex. 2) — Oxford Ashmolean Museum (olim Holden). Cf. *Archaeologia* VI 124 (inde *arch. Cant.* XI 120, XVII 157). Idem sigillum Corp. VII 1336, 679.

29: London mus. Brit. — Maidstone mus. (*Report* 1906 p. 21) — Swansea mus. (olim Saunders, 2 vel 3 ex.) — Canterbury mus. (n. 1042) — Rochester mus., sed hoc dubiae originis — Oxford Ashmolean mus. (olim Holden) — coll. Arnold (2 ex.) Hayward — Sparshott. Idem sine dubio sigillum Corp. VII 1336, 677. XIII 10010, 1306[b].

30: Canterbury mus. sed originis dubiae (edid. Payne *arch. Cant.* XVII 157 ut *Pan Sand* repertum). Idem sigillum Corp. VII 1336, 744. XIII 10010, 1398.

31: Oxford Ashmolean mus. (olim Holden) — coll. Arnold (*arch. Cant.* XI 118) — Seb. Evans (n. 243) — Hayward. Cf. *Archaeologia* VI 121. Idem sigillum Corp. VII 1336, 746. XIII 10010, 1405.

32: London mus. Brit. — Swansea mus. (olim Saunders) — *Archaeologia* VI 124 (inde *arch. Cant.* XI 120. XVII 158). Idem sigillum Corp. VII 1336, 812.

33: London mus. Brit. (coll. Towneley, 2 ex.) — Guildhall mus. — Maidstone mus. (*Report* 1906 p. 21) — Liverpool mus. (PA'VLIM) — coll. Arnold.

34: Dorchester mus. — coll. Hilton Price. Idem sigillum Corp. VII 1336, 847. XIII 10010, 1560.

35: London mus. Brit. (2 ex.) — Guildhall mus. — Maidstone mus. (*Report* 1906 p. 16) — Oxford *Christ Church library* — Swansea mus. (olim Saunders, — coll. Arnold (*arch. Cant.* XI 418, originis tamen dubiae). Idem sigillum Corp. VII 1336, 893. XIII 10010, 1607.

36: London mus. Brit. (olim Saunders, *arch. Cant.* XVII 160) — Liverpool mus. — coll. Warner. Idem sigillum Corp. XIII 10010, 1698.

37: London mus. Brit. (5 ex.) — Guildhall mus. (4) — societ. antiquar. — Swansea mus. (olim Saunders, 3 ex.) — Maidstone mus. (*Report* 1906 p. 21 male lectum) — Oxford Ashmolean mus. (olim Holden) — coll. Seb. Evans (n. 127) — Sparshott. Cf. *Archaeologia* V 290 (inde Corp. VII 1336, 990[c]). VI 124 (inde *arch. Cant.* XI 120. XVII 159. 160). Prima vocalis in omnibus quae vidi exemplis Λ. — SATVRNI R. A. Smith *proceed.* XXI 288, errore. Idem sigillum Corp. VII 1336, 990; cf. XIII 10010, 1736.

38: Liverpool mus. Smith omisit. Similia sigilla Corp. VII 1336, 1042. XIII 10010, 1798.
39: London mus. Brit. (ex coll. Saunders; lectio mihi certa videbatur) — Liverpool mus. — Oxford Ashmolean mus. (olim Holden). Cf. *Archaeologia* VI 124 (inde *arch. Cant.* XI 120. XVII 160): SEVERIANI; *Assoc. journ.* XXXV 428: SIVERIANVS.
40: London mus. Brit. (olim Saunders, cf. *arch. Cant.* XVII 159) — Liverpool mus. Idem sigillum Corp. VII 1336, 1061, similia XIII 10010, 1807.

41: possidebat Hilton Price. Smith (*Proceed.* XXI 288) legit MARCI. Vide n. 25[a].
42: Oxford Ashmolean mus. CRISPINI si fuit, litterae CR spatium nimium complebant.
43: Canterbury mus. (*arch. Cant.* XVII 153), ubi frustra quaesivi; rep. dicebatur *Pan Sand.*
44: possidebat Arnold (*arch. Cant.* XI 118); originis esse minus certae recte Smith monuit.
45: exempla duo memorat C. R. Smith *arch. Cant.* XI 118 (cf. *arch. journ.* XXXV 293), tamquam *Pan Rock* reperta; alterum, credo, vidi penes Arnold: TAVRNVSF.

Descripsi contulive unius cuiusque sigilli exempla omnia aut pleraque.

Dudum intellectum est, ingentem hanc vim vasculorum pertinere ad reliquias navis onerariae, quae, vasculis Gallicis onusta, antequam flumen Thamesim intrare potuerit, vado illi illisa perierit. Ex nominibus figulorum, quae redeunt in vasculis originis Arvernae — ipsum locum ubi haec vascula facta sunt, iam novimus: est vicus Ledosus *(Lezoux)* situs prope Augustonemetum caput Arvernorum — ex nominibus iis colligi potest, naufragium illud accidisse saeculo p. Chr. altero; R. A. Smith cogitavit de saeculo II exeunte, propterea quod desunt vascula ornata, quae, ut ipse autumat, post saeculum II medium Ledosi non amplius fabricarentur, ego de saeculo II ineunte vel medio cogitaverim, cf. quae exposui *Proceedings of the Society of Antiquaries of London* XXIII 116.

1359 Corstopiti a. 1907 rep. in aedificio quodam ubi vasa diversa coacervata erant, vasa Gallica ibi una iacentia quo, aedificio exusto, ceciderant.

1. AIISTIVI M
2. ALBILLI M litteris retrogradis 5 ex.
3. GENIALIS FE c
4. GENITOR F
5. MACRINVS F
6. MARCI F (littera F incerta)
7. PATERCLINI 3 ex.
8. PATERNI
9. SATVRNINI
10. SEDATIANI
11. VINII (non IVNII)

Descripsi omnia edidique *Proc. soc. antiquar. Londin.* XXIII 113 et *arch. Ael.* 1908 p. 271 cf. p. 247, 254.

Vasa ipsa, quantum ex nominibus figulorum colligi potest, saeculo secundo medio addicenda sunt. Nomina duo ad *Pan Rock* (v. supra) redeunt, AIISTIVIM scilicet et SATVRNINI littera Λ expressum; tota series paullo recentior esse videtur quam ea quae ex illo loco prodiit. Corstopiti vices qui reputat, aedificium cum toto fere Corstopito circa a. 160—180 concrematum esse coniecerit.

ORIGINIS INCERTAE.

1360 circulus aeneus, nummo permagno similis (diam. cm. 7,7), pars ut videtur signi aenei. Origo latet: fuit olim penes Forman, antiquitatum Britannicarum circa a. 1830 et effossorem et emptorem; emit Seltmann.

caput Neronis laureatum

NERO CLΛVDIVS CAESAR AVG IMP TR POT P P

in parte aversa:

Nero aurea toga aurea corona ornatus quadrigis argenteis insistens.

Evans et Oman imagines photographicas miserunt. Edidit C. T. Seltmann *Numismatic Circular* April. 1908, cf. *bulletin de la soc. des antiq. de France* 1901 p. 168—170.

1361 *Longwhitton*, in comitatu Northumberland, apud Spencer Perciva servatus, lapis oblongus 15 dig. longus, 8 dig. altus, ansatus. Repertus fortasse aut Bremenii aut Habitancii.

LEG II AVGVS
FE...

Blair *proc. soc. antiq. Lond.* XVIII 42 et *proc. soc. antiq. Newcastle* X 147.
1 AVGVS num recte lectum, nescio.

1362 ara nunc in *Kingston-on-Thames* servata, integra sed haud ita pulcra ut peregre allatam putes.

DEAE
FORTVNAE
ET
NVMINI
BVS
AVGVSTO
RVM

W. E. Finney a. 1902 descripsit et misit. Ego non vidi.

1363 lapis sepulchralis inelegans, 23 dig. altus, a sinistra fractus, nunc penes *Mrs. Drummond* in Englefield Green, Surrey.

Q· VIBENNIVS
Q. L · IVCVNDVS

Ectypa Mill Stephenson misit.

FALSA.

ad n. 9* (C. p. 2*). Vidi in *Ushaw College* prope *Durham;* antiquum esse vix crediderim.

ad n. 16* (C. p. 2*). Imagines photographicas habui: contulit mea causa C. Oman. Edidit Th. Ross *proc. soc. antiq. Scot.* XXXVI 600. Damnamus omnes.

ad n. 24* (C. p. 2*). Vidi: medii est aevi, originis dubiae. Edidit Batteley *antiquit. Rutupinae* (Oxon. 1745) tab. XII.

ad n. 26* (Eph. III p. 149). Vidi in *Scarborough* penes Kendall. Aperte non est Romanum.

1364 *Bishopswearmouth* prope *Sunderland* (Durham) in aedificio medii aevi, lapis 31 dig. longus, litteris magnis.

VS
VSLM

Imaginem photographicam habui. Edidit Robinson *proc. soc. antiq. Newcastle* (ser. tertia) I 98 cum tab.

Titulus et integer est, et, puto, recens.

1365 *Elsfield* (prope Oxford) in hortis Herberti Parsons ara 18 dig. lata, 36 dig. alta, ex saxo oolithico quod in vicinia abundat, litteris malis, originis ignotae.

I · O · M
ET DIS PATRIS
L · SEP · NVCERIN
VS AEL · NVCER · F
B · COS
V · S · L · M

Descripsi et damnavi; damnavit ectypo viso Mommsen. Offendunt scilicet litterarum formae, coniuncti Iuppiter et di patrii, diversa patris filiique nomina. Ara fortasse ipsa antiqua est, litterae noviciae; falsarium coniecerim fuisse Franciscum Wise ibi circa a. 1750 habitantem et harum rerum curiosum. Edidi *arch. journ.* XLIX 89.

1366 prope *Brampton* in *Old Church Lane* a. 1897, ut dicitur, detectus lapis.

REX FORTIBVS
IDEM ✣ MVRV

R. S. Ferguson imagines photographicas et ectypa misit, cf. *Cumb. and Westm. arch. soc. trans.* XIV 45, *proc. soc. antiq. Lond.* XVI 422.

Et litterae et verba hunc titulum explodunt. Locus ubi repertus esse dicitur a vallo Hadriani et castello Castlesteads non longe abest.

1367 *Camelon* (cf. supra p. 630) a. 1904 quasi casu reperta ara 26 dig. alta, nunc Edinburgi in museo. Lectio certa.

MILITE
S▴L▴$\overline{\text{II}}$▴A
DIE
V I R T
▴ L ▴ M

Descripsi damnavique; ad meum apographum ed. Knox Mc Elderry *Classical Review* 1904 p. 461. Lectio certa.

Ara et formae est insolitae et ipsa fere nova et integra, nisi quod focus dedita opera fumo niger factus est. Titulus recto sensu caret. Antiquarius puto aliquis Scotorum, fortasse ipse Camelonensis, demonstrare voluit Agricolam cum legione II Adiutrice Camelonem adiisse; quae fraus ne nimis aperta esset, v. 2. 3 non A D P F exaravit, sed occulte et quasi errore ADIE. Oblitus est sane vir bonus titulos aliter quam codices emendandos esse. Prodierunt eodem fere tempore et loco alii lapides sculpti falsi (*proc. society antiq. Scot.* 1902 p. 607 fig. 7).

1368 *Pulborough* (C. n. 1215), ut affirmatur, reperta lamina argenti 11 cm. longa, 8.5 cm. lata, litteris extantibus.

EXOFF:C·
HONORE6

Imaginem photographicam vidi. Litterae pessime formatae sunt et aperte ad exemplar C. n. 1196 (cf. supra p. 640) fictae. Vide *Southern Weekly News* 1 Ian. et 9 Apr. 1910, *proc. soc. antiq. Lond.* XXIII 129.

1369 Londinii, *Royal Exchange*, ut perhibetur rep., frustulum corii litteris impressum.

SPQR

Mirum in modum admisit Walters *Victoria History of London* I 294, nescio unde, quasi genuinum.

1370 ad *Haw Passage* inter Tewkesbury et Gloucester ex alveo fluminis Sabrinae a. 1824 extracta vascula duo aenea, caelatura varia mythologica inscriptionibusque exornata.

a

Cadamus *(sic)* Grecorum scrutatur grammata primum
cet.

b

Scilla metens crinem mercatur crimine . .
cet.

Edidit primus G. W. Counsel *Gloucester Journal* 21. Iun. 5. 12. 19. Iul. 1824 (inde *Gent. mag.* 1824 I 627. II 164, 1825 I 417. 605, 1832 I 13 aliaeque ephemerides). De visu *a* Watson *Proceed. society of antiquaries* V 1873 p. 445, *b* Franks ib. I 1860 p. 235.

Aperte medii aevi; ipsa vascula Franks et Watson saeculo duodecimo attribuerunt. Memoravi hoc loco, quod non solum Orellius inscr. coll. n. 4311, sed etiam nuper Buecheler carm. epigr. n. 346 inscriptionem *b* inter antiquas receperunt.

1370[a] tegulam LE IX inscriptam apud *Hoddesdon, Hertfordshire*, a. 1910 repertam esse affirmat Salkield *East Herts archaeol. Soc. Transactions* I 3, 363; eas meras nugas esse W. Page mihi auctor est.

AVCTARIVM.

ad C. n. 203. Contuli lapidem: lego DEAE | BRIGN | D CINGE | TISSAI · *deae Brigan(tiae) d(onavit) Cingetissa.*

ad C. n. 207. Vidi: medii est aevi.

ad C. n. 289. Dele: verba *Julian Probus* (sic Baines et Simpson, non *Julius Probus*) veniunt ex titulo Amboglannensi C. n. 865 vv. 8. 9, qui casu quodam a. 1830 denuo in Lancastria prodiit, ut apparet ex iis quae Huebner Eph. ep. III p. 136, ego supra p. 601 attulimus.

ad C. n. 292 cf. supra p. 565. Contuli lapidem; v. 7 est, ut in ectypo legeram, INS AEL SVPINO.

ad C. n. 305 = Eph. VII p. 307 n. 599. Pars (vv. 1. 2) superest in praedio vicino Underwood (alta dig. 10 longa dig. 28), ubi descripsimus M. V. Taylor et ego, sic:

VARRON
ESSVS · LEG XX

ad C. n. 331. Qui tradidit Gough, idem noviciam esse adfirmat, a Thoma quodam Frier scilicet exaratam.

ad C. n. 912. Contuli *b* et *c* funibus demissus, cetera non vidi; praeterea ectypum tituli *b* circa a. 1850 a Carolo Hartshorne factum habui. Recte Huebner; nisi quod *b* v. 1 NIEG lego.

ad Eph. III p. 125 n. 84. 85. 86. Contuli titulos *Brougham Castle* in vestibulo servatos. 84 v. 1 excepi: DEO BALATVCAI. — 85 foede evanidus; legi: DEO | BELATV | CADRO | ////// | SIVIT | TINVS | ///CVN/// | ····· | ······ | ····· | VM. — 86 et ipse evanidus; legi: DEO MARTI ◊ | VI···NT···IO | ···IANVARIVS | ····IISN EQQ | ···TONICIANO | RVAAA V M | PRO SE ET SVVIS (non SOVIS); in lateribus patera et simpulum; culter et securis. Prava Watkinum coniecisse iam Huebnerus observaverat Eph. IV p. 200.

1371 Londinii, *Moorgate st.*, in alveo rivuli nunc obruti *Walbrook*, 6 fere metr. sub terra a. 1911 rep., tabula marmoris albi non Britannici, lata m. 0,30, alta m. 0,23, nunc in museo novo Londiniensi in *Kensington Palace* (A. 239).

D M S
AVR · EVCARPO
FIL · PIENTISSIM
VIXIT · ANN · XV
M · VI · AVR · EVC
ARPIA · MA · POSSVIT

Descripsi. Lawrence ectypum misit.
1 D in lapide nunquam fuit.
Fortasse urbana; vide quae dixi de talibus apud nos inventis *Classical Review* V (1891) 240. Litterarum tamen contignationes, in titulis sepulchralibus urbanis rarae, provincialem originem suadent.

1372 Londinii in *Tooley Street* a. 1912 rep., nunc in *London Museum, Kensington Palace* (A 9329), lagona ansata alba (cf. Corp. XIII 3 pag. 86 ima): in collo eius et ventre scariphatum.

LONDIN
VSMVXXISIDIS

Descripsi. G. F. Lawrence indicavit.
1 agnoscis nomen urbis Londinii. — 2 misere detritus, non omnino certus est.
De Londinio in universum dixi *Journal of Roman Studies* I 141—172.

1373 *Castell Collen* (supra p. 529, 10) intra castellum a. 1911 rep. fragmentum tituli imperatorii, litteris bonis.

Descripsi. Edidit R. W. Thomas *arch. Cambr.* 1911 p. 416 cum tabula parum bona: ibi de *p(ro) p(raetore) O[storio]* hariolatur.
Rep. sunt praeterea fragmentum tituli centurialis (superest tantum pars notae centurialis: diversus est lapis Eph. VII n. 862, p. 286) et tegula fracta, lineis fortuitis (ita Bosanquet, qui vidit, iudicat) exarata.

1374 *Wall* prope *Lichfield*, ubi Letocetum (ita scribendum, non Etocetum, itin. Ant. p. 470, geogr. Rav. p. 429. 8) oppidulum fuisse putamus, frustulum pusillum fortasse miliarii, litteris rudibus, inter fossiones a. 1912 rep.

IM

AVR

Vidi. R. K. Mott effodit et misit.

Una repertae tegulae PS impressae, quales etiam antea inde habebamus (Eph. IV p. 207 n. 701; prostant Lichfieldii in museo, ubi vidi).

1375 Eburaci (cf. supra p. 560) in loco *the Mount* dicto, ubi sepulcretum Romanorum meridionale fuit (cf. supra n. 1117, C. n. 244. 245 cet.), a. 1911 rep. lapis 72 dig. altus, 31 dig. latus.

fastigium
triangulum,
in quo rosa

D M

L · BEḃVS · ▾

A̸G · CRES

CENS · VṄ

MİLEG V̄Ī

▴VIC · P · F ·

AN · XL · III ·

STṖ · XX · III ·

HAF ▴ C

Descripsi ad imaginem photographicam, quam Rich. Thompson misit; ectypa vv. 8. 9 H. Bellows suppeditavit. Edidit cum tabula non bona P. W. Dodd *Yorkshire archaeol. journal* XXII 127.

3. 4 *Crescens Aug(usta) Vin(delicum)*, cf. supra n. 1093. — 9 A quid significet, ignoro. [An *amico*? O. H.]

1376 (= C. n. 285 cf. Eph. III p. 124, VII p. 302 n. 942) ara est alta dig. 37, lata dig. 18, extat in *Halton Hall.*

D E O

M A R T | *i*

S A B I N V | *s*

PP · ET · MILIT | *es*

N · BARC · SC |

EIIVS · PO | *s*

Contuli. Ed. primus Clarke *Hist. of Lancaster* (ed. 2, a. 1811) p. 79, postea Watkin *Roman Lancashire* p. 177 adiecta tabula non mala.

4 seq. *p(rae)p(ositus) et milit[es] n(umeri) barc(ariorum)* — sic recte Watkin collata Notitia dign. occid. XL 22 — *s(ub) c(ura) eius po[s(uerunt)].*

1377 *Tunstall* ecclesiae parieti inserta, pars arae parvae, 13 dig. alta, 8 dig. lata, evanida.

DEOSN
ASCLEPC
HYGIE·S
XXCVMS
IVISATVR

Descripsi.

Deo San[cto] Asclep[i]o [et] Hygiae .... Iu[l.] Satur[ninus ...

Venit procul dubio ex castello vicino *Overborough* (C. n. 290, cf. Eph. VII 946—8).

1378 (= Eph. III p. 126 n. 88) titulus olim splendidus, nunc misere depravatus, prostat in praedio *Clifton Hall*; pars sinistra aegre legitur; pars dextra, eiusdem magnitudinis, tota evanida est.

D . . . . V . . . .
////////// II . .
IMPERATOR . . . .
INSTRVCINIO .
Victoria VOVERAT · PROM Victoria
LEG·VI VIC////
EX AFRICA POV
. . . . R . . . . .

Contuli bis a. 1912, adiuvantibus M. V. Taylor et Francisco Haswell.

2. 6 nomen imperatoris, fortasse Elagabali, consulto erasum est. Ceterum confer C. n. 344.

Titulum ex castello vicino Brougham (supra p. 565) prodiisse non est quod neges.

1379 *Plumpton Wall* (supra p. 566) nescio quo tempore rep. fragmentum 8 dig. longum, litteris rudibus, nunc (a. 1912) cura Francisci Haswell in museum oppidi Penrith illatum.

SACTO
SIIVANO

Descripsi.

1380 Corstopiti a. 1912 rep., iacebat super scalas hypogaei cuiusdam, ara 45 dig. alta, litteris saeculi II vel medii vel exeuntis.

DISCIPVLI
NAE
AVGVSTORVM
LEG
II
AVG

Descripsi.

Et ara ipsa Disciplinae oblata et hypogaeum illo loco principia fuisse indicant. Aedificium ipsum, ad quod hypogaeum pertinuit, paullum quidem a solita principiorum forma discrepat, iisdem tamen usibus facile inservisse potest. Cf. supra p. 615 n. 1228 et p. 605 ad C. n. 896.

1381 Corstopiti a. 1911 rep. titulus ansatus magnus paene integer, 34 dig. altus, 66 dig. longus, litteris 3½ dig. altis.

Victoria peltam sustinens paene deperdita.

S O L I I N V I C T O
V E X I L L A T I O
LEG · VI · VIC · P · F · F ·
S V B C V R A S E X ·
C A L P V R N · A G R I C
LAE · LEG · AVG · PR · PR

Victoria peltam sustinens, deperdita.

Descripsi, edidique *arch. Ael.* 1912 p. 186 et *proc. soc. antiq. Lond.* 2. Mai. 1912 cum tab.

Calpurnius Agricola sub Marco et Vero Britanniam circa a. 163 obtinebat (hist. Aug. vit. Marci 8, cf. C. n. 225. 758. 773). — V. 1 erasus, fortasse post Elagabali mortem, fortasse post Commodi; vix hic de Christianis cogitandum.

1382 Corstopiti a. 1912 rep. fragmenta duo tituli, ut videtur, unius, litteris 3 dig. (7,5 cm.) altis.

S · T *i l. l e g.* II ·
aug. et xx VV · FE *c. s u b c* / RA ·
sex. calpurn. A G *i c o l* \E ·

Descripsi.

1383 Corstopiti a. 1911 rep. fragmentum 10 dig. altum, 8 dig. latum, litteris parvis saeculi secundi medii.

VE *xill. leg.*
▴ VI *vi sub*
CN ▴ IVL▴ *uero*
PER ▴ L ▴ C *ct(avium)?..*
T R I B *mil.*

Descripsi, edidique *arch. Ael.* 1912 cum tab.

3. post L▴ lapis ita fractus est ut proximam litteram V fuisse cum ratione credas. De Cn. Iulio Vero vide supra n. 1163. 1230.

1384 Corstopiti a. 1912 (prope n. 1380) rep. dextra pars tituli ansati 19 dig. alti.

VEX
LEG·V *i*
SVB·C
LV

Descripsi.

Vv. 3. 4. An *sub cura Virii Lupi*, legati sub Severo et Caracallae (Prosopogr. III p. 446).

1385 Corstopiti a. 1912 rep. lapis muro inserendus, ansatus, 8 dig. altus, 9 dig. latus.

LEG XXX VV
COH VII

Descripsi.

1 ex tribus X prima videtur postmodum intrusa, scilicet scariphata potius quam incisa.

Legionis XXX Ulpiae, in Germania inferiore tendentis, praeterea nullum vestigium in Britannia deprehendimus. Crediderim in hoc lapide sive errore sive ioco aliquo (velut militis olim tricensimani) legionem vicesimam in tricesimam mutatam esse.

1386 in muro rustico inter *Housesteads* (Borcovicium, cf. supra p. 588) et *Bradley* repertum fragmentum 14 dig. long., 13 dig. latum.

. C . . . IV . V
IR · FECIT

Descripsi indicatam a F. G. Simpson. Misit praeterea P. Newbold.

1387 tituli ansati pars dextra, ex turri Mucklebank (supra n. 1206) a. 1892 extracta, sed nescio quo casu diu neglecta, 8 dig. alta, 4 dig. lata.

leg | XXV
ch | O X
> *iul* | I · FLO
ren | T I N I

Contuli. P. Newbold descripsit et ectypa misit.
1 possis XXV/ legere, sed puto lineolam istam casui deberi.

1388 in castello miliario *High House*, ab Amboglanna paullum occidentem versus, reperta a. 1911 fragmenta, *a* 7 dig. altum et longum, *b* 16 dig. altum, litteris magnis.

a LEG · II · AVG
coh I I I · SV *b*
cur A

b *? uex* SIL
leg. ii au G

Descripsi indicata a F. G. Simpson qui effodit.
b v. 2 aut G aut C.

1389 in turri prope *High House* (cf. praeced.) a. 1911 rep., *a* litteris altis dig. 3, *b* litteris rudibus altis dig. 2.

a LEG VI VIC
P F I D E L I S
F

b *leg* VI V

Descripsi. Simpson repperit misitque.

1390 *Bemulie* sive *Balmuildy* ad vallum Pii (supra p. 622, 15) a. 1912 inter fossiones rep. frustula tituli magni, litteris cm. 10.

a RC
O

b *sub q., lo* L LIO peltae pars
urbico leg. aug. pr. PR

Miserunt G. Macdonald et S. Miller; frustuli *b* habui imagines photographicas et ectypum.

a superest ex vv. 1. 2 (supra extat margo); 1 videtur fuisse *im*P *Caes.*

b 1 utrum *leg.*] *II* [*Aug.*] an *cos. I*]*II* legendum sit, incertum. Ceterum conf. C. n. 1125 (supra p. 627, Macdonald *Wall* p. 314) et ipsum Bemuliensem et titulum Corstopitensem supra n. 1146.

1391 *Holt* (supra p. 533 n. 1035 seq. 1272. 1274[b]. 1275. 1275[a]) inter fornaces tegularias a. 1912 rep. signacula tria fictilia rotunda, diam. cm. 9,9, tegulis imprimendis ut videtur destinata, fracta omnia.

a ꟻVARENIPRO/

b ...CKEIANI

c ...ELII ...VILIAIIA\

Descripsi et ectypa habui ab Arturo Acton, qui effodit.

a: fortasse *(centuria) Vareni Pro[bi...* Circulus si plene inscriptus fuit, 15 vel 16 litterae perierunt.

F. Haverfield.

MISCELLANEA EPIGRAPHICA.

I. DE REGINA PYTHODORIDE ET DE PYTHODORIDE IVNIORE.

Notus est Mommseni commentarius 'de titulo reginae Pythodoridis Smyrnaeo' (observ. epigr. XIII, eph. epigr. I p. 270 seq.)[1]), quo reginae illius, Pythodori Tralliani filiae, uxoris primum Polemonis regis Pontici postea Archelai regis Cappadociae, memoriam doctissime et acutissime illustravit. Reversus est Mommsenus ad Pythodoridem paucis annis post, cum de regibus Thraciae ageret (observ. epigr. XVII, eph. epigr. II p. 256). Sed tituli duo Thracici, quorum alter sero demum Mommseno innotuit, alter multo postea repertus est, demonstrant nisi fallor, duas extitisse feminas regias huius nominis, alteram eam de qua Mommsenus egit, alteram iuniorem, neptem eius, de qua nunc mihi agendum esse videtur. Sed prius fatendum est, etiam in iis quae Mommsenus de Pythodoride seniore statuit, inesse coniecturam quandam meo iudicio parum solidam. Statuit Mommsenus, usus titulo illo Smyrnaeo[2], quo Pythodoridis et Polemonis filius minor, Zeno, postea rex Armeniae, dicitur nepos per matrem (θυγατριδεύς) τῆς εὐεργέτιδος Ἀντωνίας, Pythodoridem neptem fuisse M. Antonii triumviri, patrem eius Pythodorum Trallianum circa a. u. c. 720 uxorem duxisse Antoniam, M. Antonii triumviri, tunc Asiam et Aegyptum obtinentis, filiam natu maximam, natam ex Antonia inter Antonii uxores secunda, a. 710 desponsam M. Lepido filio, a. 717 nondum ei collocatam, postea apud scriptores non memoratam. Huic coniecturae oblocutus est quantum scio nemo, plauserunt omnes qui de Pythodoride[3]), omnes qui de M. Antonii rebus egerunt[4]), in his etiam viri nonnulli qui suo iudicio uti solent. Rem miram esse ipse Mommsenus confessus est. 'Sane eiusmodi matrimonium a consuetudine nobilium Romanorum abhorret' (eph. ep. II p. 274); sed 'ab Antonio apud Graecos Graecis moribus et imperium administrante et domum minime alienum'; 'neque improbabile' esse 'Cleopatram non invitam homini gratiosissimo et ditissimo, sed peregrino privignam legitime natam ducendam dedisse'. Aliam rem non minus miram non tetigit Mommsenus;

---

[1]) Nova editio paratur: *Gesammelte Schriften* vol. VIII.

[2]) Repetivit eum Dittenberger Orient. Graec. inscr. sel. 377.

[3]) Ramsay *Church in the Roman empire* p. 387. 427. Dittenberger ad Orient. Gr. inscr. 377. Babelon et Th. Reinach *Recueil général des monnaies grecques d'Asie mineure* I p. 8.

[4]) H. Schiller, *Gesch. der röm. Kaiserzeit* I p. 121 (not. 2). 203. Gardthausen *Augustus* I p. 338; alii permulti.

scilicet tale matrimonium apud scriptores non memorari. Debuit id memorare potissimum Strabo qui de Pythodoro illo Tralliano et de vicissitudinibus eius egit lib. XIV p. 649; narrat Strabo inter alia, Pythodorum primarium fuisse in amicitia Cn. Pompeii, ideo bona eius, quae duo milia talentum aequabant, a Caesare sub hasta vendita, sed illum aliam fortunam non minorem sibi parasse et liberis reliquisse. Si Pythodorus anno u. c. 720 ab Antonio gener electus est, deinde ex ruina soceri (a. 723. 724) salvus emersit, hoc multo memorabilius fuit quam opes a Caesare confiscatae et mox reparatae. Defecit ille a socero insigni perfidia? an fidem ei servavit usque ad extremum, a Caesare Octaviano tamen vitam et veniam impetravit atque adeo potentiam recuperavit, qui iam a Caesare dictatore amissione opum multatus esset? Quidquid ex his accidit, sane mentione dignum fuit. Eodem modo cum de Pythodoride ageret Strabo et accurate exponeret de stirpe et gente eius (lib. XII p. 556), tacere non debuit, eam neptem fuisse Antonii triumviri. Non potuit ea res ignota esse Straboni. Strabo, nobilis Amasenus, Pythodoridis, reginae Ponticae, quodammodo erat vicinus; Pythodoris sine dubio saepe Amasiae morata erat, cum ex Caria, ubi nata erat, ad Polemonem maritum, vel postea ex possessionibus suit Ponticis in Cappadociam ad alterum maritum proficisceretur. Nec magis credi potest, Strabonem, hominem diligentem et non ineptum, oscitantia quadam hoc, quod fortasse maxime memorabile fuit in Pythodoride, originem ex Antonio, praetermisisse. Ceterum non solum Straboni, sed universae Asiae, immo universo orbi Romano circa a. 720 nota esse debuit affinitas inter Pythodorum et Antonium contracta. Caesari Octaviano Antonius obiecit, ab eo filiam Iuliam Cotisoni Getae in matrimonium oblatam esse (Suet. Aug. 63): quomodo a parte Caesaris non obiectum est Antonio — et habemus tot scriptorum testimonia de rixis et accusationibus annorum illorum bellum Actiacum proxime praecedentium —, filiam, natam ex Antonia, Lepidi pontificis maximi aliquando nurum, ex Italia accitam, homini ex Caria collocatam esse?[1]) nonne turpitudinem Antonii notare debuerunt scriptores, qui etiam in filia collocanda — si Mommsenum audimus — voluntati Cleopatrae obsecundavit?

Pythodoris si re vera nata erat ex Antonia triumviri filia, affinitate contingebat domum Iuliorum et Claudiorum imperatoriam, consobrina scilicet Germanici Caesaris, qui et ipse natus erat Antonia. Filium Pythodoridis minorem Tac. ann. 2, 56 narrat a. p. Chr. 18 ab Armeniis regem electum esse, propterea 'quod prima ab infantia instituta et cultum Armeniorum aemulatus' esset; taceri non debuit, iuvenem illum affinem fuisse domus imperatoriae, id quod sine dubio inter causas fuit, cur Armeniis rex daretur. Ipse Germanicus novo regi diadema Artaxatae imposuit; fortasse non indignum erat Tacito memorare, utrumque, et Germanicum et Zenonem, a M. Antonio ortos esse. Suetonius cum narrat Ptolemaeum Iubae filium a Gaio occisum esse (Gai. 26), adnotavit Ptolemaeum Gai consobrinum fuisse; similiter ipse Tacitus (hist. 5, 9), verba faciens de matrimonio Felicis liberti et Drusillae, non omisit adnotare, eiusdem M. Antonii Felicem progenerum, Claudium nepotem fuisse. Sed fortasse Tacitus, qui vixit centum annis postea, originem Zenonis ignoravit vel oblitus est vel alia quacunque ratione neglexit; Strabonis aequalis silentium de matrimonio Pythodori et de origine Pythodoridis nullo modo explicari potest; item paene

[1]) Cf. Cic. Phil. 3, 6, 15: '*Aricina mater*'. *Trallianam aut Ephesiam putes dicere.*

miraculosum, certe maxime suspectum, altum tot scriptorum silentium de Antonii genero Tralliano.

Movit autem Mommsenum maxime quod in titulo Smyrnaeo Pythodoridi maritus Polemo postponitur, et ex maioribus Zenonis sola avia materna Antonia memoratur eaque εὐεργέτις dicitur. Sed haec eo redeunt quod Smyrnaei non tam Zenonem honorare voluerunt quam matrem vel certe Zenonem propter matrem, a qua, sicut iam ab eius matre Antonia, beneficia accepisse putandi sunt; locus autem secundus tribuitur Polemoni, quem, per maiorem partem vitae in Armenia et in Ponto occupatum ibique occisum, Smyrnaei fortasse ne cognoverant quidem, non solum quod erat dudum mortuus, sed etiam quod Pythodoris tunc degebat in matrimonio Archelai. Εὐεργέτιδος autem vocabulum Antoniae tributum non solum non est regium, ut putavit Mommsen (eph. p. 271), sed inter maxime vulgaria. Euergetarum catalogi in quibusdam civitatibus Graecis conficiebantur[1]); etiam in nummis homines privati celebrantur ut εὐεργέται[2]). Reges nonnulli et reginae appellabantur θεοὶ εὐεργέται, et scriptores Euergetis vocabulo pro nomine proprio utuntur; nudum εὐεργέτου agnomen longe infra dignitatem regiam, vel certe minime proprium regiae dignitatis[3]. Mater autem Pythodoridis, uxor Pythodori Tralliani hominis ditissimi, et ipsa sine dubio dives, quaecunque illa fuit, Smyrnaeos, paene vicinos suos, multis modis beneficiis afficere potuit, quorum memoria duraret[4]). Immo si femina illa fuisset filia M. Antonii, paene certum est memoriam beneficiorum eius non perduravisse. Splendor et potentia Antoniae illius necessario perbrevis fuisset. A. 720, si Mommsenum audimus, Pythodoro collocata est, paullo post, certe ante annum 724, defuncta est, si quidem non memoratur inter liberos M. Antonii patri superstites, ut ipse Mommsenus concessit; et omnino devicto Antonio honores ei a Smyrnaeis tributi obscurati esse putandi sunt. Sane insequentibus annis liberi Antonii recuperaverunt dignitatem eis debitam, maxime propter Antonias duas natas ex Octavia; sed Smyrnaeos tunc honores Antoniae, natae ex Antonia, dudum defunctae, cuius patrocinio non plus tribus annis frui potuerant, restituisse, parum probabile est. Ipsa mentio Antoniae in titulo Smyrnaeo Pythodoridis indicio est, eam non fuisse filiam Antonii triumviri. — Sed de filia Antonii, Lepidi sponsa, quid factum sit post annum 717, non tradunt scriptores (Mommsen eph. p. 273). Nonne probabile est, eam paullo post defunctam esse? Mortem puellae ignorare vel tacere potuerunt scriptores. — Una res, si quid video, mira est: Antoniae nomen in uxore Pythodori Tralliani. Sed femina

[1]) Cf. Oehler Pauly-W. VI 980.

[2]) Eckhel 3, 159, Imhoof-Blumer *kleinasiat. Münzen* p. 265 n. 13, Brit. Mus. *Phrygia* p. 305 seq. n. 168—172. 177: Ἰούλιος Ἀνδρόνικος εὐεργέτης.

[3]) Etiam apud Lucam ev. 22, 25 proceres (οἱ ἐξουσιάζοντες), qui εὐεργέται dicuntur, distinguuntur a regibus.

[4]) Ut Smyrnaeis, ita etiam Cois, Cariae accolis, benevolam se monstraverat Pythodoris, teste titulo quem nuper, effossionibus suis, ibi repperit R. Herzog mihique communicavit (memoravit *Jahrb. d. archaeol. Inst.* 1903 *Anz.* p. 193): [ὁ δ]ᾶμος βασίλισσαν Πυθοδωρίδα | [φι]λομήτορα εὐνοίας χάριν. Scriptus vel potius scariphatus est in scamno quodam, ac diversus fortasse ab eo, quem Coi ipsi Pythodoridi statuerunt, scilicet aetate posteriore ex eo descriptus; magis etiam incerta sunt quae ad titulum Pythodoridis in eodem scamno adiuncta sunt, evanida scilicet et dubiae lectionis.

Asiana — et Asiana sine dubio fuit illa — nomen Romanum sibi imponere potuit (fortasse in locum nominis Carici vel Phrygii, quod a parentibus acceperat). Conferri potest aequalis eius Scribonius, nepotem Mithridatis Eupatoris se ferens (Dio 54, 24). Femina non vulgaris fuerit necesse est, marito Pythodoro digna, — fortasse reparatio bonorum Pythodori ei ex parte debetur —, si quidem filia, regina facta, φιλομήτωρ appellari voluit. Hoc ipsum plane obstat coniecturae Mommsenianae; nam Pythodoridem φιλομήτορα dici voluisse in honorem eius matris quam vix oculis viderat, amisit enim eam, si Mommsenum audimus, ante annum 724, nata non ante a. 721, paene absurdum est credere.

Sed iam veniamus ad Pythodoridem iuniorem, notam ut iam indicavi ex titulis duobus Thracicis. Eorum alterum, Bizyae (Viza) in parte Thraciae Byzantio et Ponto Euxino vicina a Mordtmanno descriptum, primus edidit Mommsen eph. ep. II p. 256[1]):

θεῷ ἁγίῳ ὑψίστῳ
ὑπὲρ τῆς Ῥοιμη-
τάλκου καὶ Πυθο-
δωρίδος ἐκ τοῦ κα-
τὰ τὸν Κοιλα[λ]ητικὸν
πόλεμον κινδύνου
σωτηρίας εὐξάμενος
καὶ ἐπιτυχὼν Γάιος
Ἰούλιος Πρόκ[λ]ος χαρι-
στ[ήρι]ον.

Exposuit Mommsenus, Rhoemetalcen memoratum vv. 2. 3 esse regem eius nominis inter reges Thraciae secundum, filium Rhescuporidis, qui damnato et occiso patre a. p. Chr. 19 partem Thraciae ab eo possessam permissu Tiberii obtinuit (Tac. ann. 2, 67) — pater Cotyi fratris filio insidias struxerat vitamque ademerat, propterea ille a senatu damnatus, mox mori adactus, ipse insons iudicatus ideoque in regnum admissus; titulum autem positum esse a. p. C. 21, quo Coelaletae Odrysaeque et Dii adversus Rhoemetalcen arma sumpsere (Tac. ann. 3, 38); apparet hunc esse τὸν Κοιλαλητικὸν πόλεμον memoratum vv. 5. 6. Pythodoridem autem memoratam una cum Rhoemetalce vv. 3. 4 statuit Mommsenus esse reginam Ponti, de qua supra egimus; nempe eius filia, nomine Tryphaena, uxor erat Cotyis anno 19 occisi; nihil 'obstare quominus Pythodoris eo tempore ex Ponto in Thraciam profecta sit ad filiam caede mariti afflictam nepotesque parvulos visendos'. Sed caeso Cotye uxor Romam properaverat[2]) ut caedem mariti ulcisceretur (Tac. a. 2, 67); filii Cotyis Romae educabantur (cf. Mommsen l. c. p. 257 not. 1); et si vere umquam in Thraciam profecta est anus Pythodoris, sine dubio non ad Rhoemetalcen generi sui occisi consobrinum se contulit, sed commorata est in ea parte Thraciae, quae Cotyis aliquando fuerat et iam

---

[1]) Repetiverunt, ex Mommseni editione omnes, G. Perrot *mémoires d'archéologie* (1875) p. 451; A. Dumont *inscriptions de la Thrace* p. 31 n. 62[c] (= *mél. d'archéologie* ed. Homolle p. 377 n. 62[e]), ubi minus accurate ut videtur collocatur Kirkkilisse, qui locus distat a Bizya aliquantum Hadrianopolim versus; Dittenberger Orient. Graec. inscr. sel. n. 378; Cagnat inscr. Graec. ad res Rom. pert. I 777, ubi errore adscribitur Selymbriae.

[2]) Recte hoc iam monuit Seure *Revue des études anciennes* 1904 p. 216 not. 3.

ad Cotyis liberos pertinebat; plane mirum esset, si una cum hoc Rhoemetalce a. 21, id quod voluit Mommsen, Philippopoli obsidionem perpessa esset. — Multo probabilius est, hanc Pythodoridem uxorem esse Rhoemetalcae praeterea ignotam. Rem decidit fragmentum inscriptionis repertum Apolloniae (Sozopoli) in ora Thraciae Pontica, editum a Seure *Revue des études anciennes* 6, 1904 p. 214 et a Kalinka *antike Denkmäler in Bulgarien* n. 157[1]), et ab hoc ita suppletum[2]):

1 [Ἀπόλλ]ωνι Ἰητρ[ῶ]
2 [ὑπὲρ τῆ]ς Ῥοιμ[η]-
3 [τάλκου], βασιλ[έ]-
4 [ως Κότ]υος κα[ὶ]
5 [βασιλ]έως Ῥο[ι]-
6 [μητά]λκου υἱω-
7 [νοῦ, κ]αὶ Πυθο[δω]-
8 [ρίδος, β]ασιλέω[ς]
9 [Ῥοιμητ]άλκου [καὶ]
10 [βασιλέ]ως Πολ[έ]-
11 [μωνο]ς θυγατ[ρι]-
12 [δῆς, ὑ]γίας καὶ σ[ω]-
13 [τηρία]ς εὐξάμ[ενος]
14 . . Λ]ούκιος . . . .
15 . . . ρηνων.

Apparet Rhoemetalcen matrimonio sibi iunxisse Pythodoridem aliquam, filiam nempe Cotyis consobrini, quae per patrem fuit neptis Rhoemetalcae regis Thracici (v. 8. 9), per matrem Tryphaenam neptis Polemonis regis Pontici (v. 10. 11); nomen puellae inditum erat aviae maternae[3]). — Cf. stemma p. 704.

---

[1]) Apographa duo non differunt, nisi quod Seure paucas litteras initio vel fine nonnullorum versuum a Kalinka enotatas (v. 3 fin. Λ, v. 6 fin. Ω, v. 9 in Λ, v. 10 in. Ω, v. 11 in. Σ) omisit.

[2]) Seure vv. 2—4 dedit sic:

2 [ὑπὲρ τῆ]ς Ῥοιμ[η-
3 [τάλκου, υἱοῦ] βασι-
4 [λέως Κότ]υος κτλ.,

vv. 8—12 autem sic:

8 . . β]ασιλέω[ς
9 [Ῥοιμητά]λκου
10 [γυναικό]ς, Πολ[έ-
11 [μωνος δὲ] θυγατ-
12 [ρός, ὑγ]ίας κτλ.

ubi non solum neglectae sunt litterarum Ω (v. 10) et Σ (v. 11) reliquiae a Kalinka enotatae, sed sublata omnis concinnitas in restitutione Kalinkae optime servata, praeterea male qui v. 2 dicitur nude Rhoemetalces, vv. 8. 9 dicitur βασιλεὺς Ῥοιμητάλκας.

[3]) Agi de Pythodoride aliqua iuniore recte viderunt Seure et Kalinka, sed non viderunt maritum eius fuisse Rhoemetalcen eius nominis inter reges Thraciae secundum (Rhescuporidis filium), propterea potissimum quod nondum cognito titulo Bizyensi infra (p. 696) relato credere non potuerunt vel credere noluerunt, hunc fuisse nepotem regis Cotyis et regis Rhoemetalcae.

Idem autem titulus de ipsius Rhoemetalcae origine complura docet nova, quae melius elucent ex titulo Bizyensi ad eum pertinente, quem edidit Hasluck *Annual of the British School at Athens* 12, 1905/6 p. 175:

[Ἀπόλλ]ωνι Πα-
[κτυ]ηνῷ ἀνέ-
[θηκε]ν Ἀπολλώνι-
[ος Ἐ]πταικένθου,
[γενόμε]νος στρατη-
[γὸς τ]ῶν περὶ Ἀγχ-
[ίαλο]ν τόπων ἐπ[ὶ]
[Ῥοι]μητάλκου Θρα-
[κῶ]ν δυνάστου,
[βα]σιλέως Κότ[υ]-
[ος] υἱωνοῦ κα[ὶ]
[β]ασιλέως
Ῥοιμητάλκου
θυγατριδοῦ,
Ῥησκουπόρε-
ως δὲ Θρακῶν
δυνάστου υἱ-
οῦ.

Fuit igitur Rhoemetalces hic de quo agimus nepos per patrem regis Cotyis, per matrem regis Rhoemetalcae prioris. Eum Rhoemetalcen patruum eius fuisse notum erat, fratres enim erant Rhoemetalces prior Thraciae rex et Rhescuporis pater Rhoemetalcae iunioris; iam videmus Rhescuporidem in matrimonio habuisse filiam Rhoemetalcae fratris maioris et ex hac genuisse Rhoemetalcen iuniorem (vide stemma p. 704). Non minus autem novum, avum paternum Rhoemetalcae iunioris, patrem Rhoemetalcae senioris et Rhescuporidis, fuisse Cotyn. Hoc cum contrarium sit opinioni a Mommseno stabilitae, patrem Rhoemetalcae et Rhescuporidis fuisse Sadalan (eph. epigr. II p. 254. 255. 262), de ea re ex integro dicendum.

II. REGES THRACIAE QVI FVERINT IMPERANTE AVGVSTO.

Inter reges Thraciae aetatis Augusti notissimus est Rhoemetalces, bello Pannonico a. p. Chr. 6 una cum Rhescuporide fratre Romanorum adiutor, Dio 55, 30, Vell. 2, 112, 4, universae Thraciae rex (*omnem eam nationem Rhoemetalces tenuerat* Tac. ann. 2, 64), pater Cotyis, celebrati carminibus Ovidii ex P. 2, 9) et Antipatri Thessalonicensis. Defuncto eo inter annos p. Chr. 6 et 14[1]) regnum Thraciae divisum inter Cotyn filium et Rhescuporidem fratrem. Quomodo Rhescuporis fratris filium regno et vita privaverit, mox ipse iussu Tiberii ad mortem adactus (a. p. Chr. 19), non huius loci est enarrare. Rhes-

[1]) In vivis videtur fuisse cum Ovidius scriberet epistulam ex Ponto 1, 8 (v. 21 seq.), mortuus erat, cum idem scriberet epistulam 2, 9. Cf. v. Premerstein *Jahreshefte des oesterr. arch. Inst.* I 1898 *Beibl.* p. 181 not. 5.

cuporidem in matrimonio habuisse filiam Rhoematalcae fratris maioris ex duobus titulis Thracicis apparet, ut iam supra monui; filius Rhescuporidis, successor postea eius, nomen habuit Rhoemetalcae, a patruo eodemque ut iam scimus avo materno. Ex iisdem titulis colligitur Rhoemetalcen priorem et Rhescuporidem filios fuisse regis alicuius Cotyis, de qua re postea dicendum erit.

Fratres hi regii Rhoemetalces et Rhescuporis non ad veterem Thracum regiam stirpem pertinebant, quae gentis fuerat Odrysarum, sed oriundos eos fuisse ex gente Sapaeorum, qui partem quandam Thraciae Macedoniae vicinam, ab Abdera fere usque ad Philippos incolebant, indicat Strabo, qui Cotyn Rhoemetalcae filium appellat Σαπαῖον (Strabo XII p. 556); quod nullo modo debuit sollicitari[1]). Potentia et splendor stirpis huius Sapaeae originem habuit bello Philippensi. Eo tempore reguli Sapaeorum erant fratres duo, Rhescuporis et Rhascus, teste Appiano b. c. 4, 87. Ex his qui natu maior videtur fuisse, Rhescuporis, iam anno 706 Pompeium contra Caesarem adiuverat missis equitibus non plus ducentis[2]); nam vires Thraciae tunc erant penes Cotyn filiumque eius Sadalan, ex vetere stirpe regia Odrysarum ut videtur, qui et ipsi partes Pompeii secuti erant (Caes. b. c. 3, 4. 36; Lucan. 5, 54; Dio 41, 51. 63). Anno autem 712, cum Sadalas decessisset aut nullo aut parvulo filio relicto, de qua re dicam infra, et Brutus regnum eius occuparet, Rhescuporis auxilium ei tulit contra Bessos (Dio 47, 25); scilicet Bessi, defuncto Sadala, incursionem fecisse putandi sunt, ut solebant, in territorium Odrysarum. Deinde appropinquante Antonio, Rhescuporis cum tribus milibus equitum Bruto et Cassio se adiunxit iisque ducem se praebuit per invia litoris Thraciae et per ipsos montes Sapaeorum (Appian. b. c. 4, 87. 103 seq.); eodem autem fere tempore Rhascus frater, et ipse cum equitum tribus milibus, ad Antonium se contulerat, sive quod re vera a fratre dissentiebat, sive eo consilio, ut, si victi essent Brutus et Cassius, fratri a victoribus veniam impetraret. Quod ita evenisse narrat Appianus b. c. 4, 136; Dio autem narrat (47, 48), Rhescuporim iam ante extremum discrimen Brutum reliquisse. — Omnino eo anno stirps haec Sapaea vires suas exercuerat Romanisque monstraverat; iamque aspirare potuit ad regnum Thraciae universae.

Sed redeamus ad Rhoemetalcen, ut originem et initia eius indagemus. Memoratur Rhoemetalces, idem sine dubio qui bello Pannonico Romanos adiuvit, multis annis ante bellum Pannonicum, a Dione, qui 54, 20 narrat, anno 738 M. Lollium Rhoemetalcae θείῳ τε τῶν τοῦ Κότυος παίδων καὶ ἐπιτρόπῳ ὄντι auxilium tulisse contra Bessos, item paullo post (54, 34), anno 743 Rhescuporim Cotyis filium a Besso quodam rebelli victum et occisum, deinde etiam Rhoemetalcen Rhescuporidis θεῖον a Bessis pulsum esse, donec rursus Romani subvenirent.

---

[1]) Sollicitavit verba Strabonis Mommsenus eph. epigr. II p. 251 not. 1 ('fieri potest, ut auctor scripserit Κότυι τῷ Σαδάλα'), infelici temptamine; nam Cotys is, de quo verba facit Strabo, non Sadalae filius fuit, sed Rhoemetalcae.

[2]) Caes. b. c. 3, 4: *ex Macedonia CC erant, quibus Rhascipolis praeerat.* Lucan. 5, 55: *gelidae dominus Rhascypolis orae.* Eundem esse cum Rhescuporide memorato anno 712 dudum viderunt omnes. Apparet Graecos et Romanos scriptores nomen Thracicum sibi ignotum primo quidem linguae Graecae accommodavisse, procedente demum tempore formam genuinam vel certe verae propiorem admisisse. Quod Macedo dicitur a Caesare, de ea re cf. Mommsen eph. ep. II p. 252 not. 3.

Cotys ille, defunctus ut videtur paullo ante annum 738, cuius liberis parvulis regnum Thraciae servabatur, praeterea neque a Dione neque ab alio ullo scriptore memoratur. Sed videtur ille fuisse ex vetere regum Thraciae stirpe — Odrysas ad regnum eius pertinuisse ipsae incursiones Bessorum a. 738 et 743 factae indicant —, fortasse, ut coniecit Mommsen, Sadalae defuncti anno 712 filius; scilicet idem Cotys rex, qui parentibus regi Sadalae et reginae Polemocratiae Bizye, in vetere sede regum Thraciae stirpis Odrysiae[1]), monumentum fecit ita inscriptum:

βασιλεὺς Κότυς βασιλέα Σαδάλαν
καὶ βασίλισσαν Πολεμοκράτειαν
τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς
θεοῖς πατρῴοις[2]).

Mater autem Polemocratia non diversa videtur fuisse ab eiusdem nominis femina, quae a. 712, occiso marito, e regio genere Thracum[3]), filium parvulum cum thesauris regiis ad Brutum adtulit, teste Appiano b. c. 4, 75; regius infans a Bruto Cyzici sepositus, donec adulesceret et in regnum reduceretur, thesauri a Bruto in suum usum conversi (Appian. l. c.). Haec fere Mommsenus (eph. ep. II p. 251 seq.), recte ut mihi videtur[4]). Sane offendit aliquantum, quod Appianus nomen mariti Polemocratiae non posuit; Dionem autem 47, 25 erravisse apparet, cum dicit, Sadalan sine liberis defunctum esse, cum dicere debuerit eum defunctum esse non relicto nisi parvulo filio. Sed multo probabilius est, errorem huius generis admittere in Dione, quam credere, duos reges Thraciae eodem tempore, paullo ante bellum Philippense, defunctos esse, alterum omnino sine liberis, alterum relicto uno parvulo filio, et utrique hereditati Brutum se immiscuisse; praeterea uno fere eodemque tempore duas feminas regias fuisse in Thracia nominis praeterea inauditi, quale est Polemocratia, nam titulus Bizyensis a filio Polemocratiae positus non multo antiquior nec multo recentior esse potest quam prima Augusti tempora. (Non est recentior, propterea quod inde a Rhoemetalce, Augusti aequali, novimus Thraciae reges omnes, neque ullus inter eos adest Cotys Sadalae filius; antiquior autem non est, quod in tanta raritate titulorum Graecorum Thraciae mediterraneae Augusto antiquiorum[5]), ab-

[1]) Plin. h. n. 4, 47: *intus Bizye arx regum Thraciae a Terei nefasto invisa hirundinibus* (cf. ib. 10, 70). Odrysas indicat mentio Terei (cf. Thucyd. 2, 29). — Astae, quibus Bizyen attribuit Strabo VII fr. 48, videntur fuisse portio non minima Odrysarum, cf. Tomaschek *die alten Thraker* (Sitzungsber. Akad. Wien 1893) p. 81.

[2]) Mommsen eph. ep. II p. 252 ex Rangabé, adhibito praeterea apographo Mordtmanni. Perrot *mémoires d'archéologie* p. 215 descriptam a. 1861 a Carolo Tissot, egregiae memoriae viro, tunc Hadrianopoli degente (v. 1 fin. ΣΑΔΑΛΑΝ Tissot, ΣΑΔΑΛΑ Rangabé). Repetiverunt Dumont *inscr. de la Thrace* p. 30 n. 62ª; Cagnat inscr. Graec. ad res Rom. pert. I 775.

[3]) Πολεμοκρατία, γυνή τινος τῶν βασιλικῶν (sic codices Graeci Appiani; τῶν βασιλίσκων Schweighäuser, fortasse recte; 'reguli cuiusdam uxor' vetus translatio Candidi).

[4]) In eandem coniecturam iam paullo ante Mommsenum inciderat G. Perrot *deux inscriptions de Thrace (Bulletin des antiquaires de France 1868 = mémoires d'archéologie*, Paris 1875, p. 213 seq.); quae commentatio Mommseno et plerisque aliis ignota manserat.

[5]) Recte hoc monuit Perrot *mémoires d'archéologie* p. 216, neglexit qui Mommseno oblocutus est Crowfoot *Journal of hellenic studies* 17, 1897 p. 324, qui titulum Bizyensem rettulit ad tempora Sullae.

surdum est credere, antiquioribus temporibus a rege Thraciae monumentum parentium titulo Graeco exornatum esse. Omnino quisquis ille fuit Cotys Sadalae filius tituli Bizyensis supra relati, Graecis moribus imbutus erat, ut esse debuit Polemocratiae filius inde ab anno 712 Cyzici educatus.) — Sed si recte vidit Mommsen, Cotyn memoratum a Dione 54, 20 et 54, 34, defunctum paullo ante annum 738, fuisse Sadalae defuncti anno 712 filium, in eo erravit (cum plerisque prioribus) quod Rhoemetalcen, iisdem locis a Dione memoratum, statuit Cotyis illius fuisse fratrem (filium igitur Sadalae; ut tertius filius Sadalae fuerit Rhescuporis, cf. Mommsen eph. II p. 254. 255. 261). Si vere Cotyis defuncti paullo ante annum 738 Rhoemetalces fuit frater, non oportuit ille a Dione 54, 20 induci ut liberorum Cotyis θεῖος καὶ ἐπίτροπος, sed ut Cotyis frater; similiter mirum, a Dione 54, 34 Rhoemetalcen appellari Rhescuporidis θεῖον, non Cotyis, cuius nomen praecessit, fratrem. Apparet agi de tutore extraneo, et Rhoemetalcen liberorum Cotyis non patruum fuisse, sed avunculum[1]). Cotys ille, veterum Thraciae regum, ut exposui, suboles, in matrimonio habuerat sororem Rhoemetalcae[2]). Cum antiqua stirpe regum Thraciae affinitatem contraxerant reguli Sapaeorum, data ei in matrimonium sorore Rhoemetalcae, non plane eodem sed simili modo quo Herodes Idumaeus se coniunxerat cum vetere stirpe regum Iudaeae. Cotyis huius stirps (certe stirps virilis) desiit in Rhescuporide occiso a. 743; reliqui eius liberi (nam complures fuisse indicat Dio 54, 20) si masculi fuerunt, vide ne tutela avunculi iis exitiosa fuerit.

Iam huius Rhoemetalcae, qui bello Pannonico a. p. Chr. 6 Romanos adiuvit quemque vidimus a. u. c. 738 tutorem fuisse (non patruum) filiorum parvulorum Cotyis regis Thraciae, etiam antiquior extat memoria. Hic enim est Rhoemetalces quem Plutarchus (apophthegm. Caes. Aug. 2 p. 207 A cf. vit. Romul. 17) narrat ab Antonio ad Caesarem Octavianum transiisse (anno u. c. 723). Non obstat quod Rhoemetalces Plutarcho dicitur ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεύς, ad quem a. u. c. 723 pars tantum Thraciae pertinebat et qui postea demum factus est rex Thraciae universae. Ac fortasse a. u. c. 723 Rhoemetalces ne Sapaeorum quidem fuit rex, vivo etiamtum patre eius, de quo infra dicetur. Iussu patris copias regni Sapaeorum potest adduxisse ad Antonium in Graeciam, similiter ut anno 706 Sadalas, Cotyis Odrysae filius, equitatum patris duxerat ad Pompeium[3]). Sed sic quoque a Plutarcho, non historiam illo loco enarrante sed memorabilia

---

[1]) θεῖος vocabulum sine ullo discrimine modo patruum significat, modo avunculum. Apud ipsum Dionem avunculi notione adhibetur 47, 6, 3; 8, 5, quos locos ex indice Dionis quem parat mihi communicavit amicus Boissevain.

[2]) Etiam alia obstant quominus credamus Mommseno, Rhoemetalcen et Rhescuporim fratres fuisse Cotyis, filios Sadalae et Polemocratiae. Ipse Mommsenus statuere debuit, Polemocratiam non cum filio parvulo, ut ait Appianus, sed cum tribus filiis parvulis ad Brutum confugisse. Sane parvi intererat, utrum cum uno an cum tribus filiis parvulis mulier domo et regno eiecta esset; sed puto neque fama, quae res in maius augere solet, neque ulla scriptorum incuria Polemocratiae partem filiorum abstulisset. Sed hoc parvum. Maioris momenti est, quod Sadalae nomen in domo regia Thraciae aetatis imperatoriae non fuit usitatum; quod certe plus semel rediret, si ii reges omnes orti essent a Sadala aliquo, et ipso Sadalae nepote, ut fuit Sadalas defunctus a. 712 (monuit iam Crowfoot *Journal of hell. stud.* 17, 1897 p. 324).

[3]) Caes. b. c. 3, 4.

varia colligente, rex Thracum dici potuit filius regis Sapaeorum, heres regni paterni, aliquando futurus rex universae Thraciae. Tempora autem optime congruunt. Quodsi Rhoemetalces adulescens viginti vel viginti quattuor annorum a. u. c. 723 equites Thraces duxit in Graeciam, sexagenarius vel etiam sexagenario minor fuit, cum bello Pannonico a. p. Chr. 6 interesset; paullo post decessit.

Huius autem Rhoemetalcae, cuius vitam inde ab anno pugnae Actiacae usque ad extrema tempora Augusti iam habemus exploratam, fratrisque eius Rhescuporidis pater fuit, ut iam saepius monui, Cotys quidam rex, testibus duobus titulis Thracicis allatis supra p. 695. 696, in quibus Rhescuporidis filius, Rhoemetalces iunior, appellatur βασιλέως Κότυος υἱωνός. Cotys hic, diversus ab eo de quo supra diximus, Sadalae filio, Sapaeus, apud scriptores non memoratur, sed notus est nisi fallor inscriptionibus nummisque. Bizye, quod oppidum iam saepe memoravi, nuper prodiit titulus hic:

[β]ασιλέα Κό[τυ]ν βασιλέως Ῥησκουπόρεως υἱ[όν]
Ῥωμαῖοι οἱ πρώτως κατακληθέντες εἰς
κῆνσον, ἑατῶν θεόν.

(Hasluck *Annual of the British School at Athens* 12, 1905/6 p. 178). Titulus hic, propter complures causas memorabilis (cf. infra p. 702 not. 2), aperte scriptus est primis aevi imperatorii temporibus, vel potius ineunte Augusti principatu; nam inde a Rhoemetalce, Augusti aequali, reges Thraciae novimus omnes vel certe reges Thraciae potiores, neque ullus inter eos est Cotys Rhescuporidis regis filius (regem magnae partis Thraciae, non regulum alicuius gentis Thracicae eum fuisse apparet, quem Romani in Thracia degentes appellaverint ἑατῶν θεόν). — Deinde ad eundem regem Cotyn patremque eius regem Rhescuporidem pertinent duo hi tituli arcis Athenarum dudum noti (C. I. Att. 3, 552. 553; priorem delineavit E. Loewy *Inschriften griechischer Bildhauer* p. 224 n. 314, qui p. 215 litteras iudicat aetatis Augusti vel non multum antiquioris):

1.

βασιλέα Ῥασκούποριν Κότυος
ἀρετῆς ἕνεκεν τῆς εἰς ἑατόν . . . .
Ἀντίγνωτος ἐπό[η]σε[ν].

2.

ὁ δῆμος
βασιλέα Κοῦτυν βασιλέος
Ῥαισκουπόριδος ὑόν, ἀρετῆς
ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν.
Ἀντίγνωτος ἐποίησεν [1]).

[1]) In eodem lapide dudum deperdito extabat titulus Paulli Fabii Maximi C. I. Att. 3, 588, titulo Cotyis nisi fallor aliquot annis recentior. A. 743, quo consulatum gessit Paullus Fabius Maximus, Cotys ille Rhescuporidis filius iam dudum defunctus erat, certe a. 738 tutelam liberorum alterius Cotyis, Sadalae filii, non ille gerebat, sed Rhoemetalces filius (Dio 54, 20). Ceterum Paullus Fabius Maximus advixit usque ad annum 767 (Prosopogr. imp. Rom. II p. 49); praeterea non multi anni intercesserint necesse est inter statuam Cotyi positam et basim in alios usus conversam, ut monuit Loewy.

Denique huius sunt nummi aenei:

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΟΤΥΣ. Caput regis barbari diadematum.

℞ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΑΙΣΚΟΥΠΟΡΕΩΣ. Victoria gradiens (raro eius loco tropaeum)

(Eckhel 2, 59; *Greek coins in the Brit. Museum, Tauric Chersonese, Thrace* cet. 1877 p. 209 n. 1. 2; Imhoof-Blumer *Porträtköpfe auf Münzen hellen. Völker* 1885 p. 18; Mus. Berol., *Beschr. der antiken Münzen* I 1888 p. 335)[1]).

Cusi sunt hi nummi[2]) sine dubio a rege aliquo Cotye, regis Rhescuporidis filio, non a rege Rhescuporide regis Cotyis filio, ut opinati sunt nonnulli, nec magis a duobus regibus, Cotye et Rhescuporide, simul regnantibus (nam cur diverso casu scriptum utriusque nomen? cur alterius tantum caput repraesentatum?), cusi autem sunt, ut consentiunt nummorum periti, temporibus circiter Augusti, id est ab eodem rege Cotye regis Rhescuporidis filio, ad quem pertinent tituli Bizyensis et Atheniensis[3]). Hic igitur nisi fallor est Cotys rex, quem duo tituli Rhoemetalcae iunioris (p. 695. 696) produnt huius fuisse avum paternum, Rhoemetalcae senioris et Rhescuporidis patrem. Huius autem pater rex Rhescuporis, ad quem pertinet alter titulus Atheniensis et qui memoratur in titulis et nummis filii, est Rhescuporis ille, quem auctores tradunt interfuisse bellis civilibus Romanorum anno 706 et a. 712.

Iam series regum Thraciae stirpis Sapaeae sic erit reconstituenda. Primus rex appellari meruit Rhescuporis Cotyis filius — pater intra privatam dignitatem manserat, ut docet alter titulus Atheniensis (supra p. 700) —, qui, cum anno 706 Pompeium contra Caesarem adiuvisset, a. 712, iam senior ut puto, iusto tempore cum victoribus in gratiam rediit (cf. supra p. 697). — Ei successit Cotys filius, qui regnum tenuisse videtur tempore belli Actiaci, quo una cum reliquis Orientis regibus Antonii partes sequi debuit. Sane id non traditur (ipse Cotys scriptoribus plane ignotus); immo ab Antonio ad Caesarem transiisse Plutarchus narrat Rhoemetalcen, quem huius Cotyis filium fuisse statuimus. Sed regnum Cotyis in breve intervallum quod fuit inter pugnas Philippensem et Actiacam coarctare vix licet; videtur Plutarchus, ut iam supra p. 699/700 indicavi, futurum

---

[1]) Max L. Strack, quem de his nummis consului, auctor mihi est, nummi cum Victoria gradiente sibi innotuisse exemplaria circiter XX, eius in quo est tropaeum circiter VI; non recte autem interdum edi βασιλέως Ῥαισκουπόριδος, in certae lectionis exemplaribus omnibus esse Ῥαισκουπόρεως. Idem addit nummum ineditum: βασιλέως Κότυος — capita regis et reginae, adiecto monogrammate quodam; ℞ βασιλέως [Ῥαισκου]πόρεως — eques iaculum vibrans.

[2]) Novit Mommsenus tam nummos hos quam utrumque titulum Atheniensem, sed nummos et titulum Cotyis Atheniensem ablegavit in tempora antiquiora ('mihi dubium non est Cotyn hunc Rhescuporidis filium vixisse aliquanto ante ea de quibus agimus tempora' eph. ep. II p. 253 not. 4), titulum autem Rhescuporidis Atheniensem rettulit ad Rhescuporim occisum a. 743 (Dio 54, 34 cf. supra p. 697); sed is appellari debuit βασιλέως Κότυος, non Κότυος (filius); praeterea male separantur duo tituli Athenienses eandem habentes arteficis subscriptionem.

[3]) Ad eundem fortasse pertinuit titulus Perinthius, cuius pars postrema tantum descripta est (Dumont *inscr. de la Thrace* p. 32 n. 63 = *mél. d'archéol.* ed. Homolle p. 378 n. 63, ex Aristarche Φιλολ. Συλλ.): [βασιλέως?] Ῥησκουπόρεως υἱόν, [ὁ] δῆμος καὶ οἱ σύνεδροι τὸν ἑαυτῶν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην.

regem Thraciae appellavisse regem. Ceterum tempestiva haec Rhoemetalcae transitio ad Caesarem potentiam regum domus Sapaeae non mediocriter auxisse putanda est. Et cum eodem tempore in regnum avitum Odrysarum restitueretur Cotys Sadalae filius[1]), Cotys Sapaeus ei filiam collocavit; qua re sine dubio potentiam vel certe auctoritatem suam super universam Thraciam extendit. Non mirum igitur, eum Bizye, in vetere sede regum Thraciae, statua honoratum esse a Romanis ibi degentibus (p. 700)[2]). Auctoritatis eius praeterea non leve documentum quod gener eius, Cotys Sadalae filius, filio primogenito nomen imposuit Rhescuporidis, stirpi regiae Odrysarum ignotum, in honorem scilicet soceri, qui filius fuit Rhescuporidis. Opulentiae eius indicium est statua ei posita ab Atheniensibus ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας; simul fortasse, aut non multo postea[3]), etiam patri eius statua posita ἀρετῆς ἕνεκεν (benevolentia erga Athenienses in filio tantum coepit), ab eodem artefice facta (supra p. 700). — Regnum reliquit Cotys Rhescuporidis filius Rhoemetalcae filio maiori. Eum vidimus a. u. c. 723 interfuisse bello Actiaco. Deinde cum sororis maritus, Cotys Sadalae filius, paullo ante a. 738 immatura morte obiisset, relictis liberis nondum adultis, regnum eius primum tutelae nomine administravit, deinde, occiso a. 743 a rebellibus herede legitimo, occupavit, iam omnium confessione solus rex Thraciae. Origo domus regiae huius numquam in oblivionem abiit, cum etiam Strabo XII p. 556 filium Rhoemetalcae Cotyn dicat Sapaeum[4]).

Inde a Rhoemetalce omnia plana.

Pauca tantum addenda vel accuratius exponenda, quae pertinent ad res ex titulis nuper repertis demum cognitas. Cognovimus ex titulis nuper repertis, unum ex his regibus Thraciae fratris sui, alterum consobrini sui filiam uxorem habuisse. Fratris filiam uxorem duxerat Rhescuporis Cotyis filius. Scilicet Rhoemetalces senior, cum videret opinor Rhescuporim fratrem laude bellica florere, hunc sibi suisque arctius coniungere statuit, data ei in matrimonium filia; sed

---

[1]) Restitutus esse videtur Cotys Sadalae filius in regnum avitum post pugnam Actiacam; tempore eius pugnae regnum Thraciae habuit Sadalas aliquis, memoratus a Plutarcho Anton. 61, propinquus nisi fallor Sadalae interfecti a. 712, qui regnum, morte regis et exilio legitimi heredis vacuum, occupasse putandus est temporibus triumviralibus; legitimo heredi sine dubio nocuit quod in tutelam Bruti se contulerat (sic fere iam Perrot *mém. d'archéol.* — cf. supra p. 698 not. 4 — p. 222; immo ante hunc Cary *histoire des rois de Thrace* p. 63 seq.). Eum Sadalan removisse videtur Augustus paullo post a. 723, una cum plurimis aliis regibus qui Antonii partes secuti erant (cf. Dio 51, 2), et reduxisse Cotyn Sadalae et Polemocratiae filium, vetere instituto legitimos heredes tutandi, et abolita iam priorum turbarum memoria.

[2]) Vide supra p. 700. Hic maxime titulus ostendit Cotyn supervixisse pugnae Actiacae. Censum, ad quem cives Romani in Thracia degentes evocati sunt, aperte census est populi Romani, Romae autem nullus census actus vel certe peractus inter annos u. c. 685 et 726 (cf. Mommsen mon. Ancyr. ed. 2 p. 37).

[3]) Athenienses statuam Cotyis posituri vel statua ea posita admoniti sunt ut etiam memoriae patris illius honorem aliquem tribuerent. Ipsi Rhescuporidi nullum commercium fuisse cum Atheniensibus ipse titulus indicat.

[4]) Odrysae stirpis reges hi Thracici interdum appellantur a recentioribus (Mommsen *Roem. Gesch.* V p. 190 seq.; Premerstein *Jahreshefte des oesterr. arch. Inst.* I 1898 p. 179), sed a nullo antiquo auctore. Ovidius ex P. I 8, 15 non de regibus loquitur, sed de gente. Ceterum Odrysium apud Ovidium nil aliud significat quam Thracium.

frustra; nam post mortem Rhoemetalcae Rhescuporis fratris filium dolo sustulit (cf. supra p. 696). — Rhoemetalces iunior, cum post patris interitum in regnum admissus esset, uxorem non foris quaesivit, sed regis Cotyis, nuper occisi, filiam sibi iunxit (cf. supra p. 695). Nihil in his matrimoniis mirum vel a regiis moribus alienum; nec magis mirum, eum qui e tali matrimonio ortus esset, ut Rhoemetalces iunior, duplicem hanc nobilitatem prae se tulisse (supra p. 695. 696). — Praeterea addiscimus ex his titulis, Augustum et Tiberium ut in Iudaea, sic etiam in Thracia non omnibus quibus regnare concesserant, etiam regis nomen concessisse. Regis et reginae nomine carent Rhoemetalces iunior et Pythodoris iunior tam in titulo dudum noto Bizyensi (supra p. 694) quam in nuper reperto Apolloniensi (p. 695); in altero autem Bizyensi (supra p. 696) tam hic ipse Rhoemetalces quam pater eius Rhescuporis dicuntur Θρᾳκῶν δυνάστης[1]). Nec iam videtur casui tribuendum quod Strabo XII p. 556 verba faciens de liberis Cotyis occisi a. p. Chr. 19 ait δυναστεύει δ' ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν. Sub Gaio tamen liberi Cotyis regium nomen recuperaverunt, ut constat ex titulis Cyzicenis Cagnat inscr. Graec. ad res Rom. pert. n. 145. 146. 147.

Adieci stemma regum Thraciae temporis imperatorii, vulgato (eph. ep. II p. 262) nisi fallor emendatius.

(Vide pag. 704.)

In his si quid video nullum antiquitatis testimonium neglectum, nullum reiectum[2]); correctus solus Dio, qui Sadalan a. 712 ἄπαιδα defunctum dicit, cui superstes esset parvulus filius; Plutarcho autem non vertendum vitio, quod regem Thracum dixerit Rhoemetalcen nondum regem. Confusionem peperit apud recentes scriptores θεῖος vocabulum sane ambiguum, de patruo intellectum, ubi significat avunculum[3]); praeterea idem nomen proprium compluribus regibus unius eiusdemque temporis commune. Eodem tempore vixerunt Cotys Rhescuporidis filius, Sapaeus, et Cotys Sadalae filius, veteris regni Thracici heres; Sadalan autem illum, defunctum a. u. c. 712, in eo ipso regno per aliquod tempus excepisse videtur alius Sadalas, ex eadem domo regia ut puto, fortasse consobrinus eius, a. 724 remotus (cf. p. 702 not. 1). Denique fatendum est, non tradi ab antiquis auctoribus, ultimos Thraciae reges fuisse ex alia stirpe ac superiores[4]). Sed id minime mirum. Herodem celeberrimum Iudaeae regem memorant Strabo Plutarchus Tacitus Appianus, sed nullus ex iis originem Herodis

---

[1]) Etiam in titulo Cyziceno fracto et male descripto *Ath. Mitth.* 6, 40 (inde Cagnat inscr. Gr. ad res Rom. pert. IV 148) mentio facta erat δυνάστου alicuius Θρᾳ[κῶν].

[2]) Mommsenus facessere iusserat et in alia tempora ablegaverat quaecunque de Cotye Rhescuporidis filio tradita accepimus (cf. supra p. 701 not. 2). Idem duplicis erroris incusat Plutarchum, quod regem Thraciae Antonii partes secutum modo Rhoemetalcen appellaverit modo Sadalan (eph. epigr. II p. 253). Neque Appianus secundum illum immunis ab errore, qui dicit Polemocratiae unum parvulum filium fuisse, fuisse enim tres Mommsenus statuit (l. c. p. 252).

[3]) Dio 54, 20. 34.

[4]) Sed significat rem Strabo, cum Cotyn sui temporis regem appellat Sapaeum (XII p. 556). Praeterea apud Dionem 54, 34 Rhoemetalces, occiso demum rege Rhescuporide superveniens, ex alia domo fuisse subintellegitur.

Stemma regum Thraciae stirpis Sapaeae.

- Cotys
  - RHESCVPORIS rex (regulus Sapaeorum a. u. c. 706. 712)
    - COTYS rex [cf. p. 700]
      - filia ⌣ Cotys Sadalae fil., rex, defunctus paullo ante a. 738 [cf. p. 698]
        - Rhescuporis rex occisus a. 743 [cf. p. 697]
        - . . . . . . [cf. p. 699]
      - RHOEMETALCES rex defunctus paullo ante a. 767 = p. Chr. 14
        - COTYS rex occisus a. 19 ⌣ Antonia Tryphaena (filia Polemonis ⌣ Pythodoridis)
          - RHOEMETALCES rex
          - POLEMO rex (Ponti)
          - COTYS rex (Armeniae minoris)
          - Pythodoris iunior [cf. p. 694 seq.]
        - filia (nupta Rhescuporidi patruo)
      - RHESCVPORIS δυνάστης Θρᾳκῶν damnatus et interfectus a. 19 ⌣ filia Rhoemetalcae
        - RHOEMETALCES δυνάστης Θρᾳκῶν inde ab a. 19 [cf. p. 694 seq.] ⌣ Pythodoris iunior [cf. p. 694 seq.]
  - Rhascus (regulus Sapaeorum a. 712)

indicat. Sine Iosepho christianisque quibusdam scriptoribus Herodes nobis esset germanus Iudaeus.

Odrysae regnum familiae Sapaeae vix moleste tulerunt; validissimi olim Thracum, iamdudum pertimescebant vim et ferociam Bessorum, contra quos Romanorum ope se tutabantur; Romani enim, more solito, minus firmos adiuvabant contra potentiores. A. u. c. 732 proconsuli alicui Macedoniae in publico iudicio Romae crimini datum, quod contra Odrysas bellum movisset (Dio 54, 3); paucis annis antea (a. u. c. 725) M. Crassus proconsul Macedoniae vetustum oraculum Bacchi Thracici cum territorio adiacente ex avita Bessorum possessione (Herod. 7. 111) exemerat Odrysisque attribuerat (Dio 51, 25). Haec sacrorum violatio iram Bessorum in Odrysas valde acuisse putanda est. Itaque a. 743 fanatico furore correpti, ductu sacerdotis cuiusdam Bacchici[1]), Thraciam omnem usque ad Chersonesum pervaserunt; interfectus, ut iam saepe dictum est, Rhescuporis rex adolescens (Cotyis filius, Sadalae nepos); Rhoemetalcae, qui auxilio venerat, exercitus mero terrore in fugam compulsus (Dio 54, 34). Restituta interventu Romanorum tranquillitate Thraciae[2]), libenter Odrysae, amisso proprio rege, se contulisse putandi sunt in tutelam familiae regiae, quae iam dudum, obedientia et dexteritate, favorem Romanorum nacta erat, et sub ea tutela adquievisse. Sane multis annis elapsis post extinctam veterem domum regiam Odrysae una cum aliis populis Thraciae rebellaverunt contra Rhoemetalcen iuniorem (Tac. ann. 3, 38), sed, nisi fallor, non proprio odio contra regem exterum, verum, sopito iam dudum metu Bessorum, renascente vetere amore libertatis et ingravescente iugo Romanorum.

Fortunam regum Sapaeorum adiuverat concordia. Si Appiano (bell. civ. 4, 136) fides, a. 712 Rhescuporis et Rhascus discordiam simulaverunt, ut eo certius se invicem tutarentur. Si ea quae supra p. 701. 702 posui certa sunt, Rhoemetalces Cotyi patri non solum a. 723 fidelem et efficacem operam navavit, sed etiam postea per tempus fortasse non breve reverentiam ei servavit[3]). Labi coepit potentia regum Sapaeorum, cum discordia inter eos oreretur. Scelus a Rhescuporide, Rhoemetalcae fratre, in fratris filium commissum, et turbas inde enatas, iam saepe memoravimus. Finem autem habuit domus haec regia a. p. Chr. 46, cum Rhoemetalcen, qui tum erat rex, propria uxor interficeret vel interficiendum curaret (Syncellus p. 631 ed. Bonn.). Ceterum Rhoemetalces hic, ut etiam Mommsenus eph. ep. II p. 258 not. 3 statuit, non videtur esse eius nominis secundus, de quo supra p. 694 egimus, Pythodoridis iunioris maritus, nam Pythodoridem, quam Rhoemetalcae iam a. p. Chr. 21 iunctam fuisse vidimus, post matrimonium viginti quinque annorum necem marito paravisse parum probabile est; videtur ille fuisse rex eius nominis tertius, Cotyis et Tryphaenae filius natu maximus; mulieris scelestae nomen ignotum.

H. Dessau.

---

[1]) Vologaesis nomen (Dio 54, 34) in Thrace hoc mirum.

[2]) Hinc etiam nisi fallor miserabilis condicio Bessorum in re militari Romanorum. Sine dubio non studio rei nauticae iuventus Bessorum, gentis mediterraneae, classi nomina dedit, neque amore Italiae capta Miseni et Ravennae consenuit (cf. Corp. X p. 1128; Ferrero *Armate romane* p. 43. 44), sed erat militia classiaria servitutis genus, nationi contumaci a Romanis impositum.

[3]) Etiam post bellum Actiacum prosperosque eo tempore Rhoemetalcae successus Cotys ab incolis regni Thracici pro numine colebatur (p. 700. 702 not. 2).

Ad p. 333 not. 1. Numerus novarum inscriptionum Ostiensium felici fossionum Vaglierianarum eventu ita multiplicatus est, ut editio earum in alium locum differri debuerit.

Ad p. 378 n. 593. In titulo Lavinate Acilii Priscilliani errore editum est *a*VGVRI · LAVR · LABI; scribendum, ut monuit imagine photographica collata M. Bang:

c|V · CVR · LAVR · LABI.

H. D.

INDICES.

COMPOSVIT ERICVS BAAZ.

Lectio incerta vel suspecta asterisco (*) notatur.

I. NOMINA.

I 1. IMPERATORES ET DOMVS EORVM.

[I]mp. Caes. Antoninus (*in consulatu anni 145*) 448

p(ater) p(atriae) (p. pat. 1163) 448. *1108. 1163. 1241. *1245
a. 140 [tr. p.] III co[s. III p. p.] 1146
a. 145 cos. II[II] 448
a. 158 [po]nt. max. [tr]ib. pot. XXI cos. IIII 1230

statua posita natali eius 448

MARCVS ANTONINVS
M. Aurelius Caes. (*in consulatu anni 145*) 448

L. VERVS
L. Aelius Aurelius Co[m]modus, imp. Caes. T. Ae[li] Hadriani Antonini Au[g.] Pii p. p. filius 448

COMMODVS
Imp. Comm(odus) (*in consulatu anni 183*) 459
(*nomen periit*) Fe]lix Aug. Sarm(aticus) Germ(anicus) max(imus) Brit(annicus) 579
. . . . [divi Anton]ini Pii G[erm. fil., di]vi Pii ne[p.] . . . 580 (*aut Commodi aut Severi*)

a. 190 p. m. trib. [p]otest. XV imp. VIII cos. VI p. p. 579

SEVERVS
Imp. Severus Aug. 434
Imp. [Caes. L. Septimius] Sever[us *cet.* 450
[Imp. Caes. L.] Septimius [Severus *cet.: p. 517 ad Eph. 3, 74*
[Imp. Ca]es. L. [Septimius Severus Pius Perti]nax [Aug.] 449
Imp. Caes. L. Sep(timius) Severus Pi(us) Pertinax Augustus 1156
Severus (*in consulatu anni 202*) 602
. . . Severus . . . (*in titulo Elagabali vel Alexandri*) 452
. . . [S]everus . . . . sar . . . 1195
Arab[icus] 450
[Arab.] Ad[iab.] *p.* 517 *ad Eph. 3, 74*
[Ar]ab. *vel* [Adi]ab. 449

discipu[l]inae Auggg. *sc. Severi filiorumque dedicatus titulus p.* 605 *ad 7, 896*
expeditio felicissi(ma) Brittannica *Severi ut videtur a. 208/211* 1144

cf. supra sub Commodo

IVLIA SEVERI
Iulia Augusta 434

m(ater) Augg. et castr(orum) 434

ANTONINVS SEVERI F.
Imp. Caesar M. Aur. Antoninus Pius Aug. 1156
[Im]p. Caes. M. [Aurel]ius Ant[oninus Pius Feli]x Aug. 656
imp. Antoninus Aug. 434
Ant[oni]nus Aug. (*in consulatu anni 202*) 602

GETA
Geta nobilissimus Caesar (*Getae vocabuli pars erasa, sed legitur*) 434
P. S. . . . . Caes. (*nomen erasum*) 1156

ELAGABALVS
nomina eius vel Severi Alexandri erasa 452; *cf.* 1378.

ETRVSCVS DECII F.
C. M(essius) Q(uintus) Etru[s]cus . . . 1253[a]

GALLVS ET VOLVSIANVS
Impp. C. C. Vibius Gallus et C. V(ibius) Volusianus P(ii) F(elices) Augg. 1253[b]

VALERIANVS
Imp. Caes. P. L(icinius) Valerianus Pius Fel(ix) Aug. 1251

---

a. 253/259 p. m. tr. p. p. p. 1251

GALLIENUS
. . . us Licinius . . . *591
[I]mp. Ca[es. P. Licinius Galli]enus Pius F[elix Invictus Aug. Germ(anicus)] max(imus) Pers(icus) [max(imus)] 582

---

a. 265 [pont. max. tr. pot. XIII (?)] cos. VI des[ignatus VII] . . . p. p. procos. 582

[te]mporis sui . . . (*titulo praemissum*) *591

CLAVDIVS GOTHICVS
M. Aur(elius) Claudius *Gaethicus Aug. Germ(anicus) maximus 318

---

pon. max. trib. potes. imp. II 318

VICTORINVS
Imp. Ca[e]s. M. [P]ia[v]onius Victorinus Pius F(elix) [Aug.] 1254

TETRICVS
Imp. C. C. Pius Esu(v)ius Tetricus P(ius) F(elix) A(u)g. 1250
I[mp.] C. Exsuvius Tetricus P(ius) F(elix) Aug. 1249

AVRELIANVS
Imp. Caes. L. Domitius Aurelianus Pius Fel(ix) Aug. 1

---

a. 270/275 p. m. t. p. p. p. II cos. proc. 1

CARVS
Imp. Mar(cus) Aurelius Carus Caes(ar) 415

CARINVS
M. Aur. Karinus n(obilissimus) Caes(ar) 984

NVMERIANVS
[Imp.] Caes. Numerianus Aug. *p.* 639 *ad. Eph. 7, 1116*

CARAVSIVS
Imp. C. M. Aur. Maus. Carausius P(ius) F(elix) Invictus Aug. 1255[a]

DIOCLETIANVS
I[mp.] Diocletianus *p.* 634 *ad 7, 1159*
[I]mp. Ces. Dio[c]leti[a]nus [A]ug. 1252

MAXIMIANVS
*Imp. Cae(sar) Aug. M. Val(erius) Maximianus 417
Imp. C. M. Valerius Maximianus Pius Felix Inbictus Aug. 722

---

d. n. *ante nomina eius* 417

CONSTANTIVS I
Fl(avius) Val(erius) Constantius nob(ilissimus) Cae(sar) 1255[b]

I 2. NOMINA PRIVATORVM

Litteris quadratis scripta sunt nomina virorum et mulierum ordinis senatorii.

I 3. COGNOMINA PRIVATORVM.

Numeri uncis [ ] inclusi indicant nomen, ad quod pertinent, redire in indice nominum gentiliciorum. *l.* = libertus.

I 4. VARIA DE NOMINIBVS.

II. NOTABILIA

ACCLAMATIONES SIMILIAQVE.

AEDIFICIA STATVAE SIMILIA.

ANAGLYPHA.

APPARITORES ET OFFICIALES.

BELLA ET EXPEDITIONES.

CARMINA.

CHRISTIANA ET IVDAICA.

COLLEGIA.

DII DEAEQVE.

GRAMMATICA QVAEDAM

Orthographiam legis Tarentinae vide pag. 1. 2

OI *pro* U	coir- 758. 760
OU *pro* U	adouxet 620 — Boutia 157 — Boutius 118. 292b — Cloulius 733 — Coutio(s) 819 — Fourius 602 — louco 645 — noutrix 647 — Touriscus 759 — Toutius 995
P *pro* B	apsente 892 — opseq(uens) 685
Q *pro* C	q(uravit) 254 — Filoniq(us?) 664 — hiq 355 — Sequnda 105b — Tanqinus 121
Q *pro* QU	Alluqius 128 — Qintus 105b
QU *pro* CO	Quelia *(= Coelia)* 511
S *omissa in fine vocabuli:*	aidile 619 — die 658 — Forti 1103 — mage 945
T *pro* D	at 695,13
T *omissa (neglegentia):*	conr(i)buti 1163 — Fausino 5; *in fine:* lice 461,2 — si 171
U *inserta*	Culunia *p.* 21 *ad 2, 5238* — discipulina 1380; *p.* 605 *ad 7, 896*
V *pro* B	acerva 721a — venificium 776,27 — Savinianus 664 — videvis 691 — Vivius 237
U *pro* I	Decumus 23 — [leg]itume 390 — Maxum- 87. 119. 143. 835, Maxsum- 16 — Optum- 143. 268 — piissum- 69. 220 — Septuma 221 — vigu[lu]m 605
U *pro* O	cu[i]ugi 880 — munem(entum?) 322 — Munt[anus] 246 — nepus 983
U *pro* Y	Berulla 292k — Numfabus 438 — Philargu[r..] 939 — Saturus 461b,5 — Suriacus 84. 467 — Surianus 51
U *gem. pro* U *simpl.:*	posuu[it] 1223
U *pro* UV	Esuius 1250 — Flaus 283b — Lanvium 974[1] — Vesvius 1208
U *omissa*	somniclosus 176 — Suleis 998; *neglegentia quadratarii:* huis 1177 — sacrm 571
VH *pro* HV	Vheteri 1122
XS *pro* X	Alexsander 192. 685 — Arbuxseius 646 — exs 122 — Felixs 459,9 — Maxsim- 78. 420, Maxsum- 16 — rexs 608 — vexs(illatio) 1191 — [vix]sit 1072 — uxso[r] 307b —
Y *pro* I	Dolychenus 1131
Y *pro* U	Brytti(us) 626 — Eyrydice *p.* 337 *ad 14, 2027*

consonantes geminae pro simplicibus: Anniesis 1066 — Appule[ius] 7 — Congenniccus 1138 — filliis 465 — Perissoterus 192 — possuit 1371 — Serrapio 660 — Tannussius 550 — Taruttenia 888

consonantes simplices pro geminis: accomodatam 1222 — adouxet *(= adduxit)* 620 — anus 56. 112. 171. 186. 326. 660. 711. 880. 1072. 1153a — Apolinaris 1141 — Basus 646 — Calis(tus) 424[24] — Calityche 59 — [C]olliponen[sis] 28 — Comunis 425[5] — Crestil[a] 237 — Homulus 1009 — Luceius 245 — Maurila 107 — Meti 1056 — oficina 973[1.7]; *p.* 26 *ad Eph. 8, 21* — Phil(i)pu(s) 745 — Opia 828 — Opio 827 — Polia 840 — Priscilianus 593,2 — Pulius 844. 845. 846 — Reburina 261a — Reburinus 292b — Stelatina 1077 — Sucesor 114 — Sucessianus 179 — Taruttenia 888 — tera 171 — vexila(rius) 1153a — vexilatio 1163.

vocalis geminata: Vaarus 780

apices: aédium 897,7 — alaé 897,5 — Blaésillae 292i — cláss. 897,9 — cúrió 897,10 — [f]áta 763 — Hérculi 897,12 — Iuniáe 292i — mánibus 84 — Misenénsis 897,10 — Parthór. 897,6 — praéf. 897,2 — Rosió 399 — subcurátor 897,6 — Tettóni 84 — Victóri 897,12 — urbés 763 — uxóri 292i

assimilatio neglecta: adsidua 311 — conlaps- 420,14. 1226 — conlat- 233a

HONORES PVBLICI.

HONORES MVNICIPALES. ORDINES. CVRIAE.

MILITARIA.

NOTAE ET COMPENDIA SCRIPTVRAE
(vulgaria omisimus).

OFFICIA PRIVATA ET ARTES.

PROVINCIAE CIVITATES GEOGRAPHICA ALIA.

SACERDOTIA.

SEPVLCRALIA.

TRIBVS.

Extra uncos quadratos leguntur origines in titulis diserte enuntiatae; intra uncos loci, ubi tituli reperti sunt

VARIA

INDEX COMMENTATIONVM